ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΑΡ. 195

195

Α ΣΚΑΛΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

●

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ σὲ ξεχωριστὰ τεύχη

Γιά τήν ὥρα τοῦ νοικοκυριοῦ

1 Ἡ ποδιὰ αὐτὴ ἀπὸ καρὸ ἀλματζᾶ, κουμπώνει στὴν πλάτη καὶ οἱ μπρετέλιες δένουν στοὺς ὤμους κόμπο. Οἱ τσέπες εἶναι ἐσωτερικὲς στὶς δυὸ μπροστινὲς ραφές.

2 Μιὰ νεανικὴ ποδιὰ μὲ δυὸ μεγάλες τσέπες καὶ μιὰ μπάντα στὸ μπούστο γαρνιρισμένα μὲ μιὰ φράντζα διαφορετικοῦ χρώματος. Ὁ μποῦστος στηρίζεται μὲ μιὰ μπρετέλα.

3 Μιὰ πολὺ ὄμορφη ποδιὰ ἀπὸ πουαντιγιὲ ὕφασμα· ποὺ κοαλύπτει ὅλο τὸ φόρεμα καὶ κουμπώνει μπροστά. Στὸ κάτω μέρος τῆς φούστας καὶ στὸ πάνω τοῦ κορσάζ, ἔχει μιὰ μπάντα ἀπὸ μονόχρωμο ὕφασμα, ποὺ τελειώνει σὲ μῦτες.

ΕΤΟΣ 8ον ■ 10—23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 195 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) ..	δρχ.	156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη)	»	80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) ..	»	40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησία):

Δολλάρια 8,50	Λ. Ἀγγ. χ. 3.0.0
Βελγικὰ φρ. 410	Γαλλικὰ φρ. 2900

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΚΟΡΟΜΗΛΟ

τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ

κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΔΥΟ ἥρωες δραμάτων τιμῆς ἠθωώθησαν ὁλως ἀθορύβως ἀπὸ κακουργοδικεῖα τῆς ὑπαίθρου. Εἶχε ξεμπερδέψει ἕκαστος — τὸ κατὰ δύναμιν, διὰ πιστόλας καὶ μαχαίρας — τὸ ἄπιστο θηλυκό. Οἱ κύριοι ἔνορκοι δὲν εἶχαν τὴν παραμικρὴ ἀντίρρησι:

—Πηγαίνετε, παιδιά μου· θάνατος στὶς παλιογυναῖκες!

Αὐτὲς οἱ ἀποφάσεις, ὅταν πρόκειται περὶ τιμῆς, εἶναι τόσο στερεότυπες, στὰ λαϊκὰ δικαστήρια, ὥστε ν' ἀπορῆ κανεὶς τί χρειάζονται οἱ δίκες. Πρὸς τί, ἀλήθεια, ὁ περιττὸς αὐτὸς τύπος, ἡ ἄσκοπη κινητοποίησις δικαστῶν, δικηγόρων, μαρτύρων, οἱ κεραυνοὶ τοῦ εἰσαγγελέως, τόσα χασομέρια, καὶ τόσα ἔξοδα; Δὲν ἔπρεπε νὰ καθορισθῆ μία σύντομος διαδικασία; Ἐπιασε ὁ σύζυγος τὴ γυναίκα του ν' ἀπιστῆ; Νὰ παρουσιάζη ἔγγραφον πιστοποίησιν ἀπὸ δύο εὐϋπολήπτους μάρτυρες στὴν ἀστυνομία ἠθῶν, νὰ παίρνη ἄδεια — ἴσως καὶ ἕνα πιστόλι δοκιμασμένης εὐθυβολίας—νὰ ἐκτελῆ ἀμέσως τὴ συμβία του καὶ νὰ γυρίζη στὴ δουλειά του, χωρὶς οὔτε αὐτός, οὔτε ἄλλος νὰ ἐνοχληθῆ πιὰ μὲ τὴν ὑπόθεσι.

Ἔτσι θὰ ἐσώζετο καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Δικαιοσύνης. Πρὸς τί ἡ κωμωδία μιᾶς δίκης; Σ' αὐτὲς τὶς ὑποθέσεις, ἀπὸ τὸν ἔνορκον ὁ δικαστὴς ἀπουσιάζει ἐντελῶς. Δὲν δικάζει ὁ νοῦς, οὔτε ἡ κρίσις, οὔτε ἡ ἀντίληψις, ἡ πιὸ στενὴ ἔστω: Δικάζει τό... «κορόμηλο». Ἔτσι λέγανε εἰρωνικά, στὶς ὁμιλίες, μεταξύ τους, οἱ παλαιότεροι δικηγόροι, τὸ δάκρυ, τὸ χοντρὸ λαϊκὸ δάκρυ τῶν ἐνόρκων:

— Ἔννοια σου! Καὶ θὰ ἰδῆς, ὅταν μιλήσω: Κορόμηλο θὰ πάη τὸ δάκρυ τους!

Κορόϊδευαν αὐτὸ τὸ μέσο, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀπαξιοῦν καὶ οἱ νεώτεροι. Ἡ λαϊκὴ δικαιοσύνη, μὲ λίγο μελόδραμα τιθασσεύεται ἀμέσως. Ὅλη ἡ φασαρία εἶναι τὸ κορόμηλο. Ἔτρεξε στὰ μάγουλα τῶν ἐνόρκων; Ὁ κατηγορούμενος ἀθῶος καὶ θριαμβευτής: Ἱππότης — ἐκδικητὴς τῆς τιμῆς. Καὶ φαντάζεσθε, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ συζύγου, ἂν χρειάζεται σπουδαία ρητορική:

— Τὴν ἔκανε σύζυγόν του· τὴν ἐλάτρευε· ἐστερεῖτο αὐτός, κύριοι ἔνορκοι, διὰ νὰ τῆς ἱκανοποιῆ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἰδιοτροπίαν (πρῶτο κορόμηλο)... ἦτο πρότυπον συζύγου, ὑπογραμμὸς οἰκογενειάρχου...καὶ αὐτὴ πῶς ἀντήμειψε τὴν ἀφοσίωσίν του; Τὸν ἠπάτα αἰσχρῶς... ἀσυστόλως... Ἐκηλίδωνε τὸ τίμιον ὄνομα, ποὺ ἀπέκτησε διὰ μακρᾶς κι' ἐναρέτου ἐργασίας... Τὴν συνεχώρησεν ἅπαξ... συνέσφιξε τὴν καρδίαν του, ὑπέφερε τὸν κόλαφον, κατέπνιξε τὸν πόνο του, χάριν αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων του... (δεύτερο κορόμηλο, τὰ τέκνα)... ἀλλ' ἐπέρχεται ἡ μοιραία ὑποτροπή... καὶ δευτέρα καὶ τρίτη... καὶ τότε, αὐτὸς ὁ μάρτυς, ὁ πανάγαθος, ὁ τοσαῦτα ὑποστάς, μολονότι ἀπεχθανόμενος τὸ ἔγκλημα, ἐβδελυσσόμενος τὸν φόνον, ὁ ὑπεραγαπῶν πάντοτε τὴν ἀπαισίαν σειρῆνα, ἀναγκάζεται τέλος νὰ πυροβολήση, νὰ γίνη φονεύς... (τρίτο κορόμηλο...). Κύριοι ἔνορκοι εἶσθε σύζυγοι!... Ἀναλογισθῆτε τὴν τραγικὴν στιγμήν! Τὴν φονεύει, ἀλλὰ τὴν λατρεύει... τὴν φονεύει, ἀλλὰ σπαράσσεται... (πολλὰ κορόμηλα, ἀθῶος ὁ κατηγορούμενος).

Ἐλᾶτε τώρα καὶ πέστε μου, ἂν μπορῆ νὰ γίνη ἔτσι δουλειά... Τί σχέσι μποροῦν νὰ ἔχουν οἱ χονδροειδεῖς αὐτὲς αἰσθηματικὲς ἀπόψεις καὶ τὰ κορόμηλα ποὺ προκαλοῦν μὲ τὶς πραγματικὲς περιπτώσεις τῶν περισσοτέρων θυμάτων τῆς πιστόλας, στὰ δράματα τιμῆς; Παρακολουθῶ κάποτε κάποια πρακτικὰ μερικῶν τέτοιων δικῶν. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται μᾶλλον περὶ ἀρρώστων γυναικῶν, ὅπως συμβαίνει, ἄλλωστε, πολὺ συχνά, ὅταν βλέπετε μιὰ γυναίκα, ποὺ ἔχει κάποιαν ἀνατροφὴ καὶ κάποια μόρφωσι καὶ ἀκριβεστάτην ἔννοιαν ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας· καὶ ὅμως νὰ μὴ μπορῆ νὰ συγκρατηθῆ καὶ νὰ θυσιάζεται καὶ ν' ἀντιμετωπίζη ὅλα, ἐξευτελισμούς, κινδύνους, συνέπειες· καὶ ὄχι γιὰ ἕναν ἔρωτα, γιὰ ἕνα μεγάλο αἴσθημα, ποὺ τὴν παρασύρει ἀλλὰ γιὰ πολλές, ἀλλεπάλληλες καὶ βραχύβιες περιπέτειες, μ' ὁποιονδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε—χρειάζεται διορατικότης ἐξαιρετική, γιὰ νὰ καταλάβετε περὶ τίνος πρόκειται; Τί σχέσι ἔχουν οἱ τιμὲς καὶ τὰ ἤθη, οἱ ρητορικὲς κορῶνες καὶ τὰ κορόμηλα καὶ οἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων μὲ τὶς παθολογικὲς αὐτὲς περιπτώσεις, ποὺ ζητοῦν τὸν οἶκτο μας καὶ τὴν ἐπέμβασι τῆς ἰατρικῆς;

*

Ὑποθέσετε κάποιαν ἀρρώστεια τοῦ στομάχου, ποὺ ὁ πάσχων θὰ ἤθελε τριπλῆ καὶ τετραπλῆ τροφὴ ἀπὸ τὴ φυσιολογική· ὅτι τὰ μέσα του δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἱκανοποιῆ αὐτὸ τὸ βάσανο· καὶ ὅτι ἀναγκάζεται νὰ κλέβη, ν' ἁρπάζη ὅπου βρῆ τὴν τροφή του. Τί θὰ λέγατε γιὰ μιὰ δικαιοσύνη, ποὺ θὰ κήρυσσε μ' ἀποφάσεις «Σκοτώνετέ τον, ὅπου τὸν βρῆτε τέτοιον ἄνθρωπο;» Ὁ νόμος δίνει στοὺς συζύγους τὸ μέσο νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν τιμή τους: τὸ διαζύγιο. Μπορεῖ νὰ προστατεύση κανεὶς τ' ὄνομά του—νὰ τὸ πάρη ἀπὸ τὴ γυναίκα. Ἀφοῦ τακτοποιήση ἔτσι τὸν ἑαυτό του, ἀνθρωπισμὸς στοιχειώδης ἐπιβάλλει νὰ φροντίση, ἂν μπορῆ, τὴν ἄρρωστη, νὰ γιατρευτῆ.

Ὄμορφα νυφικά κεφάλια

■ Κάθε κοπέλλα τὴν πιὸ ὡραία μέρα τῆς ζωῆς της θέλει ν' ἀστράφτη ἀπὸ ὀμορφιά. Γι' αὐτὸ τὸ χτένισμα καὶ τὸ βέλο ποὺ θὰ πλαισιώσουν τὸ πρόσωπό της πρέπει νὰ διαλεχτοῦν.

1 Μικρὴ βουαλέτα ἀπὸ τούλι πουαντιγιέ. Σκεπάζει τὸ πρόσωπο καὶ δένεται στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ ποὺ στολίζεται μὲ τορσάντα ἀπὸ φύλλα πορτοκαλιᾶς καὶ λουλούδια.

2 Πάνω σὲ μιὰ κορδέλα γαρνιρισμένη μὲ λουλούδια στερεώνεται ἕνα κοντὸ βέλο ἀπὸ τούλι. Στὸ ἐμπρὸς μέρος τοῦ κεφαλιοῦ τοποθετοῦνται πάνω στὴν κορδέλα μαργαρίτες.

3 Ἕνα μικρὸ σινιὸν ἀπὸ κορδέλα λευκὴ ἢ λαμὲ ἀρζὰν συγκρατεῖ τὸ κοντὸ αὐτὸ βέλο ποὺ σκεπάζει καὶ τὸ πρόσωπο. Στὴ βάσι τοῦ σινιὸν ἄνθη πορτοκαλιᾶς.

4 Μιὰ μικρὴ καλότα ἀπὸ τούλι ἐργασμένο μὲ λεπτὲς «πικὺρ» συγκρατεῖ ἕνα κοντὸ βέλο ἀπὸ τούλι πουαντιγιέ. Στὸ ἕνα πλαϊ τὸ καπελάκι αὐτὸ γαρνίρεται μὲ μιὰ μαργαρίτα.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

"Οπως βλέπετε, ἡ βόλτα στὶς Μπουτὶκ δὲν τελειώνει, ὅπως δὲν τελειώνουν καὶ τὰ κομμὰ αὐτὰ καταστηματάκια, ποὺ φυτρώνουν συνεχῶς σὲ κάθε μεριὰ τῆς Ἀθήνας. Μὲ τὴ χαριτωμένη τους διακόσμηση, τὰ μοντέρνα καὶ πολύχρωμα ἐπιπλάκια καὶ τὸν εὐχάριστο φωτισμό τους, δίνουν μιὰ νότα πολιτισμοῦ στὴν πρωτεύουσα.

Ἄς ἀρχίσουμε λοιπὸν μὲ μιὰ κομψότατη μπουτὶκ, τὴ

«MARIE G.»

ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου ἀριθμὸς 16. Ἀνάμεσα στὰ πολλὰ καὶ ὄμορφα εἴδη ποὺ κυττάξαμε, ξεχωρίζουμε τὴ μεγάλη ποικιλία της σὲ εἴδη μπάνιου. Ὅπως θὰ ξέρετε βέβαια, μιὰ σύγχρονη γυναίκα δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι κομψὴ μονάχα στὴν πόλι. Τὸ ἴδιο θὰ πρέπει νὰ εἶναι κι' ὅταν βρίσκεται στὴν ἐξοχή. Νὰ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ ἐπιτύχετε. Μπορεῖτε νὰ πάρετε ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ὡραῖα μαγιὸ μὲ τὰ ὁποῖα θ' ἀναδειχθῆ πολὺ ὄμορφα ἡ σιλουέτα σας. Καὶ εἶναι ὅλα τῆς περίφημης ἀμερικανικῆς μάρκας «Γιάνσεν», μονόχρωμα καὶ ριγὲ μὲ τέλεια ἐφαρμογή. Ἐπίσης θὰ σᾶς δεῖξουν στὴν «Marie G» μοντέρνα μπουρνούζια ντοὺμπλ — φὰς μὲ κουκούλα σὲ φανταχτερὰ χρώματα καὶ καπελάκια τῆς πλάζ δουλεμένα ὅλο μὲ κορδέλα. Ἂν θέλετε μπορεῖτε νὰ συμπληρώσετε μὲ τσάντες ἀπὸ λινὸ ντὸκ καὶ ψάθα, ποὺ μποροῦν νὰ κρατηθοῦν καὶ τὸ πρωὶ στὴν πόλι.

Σ πάρουμε ὅμως τὸ τρόλεὶ νὰ πεταχθοῦμε μιὰ στιγμὴ ὡς τὴν Πλατεία Ἀμερικῆς. Ἐκεῖ κοντά, γωνία ὁδοῦ Ἑπτανήσου 52 καὶ Μηθύμνης θὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν καινούργια μπουτὶκ

«FEMME»

Ἄνοιξε πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες καὶ τὴ διευθύνουν οἱ κ. κ. Ρούλα Ἀνδρεοπούλου καὶ Μίνα Φυλακτοῦ. Ἐδῶ θὰ πιοῦμε καὶ μιὰ δροσερὴ λεμονάδα ποὺ μᾶς προσφέρεται εὐγενῶς κι' ἔρχεται σέ... ἀντίθεσι μὲ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ ποὺ μᾶς κάμνουν!

— Τί θὰ μᾶς δείξετε λοιπόν;...

— Ὅ,τι θέλετε! Αὐτὰ ἐδῶ εἶναι ὡραιότατα μοντέλα, ὅπως βλέπετε, σὲ φορέματα, μπλουζάκια καὶ φοῦστες. Ἀλλὰ ἡ σπεσιαλιτέ μας εἶναι τὰ σὲτ ἀπὸ παντελόνια καὶ μπλουζάκια, σορτσάκια, παντελόνια τρουά-κὰρ καὶ μακρυὰ σὲ πολὺ μοντέρνα γραμμή. Προσέξετε τὸ καλὸ ράψιμό τους. Τὸ ὕφασμα ποὺ χρησιμοποιοῦμε εἶναι κυρίως ἡ καμπαρντίνα. Γράψετε, σᾶς παρακαλοῦμε, ὅτι ἀναλαμβάνουμε τὴ φασὸν γιὰ τὰ παντελόνια, τὰ φορέματα, τὶς φοῦστες καὶ τὶς μπλοῦζες. Αὐτὸ βέβαια δὲν σημαίνει ὅτι δὲν μπορεῖ μιὰ πελάτισσά μας νὰ βρῆ καὶ ἕτοιμα σὲ πολὺ καλὲς τιμές.

ΚΟΣΜΟΣ πολὺς κάθεται στὸ «Σελὲκτ» κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες καὶ τὰ πλατάνια καὶ παίρνει τὸ παγωτό του. Ὁ φλοίσβος τῶν νερῶν ποὺ τρέχουν στὰ συντριβάνια ἀνακατεύεται μὲ τὰ κελαηδήματα τῶν πουλιῶν ποὺ λένε τὰ ἐρωτικά τους τραγούδια πάνω στὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων. Ἐχουμε ὅλη τὴν καλὴ διάθεσι νὰ καθήσουμε καὶ ν' ἀπολαύσουμε αὐτοῦ τὴ δροσιὰ τῆς νύχτας ποὺ ἔρχεται, ἀλλὰ ἔχουμε καὶ δουλειά. Θὰ πᾶμε ὅμως ἑδῶ κοντά, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 149, ἀπέναντι στὴν «Ἀελλώ», Εἶναι ἡ μπουτὶκ

«Μ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ»

Πολὺ ἀκατάλληλο ὄνομα γιὰ ἕνα τόσο ὡραῖο μαγαζί... Ἐδῶ εἶναι τσαντοβασίλειο! Παντοῦ, στὰ ράφια, στὶς βιτρίνες, στοὺς πάγκους βλέπετε τσάντες σὲ ὅλα τὰ σχέδια καὶ σ' ὅλα τὰ χρώματα, πρωϊνές, ἀπογευματινές, βραδυνές, ἀπὸ ψάθα, ἀπὸ μπόξ, ἀπὸ βελοῦδο καὶ ἀπὸ νάϋλον 'Εντύπωσι κάνουν οἱ τσάντες ταξιδιοῦ ἀπὸ ἡμίλινο ντουμπλαρισμένες μὲ σφουγγάρι καὶ καουτσούκ, γιὰ νὰ μὴ λερώνουν. Μᾶς δείχνει ἀκόμα ἡ κ. Κακογιάννη, ἡ ἰδιοκτήτρια, ὡραῖες τσάντες ἀμπιγιὲ σὲ μοντέρνα σχέδια μὲ δερμάτινη φόδρα, ὅπως ἐπίσης καὶ «φακελλάκια» σὲ ἄσπρο χρῶμα μὲ χρυσὰ κλίπς.

Θὰ τὸ πιστέψετε λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν σκουλαρίκια ἀπό... σφουγγάρι, ποὺ δὲν εἶναι ὅμως σφουγγάρι, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀρῶδες ἐλαστικὸ ποὺ χρησιμοποιοῦμε στὸ μπάνιο καὶ δὲν καταστρέφεται καὶ στὴ θάλασσα. Αὐτὸ τὸ περίεργο τὸ εἴδαμε ἀνάμεσα σὲ μιὰ μεγάλη ποικιλία ἀπὸ μπιζοῦ σὲ σχήματα.. φρούτων καὶ λουλουδιῶν. Σ κουλαρίκια, ὅμως ὑπάρχουν κι' ἀπὸ ἄλλα ὑλικά, ὅπως κόκκαλο, μπαμποῦ καὶ ψάθα.

ΟΙ ΤΣΑΝΤΕΣ ΣΑΣ

Μιὰ πολὺ πρωτοτυπη καὶ πρακτική, γιὰ νὰ βάζετε τὸ μαγιό σας τσάντα, ἡ ὁποία γίνεται καὶ στρωματάκι γιὰ τὴν πλάζ. Μὲ ἕνα κατάλληλο δίπλωμα μετατρέπεται σὲ τσάντα κρεμαστή, ὅπως φαίνεται καὶ στὴ φωτογραφία. Εἶναι καπιτονὲ ντούμπλ - φὰς, σὲ μεγάλη ποικιλία χρωμάτων. Τιμὴ δρχ. 78. Κατάστημα ΒΙΝΥΦΛΕΞ, ὁδὸς Περικλέους 22.

● Μιὰ ἐντελῶς ἀσυνήθιστη τσάντα γιὰ τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ «νάπα» σουηδική. Εἶναι μιὰ καινούργια ὄμορφη πλαστικὴ ὕλη πλυνόμενη καὶ μεγάλης ἀντοχῆς. Ὑπάρχει σὲ παστὲλ χρωματισμούς. Τὰ χέρια καὶ τὸ κούμπωμα εἶναι ἀπὸ ὄβρμα σὲ διαφορετικὸ χρῶμα. Στοιχίζει δρχ. 125. Κατάστημα ΕΞΑΝΤΡΙΚ, Στοὰ Ἀρσακείου 5.

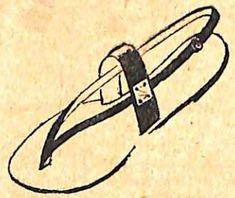

Πολὺ μοντέρνα πέδιλα, ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὰ σανδάλια τῶν Φιλιππινέζων. Εἶναι πολὺ ἄνετα, σὲ τύπο πλάτ - φὸρμ καὶ φτιαγμένα ἀπὸ βέρμα σὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς ὅπως κίτρινο, γαλάζιο, ρόζ, πράσινο καὶ ἄσπρο. Στοιχίζουν δρχ. 130. Θὰ τὰ βρῆτε στὸ κατάστημα ΠΑΪΖΑΝΗ, ὁδὸς Βουκουρεστίου ἀριθ. 2.

ΕΣΩΡΟΥΧΑ

● Οἱ μοντέρνες μυτερὲς γόβες ἀπαιτοῦν νὰ φοράτε κάλτσες ἀκόμη καὶ τὸ καλοκαίρι, ἀλλὰ τί πρέπει νὰ γίνη ποὺ ἡ ζέστη εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ δὲ μπορεῖτε νὰ ὑποφέρετε λοστὲξ ἢ ζαρτιέρες; Μπορεῖτε νὰ συνδυάσετε τὴν κομψότητα μὲ τὴν ἄνεσι, ἂν προμηθευτῆτε ἕνα ζευγάρι ἀπὸ τὶς καινούργιες κάλτσες νάϋλον ποὺ φθάνουν ὡς τὸ γόνατο καὶ τελειώνουν μὲ μιὰ λεπτὴ ἐλαστικὴ φάσα. Ὑπάρχουν σὲ μεγάλη ποικιλία χρωμάτων στὸ κατάστημα ΔΕΛΤΑ, Φωκίωνος 13. Οἱ ἑλληνικὲς στοιχίζουν 39 δραχμὲς καὶ οἱ εὐρωπαϊκὲς 69.

● Στὴν προσπάθειά σας νὰ διατηρῆτε ἕνα ὡραῖο στῆθος, δὲν πρέπει νὰ παραλείψετε νὰ κάνετε ὅ,τι χρειάζεται σχετικῶς. Μπορεῖτε νὰ δῆτε ἕνα ὡραιότατο σουτιὲν ποὺ ἔχει τὸ κατάστημα ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ, Πλατεῖα Καπνικαρέας καὶ δὲν κοστίζει παρὰ μόνο 70 δραχμές. Τὸ σουτιὲν αὐτὸ εἶναι ἐλαφρότατο, ἀπὸ νάϋλον καὶ κατάλληλο γιὰ τοὺς ζεστοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες. Στὸ κάτω μέρος του εἶναι ἐνισχυμένο μὲ διπλὸ ὕφασμα καὶ γαζιά, γιὰ νὰ στηρίζεται καλὰ τὸ στῆθος, ὅπως ἐπίσης ἔχει καὶ ζωνάκι ποὺ τὸ κάνει πιὸ ἄνετο. Ἐπάνω εἶναι γαρνιρισμένο μὲ νταντέλα νάϋλον, ἔχει δὲ τὶς μπρετέλες του πολὺ στὴν ἄκρη, ἔτσι ποὺ μπορεῖ νὰ φορεθῆ καὶ μὲ φόρεμα μὲ μεγάλο ντεκολτέ.

● Γι' αὐτὴ τὴν ἐποχή, ἡ πιὸ πρακτικὴ καὶ ἄνετη «ἀμφίεσι», χωρὶς νὰ ὀστερῆ διόλου σὲ κομψότητα, εἶναι οἱ κοντὲς πυτζάμες «Baby Doll». Μιὰ πλουσιώτατη συλλογὴ ἔχει τὸ κατάστημα ΒΕΛΕΤΕΣ, Φωκίωνος 16. Ἐμπριμὲ βαμβακερὲς καὶ κοντὲς φουφουλιτσὲς κι' ἔξωμα μπλουζάκια, ποὺ στοιχίζουν 109 δραχμές. Περίφημες εἶναι οἱ νάϋλον, ποὺ ἔχουν ριχτὰ μπλουζάκια ἀπὸ νταντέλα νάϋλον ντουμπλαρισμένη μὲ ζέρσεϋ καὶ τὸ ντεκολτὲ σουρώνει μὲ μιὰ σατὲν κορδέλα. Τιμὴ δραχ. 295.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Κάθε μέρα ποὺ περνᾶ, ὅλο καὶ κάτι καινούργιο θὰ βγῆ ποὺ νὰ βοηθᾶ τὶς γυναῖκες στὸ νοικοκυριό, γιὰ νὰ φτιάξουν κάτι πολὺ πιὸ εὔκολα ἀπ' ὅ,τι θὰ τὸ ἐφτιαχναν οἱ γιαγιάδες τους. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν πολὺ λίγες οἱ ἐργαζόμενες γυναῖκες, ἐνῶ τώρα ἀντίθετα ἔχουν γίνει πάρα πολλές. Λοιπὸν κι' ἐμεῖς ἀπευθυνόμαστε σ' αὐτὲς καὶ θέλουμε νὰ τὶς βοηθήσουμε νὰ φτιάξουν μὲ πολὺ εὔκολο καὶ γρήγορο τρόπο, ἕνα κέϊκ καὶ ἕνα παγωτό.

● Κέϊκ

Μέσα σ' ἕνα χαρτονένιο κουτὶ θὰ βρῆτε ἑτοιμο ἕνα νοστιμώτατο κέϊκ. Χρειάζεται νὰ προσθέσετε 2 αὐγά, 1½ φλυτζάνι γάλα ἢ νερὸ καὶ νὰ τὸ στείλετε στὸ φοῦρνο. Ὑπάρχουν τέσσερα διαφορετικὰ κέϊκ, τὸ κιτρινό, ἢ σοκολάτα, τὸ ἀνάμικτο καὶ ἡ καρύδα. Γίνεται πολὺ εὔκολα καὶ γρήγορα. Στοιχίζει 25 δρχ. Κατάστημα ΜΙΑΚΟΣ καὶ Σία, λεωφ. Πανεπιστημίου 47.

● Παγωτὸ

Ὑπάρχουν κονσέρβες μὲ τρία εἰδη παγωτοῦ, φραουλα, σοκολάτα καὶ βανίλια, μὲ μιᾶς ὀκᾶ γάλα ποὺ θὰ διαλυσετε στὸ περιεχόμενο τῆς κονσέρβας καὶ βαζοντάς το στὸ ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο, ἀποκτᾶτε ἕνα περίφημο παγωτό. Μὲ μιὰ κονσερβα καὶ μ' αὐτὸ τὸν πολὺ εὔκολο τρόπο, ἔχετε 6—8 παγωτά. Τὸ κουτὶ στοιχίζει 10 δραχμές. Κατάστημα ΑΓΡΟΤΙΚΟ, λεωφ. Πανεπιστημίου 37.

■

ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων καὶ Τουρισμοῦ

«ΑΤΛΑΣ»

Κοραῆ 4 (κωιν σιη Στοὰ) τηλ. 22-462 καὶ 36-050 σᾶς προσφέρουν 21 ἡμερον ξεγνοιασία, γαλήνη καὶ εὐχάριστες περιπέτειες γιὰ ψυχικό, πνευματικὸ καὶ σωματικὸ ξεκουράσμα στὴν

ΑΥΣΤΡΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΙΤΑΛΙΑ
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

μὲ δραχμὰς **4750**

ἀπὸ 11 μέχρι 31 Αὐγούστου 1957

Ἀριθμὸς συμμετεχόντων 30

■

● Γιὰ τὴν πλάζ

"Ενα πολὺ πρακτικὸ εἶδος γιὰ τὴν πλάζ εἶναι ὁ συνδυασμὸς ὀμπρέλας καὶ μαξιλαριοῦ. Φτιαγμένο ἀπὸ διάφορα ἐμπριμὲ ὑφάσματα, σὲ πολὺ χαρούμενους τόνους, εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἡλιοθεραπεία γιατὶ ξεκουράζει πολύ. Στοιχίζει 110 δραχμές. Θὰ τὸ βρῆτε στὸ κατάστημα ΦΑΝΤΑΙΖΙ, ὁδὸς Κολοκοτρώνη 16, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Νεοστρῶμ.

■

CYCLOTEST

Εἶναι τὸ γυναικεῖο θερμόμετρο, μὲ εἰδικὴ κλίμακα ποὺ φέρει στὸ μέσον τὸ 0. Τὸ βρήκαμε στὸ φαρμακεῖο Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ. Χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴ λῆψι τῆς βασικῆς (πρωϊνῆς) θερμοκρασίας τῆς γυναίκας, γιὰ τὴ διάγνωσι τῶν γονίμων καὶ στείρων ἡμερῶν, τὴν ἔγκαιρη διαπίστωσι τῆς ἐγκυμοσύνης, ὅπως ἐπίσης καὶ τῶν διαταραχῶν τοῦ γενητικοῦ κύκλου. Πωλεῖται ἐπίσης καὶ στὸ φαρμακεῖο Ι. ΒΑΓΕΝΑ.

ΤΟ ΕΤΟΙΜΟ ΦΟΡΕΜΑ

Σᾶς προτείνουμε

● Μιὰ πολὺ ἐντυπωσιακὴ φοῦστα ἀπὸ ριγὲ κοτονάντ. Ἡ φοῦστα αὐτὴ ἔχει ἕνα ἀμπισεμὰν ποὺ καταλήγει σὲ γλῶσσες οἱ ὁποῖες γαρνίρονται μὲ δαντελάκι μπουγιονέ. Κάτω ἀπ' αὐτὸ βγαίνει μπλὲ μονόχρωμος πλισὲς ποὺ δείχνει πολὺ πλούσια τὴ φοῦστα. Ὑπάρχει καὶ τὸ ἀσορτὶ μπλουζάκι ποὺ τὸ κάνει φόρεμα. Ἔχει κι' αὐτὸ τὶς ἴδιες γλῶσσες τῆς φούστας, μὲ δαντελίτσα στὸ ντεκολτέ. Ἡ φοῦστα στοιχίζει 550, τὸ μπλουζάκι 150 δραχμὲς Μπουτὶκ VANITY, ὁδὸς Ἑρμοῦ 14, Β' ὄροφος.

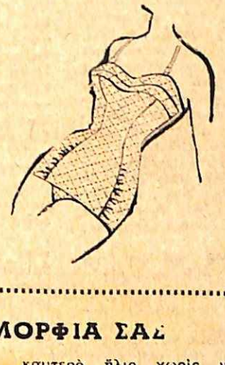

● "Ενα πολὺ ὄμορφο μοντέλο σὲ μαγιὸ λαστὲξ ἐμπριμέ. Ἐφαρμόζει περίφημα στὸ σῶμα γιατὶ εἶναι ντουμπλαρισμένο τὸ στῆθος μὲ σουτιὲν. Φορίεται ἄλλοτε στράπλες κι' ἄλλοτε μὲ τιράντες. Τὸ εἴδαμε σὲ ζωηροὺς χρωματισμούς, ὅπως κίτρινο, φραΐζ, πράσινο, μπλέ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μονόχρωμα κι' ἐμπριμὲ ὑπάρχουν πολλὰ ὡραῖα μοντέλα σὲ ριγέ, καρὸ καὶ πουαντιγιέ. Τιμὴ δρχ. 360. Κατάστημα ΛΑΪΤ - ΦΛΕΞ - ΦΟΡΜ, Σταυρόπουλος, ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 50.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Μόλις γυρίσετε στὸ σπίτι σας, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα θαλάσσιο μπάνιο, μὴν κάνετε τὸ λάθος νὰ πέσετε ἀμέσως, κουρασμένη ὅπως εἶστε, στὸ κρεβάτι. Πρώτη σας δουλειὰ θὰ εἶναι ἡ πεσοποίησι τοῦ προσώπου σας γιατὶ αὐτὸ εἶναι ποὺ κυρίως ὑποφέρει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο, τὸ ἁλάτι τῆς θάλασσας καὶ τὸν ἀέρα. Πλύνετε καλὰ τὸ πρόσωπό σας μὲ σκέτο νερό, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, μὴ χρησιμοποιήσετε σαπούνι, γιατὶ εἶναι ὁλέθριο γιὰ τὴν ἐπιδερμίδα. Τὴν ξηραίνει καὶ τὴ λαμπώνει. Ἕνα καλὸ γαλακτωμα εἶναι τὸ ἰδανικότερο μέσον γιὰ τὸ καθάρισμα τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου. Ἂν ὅμως ἀργότερα, νοιώσετε κουρασμένο τὸ πρόσωπό σας, μὴ βγῆτε ἔξω πρὶν τὸ ξεκουράσετε. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ κάνετέ του ἕνα καλὸ μασάζ μὲ τονωτικὴ κρέμα καὶ ξαπλώσετε, βάζοντας τὰ πόδια λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὸ κεφάλι. Προσπαθῆστε νὰ ἠρεμήσετε καὶ σὲ μισὴ ὥρα θὰ εἶστε μιὰ χαρά!

Αὐτὲς τὶς χρήσιμες ἀλλὰ καὶ τόσο ἐπίκαιρες συμβουλὲς δίνει στὶς ἀναγνώστριές μας ἡ αἰσθητικὸς δ. Πότη Ἀνδρουλάκη, διευθύντρια τοῦ Ἰνστιτούτου «Elle», ὁδὸς Βουκουρεστίου 22. Πολλὲς γυναῖκες κάνουν τοῦτο τὸ κακό. Περνοῦν ὧρες ὁλόκληρες στὴ θάλασσα, κάτω ἀπὸ τὸν καυτερὸ ἥλιο χωρὶς νὰ παίρνουν τὶς κατάλληλες προφυλάξεις, μὲ ἄσχημα ἐπακόλουθα τοὺς λεκέδες καὶ τὸ τόσο ἀντιαισθητικὸ ξεφλούδισμα. Ἀλλὰ ὅ,τι κινδυνεύει περισσότερο εἶναι τὸ πρόσωπο. Καὶ νὰ τί λέει σχετικὰ ἡ δ. Ἀνδρουλάκη:

— Στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε τροπικὸ κλῖμα, τώρα τὸ καλοκαίρι, ποὺ ἀφυδατώνει τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμό, ἔτσι ποὺ κάνει νὰ δημιουργοῦνται σκασίματα, τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι αἰσθητὰ στὴν ἀρχή, ἀλλὰ γίνονται ἡ αἰτία νὰ ἐμφανίζωνται πρόωρες ρυτίδες σὲ ἕνα νεανικὸ πρόσωπο. Αὐτὸ μπορεῖτε νὰ τὸ διαπιστώσετε στὶς γυναῖκες τοῦ ὑπαίθρου. Μεώτατα κορίτσια ἔχουν χαρακωμένα ἀπὸ τὶς ρυτίδες πρόσωπα γιατὶ δὲν φροντίζουν νὰ προφυλάσσουν καὶ νὰ περιποιοῦνται τὴν ἐπιδερμίδα τους.

Μὰ κάτι ἄλλο ἀκόμα, πολὺ σοβαρὸ προσθέτει ἡ ἰδία:

— Μὴν περιμένετε νὰ ἔρθουν οἱ γιορτὲς ἢ κάποια ἐπίσημη ἡμέρα γιὰ νὰ τρέξετε στὸν αἰσθητικὸ νὰ σᾶς κάνη ὄμορφη μέσα σὲ λίγην ὥρα. Γιὰ νὰ εἶστε πραγματικὰ ὄμορφη, πρέπει ἡ φροντίδα τῆς ὀμορφιᾶς σας νὰ εἶναι συνεχὴς καὶ νὰ κρατᾶ σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐποχὲς ἢ γιορτὲς καὶ καθημερινές.

«Πιρουὲτ»

ΟΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Διονυσάκης, ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστότερους κομμωτὲς τῆς Ἀθήνας, ποὺ ἔχει τὸ κομψὸ κομμωφρίριό του στὴ λεωφ. Πανεπιστημίου 57, σᾶς δίνει τὰ παρακάτω νέα γιὰ τὶς καλοκαιρινὲς κομμώσεις.

● Στὴ μόδα τῶν κομμώσεων κάνει τὴν ἐμφάνισί της ἡ νέα γραμμὴ «Πιρουὲτ». Σ' αὐτὸ τὸ χτένισμα τὰ μαλλιὰ εἶναι κοντὰ κι' ἐλαφρῶς ὀντυλέ. Μερικὲς τοῦφες μαλλιῶν πέφτουν στ' αὐτιά, ἐνῶ πίσω μερικὲς μποῦκλες γυρίζουν προς τὰ πάνω, ἀφινοντας τὸ λαιμὸ ἀκάλυπτο. Τὸ χτένισμα αὐτὸ εἶναι βέβαια μοντέρνο, ἀλλὰ μὴ τὸ υἱοθετήσετε ἂν δὲν ταιριάζει στὸν τύπο σας. Ὑπάρχουν δύο γυναικεῖοι τύποι: αὐτὲς ποὺ τοὺς πηγαίνει τὸ τυπικὰ χτενισμένο κεφάλι κι' ἐκεῖνες ποὺ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τακτικὸ μίζ-ἀν-πλί.

● Τελευταῖα στὸ Παρίσι συνηθίζονται πολὺ οἱ «Μὲς» δηλαδὴ τουφίτσες μαλλιῶν βαμμένες σὲ ἀνοιχτότερο ἢ σκουρότερο τόνο ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μαλλιά. Οἱ «Μὲς» πηγαίνουν σχεδὸν σ' ὅλα τὰ κεφάλια καὶ δίνουν στὸ πρόσωπο κάποια νεανικότητα. Ἀκόμη καὶ στὶς μελαχροινὲς ποὺ ἢ ἄλλαγὴ χρώματος τῶν μαλλιῶν εἶναι δύσκολη, μποροῦν νὰ γίνουν λίγες «Μὲς» ἔτσι, ὥστε ν' ἀλλάξη λίγο ἡ φυσιογνωμία τῆς μελαχροινῆς γυναίκας καὶ νὰ πάρη λάμψι ἡ σκούρα ἐπιδερμίδα της.

● Τὸ καλοκαίρι τὰ μαλλιὰ πρέπει νὰ εἶναι κοντά. Μιὰ ἐλαφρὰ περμανάντ θὰ σᾶς ἐξασφαλίση ἕνα καλοχτενισμένο κεφάλι, χωρὶς νὰ ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ συχνὸ φορμάρισμα.

● Τὰ μαλλιὰ πρέπει νὰ λούζωνται τακτικὰ μ' ἕνα καλὸ σαμπουάν. Μετὰ τὸ λούσιμο, ἕνα μασάζ μὲ μιὰ τονωτικὴ κρέμα μαλακώνει τὰ μαλλιὰ καὶ ἐμποδίζει τὴ δημιουργία τῆς ψαλλίδας. Γιὰ τὴν καλὴ ὑγεία τῶν μαλλιῶν εἶναι ἀπαραίτητο κι' ἕνα βούρτσισμα, μὲ σκληρὴ βούρτσα, τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα, ἀπὸ ἑκατὸ ὡς ἑκατὸ πενῆντα κινήσεις τὴν κάθε φορά. Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο, γίνεται ἕνα μασάζ στὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν, ποὺ τονώνει κι' ἐξασφαλίζει πυκνὴ τριχοφυΐα.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ζηλεύουμε πιὰ τὶς Ἀμερικανίδες καὶ τὶς Εὐρωπαίες, γιὰ τὰ ὡραῖα ἕτοιμα φορέματα ποὺ μποροῦν ν' ἀγοράσουν, γιατὶ καὶ τὰ δικά μας καταστήματα δὲν ὑστεροῦν διόλου σ' αὐτά. Τὸν τελευταῖο καιρό, τὸ ἕτοιμο φόρεμα κατακτᾶ ὅλο καὶ περισσότερο ἔδαφος. Ἄς κάνουμε λοιπὸν μιὰ βόλτα μαζὶ σ' ὅλα τὰ καταστήματα ἑτοίμων φορεμάτων, γιὰ νὰ σᾶς βοηθήσουμε νὰ διαλέξετε αὐτὸ ποὺ θέλετε.

Ἡ πρώτη μας ἐπίσκεψις εἶναι στὸ κατάστημα «Ἀδελφοὶ Τσιτσόπουλοι», γνωστὸ σ' ὅλη τὴν Ἀθήνα καὶ τὶς ἐπαρχίες, γιὰ τὴν πλουσια συλλογὴ του σὲ πρωϊνά, ἀπογευματινὰ καὶ βραδυνὰ φορέματα, γιὰ κάθε γούστο καὶ κάθε βαλάντιο.

● ΣΥΝΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ. Τὸ πρῶτο, «Ὁ Σαρωνικός», ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ κομμάτια. Μιὰ κοντὴ φόρμα ἀπὸ γκρὶ-μπλὲ βαμβακερό, γαρνιρισμένη μὲ ριγὲ ἄσπρο - γκρὶ στὰ ρεβὲρ τοῦ σόρτ. Μιὰ φοῦστα ντούμπλ - φὰς, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ριγὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο γκρὶ - σιὲλ κουμπώνει μπροστὰ μὲ μεγάλα κουμπιὰ καὶ μετατρέπει τὸ κοστούμι τῆς πλάζ σ' ἕνα ὡραιότατο φόρεμα, κατάλληλο γιὰ ὅλες τὶς ὧρες. Τιμὴ δρχ. 595.

● «ΧΟΓΚ - ΚΟΓΚ». "Ενα ἄλλο σύνολο γιὰ τὴν πλάζ, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ μπλοῦζα, φαρδάδικο παντελόνι καὶ φοῦστα. Εἶναι ἀπὸ κοτονάντ ἐμπριμὲ πολύχρωμο καὶ στοιχίζει δρχ. 455.

● ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ἀπὸ σατὲν ποπλὶν ριγὲ κόκκινο - ἄσπρο. Μπλὲ μεταξωτὲς τιράντες ποὺ ἔρχονται καὶ δένουν μπροστὰ φιόγκο, δίνουν στὸ φόρεμα μιὰ πρωτοτυπία. Δρχ. 695.

● ΩΡΑΙΟ ΦΟΡΕΜΑ γιὰ ὅλες τὶς ὧρες, ἀπὸ ριγὲ λινὸ κόκκινο - ἄσπρο, πράσινο - ἄσπρο καὶ μπλὲ - ἄσπρο. Εἶναι κομμένο ἀν φόρμ κι' ἔχει στὴ φοῦστα μερικὲς κάθετες πάτ ποὺ καταλήγουν σ' ἕνα κουμπί. Μιὰ ἴδια πάτ στολίζει καὶ τὸ κορσάζ. Τιμὴ δρχ. 245.

● ΡΙΓΕ ΦΟΡΕΜΑ ΣΕ ΙΣΙΑ ΓΡΑΜΜΗ, πολὺ χαριτωμένο, μὲ μεγάλο ντεκολτὲ καὶ φοῦστα κουμπωτὴ μὲ διπλὰ φιλντισένια κουμπιά. "Ενα κλεῖστὸ μπολερὸ τὸ μετατρέπει ἀμέσως σὲ ...σημὸ φόρεμα. Τιμὴ δρχ. 460.

● ΝΕΑΝΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑ ἀπὸ κόκκινη πουαντιγιὲ ποπλίνα. Εἶναι μακρόταλο μὲ πολὺ φαρδειὰ φοῦστα. Τὸ κορσὰζ εἶναι κλειστὸ μὲ γιακαδάκι καὶ στολίζεται ἀπὸ δυὸ φάσες γαρνιρισμένες μὲ ἄσπρο φυτιλάκι. Τιμὴ δρχ. 295.

● ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ. Ὑπάρχουν τόσα ὡραῖα μοντέλα, ποὺ δὲν ξέρουμε τί νὰ διαλέξουμε. Διακρίνεται ἕνα μπροκὰρ μὲ ἁπαλὸ ἐμπριμὲ σὲ ἀσημὶ φόντο, μὲ πολὺ φαρδειὰ φοῦστα καὶ μεγάλα κουμπιὰ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Τιμὴ δρχ. 995

● ΚΟΤΟΝΑΝΤ ΕΜΠΡΙΜΕ ΠΡΕΝΣΕΣ, μὲ μιὰ πάτ ποὺ δένει φιόγκο κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος. Ἡ φοῦστα ἔχει πίσω καὶ στὰ πλάγια λεπτὰ πιετάκια. Τιμὴ δρχ. 485.

● ΛΙΝΟ ΚΙΤΡΙΝΟ σὲ ἴσια γραμμή, ἐξαιρετικὰ κομψό. Δυὸ κεντημένες φάσες ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ φοῦστα καὶ σχηματίζουν τιράντες. Τὸ κορσὰζ εἶναι ὅλο ντουμπλαρισμένο μὲ χοντρὰ ὕφασμα, ὥστε νὰ φορίεται χωρὶς σουτιέν. Τὸ φόρεμα συμπληρώνεται μὲ ἕνα κοντὸ μπολερό. Τιμὴ δρχ. 795.

● Καὶ κλείνουμε τὴν ἐπισκεψί μας στὸ κατάστημα «Ἀδελφοὶ Τσιτσόπουλοι» μ' ἕνα λινὸ κλασικὸ ταγιέρ, κατάλληλο γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες. Ὑπάρχει σὲ μπλὲ καὶ τουρκουάζ. Οἱ τσέπες εἶναι γαρνιρισμένες μὲ ἕνα ἄσπρο κέντημα ἀπὸ ψάθα. Στοιχίζει δρχ.

ΣΚΛΑΒΟΣ ΜΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ε ΙΧΕΣ δίκηο, ἀγαπημένη μου, τὰ ὄνειρα καμμιὰ φορὰ πραγματοποιοῦνται, εἶπε ὁ Φρανσουὰ χαϊδεύοντας ἁπαλὰ τὰ μαλλιὰ τῆς Μαρί, ποὺ εἶχε ἀκουμπήσει τὸ κεφάλι της ἐπάνω στὸν ὦμο του. Πιστεύω, ἀγαπημένη μου, ὅτι εἶχα ἀποτύχει στὴ ζωή μου. Πῆγα στὴ Βενεζουέλα γιὰ νὰ κάνω περιουσία καὶ δὲν ἔκανα τίποτα. Πίστευα πὼς εἶχα ὑποστῆ τόσα χρόνια τὴν ξενητειὰ γιὰ τὸ τίποτα. Γελιόμουν. Ὁ δρόμος ποὺ ὡδηγοῦσε σὲ σένα περνοῦσε ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Δὲν βρῆκα τὰ πλούτη, μὰ βρῆκα τὴν ἀγάπη.

— Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ μεγαλύτερος θησαυρὸς στὸν κόσμο, μουρμούρισε ἡ κοπέλλα.

Ἀλλὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἄκουσαν τὶς καμπάνες τῆς ἐκκλησίας. Ἡ Μαρὶ σηκώθηκε.

—Σημαίνουν γιὰ τὸν ἑσπερινό, εἶπε. Θὰ περάσης ἀπ' τὸ σπίτι μετὰ τὸ φαγητό;

— Βέβαια, ἀπάντησε ὁ Φρανσουά.

Οἱ δυὸ νέοι χώρισαν. Ἡ Μαρὶ πῆγε στὴν ἐκκλησία καὶ μιὰ ὥρα ἀργότερα γυρίζοντας στὸ σπίτι της συνάντησε στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ τὸν Ζάκ.

— Καλησπέρα, Μαρί! Ἀπ' τὴν ἡμέρα, ποὺ ὁ Φρανσουὰ Ἀνιὲλ ἐγκαταστάθηκε στὸ χωριό, δὲ σὲ βλέπω πιὰ πολύ, τῆς εἶπε.

— Δικό σου εἶναι τὸ λάθος. Ἤρχεσαι νὰ μὲ βλέπῃς.

— Δὲν ἔρχομαι γιατὶ δὲν ἔχω πιὰ λόγους, ἀπάντησε ὁ Ζάκ.

Ἡ Μαρὶ τὸν κύτταξε μ' ἕνα βλέμμα διάφανο καὶ τρυφερό. Ὁ Ζὰκ συγκινήθηκε.

— Εἶχα κάνει ὄνειρα, συνέχισε. Εἶχα τὴν ἐντύπωσι, πὼς ἤμουν γιὰ σένα κάτι περισσότερο ἀπὸ ἕνας φίλος.

— Κι' ἐγὼ ἔκανα ὄνειρα, ἀπάντησε ἡ Μαρί. Πίστευα ἐπίσης πὼς ἔνοιωθα γιὰ σένα κάτι περισσότερο ἀπὸ φιλία. Μὰ ἦρθε ὁ Φρανσουά, μπῆκε στὴ ζωή μου καὶ κατάλαβα ὅτι μ'ἐκεῖνον ἤμουν ἐρωτευμένη.

Ἐνῶ μιλοῦσαν, οἱ δυὸ νέοι εἶχαν βγῆ ἀπὸ τὸ χωριό. Ὁ Ζὰκ ἔπιασε τὴ Μαρία ἀπὸ τὸ χέρι.

— Ἂς καθήσουμε, λίγο σ' αὐτὸν τὸν τοῖχο, θέλεις; εἶπε. Λοιπόν, εἶσαι ἐρωτευμένη μὲ τὸν Φρανσουά;

— Ναί, αὐτὸ ἦταν γιὰ μένα κάτι σὰν κεραυνοβόλο. Τὸν ἐρωτεύθηκα μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ μοῦ ἔρριξε μόλις μπῆκε σπίτι μας.

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τὸ βράδυ ἐκεῖνο φαινόταν σίγουρος γιὰ τὴν ἐπιτυχία του.

— Σὲ παρακαλῶ, διέκοψε ἡ Μαρί, μὴ μιλᾶς σ' αὐτὸν τὸν τόνο, Ζάκ. Θορεῖς καὶ μισεῖς τὸν Φρανσουά. Προσπάθησε καλύτερα νὰ μὲ καταλάβης. Εἶναι τόσο μόνος κι' αὐτός! Μ' ἐρωτεύθηκε χωρὶς κὰν νὰ μὲ γνωρίζη καὶ ἔκανε ὅλο αὐτὸ τὸ μεγάλο ταξίδι γιὰ νὰ ἔρθη ὡς ἐμένα.

— Ἄκου, Μαρί, εἶπε ξαφνικὰ ὁ Ζάκ. Ἀκόμη κι' ἂν θὰ σὲ κάνω νὰ ὑποφέρης, πρέπει νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια. Πιστεύεις, ἀλήθεια ὅτι ὁ Φρανσουὰ ἔφυγε ἀπὸ τὴ Βενεζουέλα καὶ ἦρθε στὴ Γαλλία γιὰ νὰ τηρήση τὸ λόγο του, ποὺ εἶχε δώσει στὸν πατέρα σου;

— Εἶμαι βέβαιη γι' αὐτό.

— Πές μου, ὁ Φρανσουὰ εἶναι φτωχός;

—Ναί, αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, μὰ σὲ λίγο θὰ ἔχη δουλειά.

— Εἶναι φτωχὸς κι' ἐσὺ εἶσαι πλούσια, εἶπε τότε ὁ Ζάκ.

—Ζάκ, Ζάκ, σὲ παρακαλῶ! Τὰ χείλη τῆς Μαρὶ ἄρχισαν νὰ τρέμουν.

— Ναί, εἶπε ὁ νέος, ἤξερα ὅτι θὰ σοῦ ἔκανα κακό. Μὰ ἔπρεπε νὰ σοῦ ἀνοίξω τὰ μάτια ὁπωσδήποτε. Ὁ Φρανσουὰ γνώρισε τὸν πατέρα σου στὴ Βενεζουέλα καὶ ἤξερε προτοῦ ἔρθη ὅτι εἶχες κληρονομήσει τὴν περιουσία του.

— Φτάνει! φώναξε ἡ Μαρί, κι' ἔγινε κατακίτρινη.

*

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ὅταν ὁ Φρανσουὰ ἦρθε στὸ σπίτι τῆς Μαρί, ἡ θεία της Κατερὶν τοῦ εἶπε ὅτι ἡ κοπέλλα δὲν αἰσθανόταν καλὰ καὶ ὅτι εἶχε πάει νὰ κοιμηθῆ. Πράγματι, ἡ Μαρὶ δὲν αἰσθανόταν καλά. Κλείστηκε στὴν κάμαρά της χωρὶς νὰ φάη καὶ ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι της ἔκλαιε.

— Τί ἔχεις, Μαρί; πῆγε καὶ τὴ ρώτησε ἡ θεία της ἀνήσυχη.

Ἡ κοπέλλα ἀνασηκώθηκε καὶ σκούπισε τὰ μάτια της.

— Πρόσεξα, εἶπε, ὅτι οἱ ἄνδρες μοῦ κάνουν κόρτε μόνο γιὰ τὰ λεφτά μου. Εἶδες πόσοι νέοι ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ μένα ἀπὸ τότε ποὺ κληρονόμησα τὸν μπαμπά! Καὶ ὁ Φρανσουὰ εἶναι σὰν τοὺς ἄλλους. Τὴν περιουσία μου θέλει. Γνώρισε τὸν πατέρα μου ἐκεῖ κάτω καὶ ἤξερε ἐπομένως ὅτι ἤμουν πλούσια.

— Ποιός σοῦ τὸ εἶπε αὐτό; Ὁ Ζάκ;

— Ναί, καὶ ἔχει δίκηο. Ὅταν ἔρθη ὁ Φρανσουὰ θὰ τοῦ πῆς...

— Ὁ Φρανσουὰ ἦρθε ἤδη. Τοῦ εἶπα νὰ ξανάρθη αὔριο τὸ πρωΐ.

Ὅταν ἡ Μαρὶ κατέβηκε τὸ πρωΐ ἐκεῖνο, εἶχε ἀκόμη τὸ μάτια της κόκκινα ἀπὸ τὸ κλάμα, μὰ εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί της. Ὁ Φρανσουὰ τὴν περίμενε στὴν τραπεζαρία.

—Ἀνησύχησα πολὺ γιὰ σένα χτὲς τὸ βράδυ καὶ ἦρθα ἐνωρὶς νὰ μάθω τί κάνεις.

— Ὤ, δὲν ἦταν παρὰ μιὰ μικρὴ ἀδιαθεσία, εἶπε ἡ θεία Κατερίν. Σήμερα εἶναι ἐντελῶς καλά.

Χαμογελοῦσε ἐνῶ μιλοῦσε, καὶ στὰ μάτια της ἔλαμπε μιὰ πονηρὴ ἔκφρασι. Ὕστερα συνέχισε ἀμέσως:

— Κύριε Ἀνιέλ, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ πῆτε τὴ γνώμη σας. Ἡ ἀνηψιά μου κι' ἐγὼ θέλουμε νὰ κάνουμε ἕναν ὡραῖο τάφο στὸν καϋμένο τὸν ἀδελφό μου. Τὰ ὀστᾶ του θὰ μεταφερθοῦν σὲ λίγο στὴ Γαλλία. Θὰ ἤθελα νὰ τοποθετήσουμε στὸ μνῆμα του μιὰ ἀνάγλυφη προτομή του ἀπὸ μπρούντζο. Θὰ ἤθελα τὴ γνώμη σας, κύριε Ἀνιέλ. Γνωρίσατε τὸ ἀδελφό μου τὸν τελευταῖο καιρὸ τῆς ζωῆς του. Θὰ ἤθελα νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ διαλέξω ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ ἔχω, ἐκείνη ποὺ θὰ σᾶς φανῆ ὅτι τὸν ἀποδίδει καλύτερα. Αὐτὴν θὰ δώσω στὸ γλύπτη. Ὁρίστε, κυττάχτε.

Ὁ Φρανσουὰ φάνηκε νὰ σκέπτεται γιὰ μιὰ στιγμή:

— Κατὰ τὴ γνώμη μου, ἀπάντησε, αὐτὴ τοῦ μοιάζει περισσότερο.

Ἡ θεία Κατερὶν κύτταξε τότε τὴν ἀνηψιά της χωρὶς νὰ πῆ λέξι. Ἡ φωτογραφία, ποὺ ἔδειξε ὁ Φρανσουά, δὲν ἦταν τοῦ πατέρα της, ἀλλὰ ἑνὸς θείου της, ἑνὸς χοντροῦ ἀνθρώπου καὶ μισοφαλακροῦ.

Ἡ Μαρὶ κρατοῦσε τὴν ἀναπνοή της.

— Κύριε Ἀνιέλ, εἶπε τότε ἡ θεία Κατερὶν πάντοτε γελαστή, δὲ γνωρίσατε ποτὲ τὸν ἀδελφό μου.

— Μά... εἶπε κιτρινίζοντας ὁ Φρανσουά.

Ὁ νέος σώπασε γιὰ μιὰ στιγμή, ὕστερα γυρίζοντας ξαφνικὰ στὴ Μαρί, συνέχισε:

— Συγχώρεσέ με, Μαρί. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δὲν εἶδα ποτὲ τὸν πατέρα σου. Δὲν ξέρω τίποτα γι' αὐτόν, παρὰ μόνο ὅτι ἔμενε πρὶν ἀπὸ μένα στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου ποὺ νοίκιασα φθάνοντας στὸ Καρακάς. Σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο, στὸ βάθος ἑνὸς συρταριοῦ βρῆκα τὴ φωτογραφία σου. Μὰ δὲν σοῦ εἶπα ψέματα λέγοντάς σου ὅτι σ' ἐρωτεύθηκα ἀπ' αὐτὴ τὴ φωτογραφία. Ξέρω ὅτι, αὐτὸ μπορεῖ νὰ σοῦ φαίνεται ἀπίστευτο. Γι' αὐτὸ δὲν τόλμησα νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια. Κανεὶς δὲν μοῦ μίλησε ποτὲ γιὰ σένα, δὲν ἤξερα οὔτε τὸ ὄνομά σου. Ἐρωτεύθηκα ἕνα πρόσωπο, ἕνα χαμόγελο. Γύρισα στὴ Γαλλία. Γιὰ νὰ σὲ βρῶ δὲν εἶχα παρὰ ἕνα στοιχεῖο: τὸ ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνσι τοῦ φωτογράφου ποὺ σοῦ ἔβγαλε αὐτὴ τὴ φωτογραφία. Ἔτσι ἔφθασα ἐδῶ στὸ Τόρ, καὶ ὅταν σὲ βρῆκα σοῦ εἶπα ὅτι ἔδωσα στὸν πατέρα σου τὸ λόγο μου ὅτι θὰ σὲ παντρευτῶ.

Ὁ Φρανσουὰ σώπασε καὶ ἔμεινε μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο.

— Μὰ θεία Κατερίν, μουρμούρισε ἡ κοπέλλα, πῶς ὑποψιάστηκες...

— Πάντα εἶχα ἀμφιβολίες, εἶπε χαμογελώντας μὲ ὕφος θριάμβου ἡ θεία της. Ὁ Φρανσουὰ μιλοῦσε γιὰ τὸν ἀδελφό μου μὲ λόγια πολὺ ἀόριστα.

Ἡ Μαρὶ γύρισε στὸν Φρανσουά:

— Κι' ἐσύ, ρώτησε, γιατὶ δὲν μοῦ εἶπες ἀμέσως τὴν ἀλήθεια;

Ὁ νέος δυσκολευόταν ν' ἀπαντήση.

— Ἦρθα ὡς ἐδῶ, εἶπε τέλος, ἐπειδὴ σὲ εἶχα ἐρωτευθῆ ἀπὸ τὴ φωτογραφία. Αὐτὸ δὲ μοῦ φαινόταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ σὲ πείση. Ἡ μοῖρα μὲ βοήθησε, γιατὶ μιλήσατε ὅλοι προστόμα μου. Ἔτσι, χωρὶς νὰ τὸ θελήσω, πέρασα γιὰ φίλος τοῦ πατέρα σου. Τώρα ξέρεις ὅτι σὲ γέλασα. Ἂν μὲ διώξης θὰ γίνω πολὺ δυστυχισμένος, ἀλλὰ μάθε τουλάχιστο ὅτι ἡ ἀγάπη μου ἦταν εἰλικρινής.

Ἡ θεία Κατερὶν κυττοῦσε τὴ Μαρὶ μὲ ἀγωνία. Τέλος, εἶδε μιὰ λάμψι στὰ μάτια τῆς κοπέλλας ποὺ δὲν ἀπατοῦσε καὶ χαμογέλασε.

— Ἤμουν εὐτυχισμένος γιὰ τὸ ἀκούσιο ψέμα μου, εἶπε ἀποντας ἐμένα, γιατὶ βλέπω ὅτι ξανάβρισκες τὴν ἀγάπη τοῦ πατέρα σου. Κι' αὐτὸ πρέπει νὰ μοῦ τὸ συγχωρήσης προτοῦ φύγω.

— Δὲν ἔχω τίποτα νὰ σοῦ συγχωρήσω, εἶπε ἡ κοπέλλα.

Ἤδη, ἡ θεία Κατερὶν εἶχε ἐξαφανιστῆ καὶ ἀφήσει μόνους τοὺς δυὸ νέους. Ἡ Μαρὶ ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Φρανσουά. Εἶχε ἀπόδειξι τῆς ἀνιδιοτελείας του, ἀφοῦ μὴ ἔχοντας πραγματικὰ γνωρίσει τὸν πατέρα της, δὲν μποροῦσε νὰ ξέρη ὅτι ἦταν μιὰ πλούσια κληρονόμος.

42ο ΥΠΟ ΣΚΙΑΝ

Ἀνεκδοτάκια

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ ΣΑΣ

Κ ΑΠΟΙΟΣ ρώτησε τὸν Ἀρθοῦρο Τοσκανίνι γιατὶ δὲν ἤθελε γυναῖκες στὴν ὀρχήστρα του.

— Εἶναι πολὺ ἁπλό, ἀπάντησε ὁ μαέστρος. Ἂν ἦταν ὡραῖες οἱ γυναῖκες, αὐτὸ θὰ ἐνοχλοῦσε τοὺς μουσικούς μου. Κι' ἂν ἦταν ἄσχημες, ἔ τότε αὐτὸ θὰ ἐνοχλοῦσε ἐμένα!

Η ΠΙΟ δυσάρεστη ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου, ἔλεγε ὁ Ἀνατὸλ Φράνς, εἶναι τὰ δέκα του χρόνια. Σᾶς βρίσκουν πολὺ μικρὸ γιὰ νὰ ξενυχτήσετε τὸ βράδυ καὶ πολὺ μεγάλον γιὰ νὰ... χουζουρέψετε λιγάκι στὸ κρεβάτι τὸ πρωΐ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ κόμης εἶναι πολὺ μύωψ, παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως πηγαίνει στὸ κυνήγι.

Ἕνα βράδυ γυρίζει τελευταῖος στὸν πύργο καὶ ρωτάει τὸ θυρωρό.

— Ὅλοι οἱ καλεσμένοι μου ἐπέστρεψαν;

— Μάλιστα, κύριε κόμη.

— Ἔ, τότε φίλε μου, μπορεῖς νὰ μὲ συγχαρῆς. Σκότωσα ἕνα ἐλάφι!

ΕΙΝΑΙ ἀδύνατον πιὰ νὰ κοιμηθῶ, ἔλεγε ἕνας κύριος στὸ φίλο του. Κάθε νύχτα ἡ γυναίκα μου ἰσχυρίζεται ὅτι ἀκούει θορύβους στὸ σπίτι καὶ μὲ ξυπνάει γιὰ νὰ πάω νὰ δῶ ἂν ὑπάρχουν φαντάσματα.

— Ἁπλούστατα, φίλε μου, ἐξήγησέ της ὅτι τὰ φαντάσματα δὲν κάνουν θόρυβο.

Μιὰ ἑβδομάδα ὁ γιατρὸς ξανασυναντήθηκαν καὶ ὁ φίλος ρωτάει ἂν ἡ συμβουλή του ἔπιασε.

— Δυστυχῶς ὄχι, φίλε μου. Σκέψου ὅτι τώρα μὲ ξυπνάει, ἀκριβῶς γιατὶ δὲν ἀκούει θορύβους.

Ε ΚΕΙΝΟΣ ποὺ ἔχει πέντε παιδιά, ἔλεγε κάποιος σ' ἕναν δυστυχισμένο πολύτεκνο, ἔχει τὸ κεφάλι του πιὸ ἥσυχο ἀπὸ ἕναν ποὺ ἔχει πέντε ἑκατομμύρια.

Καὶ καθὼς ὁ ἄλλος τὸν κυττοῦσε κατάπληκτος:

— Μὰ φυσικά, γιατὶ ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὰ πέντε ἑκατομμύρια θέλει διαρκῶς νὰ τὰ διπλασιάση.

ΣΤΑ ἀμερικανικὰ κολλέγια ὑπάρχει μιὰ παράδοσι ποὺ λέει ὅτι ὅταν ὁ καθηγητὴς ἀργήση 10 λεπτά, δὲν γίνεται μάθημα. Αὐτὸ συνέβη μιὰ μέρα σ' ἕναν καθηγητὴ ὁ ὁποῖος τὴν ἄλλη μέρα ἔκανε σφοδρὲς παρατηρήσεις στοὺς μαθητάς τους λέγοντας:

— Εἴδατε πολὺ καλὰ ὅτι ἤμουν ἐδῶ, ἀφοῦ τὸ καπέλο μου βρισκόταν ἐπάνω στὴν ἕδρα. Γιὰ τιμωρία σας, λοιπόν, αὔριο θὰ ἔχετε πρόχειρο διαγώνισμα.

Τὴν ἑπομένη, ὅταν ὁ καθηγητὴς μπῆκε στὴν τάξι, δὲν βρῆκε κανένα θαθητή. Ὑπῆρχαν ὅμως τὰ καπέλα τους πάνω σὲ ὅλα τὰ θρανία.

Ο ΜΩΡΙΣ Σεβαλιὲ συνάντησε κάποια μέρα ἕνα φίλο τῆς νεότητάς του ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ τοῦ ὑπενθυμίζη τὶς περιπέτειες καὶ τοὺς θριάμβους τοῦ παρελθόντος, προσθέτοντας γιὰ παρηγοριά:

— Τί τὰ θές, φίλε μου, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑπῆρξε καὶ νὰ εἶναι ἀκόμη.

— Πῶς ὄχι, ἀπάντησε ἑτοιμόλογα ὁ Σεβαλιέ, μπορεῖ κανεὶς κάλλιστα νὰ ὑπῆρξε ἀνόητος καὶ νὰ ἐξακολουθῆ νὰ εἶναι!

ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΣΘΕ

● Νοιώθετε πολλὲς φορὲς κουρασμένη, ἐκνευρισμένη, τσακισμένη; Σᾶς δίνουμε τὸν παρακάτω δεκάλογο. Ἂν μπορέσετε νὰ τὸν τηρήσετε, θὰ δῆτε ὅτι ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς κοπώσεως σιγὰ - σιγὰ θὰ φύγουν καὶ θὰ νοιώσετε καινούργια αἰσιοδοξία.

1 Ἀναπνέετε πάντοτε καθαρὸν ἀέρα.

2 Νὰ κοιμᾶστε τουλάχιστον ὀκτὼ ὧρες τὴ νύχτα. 3 Ἀποφεύγετε τοὺς θορύβους. 4 Νὰ τρῶτε τροφὲς πλούσιες σὲ σάκχαρο καὶ βιταμῖνες Γ (πράσινα λαχανικά).

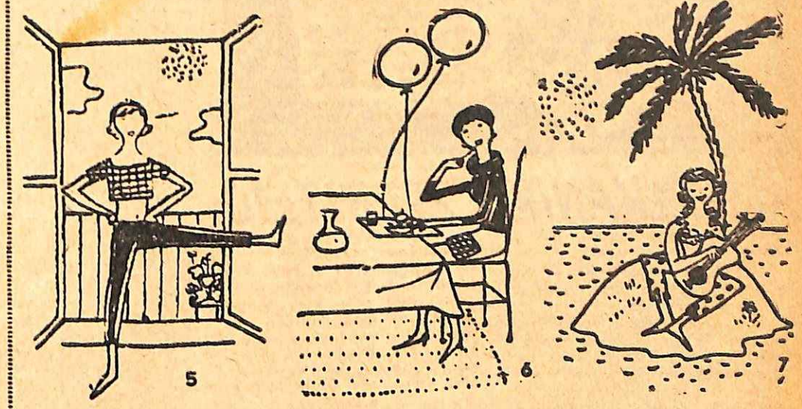

5 Κάνετε μέτρια γυμναστικὴ μὲ ἀργὲς κινήσεις. 6 Τρῶτε ἐλαφρὰ φαγητά, γιατὶ τὰ πολὺ βαρειὰ δυσκολεύουν τὴν πέψι καὶ βαραίνουν τὸν ὀργανισμό. 7 Διατηρῆστε τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὴ γαλήνη σας. Ἀποφεύγετε τὶς ἀγωνίες καὶ τὶς στενοχώριες.

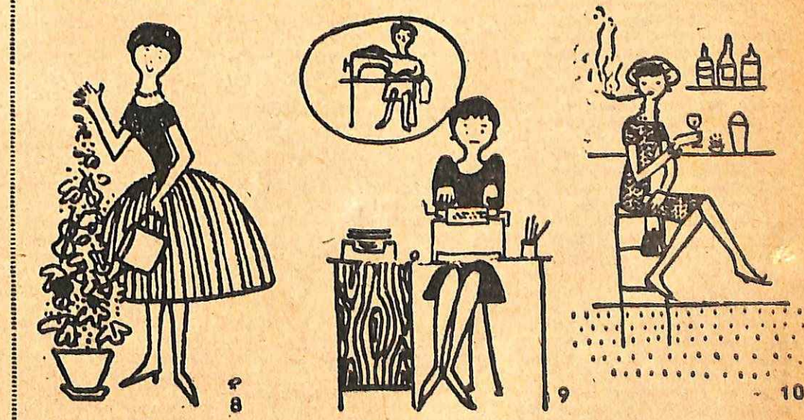

8 Ἀσχοληθῆτε μὲ κάτι εὐχάριστο ὅταν εὐκαιρῆτε, π.χ. τὴν περιποίησι τῶν λουλουδιῶν. 9 Διαλέξετε ἕνα ἐπάγγελμα ποὺ νὰ σᾶς εὐχαριστῆ. 10 Ἀποφεύγετε τὰ διεγερτικά, οἰνοπνευματώδη, καφέ, τσάϊ, κάπνισμα κ.λ.π., ἢ τουλάχιστο περιορίστε τα.

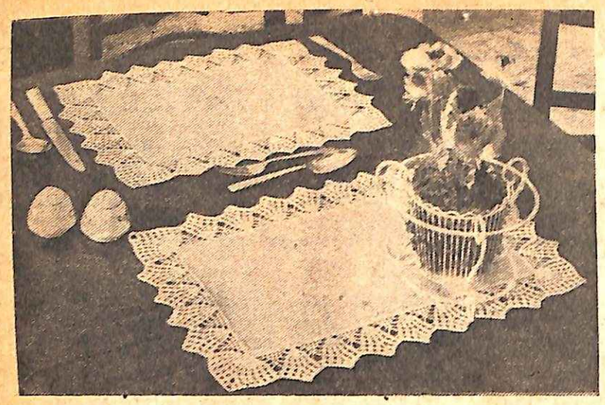

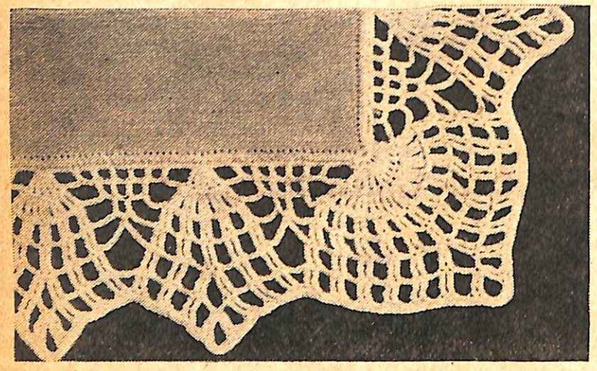

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΕΡΒΙΤΣΙΟ

■ Συνηθίζονται διφάνταστα καὶ πάλι οἱ ταντέλες μὲ τὸ βελονάκι. Τὶς χρησιμοποιοῦν σὲ χίλια δυὸ πράγματα: πετσετάκια γιὰ δίσκους, σου - πλά, καρὲ ντὲ τάμπλ, τραπεζομάντηλα, κουβέρτες, μαντηλάκια, ὅλα εἶναι στολισμένα μὲ ταντέλες τοῦ χεριοῦ, ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀξία. Σήμερα σᾶς δίνουμε σχέδια γιὰ σου-πλά, ποὺ εἶναι πολὺ μοντέρνα. Ἐξ ἄλλου τὰ ἐργόχειρα αὐτὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστα καὶ δὲν θὰ βαρεθῆτε νὰ τὰ ἑτοιμάσετε τώρα στὶς διακοπὲς τοῦ καλοκαιριοῦ.

ΥΛΙΚΑ : Κοτὸν Νο 20. 1 βελονάκι Νο 10.

ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

Κόψετε ἕνα κομμάτι ἀπὸ τέλα μὲ διαστάσεις 35,5Χ21,5. Γυρίσετε γύρω-γύρω ἕνα στριφωματάκι μισὸ ἑκατοστὸ καὶ κατόπιν πλέξετε κατὰ τὸν τρόπο ποὺ θὰ σᾶς ὁδηγήσουμε.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Γαϊτανάκια στὸν ἀέρα = ἁπλὰ γαϊτανάκια. Ἄρριχτο γαϊτανάκι = Μπήξετε τὸ βελονάκι σας καὶ πάρετε κλωστὴ στὸ βελονάκι, τραβήξετε ἐπάνω αὐτὴ τὴν θηλειά, ξαναπάρετε κλωστὴ στὸ βελονάκι καὶ μὲ μιὰ κίνησι, περάστε την καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ θηλειές, ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι: Ποδαράκι = Πάρετε πρῶτα κλωστὴ στὸ βελονάκι σας. Μπήξετε τὸ βελονάκι σὲ ἕνα γαϊτανάκι, πάρετε πάλι κλωστὴ στὸ βελονάκι καὶ τραβήξετε αὐτὴ τὴ θηλειὰ ἐπάνω. Ξαναπάρετε κλωστὴ στὸ βελονάκι καὶ περάστε αὐτὴ τὴ θηλειὰ ἀπὸ τὶς δυὸ μόνον θηλειὲς ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι σας. Πάρετε ἀκόμη μιὰ φορὰ κλωστὴ στὸ βελονάκι καὶ περάστε αὐτὴ τὴ θηλειὰ ἀπὸ τὶς δυὸ τελευταῖες θηλειὲς ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι Βουδὸ γαϊτανάκι = Μπήξετε τὸ βελονάκι σας κα ἰπάρετε θηλειὰ τὴν ὁποία θὰ περάσετε μὲ μιὰ κίνησι καὶ ἀπὸ τὴ θηλειὰ ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

1ος γῦρος : Ἀρχίσετε ἀπὸ τὴν γωνία πλέκοντας σ' αὐτὴν ὅπως καὶ σὲ κάθε γωνία, 5 ἄρριχτα γαϊτανάκια. Πλέξετε γύρω - γύρω ἄρριχτα γαϊτανάκια τόσα ὥστε νὰ προσπαθήσετε νὰ διαιροῦνται μὲ τὸ 27 +26, γιατὶ κάθε 27π θὰ σχηματίσετε τὸ κουκουνάρι. 2ος γῦρος: Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ 1ο ἄρριχτο γαϊτανάκι τῆς γωνίας πλέξετε 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ποδαράκι στὸ πρῶτο ἄρριχτο γαϊτανάκι τῆς γωνίας. * στὰ ἑπόμενα ἄρριχτα γαϊτανάκια πλέξετε συνέχεια 2, 3, 2, 2 ποδαράκια, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ποδαράκι στὸ 6ο ἄρριχτο γαϊτανάκι. Κατόπιν πλέξετε (2 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι στὸ 3ο γαϊτανάκι) 5 φορές. ** 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 5 ποδαράκια στὸ 6ο ἄρριχτο γαϊτανάκι, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὸ 6ο ἄρριχτο γαϊτανάκι. (2 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὸ 3ο ἄρριχτο γαϊτανάκι) 5 φορές. Συνεχίσετε ἀπὸ ** καὶ τελειώσετε στὴ γωνία, ὅπου θὰ πλέξετε 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ποδαράκια στὸ 6ο γαϊτανάκι καὶ θὰ συνεχίσετε ἀπὸ τὸν 1ο * σὲ ὅλον τὸν γῦρο παραλείποντας στὸ τέλος τὰ 2 ποδαράκια. Ἐνώσετε τὸ 4ο γαϊτανάκι, μὲ βουδὸ γαϊτανάκι. 3ος γῦρος: 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὸ προηγούμενο πόντο. * (2 γαϊτανάκια 2 ποδαράκια στὸν ἑπόμενο πόντο) 10 φορές 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὸ 2ο ποδαράκι (2 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι στὰ ἑπόμενα) 3 φορές. ** 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πηδήξετε τὸ ἑπόμενο ποδαράκι, 2 ποδαράκια, στὸ ἑπόμενο ποδαράκι (2 γαϊτανάκια, 2 ποδαράκια στὰ ἑπόμενα ποδαράκια) 4 φορὲς στὸ 2ο ποδαράκι, (2 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι) 3 φορές. Συνεχίσετε ἀπὸ * * καὶ τελειώσετε στὴ γωνία μὲ 5 γαϊτανάκια, 2 ποδαράκια στὸ ἑπόπόμενο ποδαράκι. Συνεχίσετε ἀπὸ τὸ πρῶτο * σὲ ὅλο τὸ γῦρο, παραλείποντας στὸ τέλος 2 ποδαράκια. 1 βουδὸ γαϊτανάκι, στὸ 4ο γαϊτανάκι. 4ος γῦρος: 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα * 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο γαϊτανάκι (2 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια) 10 φορές, 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι στὸ 2ο ποδαράκι, 2 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο, ** 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πηδήσετε στὸ ἑπόμενο ποδαράκι, ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια, (2 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια) 4 φορές, 5 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι στὸ 2ο ποδαράκι, 2 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο. Ἐπαναλάβετε ἀπὸ * *, τελειώνοντας στὴν γωνία μὲ 5 γαϊτανάκια, πηδήξετε τὸ ἑπόμενο ποδαράκι. Ἐπαναλάβετε ἀπὸ τὸ 1ο * σὲ ὅλο τὸ γῦρο, παραλείποντας στὸ τέλος 1 ποδαράκι. 1 βουδὸ γαϊτανάκι στὸ 4ο ἀπὸ τὰ 4 γαϊτανάκια. 5ος γῦρος: 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα * 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι, (2 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια) 10 φορές, * * 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἄρριχτο γαϊτανάκι στὸ κενὸ ἀπὸ τὰ 2 γαϊτανάκια, 5 γαϊτανάκια, (ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια, 1 ἄρριχτο γαϊτανάκι στὸ κενὸ ἀπὸ τὰ 2 γαϊτανάκια) 4 φορές, ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια. Συνεχίσετε ἀπὸ * * καὶ τελειώσετε στὴν γωνία μὲ 5 γαϊτανάκια στὸ ἑπόμενο κενὸ ἀπὸ τὰ 2 γαϊτανάκια, 5 γαϊτανάκια 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι καὶ συνέχεια ἀπὸ τὸ πρῶτο *, παραλείποντας 1 ποδαράκι. 1 βουδὸ γαϊτανάκι στὸ 4ο ἀπὸ τὰ 4 γαϊτανάκια. 6ος γῦρος: 4 γαϊτανάκια, * 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι, (2 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια) 4 φορές, 2 γαϊτανάκια, 2 ποδαράκια στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια, 7 γαϊτανάκια, 2 ποδαράκια στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια, (2 γαϊτανάκια ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια), 5 φορές, ** 3 γαϊτανάκια (ἀπὸ 1 ποδαράκι στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια, 2 γαϊτανάκια) 2 φορὲς 2 ποδαράκια στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια, 5 γαϊτανάκια, 2 ποδαράκια στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια (2 γαϊτανάκια, ἀπὸ ἕνα ποδαράκι στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια) 2 φορές. Συνεχίσετε ἀπὸ * * κα ἰτελειώσετε στὴ γωνία μὲ 3 γαϊτανάκια, 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι. Συνεχίσετε ἀπὸ τὸ πρωτο * παραλείποντας στὸ τέλος 1 ποδαράκι. 1 βουδὸ γαϊτανάκι στο 4ο ἀπὸ τα 4 γαϊτανάκια.

7ος γῦρος: 4 γαϊτανάκια * 1 ποδαράκι στὸ ἑπόμενο ποδαρακι (2 γαϊτανάκια, ἀπο 1 ποδαρακια στα 2 ἑπομενα ποδαράκια) 5 φορές, 2 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποραδάκι στὸ 3ο καὶ 4ο γαϊτανάκι, 7 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποοαράκι στὰ ἑπόμενα 2 γαϊτανάκια (2 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποδαρακι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαρακια) 6 φορὲς ** ἀπὸ 1 ποοαράκι στα 2 ἑπόμενα ποδαρακια 2 γαϊτανάκια) 3 φορὲς, 2 ποδαράκια 5 γαϊτανάκια καὶ 2 ποοαρακια στὸ 3ο ἀπὸ τὰ 5 γαϊτανάκια (2 γαϊτανάκια, ἀπὸ 1 ποοαρακι στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια) 3 φορὲς. Συνεχίσετε ἀπὸ ** καὶ τελειώσετε στὴν γωνία με 1 ποοαρακι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι καὶ συνέχεια ἀπὸ τὸ πρωτο * παραλείποντας στὸ τέλος 1 ποδαράκι. 1 βουδὸ γαϊτανάκι στο 4ο ἀπὸ 4 γαϊτανάκια.

8ος γῦοος: 1 ἄρριχτο γαϊτανάκι στὸ τελευταῖο βουδὲ γαϊτανάκι. * 1 ἄρριχτο γαϊτανάκι στὸ ἑπόμενο ποδαράκι (2 ἄρριχτα στὸ ἑπόμενο κενό, ἀπο 1 ἄρριχτο στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια) 6 φορὲς, 7 ἄρριχτα στὸ τόξο τῆς γωνιας (1 ἄρριχτο σὲ καθένα ἀπὸ τὰ 2 ποδαράκια καὶ 2 ἄρριχχτα στὸ κενό) 6 φορές. ** ἀπὸ 1 ἄρριχτο στὰ ἑπόμενα 4 ποδαράκια (2 ἄρριχτα στὸ κενό, ἀπὸ 1 ἄρριχτο στὰ ἑπόμενα 2 ποδαράκια) 3 φορὲς, 5 ἄρριχτα (ἀπὸ 1 ἄρριχτο στὰ 2 ἑπόμενα ποδαράκια καὶ 2 ἄρριχτα στὸ κενό) 3 φορὲς. Συνεχίσετε ἀπὸ τὸ ** ἕως τὴ γωνία, ὁπότε πόμενα 3 ποδαράκια. Συνεχίσετε ἀπὸ τὸ πρῶτο * παραλείποντας 1 ἄρριχτο στὸ τέλος τοῦ γύρου καὶ ἑνώνοντας τὸν γῦρο μὲ ἕνα βουδὸ γαϊτανάκι Κόψετε τὴν κλωστή.

ΣΟΥ - ΠΛΑ

Κόψτε ἕνα κομμάτι τέλα 30,5 Χ21,5 καὶ πλέξετε γύρω - γύρω ὅπως γιὰ τὸ μεσαῖο κομμάτι.

Χ. Κ.

ΚΑ·Υ·ΜΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΜΠΕΡΥ

Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ἐπισκέψεώς του στὴν Ἀμερικὴ ὁ Ἄγγλος συγγραφέας καὶ παιδαγωγὸς Ζ. Μ. Μπέρυ, ἔδωσε μιὰ διάλεξε μὲ ἀκροατὰς χίλια κορίτσια τοῦ Κολλεγίου Σμίθ. Ἔπειτα ἀπὸ τὴ διάλεξι αὐτὴ ἕνας φίλος τοῦ ὁμιλητοῦ τὸν ρώτησε:

— Πῶς πῆγε, λοιπόν, ἡ διάλεξί σας, κ. Μπέρυ;

— Νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀμαρτία μου, ἀπάντησε αὐτός. Θὰ προτιμοῦσα νὰ μιλοῦσα χίλιες φορὲς σ' ἕνα κορίτσι παρὰ μιὰ φορὰ σὲ χίλια κορίτσια.

Οἱ μικροεπισκευὲς τοῦ σπιτιοῦ σας μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ σᾶς!

ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΜΕΡΙΚΕΣ μικροδουλειὲς στὸ σπίτι, δὲν χρεάζονται ἀπαραιτητα ἕνα ἐργατη ἢ εἰδικὸ γιὰ νὰ γινουν. Μπορεῖτε νὰ τὶς κάνετε μόνες σας. γι.τι εἶναι εὐκολες στὴν ἐκτέλεσι ἢ μπορεῖτε νὰ τὶς ἀναθέσετε στὸ σύζυγό σας ἢ στὸ μεγάλο σας γυιό. Θὰ ἦταν ἀληθινὴ συμφορά, κάθε ποὺ θέλετε νὰ κάνετε μιὰ μικροεπισκευὴ νὰ φωνάζετε τὸν εἰδικό.

ΔΕΡΜΑ ΚΟΜΜΕΝΟ Ἢ ΣΧΙΣΜΕΝΟ

Ὅταν τὸ δέρμα ποὺ σκεπάζει μιὰ πολυθρόνα κοπῆ ἢ σχισθῆ, ἐρέξτε τὸ μέρος ποὺ θέλετε νὰ ἐπισκευάσετε, ἀνασηκῶστε το ἐλαφρὰ καὶ βάλτε του ἀπὸ μέσα τὴν ἀναγκαία ποσότητα κόλλας ἀμύλου ἢ ἄλλης κατάλληλης κόλλας. Ἑνῶστε ὕστερα τὶς δυὸ ἄκρες, ἔτσι ποὺ νὰ συναρμόζωνται καλά, σκεπάστε τις μ' ἕνα πανὶ διπλωμένο στὰ τέσσερα καὶ βάλτε πάνω του ἕνα βάρος. Ἀφῆστε το ἔτσι ὡσ ποὺ νὰ ξεραθῆ καλὰ ἡ κόλλα

ΟΤΑΝ ΤΟ ΛΙΝΟΛΕΟΥΜ ΞΕΚΟΛΛΗΣΗ

Βάλτε ἀπὸ μέσα στὰ ξεκολλημένα μέρη τοῦ λινόλεουμ δυνατὴ κόλλα ἢ εἰδικὴ κόλλα πολὺ πυκνή, στερεῶστε το μὲ καμμιὰ πυναίζα στὸ δάπεδο καὶ τοποθετῆστε ἐπάνω ἕνα βάρος. Τὸ λινόλεουμ δὲν κολλάει καλὰ παρὰ μόνο σὲ ὁμαλή, λεία καὶ στεγνὴ ἐπιφάνεια

ΡΑΓΙΣΜΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗ

Τριψτε στὸ ράγισμα μιὰ σκελίδα σκόρδο, ἑνῶστε τὰ κομματάκια ποὺ τυχὸν ἀποσπάσθηκαν καὶ βάστε τα προσεκτικὰ μὲ σπάγγο. Ὕστερα βυθίστε τὸ ἀντικείμενο μέσα σὲ ζεστὸ γάλα κι' ἀφῆστε το περίπου μισὴ ὥρα Ἀφῆστε το ὕστερα νὰ κρυώση καὶ κόψτε τὸ σπάγγο.

ΑΝΑΝΕΩΣΙ ΕΝΟΣ ΕΠΙΠΛΟΥ ΠΑΛΗΟΥ

Πρὶν ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ βγάλετε τὸ βερνίκι, τρίβοντάς το μὲ μιὰ σκληρὴ βούρτσα τοῦ πατώματος, ποὺ τὴ βουτᾶτε σὲ βραστὸ νερὸ στὸ ὁποῖο ἔχετε ρίξει μιὰ-δυὸ κουταλιὲς ποτάσσα. Τρίβετε καλὰ ὡς ποὺ νὰ φύγη ὅλο τὸ παλιὸ βερνίκι Ὕστερα τὸ ἀφίνετε νὰ στεγνώση καὶ τὸ περνᾶτε μὲ γυαλόχαρτο. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ βγάλετε τὸ βερνίκι τρίβοντάς το μὲ καθαρὴ ἀμμωνία. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσετε βούρτσα μὲ μακρὺ χέρι, γιὰ νὰ μὴν ἀναγκαστῆτε νὰ εἰσπνέετε τοὺς ἐρεθιστικοὺς ἀτμοὺς τῆς ἀμμωνίας. Ξεπλένετε τότε μὲ ἄφθονο νερό Ἀφοῦ τελειώσετε αὐτὴ τὴ δουλειά, μπορεῖτε νὰ βερνικώσετε τὰ ἐπίπλα δίνοντάς τους τὴν ἐμφάνισι τοῦ ξύλου ποὺ προτιμᾶτε: καρυδιᾶς, μανισιοῦ κλπ. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ χρησιμοποιήσετε ἕνα μονόχρωμο βερνίκι, ποὺ δὲν παίρνει βέβαια τὴν ἐμφάνισι ἑνὸς ἰδιαιτέρου ξύλου, ἀλλὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ σύνολο τοῦ δωματίου καὶ τὸ χρῶμα τῶν ἄλλων ἐπίπλων. Τὰ καταστήματα χρωμάτων διαθέτουν σήμερα ἀπεριόριστη σχεδὸν ποικιλία βερνικιῶν κι' ἔτσι δὲν θὰ δυσκολευτῆτε νὰ βρῆτε ὅ,τι θέλετε.

ΠΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΥΡΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ

Ὅταν τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως στὴν ὑγρασία, ἀρκεῖ νὰ περάσετε τὸ ξύλο μὲ μιὰ πλάνη ἢ —ἂν δὲν ἔχετε στὴ διάθεσί σας τὸ ἐργαλεῖο αὐτό— μὲ γυαλόχαρτο τὰ μέρη τοῦ ξύλου ποὺ ἔχουν φουσκώσει. Ὕστερα ἀλείφετε τὰ σημεῖα ἐπαφῆς μ' ἕνα κομμάτι ὑγρὸ σαπούνι ἢ κερί.

■ Μὲ πρωτοβουλία τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας τὰ ἐργαζόμενα κορίτσια ἀρχίζουν νὰ ἐξοικειώνονται μὲ τὸν στίβο.

Ο ΜΑΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ὕστερα ἀπὸ μιὰ μεγάλη ἔρευνα

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ νὰ γίνη γιὰ νὰ πάρη τὸ δρόμο τῆς προόδου ἡ ἑλληνικὴ γυναικεία ἄθλησις: Τὸ πρόβλημα ἀπασχόλησε σοβαρὰ τὴ «Γυναίκα» ποὺ σὲ ἕξη προηγούμενα τεύχη της, στὸ πλαίσιο τῆς μεγάλης μας ἔρευνας γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ γυναικείου ἀθλητισμοῦ, φιλοξένησε τὶς σχετικὲς ἀπόψεις ἐνδιαφερομένων καὶ ἁρμοδίων.

Στὸ σημερινὸ φύλλο ὁλοκληρώνουμε τὴν ἔρευνά μας ἐκθέτοντας τὴ γνώμη τῆς «Γυναίκας».

Εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι ὅσο κι' ἂν ἔχη ἐκμοντερνισθῆ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, ὅσο κι' ἂν ἡ σύγχρονη ἐλαστικότητα τῶν ξένων εἰς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἔχει ἀναμφισβήτητη ἐπίδρασι καὶ ἐδῶ, ὁ λαός μας παραμένει κατὰ τὸ μεγαλύτερό του ποσοστὸ πιστὸς στὶς χρηστὲς παραδόσεις του.

Ὁ οἰκογενειακὸς ἔλεγχος στὴ νεολαία μας ἔλειψε ὑποστηρίζουν πολλοί. Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Μπορεῖ νὰ ἔκανε ὡρισμένες ἀβαρίες ἀλλὰ ὑπάρχει πάντοτε καὶ ἰδιαίτερα στὶς κοπέλλες μας. Αὐτὸ τουλάχιστον πιστοποιεῖ ἡ ἀνυπαρξία γυναικείου ἀθλητισμοῦ στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ἔρθουμε στὸ θέμ~ μας.

Χτυπᾶ τὴν πόρτα τοῦ ἑλληνικοῦ σπιτιοῦ ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ζητᾶ τὴν κοπέλλα νὰ τὴν κάνη ἀθλήτρια. Τὰ ἐπιχειρήματά του; Ἀρκετά: πρῶτα— πρῶτα τὸ ταλαιπωρημένο πλέον ἐκεῖνο ἀρχαῖο ἀπὸ «νοῦς ὑγιής, ἐν σώματι ὑγιεῖ», ποὺ τὸ πιπιλίζουν σὰν καραμέλα ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ ἐπίσημοι ὅταν καλοῦνται νὰ μιλήσουν γιὰ τὸν ἀθλητισμό. Ὕστερα, τὸ δεύτερο, ὅτι ἡ κοπέλλα μὲ τὴν ἄθλησι θὰ δημιουργήση ὡραία γραμμὴ καὶ θὰ κερδίση στὸν στίβο τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴ χαρά, ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ τὴ θεωρουμένα ἀντιμετώπισι τῶν σοβαρῶν μελλοντικῶν κοινωνικῶν προβλημάτων της.

Πολὺ ὡραῖα ὅλ' αὐτά. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ καμμιὰ ὑπόσχεσι ἐξασφαλίσεως καὶ προστασίας τῆς κοπέλλας στὸ ἀνδρικὸ γυμναστήριο ἀπὸ τὸ ἀπαραίτητο «Φιλοθεάμον» κοινό; Καμμιά...

Ὁπότε ὁ πάτερ—φαμίλιας, συνωφρυώνεται καὶ προσπαθώντας καλῶς ἢ κακῶς, νὰ διαφυλάξη τὰ ὑπολείμματα τῆς πρώην πατριαρχικῆς αἴγλης τοῦ ἑλληνικοῦ σπιτιοῦ ἐρωτᾶ:

— Καὶ τὴν κοπέλλα μου ποιός θὰ τὴν παραλάβη;

— Ὁ προπονητής.

— Χμ... Καὶ ποῦ θὰ τὴν πάη;

— Στὸ γυμναστήριο...

— Μὲ τοὺς μαντραχαλάδες;

— Δηλαδή...

— Μὲ τὴν γουρλομάτω «γαλαρία», ποὺ θὰ πετάη τὰ σόκιν ὑπονοούμενα μὲ καρφωμένο τὸ βλέμμα στὸ σορτς τῆς Ἑλενίτσας;

— Νὰ σᾶς ἐξηγήσω...

— Δὲν θέλω καμμιὰ ἐξήγησι. Ἄντε νὰ ὀρῆτε ἄλλες κοπέλλες γι' ἀθλήτριες. Ἐγὼ τὴν Ἑλενίτσα δὲν σᾶς τὴ δίνω.

Αὐτὴ περίπου ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται κάθε φορὰ ποὺ ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς προσπαθεῖ νὰ κερδίση ἕνα καινούργιο στέλεχος. Ὑπερβολὴ ἐκ μέρους τῶν γονέων; Ἴσως. Ὅμως ὁ πατέρας τῆς Ἑλενίτσας δὲν θὰ εἶχε καμμιὰν ἀντίρρησι νὰ γυμναστῆ ἡ κόρη του, νὰ τρέξη, νὰ πηδήση νὰ ρίξη σφαῖρα, δίσκο, νὰ παίξη μπάσκετ μπὸλ καὶ βόλ ι νὰ νοιώση ἔντονη τὴ χαρα τῶν σπορ ἂν ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς παράλληλα μὲ τὸ «Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ» καὶ τὰ περὶ σωματικῆς καὶ ψυχικῆς εὐεξίας προσπαθοῦσε νὰ κερδίση τὴν ἐμπιστοσύνη του τονίζοντας ὅτι:

— Ἡ κοπέλλα σας κ. Χ... θὰ ἐγγραφῆ σὲ γυναικεῖο ἀποκλειστικὰ σωματείο μὲ διοίκησι καὶ μέλη ἐκλεκτὲς φίλαθλες κυρίες ποὺ θὰ τὴν ἐπιβλέπουν καὶ θὰ τὴν προσέχουν μὲ στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον. Τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον θὰ δείξη γιὰ τὴν κοπέλλα σας καὶ ἡ γυμνάστρια τοῦ συλλόγου. Τὸ γυμναστήριο ὅπου θὰ προπονῆται εἶναι κι' αὐτὸ ἀποκλειστικὰ μόνο γιὰ κοπέλλες στὶς ὧρες δὲ τῶν προπονήσεων οἱ πόρτες εἶναι ἐρμητικὰ κλειστὲς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος σὲ κανέναν. Ἔχετε καμμιὰν ἀντίρρησι νὰ δώσετε τὴν ἄδεια σας γιὰ νὰ γυμναστῆ ἡ Ἑλενίτσα;

Καὶ ὁ πάτερ - φαμίλιας ὄχι μόνο δὲν θὰ εἶχε καμμιὰν ἀντίρρησι ὄχι μόνο θὰ ἔδινε τὴν ἄδεια του, ἀλλὰ καὶ θὰ περίμενε μὲ λαχτάρα τὴν ἡμέρα τῶν ἀγώνων γιὰ νὰ πάη νὰ στριμωχθῆ μέσα στὸ ἀνώνυμο φίλαθλο κοινό, καὶ νὰ καμαρώση μὲ ὑπερηφάνεια τὴν Ἑλενίτσα, καθὼς θὰ πηδᾶ μὲ χάρι καὶ σβελτάδα τὰ ἐμπόδια, θὰ κόβη πρώτη τὸ νῆμα στὸ τέρμα τοῦ δρόμου καὶ θὰ χαιρετᾶ ὕστερα μὲ ξαναμμένο προσωπάκι, πανευτυχής, τὸν κόσμο ποὺ θὰ χειροκροτῆ.

Θ' ἀποτελοῦσε φλυαρία ἄσκοπη ἐὰν θέλαμε νὰ ἐπεκταθοῦμε περισσότερο στὸ θέμα αὐτό, ὑποδεικνύοντας καὶ ἀπαριθμώντας καὶ ἄλλες λύσεις γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ μαρασμοῦ τοῦ γυναικείου μας ἀθλητισμοῦ. Ὁποιαδήποτε ἄλλη λύσις αὐτὴ τὴ στιγμὴ θὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Δύο εἶναι τὰ βασικὰ αἴτια τῆς κακοδαιμονίας καὶ πρὸς αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ στραφῆ ἀποκλειστικὰ ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων: Ἐλλειψις γυναικείων συλλόγων, ἐλλειψις γυναικείων γυμναστηρίων.

Ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς βασικὲς ἐλλείψεις ξεκινᾶ τὸ κακὸ ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ὑποχωρήση ἂν ἡ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ Γυναικείου Ἀθλητισμοῦ τοῦ Σ. Ε.Γ.Α.Σ. δὲν ἀγωνισθῆ μὲ ἐπιμονὴ γιὰ νὰ πείση τὶς γυναικεῖες ὀργανώσεις νὰ πάρουν στὰ χέρια τους τὴν ἄθλησι τῶν νεανίδων μας.

Ὅσο γιὰ τὰ εἰδικὰ γυναικεῖα γυμναστήρια ἂς φροντίσουμε νὰ γίνη ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα.

Σὲ δηλώσεις του πρὸς τὴ «Γύναίκα», ποὺ δημοσιεύσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας, ὁ διευθυντὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Καλφαρέντσος ἀνέφερε, ὅτι εὐχαρίστως τὸ Κράτος θὰ συμβάλη στὴ δημιουργία ἑνὸς τέτοιου γυμναστηρίου στὴν περιοχὴ τοῦ Κέντρου, ἀρκεῖ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποδείξουν στὸ ὑπουργεῖο τὸν κατάλληλο γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ χῶρο.

Νὰ ἀπὸ ποῦ πρέπει ν' ἀρχίση ἡ προσπάθεια ἀναγεννήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ γυναικείου ἀθλητισμοῦ. Καὶ ὅταν πλέον ἡ γυναικεία μας ἄθλησις κερδίση τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ πατέρα τῆς Ἑλενίτσας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλητριῶν μας θὰ πολλαπλασιάζεται χρόνο μὲ χρόνο.

Ἐμπρὸς λοιπὸν γιὰ μιὰ μεγαλειώδη ἐξόρμησι γιὰ δημιουργήση γυναικεῖο ἀθλητισμὸ καὶ ἡ Ἑλλάδα ποὺ νὰ σταθῆ μὲ ἀξιώσεις στὸ διεθνὲς ἀθλητικὸ βάθρο! Γιατὶ ἡ Ἑλληνίδα μὲ τὴ σπιρτάδα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ τὴ διακρίνουν θὰ κάνη σ' αὐτὴν τὴν ἐκδήλωσι θαύματα μόλις τῆς δοθοῦν τὰ φτερὰ γιὰ τὸ μεγάλο πέταγμα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΕΡΤΣΟΣ

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΑ ΒΑΖΑ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΟ ΤΡΟΠΟ!...

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙ τῶν λουλουδιῶν στὰ βάζα ἀποτελεῖ, στὴν Ἰαπωνία, μιὰ καθαυτὸ ξεχωριστὴ τέχνη καὶ μάλιστα τέχνη πανάρχαια, ποὺ ἡ καταγωγή της χρονολογεῖται ἐδῶ καὶ χίλια τριακόσια χρόνια. Κατὰ τὰ πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια σκοπός της ἦταν ἡ ἠθικὴ διδασκαλία, μὲ τὴν πάροδο ὅμως τῶν αἰώνων ἀποκτοῦσε μιὰ ὅλο καὶ μεγαλύτερη σπουδαιότητα ἀπὸ ἄποψη καλλιτεχνικὴ καὶ διακοσμητικὴ καὶ δημιούργησε σχολή, ποὺ εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα Μοριμπάνα. Ἡ πιὸ παλιὰ καὶ παραδοσιακὴ ἦταν γνωστὴ ὡς Χεϊκουά. Τὰ ὀνόματα αὐτὰ τὰ πῆραν ἀπὸ δυὸ διακοσμητικὰ στύλ, ποὺ καὶ αὐτὰ ἐμφανίζουν στὴν Ἰαπωνία πολυάριθμες παραλλαγές. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικὰ θεμελιώδη χαρακτηριστικά, ποὺ κάνουν τὶς δυὸ σχολὲς νὰ διαφέρουν βασικά. Ὅλες οἱ ὁριζόντιες συνθέσεις, μὲ ποικίλη κλίσι ἀνήκουν στὸ στὺλ Μοριμπάνα. Ὅλες οἱ κάθετες στὸ στὺλ Χεϊκουά.

Σὲ μιὰ χώρα ὅμως ποὺ κάθε χειρονομία, κάθε ἀνθρώπινη ἐκδήλωσι ἔχει καὶ μιὰ θρησκευτικὴ σημασία καὶ τίποτα δὲν γίνεται τυχαῖα, ἦταν φυσικὸ καὶ τὰ λουλούδια νὰ πάρουν συμβολικὴ σημασία. Ἔτσι σὲ μιὰ σύνθεσι, τὸ πιὸ ὡραῖο λουλούδι παίζει τὸ ρόλο τοῦ πρωταγωνιστοῦ καὶ συμβολίζει μὲ τὴν κάθετη τοποθέτησί του τὴν ἀντίληψι τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀντίθετα πρὸς τὸν Οὐρανὸ καὶ τελείως ὁριζόντιο τὸ βάζο συμβολίζει τὴ Γῆ. Ὁ πόθος τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ γεννημένος στὴ Γῆ τείνει πρὸς τὸν Οὐρανό, ἐκδηλώνεται μὲ τὴ μεγάλη ἢ μικρὴ κλίσι τῶν δευτερευόντων λουλουδιῶν, τοποθετημένων ἀνάμεσα στὸ κύριο στέλεχος καὶ στὸ βάζο.

Ἐδῶ, ὅμως, ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ κομψότητα τῶν συνθέσεων αὐτῶν, παρὰ ἡ συμβολική τους σημασία, ποὺ εἶναι συνδεδεμένη μ' ἕναν πολιτισμὸ ποὺ δὲν εἶναι δικός μας.

Στὴ χώρα μας, μιὰ τοποθέτησι, τῶν λουλουδιῶν κατὰ τρόπο σύμφωνο πρὸς τὰ γιαπωνέζικα σύμβολα, δὲν θὰ εἶχε κανένα ἀπολύτως νόημα κι' ἐπομένως δὲν θὰ ἐξυπηρετοῦσε κανέναν ἀπολύτως σκοπό. Γιὰ μᾶς, ἡ καλὴ τοποθέτησις τῶν λουλουδιῶν διατηρεῖ τὴν ἀξία της σὰν ἕνα στοιχεῖο καλαισθητης διακοσμήσεως τοῦ σπιτιοῦ. Καὶ αὐτὸ εἶναι κάτι, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὸ νὰ ἐνδιαφέρει κάθε Ἑλληνίδα νοικοκυρά.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ προσπαθήσαμε, στὶς ἐπεξηγήσεις, νὰ ἁπλοποιήσουμε τοὺς θεμελιώδεις κανόλουδια μας, στὴν καλαισθησία μας καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σπιτιοῦ μας στὸν εὐρωπαϊκὸ περίγυρο.

Στοὺς γλαδιόλους ταιριάζει τὸ κομψὸ στὺλ Μοριμπάνα. Ὁ γλαδιόλος ποὺ θὰ ἔχη τὴ σπουδαιότερη θέσι (τὸ «ὑποκείμενο», δηλαδή, τῆς συνθέσεως) θὰ ἔχη μῆκος τὴ διάμετρο τοῦ δοχείου ἐπὶ τὸ βάθος του. Οἱ ἄλλοι τέσσερες θὰ εἶναι πιὸ χαμηλοὶ καὶ θὰ κλίνουν πρὸς τὸ δοχεῖο.

Ἕνας ἄλλος τύπος συνσεσεως, στὸ στὺλ Μοριμπάνα πάν"ρτε. Στὴν Ἰαπωνία θὰ γινόταν μὲ τρία διαφορετικὰ εἴδη λουλουδιῶν, ἀλλὰ ἐδῶ εἶναι ἁπλοποιημένο. Τὸ τριαντάφυλλο «ὑποκείμενο» ἔχει μιὰ καμπύλη πολὺ τονισμένη καὶ διασχίζει διαγωνίως τὸ δοχεῖο. Τὰ πέντε δευτερεύοντα εἶναι διαφόρου μήκους κι' ἀνοίγουν βεντάλια.

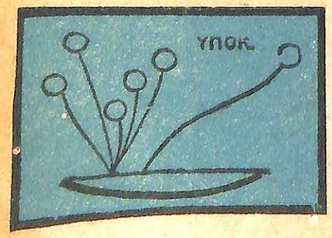

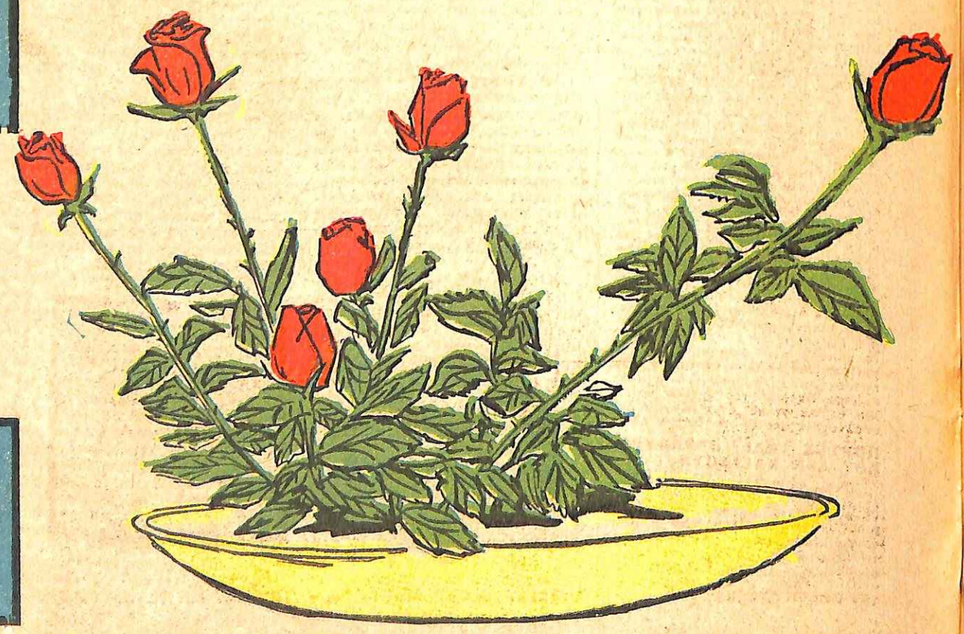

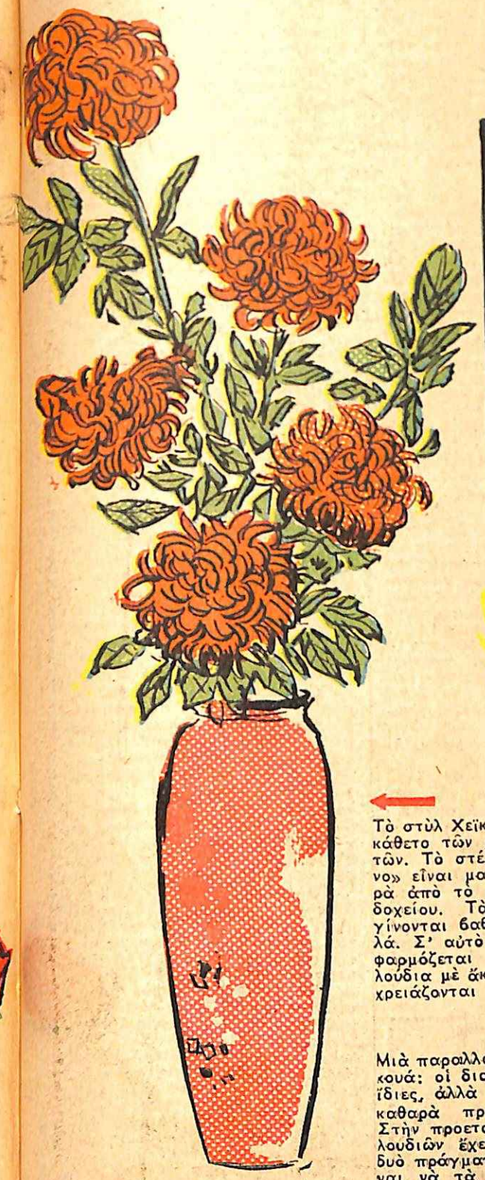

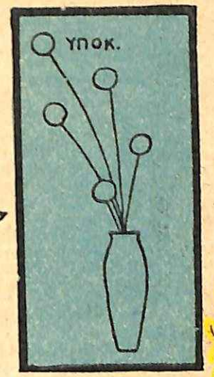

Τὰ τρία κύρια στοιχεῖα κάθε γιαπωνέζικης συνθέσεως λουλουδιῶν ἔχουν μιὰ ποιητικὴ καὶ θρησκευτικὴ σημασία: συμβολίζουν τὸν Οὐρανό, τὴ Γῆ καὶ τὸν Ἄνθρωπο. Ἐμᾶς τοὺς δυτικοὺς ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ διακοσμητικὴ καὶ τὸ αἰσθητικὸ ἀποτέλεσμα

Τὸ στὺλ Χεϊκουὰ ἀξιοποιεῖ τὲ κάθετο τῶν χρυσανθέμων αὐτῶν. Τὸ στέλεχος «ὑποκείμενο» εἶναι μακρὺ μιάμισι φορὰ ἀπὸ τὸ μῆκος τοῦ ἀνθοδοχείου. Τὰ ἄλλα τέσσερα γίνονται βαθμιαῖα πιὸ χαμηλά. Σ' αὐτὸ τὸ στύλ, ποὺ ἐφαρμόζεται κυρίως σὲ λουλούδια μὲ ἄκαμπτο μίσχο δὲν χρειάζονται ὑποστηρίγματα

Μιὰ παραλλαγὴ τοῦ στὺλ Χεϊκουά: οἱ διαστάσεις εἶναι οἱ ἴδιες, ἀλλὰ ἡ σύνθεσι κλίνει καθαρὰ πρὸς τὰ πλευρά. Στὴν προετοιμασία τῶν λουλουδιῶν ἔχετε ὑπ' ὄψι σας δυὸ πράγματα: ὅτι καλὸν εἶναι νὰ τὰ ἔχετε βυθισμένα στὸ νερὸ κόβοντάς τα—διαρκοῦν πιὸ πολύ. Κι' ὅτι τὰ «συμπληρωματικὰ» τὰ καθορίζει μόνο ἡ καλαισθησία.

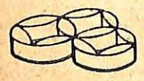

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

Χρειάζεται ἕνα ὑποστήριγμα, ἕνα ψαλίδι, μιὰ λεκανίτσα γεμάτη νερό, σύρμα καὶ σπάγγος. Τὰ ὑποστηρίγματα μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνοιχτά, ἀπὸ τενεκέ, μὲ τρία χωρίσματα ἢ φτιαγμένα σὰν δίσκος μὲ μεταλλικὲς αἰχμές, ὅπως βλέπετε στὸ σχῆμα. Χρησιμοποιήστε τὸν πρῶτο τύπο. Τὰ λουλούδια μένουν στὸ νερὸ καὶ κρατάνε. Στὸ δεύτερο τύπο, καρφώνονται στὸ δίσκο μὲ τὶς μεταλλικὲς αἰχμές.

ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΣ

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ μας κοπέλλα εἶναι κ' αὐτὴ — μὰ τί στὴν εὐχή, δὲν ὑπάρχουν, ἐπὶ τέλους, κοπέλλες..... ἄσχημες; — εἶναι κ' αὐτὴ ἕνα ἀριστούργημα τοῦ Πλάστη ποὺ κρυταλίζει σκερτσόζικα τὸ τακουνάκι της στὴν ἄσφαλτο καὶ προχωρεῖ βιαστικὰ καὶ τραμπαλίζοντας μὲ ἐπικίνδυνο νάζι τὰ πάντα της, ἀπὸ τσαντάκι μέχρι γοφό, καὶ προκαλοῦν τὰ καρεδάκια της καὶ χαχανίζουν τὰ μπρατσάκια της καὶ διηγοῦνται πονηριὲς τὰ γαμπάκια της καὶ — ἀντίθεσι χτυπητὴ καὶ περίεργη.....— στέκεται στὴν κορυφὴ ὅλων αὐτῶν ἕνα μουτράκι, ὅμορφο μέν, ἀλλὰ σεμνὸ - σεμνό, σοβαρὸ - σοβαρό, ποὺ δημιουργεῖ σύνολο περίεργο, κατὶ σὰν ἄσεμνο ἔντυπο, ποὺ ἔβαλε στὸ ἐξώφυλλό του τὴ φωτογραφία ἑνός... Ριζαρίτη! Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τώρα, ποιό εἶναι ἐκεῖνο . ποὺ ἐκπροσωπεῖ στὴν πραγματικότητα τὸ «ψυχικὸ περιεχόμενο» τῆς κοπέλλας ; Ποιό λέει τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν χαρακτήρα της; Τὸ σοβαρὸ - σοβαρὸ μουτράκι ἢ τὰ πονηρὰ γαμπάκια, τὰ χαχανιστὰ μπρατσάκια καὶ τὰ προκλητικὰ καρεδάκια; Ὁ νεαφὸς ποὺ τὴν ἀκολουθεῖ καταπόδι, πιστεύει ἀκράδαντα στὰ δεύτερα. Ἐφ' ᾧ καὶ...

Ο ΝΕΑΡΟΣ (σὰ νὰ μιλάη σὲ κάποιον ἀγύπαρκτο τρίτο). —Λοιπὸν βάζω στοίχημα!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (ἤ, μᾶλλον, τὸ... τακουνάκι της).— Τὶκ - τάκ... τὶκ - τάκ...

Ο ΝΕΑΡΟΣ (μὲ προσποιητὴ ἀγανάκτησι).—Μὰ τί διάβολο, δὲν βρίσκεται ἕνας Χριστιανὸς νὰ στοιχηματίση μαζί μου;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (ἤ, μᾶλλον, τὸ... τακουνάκι της).—Τὶκ-τάκ ... τὶκ-τάκ.

Ο ΝΕΑΡΟΣ.—Ἐπὶ τέλους, μήπως θέλετε νὰ στοιχηματίσετε ἐσεῖς, δεσποινίς;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (κατάπληκτη) —Νὰ στοιχηματίσω; Τί πράγμα ;

Ο ΝΕΑΡΟΣ.—Ὅτι... μπορῶ νὰ μαντέψω τὸ ὄνομά σας!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (σαρκαστικὰ) —Ὡραῖα! Εἴδατε στὴν τσάντα μου τὰ ἀρχικά Α.Ε. καὶ θὰ μοῦ πετάξετε τὴν κουταμάρα, ὅτι λέγομαι...Ἀνώνυμος Ἑταιρεία! Μὴν κάνετε τὸν κόπο σᾶς πρόλαβαν ἄλλοι, ἐξ ἴσου κρύοι μὲ σᾶς καὶ μοῦ τὸ εἶπαν κατὰ κόρον! (δίνει τὸ λόγο στὸ...τακουνάκι της) τὶκ - τάκ... τὶκ - τάκ !

Ο ΝΕΑΡΟΣ (τρέχοντας ξοπίσω της).—Σταθῆτε δεσποινίς! Πῶς προεξοφλεῖτε τί θὰ σᾶς πῶ; Σταθῆτε ! Ἐγὼ τὸ ἑρμηνεύω ἀλλοιῶς τὸ Α. Ε. ! Ἐγὼ δὲν εἶμαι τόσο κρύος ὅσο οἱ ἄλλοι!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Δὲν εἶστε τόσο κρύος; Τότε μιλῆστε!

Ο ΝΕΑΡΟΣ.— Λοιπόν, λέγεστε... Ἀτομικὴ Ἔκρηξις ! (μὲ καμάρι καὶ αὐταρέσκεια) Θαῦμα, ἔ; Νόστιμο ἦταν!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (μὲ ἀπογοήτευσι).— Δηλαδή, εἶστε ὁ πιὸ ψυχρὸς ἀπ' ὅλους!

Ο ΝΕΑΡΟΣ (θρασύτατα, χωρὶς νὰ τὰ χάση)....ποὺ σημαίνει ὅτι εἶμαι καὶ ὁ πιὸ πολύτιμος μ' αὐτὰ τὰ κυνικὰ καύματα!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Τὰ κυνικὰ καύματα τ' ἀντιμετωπίζει κανείς, κατὰ κάποιον τρόπο. Τὸ δύσκολο εἶναι νὰ ἀντιμετωπίση τοὺς κυνικοὺς ἀνθρώπους!

Ο ΝΕΑΡΟΣ (μὲ ὕφος κυνηγοῦ ποὺ στήνει παγίδα).—Δύσκολο, ἔ;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Δυσκολώτατο!

Ο ΝΕΑΡΟΣ. — Ἔ, τότε, μιὰ καὶ μπλέξατε, δὲν βλέπω ἄλλη λύσι : παραδοθῆτε ἄνευ ὅρων! (αὐτάρεσκα) Εἶμαι χαριτωμένος. Δὲν εἶμαι;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (αἰνιγματικὰ) —Πράγματι!

Ο ΝΕΑΡΟΣ (ἀρχίζοντας νὰ περπατάη πλάϊ της).—Σ' αὐτὸ ὀφείλω τὶς ἐπιτυχίες μου!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Σὲ ποιό ; Στὸ... χαριτωμένο σας;

Ο ΝΕΑΡΟΣ (μὲ φόρα). — Σ' αὐτὸ καὶ... (σταματάει ἀπότομα)

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (ἐνθαρρύνοντάς του μὲ μιὰ περίεργη καλωσύνη).— Καί; Πῆτε το...Μὴ δειλιάζετε!

Ο ΝΕΑΡΟΣ.—Ἐγὼ νὰ δειλιάσω; Ἀστεῖον! (μὲ πόζα) Καὶ στὴν ψυχολογική μου δύναμι !

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Ἄ, ἔχετε καὶ ψυχολογικὴ δύναμι!

Ο ΝΕΑΡΟΣ.—Ἔ, ὅσο νἆναι !

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Καὶ σὲ τί σᾶς ἐξυπηρετεῖ αὐτή;

Ο ΝΕΑΡΟΣ (κυνικὸς ὅπως πάντα).—Μὲ βοηθάει νὰ μαντεύω, ἀπὸ μακρυά, ποιά κοπέλλα εἶναι πρόθυμη γιὰ ἕνα τὲτ - α - τέτ.

Η ΚΟΠΕΛΛΑ (χωρὶς νὰ δείξη ὅτι πειράζεται).—Ἄ, ἔτσι ...; (μικρὴ σκέψι) Ξέρετε, ὅμως, τί συμβαίνει καμμιὰ φορά;

Ο ΝΕΑΡΟΣ.— Τί συμβαίνει ;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ—Συμβαίνει... ἀντικατοπτρισμός!

Ο ΝΕΑΡΟΣ (μπερδεμένος). —Δηλαδή;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Δὲν τὸ καταλαβαίνετε;

Ο ΝΕΑΡΟΣ.— Ὄχι! Μοῦ τὸ σερβίρετε, βλέπετε, χοντρικῶς ! Δὲν μοῦ τὸ κάνετε..... λιανά;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Νὰ σᾶς ἐξηγήσω, εὐχαρίστως : καμμιὰ φορά, προκειμένου νὰ κρίνουμε τὶς διαθέσεις ἑνὸς τρίτου, ἐπηρεαζόμαστε ἀπὸ τὶς προσωπικές μας ἐπιθυμίες, ἀπὸ τοὺς προσωπικούς μας πόθους καὶ, κατὰ κάποιον τρόπο ἀντικατοπτρίζουμε τὸν ἑαυτό μας στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου!

Ο ΝΕΑΡΟΣ (σκκώνοντας βαρειὰ τοὺς ὤμους του). — Καὶ λοιπόν;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Καί, λοιπόν, αὐτὸς ὁ ἀντικατοπτρισμὸς εἶναι ἐπικίνδυνος, γιατὶ μᾶς κάνει πολλὲς φορὲς νὰ βλέπουμε τὸν ἄλλον ἀντιθετο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ εἶναι στὴν πραγματικότητα!

Ο ΝΕΑΡΟΣ (πνίγοντας ἕνα χασμουρητό).— Ὡραῖο τὸ μάθημα τῆς... Φυσικῆς! Θαῦμα ἦταν, ἀλλὰ ἀρκεῖ γιὰ σήμερα.

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Μὰ εἶναι ἕνα μάθημα, ποὺ θὰ σᾶς χρειαστῆ !

Ο ΝΕΑΡΟΣ.— Τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς;

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Ναί!

Ο ΝΕΑΡΟΣ.— Ἐγὼ πάω γιὰ ἐραστής, δὲν πάω γιὰ.... φυσικομαθηματικός!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Ἐν τάξει. Καὶ τί θέλετε τώρα;

Ο ΝΕΑΡΟΣ (ἀνακτᾶ τὸ θράσος του).—Μείναμε στὸ σημεῖο ποὺ παραδεχθῆκατε πὼς εἶναι δύσκολο νὰ ἀντιμετωπίσετε κυνικοὺς ἀνθρώπους!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Μάλιστα!

Ο ΝΕΑΡΟΣ.—Καὶ συνεπῶς ὅτι πρέπει νὰ παραδοθῆτε ἄνευ ὅρων!

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.— Καί, λοιπόν ;

Ο ΝΕΑΡΟΣ.— Λοιπόν, τί περιμένετε;

ΚΟΠΕΛΛΑ.—Ἰδού! (τοῦ τραβάει ἕνα χαστούκι, ποὺ τὸν γυρίζει κορόνα - γράμματα)

Ο ΝΕΑΡΟΣ (ζαλισμένος). Ἀμάν ! Ἄστρα, μέρα μεσημέρι !

Η ΚΟΠΕΛΛΑ.—Πάλι... ἀντικατοπτρισμὸ ἔπαθες : τὰ προσωπικά σου συναισθήματα τ' ἀποδίδεις στὸν... οὐρανό ! (δίνει τὸ λόγο στὸ τακουνάκι της) Τὶκ - τάκ, τὶκ - τάκ!

Αὐλαία

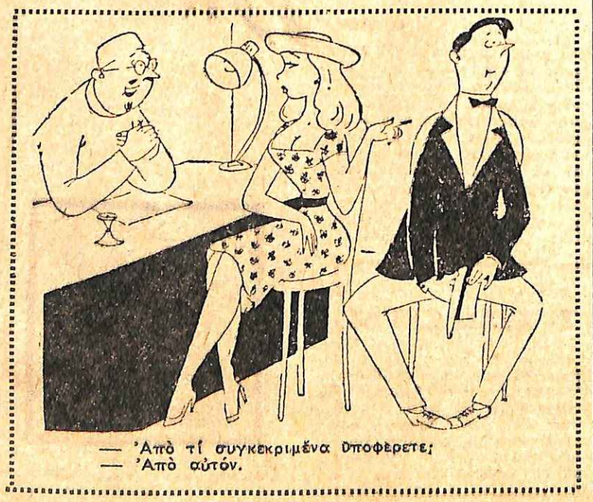

— Ἀπὸ τί συγκεκριμένα ὑποφέρετε;
— Ἀπὸ αὐτόν.

«ΣΒΙΕΝΝΗ, Ἰούλιος ΤΟΝ πρῶτο ὄροφο βρίσκονται ἐκθέματα καλλυντικῶν. Κι' ἡ Ὄλγα Τσέχοβα προχωρεῖ ἀπὸ περίπτερο σὲ περίπτερο, κοιτάζει τὰ πάντα καὶ εἶναι σὰν νὰ λένη:

»— Κάνετε ὅ,τι θέλετε. Τὰ μυστικά μου ἐγὼ τὰ ξέρω καὶ δὲν τὰ προδίδω.

Ναί, πρόκειται γιὰ τὴν Ὄλγα Τσέχοβα, τὴν ἠθοποιὸ τοῦ φίλμ, τὴν τόσο γνωστή, τὴν τόσο ὄμορφη, ποὺ τόσο τὴν ἀγαπήσαμε. Καὶ πρόκειται γιὰ τὴ [illegible] Αἰσθητικὴς ποὺ ἔλαβε νόραν ἐφέτος στὴ Βιέννη. Μὲ τὶς παροπάνω γνωριμίες ποὺ ἀνέφερα τελειώνει τὸ ἄθρο του ὁ συντάκτης μιᾶς ἀπὸ τὶς κυριώτερες ἐφημερίδες τῆς Βιέννης, τῆς «Πρέσσε». Ἡ Ὄλγα Τσέχοβα, ἡ ἄλλοτε λατρευτή μας, θεωρεῖται σήμερα ἡ «Ἄντεν» τῆς Εὐρώπης. Τὸ αἰσθητικό της Ἰνστιτοῦτο βρίσκεται στὸ Μόνακο.

Ὀπτόσο ἐμένα μοῦ φανέρωσε κάτι μυστική της κι' ἐνώ — δῆτε καλωσύνη — θὰ σᾶς τὰ πῶ, μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα. Λοιπόν:

Ὄχι κρέμες!

Ὄχι κρέμες! Μὰ οἱ κρέμες, ἐδῶ στὸ περίπτερο τοῦτο τῆς θεᾶς τῆς ὀμορφιᾶς, τῆς Ὄλγας Τσέχοβα, βρίσκονται μέσα σὲ χουσᾶ κλουβάκια ποὺ κρέμονται ἀπὸ ψηλά, δεμένα μὲ γάζες ρὸζ καὶ θαλασσιές. Τώρα, πῶς «ὄχι κρέμες»;

Ὄχι κρέμες, δηλαδὴ ὄχι πολλὲς κρέμες, λίγη, νὰ ἐπαλειφθῆ τὸ πρόσωπο, μὰ αὐτὸ νὰ γίνεται τακτικά. Τακτικώτατα.

Ὄχι κρέμες, δηλαδὴ ὄχι τὶς παλιὲς κρέμες, τὶς πάρα πολὺ λιπαρές. Ἀλλὰ κρέμες μὲ βάσι τὰ χόρτα. Ἡ περιεκτικότης τῶν χόρτων — τῶν διαφόρων χόρτων, τῶν χωρὶς ὄνομα λουλουδιῶν — εἶναι ἀφάνταστη σὲ θρεπτικὲς γιὰ τὴν ἐπιδερμίδα δυνάμεις. Νὰ κάτι ποὺ ἀναγεννᾶ τὸ δέρμα. Κρέμα μὲ βάσι τὸ μέλι. Νὰ κάτι ποὺ τρέφει τὸ δέρμα.

Τὸ μέλι, τ' ἀμύγδαλα, τὰ ἄνθη τῆς κερασιᾶς, τὰ ροδάκινα, ἡ ἶρις, τὰ διάφορα χόρτα. Αὐτὰ εἶναι τὰ συστατικὰ τῆς σημερινῆς κρέμας στὰ διάφορα περίπτερα τῆς Ἐκθέσεως. Ὁ κάθε παραγωγὸς προσπαθεῖ νὰ δείξη ὅτι μ' αὐτὰ ἐογάζεται. Κι' ἀνάμεσα στὰ βαζάκια μὲ τὰ καλλυντικὰ δὲν λείπει σχεδὸν μιὰ μικρὴ χελώνα. Λὲς καὶ εἶναι πιὰ τὸ σύμβολο τῆς Ἐκθέσεως. Τὸ λάδι τῆς χελώνας εἶναι ἡ σημερινὴ πανάκεια. Μὲ βάσι τὸ λάδι τῆς χελώνας γίνονται σήμερα οἱ κρέμες, ὡρισμένες κρέμες.

Ἔχει κι' ἄλλα μυστικὰ ἡ Ὄλγα Τσέχοβα.

Νὰ μὴν ξεχνᾶμε ἕναν καλὸ φίλο γιὰ τὸ δέρμα μας, ἕναν κύριο ποὺ λέγεται «Καθαρὸς Ἀέρας».

Νὰ μὴν παραμελοῦμε μιὰ κλαψοῦ κυρία, ποὺ λέγεται «Βροχή». Τὸ βροχόνερο εἶναι κάτι τὸ θαυμάσιο γιὰ τὸ δέρμα.

Καὶ νὰ φερόμαστε πολὺ αὐστηρὰ στὸ στομάχι μας. Νὰ ἀπαιτοῦμε νὰ ἐργάζεται τακτικὰ καὶ χμ... χμ... χμ... νὰ ἔχουμε καθημερινὴ χώνευσι.

Δίπλα στὸ περίπτερο τῆς Ὄλγας Τσέχοβα — ἄσπρα ἐπιπλα δεμένα μὲ χρυσό, στὺλ Λουδοβίκου Χ' — βρίσκεται

1. Ο ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΕΡΑΣ
2. ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ
3. ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΤΑ

τὰ βασικὰ στοιχεῖα ἐπάνω στὰ ὁποῖα στηρίζεται ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ὀμορφιά.

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ ● Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΑΛΛΟΤΕ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΟΛΓΑ ΤΣΕΧΟΒΑ, ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΩΡΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ, ΣΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ● ΜΙΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΣΥΝΕΔΡΟΣ, Η κ. ΤΙΝΤΕ ΣΒΑΛΜΠΕ, ΠΟΥ ΞΑΦΝΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ● ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟ, ΕΛΕΝΑ ΚΑΖΑΚΗ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ

Μὶ μεγάλη σύμπαθεια εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνες
Τίντε Σβάλμπε

● Λιγάκι ἀναρθόγραφη ἀλλὰ πόσο ἐγκάρδια ἡ ἑλληνικὴ ἀφιέρωσι τῆς κ. Τίντε Σβάλμπε!

ἕνα περίπτερο μὲ τὸ κομψότερο στὺλ Ντιρεκτουὰρ καὶ ἀνήκει στὴ Γαλλίδα Λανκόμ. Τὰ καλλυντικὰ Λανκὸμ εἶναι εὐφήμως γνωστὰ στὴν Ἑλλάδα καὶ δικαίως. Ἡ τέχνη τῶν καλλυντικῶν ἄρχισε βέβαια ἀπὸ τὴν προγιαγιά μας τὴν Εὔα καὶ ἦταν γνωστὴ στὴ Βαβυλώνα, στὴν Αἴγυπτο, στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα, μὰ τὰ σκήπτρα της τὰ κράτησε μετέπειτα ἡ Γαλλία καὶ πιθανὸν νὰ τὰ κρατᾶ ἀκόμα.

Πόσα τὰ ἐκθέματα ἐδῶ στὸν πρῶτο ὄροφο τοῦ Δημαρχείου, ὅπου γίνεται ἡ Ἔκθεσις. Διαφόρων λογιῶν μηχανήματα παράγουν καὶ ἐκθέτουν οἱ Βιομηχανίες τῆς Αὐστρίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἑλβετίας. Μηχανήματα σχετικὰ μὲ τὸ μασὰζ τοῦ προσώπου καὶ τὸ ὁποῖον μασὰζ — συγγνώμην — ἀλλὰ θαρρῶ ὅτι εἶναι ἄγνωστο ἀκόμα στὸν τόπο μας. Ἢ ὄχι; Ἔχω τὴν ἰδέα ὅτι αἰσθητικὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἴσον κρέμα καὶ τέλειωσε. Στὴν Εὐρώπη, στὴν κάθε γειτονιὰ ὑπάρχει καὶ ἕνα ἰνστιτοῦτο αἰσθητικῆς.

Ρίξετε ὅμως ἐδῶ μιὰ ματιά. Νομίζετε ὅτι τὰ μηχανήματα αὐτὰ ἀφοροῦν τὰ ἰατρεῖα. Καὶ ρίξετε καὶ μιὰ ματιὰ στὸ ἐπίσημο πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου. Ὁμιλοῦν γιατροί, φαρμακοποιοί, διαιτολόγοι, ψυχολόγοι. Γιατὶ ἡ Αἰσθητικὴ εἶναι καὶ λίγο ἰατρικὴ εἶναι καὶ πολὺ φαρμακευτική, ἔχει σχέσεις μὲ τὴ διαιτολογία καὶ μιὰ καλὴ κουμπαριὰ μὲ τὴν ψυχολογία.

«Φοβερὸς ἐχθρὸς γιὰ τὴ χροιὰ τοῦ προσώπου εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς κατωτερότητος π. χ. ἀκόμα ἔστω καὶ ἡ ἀκεφιά», λέγει ἡ Ὄλγα Τσέχοβα.

Πρέπει δηλαδὴ νὰ γίνη ἡ αἰσθητικὴ καὶ πνευματικός μας; Μὲ ἄλλα λόγια θὰ τῆς τὰ λέμε ὅλα, γιὰ νὰ καταλάβη τὴν ὑφὴ τοῦ δέρματός μας; Τὸ φοβᾶμαι, ἐνῶ τὸ λόγιον τῶν γιαγιάδων μας ἔλεγε «οὔτε ὅλα τοῦ γιατροῦ, οὔτε ὅλα τοῦ παπᾶ».

Ἀνεβαίνω λοιπὸν τὶς θαυμάσιες ἐσωτερικὲς σκάλες τοῦ Δημαρχείου ποὺ ὁδηγοῦν στὸ δεύτερο ὄροφο, ὅπου καὶ τὸ Συνέδριο. Ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ ἀκούσω τὸν καθηγητὴ δόκτορα Τζιοβάνι Ριβελόνι ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ποὺ τὸ θέμα του ἦταν «Ὁ δερματολόγος καὶ ἡ αἰσθητική».

Κυρίες, κύριοι στὰ σκαλοπάτια. Στὰ πλατύσκαλα εἶναι ἀρκετοί, κυττάζουν τὶς διάφορες φωτογραφίες, σχετικὲς μὲ τὸ Συνέδριο. Ὅλοι καὶ ὅλες ἔχουν τὸ ρόδο στὸ πέτο, ποὺ εἶναι τὸ σῆμα τοῦ Συνεδρίου.

Ὀπότε, ἕνα χέρι μὲ κρατᾶ. Εἶναι μιὰ καλὴ γνωριμιά, ἡ δεσποινὶς Ἔλενα Καζάκη, ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Χαίρω ποὺ τὴν ξαναβλέπω, εἶναι μιὰ κοπέλλα ποὺ ἔκανε λαμπρὲς σπουδὲς αἰσθητικῆς ἐδῶ στὴ Βιέννη, ἡ διευθύντρια τῆς Σχολῆς ὅπου σπούδαζε, ἡ κυρία Ἴλζε Χραντζέσκι, μοῦ τονίζει ὅτι ἡ Ἔλενα ἀρίστευσε καὶ ὅτι πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια εἶχε ν' ἀριστεύση ξένος στὴ Σχολή. Μὰ ὅλα αὐτὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Ἔλενα Καζάκη, τὰ ἔχω γράψει στὴ «Γυναίκα». Τώρα μαθαίνω ὅτι ἄνοιξε ἤδη τὸ Ἰνστιτοῦτο της στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν ὁδὸν Ἀμύντα. Τῆς εὔχομαι νὰ γίνη μιὰ Ὄλγα Τσέχοβα τῆς Ἑλλάδος.

Ἔχω πιὰ μιὰ καλὴ συντροφιὰ στὸ Συνέδριο, τὴ δεσποινίδα Καζάκη. Ἀκοῦμε μαζὶ τοὺς ρήτορες - ἐπιστήμονες, τὰ θέματα ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρουν.

Ὅταν τερματίσθηκε πιὰ τὸ Συνέδριο, τότε οἱ διάφοροι καθηγητὲς ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὶς διάφορες χῶρες ἀντήλλαξαν τὶς ἀπόψεις τους στὰ διάφορα θέματα κι' αὐτὸ ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον. Τὸ σημεῖο ποὺ ἐπεξετάθη πολὺ ἡ συζήτησις μεταξύ τους ἦταν τὸ θέμα «Πλατσέντα». Τὸ θαῦμα τῆς νεώτερης αὐτῆς ὁρμόνης, ποὺ περιέχει ὅλες τὶς ἀπαραίτητες ὕλες γιὰ τὴν ἀνάπτυξι καὶ τὴν ἀνασύστασι τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ. Περιέχει βιταμῖνες Α. Β. D. Ε. καὶ μικρὲς ποσότητες C. P. K. Ἐπίσης ὡρισμένα ὀξέα, εἰδικὰ τῶν λευκωμάτων καὶ λιποειδῶν. Φαίνεται νὰ εἶναι κάτι τὸ θαυμάσιο γιὰ τοὺς γηρασμένους καὶ χαλαρωμένους μῦς.

Τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου ἔγιναν καὶ κινηματογραφικὲς προβολὲς αἰσθητικῶν ἐγχειρήσεων. Εἶναι κάτι τὸ θαυμαστό. Σοῦ ἔρχεται νὰ πῆς, ἀφοῦ πρῶτα κάνης τὸ σταυρό σου καὶ ζητήσης συγχώρεσι: «Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμο κι' ὁ αἰσθητικὸς τὸν διώρθωσε». Μύτες ἀετοῦ γίνονται μύτες ἀνθρώπου! Σαγόνια πιθήκων ἀνθρωπεύουν! Χείλη κρεμαστὰ ἐξαφανίζονται! Πάει τέλειωσε. Τὴ δυσμορφία τὴ ἐνίκησε ὁ ἄνθρωπος.

● Ἡ Θεσσαλονικιὰ Ἔλενα Καζάκη, ποὺ ἔκανε λαμπρὲς σπουδὲς αἰσθητικῆς.

Ἔκανα καὶ μιὰ συμπαθητικὴ γνωριμιὰ στὸ Συνέδριο, γνώρισα μιὰ ὡραιοτάτη σύνεδρο, τὴν κυρία Τίντε Σβάλμπε ποὺ ἔχει Ἰνστιτοῦτο Αἰσθητικῆς στὸ Μπέοχιεσγκάντεν τῆς Γερμανίας. Ἐκεῖνο ποὺ μὲ ξάφνιασε ἦταν τὰ ἑλληνικά της μὲ τὰ χαριτωμένα τους λάθη. Ἔζησε στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀγαπᾶ, μοῦ μιλᾶ γιὰ τὶς φίλες της, δὲν ξεχνᾶ τὴν κυρία Ἑλένη Πανοπούλου.

Θέτω ἕνα ἐρώτημα στὴν κυρία Σβάλμπε. «Τί εἶναι τὸ σπουδαιότερο καθῆκον τῆς γυναίκας ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὀμορφιά της»;

Εἶναι ν' ἀσχολῆται ἐγκαίρως μὲ τὴν ὀμορφιά της. Εἶναι νὰ μὴν ἀγοράζη παρὰ ἠγγυημένες κρέμες, καμωμένες ἀπὸ διπλωματούχους αἰσθητικοὺς ἢ ἀπὸ γνωστὲς μάρκες. Εἶναι ὁ καθαρὸς ἀέρας. Εἶναι ἡ πλατσέντα, αὐτὸ τὸ θαῦμα. Εἶναι τὸ ἄλλο θαῦμα, τὰ κατασκευάσματα ἀπὸ χόρτα καὶ φρούτα.

Ἡ δεσποινὶς Ἔλενα Καζάκη ποὺ βρίσκεται δίπλα μου, θριαμβεύει καὶ δικαίως. Αὐτὰ μοῦ τὰ ἔχει πῆ κι' ἐκείνη. Μοῦ ἔχει τονίσει τὴ θαυμαστὴ ἐπενέργεια τῆς πλατσέντας, μοῦ ἔχει περιγράψει τὸ ρόλο τῶν χόρτων στὴ νεώτερη αἰσθητική.

Φεύγουμε πιά. Ξαναπερνᾶμε καὶ πάλι ἀπὸ τὸν πρῶτο ὄροφο ἀπὸ τὸ περίπτερο ποὺ στέκεται ἡ Ὄλγα Τσέχοβα, ἡ γυναίκα ποὺ νομίζεις ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἔπλασε μὲ ὀρδά. Ἡ δεσποινὶς Ἔλενα Καζάκη τὴν πλησιάζει, πιάνει μαζί της ψιλὴ κουβέντα. Τὴν καμαρώνω αὐτὴν τὴν κοπέλλα, τὴ δεσποινίδα Καζάκη. Ἔχει φλόγα μέσα της. Θέλει ὅλα νὰ τὰ δῆ, ὅλα νὰ τὰ πληροφορηθῆ, ὅσα ἀφοροῦν τὴ δουλειά της.

Τί μυστικὰ τῆς φανέρωσε ἡ Τσέχοβα;

Ἄ! Δὲν μοῦ τὰ ἐμπιστεύεται.

Πην. Μ.

● Ἡ ἀφιέρωσι τῆς Ὄλγας Τσέχοβα στὸ περιοδικό μας: «Στὴ Γυναίκα καὶ τὸ Σπίτι ὡς ἕνα ὡραῖο ἐνθύμιο».

Γυναῖκες ΠΟΥ ΕΝΕΠΝΕΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ ΜΑΣ

Η ΛΙΑΛΙΩ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Παπαδιαμάντης θεωρεῖται σήμερα ὁ μεγαλύτερος νεοέλληνας διηγηματογράφος. Ὡς ποιητὴ πολὺ λίγοι τὸν γνωρίζουν. Γιατὶ ποτὲ δὲν ἐδημοσίευσε τοὺς στίχους του. Τὰ τραγούδια ἤταν μόνο γιὰ νὰ παρηγορῆ τοὺς πρώϊμους καημοὺς τῆς καρδιᾶς του.

Γεννήθηκε τὸ 1851 στὴ γραφικὴ Σκιάθο. Γυιὸς παπᾶ, μεγάλωσε στὴν πιὸ αὐστηρὴ πειθαρχία. Οἱ λειτουργίες, τὸ Εὐαγγέλιο, ἡ ἁμαρτία, ὁ Θεός, οἱ ἅγιοι, αὐτὰ ἦσαν οἱ πρῶτες τους γνώσεις. Μ' αὐτὲς διαπλάσθηκε, μὲ τὸ φόβο τους ἀνατράφηκε, κι' ἡ ψυχή του ἔμεινε τρομαγμένη γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ φάσμα τῆς αἰώνιας κόλασης. Ὁ ἔρωτας ἤταν ἡ μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες τὶς ἁμαρτίες!

Δὲν ἤξερε, ἴσως, πὼς τὸ αἴσθημα αὐτὸ ὀνομάζεται ἔρωτας. Ἤταν ἀκόμη μόλις ἓν δεκα χρονῶν. Ὡστόσο μιὰ ἀκατανίκητη ἔλξη τὸν ἔσπρωχνε πάντοτε νὰ ξεμακραίνη πρὸς τὴ «λίμνη» τοῦ νησιοῦ. Τοῦ ἄρεσε νὰ βλέπη τὴ Λιαλιώ, τὴ μικρὴ θετὴ κόρη τοῦ φύλακα τῆς λίμνης. Τοῦ ἄρεσε νὰ θαυμάζη τὰ ξανθὰ μαλλιά της καὶ νὰ κυττάζη τὰ γαλανὰ μάτια της. Ἤταν εὐτυχὴς νὰ παραμονεύη γύρω στὸ καλύβι της, τὸ σκεπασμένο ἀπ' τὶς ἀνθισμένες πασχαλιές, νὰ τὴν ἀκούη ποὺ τραγουδοῦσε, νὰ τῆς μαζεύη λουλούδια, πρόθυμος νὰ ἐκτελέση κάθε παραγγελία της καὶ νὰ προλάβη κάθε της ἐπιθυμία.

Μυστικό, ἀνεπίγνωστο αἴσθημα, ποὺ ἦρθε καιρὸς νὰ τὸ καταλάβη, ἀλλὰ χωρὶς ποτὲ νὰ τολμήση νὰ τὸ ἐξομολογηθῆ. Δειλὸς ἀπὸ φυσικοῦ του, ἔγινε δειλότερος ἐξ αἰτίας τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς τοῦ σπιτιοῦ του. Ἡ ζήλεια ἐδάγκωνε τὴν καρδιά του, ἀλλὰ τὰ χείλη του ἔμειναν κλειστά. Εἶχε τὴν ἀφέλεια νὰ πιστεύη πὼς μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ καλύτερος στὸ σχολεῖο του, ἀξίζε τὴν ἀγάπη της, πὼς μόνη της θᾶπρεπε νὰ τοῦ μιλήση. Ἀποτιμώντας τον ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα παιδιὰ τῆς φτωχολογιᾶς, τὰ παιδιὰ τῶν ψαράδων.

Ἔτσι, δεκατεσσάρων χρονῶν, ἔφυγε γιὰ τὸ Γυμνάσιο τῆς Χαλκίδας χωρὶς νἄχη ἑτῆ φαντασία μόνο, ἀπὸ μακρυά, κάτω ἀπ' τὸ φῶς τῆς μαθητικῆς λάμπας του, τῆς κουβέντιαζε χωρὶς λόγια, τῆς ἔγραφε στίχους κι' ὀνειροπολοῦσε ἀπραγματοποίητες ὧρες αἰσθηματικῆς εὐτυχίας.

Ὁμοίως σ' ἐπερίμενα
νὰ ἔλθης χθὲς ὁμοίως.
Μοκράν σου εἶναι ἔρημος
καὶ ἀφεγγὴς ὁ βίος.

«Ἀφεγγὴς» ἔμεινε σ' ὅλη του τὴ ζωή. Ὑπεσήφαιος κι' εὐερέθιστος καθὼς ἤταν, μάλωσε μὲ τὸν καθηγητή του, ἐγκατέλειψε τὸ σχολεῖο κι' ἐπέστρεψε στὸ νησί. Τώρα, οὔτε ὡς «μορφωμένος» δὲ θὰ μποροῦσε νὰ φαντάζη. Κι' ὁ παπᾶς εἶχε φτώχειες καὶ γκρίνιαζε. Κι' ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε φιλοδοξίες, καὶ θλιβόταν. Γιὰ νὰ μὴ χάση τὴ Λιαλιώ, ἕνα μόνο μποροῦσε νὰ κάνη. Νὰ διοριστῆ ψάλτης, νὰ βγάζη τὸ ψωμί του καὶ νὰ τὴν παντρευτῆ. Ἤταν ἕνα σχέδιο ποὺ τὸν βασάνιζε τρία ὁλόκληρα χρόνια — ὅσα ἔμεινε ἄπρακτος στὸ νησί — ἀλλὰ χωρὶς καὶ πάλι νὰ τολμήση νὰ τὸ ἀνακοινώση οὔτε στὴ Λιαλιώ, ποὺ ἤταν τώρα μιὰ χαριτωμένη κοπέλλα.

Τὸ 1869 ὁ παπᾶς βρῆκε τὰ ἀπαραίτητα χρήματα καὶ τὸν ἔστειλε στὸν Πειραιά, νὰ τελειώση τὸ Γυμνάσιο. Ἐν συνεχεία γράφτηκε στὸ Πανεπιστήμιο καὶ στὸ νησὶ δὲν ἐρχόταν παρὰ μόνο τὰ καλοκαίρια. Μόνον τότε μποροῦσε νὰ βλέπη τὴν κρυφὴ ἀγάπη του, ἀλλά...

Νά, ἡ Λιαλιὼ ἤταν τώρα παντρεμένη. Ὁ θετὸς πατέρας της, φτωχὸς μεροκαματιάρης, γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ τὴν ἔδωσε σ' ἕναν γέρο τελωνειακὸ ὑπάλληλο ποὺ τὴ ζήτησε. Ἤταν ὅμορφη ὅσο ποτέ. ὥριμη, ἐξυπνη. Τὸ γέρο της τὸν πείραζε. Ἐπειράζε ὅμως καὶ τὸν Ἀλέξανδρο, ποὺ τόσα χρόνια τὴν ἀγαποῦσε καὶ ποτὲ δὲν ἐτόλμησε νὰ τῆς τὸ πῆ. Κι' ἕνα ἀπόγευμα... Ἤταν μιὰ βάρκα στὴν παραλία, κι' ἤθελε νὰ μποῦν μέσα οἱ δύό τους, νὰ κάνουν μιὰ βόλτα, νὰ ἰδῆ πὼς θὰ τῆς φαινόταν ὅταν μπαρκάριζε ἀληθινὰ γιὰ νὰ γυρίση στὸ χωριό της, στὰ μέρη τῆς Μαγνησίας.

Αὐτὴ ἡ διαδρομὴ εἶναι ἕνα θεσπέσιο ὄνειρο. Μιὰ μεγάλη πανσέληνος τοὺς τυλίγει σὲ μελιχροὺς ἴσκιους. Ζοῦν τὴ σιωπὴ καὶ τὸ δισταγμό. Κάθεται τόσο κοντά της, ποὺ τὸν καίει ἡ ζεστὴ ἀνάσα της. Δὲν ἔχει τὴ δύναμι οὔτε κουπὶ νὰ τραβήξη. Τὰ χέρια του παρέλυσαν. Παρέλυσε ὁλόκληρος. Καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ εὐτυχία ἤταν τόσο κοντά του, εἰσορμᾶ μέσα του ὁ φόβος τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ἀτολμία τῆς καρδιᾶς γίνεται τόλμη τῆς ψυχῆς. Πιάνει μὲ δύναμι τὰ κουπιὰ κι' ἐπιστρέφουν.

Αὐτὴ ἡ ἀχρησιμοποίητη εὐκαιρία, ποὺ θὰ τὸν καίη σὲ ὅλη του τὴ ζωή, τὸν ἀναστατώνει. Στὸ χωριό, βέβαια, κανεὶς δὲν ἐπίστευε πὼς ἤταν πραγματικὰ μιὰ εὐκαιρία ἀχρησιμοποίητη. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔφυγε τὸ ἴδιο βράδυ ἀπὸ τὸ νησί. Πῆγε στὸ Ἅγιον Ὄρος νὰ γίνη καλόγηρος, νὰ ἐξιλεωθῆ. Ἀλλὰ πῶς μποροῦσαν οἱ προσευχὲς καὶ οἱ νηστεῖες νὰ σβήσουν ἀπὸ τὴ φαντασία του τὸ ζεστὸ δραμα τῆς Λιαλιῶς; Μάταια ἀσκήθηκε στὴ στέρησι καὶ μάτωσε τὰ γόνατά του στὶς ἀγρυπνίες. Ἀνθεξε αὐτὸ τὸ μαρτύριο μόνον ὀκτὼ μῆνες. Ἀρχὲς τοῦ 1873 ἐγκαταλείπει τὸ Ὄρος καὶ κατεβαίνει στὴν Ἀθήνα.

Ἕνα εἶναι τώρα τὸ ὄνειρό του, μιὰ ἡ παρηγοριά του, νὰ γίνη ἔνδοξος συγγραφεύς. Ἔκανε διηγήματα ὅλες τὶς ἀναμνήσεις του. Κι' ὅταν ὁ πόνος καὶ ἡ ἀπελπισία τὸν ἔρριχναν στὴν ἀπόγνωσι, ἔγραφε πάλι ποιήματα γιὰ τὴ Λιαλιώ.

Οὔτε ἀγάπησε, οὔτε σκέφτηκε ποτὲ νὰ ἀγαπήση ἄλλη γυναίκα. Δειλός, ρομαντικὸς καὶ θρησκευόμενος, νόμισε ὑποχρεωσί του νὰ τῆς μείνη «πιστὸς» ὡς τὸ τέλος.

Ἔτσι περνοῦσαν τὰ χρόνια. Ἡ δόξα μεγάλωνε διαρκῶς τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ ἡ καρδιά του καιγόταν ἀπὸ τὴν ἴδια ἀγιάτρευτη παιδικὴ πληγή. Τὸ 1891 ἐπισκέπτεται πάλι τὸ νησί του. Ὁ γέρο Μοναχάκης ἔχει πεθάνει. Ἡ Λιαλιὼ εἶναι χήρα. Καὶ εἶναι πάντοτε ὅμορφη. Καὶ ἀκόμη ἐκεῖνος τὴν ἀγαπάει, μὲ τὴν δύναμι ποὺ ἔχει ἕνας ἀπελπισμένος ἔρωτας 25 χρόνων.

Ἕνα βράδυ ἀποφασίζει νὰ πάη σπίτι της. Ἔχει πάρει τὴν ἀπόφασι νὰ τὴ ζητήση γυναίκα του. Ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα της ὅμως τὸν πιάνουν πάλι οἱ δισταγμοί του. Ν' ἀνέβη, νὰ μὴν ἀνέβη; Φέρνει δόλτες ἀπέξω, ἀναστενάζει, ποιάει, λέει νὰ τ' ἀποφασίση καὶ πάλι μετανοιώνει. Αὐτὸ τὸ μαρτύριο βαστάει ὅλη τὴ νύχτα. Σκέπτεται ὅτι μπορεῖ νὰ γίνη εὐτυχισμένος κι' αὐτὸ τὸν τρομάζει. Πῶς νὰ εἶναι αὐτὸς εὐτυχής, ὅταν δυστυχοῦν οἱ ἀδελφές του; Γιατὶ ἔχει τρεῖς ἡλικιωμένες ἀδελφές, ἀνύπαντρες καὶ ἀπροστάτευτες. Οἱ γονεῖς του πεθαίνοντας τοῦ ἔγραψαν νὰ μὴν τὶς ἀφήση μοναχές τους.

Ἴσως αὐτὸς νὰ ἤταν ὁ λόγος. Ἴσως νὰ ἤταν καὶ μόνο μιὰ δικαιολογία, γιὰ νὰ σκεπάση τὴ δειλία του. Ἡ νύχτα προχωροῦσε, τὰ φῶτα εἶχαν ὅλα σβήσει καὶ μόνον αὐτὸς ἀγρυπνοῦσε ἀκόμα, ὥσπου πῆρε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ σκοτάδι ἔκρυβε τὰ δάκρυά του... τὰ βήματά του τὸν ἀπομάκραιναν ἀπὸ τὸ μοναδικὸ ὄνειρο ὁλόκληρης τῆς ζωῆς του.

Οἱ πόνοι, τὰ δάκρυα καὶ οἱ ἀγρυπνίες ἐπὶ ἕνα τέταρτο αἰῶνος, πήγαιναν ὅλα χαμένα. Ξαναγύρισε στὴν Ἀθήνα, ὅπου χικὰ ἐξωκλήσια, στὶς λαϊκὲς ταβέρνες καὶ ὁ ἀπρογματοποίητος ἔρωτάς του. Πέθανε τὸν χειμώνα τοῦ 1911.

ΜΙΧ. ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΤΟ «ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ» ΕΝΟΣ ΜΗΝΑ

Ὁ Ἰούλιος

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ τοῦ Ἰουλίου εἶναι οἱ μεγαλες ζέστες, τὸ ἁλώνισμα, ὁ θερισμὸς ὡρισμένων δημητριακῶν καὶ ἡ μεταφύτευσι πολλῶν κηπουρικῶν, διάφορα ἔθιμα καὶ προλήψεις καὶ οἱ πολλὲς γιορτές. Γιὰ τὶς ζέστες του, φυσικὰ περιττεύει νὰ γράψουμε. Θ' ὀσχοληθοῦμε, ὅμως, γιὰ λίγο μὲ τὰ ὑπόλοιπα χαρακτηριστικά του.

Ἡ κυριώτερη γεωργικὴ ἐργασία τοῦ Ἰουλίου εἶναι τὸ ἁλώνισμα καὶ γι' αὐτὸ ὁ Ἰούλιος λέγεται καὶ Ἀλωνάρης. Τὰ ἔθιμά του εἶναι ποικίλα στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας. Γενικά, πάντως, συνηθίζουν νὰ σωριάζουν τὴ συγκομιδὴ σὲ σχῆμα σταυροῦ καὶ νὰ βάζουν στὴ μέση ἕνα ξύλινο σταυρό, γιὰ εὐλογία καὶ γιὰ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὸ «κακὸ μάτι»! Σὲ περιοχὲς σταφιδοπαραγωγῆς, ἐτοιμάζουν τὰ ἁλώνια γιὰ τὴ σταφίδα, ἐνῶ σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος μεταφυτεύουν κηπουρικὰ καὶ θερίζουν τὸ πρώιμο καλαμπόκι, τὸ λινάρι καὶ ἄλλα.

Οἱ γιορτὲς τοῦ Ἰουλίου εἶναι πάρα πολλές. Τὴν πρώτη μέρα του οἱ ἀγρότες μας ἀναπαύονται, τιμώντας τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους. Τὴν ἄλλη μέρα εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς Παναγίας τῆς «Κοφοδεματούσας». Στὶς 7 Ἰουλίου γιορτάζεται ἡ Ἁγία Κυριακὴ (σὲ πολλὰ μέρη μάλιστα ὁ μήνας λέγεται καὶ «Ἀη - Κυριακίτης»). Προστάτης τῶν νέων ἀνδρογύνων θεωρεῖται ὁ Ἅγιος Προκόπιος, ποὺ τὸν γιορτάζουν στὶς 8 τοῦ μηνός, ἐνῶ στὶς 13 εἶναι ἡ γιορτὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (Ταξιάρχη). Στὶς 17 γίνονται μεγάλα πανηγύρια πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Μαρίνας, στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ρούμελης. Ὁ Ἅγιος Αἰμιλιανὸς «προστατεύει τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ τὰ μαθαίνει νὰ μιλάνε» Γι' αὐτὸ τὸν λένε, μὲ κάποια παραφθορὰ τοῦ ὀνόματός του, «Ἀη - Μιλιανὸ» καὶ τὸν γιορτάζουν στὶς 18 Ἰουλίου. Ἄλλες γιορτὲς εἶναι τοῦ Προφήτη Ἠλία (στὶς 20), τῆς Ἁγίας Ἄννας (στὶς 25), τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (στὶς 26) καὶ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονα (στὶς 27). Ἕνα λαϊκὸ τραγουδάκι τοῦ λαοῦ μας, σχετικὸ μὲ τὶς γιορτὲς τοῦ Ἰουλίου καὶ μὲ τὴν ὡρίμανσι τῶν καρπῶν, λέει :

Τῆς Ἁγια-Μαρίνας σῦκα
καὶ τοῦ Ἀη-Λιᾶ σταφύλι.
Καὶ τ' Ἁγιου Παντελεήμονα
γεμᾶτο τὸ μαντήλι.

Ὁ Ἰούλιος πῆρε τ' ὄνομά του ἀπὸ τὸ μεταρρυθμιστὴ τοῦ ρωμαϊκοῦ ἡμερολογίου Ἰούλιο Καίσαρα, ἐνῶ πιὸ πρὶν λεγόταν «Κουϊντίλιος». Στὸ ἀρχαῖο Ἀττικὸ ἡμερολόγιο ἀντιστοιχοῦσε μὲ τὸν «Ἑκατομβαιώνα», ποὺ εἶχε πάρει τὴν ὀνομασία του ἀπὸ τὶς θυσίες («ἑκατόμβες»), ποὺ προσέφεραν στοὺς θεούς. Ἡ γνωστὴ λαμπρὴ τελετὴ τῶν Μεγάλων Παναθηναίων γινόταν τὸ μήνα αὐτό, κάθε τέσσερα χρόνια. Σήμερα, ὁ λαός μας ἔχει δώσει στὸν Ἰούλιο τὶς ὀνομασίες «Χορτοκόπος», «Γυαλιστής», «Λιοτρόπης», «Χασκόμηνας» καὶ ...«Δευτερογιούλης», ἐνῶ «Πρωτογιούλης», ὅπως κι' ἄλλοτε ἔχουμε γράψει, εἶναι ὁ... Ἰούνιος!

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ

Παίζουν, εἶναι εὐτυχισμένα. Προσέξετε νὰ μὴν κουράζωνται, νὰ μὴν πίνουν νερὰ ποὺ δὲν εἶναι καθαρά. Σὲ περίπτωσι πυρετοῦ καλέστε τὸ συντομώτερο τὸ γιατρό.

ΧΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΧΙΑ

Ἂν τὸ παιδί σας εἶναι κρυωμένο καὶ ἔχη πόνο στὸ λαιμό.

● **Γιὰ νὰ δῆτε ἂν ἔχη φλόγωσι ὁ λαιμός:**

Ἀνοίξτε του τὸ στόμα μπροστὰ σ' ἕνα καλο φως καὶ πεστε του νὰ κάνη «ἄ, ἄ» δυνατά.

Ὁ φυσιολογικὸς λάρυγγας ἔχει χρῶμα ρόδινο καὶ οἱ δυὸ μικρὲς σαρκώδεις μάζες, ποὺ μικρὲς ἀπὸ φουντούκια, ποὺ εἶναι στὸ βάθος δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἶναι οἱ ἀμυγδαλές, ποὺ εἶναι ρόδινες καὶ λεῖες.

● **Κρατῆστε τὸ παιδὶ στὸ δωμάτιο:**

Ἂν οἱ ἀμυγδαλὲς εἶναι κόκκινες, πιὸ χονδρὲς ἀπὸ ὅσο εἶναι συνήθως, βάλτε του μερικὲς σταγόνες στὴ μύτη ἀπὸ ἕνα ἀπολυμαντικὸ καὶ κάντε του γαργάρες μὲ χυμὸ λεμονιοῦ ἢ χαμόμηλο.

● **Καλέστε τὸ γιατρό·**

Ἂν στὶς ἀμυγδαλὲς ὑπάρχουν ἄσπρα σημαδάκια καὶ τὸ παιδὶ ἔχει πυρετό, μπορεῖ βέβαια νὰ εἶναι μιὰ ἀμυγδαλίτις, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀρχὴ μιᾶς λοιμώδους ἀρρώστειας, ὅπως ἡ ὀστρακιὰ ἢ ἡ διφθερίτις λόγου χάριν.

● **Πάρτε προφυλακτικὰ μέτρα**

Τὰ κρυολογήματα καὶ τὰ συνάχια εἶναι συχνὰ στὴ θάλασσα καὶ στὸ βουνό, ὅπου ὁ καιρὸς ἀλλάζει γρήγορα. Μερικὰ παιδιὰ εἶναι πιὸ εὐαίσθητα ἀπὸ ἄλλα. Ἂν τὸ παιδί σας ἀνήκη στὴν κατηγορία αὐτή, τότε :

● Μὴν τὸ ἀφίνετε νὰ βγῆ μὲ πέδιλα καὶ χωρὶς κάλτσες ὅταν κάνη πολὺ ὑγρασία ἢ βρέχη. Στεγνώστε του τὰ μαλλιὰ ἂν ἔχη τὸ κεφάλι βρεγμένο.

● Προσέξτε νὰ μὴν εἶναι βρεγμένα τὰ παπούτσια του, νὰ μὴ βγαίνη ἔξω τὰ ψυχρὰ βράδυα. Ἂν βγῆ νὰ ντύνεται καλὰ γιατὶ στὴν ἐξοχὴ ἡ θερμοκρασία πέφτει ἀρκετὰ τὸ βράδυ.

● Μὴν τὸ ἀφίνετε νὰ κάμη βουτιὲς στὴ θάλασσα ἂν ἔχη τὴ μύτη καὶ τὰ αὐτιὰ εὐαίσθητα. Κινδυνεύει νὰ προσβληθῆ ἀπὸ ὠτίτιδα ἢ ρινίτιδα.

Η ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ

Ἡ πολιομυελίτις, ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ ἕνα μικρόβιο (ἰὸ) ἐξαιρετικὰ μικροσκοπικό, εἶναι πιὸ συχνὴ τὴν ἄνοιξι, τὸ φθινόπωρο καὶ τὸ καλοκαίρι, παρὰ τὸ χειμώνα.

● **Πῶς ἐκδηλώνεται;**

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀκαθόριστη περίοδο μερικῶν ἡμερῶν ἀδιαθεσίας (πονοκεφάλους, διαρροϊκὲς κενώσεις, κάπωσι, μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδιοῦ) ἡ ἀρρώστεια ἐκδηλώνεται: πυρετός, ἐμετοί, σφοδροὶ πονοκεφαλοι, πόνοι στὴ ράχη καὶ στὰ μέλη. Τέλος, σὲ σαρανταοκτὼ ὧρες, ἐμφανίζεται ἡ παράλυσι. Αὐτὴ προσβάλλει πολλὲς ὁμάδες μυῶν κι' ὅλες ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ἡ ἀρρώστεια διαρκεῖ μόνο λίγες μερες, ἀλλὰ ἡ παράλυσι διαρκεῖ χρόνια καὶ πρέπει νὰ καταβληθοῦν συνεχεῖς φροντίδες γιὰ νὰ ξαναποκτήση τὸ παιδὶ τὴ χρῆσι τῶν κινήσεών του.

Ὅταν προσβληθοῦν οἱ θωρακικοὶ μύες, τὸ παιδὶ κινδυνεύει νὰ πάθη ἀπὸ ἀσφυξία. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τοποθετηθῆ ἐπειγόντως σὲ σιδηροῦν πνεύμονα, μέχρις ὅτου οἱ μύες αὐτοὶ μπορέσουν νὰ ἐπαναλάβουν τὴ λειτουργία τους.

Εὐτυχῶς σὲ μᾶς οἱ περιπτώσεις βαρειᾶς πολιομυελίτιδος μὲ παραλυτικὰ φαινόμενα εἶνε σπάνιες κι' εἶνε πιθανὸ ὅτι μεγάλος ἀρίθμὸς παιδιῶν ἔχουν πάθει κάποτε μιὰ πολιομυελίτιδα καλοήθους μορφῆς, χωρὶς νὰ τὴν πάρουν εἴδησι. Κι' ἐπειδὴ αὐτὸς ποὺ ἔπαθε ἀποκτᾶ ἀνοσία μπορεῦυε κατὰ κάποιο τρόπο νὰ εἴμαστε ἥσυχοι.

● **Προφυλακτικὰ μέτρα**

Σὲ περίπτωσι ἐπιδημίας φροντίστε ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ ἀποφεύγουν κάθε ὑπερκόπωσι ὁποιουδήποτε εἴδους. Ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι στὸν καιρὸ τῆς ἐπιδημίας ἡ ἀρρώστεια εἰσβάλλει ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἰσχυρὴ σωματικὴ προσπάθεια καὶ εἶνε φρόνιμο σὲ τέτοιες στιγμὲς νὰ τὴν ἀποφεύγουμε.

Φροντίστε νὰ εἶνε καθαρὰ τὰ χέρια του, πλένετέ τα μὲ καθαρὸ νερό, ὁποφεύγετε τὸ μπάνιο σὲ ποτάμι ἢ σὲ κλειστὰ νερὰ ὅταν ἔχει σημειωθῆ ἐπιδημία.

Στὴν περίπτωσι ἐπιδημίας εἶνε ἀνώφελος ὁ ἐμβολιασμὸς τοῦ παιδιοῦ, γιατὶ τὸ ἐμβόλιο γιὰ νὰ εἶνε ἀποτελεσματικὸ πρέπει νὰ ἔχη γίνει τρεῖς μῆνες προτήτερα. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ πρέπει ν' ἀποφεύγουμε κάθε τρύπημα κουραστικὸ γιὰ τὸν ὀργανισμὸ (ἐμβόλια, ἐγχειρήσεις) ὅταν δὲν εἶνε ἄμεση ἀνάγκη.

Ο ΤΥΦΟΣ

Ὁ τύφος καὶ ὁ παράτυφος εἶνε συχνὲς ἀρρώστειες, πρὸ πάντων κατὰ τὸ καλοκαίρι. Μεταδίδονται μὲ τὸ νερό.

● **Γιὰ ν' ἀποφύγετε τὴ μόλυνσι**

Μὴν πίνετε νερὸ ἂν δὲν ἐξακριβώσετε τὴν ἀπόλυτη καθαρότητά του. Μερικὰ διαυγῆ νερὰ εἶνε ἐλκυστικά, δροσερὰ σὰν ἀπὸ καθαρὴ πηγή, κι' ὅμως ἔχουν προηγουμένως περάσει ἀπὸ ἔδαφος λερωμένο ἀπὸ ἀφοδευτήρια, ποὺ περιέχουν πολυάριθμα μικρόβια.

Ἂν δὲν ὑπάρχη ὕδρευσις ἠλεγμένη, τότε ἀποστειρώστε τὸ νερό, πρᾶγμα ποὺ ἐπιτυγχάνεται εὔκολα μὲ τὴ βοήθεια μικρῶν δισκίων ποὺ πωλοῦνται σ' ὅλα τὰ φαρμακεῖα. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ νερὸ ποὺ θὰ πλύνετε τὰ λαχανικά σας.

Μὴν ξεχνᾶτε νὰ πλένετε πάντοτε τὰ χέρια τῶν παιδιῶν σας πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητό, γιατὶ συνήθως παίζει μὲ τὰ χώματα ποὺ μπορεῖ νὰ εἶνε μολυσμένα.

Ἂν πρόκειται νὰ μείνετε σὲ ὑπαίθρια κατασκήνωσι, καλὸ εἶνε νὰ κάνετε ἕνα ἀντιτυφικὸ ἐμβόλιο. Ἔτσι θὰ εἴσαστε πιὸ ἥσυχη.

Ο ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ὁ μελιταῖος πυρετὸς εἶνε λοιμώδης ἀρρώστεια, σοβαρή, ποὺ μεταδίδεται ἀπὸ τὶς κατσίκες καὶ καμμιὰ φορὰ ἀπὸ τὶς προβατίνες καὶ τὶς ἀγελάδες.

● **Ἂν εἶσθε σὲ χωριὸ**

ποὺ ἔχουν κατσικίσιο γάλα:

Μὴν πίνετε γάλα ἄβραστο. Φροντίστε νὰ τὸ βράζετε πρῶτα. Τὰ μικρόβια καταστρέφονται μὲ τὸ βρασμό.

Μὴν τρῶτε κατσικίσιο χλωρὸ τυρί.

Η ΔΙΑΡΡΟΙΑ

Ἂν ὁ μπέμπης σας ἔχη διάρροια, χάνει βάρος, εἶνε καταβεβλημένος.

● **Καλέστε ἀμέσως τὸ γιατρό, γιατί:**

Δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε μονάχη σας τὴν αἰτία ποὺ προκάλεσε τὴ διαταραχὴ αὐτή. Μερικὲς φορὲς ὀφείλεται στὴ μὴ κατάλληλη δίαιτα, πρᾶγμα ποὺ μόνο ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ τὸ διαπιστώση. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ λοίμωξι τῶν ἐντέρων, τῆς μύτης, τῶν αὐτιῶν.

Στὴν περίπτωσι διαρροίας, ἂν μάλιστα αὐτὴ εἶναι συνεχής, τὰ ὑγρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐλαττώνονται καὶ πρέπει νὰ τὰ ἀναπληρώσουμε. Δίνουμε βρασμένο ζαχαρωμένο νερὸ ἢ ρυζόνερο, ἀνάλογα μὲ τὴ δίψα τοῦ μπέμπη. Χωρὶς αὐτὸ τὰ ὄργανα ὑποφέρουν, ὅπως ἀκριβῶς τὰ ὄργανα ἑνὸς φυτοῦ ποὺ στερεῖται νεροῦ.

Ἂν ὑπάρχη λοίμωξι, πρέπει χωρὶς ἀργοπορία νὰ δώσουμε φάρμακα γιὰ τὴν καταπολέμησί της. Ἂν, λοιπόν, τὸ παιδὶ χάνη βάρος, εἶνε ὀχρό, καλέστε γρήγορα τὸ γιατρό, γιατὶ ἡ ἀντίστασι τοῦ μωροῦ μπορεῖ νὰ καταρρεύση σὲ λίγες ὧρες κι' ἀπὸ μιὰ ἁπλῆ διάρροια μπορεῖ νὰ περάση σὲ παιδικὴ χολέρα ἢ ἄλλη πάθησι.

● **Προφυλακτικὰ μέτρα:**

Ἡ λοίμωξι μπορεῖ νὰ μεταδοθῆ στὰ ἔντερα ἀπὸ μικρόβια ποὺ ἔχουν μολύνει τὸ γάλα ἢ τὸ μπιμπερὸ ἢ τὴ θηλὴ τοῦ μαστοῦ.

Προσέχετε τὶς μυῖγες κι' ἔχετε ὑπ' ὄψι σας, ὅτι κάθονται σ' ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς ἀκαθαρσίες κι' ὕστερα ἀκουμποῦν μὲ τὰ πόδια τους στὸ γάλα ἢ στὸ μπιμπερό.

Προσέχετε τὰ χέρια, γιατὶ πάντοτε εἶνε γεμάτα μικρόβια. Πρέπει νὰ τὰ πλένετε καλὰ πρὶν ἑτοιμάσετε τὸ φαγητὸ τοῦ μπέμπη.

Προσέχετε ἐπίσης τὸ γάλα. Πρέπει νὰ τὸ βράζετε τουλάχιστον πέντε λεπτὰ καὶ νὰ τὸ σκεπάζετε καλά.

ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΕ τὰ μάτια σας

ΤΑ ΜΑΤΙΑ μας βρίσκονται πάντοτε σὲ κίνησι. Καὶ ὅταν ἀκόμα θέλουμε νὰ ξεκουραστοῦμε θὰ πάρουμε ἕνα βιβλίο ἢ ἕνα περιοδικὸ νὰ διαβάσουμε. Ὅταν θέλουμε νὰ διασκεδάσουμε θὰ πᾶμε στὸν κινηματογράφο ἢ στὸ θέατρο.

✻

Μόνο ὅταν κοιμόμαστε ξεκουράζονται τὰ μάτια μας πραγματικά.

Ἐπειδὴ ὅμως ὅλες ξέρουμε ὅτι τὰ ξεκουρασμένα μάτια ἐπηρεάζουν τὴ γενικὴ ἐμφάνισι τοῦ προσώπου, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ φροντίζουμε νὰ τὰ ξεκουράζουμε καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας.

✻

Ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ ξαπλώνουμε καὶ νὰ κρατᾶμε τὰ μάτια μας κλειστὰ ἐπὶ δέκα λεπτά. Ἔτσι νοιώθουμε πραγματικὴ ξεκούρασι, γιατὶ βοηθᾶμε τὸ μυαλό μας νὰ ξεκουραστῆ. Ἐπίσης, ὅταν διαβάζουμε ἢ παρακολουθοῦμε ἕνα θέαμα ξεκουράζονται πολὺ τὰ μάτια μας, ἂν πότε - πότε τὰ κλείνουμε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο. Πολὺ καλὸ κάνει ἐπίσης καὶ τὸ ἀνοιγόκλεμα, κατὰ περιόδους, τῶν ματιῶν γιατὶ μὲ τὸ χαμήλωμα τῶν βλεφάρων πλένονται τὰ μάτια μέσα στὸ ὑγρὸ τῶν δακρύων, καὶ αὐτὸ τὸ πλύσιμο τὰ ὠφελεῖ πολύ

Τὰ νεώτερα

ΤΟ Υ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η ΕΤΣΙΚΑ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΝ ΤΑΜΠ

ΟΛΕΣ οἱ νέες στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ τρελλαίνονται γιὰ τὸν Τάμπ Χάντερ, ἀλλὰ αὐτὸς μιλᾶ μόνο γιὰ τὴ μικρὴ Γαλλίδα "Ετσικα Σουρώ!

Ἡ "Ετσικα πρωτόπαιξε σὲ ἀμερικανικὴ ταινία στὴν «Λαφαγιέτ 'Εσκαντρίλ» μὲ τὸν Τάμπ Χάντερ. Ὁ σκηνοθέτης Γουϊλλιαμ Γουελμαν τὴν εἶχε δῆ σὲ γαλλικὲς ταινίες καὶ μαγεύθηκε ἀπὸ τὴ δροσερὴ κι' εὔθραυστη ὀμορφιά της. Τῆ ἔρῆκε δὲ κατάλληλη νὰ παίξῆ τὴ Γαλλίδα νοσοκόμο ποὺ πεθαίνει γιὰ τὸν ἔρωτα ἑνὸς 'Αμερικανοῦ στρατιώτου κατὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο

Οἱ 'Αμερικανοὶ ἐρῆκαν περίεργο τὸ ὄνομά της, ἀλλὰ μῆπως μόνον αὐτοί; Δὲν εἶναι ἄλλωστε γαλλικό. Εἶναι τὸ ὄνομα ἑνὸς νησιοῦ ("Ετσικα) κοντὰ στὴν Κορσική, ὅπου οἱ γονεῖς της εἶχαν περάσει τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος.

'Ἡ "Ετσικα Σουρὼ εἶναι ἡ μόνη γυναίκα ποὺ ἔχει τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνου τοῦ Τάμπ Χάντερ. Ὁ Τάμπ ὅταν μιλᾶ γι' αὐτὴν συγκλονίζεται κι' ἐκεινη τὸν ὀρίσκει «ἰδεῶδη ἄνδρα». 'Επιμένει ὅμως πῶς εἶναι ἀρραβωνιασμένη μ' ἕναν Μωαμεθανὸ πρίγκηπα, γυιὸ ἑνὸς 'Αραβος φυλάρχου. Ὁ πρίγκηψ αὐτὸς τὴν ἐπεσκέφθηκε ἀκόμη καὶ στὸ Χόλλυγουντ ἰγκόγνιτο.

"Οταν γύρισε στὸ Παρίσι ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ ἦταν πολὺ ἐνθουσιασμένη, ποὺ εἶχε ἕνα συμβόλαιο μὲ τὴν Γουῶρνερ Μπρός. Καὶ ἀπὸ τὶς πιὸ τρυφερὲς ἀναμνήσεις της εἶναι ἡ φιλία της μὲ τὸν Τάμπ Χάντερ. "Οταν τὴ ρωτοῦν ὅμως γι' αὐτόν, γιὰ τὸν πρίγκηπα ἢ ὁποιονδῆποτε ἄλλον, δηλώνει πῶς εἶναι τώρα τόσο πολὺ ἀπησχολημένη μὲ τὴ δουλειά της, ποὺ δὲν ἔχει καιρὸ νὰ σκεφθῆ γιὰ γάμο.

■ "Ετσικα Σουρὼ

ΜΙΚΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

■ Ὁ Σὲρ Λῶρενς Ὀλίβιε εἶναι γνωστὸς γιὰ τὴν τέλεια καὶ ρεαλιστικὴ ἀπόδοσι τῶν σκηνῶν του στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφο εἴτε παίζει σ' αὐτὲς ἢ τὶς διευθύνει σὰν σκηνοθέτης. Ἀλλὰ οἱ ἐρωτικὲς σκηνὲς τῆς ταινίας «Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ χορεύτρια», ὅπου πρωταγωνιστεῖ μὲ τὴ Μαίριλυν Μονρόε εἶναι συνταρακτικές. Αὐτὸ θάμπε τί εἶχε πῆ κάποτε ἡ πρώτη γυναίκα του ὅταν ἔπαιζε σὲ μιὰ ταινία μὲ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο. «Ὁ Λῶρενς κουράσθηκε πολὺ στὶς ἐρωτικὲς σκηνὲς γιατὶ ἤθελε κάθε φιλὶ νὰναι τέλειο. Ἡ Γκάρμπο ἀνασταστώθηκε». Τί νὰ λέγῆ ἄραγε ἡ σημερινὴ γυναίκα του Βιβιαν Λῆ;

■ Ἡ "Ιγκριντ Μπέργκμαν δικαιολογεῖ στοὺς φίλους της τὶς περιπέτειες τοῦ Ρομπέρτο Ροσσελίνι στὴ Βομβάη λέγοντας: «Οἱ 'Αμερικανοὶ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν τὴ φλογερὴ ἰδιοσυγκρασία τῶν 'Ιταλῶν».

■ Οἱ δίσκοι τοῦ "Ελβις Πρίσλεῦ δὲν ἔρχονται πιὰ πρῶτοι ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας. Οἱ περισσότεροι ποὺ πουλιοῦνται εἶναι τῶν Νάτ «Κίγκ» Κόλ, Χάρρυ Μπλεφόντε, Φράνκ Σινάτρα καὶ μετὰ ἀκολουθοῦν οἱ δικοί του.

■ Ἡ ταιλευταία ταινία τῆς Ντέμπορα Κὲρ «Μιὰ ἀξέχαστη ἱστορία» εἶναι ἕνα δραματικὸ καὶ συγκινητικὸ ρομάντζο, τὸ ὁποῖο ἡ ἐξένη κριτικὴ ἐπαινεῖ πολύ. Στὴν ἰδιωτική της ζωὴ ὅμως ἡ Ντέμπορα Κὲρ ἔχει δικό της τρόπο νὰ διατηρῆ τὴν οἰκογενειακὴ εὐτυχία της: «Προσπαθοῦμε νὰ μῆ δίδουμε σημασία σὲ κάτι ποὺ μᾶς στενοχωρεῖ πολὺ καὶ καταλαβαίνουμε πῶς δὲν μποροῦμε νὰ τὸ λύσουμε μὲ τὴ συζήτησι. "Αν φθάσουμε στὸ σημεῖο νὰ μαλλώσουμε, ὁ μὲν ἄνδρας μου ὀγαίνει γιὰ λίγο στὸν κῆπο κι' ἐγὼ πάω καὶ παίρνω ἕνα ζεστὸ μπάνιο. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ μᾶς φαίνονται ὅλα πιὸ ἁπλᾶ».

■ Τὸ στούντιο διέταξε τὴ Ναταλὶ Γοὺντ νὰ παχύνῆ τρεῖς ὀκάδες τουλάχιστον, γιὰ νὰ πρωταγωνιστῆσῆ στῆ νέα ταινία της.

■ Ὁ Φρεντερικ Μὰρτς μὲ τῆ γυναίκα του Φλωρένς Ἔλντριτζ καὶ τὰ παιδιά τους ναρθοῦν νὰ παραστεῖρισουν στὴν 'Ελλάδα. Ποικιασαν γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ μια ἐιλίτσα στῆ Γλυφάδα. Ὁ Φρεντερικ Μὰρτς μὲ τῆ γυναίκα του πρωταγωνιστῆσαν μὲ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία στὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ Ο' Νῆλ «Μακρυὸ ταξίδι τῆς ἡμέρας μέσα στῆ νύχτα», το οποιο παιζόταν επὶ μῆνες στο Μπρόντ γουαιῆ.

■ Ὁ Τόνυ Φραντσιόζα χάρισε ἕνα πελῶριο μπριγιαντὶ γιὰ δακτυλίδι ἀρραβῶνος στῆ Σέλλεῦ Γουίντερς. Ἀλλὰ γιὰ γάμο δὲν ἀναφέρουν τίποτα, μόνο ποὺ ἡ Σέλλεῦ θὰ γυρῖσῆ μιὰ ταινία τῶρα στὰ στούντιο τῆς Οὐνιεερσαλ γιὰ ναναι κοντά του.

■ Οἱ δυὸ δίδυμοι γυιοὶ τοῦ Μπιγκ Κρόσμπυ, ἀντίθετα ἀπὸ τοὺς ἄλλους δυὸ ἀδελφοὺς τῶν ποὺ ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη τοῦ πατερα των δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ μιὰ καλλιτεχνικὴ καριέρα, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἀναλάβουν τὴ διεύθυνσι ἑνὸς τεραστίου ἀγροκτήματος ποὺ τους ἀγόρασε ὁ πατερας τους.

■ Ὁ Φράνκ Σινάτρα εἶναι ὁ ἠθοποιὸς ποὺ κάνει τις μεγαλύτερες καλωσύνες σὲ καλλιτέχνες μαλιστα ποὺ ὑποφέρουν. Εἶναι ἀπὸ τους πιο ἀκριβοπληρωμένους τραγουδιστας καὶ ἀπορρίπτει πολλὲς προτάσεις. Τελευταία ὅμως ἔτρεξε νὰ τραγουδῆσῆ στὸ Μοκάμπο μετὰ τὸν θανατο τοῦ ἰδιοκτῆτου του. "Εχει ἕνα σπίτι στὸ Πάλμ Σπρίγκ, στὸ ὁποῖο στέλνει συχνὰ πολλοὺς φίλους του νὰ ξεκουρασθοῦν. Κι' ὅμως ἐπειδῆ εἶναι ἀπότομος στοὺς δημοσιογράφους, κατορθώνουν νὰ τὸν παρουσιάζουν ὡς τὸν πιὸ ἀντιπαυητικὸ ἄνθρωπο τοῦ Χόλλυγουντ.

■ Ἡ Σοφία Λόρεν ὀρίσκεται στὸ Χόλλυγουντ ὅπου πρωταγωνιστεῖ μὲ τὸν Τόνυ Πέρκινς στὴν ταινία «Πόθοι κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες». "Εχει δὲ τόσο ἐγκληματισθῆ στὴ γλῶσσα καὶ στὰ ἔθιμα ποὺ οἱ παλιοὶ θαυμασταί της δὲν τὴν ἀναγνωριζουν.

■ Ἡ Τζόαν Φονταὶν ξαναγύρισε στὸ στούντιο νὰ ἐργασθῆ ὕστερα ἀπὸ μιὰ σύντομη ἀρρώστεια. Στὸ στούντιο ὀρῆκε μιὰ θαυμάσια ἀνθοδέσμη τὴν πρώτη μέρα. "Ηταν ἀπὸ τὴν "Αἶντα Λουπίνο, ἡ ὁποία ἦταν κάποτε παντρεμένη μὲ τὸν σύζυγο ποὺ ἔχει τώρα ἡ Τζόαν Φονταὶν, τὸν Κόλλιερ Γιάγκ!

■ Ἡ "Ελσα Μαρτινέλλι πανδρεύθῆκε τὸν κόμητα Φράνκο Μαντσινέλλι Σκότι στὸ Σὰν Μαρῖνο.

Τὰ ἄγνωστα τῶν θεατρικῶν παρασκηνίων

ΤΙ ΕΙΔΑΝ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Ὁ θίασος Λογοθετίδη ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν 'Αμερικῆ. Ὕστερα ἀπὸ τὴν πρόσφατη περιοδεία του, κατὰ τὴν ὁποία ἐπεσκέφθηκε 8 πόλεις τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἔδωσε 14 παραστάσεις μπροστὰ σὲ θεατὲς ποὺ ὑπερέβαιναν, συνολικά, τις 20 χιλιάδες.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τρεῖς πρῶτες καὶ τὶς τρεῖς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, ποὺ ἔμεινε στῆ Νέα Ὑόρκη, ὅλο τὸ ἄλλο διάστημα τὸ ἔζησε σὲ σωστὸ ἀγκομαχητό: "Αφιξις σὲ μιὰ πόλι, παράστασι, νυκτερινὸ ξεκίνημα γιὰ ἄλλη πόλι, ἄφιξις ἐκεῖ, ἀνάπαυσις στὸ ξενοδοχεῖο, παράστασις, ξεκίνημα γιὰ ἄλλη πόλι. Καὶ οἱ ἀποστάσεις ἀπὸ πόλι σὲ πόλι ἦταν μεγάλες, τὰ ταξίδια μακρά.

"Ομως, κανεὶς δὲν κουράστηκε μέσα σ' αὐτὸ τὸ λαχάνιασμα. "Ολοι γύρισαν κεφάτοι, ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ ὅσα εἶδαν ἤ, μᾶλλον, ὅσα πρόφθασαν νὰ ἴδοῦν, καὶ μὲ πολλὴ χαρὰ θὰ ξαναπάνε στὴν 'Αμερικῆ, ἂν ὁ Λογοθετίδης ἀποφασιση νὰ ἀνταποκριθῆ στὴν πρόσκλησι ποὺ τοῦ ἔγινε καὶ νὰ ἐπαναλάβῆ, τοῦ χρόνου, τὴν ἴδια περιοδεία.

✻

Πῶς τοὺς φάνηκε ἡ ἐκεῖ ζωή;

— Ὀνειρώδης, ἀπαντᾶ ἡ Κυβέλη Θεοχάρη.

Τὰ πάντα ἐκεῖ τὴν ἐνθουσίασαν. Ὁ ρυθμὸς τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς δὲν τὴ φόβισε καθόλου. Θὰ μποροῦσε νὰ ζῆσῆ κι' ἐκεῖ γιατὶ εἶναι εὐπροσάρμοστος τύπος.

'Αντίθετα ὁ Εὐάγγελος Πρωτοπαπᾶς νομίζει πῶς δὲν εἶναι εὔκολο νὰ προσαρμοσθῆ κανεὶς στὸν ἐντατικὸ ρυθμὸ τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς. Καὶ ὁ ἴδιος ὅμως εἶναι ἐνθουσιασμένος ἀπὸ ὅσα εἶδε ἐκεῖ, ποὺ ἦταν ὅλα «πολλὰ» καὶ «μεγάλα»: Οὐρανοξύστες, αὐτοκίνητα, δρόμοι... 'Ακόμα καὶ στὰ μαγαζιά, ὑπάρχει ἀφάνταστη ἀφθονία, ἀτέλειωτη ποικιλία, ὑπερβολικὴ πληθώρα, κάθε εἴδους, κάθε πράγματος.

✻

Στὴ Ντίνα Σταθάτου, πιὸ μεγάλη ἐντύπωσι ἔκαμαν οἱ «χάϊγουαϊης» οἱ μεγάλοι δημόσιοι δρόμοι στοὺς ὁποίους κυκλοφοροῦν ἀτέλειωτες φάλαγγες αὐτοκινήτων τὸ ἕνα πίσω στ' ἄλλο, τὸ ἕνα πλάι στ' ἄλλο, τὸ ἕνα κολλητὰ μὲ τ' ἄλλο, κι' ὅλη αὐτὴ ἡ μᾶζα νὰ κινῆται, νὰ προχωρῆ, νὰ σταματᾶ σὰν νὰ ἦταν ἕνα καὶ μοναδικὸ αὐτοκίνητο, μὲ ἕνα σωφέρ.

Καὶ ἕνα ἄλλο ποὺ ἔκαμε ἐντύπωσι στὴ Ντίνα Σταθάτου: ἡ τυφλὴ πειθαρχία τῶν 'Αμερικανῶν, στοὺς κανονισμοὺς καὶ στὶς διατάξεις. Καὶ διηγεῖται τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικό:

"Ηταν σ' ἕνα αὐτοκίνητο, ταξί, στὸ Ντητρόϊτ. Δυὸ ἢ ὥρα τὸ μεσημέρι, ἡμέρα γιορτῆς. Κανεὶς στοὺς δρόμους. Καὶ ξάφνου τὸ αὐτοκίνητο σταματᾶει, γιατὶ μπροστὰ του ἄναψε ἕνα κόκκινο φωτάκι τῆς τροχαίας. Μπροστά τους ψυχή! Οὔτε αὐτοκίνητο, οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε γάτα. Πίσω τους τὰ ἴδια. Δεξιὰ τους κανείς. 'Αριστερὰ τους τίποτα. "Οσο ἔφτανε τὸ μάτι δὲν ἔβλεπες κανέναν. Κι' ὅμως, ἐκεῖ, στὸ ἔρημο σταυροδρόμι, τὸ ταξὶ στεκόταν ἀκίνητο, περιμένοντας ὑπομονητικὰ νὰ ξαναγάψῆ τὸ πράσινο φῶς στὸ αὐτόματο φωτεινὸ σῆμα τῆς τροχαίας, γιὰ νὰ προχωρῆσῆ.

✻

Στὸ Θανάσῆ Τζενεράλῆ ἔκαμε κάτι ἄλλο μεγαλύτερη ἐντύπωσι: οἱ σχέσεις ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων, ἡ ἀπουσία κάθε εἴδους δουλοπρέπειας τῶν ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς προϊσταμένους. "Ολοι ἐκεῖ, ἀφεντικὰ κι' ἐργάτες, εἶναι ἁπλοὶ κι' ἐγκάρδιοι στὶς σχέσεις τους, κουβεντιάζουν φιλικά, συμπεριφέρονται σὰν ἴσοι πρὸς ἴσους.

✻

Στὸ Λογοθετίδη... Ἀλλὰ ὁ Βασίλης Λογοθετίδης δὲν μπόρεσε καλὰ - καλὰ νὰ ἰδῆ τὴν 'Αμερικῆ. Στὸ ταξίδι τῆς μεταβάσεως εἶχε γλυστρῆσεῖ στὸ κατάστρωμα τοῦ ὑπερωκεανείου, εἶχε πέσει κι' εἶχε πάθει κάταγμα μὲ μετατόπισι τῶν ὀστῶν τοῦ καρποῦ τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ. Κι' ὅλο τὸ διάστημα ποὺ ἔμεινε στὴν 'Αμερικῆ κι' ἔδινε παραστάσεις τὸ χέρι του τὸ εἶχε στὸ γύψο κι' ὑπέφερε ἀπὸ φοβεροὺς πόνους.

Καί, τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα ποὺ σὲ κάθε παράστασι κινοῦσε τὸ πονεμένο χέρι του, γιὰ νὰ μῆν προσηλωθῆ ἐπάνω σ' αὐτὸ ἡ προσοχῆ τῶν θεατῶν καὶ δὲν παρακολουθοῦν τὸ παίξιμο—τόσο τὸ δικό του ὅσο καὶ τῶν ἄλλων καλλιτεχνῶν τοῦ θιάσου του. Φυσικά, ἀπὸ τὶς κινῆσεις ποὺ ἔκανε, οἱ πόνοι πολλαπλασιάζονταν, ὑπέφερε πιὸ πολύ. Μὰ δὲ μποροῦσε νὰ γίνῆ διαφορετικά.

✻

Ἡ "Ιλια Λιβυκοῦ, στὸ ταξίδι τοῦ πηγαιμοῦ, ζοῦσε μὲ μιὰ λαχτάρα: Νὰ μπορέσῆ νὰ ἰδῆ τὸ γυιό της, ποὺ σπουδάζει σκηνοθέτης στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λὸς "Αντζελες. Καὶ στὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς ζοῦσε μὲ μιὰ γλυκεία ἀνάμνησι: ποὺ μπόρεσε νὰ ἰδῆ τὸ γυιό της, νὰ τὸν σφιξῆ στὴν ἀγκαλιά της, ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ μηνῶν χωρισμό.

Γι' αὐτήν, ὅλη ἡ 'Αμερικῆ ἦταν ὁ γυιός της. 'Αλλὰ μήπως καὶ γιὰ κάθε μάνα ὅλος ὁ κόσμος δὲν εἶναι τὰ παιδιά της;

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

ΡΕΝΤ ΣΚΕΛΤΟΝ

Δὲν θὰ ὑπάρχει ἀσφαλῶς καμμιὰ ποὺ νὰ μῆ γέλασε μὲ τὸν ἀπολαυστικὸ κωμικὸ Ρὲντ Σκέλτον. "Ενας ἀπὸ τοὺς πιὸ συμπαθεῖς καλλιτέχνες καὶ κωμικοὺς τῆς ὀθόνης χρόνια τῶρα μᾶς διασκεδάζει μὲ τὶς ταινίες του.

Ὁ Ρὲντ Σκέλτον ποὺ ἄρχισε τὴν καλλιτεχνικῆ του καριέρα ἀπὸ δέκα ἐτῶν, ἔχει ἀφιερωθῆ τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴν τηλεόρασι, χωρὶς βέβαια καὶ νὰ ἐγκαταλείψῆ τὴν ὀθόνη. Στὸν κινηματογράφο ἄρχισε νὰ παίζῆ ἀπὸ τὸ 1939. Ἀπὸ τὶς καλύτερές του ταινίες ἦταν «Ἡ Ντόμπερβιλ ἦταν κυρία», «Ἔλιο χωρὶς δελτίο», «Ἔλιο χωρὶς βέτο», «Ἡ κόρη τοῦ Ποσειδῶνος», «Ὁ σωφὲρ τοῦ κίτρινου ταξί», «Λουομένη 'Αφροδίτη» καὶ πολλὲς ἄλλες.

Ὁ Ρὲντ Σκέλτον ἔχει ἕνα θαυμάσιο σπίτι στὸ Χόλλυγουντ καὶ μιὰ φάρμα ἔξω ἀπ' αὐτό. Εἶναι πανδρεμένος κι' ἔχει τρία παιδιά. Εἶναι ἀπὸ τοὺς παλιοὺς καλοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ ποὺ τὸ ταλέντο καὶ ἡ πεῖρα τους τοὺς ξεχωρίζει ἀπ' ὅλους τοὺς νέους.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Κάθε νοικοκυρὰ ἔχει ὑποχρέωσι νὰ προφυλάῆ τὴν ὑγεία τῆς οἰκογενείας της.

Πῶς νὰ διατηρῆτε τὰ τρόφιμα τὸ καλοκαίρι

Η ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ, ποὺ συχνά, στὸ δικό μας κλῖμα φτάνει καὶ ξεπερνάει τοὺς 40 βαθμούς, ὁδηγεῖ πολὺ γρήγορα στὴν ἀλλοίωσι καὶ στὴν ἀποσύνθεσι τῶν τροφίμων ποὺ ὑπάρχουν στὰ σπίτια μας. Τρόφιμα ἀλλοιωμένα καὶ ἀποσυντεθιμένα εἶναι, βεβαίως, ἐπικινδυνα γιὰ τὴν ὑγεία ὅλων μας. Ἡ νοικοκυρὰ ἔχει τὴν εὐθύνη καὶ τὴν ὑποχρέωσι νὰ προφυλάξῆ τ' ἀγαπημένα της πρόσωπο ἀπὸ ἕνα τέτοιο κίνδυνο. Εἶναι μιὰ σοβαρὴ βοήθεια, νὰ τῆς ποῦμε τί πρέπει νὰ κάνῆ στὴν περίπτωσι ποὺ δὲν ἔχει καθόλου ψυγεῖο ἢ ποὺ ἔχει ψυγεῖο πάγου ἤ, ἀκόμῆ καὶ ἠλεκτρικό:

ΑΝ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΨΥΓΕΙΟ

"Αν δὲν ἔχετε ψυγεῖο (ἠλεκτρικὸ ἢ πάγου) διαλέγετε, γιὰ νὰ διατηρῆσετε τὰ τρόφιμα, τὸ πιὸ δροσερὸ μέρος τοῦ σπιτιοῦ, τὸ μέρος ποὺ ἔχει πιὸ πολλῆ σκιὰ κι' ἀκολουθῆστε τὶς παρακάτω συμβουλές·

● Τὸ γάλα

Τὸ γάλα διατηρεῖται καλύτερα ἂν βρασθῆ. Συνεπῶς τώρα τὸ καλοκαίρι πρέπει νὰ τὸ βράζετε ἀμέσως. "Επειτα, μόλις βράσῆ, βουτᾶτε μερικὰ λεπτὰ σὲ κρύο νερὸ τὸ δοχεῖο μὲ τὸ γάλα. "Ετσι θὰ διατηρηθῆ περισσότερο. Σᾶς συμβουλεύουμε ἐπίσης νὰ μῆ φυλᾶτε τὸ γάλα στὴν κοτσαρόλα ἀπὸ ἀλουμίνιο ποὺ τὸ βράζετε, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀδειάζετε σὲ μιὰ γυάλινη καράφα ἢ δοχεῖο ἀπὸ κεραμικῆ. "Ενα ἄλλο σύστημα γιὰ ν' αὐξῆσετε τὴ διάρκεια τῆς διατηρήσεως τοῦ γάλακτος εἶναι νὰ τοῦ ρίξετε μιὰ πρεζούλα σόδα ἑνῶ βράζει.

● Τὰ χορταρικὰ

Τὰ χορταρικὰ δὲν μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ πολύ. Μὴν τὰ βρέχετε, γιατὶ σαπίζουν γρηγορώτερα. Διατηρῆστε τα σὲ δροσερὸ μέρος, διπλωμένα σὲ χαρτὶ (ὄχι ὅμως ἐφημερίδας) ἢ σὲ δοχεῖο ποὺ νὰ κλείνῆ ἐρμητικά.

● Τὰ γλυκὰ

"Αν δὲν ἔχετε ψυγεῖο πάγου ἢ ἠλεκτρικὸ μῆ φυλᾶτε γλυκὰ ποὺ ἔχουν βάσι τὸ γάλα, τὰ αὐγὰ καὶ τὴ ζάχαρη, γιατὶ μποροῦν νὰ ἀναπτυχτοῦν τοξικὰ στοιχεῖα καὶ νὰ βάλουν σὲ σοβαρώτατο κίνδυνο τὴ ζωή σας.

● Τὰ ψάρια

Δὲν σᾶς συμβουλεύουμε σ' ὁποιαδήποτε ἐποχῆ, νὰ προσπαθῆσετε νὰ διατηρῆσετε ἐπὶ πολὺ στὸ σπίτι ψάρια. Γιὰ μιὰ μέρα τὸ πολύ, ἀλατίστε τα καλὰ καὶ τυλίξτε τα μ' ἕνα καθαρὸ πανὶ βουτηγμένο σὲ νερὸ καὶ ξύδι. Τὰ ψάρια εἶναι προτιμότερο νὰ τὰ μαγειρεύετε ἀμέσως καὶ νὰ τὰ φᾶτε ἀργότερα, ἂν θέλετε νὰ τὰ φυλάξετε ὧς τὸ βράδυ π.χ.

● Τὸ κρέας

"Αν θέλετε νὰ διατηρῆσετε τὸ κρέας ὧς τὴν ἑπομένη, διαλέγετε κρέας ὄχι παχὺ καὶ μὲ λίγα κόκκαλα, ἔπειτα τὸ βάζετε σ' ἕνα πιάτο ἢ ἁπλάδα καὶ τὸ ἀλείφετε μὲ τὴν πα λάμῆ σ' ὅλη τὴν ἐπιφάνεια μὲ ἔλαι ὁλαδο. "Οχι μόνο θὰ διατηρηθῆ καλά, ἀλλὰ θὰ πάρῆ καὶ καλύτερη γεῦσι, γιατὶ λίγο ἀπὸ τὸ λάδι θὰ εἰσδύσῆ μέσα. Μιὰ ἄλλη μέθοδος εἶναι νὰ τυλίξουμε τὸ κρέας σ' ἕνα κομμάτι καθαρώτατο ὕφασμα βρεμένο μὲ νερὸ καὶ ξύδ. καὶ νὰ τὸ τοποθετήσουμε σὲ σκιερὸ μέρος. "Αν θέλετε νὰ διατηρῆσετε ἕνα κομμάτι κρέας περισσότερες ἡμέρες βγάζετε τὰ κόκκαλα, τὸ πασπαλίζετε ἄφθονα μὲ ἁλάτι, τὸ σκεπάζετε μὲ ἀρωματικὰ χόρτα καὶ τὸ τοποθετεῖτε σ' ἕνα δοχεῖο ποὺ νὰ κλείνῆ ἐρμητικά.

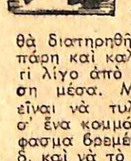

● Τὸ τυρὶ

Ἡ φέτα διατηρεῖται ἀπαλὴ ἂν τὴ διπλώσετε σ' ἕνα πανὶ βρεμένο. Μὴν τὴν ἀφίνετε παραπάνω ἀπὸ τὴν ἑπόμενη μέρα. Εἶναι προτιμότερο ν' ἀγοράσετε λιγώτερη καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἄλλη, γιατὶ στὰ καταστήματα τὴ διατηροῦν σὲ ψυγεῖο. Μὴν παίρνετε φέτα ἂν τὸ παντοπωλεῖο δὲν διατηρῆ ψυγεῖο. Εἶναι ἐπικίνδυνη.

ΣΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΠΑΓΟΥ

"Αν ἔχετε ψυγεῖο πάγου, τοποθετῆστε τὰ τρόφιμα «ὀρθολογιστικά», κατὰ τρόπο δηλαδῆ ποὺ νὰ ἐκμεταλλευθῆτε ὅσο δυνατὸν καλύτερα τὴν ψύξῆ. Γενικὰ σ' ἕνα τέτοιο ψυγεῖο, ὁ χῶρος γιὰ τὸν πάγο εἶναι ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κάτω οἱ ἄλλοι χῶροι. "Εχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι τὸ κρέας, τὸ βούτυρο, τὸ γάλα καὶ ὅλα τὰ εὐπαθῆ τρόφιμα τοποθετοῦνται στὸ ἐπάνω διαμέρισμα γιὰ νὰ δέχωνται περισσότερη ψύξῆ. Τυλίξτε τὸν πάγο μὲ ἕνα κομμάτι μάλλινο πανὶ ἢ μ' ἕνα τσουβάλι. Οἱ τροφὲς δὲν πρέπει νὰ ἔρχωνται ποτὲ σὲ ἄμεση ἐπαφῆ μὲ τὸν πάγο, γιατὶ ἀλλοιώνονται. 'Αδειάζετε κάθε βράδυ τὸ κάτω συρτάρι τοῦ ψυγίου, ποὺ μαζεύει τὰ νερὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ λυώσιμο τοῦ πάγου. Διπλώνετε μὲ λαδόχαρτο τὰ τρόφιμα ποὺ ἔχουν δυνατὴ μυροῦδιά, γιὰ νὰ μῆ μυρίσουν καὶ τὰ ἄλλα.

ΣΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φέρουμε τὸ ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο σὲ πολὺ χαμηλὲς θερμοκρασίες, ὅπως πιστεύουν πολλές. Μιὰ θερμοκρασία πέντε βαθμῶν κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν εἶναι ὑπεραρκετὴ γιὰ τὴν καλῆ διατήρησι τῶν τροφῶν. Κρατᾶτε ἀνοιχτὴ ὅσο τὸ δυνατὸν λιγώτερο τὴν πόρτα τοῦ ψυγείου καὶ μὴ βάζετε μέσα ποτὲ ζεστὰ φαγητά. "Εχει μεγάλη σημασία νὰ τοποθετῆτε ὅλο τὸ περιεχόμενο τοῦ ψηγείου σὲ τρόπο ποὺ τὰ ἀντικείμενα νὰ ὀρίσκωνται σὲ κά ποια ἀπόστασι τὸ ἕνα ἀπὸ τ' ἄλλο, γιὰ νὰ κυκλοφορῆ ὁ ἀέρας. Τὸ κρέας, ποὺ ἀλλοιώνεται πιὸ γρήγορα ἀπὸ τ' ἄλλα τοποθετεῖται κοντὰ στὸν ψύκτῆ, ὅπου ἡ ψῦξῆ εἶναι πιὸ ἔντονῆ. Πιὸ μακρυά, ἀντίθετα, πρὸς τὸ κάτω μέρος (τὰ μοντέρνα ψυγεῖα ἔχουν εἰδικῆ θῆκῆ), διατηροῦνται τὰ φροῦτα καὶ τὰ χορταρικά. Κατὰ τὴν τοποθετῆσι τῶν ἄλλων τροφίμων, μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τὰ τρόφιμα μὲ χαρακτηριστικὴ μυροῦδιά, ὅπως τὰ τυριά, τοποθετοῦνται στὸ ἐπάνω μέρος. Διατηρῆτε σκεπασμένα τὰ δοχεῖα μὲ ζωμό, γάλα κ.λ.π. καὶ περιτυλίγετε τὰ λιπαρὰ τρόφιμα, ὅπως τὸ βούτυρο, ποὺ ἀπορροφοῦν εὐκολώτερα τὶς μυροῦδιές. "Αν σᾶς εἶναι δυνατό, προμηθευθῆτε τὰ πρακτικὰ τατα δοχεῖα ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, ποὺ ὑπάρχουν σ' ὅλα τὰ σχήματα καὶ χωρητικότητες. Θὰ ἔχετε ἔτσι ὅλα τὰ πράγματα ἐν τάξει καὶ θὰ ἀποφύγετε τῆ μετάδοσι μυροῦδιᾶς. Φροντίζετε νὰ καθαρίζετε κάθε δεκαπέντε μέρες τὸ ψυγεῖο σας.

-"Ο ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΣΤΟΣ!..

Πιθανόν, ἀλλὰ προσέξτε νὰ χειρισθῆτε τὸ θέμα μὲ τὴ μαεστρία ποὺ χρειάζεται.

Τ Ο ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ, μὰ εἴσαστε πραγματικὰ βέβαιη γι' αὐτό;. Νὰ φυλάγεστε ἀπὸ τὶς ἀόριστες ὑποψίες, ἀπὸ τὴ ζῆλεια ποὺ σᾶς βάζει σὲ ἀνησυχία. Προτοῦ κατηγορῆσετε τὸν ἄνδρα σας γιὰ ἄπιστο καὶ μάλιστα προτοῦ ἀνησυχῆσετε, σκεφθῆτε το καλά. Οἱ φῆμες, ποὺ κυκλοφοροῦν μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο ἄδικες!

Μὰ ἀπὸ ποῦ λοιπὸν θάρθοῦν οἱ ἀποδείξεις; Καμμιὰ φορὰ ἀπὸ μιὰ ἁπλῆ σύμπτωσι, μιὰ συνάντησι, π. χ. "Η ἀπὸ ἕνα πρόδηλο ψέμα τοῦ συζύγου, ἀπὸ τὴν πληροφορία ποὺ θὰ σᾶς δώσῆ ἕνα ἀξιόπιστο πρόσωπο. Πολὺ συχνὰ ἀπὸ ἕνα γράμμα! "Α! αὐτὰ τὰ γράμματα ποὺ ξεχνιοῦνται μέσα στὶς

Χαρούμενες διακοπές με πρακτικά σύνολα

1 Φούστα κλὸς μὲ μικρὰ καρο. Φοριέται μὲ μιὰ μπλούζα μονόχρωμη στὸν τόνο τῶν καρο τῆς φούστας μ' ἄσπρη κολλαρίνα ἀπὸ πικὲ κι' ἕνα ζωηρόχρωμο φιόγκο.
2 Μιὰ ἴσια σκούρα φούστα ἀπὸ ποπλίνα ἢ ἀκόμη καὶ ζωηρόχρωμη φοριέται μ' ὁποιαδήποτε μπλούζα. Ἕνα καρὸ ὅμως πουκάμισο ταιριάζει περισσότερο.
3 Ψαράδικο παντελόνι μὲ ρεβὲρ σχιστὰ ἀπὸ κόκκινο ντόκ. Μπλούζα ἀπὸ ριγὲ κόκκινο γαρνιρισμένη στὸ λαιμὸ καὶ στὰ μανίκια μὲ μιὰ φάσα ἀπὸ κόκκινο ντόκ. Τσέπες τετράγωνες καὶ λίγο σχιστὲς στὰ πλάγια.
4 Ἔξωμο φουστανάκι ἀπὸ κοτονάντ μὲ πουά. Τὸ κορσὰζ ἔχει πιέτες γαζωτές. Ἡ φούστο ἐπίσης εἶναι μὲ πιέτες γαζωτὲς ὡς τὴν περιφέρεια. Ζώνη ἀπὸ ὕφασμα. Δένει κόμπο.
5 Τὸ μπλουζὸν τῆς μόδας ἀπὸ μονόχρωμς σὲ ζωηρὸ τόνο κοτονάντ. Γαρνίρεται μὲ τὲ καρὸ τοῦ ἴσιου φορέματος ποὺ συνοδεύει ἢ τῆς φούστας στὶς μανσέτες καὶ τὸ γιακά.
6 Ἕνα ἴσιο μπλουζάκι ἀπὸ ριγὲ σὲ φαρδειὲς ρίγες κλειστὸ καὶ χωρὶς μανίκια μὲ γιακαδάκι ἀπὸ ἄσπρο πικὲ κι' ἕνα φιογκάκι βελουδένιο μαῦρο. Φοριέται πάνω ἀπὸ μιὰ ἴσια φούστα μὲ πολὺ λεπτὴ ρίγα στὸν ἴδιο τόνο.

ΜΑΡΤΖΟΡΥ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΒΟΥΚ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ἡ Μάρτζορυ Μόργκενστερν κόρη Ἑβραίου μετανάστη τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ ἔχει ἕνα ἐργοστάσιο ὑλικῶν γιὰ γυναικεῖα καπέλα καὶ μετακόμισε τελευταία ἀπ' τὴ λοϊκὴ συνοικία Μπρόνξ στὴν ἀριστοκρατικώτερη Σέντραλ Πάρκ Οὐέστ στὸ μεγάλο ἀκίνητο «Ἐλδοράδο», πηγαίνει ἱππασία μαζὶ μὲ τὴ Ρόζαλιντ Γκρήν, μνηστὴ τοῦ Φὶλ Μπέμ, τὸν Μπίλλυ Ἔρμαν, θαυμαστή της καὶ γυιὸ ἑνὸς ἀνωτέρου δικαστικοῦ, καὶ τὸν Σάντυ Γκόλντστον, συμφοιτητή τους στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Κολούμπια. Ὁ Σάντυ ἀρχίζει νὰ ἐκτοπίζῃ, στὴν καρδιὰ τῆς Μάρτζορυ, τὸ φτωχὸ καὶ τίμιο Τζὼρτζ Ντρόμπς, ποὺ εἶχε γνωρίσει ἀπ' τὸ Μπρόνξ. Τὴν παραμονή, ἡ Μάρτζορυ εἶχε θριαμβεύσει στὸ χορὸ τῆς Κολούμπια, κι' αὐτὸ τῆς ἐνισχυσε τὴν ἐπιθυμία νὰ γίνῃ διασημη ἠθοποιός, μὲ τὸ ψευδώνυμο Μάρτζορυ Μόρνινγκσταρ (ἀμερικάνικο: Πρωϊνὸ Ἄστρο). Ὁ ἱπποκόμος Τζέφ τῆς δίνει ἕνα ἡσυχο ἄλογο, ποὺ λέγεται «Ὁ Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν».

2ον

Ὁ νέγρος τοῦ πέταξε μιὰ σέλα στὴ ράχη καὶ τὸν ἔφερε κοντὰ στὴ Μάρτζορυ. Ἐκείνη βρῆκε τὴν ἔκφρασί του ἐχθρική, ἀνόητη κι' ἄβουλη, ὅπως ὅλων τῶν ἀλόγων.

— Πῶς τ' ὀνομάζετε αὐτὸ τὸ χρῶμα; ρώτησε τὸ δάσκαλο τῆς ἱππασίας.

Τὸ χρῶμα δὲν ἔχει σημασία, εἶπε ὁ Τζέφ φτύνοντας χάμω. Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἤρεμο ἀπ' αὐτὸ τὸ παλιάλογο.

— Ἤθελα μόνο νὰ μάθω.

— Ἔ, καλά. Εἶναι ἀσπροκόκκινο.

— Καὶ τώρα, στὴ σέλα, νεαροί μου! φώναξε ὁ σταυλίτης.

Κράτησε τὸν ἀναβολέα, ἐνῶ ἡ Μάρτζορυ προσπαθοῦσε ν' ἀνέβῃ στ' ἄλογό της. Μάταια ὅμως: Τὸ ζῶο ἦταν δυὸ φορὲς πιὸ ψηλὸ ἀπ' τὴ γέρικη φοράδα ποὺ τῆς ἔδιναν στὴ σχολὴ ἱππασίας. Μὲ τὸ ἕνα πόδι στὸν ἀναβολέα, τὸ παντελόνι της ἕτοιμο νὰ σκιστῇ ἀπ' τὸ τέντωμα, ἔρριχνε γύρω της ἀπελπισμένα βλέμματα. Ὁ Σάντυ Γκόλντστον, χαμογελών τας, προχώρησε, ἅρπαξε τὴν ἄλλη γάμπα της καὶ τὴν ἀνέβασε στὴ σέλα.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ἐκείνη λαχανιαστά.

— Αὐτοὶ οἱ ἀναβολεῖς εἶναι στὸ κατάλληλο ὕψος; ρώτησε ὁ Τζέφ.

— Ναί, ναί, εἶναι θαυμάσια.

Ὁ δάσκαλος τῆς ἱππασίας ἀνέβηκε στ' ἄλογό του κι' ἡ Μάρτζορυ παρατήρησε ἀμέσως πὼς οἱ ἀναβολεῖς ἦταν πολὺ χαμηλά. Μόλις καὶ τοὺς ἄγγιζε μὲ τὴν ἄκρη τῶν ποδιῶν της.

— Ἐν τάξει, φίλοι μου, στὴ σειρὰ ἕνας - ἕνας γιὰ νὰ βγοῦμε στὸ δρόμο! Κι' ἀπαγορεύεται νὰ καλπάζετε μέσα στὸν κόσμο!

Βγῆκαν ἀπ' τοὺς σταύλους. Ὁ ἥλιος ἔλαμπε. Ἔκανε ζέστη. Ἡ Μάρτζορυ εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς ζοῦσε σ' ἕναν ἐφιάλτη. Τὰ ποδοβολητὰ τῶν ἑφτὰ ἀλόγων στὴν ἄσφαλτο ἔκαναν τρομερὸ θόρυβο. Προσπάθησε νὰ φτάσῃ τοὺς ἀναβολεῖς καὶ νὰ πιαστῇ ἐπάνω τους, μὲ τὴ σκέψι πὼς ἂν ἔπεφτε πάνω στὴν ἄσφαλτο θάσπαγε ἄσχημα τὸ κεφάλι της. Ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» προχωροῦσε βαρειὰ καὶ ἤρεμα ἀνάμεσα στὰ ταξὶ καὶ στὰ λεωφορεῖα, χωρὶς νὰ δίνῃ σημασία στὰ χτυπήματα τῶν κλάξον. Ἡ παραμικρὴ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ του τρόμαζε τὴν Μάρτζορυ. Κολλοῦσε ὅσο πιὸ πολὺ μποροῦσε πάνω στὴ σέλα της, παρ' ὅλο ποὺ ἤξερε πὼς ἔτσι δὲν εἶχε καθόλου καλὸ στύλ, καὶ παρ' ὅλο ποὺ βλέπε τὴν ξανθειὰ Βέρα νὰ τὴν κυττάζῃ μὲ περιφρονητικὸ χαμόγελο. Τίποτα δὲν τὴν ἐνοιαζε τώρα παρὰ μόνο νὰ περάσῃ ἡ ὥρα καὶ νὰ κατέβῃ σῶα ἀπ' αὐτὸ τὸ παλιάλογο.

Ὅταν μπῆκαν στὴν ἀλέα τοῦ πάρκου, τ' ἄλογα ἄρχισαν νὰ καλπάζουν. Ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» κάλπαζε τόσο μαλακὰ κι' ἀναπαυτικά, ὥστε ἔκανε κατάπληξι στὴ Μάρτζορυ. Στηρίχτηκε στοὺς ἀναβολεῖς της καὶ θυμήθηκε τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς. Ξαναβρῆκε τὴν ἐμπιστοσύνη της κι' ἄφησε τὸν ἑαυτό της λιγάκι πιὸ ἐλεύθερο. Πέρασαν μπροστὰ στὴν «Πράσινη Ταβέρνα». Ἕνας ὡραῖος νέος, ποὺ καθόταν σ' ἕνα τραπέζι ἐπάνω στὴν ταράτσα, τὴν παρακολούθησε πολλὴ ὥρα μὲ τὸ βλέμμα του, κι' αὐτὸ τὴ βοήθησε ἀκόμα περισσότερο νὰ ξαναβρῇ τὴν αὐτοπεποίθησί της.

Ὁ Σάντυ Γκόλντστον ἦρθε τότε νὰ τοποθετηθῇ δίπλα της, τραβώντας τὰ χαλινάρια γιὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸ μεγάλο καφετὶ ἄλογό του.

— Ἀστειευόσουν ὅταν εἶπες πὼς δὲν ἤξερες καλὰ ἱππασία; Πηγαίνεις θαυμάσια!

Τοῦ χαμογέλασε μὲ μυστηριώδες ὕφος.

— Ἀλλὰ οὔτε καὶ σὺ τὰ πᾶς ἄσχημα.

— Ὤ, ἐγὼ περνῶ δυὸ μῆνες τὸ χρόνο στὴν Ἀριζόνα. Δὲν εἶναι λοιπὸν καὶ σπουδαῖο πρᾶγμα νὰ ξέρω νὰ κρατιέμαι πάνω σ' ἕνα ἄλογο... Μάρτζυ, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μείνω γιὰ νὰ σὲ προσέχω, δὲν εἶν' ἔτσι; Τ' ἄλογό μου εἶναι ἀνυπόμονο.

— Μὰ δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ μὲ περιμένῃς, Σάντυ. Τρέχα!

Ἐκεῖνος ἀπομακρύνθηκε μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς. Πέρασαν ἀπὸ ἕνα στενὸ καὶ γεμάτο λάσπες δρομάκι καὶ μπῆκαν σὲ μιὰ λεωφόρο σκιασμένη ἀπ' τὸν ἥλιο, ποὺ στὶς ἄκρες της εἶχε δροσερὲς κι' ἀρωματισμένες κερασιές, κι' αὐτὸ ἔδωσε στὴ Μάρτζορυ μιὰν εὐχάριστη ἔκπληξι. Γιὰ πρώτη φορά, καταλάβαινε τὴ γοητεία τῆς ἱππασίας. Γεμάτη ἐνθουσιασμό, κύτταζε τὰ ροζ λουλούδια, ποὺ κουνιόντουσαν ἐλαφρὰ ἀπ' τὸ ἀεράκι, κάτω ἀπ' τὸ γαλανὸ οὐρανό.

Ὅταν βγῆκαν στὸ ἡλιόφωτο, παρατήρησε πὼς ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» εἶχε μείνει πίσω ἀπ' τοὺς ἄλλους. Ἡ ξανθειά, ποὺ ἔκλεινε τὴν παρέα μπροστά της, κυττοῦσε μὲ διασκέδασι πίσω ἀπ' τὴν πλάτη της τὸ διάστημα ποὺ τοὺς χώριζε, καὶ ποὺ ὅλο μεγάλωνε. Ἡ Μάρτζορυ κρεμάστηκε στὴ σέλα της κι' ἔδωσε ἕνα χτύπημα μὲ τὸ τακούνι της στὰ πλευρὰ τοῦ «Πρίγκηπα τῶν Παραμυθιῶν». Τὸ μόνο ἀποτέλεσμα ἦταν πὼς τῆς ἔφυγε ὁ ἀναβολέας ἀπὸ τὸ πόδι καὶ χρειάστηκε νὰ τὸν ξαναπιάσῃ. Ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» ἐξακολουθοῦσε νὰ διανύῃ τὸν ἴδιο ἀριθμὸ μέτρων στὸ λεπτό...

Μακρυά, οἱ ἄλλοι καβαλάρηδες πῆραν μιὰ στροφὴ κι' ἐξαφανίστηκαν ἀπ' τὰ μάτια τῆς Μάρτζορυ, πίσω ἀπ' τὰ πράσινα δέντρα.

— Ξύπνα! εἶπε ἡ Μάρτζορυ στὸ ζῶο της. Δὲ ντρέπεσαι, ἀργοκίνητε;

Χτυποῦσε τὸ ζῶο μὲ τὰ τακούνια της, κουνοῦσε τὰ χαλινάρια, ἀλλὰ ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» ἐξακολουθοῦσε νὰ πηγαίνῃ τὸ ἴδιο φιλοσοφικά. Ἔστριψε κι' ἔκεινη μὲ τὴ σειρά της. Μπροστά της, τὸ μονοπάτι φαινόταν σκοτεινὸ καὶ τελείως ἔρημο. Ἕνα σύννεφο σκόνης ξανάπεφτε σιγὰ - σιγά.

Ἡ μοναξιὰ δὲν ἔκανε καλὴ ἐντύπωσι οὔτε στὸ ὑποζύγιο οὔτε στὴν ἀναβάτιδά του. Ἡ Μάρτζορυ τεντώθηκε. Ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν», ποὺ δὲν παρακινιόταν πιὰ ἀπ' τὴ θέα τῶν ἄλλων ζώων, φάνηκε ν' ἀδιαφορῇ γιὰ τὸ ἔργο του. Ὁ καλπασμός του βράδυνε σὲ βηματισμό. Ἄρχισε νὰ κυττάζῃ δεξιὰ κι' ἀριστερά. Ἡ Μάρτζορυ ἔβαλε σ' ἐνέργεια τὴν πιὸ ἀπειλητική της φωνή:

— Θὰ προχωρήσῃς ἐπιτέλους;

Καὶ χτύπησε τὸ λαιμὸ τοῦ ζώου μὲ τὰ χαλινάρια.

Ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» χασμουρήθηκε, κι' ἄφησε τὴν ἀλέα γιὰ νὰ πάῃ νὰ κυττάξῃ μ' ἐρωτικὸ βλέμμα ἕνα μπουκέτο ἀπὸ κίτρινα ἀγριολούλουδα, ποὺ ἄρχισε νὰ τὰ τρώῃ. Δάκρυα ἀγανακτήσεως ἀνέβηκαν στὰ μάτια τῆς Μάρτζορυ, καὶ χτύπησε μὲ τὴ γροθιά της τὸν αὐχένα τοῦ ἀλόγου.

Τὴν ἴδια στιγμὴ σχεδὸν μὲ τὸν «Πρίγκηπα τῶν Παραμυθιῶν», ἄκουσε τὸν ὑπόκωφο ἦχο ἑνὸς καλπασμοῦ. Τὸ ζῶο κύτταξε γύρω του, ξερρίζωσε ἕνα τελευταῖο κλαδὶ ἀπ' τὰ λουλούδια, καὶ ξαναπῆγε ἤρεμα στὴν ἀλέα, μασσουλώντας. Ὁ Σάντυ σταμάτησε τ' ἄλογό του, ἔκανε μεταβολὴ καὶ πῆγε κοντὸ στὴν Μάρτζορυ.

— Συμβαίνει τίποτα;

— Ναί αὐτὸ τὸ ἄλογο πάει σὰ σάλιαγκας.

— Χτύπησέ το μὲ τὸ τακούνι σου.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκανα.

Ὁ Σάντυ ἐξέτασε τὸν «Πρί-

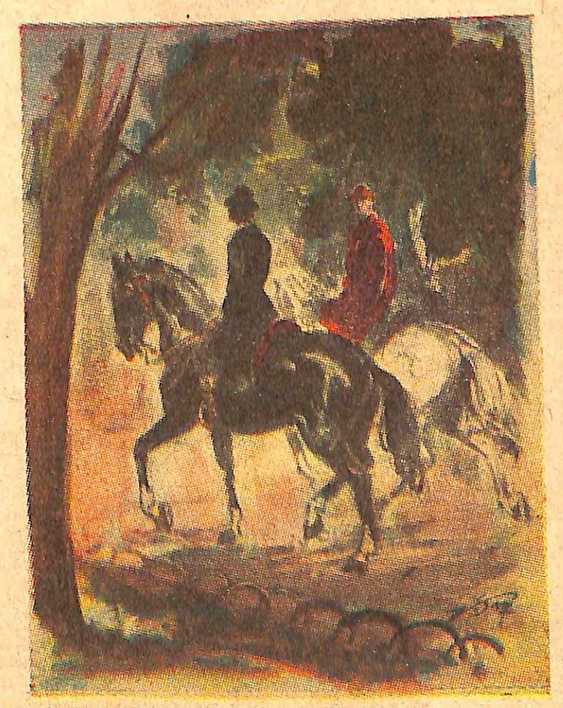

■ . . . ἐξακολουθοῦσαν νὰ καλπάζουν σιωπηλοί!
(Εἰκονογρ.: Ἀλ. Κοντόπουλου)

γκηπα τῶν Παραμυθιῶν», ζαρώνοντας τὴ μύτη του.

— Δὲν ἔχω δγῆ ποτὲ μ' αὐτὸ τὸ ἄλογο. Φαντάζομαι πὼς θὰ τὸ δίνουν συνήθως στὰ παιδιά. Δοκίμασε λοιπὸν αὐτὸ ἐδῶ τὸ πράγμα!

Κι' ἔδωσε στὴ Μάρτζορυ τὸ μαστίγιό του, ποὺ ἦταν ἀπὸ κίτρινο δέρμα.

'Ο Σάντυ θἄπρεπε νὰ παρατηρήση μὲ τί ἀνήσυχο τρόπο τὸ ζῶο χαμήλωσε τ' αὐτιά του, ἀλλ' ἦταν πολὺ ἀπασχολημένος νὰ κυττάζη τ' ὡραῖο καὶ κατακόκκινο πρόσωπο τῆς Μάρτζορυ.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ Μάρτζορυ.

Καί, κουνώντας τὸ μαστίγιο, τὸ κατέβασε μὲ φόρα στὰ πισινὰ τοῦ ὁλόγου της. 'Ο «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» χλιμίντρισε, ἀφηνίασε κι' ἔφυγε μὲ ἄγριο καλπασμό, ρίχνοντας γύρω ἀπ' τὸν Σάντυ ἕνα σύννεφο σκόνης.

Ὅταν πέρασε ἡ πρώτη στιγμὴ τοῦ σαστίσματος, ἡ Μάρτζορυ βρέθηκε γραπωμένη πάνω στὴ σέλα της, κι' ἀναρωτήθηκε μὲ ποιό θαῦμα βρισκόταν ἀκόμα στὴν πλάτη τοῦ ἀλόγου της. Τὰ χαλινάρια, ἀφημένα, ἀνέμιζαν. 'Η Μάρτζορυ ἔβλεπε νὰ παρελαύνουν κάτὰ μήκος τῆς ἀλέας, μέσα σὲ μιὰ πρασινωπὴ ὁμίχλη, τὰ δέντρα, οἱ πελοῦζες κι' οἱ ἄλλοι ἱππεῖς. Σὲ μερικὰ δευτερόλεπτα, χωρὶς νάχη συνείδησι τοῦ τί ἀκριβῶς συνέβαινε, εἶχε ξεπεράσει τὴ Βέρα, κι' εἶχε ἀφήσει πίσω της ὅλους τοὺς συντρόφους της, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο, σὰ νὰ ἦταν ἀκίνητοι. Ἄκουσε ἀόριστα τὸν Τζὲφ νὰ φωνάζη μέσα ἀπ' τὸ θόρυβο τοῦ ποδοβολητοῦ καὶ τῆς σκόνης... «Πετάξτε αὐτὸ τὸ καταραμένο μαστίγιο! Ἐρεθίζεται μὲ τὸ μαστίγιο! Ποτέ...» Ἀλλ' αὐτὲς οἱ λέξεις γιὰ κείνην δὲν εἶχαν καμμιὰ ἔννοια. Κατέβαινε ἕνα ἐλεύθερο μονοπάτι, ὁ ἀέρας σφύριζε στ' αὐτιά της, τῆς τραβοῦσε τὰ μαλλιά, ἔφερνε δάκρυα στὰ μάτια της. Τὸ καπέλο της εἶχε πετάξει. Οἱ ἀναβολεῖς χτυποῦσαν ἐπάνω στὸ λουρὶ ἢ ἐπάνω στὴ σέλα. Τὰ πέταλα τοῦ «Πρίγκηπα τῶν Παραμυθιῶν» δονοῦσαν τὸ ἔδαφος. 'Η Μάρτζορυ παρατήρησε μ' ἔκπληξι πὼς τίποτα δὲν ἦταν πιὸ εὔκολο ἀπ' τὸ νὰ κατορθώνη νὰ μένη πάνω στὴ σέλα ἑνὸς ἀφηνιασμένου ἀλόγου. Ἦταν ἀναπαυτικά, σὰ νὰ κουνιόταν ἀπαλὰ σὲ μιὰ κουνιστὴ πολυθρόνα, ἂν ἀφαιροῦσε κανεὶς τὸ θόρυβο κι' ὅλο τὸ τοπίο ποὺ ἔφευγε ἀπὸ μπροστά της μὲ ταχύτητα. Δὲν ἔνοιωθε καθόλου φοβισμένη, δοκίμαζε μᾶλλον μιὰν εὐχάριστη ἔκπληξι. Χαμογελοῦσε, μὲ τὸ στόμα γεμᾶτο ψυχρὸ ἀέρα. Διασκέδαζε.

'Ο «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» ἔφτασε στὴ δεξαμενή, ἔκανε στροφὴ καὶ μπῆκε μὲ μεγάλο καλπασμὸ στὴν ἀνηφορικὴ ἀλέα. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἔστριβε, χώρισε ἀπ' τὴ συντροφιὰ τῆς Μάρτζορυ, γιατὶ ἐκείνη ἔξα κολούθησε νὰ πηγαίνη ὁλόϊσια, στὸν ἀέρα, καὶ προσγειώθηκε στὴν ἀλέα, ὅπου κυλήσθηκε πολλὲς φορὲς στὴ λάσπη πρὶν μείνη ἀκίνητη, μὲ τὸ πρόσωπο πάνω στὴν καινούργια καὶ μυρωδάτη χλόη... Ἀπὸ μακρυά, ἄκουγε τὸν εἰρηνικὸ θόρυβο τοῦ δρόμου.

Ξαφνικά, βρέθηκε περιτριγυρισμένη ἀπὸ ζωηρὰ ἄλογα. Κορίτσια ἔβγαζαν διαπεραστικὲς φωνές, ἄντρες φώναζαν. Κάποιος τῆς ἔδωσε τὸ καπέλο της. Ἕνας ἀστυνομικὸς κατέβηκε ἀπ' τ' ἄλογο κι' ἔβγαλε ἕνα σημειωματάριο ἀπ' τὴν τσέπη του.

'Ο Τζὲφ κι' ὁ Σάντυ τὴ βοήθησαν νὰ σηκωθῆ κι' ἄρχισαν νὰ τὴ σπουπίζουν μὲ τὰ μαντήλια τους καὶ μὲ κομμάτια χαρτιού. Ἦταν σκεπασμένη μὲ λάσπη, καὶ τὸ σακκάκι της ἦταν ξεσχισμένο στοὺς ἀγκῶνες. Ἔνοιωθε ἕνα σουβλερὸ πόνο στὸν ἀστράγαλο, ἀλλὰ δὲ φαινόταν νὰ εἶχε χτυπήσει πουθενὰ ἀλλοῦ. Δυνατὴ καὶ χαρούμενη στὸ κέντρο τῆς ταραχῆς, ἀπαντοῦσε ἤρεμα στὶς ἐρωτήσεις τοῦ ἀστυνομικοῦ. 'Ο Τζὲφ ἐξήγησε πὼς ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» φοβόταν τὰ μαστίγια. 'Ο Σάντυ ἄρχισε νὰ ζητᾶ συγγνώμες ἐπειδὴ δὲν παρατήρησε τὸν τρόμο τοῦ ζώου. 'Η Μάρτζορυ βεβαίωσε πὼς ὅλα ἦταν ἀπὸ δικό της λάθος, πὼς ἐκείνη ἔπρεπε νὰ κοντρολάρη τὸ ἄλογο. 'Ο ἀστυνομικὸς δήλωσε: «Στὸ διάβολο ἂν καταλαβαίνω πὼς αὐτοὶ οἱ καταραμένοι κυριακάτικοι καβαλάρηδες δὲν σκοτώνονται πιὸ συχνά!» Ἔκλεισε τὸ σημειωματάριό του καὶ ξανανέβηκε στ' ἄλογό του, προσθέτοντας: «Στὸ διάβολο ἂν καταλαβαίνω γιατί οἱ ἄνθρωποι βρίσκουν εὐχαριστησι στὸ νὰ κάθωνται πάνω σ' αὐτὲς τὶς καταραμένες ἄβολες σέλες, καὶ ν' ἀνεβαίνουν πάνω σ' αὐτὰ τὰ ἠλίθια ἄλογα!»

Ἕνας ἄλλος ἀστυνομικὸς ἐμφανίστηκε, κρατώντας τὸν «Πρίγκηπα τῶν Παραμυθιῶν» ἀπ' τὸ χαλινάρι. Το ζωο ἦταν σκεπασμένο μὲ ἰδρώτα κι' ἔσκυβε τὸ κεφάλι μὲ ταπείνωσι. 'Η Μάρτζορυ δγήκε ἀμέσως ἀπ' τὸν φλύαρο κύκλο ποὺ τὴν περιστοίχιζε, πῆρε τὰ χαλινάρια ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ἀστυνόμου καί, μ' ἕνα εὐκίνητο πήδημα ποὺ ξάφνιασε καὶ τὴν ἴδια, ξανανέβηκε στὴ σέλα. Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἔνοιωσε μιὰ φοβερὴ σουβλιὰ στὸν ἀστράγαλο.

— Μπράβο! εἶπε ὁ Τζέφ, ξύνοντας τὸ κεφάλι μὲ ὕφος θαυμασμοῦ.

Οἱ ἄλλοι τὴν κύτταζαν κατάπληκτοι.

— Ὅλα εἶναι ἐν τάξει, φώναξε ἡ Μάρτζορυ. Ἂς συνεχίσουμε τὸν περίπατο.

— Εἶστε σίγουρη, δεσποινίς; ρώτησε ὁ Τζέφ. Ἴσως νάταν καλύτερα νὰ σᾶς βροῦμε κανένα ταξί. Ἄ, τί μέρα!

— Δὲν πέσατε ποτὲ ἀπ' τ' ἄλογο;

— Πενῆντα φορές, δεσποινίς, ἀλλά...

— Ἔ, λοιπόν, νὰ ποὺ εἶστε ἀκόμα ἀκέραιος. Κι' ἐγὼ ἐπίσης! Κοντήνετε μόνο τοὺς ἀναβολεῖς μου, σᾶς παρακαλῶ. Λυπᾶμαι πολὺ ποὺ ἀναστάτωσα ὅλο τὸν κόσμο.

— Μπράβο, Μάρτζυ! φώναξε ὁ Μπίλλυ Ἔρμαν.

— Ἔστω, λοιπόν, σύμφωνοι. ('Ο Τζὲφ ἔσπευσε νὰ κοντήνη τοὺς ἀναβολεῖς). Ἔχετε θῆρος, δεσποινίς, θὰ γίνετε καλὴ καβαλάρισσα. Κύριε Γκόλντστον, θὰ εἶναι καλύτερα νὰ τὴν συνοδέψετε τώρα.

— Εὐχαρίστως, εἶπε ὁ Σάντυ, καὶ πῆγε νὰ τοποθετηθῆ κοντὰ στὸν «Πρίγκηπα τῶν Παραμυθιῶν».

'Η ξανθὴ ἔδωσε ἕνα δυνατὸ χτύπημα μὲ τὸ τακούνι στὰ πλευρὰ τοῦ ἀλόγου της καὶ ξεπέρασε τὴν Μάρτζορυ καὶ τὸν Σάντυ. «Τί ἠλίθιος!» τὴν ἄκουσαν νὰ μουρμουρίζη.

'Η Μάρτζορυ ἔτρεμε μ' ὅλα τὰ μέλη της, κι' ὁ ἰδρώτας ἔτρεχε κρύος στὸ μέτωπό της. Ἀλλὰ φοβόταν λιγώτερο ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ εἶχε ξεκινήσει. Τὸ χειρότερο εἶχε συμβῆ, καὶ βρισκόταν πάλι στὴν σέλα, σχεδὸν σώα καὶ ἄβλαβής. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη, στεκόταν τώρα καλύτερα, μὲ πιὸ φυσικότητα.

— Λοιπόν, νὰ ποὺ ἔγινες μιὰ τέλεια καβαλάρισσα, εἶπε ὁ Σάντυ.

Μπῆκαν μὲ μικρὸ καλπασμὸ στὴ σκοτεινὴ ἀλέα, ποὺ ἦταν σκεπασμένη ἀπ' τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δέντρων.

'Η Μάρτζορυ ἔβαλε τὰ γέλια.

— Ἔχω τὴν ἐντύπωσι πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ τελευταῖο μου πέσιμο. Πάντως, τὸ ὑποπτευόμουν πὼς θὰ μοῦ συνέβαινε κάτι τέτοιο σήμερα τὸ πρωΐ. Ἤμουν γελοία. 'Η ἀλήθεια εἶναι, πὼς μόλις καὶ ξέρω νὰ κρατιέμαι πάνω στὴ σέλα.

— Γιατί ἤρθες, Μάρτζυ; Δὲν ἤσουν ὑποχρεωμένη νὰ πῆς ναὶ ἀπὸ εὐγένεια...

Ἐκείνη τὸν κύτταξε στὰ μάτια μ' ἕνα χαμόγελο ποῦδειχνε πὼς διασκέδαζε.

'Ο Σάντυ κοκκίνισε, σώπασε, κι' ἐξακολούθησαν νὰ καλπάζουν σιωπηλοί.

'Ὁδηγούμενος ἀπ' τ' ἄλογο τοῦ Σάντυ, ὁ «Πρίγκηπας τῶν Παραμυθιῶν» προχωροῦσε σὰ μηχανή. Ὅταν γύρισαν ἀπ' τοὺς σταύλους, ἡ Μάρτζορυ κατώρθωσε νὰ μὴν κουτσαίνη. Κι' ὅμως, ὁ ἀστράγαλός της τὴν πονοῦσε ὅλο καὶ πιὸ πολύ. Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦσε νὰ χωριστῆ ἀπ' τὸν Σάντυ γιὰ ἕνα τόσο μικρὸ πράγμα.

Ὅταν ἔφθασαν στὴν «Πράσινη Ταβέρνα», ἐνθουσιάστηκε πόνο. Ἦταν τόσο εὐχάριστο νὰ ἐγκατασταθῆ στὸν ἥλιο, πάνω στὴν ταράτσα, μπροστὰ σ' ἕνα ἄσπρο τραπεζομάντηλο, ὅπου ἔλαμπαν ἀσημένια μαχαιταν τὸ πάρκο, περιστοιχισμένο ἀπὸ μιὰ κομμένη γραμμὴ ἀπὸ οὐρανοξύστες. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ Μάρτζορυ βρισκόταν σ' ἕνα τόσο πολυτελὲς ἐστιατόριο. Εἶχε βουρτσίσει μὲ φροντίδα ὅλη τὴ λάσπη ἀπ' τὰ ροῦχα της. Τὰ σχισίματα στοὺς ἀγκῶνες δὲν τὴν ἀπασχολοῦσαν. Εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς τῆς ἔδιναν ἕνα γενναῖο ὕφος, σὰ νἄταν κανένας καβαλάρης τοῦ Λόγκ Ἄϊλαντ ξαναχτενισμένη, μακιγιαρισμένη, ἦταν περήφανη τώρα γιὰ τὸν τρόπο ποὺ εἶχε ἀντιμετωπίσει τὶς δοκιμασίες της, κι' ἦταν συγκινημένη ἀπ' τὶς μικροπεριποιήσεις τοῦ Σάντυ.

— Μπτέϊκον κι' αὐγὰ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, ἔτσι δὲν εἶναι; εἶπε ὁ Σάντυ.

— Ὄχι μπέϊκον γιὰ μένα! Μόνον αὐγά, ἀποκρίθηκε ἡ Μάρτζορυ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμὴ δισταγμοῦ.

'Η Βέρα, μὲ ἀναστηκωμένα φρύδι, τὴν κύτταξε:

— Δὲν μοῦ λές, ἀγαπητή μου, μήπως ἔχεις θρησκευτικὲς προκαταλήψεις;

— Εἶναι μόνο συνήθεια, ψιθύρισε ἡ Μάρτζορυ στενοχωρημένη.

Ἦταν σίγουρη πὼς οἱ ἑβραϊκὲς ἀπαγορεύσεις γιὰ τὰ διάφορα φαγητὰ δὲν ἦταν παρὰ πρωτόγονα ταμπού, ἀλλὰ ἡ ἀνατροφή της ἦταν πιὸ δυνατὴ ἀπ' τὴ λογική. Μιὰ ἢ δυὸ φορές, εἶχε δοκιμάσει νὰ φάη μπέϊκον, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχία: Οἱ ἀστροκόκκινες ραδδώσεις του τὴν ἀνακάτωναν.

— Λοιπόν, νομίζω πὼς θὰ πᾶς στὸν Οὐρανό, κι' ἐμεῖς ὅροῦσα νὰ ζήσω χωρὶς μπέϊκον κάθε πρωΐ!

— Ἀφησέ την ἥσυχη, μπῆκε στὴ μέση ὁ Σάντυ, μ' ἕνα χασμουρητό. Τί ξέρεις ἐσὺ ἀπὸ θρησκεία; Αὐτὲς οἱ συζητήσεις δὲν εἶναι παρὰ φλυαρία.

— Μήπως σὲ πείραξα; ρώτησε ἡ Βέρα τὴ Μάρτζορυ μὲ χαμόγελο. Ἂν εἶναι ἔτσι, σοῦ ζητῶ συγγνώμην!

— Κάνε ὅ,τι θέλεις, κι' ἄσε τοὺς ἄλλους νὰ κάνουν ἐκεῖνο ποὺ θέλουν, ἐπέμεινε ὁ Σάντυ.

'Η Μάρτζορυ δὲ λογάριασε αὐτὴ τὴν ἀπροσδόκητη ὑποστήριξι. Εἶχε τὸ συναίσθημα πὼς ἡ ξανθὴ βρισκόταν σὲ πλεονεκτικὴ θέσι. Ἀποφάσισε νὰ βιάσῃ τὸν ἑαυτό της νὰ φάη μπέϊκον, μιὰ μέρα ποὺ θἄταν μόνη. Τὸ φαγητὸ τῆς φάνηκε λιγώτερο διασκεδαστικό.

'Η σερβιτόρα κατευθυνόταν πρὸς τὸ τραπέζι τους ὅταν τὸ στόμα τῆς Μάρτζορυ συσπάσθηκε ἀπὸ ἕναν ἄθελο μορφασμό. Ἕνας σουβλερὸς πόνος διαπέρασε τὴ γάμπα της, ἀπ' τὸν ἀστράγαλο ὡς τὸ γόνατο.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ Σάντυ.

— Τίποτα, τίποτα...

Ὅλοι τὴν κύτταζαν. 'Η σερβιτόρα περνοῦσε κάτω ἀπ' τὴ μύτη της τὸ μπέϊκον καὶ τ' αὐγὰ τοῦ Φίλ. 'Η Μάρτζορυ δὲν κράτησε περισσότερο. Ἔπεσε πάνω στὸ τραπέζι μὲ τὸ κεφάλι πάνω στὰ μπράτσα της. Ἔνοιωθε ἀδυναμία κι' ὕστερα φοβερά.

— Συγγνώμην, εἶναι ὁ ἀστράγαλός μου... Μὲ πονάει φοβερά... Νο... νομίζω πὼς θἄκανα καλύτερα νὰ γυρίσω σπίτι...

Ἔγινε ἀμέσως σούσουμο. 'Ο καθένας ἔλεγε κι' ἀπὸ κάτι. 'Ο Σάντυ ἀποκατέστησε τὴ σιωπή, πετώντας στὸ τραπέζι τὰ κλειδιὰ τοῦ αὐτοκινήτου του. Σήκωσε χωρὶς προσπάθεια τὴ Μάρτζορυ στὰ μπράτσα του.

— Δὲν θἄπρεπε νὰ περπατήση. Θὰ τὴ μεταφέρω σ' ἕνα ταξὶ καὶ θὰ τὴν πάω σπίτι της. Μπίλλυ, ἂν δὲ γυρίσω σὲ μισὴ ὥρα, πήγαινε τοὺς ἄλλους. Βέρα, θὰ σοῦ τηλεφωνήσω κατὰ τὶς τρεῖς.

— Σύμφωνοι. Ἀλλὰ ὄχι ἀργότερα, ἀποκρίθηκε ἡ ξανθειά.

'Η Μάρτζορυ ἀφέθηκε νὰ τὴν μεταφέρη χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ὅλα τῆς ἦταν ἀδιάφορα, ἐκτὸς ἀπ' τὸν φοβερὸ πόνο. Παρατήρησε ὅμως πὼς τὸ χοντρὸ πουκάμισο μὲ τὰ κόκκινα τετράγωνα τοῦ Σάντυ, ποὺ ἐπάνω του στήριζε τὸ μάγουλό της, μύριζε δυνατὰ ἄλογο. Στὸ πουκάμισο ἑνὸς νέου, αὐτὴ ἡ μυρωδιὰ δὲν ἦταν καθόλου δυσάρεστη...

*

'Ο γιατρὸς ἐξήγησε πὼς ὁ μεγάλος πόνος προερχόταν ἀπ' τὸ πρήξιμο τοῦ ἀστραγάλου, ποὺ μεγάλωσε στὸ ἐσωτερικὸ τῆς μπότας. Ἔκανε μιὰ ἀπόπειρα νὰ τῆς τὴν βγάλη, μὰ ἡ Μάρτζορυ ἔβγαλε μιὰ διαπεραστικὴ φωνή. Χωρὶς ἄλλη διαδικασία, ὁ γιατρὸς πῆρε τότε ἀπ τὴν τσάντα του ἕνα ἐργαλεῖο κι' ἔκανε κομμάτια τὴν ὡραία κι' ὁλοκαίνουργια μπότα της.

— Νά, εἶπε, βγάζοντας ἀπαλὰ τὸ πόδι τῆς νέας, μέσ' ἀπ' τὰ κομμάτια τοῦ δέρματος καὶ τῆς κάλτσας. Εἶναι πολὺ καλύτερα τώρα, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Πολὺ καλύτερα.

Πασπάτεψε τὸ μελανιασμένο πρήξιμο καὶ ζήτησε τῆς Μάρτζορυ νὰ κουνήση τὸ πόδι της καὶ τὰ δάχτυλα. Ἐκείνη ἦταν στενοχωρημένη ἐπειδὴ ὁ Σάντυ ἔβλεπε τὴ γυμνή της γάμπα. 'Ο γιατρὸς ἄρχισε νὰ ἐπιδένη τὸν ἀστράγαλο.

— Θὰ εἶναι ἐν τάξει σὲ μερικὲς ἡμέρες. Δὲν εἶναι παρὰ ἕνα στραμπούλημα.

'Η κ. Μόργκενστερν μάζεψε τὴ μπότα καὶ τὸ ξεσχισμένο σακκάκι, ποῦταν πεταγμένο πάνω σὲ μιὰ πολυθρόνα:

— Χρειαζόταν, βλέπεις, νὰ βγῆς στὸ πάρκο ἔπειτα ἀπὸ τρία μόνο μαθήματα! Ἦταν ἀνάγκη νὰ φορέσης καὶ τὸ καινούργιο σου κοστούμι! Κι' ἔπειτα, ἔπρεπε νὰ ξανανέβης στ' ἄλογο μὲ στραμπουλημένο πόδι!

'Ο Σάντυ μπῆκε στὴ μέση:

— Εἶναι ἐντελῶς δικό μου τὸ λάθος, κυρία Μόργκενστερν. Ἱππεύει πολὺ καλά. Χωρὶς ἐκεῖνο τὸ μαστίγιο...

— Χαίρομαι ποὺ ξανανέβηκε στ' ἄλογο. Εἶναι τὸ μόνο πράγμα ποὺ ἔκανε καλά, εἶπε ὁ πατέρας.

Ἦταν τὸ ἴδιο χλωμὸς μὲ τὴν κόρη του. Δὲν εἶχε προφέρει οὔτε λέξι ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή.

'Η κυρία Μόργκενστερν ἔρριξε στὸν Σάντυ μιὰ ψυχρὴ ματιά.

— Εἴπατε πὼς ὀνομάζεστε κάτι σὰν Γκόλνσταϊν;

— Γκόλντστον, κυρία Μόργκενστερν, εἶπε ὁ Σάντυ μὲ ἀγαθὸ χαμόγελο.

— Γκόλντστον... Μήπως εἶναι κατὰ τύχη μητέρα σας ἡ Εὔα Γκόλντστον;

— Εἶναι θεία μου. 'Η μητέρα μου εἶναι ἡ Μαίρη Γκόλντστον.

'Η μητέρα ἀνασηκώθηκε, νομογέλασε κι' ἄφησε τὰ ξεσχισμένα ροῦχα νὰ ξαναπέσουν στὴν πολυθρόνα.

— Ναί, εἶναι χαοιτωμένη γυναίκα, κι' αὐτὴ ἐπίσης... Δὲν εἶναι ἀντιπρόεδρος τοῦ Μανχάτταν Χαντάσσα;

— Ναί, ἡ μητέρα μου ἀσχολεῖται πολὺ μ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα.

— Ἀλλὰ δὲ φάγατε τίποτα, μ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία... Μείνετε νὰ φάτε μαζί μας!

— Ὤ, εὐχαριστῶ, κυρία Μόργκενστερν, ἀλλὰ νομίζω πὼς εἶναι καλύτερα νὰ πηγαίνω...

— Πόση ὥρα χρειάζεται γιὰ νὰ ἑτοιμαστοῦν τ' αὐγά; Θὰ περθάνετε ἀπ' τὴν πεῖνα! Φερθῆκατε τόσο εὐγενικὰ στὴν κόρη μας...

'Ο Σάντυ κύτταξε τὴν Μάρτζορυ.

— Χίλια εὐχαριστῶ. Θὰ μείνω εὐχαρίστως, ἂν δὲ σᾶς ἐνοχλῶ πολύ...

— Νὰ μᾶς ἐνοχλῆτε! ἔκανε ἡ μητέρα, κι' ἐξαφανίστηκε ἀπ' τὸ δωμάτιο.

Δέκα λεπτὰ ἀργότερα, τοὺς κάλεσε στὴν τραπεζαρία.

— Θὰ φάτε ἕνα πολὺ λιτὸ γεῦμα, φυσικά...

Ὑπῆρχε στὸ τραπέζι καπνιστὸς σολομός, ἀλμυρὲς ρέγγες, σαλάτα, ντομάτες, βραστὰ αὐγά, πατάτες τηγανητές, φρέσκο βούτυρο, φρυγανιὲς καὶ δανέζικα γλυκά.

— Θεέ μου! φώναξε ὁ Σάντυ.

Τὰ μάτια τοῦ κυρίου Μόργκενστερν πῆγαν ἀπ' τὸ τραπέζι στὴ γυναίκα του κι' ἀπ' τὴ γυναίκα του στὸ τραπέζι.

'Ο Σάντυ, χωρὶς νὰ πάψη νὰ τρώη μὲ ὄρεξι, τοὺς διηγήθηκε διάφορες ἱστορίες τῆς ἱππασίας, κωμικὲς περιπέτειες ποὺ τοῦ εἶχαν συμβῆ στὴν Ἀριζόνα. Τὸ γεῦμα ἔγινε πολὺ χαρουμενο. 'Η Μάρτζορυ κύτταζε τὸν Σάντυ μὲ ματια πούλαμπαν. 'Η μητέρα ἦταν ἐνθουσιασμένη μαζί του. 'Ο κύριος Μόργκενστερν γινόταν πιὸ φιλοφρονητικός, κι' ἄρχισε νὰ γελᾶη. Βρισκόντουσαν στὸ δεύτερο φλυτζάνι τοῦ καφὲ ὅταν τὸ τηλέφωνο τῆς πολυκατοικίας ἀκούστηκε στὴν κουζίνα. 'Η κυρία Μόργκενστερν σηκώθηκε γιὰ ν' ἀπαντήση. Γύρισε σ' ἕνα λεπτὸ μὲ δυσαρεστημένο ὕφος, καὶ ψιθύρισε λίγες λέξεις στὸ αὐτὶ τῆς Μάρτζορυ. 'Η νέα ἀνατπήδησε, ἔπειτα ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν Σάντυ, καὶ τὰ χείλη της ἄνοιξαν σ' ἕνα χαμόγελο γεμάτο ἐμπιστοσύνη.

— Ναί, μαμά, ὁ Τζὼρτζ μοῦ εἶχε πῆ πὼς θὰ περνοῦσε ἴσως.

— Τί πρέπει νὰ τοῦ ἀπαντήσω; ψιθύρισε ἡ κυρία Μόρκενστερν.

— Πές του ν' ἀνέβη, ἀγαπημένη μου μαννούλα!

III. ΤΖΩΡΤΖ

'Ο Τζὼρτζ Ντρὸμπς κι' ἡ Μάρτζορυ Μόργκενστερν ἦταν φίλοι σχεδὸν δυὸ χρόνια τώρα.

'Ο Τζὼρτζ ἦταν ἕνα ἀπ' τὰ θύματα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Χρειάστηκε νὰ διακόψη στὴ μέση τὶς σπουδές του τῆς βακτηριολογίας γιὰ ν' ἀφιερώση τὸν καιρό του στὸ μικρὸ κατάστημα μὲ τ' ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων ποὺ ὁ πατέρας του εἶχε στὸ Μπρόνξ. Περνοῦσε θλιβερὲς μέρες στὸ σκονισμένο καταστημα τοῦ Σάουδερν Μπούλεβαρ, πουλώντας ἰμάντες κι' ἄλλα ἐξαρτήματα, ἐνῶ τὸ μυαλό του τὸ ἀπασχολοῦσαν τὰ θαύματα τῆς βακτηριολογίας. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ κάνη τίποτ' ἄλλο. Μὲ μελαγχολικὴ λύσσα, ὁ Τζὼρτζ ἔβαζε κάθε βδομάδα στὴν μπάντα ἕνα μέρος ἀπ' τὸ χαρτζηλίκι του (γιατὶ ἡ βοήθεια ποὺ ἔδινε στὴν πολυμελὴ οἰκογένεια Ντρόμπς δὲν ἀνταμειβόταν μὲ μισθό), ἀποφασισμένος νὰ ξαναγυρίση μιὰ μέρα στὸ Πανεπιστήμιο καὶ νὰ τελειώση τὶς σπουδές του τῆς βακτηριολογίας, ἀκόμη κι' ἂν ἦταν πιὰ πενῆντα χρονῶν.

'Ο Τζὼρτζ δὲν ἦταν βέβαια τὸ πρῶτο φλερτ τῆς νέας. Ἀπ' τὰ δώδεκά της χρόνια, ἡ Μάρτζορυ, εἶχε ἀρχίσει νὰ χορεύη καὶ νὰ βγαίνη μὲ συμμαθητές της. Ὅταν ἔφτασε τὰ δεκαπέντε, μὲ τὴν ἀπρόθυμη συγκατάθεσι τῶν γονέων της, εἶχε προμηθευτῆ ροῦχα γιὰ τὰ χείλη, πούδρες, ἀρώματα, μολύβι γιὰ τὰ φρύδια, σουτιέν, κορσέ, μεταξωτὲς κάλτσες, κομψὰ φορέματα, κι' εἶχε βυθιστῆ στὸν ὠκεανὸ τοῦ φλέρτ. 'Η κυρία Μόργκενστερν εἶχε καταπολεμήσει αὐτὲς τὶς πρωτοβουλίες μ' ἐνεργητικότητα, ἐγκαταλείποντας σιγὰ - σιγὰ τὸ ἔδαφος. Στὴν ἀρχή, εἶχε φέρει ἀντίρρησι γιὰ τὸ κόκκινο στὰ μάγουλα. Ἔπειτα εἶχε ὑποχωρήσει σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο κι' εἶχε ἀπαγορεύσει τὸ κοκκινάδι στὰ χείλη. Ἔπειτα εἶχε παραδεχτῆ τὸ κοκκινάδι στὰ χείλη καὶ κήρυξε τὸν πόλεμο στὸ μολύβι τῶν φρυδιῶν. Ἀλλὰ ἡ ἀντίστασί της εἶχε καταρρεύσει ὅταν ἡ κόρη της ἔφτασε στὰ δεκαπέντε, γιατὶ ἡ μάχη γινόταν πιὰ χωρὶς ἐλπίδα. 'Η Μάρτζορυ δὲν εἶχε ἴσως πεῖσα καὶ κρίσι, ἀλλὰ ἐμοιαζε τὸ ἴδιο σχεδὸν γυναίκα μὲ τὴ μητέρα της.

'Η κυρία Μόργκενστερν ἐμπιστεύτηκε τὴν κόρη της στὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἄφησε ἐλεύθερη. Ἔπρεπε νὰ ὑποταχτῆ στὶς μοντέρνες συνήθειες!

'Η Μάρτζορυ ἔγινε ἀμέσως τὸ ἀντικείμενο λαθραίων ἐρωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ ὅλα τ' ἀγόρια τῆς ἡλικίας της θεωροῦσαν φυσικὲς καί, μάλιστα, ὑποχρεωτικές. Τὶς δυὸ πρῶτες φορές, ἀναστατώθηκε. Ἀλλὰ τὸ ἔνστικτό της, μαζὶ μὲ τὶς ἔμμεσες ἀλλὰ δραστικὲς προειδοποιήσεις τῆς μητέρας της, τὴν συγκράτησε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνδόση. Τὸ φλέρτ, ὀφοῦ πέρασε ἡ πρώτη στιγμὴ τῆς ἐξάψεως, τῆς φάνηκε ἀπογοητευτικό. 'Η εὐχαρίστησι, γι' αὐτήν, βρισκόταν κυρίως στὸ νὰ μεταμορφώνεται σὲ γυναίκα καὶ νὰ μακιγιάρεται. Τὰ περισσότερα ἀγόρια ποὺ συναντοῦσε δὲν ἦταν παρὰ κρεμανταλάδες μὲ μπιμπίκια. Δοκίμαζαν πάντα νὰ τὴ φιλήσουν, νὰ τὴ σφίξουν, τὰ τὴ χαϊδέψουν. Κι' ὅταν ἐκείνη τοὺς ἀπωθοῦσε, κατέβαζαν τὰ μοῦτρα τους. Κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἦταν ἀρκετὰ ἐλκυστικὸς γιὰ νὰ τὴν κάνη νὰ θελήση νὰ γευτῆ τὶς ἐρωτικὲς χαρὲς ποὺ τὴν ἔκαναν νὰ φαντάζεται ὁ κινηματογράφος καὶ τὰ περιοδικά. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα! Σκεπτόταν συχνά, στοὺς ὀκτὼ πρώτους μῆνες τῶν δεκαπέντε της χρονῶν, πὼς ὅλοι οἱ ἀρσενικοὶ ἦταν ἀποκρουστικοὶ θλάκες, τόσο βαρετοί, ποὺ θἄταν καλύτερο γιὰ κείνην νὰ πεθάνη γερροντοκόρη. Ἀντιμετώπιζε αὐτὴ τὴν προοπτικὴ μὲ πολὺ ἐλαφριὰ καρδιά. Σ' αὐτὴ τὴν περίοδο, βρῆκε ἕνα σωρὸ ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα ἐναντίον τοῦ γάμου, καὶ δήλωσε πὼς ἀντὶ νὰ πλένη τὰ πιάτα καὶ νὰ μαγειρεύη γιὰ ἕναν ἄντρα, προ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

'Η 'Υγεία διὰ τῆς Διαίτης

ΚΡΕΤΣΜΕΡ

Εἶναι τὸ ΦΥΤΡΟΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΚΡΕΤΣΜΕΡ

Τρώγεται νόστιμα σὰν κάστανο

ΚΡΕΤΣΜΕΡ

Κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας εἶναι τὸ ΦΥΤΡΟΝ τῆς Ζωῆς

ΚΡΕΤΣΜΕΡ

Διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην Διαίτης

ΚΡΕΤΣΜΕΡ

Διὰ τοὺς ἀσθενεῖς

ΚΡΕΤΣΜΕΡ

Διὰ τοὺς Στομαχικοὺς

ΚΡΕΤΣΜΕΡ

(Φύτρον Σίτου)

Στὰ παντοπωλεῖα

Στὰ φαρμακεῖα

'Αντιπροσωπεία

Φαρμακεῖον **Ι. ΒΑΓΕΝΑ**

Λυκούργου 7

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟ·Ι·ΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ

τιμοῦσε νὰ ἀκολουθήση ἕνα ἐπάγγελμα.

Ἔπειτα συνάντησε τὸν Τζῶρτζ Ντρόμπς.

Μπῆκε στὴ ζωή της ἀπὸ τὴν Ἑβραϊκὴ Ὀργάνωσι Νέων τοῦ Μπρόνξ. Τὴν Μάρτζορου τὴν εἶχε πάει ἐκεῖ ἕνα ἀγόρι, ποὺ τ' ὄνομά του ἐκείνη τὸ εἶχε κιόλας ξεχάσει, ἀλλὰ ποὺ θυμόταν τὰ προεξέχοντα δόντια του καὶ τὰ ὑγρὰ χέρια του, γιὰ νὰ παρασταθῆ σὲ μιὰ παράστασι τοῦ «Πόθοι κάτω ἀπ' τὶς Λεύκες». Μετὰ τὴν παράστασι, χόρεψαν. Ὁ Τζῶρτζ Ντρόμπς κάλεσε τὴν Μάρτζορου νὰ χορέψη μαζί του. Ἡ πρώτη ἐντύπωσι ποὺ εἶχε ἀπ' αὐτὸν ἦταν πὼς τὰ χέρια του ἦταν εὐχάριστα στεγνά. Ἔπειτα, μὲ κάποια ἐλαφρὰ ταραχή, κατάλαβε πὼς χόρευε μ' ἕναν ἄντρα κι' ὄχι μ' ἕναν ἔφηβο. Τῆς εἶχε συμβῆ βέβαια ἄλλοτε νὰ χορέψη μὲ θείους καὶ μὲ μεγάλους ξαδέλφους της, ἀλλὰ ἦταν ἡ πρώτη φορά, στὴν ἀρένα τῆς ζωῆς, ποὺ τὴν πλησίαζε ἕνας ἄντρας.

Ὁ Τζῶρτζ τὴν προσκάλεσε πολλὲς φορὲς νὰ χορέψουν μαζὶ καί, τελικά, τὴν ὡδήγησε σ' ἕναν ἥσυχο διάδρομο τῆς ζήτησε τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου της. Ἡ Μάρτζορου γοητεύθηκε. Δὲν εἶχε ἀκόμα τελειώσει νὰ ψηλώνη, κι' ὁ Τζῶρτζ τὴν περνοῦσε ἕνα κεφάλι. Δὲν εἶδε τὰ γυαλιά του καὶ τὴν κόκκινη μύτη του. Δὲν ἄκουσε τὰ ξεφυσήματά του. Εἶδε ἕναν ἄντρα ποὺ εἶχε περάσει τὰ εἴκοσι, σοβαρό, ποὺ μιλοῦσε μ' εὐκολία, καὶ ποὺ φλέρταρε ἐκείνην, ποὺ ἦταν ἀκόμα ἕνα χαμίνι δεκαπεντέμισι χρονῶν, καὶ ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο ἀκόμα καιρὸ ἔκανε φοῦσκες μὲ τὴν τσίκλα της κι' ἔκοβε τὶς φωτογραφίες τῶν ἀστέρων. Ὁ Τζῶρτζ εἶχε ἕνα γωνιώδες καὶ στενὸ πρόσωπο, λεπτὰ χείλη καὶ πυκνὰ μαῦμα μαλλιά. Τὸ χαμόγελό του ἦταν γλυκὸ κι' ἐλαφρὰ μελαγχολικό. Τοῦδωσε τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου της κι' ἄρχισαν μιὰ δισταχτικὴ συζήτησι, ποὺ ἐκείνη βρῆκε θαυμάσια. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἦταν πάρα πολὺ ψηλός, πολὺ ἐντυπωσιακός, κι' ἡ Μάρτζορου δὲν ἦταν συνηθισμένη σ' ἕνα φλέρτ μ' αὐτὸ τὸ ἀνάστημα. Δὲν μποροῦσε νὰ σκεφτῆ τίποτ' ἄλλο ἀπ' τὴν ἡλικία της, καὶ στὸ τέλος, τοῦ τὴν ἀποκάλυψε. Ὁ Τζῶρτζ τάχασε. Εἶχε νομίσει, εἶπε, πὼς θάταν δεκαοχτὼ χρονῶν. Ἡ συζήτησι ἔσβησε. Ὡδήγησε τὴν Μάρτζορου πίσω στὸ ἀγόρι μὲ τὰ ἱδρωμένα χέρια καὶ δὲν τὴ ξανακάλεσε νὰ χορέψουν. Ἡ Μάρτζορου μὲ κόπο μπόρεσε νὰ κοιμηθῆ ἐκείνη τὴ νύχτα. Τὸ κεφάλι της ἦταν γεμάτο ἀπ' τὸν Τζῶρτζ, καὶ συχαινόταν τὸν ἑαυτό της ποὺ εἶχε φερθῆ τόσο ἀδέξια.

Στὶς δυὸ ἑβδομάδες ποὺ ἀκολούθησαν, κάθε φορὰ ποὺ χτυποῦσε τὸ τηλέφωνο, ἡ Μάρτζορου, μὲ φόβο, ὡρμοῦσε στὸ ἀκουστικό. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ποτὲ ὁ θαυμάσιος ἄντρας τῶν εἴκοσι χρονῶν. Ὅμως, ἕνα βροχερὸ ἀπόγευμα, ἕνα μήνα ἀργότερα, ἐνῶ εἶνε πιὰ ἐγκαταλείψει κάθε ἐλπίδα, ὁ Τζῶρτζ τηλεφώνησε. Ὁ τρόπος του ἦταν εὐθὺς ἀλλὰ καὶ προσποιητὸς μαζί. Τὸν θυμόταν; Ἦταν καλά; Θὰ δεχόταν νὰ πάη μαζί του σ' ἕναν ἐπίσημο χορό στὸ γυμναστήριο τοῦ Σίτυ Κόλλετζ; Ἡ Μάρτζορου ἀπαντοῦσε ναί, ναι, ναί, μὲ μιὰ ἀναπνοή. Ξαναχρέμασε τὸ ἀκουστικὸ κι' ἔμεινε ἀκίνητη, παραλυμένη ἀπ' τὴ χαρά.

Φυσικά, ἔπρεπε νὰ μιλήση γι' αὐτὸ στὴ μητέρα της. Δὲν χρειάστηκαν παρὰ μερικὰ λεπτὰ γιὰ νὰ ψαρέψη ἡ κυρία Μόργκενστερν ἀπ' τὴν κόρη της ὅ,τι ἤξερε γιὰ τὸν Τζῶρτζ Ντρόμπς. Ἡ μητέρα ἐντυπωσιάστηκε πολὺ λιγώτερο ἀπ' τὴν Μάρτζορου ὅταν ἔμαθε πὼς ὁ νέος ἦταν εἴκοσι χρονῶν καὶ πὼς σπούδαζε βακτηριολογία, κι' ἔδειξε ἀκόμα λιγώτερο ἐνθουσιασμὸ ἀκούοντας πὼς κάλεσε τὴν Μάρτζορου, ποὺ δὲν ἦταν ἀκόμα δεκάξη χρονῶν, σ' ἕναν ἐπίσημο χορό.

— "Αν αὐτὸς ὁ νέος εἶναι τόσο θαυμάσιος ὅσο λές, τί ἀνάγκη ἔχει νὰ φορτωθῆ ἕνα μωρὸ σὰν κι' ἐσένα;

— Μαμά, δὲ θέλεις ποτὲ νὰ δῆς τίποτα ἀπ' τὴν καλή του πλευρά. Εἶναι δηλαδὴ ἀπίθανο νὰ τοῦ ἀρέσω, νέτα - σκέτα;

Ἡ μητέρα ἔδωσε στὸ τέλος, παρὰ τὴ θέλησί της, τὴ συγκατάθεσί της, κι' ἀφέθηκε μάλιστα νὰ παρασυρθῆ λιγάκι ἀπ' τὴν εὐθυμία τῆς κόρης της, ἐνῶ ἔψαχναν στὰ μεγάλα καταστήματα, γιὰ ν' ἀγοράσουν ἕνα βραδυνὸ φόρεμα. Δυὸ ὁλόκληρες ἑβδομάδες, ἡ Μάρτζορου δὲν εἶχε παρὰ τὸ χορὸ στὸ κεφάλι της. Ἔγιναν φοβερὲς συζητήσεις γιὰ τὴ χτενισιά της, τὸ μακιγιάζ της, τὸ χρῶμα τῶν παπουτσιῶν καὶ γιὰ τὸ ντεκολτέ της. Ἡ ἡμέρα τοῦ χοροῦ, στὸ σπίτι τῶν Μόργκενστερν, ἦταν μιὰ μέρα τρέλλας. Ἡ Μάρτζορου ἔβραζε, ἀφριζε. Ξαφνικά, μιὰ ὥρα πρὶν ἀπ' τὴν ἄφιξι τοῦ Τζῶρτζ, ἡ ἠρεμία ἀποκαταστάθηκε. Ἡ προσμονὴ κράτησε μιὰν αἰωνιότητα! Τέλος, τὸ κουδούνι χτύπησε, κι' ἡ Μάρτζορου ἔτρεξε στὴν πόρτα, μὲ μάτια ποὺ ἔλαμπαν, μὲ δυνατοὺς χτύπους στὴν καρδιά, μπλεγμένη στὸ μακρὺ τῆς φόρεμα ἀπὸ γαλάζια τούλινα βολάν, ποὺ ἀειοποιοῦσε τὸ πρόσωρα ἀνεπτυγμένο στῆθος της.

Κόντεψε νὰ λιποθυμήση στὴ θέα τοῦ Τζῶρτζ, ποὺ μέσα στὴν ὡραία του στολὴ μὲ τὰ χάλκινα κουμπιά, ἦταν ἡ προσωπιποίησι τοῦ ἀνδρισμοῦ. Ὁ ἴδιος ἦταν πάρα πολὺ νευρικὸς στὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ τῆς ἐξηγήση πὼς ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα χορὸ τῶν ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Αὐτὴ ἡ στρατιωτικὴ ἐμφάνισι ἡμέρωσε τὴν οἰκογένεια.

Ἡ κυρία Μόργκενστερν φάνηκε πιὸ γλυκομίλητη ἀπ' ὅ,τι ἦταν συνήθως μὲ τὰ φλέρτ τῆς κόρης της. Ὁ πατέρας κύτταξε τὸν Τζῶρτζ μὲ ὀρθάνοιχτα μάτια, ὅπου διάβαζε κανεὶς μιὰ ἔκφρασι σχεδὸν θαυμασμοῦ, καὶ δὲν εἶπε τίποτα. Ὁ μικρὸς ἀδελφὸς τῆς Μάρτζορου, ὁ Σέθ, ἕνα χαμίνι ἔντεκα χρονῶν, μὲ πρόσωπο ποὺ ἔλαμπε ἀκόμα ἀπὸ ἕνα γερὸ σαπούνισμα τῆς τελευταίας στιγμῆς, τὸν χαιρέτισε στρατιωτικά, κι' ἔπειτα ἄρχισε νὰ χροπηδᾶη γύρω του, τραγουδώντας ἕνα στρατιωτικὸ ἐμβατήριο. Ὅσο γιὰ τὴ Μάρτζορου, μία μόνο σκέψι κατώρθωνε νὰ διαπερνᾶ τὴν ὁμίχλη τῆς ἐκστάσεώς της: Καταλάβαινε τὴν μετοιότητα τοῦ διακόσμου ποὺ τὴν περιτριγύριζε. Δὲν καταλάβαινε ὅμως πὼς δὲν ἔχει προσέξει πόσον καιρὸ πὼς τὸ σαλόνι τῶν γονέων της δὲν ἦταν παρὰ μιὰ φριχτὴ ποντικότρυπα, γεμάτη ἀπὸ ἔπιπλα παλαιᾶς μόδας καὶ κακοῦ γούστου...

Ἀλλὰ ὁ Τζῶρτζ Ντρόμπς εἶχε κι' ἄλλες ἐκπλήξεις νὰ τῆς κάνη. Εἶχε δανειστῆ γιὰ τὴν περίστασι τὸ αὐτοκίνητο τοῦ πατέρα του, μιὰ παλιὰ σεβρολὲτ βαμμένη μ' ἕνα χτυπητὸ πράσινο χρῶμα, ποὺ τὴν ὡδηγοῦσε μὲ τὴν ἄνεσι πεπειραμένου σωφέρ. Κι' ἀκόμα καλύτερο εἶχε βαφτίσει τὸ αὐτοκίνητο «Πηνελόπη». Ἡ Μάρτζορου εἶδε σ' αὐτὸ ἕνα χαρακτηριστικὸ ἐξυπνάδας καὶ σπάνιας φαντασίας. Ὁ δικός της πατέρας εἶχε μιὰ ὁλοκαίνουργια μπλὲ Μπουΐκ, ἀλλὰ δὲν εἶχε περάσει ποτὲ ἀπ' τὴ φαντασία τους νὰ τῆς δώσουν ἕνα ὄνομα. Ἐκεῖνο δὲν ἦταν παρὰ μιὰ μηχανὴ — τίποτα ποὺ νὰ μπορῆ νὰ συγκριθῆ μὲ τὴ μαγευτική, τὴν ἀξιολάτρευτη Πηνελόπη. Ὅταν κάθισε στὸ μπροστινὸ κάθισμα, στὸ πλευρὸ τοῦ Τζῶρτζ, ἡ Μάρτζορου εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἦταν τουλάχιστο εἰκοσπέντε χρονῶν.

Ὁ χορὸς ἦταν ἕνα παραλήρημα. Ἀκόμα καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ γυμναστηρίου τοῦ κολλεγίου, φαινόταν γαλάζια καὶ ἐλαφρὴ σὰν τὸ φόρεμα τῆς Μάρτζορου. Κι' ὅταν χόρευε, μαζεμένη μέσα στὰ δυνατὰ μπράτσα τοῦ Τζῶρτζ, τῆς φαινόταν πὼς ἔμενε ἀκίνητη. Ἀλλὰ οἱ μεγάλοι γυμνοὶ τοῖχοι, οἱ ὡραῖοι ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὡραῖες νέες, τὰ ἐξαρτήματα τῆς γυμναστικῆς καὶ οἱ μηχανὲς κωπηλασίας γύριζαν γλυκὰ γύρω της, στὸ ρυθμὸ τῆς μουσικῆς...

Στὴν ἐπιστροφή, ἐνῶ διέσχιζαν τὸ Μπρόνξ Πάρκ, ὁ Τζῶρτζ σταυάτησε τὸ αὐτοκίνητο σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνιὰ γεμάτη πυκνὸ φύλλωμα, ποὺ μύριζε ὡραῖα τὴν ἀνοιξι. Ἡ Μάρτζορου ἀνακάλυψε τότε πὼς τὸ φιλὶ μποροῦσε νᾶναι διαφορετικὸ πράγμα ἀπὸ ἕνα σαλιωμένο καὶ ἀδέξιο ράμφισμα, καὶ πὼς ἡ ἐπαφὴ τοῦ ἑνὸς στόματος ἐπάνω στὸ ἄλλο μποροῦσε νὰ εἶναι πολὺ γλυκειά. Τὸ νὰ φιλάη τὸν Τζῶρτζ δὲν τῆς φαινόταν καθόλου ἐπιλήψιμο. Ἦταν τόσο εὐγενικός! Ἀνάμεσα στὰ φιλιά, ἄνοιγε τὴν καοδιά του στὴ Μάρτζορου. Τῆς εἶπε πὼς εἶχε προσπαθήσει ὁλόκληρες ἑβδομάδες νὰ τὴν ξεχάση, γιατὶ ἦταν πάρα πολὺ νέα γιὰ κεῖνον. Ἀλλὰ δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ διώξη τὴν εἰκόνα της. Τὴν εἶχε προσκαλέσει σ' αὐτὸ τὸ χορὸ γιὰ ν' ἀποδείξη στὸν ἑαυτό του πὼς ἡ Μάρτζορου δὲν εἶχε καμμιὰ θέσι στὴ ζωή του. Καὶ νά ποὺ τώρα ἦταν ἀκόμα περισσότερο ἐρωτευμένος μαζί της! Μποροῦσε κανεὶς ν' ἀρνηθῆ πὼς ἐκείνη ἦταν ἡ πιὸ ὄμορφη κοπέλλα τοῦ χοροῦ, ἡ πιὸ ἰσορροπημένη, ἡ πιὸ ἔξυπνη; Τ σημασία εἶνε ἡ ἡλικία ὑπ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες;

— "Ω, ἔχεις νάσει ἁπλῶς τὸ μυαλό σου, Τζῶρτζ!

— Ναί, ἀλλὰ δὲν θὰ τὰ ξαναβρῶ ποτέ. Θὰ περιμένω πέντε χρόνια, Μάρτζορου. Θὰ περιμένω δέκα χρόνια, ὅσο θὰ θελήσης. Σ' ἀγαπῶ καὶ δὲ θ' ἀγαπήσω ποτὲ καμμιὰ ἄλλη!

Αὐτὰ τὰ λόγια νίκησαν καὶ τοὺς τελευταίους δισταγμοὺς τῆς Μάρτζορου, κι' ἀφέθηκε χωρὶς ἄλλη σκέψι στὴν ἀπόλαυσι τοῦ νὰ φιλάη τὸν Τζῶρτζ. Ποτὲ δὲν εἶχε γνωρίσει παρόμοια εὐδαιμονία. Σκεπτόταν πὼς οὔτε ἐκείνη θ' ἀγαποῦσε ποτὲ ἄλλον ἄντρα.

"Ὅσοι ἱδρώνουν στὴ μασχάλη...

...ἐνοχλοῦν τοὺς γύρω τους καὶ φαίνονται ἀπεριποίητοι καὶ ἀτημέλητοι.

Τὸ Anti - Svet εἶναι πολὺ δραστικό.

Ἡ μασχάλες στεγνώνουν καὶ ἡ δυσάρεστη ὀσμὴ ἐξαφανίζεται Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ Anti-Svet χωρὶς κανένα φόβο εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὸ προϊὸν, μελετημένο καὶ τελειοποιημένο ἀπὸ εἰδικοὺς ἐπιστήμονες καὶ ἔχει δοκιμασθῆ μὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Τὸ Anti-Svet εἶναι τελείως ἀβλαβές.

Τρόπος χρήσεως. Πιέζετε ἐλαφρὰ τὸ πλαστικὸ φιαλίδιο καὶ ψεκάζετε μὲ μικρὴ ποσότητα Anti-Svet. Ἡ ἐνέργειά του διαρκεῖ ἀρκετὲς ἡμέρες. Διαβάσατε προσεκτικὰ τὸν τρόπο χρήσεως, ποὺ συνοδεύει τὸ φιαλίδιο.

ΤΕΣΤ ΠΙΓΚ - ΠΟΓΚ:
Μὲ τὸ Τέστ Πίγκ - Πόγκ ἀπέδειξαν τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ Anti-Svet κατὰ τῆς ἐφιδρώσεως (Α) ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἐπιδερμίδα ποὺ δὲν ἐψεκάσθη μὲ Anti-Svet (Β).

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΙΔΡΩΤΕΣ
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗ ΟΣΜΗ

Στοὺς μῆνες ποὺ ἀκολούθησαν, ὁ Τζῶρτζ στερέωσε πιὸ καλὰ τὴ θέσι του. Κατοικοῦσε ἀρκετὰ κοντὰ στὴ Μάρτζορου. Οἱ συναντήσεις ἦταν εὔκολες. Πότε τῆς ἔδινε ραντεβοῦ στὸ πάρκο, πότε στὸν κινηματογράφο καὶ πότε τὴν ξανάβρισκε τυχαία τάχα στὸ ζαχαροπλαστεῖο ἢ σὲ μιὰ γειτονικὴ βιβλιοθήκη. Πολὺ γρήγορα, ὠφελήθηκε καὶ ἀπὸ ἕνα σπουδαῖο συμπληρωματικὸ ἀτού: Ἡ κυρία Μόργκενστερν τοῦ εἶχε κηρύξει φανερὸ πόλεμο, κι' ἔλεγε πὼς ἡ Μάρτζορου θὰ εὕρισκε κάποιον καλύτερο μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες. Αὐτὸ καὶ μόνο τὸ γεγονὸς θᾶχε ἴσως ἀρκέσει γιὰ νὰ προκαλέση τὸ πάθος τῆς Μάρτζορου γιὰ τὸν Τζῶρτζ. Ἀλλ' αὐτὸς εἶχε καὶ πραγματικὰ προσωπικὰ θέλγητρα. Ἦταν — σύμφωνα τοῦ λάχιστο μὲ τὴν κρίσι μιᾶς νέας δεκάξη χρόνων — ἔξυπνος κι' εὐγενικός. Ἦταν εἴκοσι χρόνων, καὶ εἶχε τὴν «Πηνελόπη». Καὶ συγκινοῦσε τὴ Μάρτζορου ὅπως κανένας πρίν. Μὲ τὸν καιρό, τὰ χάδια τους ἔγιναν πιὸ τολμηρά. Ἀλλὰ ὁ Τζῶρτζ ἦταν λογικός. Ἡ οἰκειότης τους προχωροῦσε πολὺ ἀργά, καὶ κάθε βῆμα της ἐρχόταν σὰν κάτι φυσικό. Πολὺ συχνά, οἱ συναντήσεις του ἀρχίζαν ἀγνά. Ὁ Τζῶρτζ διάβαζε στὴ Μάρτζορου ποιήματα, μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνησι.

Ἔπειτα, μιὰ μέρα, ἡ Μάρτζορου ἄφησε τὸ Μπρόνξ γιὰ νὰ πάη νὰ κατοικήση στὸ Σέντραλ Πάρκ Οὐέστ.

*

Χαμογέλασε χαρούμενα ὅταν ὁ Τζῶρτζ χτύπησε τὴν πόρτα καί, πρὶν προλάβη ἡ μητέρα της νὰ τὴν ἐμποδίση, πῆγε ν' ἀνοίξη κουτσαίνοντας.

Ὁ Τζῶρτζ στεκόταν στὸ κατώφλι, μὲ τὸ συνηθισμένο γκρίζο του κοστούμι, φορώντας τὴν αἰώνια κόκκινη γραβάτα του καὶ κρατώντας στὸ χέρι τὸ παλιὸ καφετὶ καπέλο του μὲ τὴ φθαρμένη κορδέλα, τὸ μοναδικὸ ποὺ εἶχε. Ἡ Μάρτζορου δοκίμαζε πάντα ἕνα σκίρτημα εὐχαριστήσεως ὅταν ἄνοιγε τὴν πόρτα στὸν Τζῶρτζ, παρ' ὅλο ποὺ δὲν ἦταν πιὰ καθόλου γητευμένη ἀπὸ τὸ θεῖο σνδρισμό του... Ἐκεῖνος εἶχε τὸ ἴδιο πάντα γλυκὸ χαμόγελο, λιγάκι μόνο πιὸ μελαγχολικὸ ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν βακτηριολογία γιὰ τὸ ἐμπόριο ἐξαρτημάτων αὐτοκινήτων. Ἂν ἡ Μάρτζορου σίσθάνθηκε κάποια ἀμηχανία, ἐξ αἰτίας τῆς παρουσίας τοῦ Σάντυ Γκόλντστον μὲ κοστούμι ἱππασίας στὴν τραπεζαρία, δὲν ἔδειξε τίποτα.

— Γειά σου, Τζῶρτζ, εἶπε. Μπὲς μέσα.

Ἐκεῖνος πρόσεξε ἀμέσως τὸν δεμένο ἀστράγαλό της.

— Θεέ μου, Τουτού...

— Δὲν εἶναι τίποτα. ἀπολύτως τίποτα. Στραμπούληξα λιγάκι τὸν ἀστράγαλο. Ἔλα, φθάνεις ἀκριβῶς στὴν ὥρα γιὰ τὸ γλυκὸ καὶ τὸν καφέ.

Ἡ κυρία Μόργκενστερν χαμογέλασε στὸν Τζῶρτζ μὲ τὶς ἄκρες τῶν χειλιῶν της. Ὁ κ. Μόργκενστερν πῆρε ἕνα δυστυχισμένο ὕφος. Ὁ Σάντυ Γκόλντστον σηκώθηκε μ' ἕνα φιλοφρονητικὸ χαμόγελο. Ἡ Μάρτζορου σύστησε τοὺς δυὸ νέους, κι' ὁ Σάντυ ἄπλωσε φιλικὰ τὸ χέρι του ποὺ ὁ Τζῶρτζ τὸ πῆρε στὸ δικό του σὰν ἕνα τηλεγράφημα μὲ κακὲς εἰδήσεις. Ἡ Μάρτζορου ἔβαλε στὸ τραπέζι μιὰ καρέκλα ἀκόμα, κοντὰ στὴ δική της.

— Ὁ καημένος ὁ Σάντυ εἶχε τὴν εὐγένεια νὰ μὲ φέρη στὸ στίπτι ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ τὸ ἠλίθιο πέσιμό μου ἀπ' τὸ ἄλογο. Κάθησε, Τζῶρτζ.

Ὁ Τζῶρτζ ἔμεινε ὄρθιος, στριφογυρίζοντας τὸ καφὲ καπέλο του ἀνάμεσα στὰ δάχτυλά του.

— Μόλις τώρα ἔφαγα. Θὰ περιμένω στὸ σαλόνι...

— Μὴν εἶσαι κουτός, ἔκανε ἡ Μάρτζορου, καθίζοντας τὸν Τζῶρτζ στὴν καρέκλα του μὲ τὸ ζόρι. Λιγάκι γλυκὸ καὶ καφὲς δὲν θὰ σὲ σκοτώσουν.

— Τὸ γλυκὸ τελείωσε, δήλωσε ἡ κυρία Μόργκενστερν ξερά.

— Θεέ μου, θὰ τοῦ δώσω τὸ δικό μου, εἶπε ἡ Μάρτζορου. Βάλ' του λίγο καφέ, μαμά.

— Τί κάνουν οἱ γονεῖς σου, Τζῶρτζ; ρώτησε ὁ κύριος Μόργκενστερν.

— Ὁ μπαμπᾶς ὑποφέρει πάλι ἀπὸ τὸ ἕλκος του, ἀποκρίθηκε ὁ Τζῶρτζ.

— Νόμιζα πὼς αὐτὸ τὸ καινούργιο φάρμακο ἦταν ἀποτελεσματικό.

— Ἦταν ἀποτελεσματικό, γιὰ κάμποσον καιρό. Ἀλλὰ ὁ πατέρας μου πῆγε σ' ἕνα γάμο κι' ἔφαγε ρέγγα, κι' ἴσως νὰ τὸν πείραξε αὐτό...

— Ρέγγα; Τί τρέλλα!

Ὁ κύριος Μόργκενστερν δὲν εἶχε ἕλκος, ἀλλὰ φανταζόταν πὼς κινδύνευε νὰ πάθη. Πολλὲς φορές, τὴν ὥρα ποὺ ἡ Μάρτζου ἑτοιμαζόταν γιὰ νὰ βγοῦν ἔξω, ἐκεῖνος συζητοῦσε μὲ τὸν Τζῶρτζ γιὰ τὸ ἕλκος τοῦ πατέρα του. Ἡ περιγραφὴ τῶν συμπτωμάτων ποὺ εἶχε ὁ κύριος Ντρόμπς τὸν παρηγοροῦσε, γιατὶ ἦταν πολὺ πιὸ δυνατὰ ἀπὸ τὰ δικά του. Εἶχε μάλιστα ἀποφασίσει πὼς ὁ Τζῶρτζ τοῦ ἄρεσε, ἕνα δράδυ ποὺ τοῦ εἶπε πὼς ὁ πατέρας του, φοβερὰ ἄρρωστος, χρειάστηκε νὰ μεταφερθῆ στὸ νοσοκομεῖο.

— Ἐλπίζω νὰ μὴ χρειάζεται νὰ πάη πάλι στὸ νοσοκομεῖο;

— Ὄχι, ἀλλ' αὐτὸ δὲ θ' ἀργήση νὰ γίνη, ἂν δὲν προσέξη — εἶναι σίγουρο!

— Μοῦ ἀρέσουν κι' ἐμένα οἱ ρέγγες, εἶπε ὁ Σάντυ.

— Χαρῆτε ὅ,τι σᾶς ἀρέσει, εἶπε ὁ κύριος Μόργκενστερν, χαρῆτε τώρα ποὺ εἶστε πολὺ νέοι γιὰ νὰ φοβᾶστε τὸ ἕλκος!

— Σᾶς παρακαλῶ! μπῆκε στὴ μέση ἡ μητέρα. Ποιός ἔφερε τὴ συζήτησι στὸ ἕλκος; Εἶναι καμμὶ ἀνάγκη νὰ μιλοῦμε γι' αὐτὰ τὰ πράγματα τὴν ὥρα ποὺ τρῶμε;

Ἔδωσε ἕνα φλυτζάνι μὲ καφὲ στὸν Τζῶτρζ ποὺ, θέλοντας νὰ διαστῆ, ἔρριξε κάτω τὸ καπέλο ποὺ εἶχε ἀκουμπισμένο στὰ γόνατά του καί, δοκιμάζοντας νὰ τὸ πιάση, σκούντησε τὸ φλυτζάνι μὲ τὸν ἀγκώνα του κι' ἔχυσε τὸν καφὲ στὸ τραπεζομάντηλο.

— "Ω! Θεέ μου, κυρία Μόργκενστερν, σᾶς ζητῶ συγγνώμη... Θεέ μου, εἶναι φοβερό... Λυπᾶμαι πάρα πολύ.

— Δὲν εἶναι τίποτα. Οἱ λεκέδες ἀπὸ καφὲ καθαρίζουν συνήθως, εἶπε ἡ μητέρα σκουπίζοντας τὸν καφὲ μὲ μιὰ πετσέτα. Ἀλλὰ ἡ καφετιέρα εἶναι ἄδεια καὶ θὰ χρειαστῆ λίγη ὥρα γιὰ νὰ βράσω νερό.

— Σᾶς βεβαιῶ πὼς δὲν θέλω καφέ. Τὸν ἔπαιρνα μόνο ἀπὸ εὐγένεια...

— Πρέπει νὰ πηγαίνω, εἶπε ὁ Σάντυ.

— Δὲ σᾶς διώχνω ἐγώ, εἶπε ὁ Τζῶρτζ. Μείνετε.

— Δὲ διώχνει κανεὶς κανένα ἀπ' αὐτὸ τὸ σπίτι, εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν. Σᾶς παρακαλῶ, Σάντυ, ἐλᾶτε νὰ φλυαρήσωμε λιγάκι στὸ σαλόνι.

Ὁ Σάντυ ἔπεσε στὴν πιὸ ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα τοῦ σαλονιοῦ, αὐτὴν ποὺ καθόταν συνήθως ὁ κύριος Μόργκενστερν, κι' ὁ Τζῶρτζ κάθησε σ' ἕνα χαμηλὸ σκαμνάκι μπροστὰ στὸ τεχνητὸ τζάκι, καὶ τὰ κοκκαλιάρικα γόνατά του, φαίνονταν μέσα ἀπ' τὸ παντελόνι του. Ἐξακολουθοῦσε νὰ κρατᾶ τὸ καπέλο του, ποὺ τὸ γύριζε καὶ τὸ ξαναγύριζε ἀνάμεσα στὶς γάμπες του. Ἡ Μάρτζορου περίμενε νὰ καθήσουν ὅλοι, καὶ ἔπειτα κούρνιασε πάνω σ' ἕνα μαξιλάρι ποὺ εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ λουλουδιοῦ τῆς ροδακινιᾶς, πολὺ κοντὰ στὸν Τζῶρτζ.

— Μάρτζορου, ἐκεῖ δὲν εἶσαι ἀναπαυτικὰ γιὰ τὸ πόδι σου. Ἔλα νὰ καθήσης κοντά μου, εἶπε ἡ μαμά της.

— "Ω, μαμά, μὴ νοιάζεσαι! Δὲν πονῶ καθόλου! Εἶμαι πάρα πολὺ καλά.

Ὁ κύριος Μόργκενστερν πῆρε ἕνα πούρο κι' ἄπλωσε τὸ κουτὶ στοὺς νέους. Καὶ οἱ δυὸ ἀρνήθηκαν.

Ἀκολούθησε σιωπή, ἐνῶ ὁ κύριος Μόργκενστερν ἄναβε τὸ πούρο του, κι' ὁ Τζῶρτζ ἐξακολουθοῦσε νὰ στριφογυρίζη τὸ καπέλο του.

— Δὲν καπνίζετε, Σάντυ, ρώτησε ὁ κύριος Μόργκενστερν.

— "Ω, ναί, ὁλόκληρους τόνους ἀπὸ τσιγάρα. Ἀλλὰ δὲν ἔχω διάθεσι πρὸς τὸ παρόν. Εὐχαριστῶ.

— Εἴσθε ἀρκετὰ νέος καὶ μπορεῖτε νὰ κόψετε αὐτὴ τὴ συνήθεια. Πιστέψτε με, εἶναι καλύτερο νὰ τὸ σταματήσετε, εἶπε ὁ κύριος Μόργκενστερν.

— Αὐτὸ μὲ συμβουλεύει καὶ ὁ πατέρας μου, ἀποκρίθηκε ὁ Σάντυ μ' ἕνα χαμόγελο. Ἐκεῖνος καπνίζει εἴκοσι τσιγάρα τὴν ἡμέρα.

— Ὁ κύριος Γκόλντστον ἔχει τὰ καταστήματα Λάμ, παρατήρησε ἡ κυρία Μόργκενστερν, γυρίζοντας πρὸς τὸν Τζῶρτζ.

— "Ω! ψιθύρισε ὁ Τζῶρτζ, κι' ἄρχισε νὰ γυρνᾶη τὸ καπέλο του ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά.

— Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες θὰ πρέπει ν' ἀρχίσω νὰ καπνίζω κι' ἐγώ, δήλωσε ἡ Μάρτζορου. Λατρεύω τὴ μυρωδιὰ τῶν τσιγάρων.

— Θὰ περιμένης νὰ πεθάνω πρῶτα, ἀποκρίθηκε ἡ κυρία Μόργκενστερν.

— Μὰ δὲν εἶναι καὶ τόσο φοβερό, ἐπενέβη ὁ Σάντυ.

— Δὲν εἶναι ἀξιοπρεπὲς γιὰ μιὰ νέα νὰ καπνίζη τσιγάρα, εἶπε ἡ μητέρα. Οἱ παντρεμένες, ἴσως νὰ εἶναι διαφορετικό. Ἀλλὰ ὄχι τὰ κορίτσια! Παντρέψου πρῶτα καὶ θὰ καπνίσης ὅσα θέλης.

— Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, συμφώνησε ὁ Τζῶρτζ. Βρίσκω πὼς μιὰ νέα ἔχει σκληρὸ ὕφος με ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα.

Ἡ κυρία Μόργκενστερν φάνηκε πειραγμένη.

— Τί εἶν' αὐτὰ ποὺ λές; Τίποτα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δώση σκληρὸ ὕφος στὴ Μάρτζου!

— Ἡ ἀλήθεια εἶναι, πὼς κι' ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω. Ἀλλὰ ἂν κάτι θὰ μποροῦσε νὰ τῆς δώση σκληρὸ ὕφος, θὰ ἦταν ἕνα τσιγάρο.

— Τίποτα δὲ θὰ μποροῦσε, ἐπέμεινε μὲ πεῖσμα ἡ κυρία Μόργκενστερν.

— Τζῶρτζ, ἐπενέβη ἡ Μάρτζορου. Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀκούμπησε κάπου αὐτὸ τὸ καπέλο!

Ἡ Μάρτζορου τοῦ πῆρε τὸ καπέλο ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὸ ἀκούμπησε σ' ἕνα τραπεζάκι κοντά της.

— Ὁ πατέρας σας κάνει κι' ἐκεῖνος ἱππασία; ρώτησε ἡ κυρία Μόργκενστερν τὸν Σάντυ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

"Ὅταν ἔχετε ἀνάγκην ἐδικαιότερας περιποιήσεως εἰδικῆς ἀναστεμωτικῆς...

Ἐν

Ο ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Η ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ

ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

ΜΕΡΙΚΕΣ ἐπίκαιρες ἀνθοκομικὲς περιποιήσεις, πρέπει ἡ κάθε νοικοκυρὰ νὰ γνωρίζῃ, γιὰ νὰ ὀλέπῃ τὰ λουλούδιά της ζωηρά, γερὰ καὶ ὄμορφα. Ὅσες θὰ καταχωρῶ, ἄφοβα πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται κατὰ τὸ καλοκαίρι. Ἡ διαφορὰ θὰ φανῆ μετὰ μερικὲς μέρες.

● **Ἡ μπιγκόνια**

Πολλοὶ καλλιεργοῦν μπιγκόνια, λίγοι ὅμως τὰ καταφέρνουν, γιατὶ τὸ φυτὸ αὐτὸ εἶναι πολὺ εὐπαθές. Δὲν θέλει ἀκανόνιστα ποτίσματα, οὔτε καὶ ἀγαπᾶ τὸν πολὺν ἥλιο τὸ καλοκαίρι. Ἡ μπιγκόνια εἶναι πρὸ παντὸς τὸ λουλούδι τῶν δωματίων καὶ συνεπῶς φυτεύεται μόνο μέσα σὲ γλάστρες. Ἀπαιτεῖ καστανόχωμα ἢ σκινόχωμα, λίγη ἄμμο γλυκειὰ καὶ καρβουνόσκονη σὲ ἴσα μέρη. Ὅλο τὸ μίγμα αὐτό, πρέπει νἀναι ἀπαλλαγμένο ἀπὸ σκουλήκια καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ν' ἀπολυμαίνεται προηγουμένως μὲ δυὸ κουταλιὲς τοῦ γλυκοῦ ἀπὸ τὸ ἐντομοκτόνο Καμεξάν. Πιάνει εὔκολα μὲ ἕνα κομμάτι ρίζα. Εἶναι φυτὸ κονδυλόρριζο καὶ πολύχρονο. Τὰ φύλλά της εἶναι πολὺ ὡραῖα καὶ γυαλιστερά. Τὰ ἀνθάκια της πολὺ μικρὰ καὶ λεπτεπίλεπτα. Θέλει πότισμα κάθε δυὸ μέρες. Τὰ φύλλα θὰ ραντίζωνται κάθε μέρα. Ὑπάρχουν ἀσκετὲς ποικιλίες.

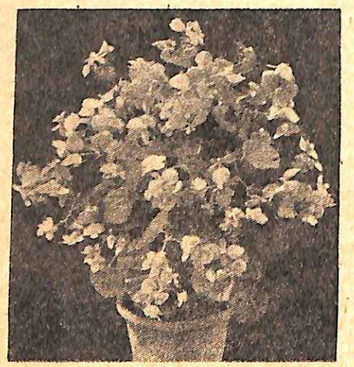

Ἀνθισμένη μπιγκόνια

● **Οἱ γλυτσινιὲς**

Ἂν ἔχετε φυτέψει στὸν κῆπο σας, προσπαθῆτε νὰ τὶς ρίξετε πρὸς τοὺς τοίχους, τὰ περιφράγματα, τὶς πέργολες καὶ τὶς σκάλες. Εἶναι ἐξαιρετικὸ στόλισμα. Ἡ γλυτσίνια τῆς Κίνας πρὸ παντὸς μὲ τὰ ὡραῖα τσαμπιὰ τὰ γεμάτα ἄνθη, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ βαστοῦν τὸ καλοκαίρι καὶ δίνουν ἕνα ἄρωμα ἐξαιρετικό. Αὐτὴ καὶ ἡ μπουκαμβίλια, ρίχνουν κλαδιὰ μακρυά, μεγάλα καὶ ἄτακτα. Ἐν τούτοις δέχονται τὸ σουλούπωμα καὶ σὲ χέρι φιλόκαλης γυναίκας, εἶναι δυνατὸν νὰ στολίσουν μιὰ βεράντα τόσον ὡραία, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ἕνα στεφάνωμα. Καὶ οἱ δυὸ αὐτοὶ θάμνοι, ἀγαποῦν τὴν ὑγρασία καὶ τὸ καθημερινὸ πότισμα. Τὸ χῶμα τους ὅμως πρέπει νἀναι θρεπτικό, ἀνακατεμένο μὲ ἀρκετὲς κοπριές, γιὰ νὰ κρατῆται ἡ ὑγρασία. Καὶ τώρα τὸ καλοκαίρι κλαδεύονται. Δημιουργήσετε μὲ τὴ φαντασία σας, ὁποιοδήποτε σχῆμα θέλετε. Θὰ τὸ ἐπιτύχετε. Διαρκῶς ἀπολοῦν κλαδιὰ καὶ ἔτσι πολὺ σᾶς βοηθοῦν.

● **Τὰ σαλιγκάρια**

Ἂν κυκλοφοροῦν πολλὰ στὸν κῆπό σας, γιατὶ τὸ καλοκαίρι κάνουν τὶς περισσότερες ζημιὲς στὰ φυτά, πάρετε λίγη ἀσβέστη σκόνη καὶ πασπαλίσετέ τα. Θὰ ψοφήσουν.

● **Ἡ μπάστρα**

Οἱ σταχτιὲς βοῦλες ποὺ παρατηρεῖτε στὰ φυτά σας ἀπομυζοῦν τοὺς χυμοὺς τοῦ φυτοῦ καὶ τὸ ξεραίνουν. Τὸ ἄνθος μαραίνεται. Προσβάλλουν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κληματαριά, τὰ τριαντάφυλλα χρυσάνθεμα, τὸ ρολόγι, τὴν κληματίδα, τὸ αἰγόκλημα, τὴ γαρδένια, τὸ γιασεμὶ καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα ἀνθοκομικὰ φυτά. Γι' αὐτό, τὰ φυτὰ θέλουν θειάφισμα τὸ πρωῒ μὲ τὴ δροσιά. Γιὰ νὰ κολλήσῃ ὅμως τὸ θειάφι στὰ φύλλα, πάρετε μιὰ κάλτσα παλιὰ γυναικεία νάϋλον καὶ θειαφίσετε μὲ αὐτήν. Τὸ θειάφι βγαίνει ἀπὸ τὴν κάλτσα ὁμοιόμορφα καὶ πολὺ λεπτό. Ἄλλην ὥρα νὰ μὴ θειαφίζετε τὴν ἡμέρα, γιατὶ τὸ θειάφι θὰ προκαλέσῃ ἐγκαύματα. Προσέξετε τὸ θειάφι νὰ πέφτῃ σὰ σύννεφο ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω, ὥστε ἡ σκόνη νὰ περιλούσῃ ὅλο τὸ φυτό. Ὅταν ὑπάρχῃ ἡ κατάλληλη ὑγρασία, τότε ἀσφαλῶς ἐπενεργεῖ τὸ φάρμακο. Νὰ μὴ θειαφίζετε μὲ ἀέρα, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλετε διπλάσιο θειάφι, ὑπάρχει ὁ φόβος καὶ νὰ στραβωθῆτε.

● **Τὰ ραντίσματα**

Ὅταν θέλετε νὰ ραντίσετε ἕνα ἀνθοκομικὸ φυτό, γιατὶ ἔχει προσβληθῆ ἀπὸ κάποια ἀρρώστεια, καὶ τώρα τὸ καλοκαίρι παρουσιάζονται οἱ περισσότερες ἀρρώστειες, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε καὶ τὴν τρόμπα τοῦ φλίτ. Τὸ ράντισμα θὰ γίνεται σὲ ἡλιόλουστη μέρα, χωρὶς ἀέρα. Προσέχουμε νὰ ραντίζουμε ἐπίμονα ὅλο ἀνεξαιρέτως τὸ φυτό. Νὰ ἀνακατεύουμε καλὰ τὸ φάρμακο καὶ νὰ προσέχουμε νὰ ραντίζουμε ὄχι ἀντίθετα μὲ τὸν ἀέρα, ἀλλὰ μὲ τὴν κατεύθυνσι ποὺ ἔχει, γιατὶ ὑπάρχει ἡ περίπτωσι νὰ πέσουν ψεγάδες στὸ πρόσωπό μας. Μὴ λησμονῆτε, ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ φάρμακα εἶναι δηλητήρια. (νικοτίνη, διαζινόν, ἀφιντόλ, παραθεῖον, ἀρσενικικὸς μόλυβδος κ.τ.λ.) καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσέχουμε πολύ. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ψεκάζουμε δέντρα καὶ ἄνθη, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν φυτεμένα λαχανικά, γιατὶ ὑπάρχει φόβος νὰ δηλητηριασθοῦμε.

● **Ἡ ἀλτεναντέρα**

Ἐὰν ἔχετε κῆπο μὲ μπορντοῦρες ἀπὸ ἀλτεναντέρα, πρέπει νὰ τὴν ποτίζετε κάθε μέρα καὶ κατὰ τὸ βράδυ. Μπορεῖτε καὶ τώρα νὰ φυτέψετε ἀλτεναντέρα. ἀλλὰ μὲ φυτὰ ριζωμένα. Προτιμᾶτε τὰ διάφορα χρώματα, πράσινη, κίτρινη ἢ κόκκινη. Εἶναι ἀπαραίτητο ὅμως τὸ χῶμα ποὺ θὰ τὴ φυτέψετε, νἀναι καλὰ κοπρισμένο Ὅταν μεγαλώσουν καὶ σμίξουν τὰ φυτά. μπορεῖτε νὰ τὰ κλαδεύετε στὸ ἴδιο ὕψος, ὥστε νὰ ἀποτελέσουν τοιχαλάκια ὁμοιόμορφα καὶ ὡραῖα μὲ τὴν ποικιλία χρωμάτων ποὺ ἔχουν. Γιὰ νὰ δημιουργήσετε ὅμως μπορντοῦρες ἀπολύτως ὁμοιόμορφες καὶ κανονικές. ὡς ὅτου ἀρχίσουν τὰ κρύα, χρειάζεται ἄφθονο νερό. Ἐπειδὴ τὸ καλοκαίρι στὴν Ἑλλάδα εἶναι πάντοτε ζεστὸ καὶ δὲν ἀντέχει τὸ φυτό, θὰ σώσετε τὴν ὁμορφιὰ ποὺ παρουσιάζει στὰ χωρίσματα, μόνο μὲ ἄφθονες κοπριὲς καὶ ὑγρασία.

● **Τὰ σκυλάκια**

Τὸ ἐπιστημονικό του ὄνομα εἶναι ἀντίρρινον. Δὲν ἔχουν ἰδιαίτερες φροντίδες καὶ παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία χρωματισμῶν. Στολίζουν πολὺ ὡραῖα ἀλτάνες, ἀνθοκάνιστρα καὶ κήπους. Δίνουν ἄφθονα λουλούδια συχνὰ ἀπὸ τὸ Μάϊο καὶ ὡς τὴν ἐρχομένη ἄνοιξι. Προτιμήσετε μέσα σὲ ἀλτάνες τὰ πολύχρωμα καὶ ὑψηλά Ἀγαποῦν τὸ νερὸ καὶ δέχονται τὴ σκιά Κάποτε ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ λαϊκὰ λουλούδια, ὅσο περνᾶ ὅμως ὁ καιρὸς σπανίζουν καὶ γι' αὐτὸ εἶναι περιζήτητα

ΕΜΜ Σ ΑΝΑΣΗΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ γαρδένια

ΙΣΜΗΝΗ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

Μιὰ νέα καλλιτέχνις ποὺ τιμᾶ τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα στὸ ἐξωτερικό.

ΜΕ ΤΗΝ Ἰσμήνη Χρυσοχόου, τὴ νεαρὰ βιολιστρια, ἡ καλλιτεχνικὴ Ἑλλάδα εἶχε ἀκόμα μιὰ νίκη. Τὸ Φεβρουάριο, ἡ Ἀκαδημία Μουσικῆς καὶ Παραστατικῶν Τεχνῶν τῆς Βιέννης, διενήργησε διαγωνισμὸ γιὰ τὴν ἀνάδειξι τοῦ καλύτερου βιολιοῦ ποὺ θὰ ἀντιπροσώπευε τὴν αὐστριακὴ πρωτεύουσα σὲ ρεσιτὰλ «ἀντολλαγῆς» στὴ Γερμανία. Στὸ διαγωνισμὸ μετεῖχαν τὰ μεγαλύτερα ταλέντα πολλῶν χωρῶν κι' ὁ ἀγώνας ἦταν πεισματικός. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τοὺς αὐστηρότερους μουσικοὺς τῆς Αὐστριας. Ἡ Ἰσμήνη Χρυσοχόου ἐγῆκε παμψηφεὶ πρώτη καὶ τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Αὐστριας, γιὰ τὴ νίκη της αὐτή, τὴν ἐβράβευσε καὶ μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο ἀπὸ 3.000 σελλινια Τὸ ρεσιτὰλ «ἀνταλλαγῆς» πραγματοποιήθηκε τὸ Μάϊο. Ἡ Ἑλληνίδα καλλιτέχνις ἐμφανιστηκε στὸ Μόναχο, σὰν Στουτγάρδη καὶ στὸ Ντύσσελντορφ μὲ ἔργα Μότσαρτ καὶ Μαρτινού. Ἐπίσης ἔπαιξε στοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς τῶν πόλεων αὐτῶν. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο θριαμβευτικὴ κι' ὅλοι οἱ κριτικοὶ ἀποκαλύπτονται μπροστὰ στὸ ταλέντο τῆς νεαρῆς βιολιστρίας.

Ἡ Ἰσμήνη Χρυσοχόου γεννήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη. Ἔξη χρονῶν ἐγγράφεται στὸ Ὠδεῖο Θεσσαλονίκης γιὰ βιολὶ καὶ ἀπαγγελία καὶ ἑπτὰ χρονῶν ἀρχίζει χορό. Ὀκτὼ χρονῶν δίνει τὸ πρῶτο της ρεσιτὰλ βιολιοῦ καὶ ἀπαγγελίας ἀπ' τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ Θεσσαλονίκης. Ὁ τύπος τῆς πατρίδας της συχνὰ ἀφιερώνει στῆλες ὁλόκληρες γιὰ τὸ «Παιδὶ - θαῦμα». Ἐν τῷ μεταξύ, γεμίζει μὲ χορό, ἀπαγγελία καὶ βιολὶ ὅλα τὰ προγράμματα τῶν τελετῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολειοῦ καὶ ἀργότερα τοῦ Γυμνασίου, ὅπου φοιτᾶ. Οἱ ἐμφανισεις της, παντοῦ σημειώνουν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Τὸ 1950 τελειώνει τὸ Ὠδεῖο Θεσσαλονίκης μὲ ἄριστα καὶ πρῶτο βραβεῖο πομψηφεί. Τὸ ρεσιτὰλ βιολιοῦ ποὺ ἀκολούθησαν, ἄφησαν ἐποχὴ στὴν πατρίδα της. Τὸ 1951 ξεκινᾶ μὲ ὑποτροφία τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης γιὰ τὴ Βιέννη. Ἐκεῖ ἐγγράφεται στὴν Ἀκαδημία Μουσικῆς καὶ Παραστατικῶν Τεχνῶν στὴ Σχολὴ Βιολιοῦ

Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1956 παιρνει μέρος στὸ διεθνῆ διαγωνισμὸ «Ἑρμηνείας Ἔργων Μότσαρτ» στὸ Σάλτσμπουργκ Στὸ δυσκολώτατο τοῦτο διαγωνισμὸ ἔλαβαν μέρος μουσικοὶ παγκοσμίου φήμης. Ἡ Ἰσμήνη Χρυσοχόου διακρίθηκε μὲ τιμητικὸ δίπλωμα, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἔμεινε κατάπληκτη μὲ τὴ μουσικότητα καὶ τὸ δυναμισμὸ τῆς νεαρῆς καλλιτέχνιδος.

Ὁ μεγάλος κριτικὸς Ρούντολφ Κλάϊν, γράφει στὴν ἐφημερίδα «Μπίλντ Τέλεγκραφ»: «Καὶ μόνο γιὰ νὰ γνώριζε κανεὶς τὴν Ἑλληνίδα βιολίστρια Χρυσοχόου, ἀξιζε ἡ παρακολούθησι τῆς συναυλίας. Ἰδοὺ ἕνα πραγματικὰ μεγάλο ταλέντο στὸ κονσέρτο τοῦ Μορτινοῦ νὰ προβάλλεται στὴ δημοσιότητα στὰ φῶτα τῆς σκηνῆς. Σιγουριὰ δακτύλων, καθαρότης ἤχου, ἀψογη δοξαριὰ καὶ ὑψηλὴ μουσικότης, ἐγγυοῦνται ὅτι γιὰ τὸ ὄνομα τῆς νεαρᾶς βιολίστριας Ἰσμήνης Χρυσοχόου θὰ κατσαλωθῆ ἀκόμα πολλὴ τυπογραφικὴ μελάνη».

Ρ.

ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟ

ΕΝΑ ΠΡΩΙΟΤΥΠΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΠΙΤΡΕΨΕΤΕ μου νὰ σᾶς στὰς συστηθῶ Λέγομαι Βίκτωρ Λαμαὶν καὶ εἶμαι συνταξιοῦχος ἀστυνομικός. Μήν πάῃ ὁ νοῦς σας σὲ κανέναν Σέρλοκ Χόλμς. Ἡ μακριὰ καριέρα μου ὑπῆρξε ἀπὸ τὶς πιὸ ἄσημες ἀστυνομικὲς καριέρες. Τὸ μεγαλύτερο ποὺ κατώρθωσα ἦταν νὰ στείλω στὸ φέρσκο μερικοὺς κοινοὺς λωποδύτες. Τίποτ' ἄλλο. Τώρα τελείωσαν κι' αὐτά. Πῆρα τὴ σύνταξί μου, κι' ἔτσι μπορῶ ν' ἀπολαμβάνω ἀνενόχλητος τὰ ὄμορφα πρωϊνά σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ Παρισινὸ μπουλεβάρ. Κι' ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο καφενεῖο ἄρχισε κάποιο πρωῒ ἡ ἱστορία ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ.

Εἶχα καθήσει στὸ συνηθισμένο μου τραπεζάκι, καὶ κύτταζα μ' ἀδιαφορία τὸ πήγαινε - ἔλα τῶν διαβατῶν, ὅταν ἐαφνικὰ ἀντιλήφθηκα ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ καθόταν στὸ διπλανὸ τραπέζι ἀπὸ μένα, εἶχε ἕνα πιστόλι στὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ του.

Ἕνα πιστόλι μεγάλου μεγέθους εἶναι δύσκολο νὰ τὸ κούψῃ ἕνας ἀτζαμής. Κι' ὅταν κάποιος γυρίζῃ στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ μ' ἕνα περίστροφο στὴν τσέπη ποὺ δὲν ἔέρει πῶς νὰ τὸ κρύψῃ, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνησυχαστικό.

Κύτταξα προσεκτικὰ τὸν ἄγνωστο. Ἦταν ψηλός, ροδοκόκκινος μὲ ὕφος ἀγνό, σχεδὸν παιδικό Ἦταν ξένος. Προφανῶς Ἀμερικανός, ἂν ἔκοινε κανεὶς ἀπὸ τὴν πολύχρωμη γραβάτα καὶ τὸ πακέτο μὲ τ' ἀμερικάνικα τσιγάρα ποὺ εἶχε ἀφήσει ἐπάνω στὸ τραπέζι του.

Ἀλλὰ αὐτὸ γιὰ τὴν ὥρα ἦταν μιὰ λεπτομέρεια. Τράβηξα τὴν' καρέκλα μου πιὸ κοντά του, ὥστε νὰ μπορῶ νὰ ἐπέμβω ἐγκαίρως, σὲ περίπτωσι ποὺ ὁ συμπαθητικὸς τουρίστας εἶχε ξαφνικὰ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐξασκηθῆ στὴ σκοποβολή.

Ἐκεῖνος δὲν μὲ πρόσεξε κάν. Ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον του ἦταν συγκεντρωμένο στὴν κίνησι τοῦ δρόμου, σὰν κάποιον ν' ἀναζητοῦσε.

Ὅταν ἦρθε τὸ γκαρσόνι νὰ πληρωθῆ, τοῦ ἔδωσα ἕνα καλὸ φιλοδώρημα, καὶ τὸ ρώτησα γιὰ τὸ γείτονά μου.

— Εἶναι ξένος, μὲ βεβαίωσε ἐκεῖνος. Κάθε μέρα ἔρχεται ἐδῶ πρωῒ ἀπόγευμα, ἐπὶ ἕνα μήνα τώρα.

Δὲν ὑπῆρχε πιὰ ἀμφιβολία. Ὁ ἄγνωστος περίμενε κάποιον. Καὶ τὸν περίμενε μὲ τὸ πιστόλι στὴν τσέπη. Κι' ὅμως δὲν φαινόταν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματίας ἀλλὰ οὔτε φυσικὰ καὶ κοινὸς τουρίστας.

Ὅταν κάποτε ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ, σηκώθηκα κι' ἐγὼ καὶ τὸν ἀκολούθησα. Ἐκεῖνος δὲν τὸ ἀντιλήφθηκε, καὶ τὸν ἄφησα νὰ περπατᾶ ἥσυχος. Μόνον ὅταν σταμάτησε μπροστὰ στὴν πόρτα μιᾶς πανσιὸν ποὺ ὑπέθεσα πὼς ἦταν ἡ κατοικία του, ἀκούμπησα τὸ χέρι μου στὸ μπράτσο του, καὶ μὲ τρόπο, ὅσο μποροῦσα πιὸ εὐγενικό, τοῦ εἶπα:

— Ἐπιτρέψετέ μου νὰ σᾶς δώσω μιὰ συμβουλή. Τὸ περίστροφο ποὺ ἔχετε στὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ σας. θὰ μποροῦσε νὰ κινήσῃ τὴν περιέργεια τῶν ἀστυνομικῶν καὶ νὰ σᾶς ταλαιπωρήσουν. Θὰ ἦταν καλύτερα ἂν τὸ κρύβατε στὴν τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ σας.

Ὁ ἄγνωστος, ποὺ στὴν ἀρχὴ μὲ κύτταξε μὲ ἔκπληξι, χλώμισσε ἀπότομα καὶ μὲ ἐνστικτώδη κίνησι ἔφερε τὸ χέρι στὴν τσέπη.

— Ποιὸς εἴσαστε σεῖς; ρώτησε.

— Κάποιος φίλος σας, τοῦ ἀπάντησα.

—'Εγὼ δὲν ἔχω ἐδῶ κανένα

—'Ακριβῶς γι' αὐτὸ θέλω νὰ σᾶς βοηθήσω. Βρισκόσαστε σ' ἕναν τόπο ποὺ σᾶς εἶναι ἄγνωστος. Ἴσως χρειάζεστε τὴ βοήθεια κάποιου φίλου

—Ὁ τόπος δὲ μοῦ εἶναι ἄγνωστος, Ἔζησα ἐδῶ ἀρκετὸν καιρό, εἶπε καὶ σταμάτησε.

Δὲ φαινόταν διατεθειμένος νὰ κάνῃ ἄλλη ἀποκάλυψι. Μά, ξαφνικά, χωρὶς πιὰ νὰ τὸ περιμένω, πρόσθεσε:

— Δὲν ἔχω κανένα γνωστὸ ἐδῶ. Ἴσως ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ μὲ βοηθήσετε.

Ὁ Ἀμερικάνος μου ἦταν ἀγνὸς σὰν παιδί. Καὶ παρ' ὅλο πού, ὅπως εἶπα στὴν ἀρχή, δὲν ὑπῆρξα καμμιὰ διασημότης στὸ ἀστυνομικὸ στερέωμα, δὲν στάθηκε καθόλου δύσκολο νὰ τὸν κάνω νὰ μοῦ διηγηθῆ τὴν Ἱστορία του:

«Ἤρθα στὸ Παρίσι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι», μοῦ εἶπε. «Γνωρίστηκα μὲ τὴν Ἀντζελίνα καὶ ἀγαπηθήκαμε. Περισσότερο ἀπὸ τὸν ἔρωτα ὅμως, μᾶς ἔνωσε ἡ κοινὴ ἀγάπη ποὺ εἴχαμε κι' οἱ δυὸ γιὰ τὴ ζωή. Λατρεύαμε τὰ σπόρ, τὸ χορό, τὰ ταξίδια, τὴν κίνησι. Σκεφθήκαμε, ὅτι ἂν παντρευόμαστε θ' ἀποτελούσαμε ἕνα ἰδανικὸ ζευγάρι καὶ δὲν πέσαμε ἔξω.

»Ἔπὶ δυὸ χρόνια ἡ εὐτυχία μας ἦταν ἀπόλυτη. Μὰ ξαφνικὰ ἡ Ἀντζελίνα ἄλλαξε. Ἔγινε νευρική, εὐερέθιστη καὶ διέκρινα στὸ βλέμμα της κάτι σὰν τρόμο. Ἕνα βράδυ, γυρίζοντας ἀπὸ τὴ δουλειά μου, δὲν τὴ βρῆκα στὸ σπίτι. Βρῆκα μόνο ἕνα σημείωμά της ποὺ ἔλεγε: «Φεύγω, Τζίμ. Μὴ μὲ ἀναζητήσῃς. Προσπάθησε νὰ μὲ ξεχάσῃς καὶ νὰ βρῆς ἄλλοῦ τὴν εὐτυχία. Ἀντζελίνα». Ἐγὼ ὅμως δὲν μπόρεσα νὰ ἡσυχάσω. Τὴν ἀναζήτησα παντοῦ στὴν Ἀμερική, ξόδεψα ἕνα σωρὸ λεπτὰ στὰ διάφορα πρακτορεῖα ἀναζητήσεων, ὥσπου στὸ τέλος ἀνεκάλυψα κάτι. Πρὶν ἀπὸ τρεῖς μῆνες σὲ μιὰ ἐφημερίδα τοῦ Παρισιοῦ δημοσιεύθηκε αὐτὴ ἡ ἀγγελία».

Ὁ Τζὶμ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του ἕνα ἀπόκομα ἐφημερίδας, καὶ μοῦ τὸ ἔδειξε. Ἦταν τὸ ἀγγελτήριο τῶν γάμων τῆς Ἀντζελίνας, μὲ κάποιον Ζὼρζ Ντυπόν. Ὕστερα μὲ κύτταξε, καί, σὰ νὰ μάντεψε τὴ σκέψι μου, πρόσθεσε:

«Ποτέ μου δὲν φανταζόμουν πὼς τὸ ὄνομα αὐτὸ ἦταν τόσο κοινὸ καὶ πὼς θὰ ὑπῆρχαν τόσοι Ντυπὸν στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο. Θὰ μοῦ χρειάζονταν μῆνες καὶ μῆνες γιὰ νὰ τοὺς παρακολουθήσω ὅλους καὶ νὰ ἀρῶ αὐτὸν ποὺ ζητῶ. Ὅπως σᾶς εἶπα αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι μοῦ ἔχει στοιχίσει ὅλες μου τὶς οἰκονομίες. Τώρα δὲν ἔχω πιὰ ἄλλα λεφτὰ νὰ ξοδέψω, ὅ,τι εἶναι νὰ κάνω πρέπει νὰ τὸ κάνω μόνος μου καὶ οἱ μέρες μου ἐδῶ εἶναι μετρημένες.

»Ἔτσι σκέφθηκα κάτι ἀπλούστερο: Ἡ Ἀντζελίνα λάτρευε τὰ παρισινὰ μπουλεβάρ καὶ ἰδίως αὐτὸ τὸ καφενεῖο στὸ ὁποῖο μὲ εἴδατε σήμερα. Εἶμαι βέβαιος πὼς κάποιο μέρα θὰ περάσῃ ἀπὸ κεῖ. Ἴσως μόνη, ἴσως μαζὶ μὲ τὸν ἄντρο της...».

— Καὶ θέλεις νὰ τὴ σκοτώσῃς, Τζίμ;

— Ὄχι ἐκείνη. Ἀλλὰ αὐτόν. Ποιὸς ξέρει μὲ ποιὸ σατανικὸ τρόπο κατώρθωσε νὰ τὴν ἐκβιάσῃ καὶ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ τὸν παντρευτῆ. Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὸν ἀνεξήγητο τρόμο της τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ὅταν τελείωσε ἀνέπνευσα μὲ ἀνακούφισι. Εὐτυχῶς τὸ σχέδιό του ἦταν τόσο παιδαριώδες ποὺ ἦταν καταδικασμένο σὲ ἀποτυχία. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ στὸ Παρίσι ἕνα πρόσωπο, τυχαῖα. Κι' ὅμως εἶχα πέσει ἔξω.

Ἕνα πρωῒ, ἐνῶ καθόμαστε μὲ τὸν Τζὶμ στὴ συνηθισμένη μας θέσι, τὸν εἶδα ξαφνικὰ νὰ χλωμιάζῃ καὶ νὰ στηλώνῃ τὸ ὀλέμμα του σὲ κάποιο ζευγάρι, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό του.

— Αὐτὴ εἶναι! μουρμούρισε ὁ φίλος μου. Ἡ Ἀντζελίνα. Κι' ἐκεῖνος...

Ἔβαλε τὸ χέρι στὴν τσέπη του, μὰ τὸ περίστροφο ἐοισκόταν ἤδη στὰ δικά μου χέρια. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρό, ὥρμησε ἐπάνω τους.

Καὶ τότε ἔγινε κάτι ποὺ δὲν τὸ περίμενε. Ἡ Ἀντζελίνα κύτταξε τὸν Τζὶμ μὲ ὀλέμμα ἀφηρημένο, ἀδιάφορο, σὰ νὰ μὴν τὸν εἶχε δῆ ποτέ της. Καὶ ὁ ἄντρας ποὺ τὸν εἶδε νὰ διευθύνεται μὲ τόση ὁρμὴ ἐναντίον τους, ἀγκάλιασε ἀπὸ τοὺς ὤμους τὴν Ἀντζελίνα καὶ μὲ φωνὴ τρομαγμένη φώναξε:

— Προσέχετε. Ἡ κυρία... ἡ γυναίκα μου, εἶναι τυφλή.

Τότε, εἶδα ἐκεῖνο τὸν ἐανθὸ γίγαντα τὸν Τζὶμ, νὰ ὀπισθοχωρῆ τρικλίζοντας καὶ τέλος νὰ σωριάζεται στὸ κάθισμά του κλαίγοντας μὲ λυγμούς.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸν συνώδευσα στὸ ἀεροδρόμιο. Καταλάβαινε κι' ὁ ἴδιος πὼς δὲν εἶχε πιὰ νὰ κάνῃ τίποτα στὸ Παρίσι.

Ἐγὼ ποὺ εἶχα παρακολουθήσει τὸ αὐτοκίνητο, εἶχα μάθει ὅτι ὁ Ζὼρζ Ντυπὸν ἦταν ἕνας διάσημος ὀφθαλμίατρος. Τώρα φαινόταν καθαρὰ τί εἶχε συμβῆ. Ὅταν ἡ Ἀντζελίνα ἔμαθε στὴν Ἀμερικὴ ὅτι ἔχανε τὸ φῶς της, θέλησε θὰ ἐαναγυρίσῃ στὸν τόπο της. Κατάλαβε πὼς ἡ συμβίωσι μ' ἕναν ἄντρα ποὺ λάτρευε τὴ ζωὴ καὶ τὶς χαρές της, ὅπως ὁ Τζίμ, δὲν ἦταν πιὰ δυνατή. Ἐξαφανίστηκε χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἴχνη. Ἀγαποῦσε τὰν ἄντρα της καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἤθελε τὸν οἶκτο του. Μὲ τὸν καιρὸ ἐαναβρῆκε τὴ γαλήνη της, ἴσως καὶ τὴν εὐτυχία δίπλα στὸν ἡλικιωμένο ἐπιστήμονα ποὺ τὴν ἀγαποῦσε καὶ τὴ φρόντιζε. Ὁ Τζὶμ δὲν εἶχε πιὰ θέσι στὴ ζωή της.

Ὅταν ἀποχαιρέτησα τὸν Τζὶμ στὸ ἀεροδρόμιο, ἦταν σὲ κακὰ χάλια. Μοῦ εἶπε πὼς δὲν θὰ συνερχόταν ποτὲ ἀπ' αὐτὸ τὸ χτύπημα.

Κύτταξα τὸ γεροδεμένο του κορμί, τὸ ροδοκόκκινο συμπαθητικό του πρόσωπο καὶ σκέφθηκα πὼς ὅσο μεγάλος κι' ἂν ἦταν ὁ πόνος του εἶχε στὴ διάθεσί του πολὺν καιρὸ ἀκόμη γιὰ νὰ γιατρευτῆ, γιὰ νὰ ἐαναβρῆ τὸ νόημα τῆς ζωῆς, ἴσως καὶ τὴν εὐτυχία.

ΦΡΑΝΣΙΣ ΠΑΙΒΕΝ

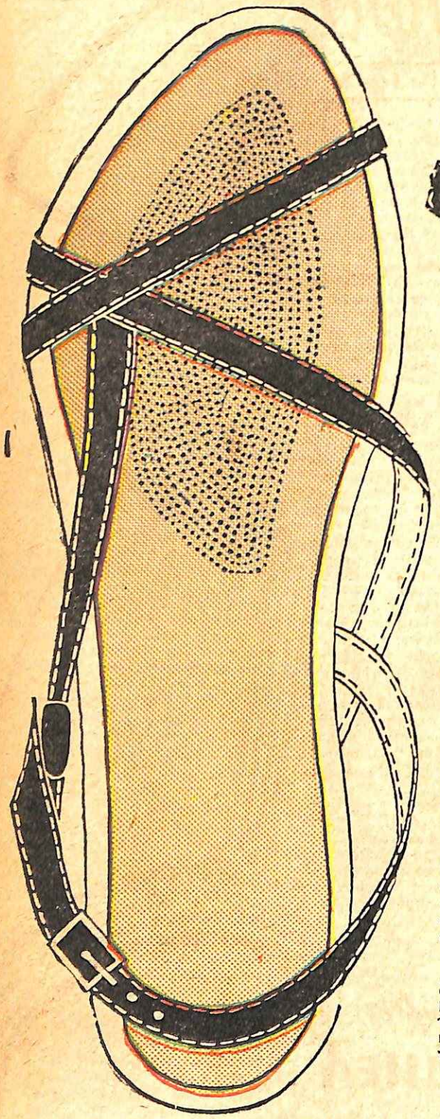

1

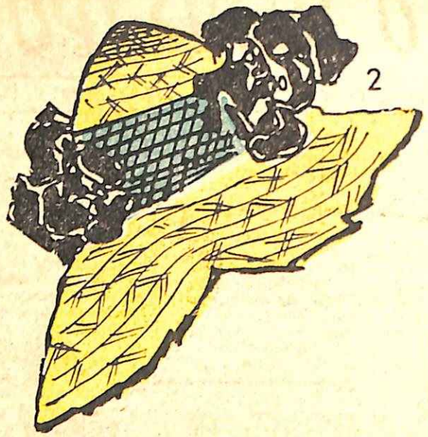

2

Τὰ σανδάλια εἶναι τὰ πιὸ κατάλληλα παπούτσια γιὰ τὸ καλοκαίρι. Ἴσια καὶ πολὺ ἀνοιχτά, εἶναι ἄνετα καθὼς καὶ κομψά. Ἡ μόδα τους δὲν πέφτει ποτέ. Κρατοῦν τὰ σκῆπτρα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν ἐποχὴ ποὺ προστάτευαν καὶ στόλιζαν τὰ πόδια μόνο τῶν διακεκριμένων προσώπων. Οἱ Αἰγύπτιοι κατασκεύαζαν σανδάλια ἀπὸ φύλλα φοίνικος, πλέγματα παπύρου καὶ γιούτα. Σήμερα οἱ ὑποδηματοποιοὶ κατασκευάζουν κομψὰ σανδάλια ἀπὸ τὰ πιὸ τελειοποιημένα ὑλικά, σὲ ὡραῖα σχέδια καὶ ἐπιτυχημένους συνδυασμοὺς χρωμάτων.

1 Ἴσιο σανδάλι σ'ὁ,τιδήποτε χρώμα. Δυὸ λουριὰ σταυρωτὰ διαγωνίως, κρατοῦν τὸ πόδι μπροστά, ἐνῶ ἕνα τρίτο λουρὶ συγκρατεῖ τὴ φτέρνα.

2 Κατάλληλο καπέλο γιὰ τὴν πλάζ, σὲ ψαράδικο στύλ, ἀπὸ μαλακὴ ψάθα. Μιὰ φαρδειὰ κορδέλα ντραπέ, ποὺ κρατιέται στὰ πλάγια, μὲ δυὸ μεγάλα λουλούδια, στολίζουν μὲ πολὺ χάρι τὸν τεπέ του.

3 Μιὰ μπάντα πάνω ἀπὸ τὰ δάχτυλα καὶ μιὰ στοὺς ἀστραγάλους, ἀποτελοῦν αὐτὸ τὸ ὡραῖο πέδιλο. Κατάλληλο σχέδιο γιὰ κομψὸ δραδυνὸ σανδάλι ἂν οἱ μπάντες γίνουν ἀπὸ ἕνα ἐξαίρετο δέρμα λαμέ.

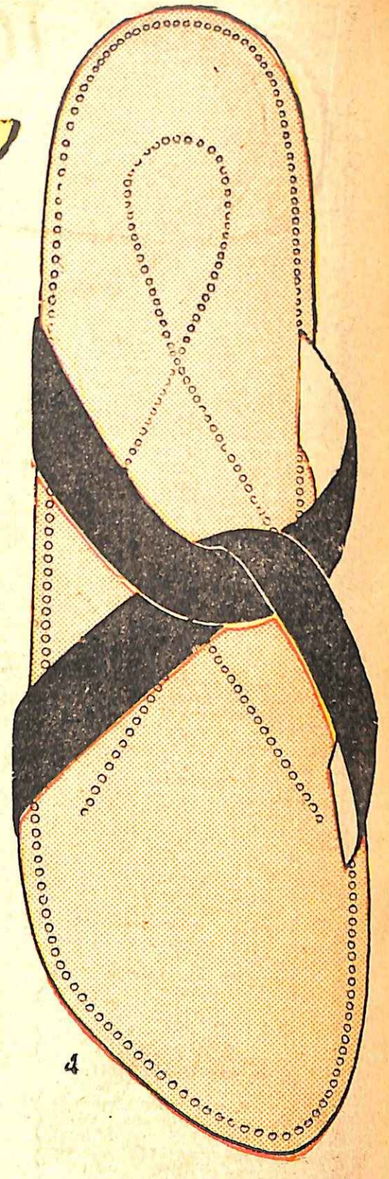

4

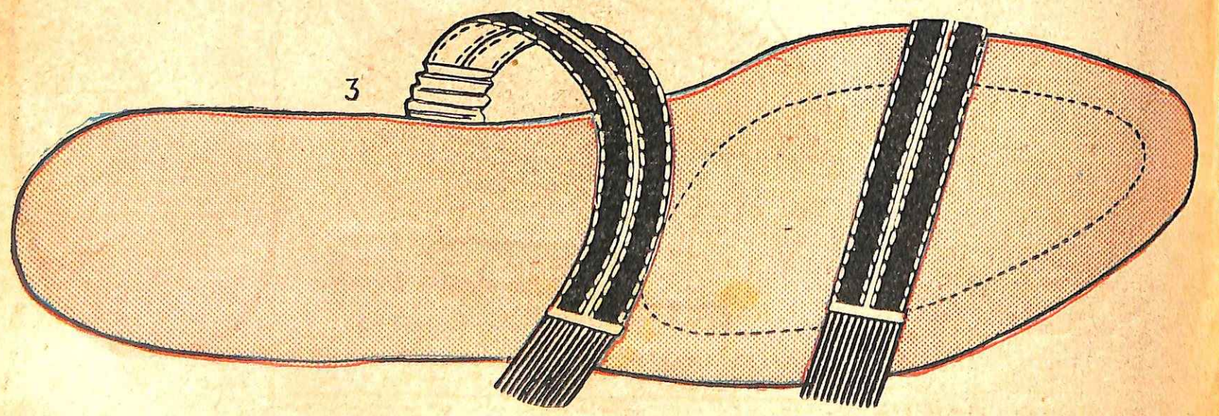

3

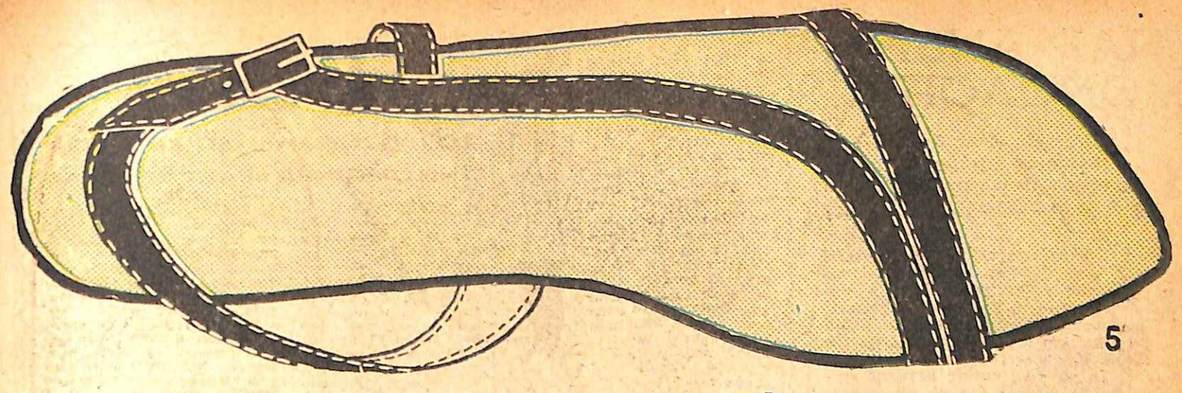

5

"Ανετα, κομψὰ καὶ μοντέρνα

4 Πολὺ βολικὸ πρωϊνὸ πέδιλο ἀπὸ μαλακὸ δέρμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ λουριά, ποὺ περιπλέκονται στὸ «κοὺ - ντὲ - πιέ» καὶ συγκρατοῦν τὸ πόδι στὴ θέσι του.

5 Μιὰ μπάντα διαγωνίως στὰ δάχτυλα καὶ μιὰ δεύτερη γύρω στὸ πόδι, ἀπὸ μαῦρο λουστρίνι, ἀποτελοῦν τὸ ἄνετο αὐτὸ πέδιλο κατάλληλο γιὰ ὅλες τὶς ὧρες.

6 Πολὺ πρωτότυπο καὶ νεανικὸ σανδάλι μὲ δυὸ λουριὰ μὲ χρυσὰ γαντζάκια. Γίνεται ὡραιότατο ἀπὸ κόκκινο δέρμα.

7 Μιὰ τσάντα ἀπὸ λεπτὸ καλαμάκι, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ καλάθια τῶν ψαοάδων. Τὸ σκέπασμά της εἶναι δέρμα ἢ νάϋλον.

8 Παντοφλὲ σανδάλι ἀπὸ δέρμα κόκκινο-ἄσπρο ριγέ. Μιὰ θηλιὰ συγκρατεῖ τὸ μεγάλο δάχτυλο κι' ἑνώνεται μὲ λουρὶ στὴ μπάντα ποὺ συγκρατεῖ τοὺς ἀστραγάλους.

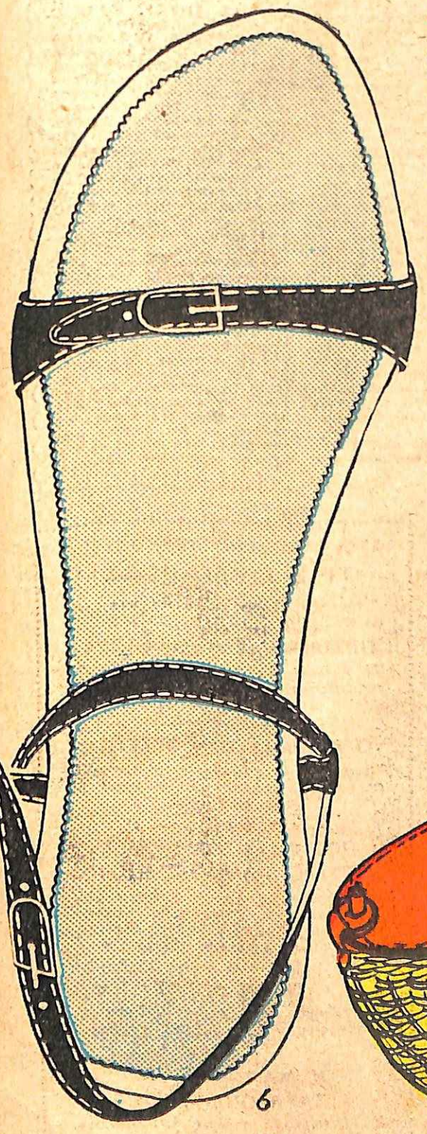

6

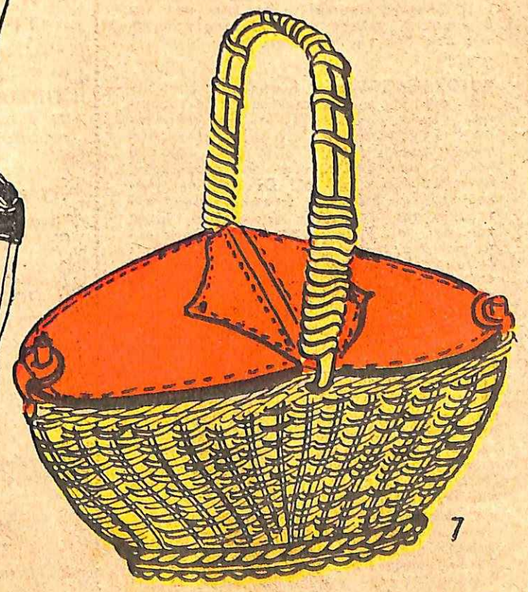

7

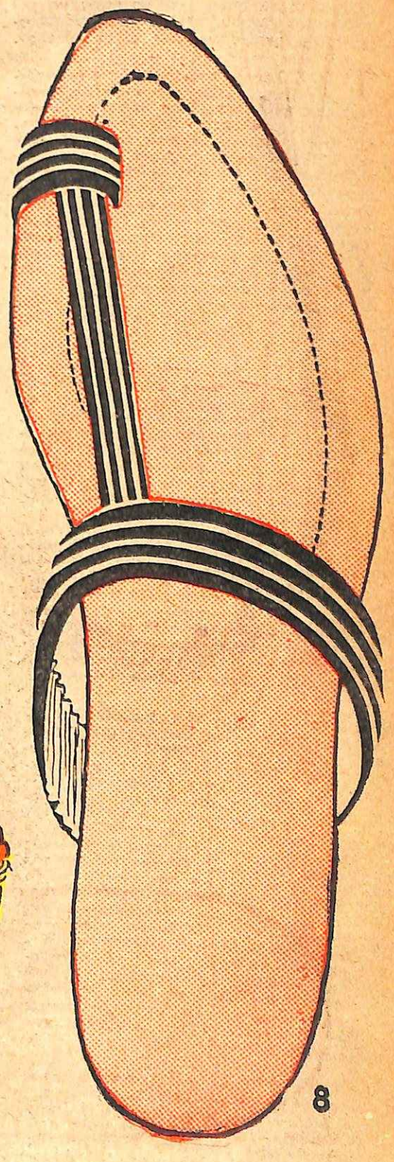

8

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ἤτοι, πῶς ἕνας ἄνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴ γυναίκα καθὼς καὶ ἄλλα ποὺ ἐνδιαφέρουν ὅλους)

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ εἰς τὸ Παρίσι ἀποτελεῖ μιὰν ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες προσωπικότητες τῆς γυναικείας μόδας: ὁ 'Ιωάννης Ντεσσὲς — ἢ Ζὰν Ντεσσὲ ὅπως ἔχει μεταποιήσει ἐλαφρότατα τὸ ὄνομά του. Αἱ κοσμικαὶ κυρίαι τῶν 'Αθηνῶν τὸν γνωρίζουν, διότι ἔχει ἔλθει καὶ εἰς τὰς 'Αθήνας. Τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς μεγάλος ἐπιστήμων ἢ καλλιτέχνης καὶ νὰ σταδιοδρομήσῃ ἔξω τῆς πατρίδος του δὲν εἶναι βεβαίως μικρὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πάντως δὲν εἶναι ἐκπληκτικόν. 'Αλλὰ νὰ ἐπικροτήσῃ εἰς ἕνα τομέα ὅπου ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τὴν πλέον ρευστὴν καὶ ἀσταθῆ ἀνθρωπίνην ἀσχολίου—τὴν μόδαν—δὲν εἶναι εὔκολον.

ΑΥΤΟΣ λοιπὸν ὁ διαπρεπὴς συμπατριώτης μας, ὅταν πρὸ ἐτῶν εἶχεν ἔλθει εἰς τὰς 'Αθήνας, εἶχε κάμει πολὺ κολακευτικὰς δηλώσεις διὰ τὰς 'Ατθίδας, τὰς ὁποίας εὑρῆκα τυχαίως εἰς τὰ ἀρχεῖα μου. «'Εκεῖνο ποὺ εἰλικρινῶς ἐθαύμασα—εἶχε πῆ ὁ Ζὰν Ντεσσὲ—εἶναι ἡ σοβαρὰ κομψότης, ἡ πραγματικὴ κομψότης τῶν περισσοτέρων 'Ατθίδων. Τὸ λεπτὸν καλλιτεχνικὸν αἴσθημα καὶ ἡ θαυμαστὴ ἁπλότης τῆς 'Ελληνίδος, σπανίως ἀνευρίσκεται εἰς τὰς γυναίκας τῶν ἄλλων μεσογειακῶν λαῶν. Αἱ 'Αθηναῖαι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ προσαρμόζουν τὸ ντύσιμό τους πρὸς τὰς περιστάσεις, χωρὶς τὸ παραμικρὸν λάθος καὶ χωρὶς νὰ φορτώνωνται μὲ περιττὰ στολίδια».

ΑΛΛ' ΑΥΤΟ ποὺ εἶπεν ὁ Ζὰν Ντεσσὲ διὰ τὰς 'Αθηναίας ἰσχύει διὰ τὸ ὡραῖον φύλον ὁλοκλήρου τῆς 'Ελλάδος. "Ενα πρόσφατον ταξίδι εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μοῦ ἔδωσε τὴν ἀφορμὴν νὰ τὸ διαπιστώσω δι' ἄλλην μίαν φοράν. 'Επέρασα ἀπὸ μικρὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ἀπὸ μεγάλα καὶ μικρὰ χωριά. Δὲν λέγω ὅτι ὅλες αἱ γυναῖκες ἦσαν πρότυπα κομψότητος. 'Αλλὰ καὶ εἰς τὸ μικρότερο χωριουδάκι θὰ εὕρισκε κανεὶς μιὰ νέα ντυμένη μὲ γοῦστο, ἡ ὁποία δὲν θὰ εἶχε νὰ ζηλέψῃ πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὰς ὁμοφύλους της τῶν 'Αθηνῶν. Μὲ τὸ φθηνὸ φορεματάκι ποὺ ἐφοροῦσε δὲν ὑστέρει εἰς κομψότητα ἀπὸ τὰ κορίτσια τῆς πρωτευούσης. 'Η γυναῖκα τῆς 'Ελλάδος, ἅμα τῆς δοθῇ ἡ δυνατότης, εἶναι ἱκανὴ ν' ἀποκτήσῃ κομψὴν ἐμφάνισιν μὲ τὸ τίποτε: Λυσιτελοῦμεν μετ' εὐτελείας, ὅπως εἶπεν ὁ μέγας Περικλῆς.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ φιλοξενήσουν μίαν πράγματι διεπρεπῆ γυναῖκα, τὴν 'Αμερικανίδα συγγραφέα κυρίαν "Εντιθ Χάμιλτον, ἡ ὁποία ἔχει ἀφιερώσει τὴν μακρὰν ζωήν της εἰς τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας. 'Η κυρία Χάμιλτον, ἡ ὁποία εἶναι σήμερον ἡλικίας 87 ἐτῶν, εἶναι ἡ πρώτη γυναῖκα ποὺ ἔλαβε δίπλωμα ἑλληνικῆς φιλολογίας ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου, τὸ ὁποῖον καὶ τὴν ἐβράβευσε τὸ 1894 διὰ τὰς φιλολογικὰς μελέτας της. Τὸ 1930 ἡ 'Αμερικανὶς φιλόλογος ἔγραψε τὸ βιβλίον της «'Ο δρόμος πρὸς τὴν 'Ελλάδα», τὸ ὁποῖον εἶχε τεραστίαν κυκλοφοριακὴν ἐπιτυχίαν. Μετὰ τὸ ἔργο ἐκεῖνο, μετέφρασεν, ἐσχολίασε καὶ ἐξέδωσεν εἰς τὰ ἀγγλικὰ τρεῖς ἀρχαίας ἑλληνικὰς τραγῳδίας τὸν Προμηθέα Δεσμώτην καὶ τὸν 'Αγαμέμνονα τοῦ Αἰσχύλου καὶ τὰς Τρωάδας τοῦ Εὐριπίδου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ, ἡ 'Αμερικανὶς φιλόλογος ἐξέδωσεν ἕνα μεγάλου ἐνδιαφέροντος βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «'Η 'Ηχὼ τῆς 'Ελλάδος». Πρόκειται περὶ μιᾶς σειρᾶς μελετῶν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας. 'Εξ ἀφορμῆς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, οἱ «Τάϊμς» τῆς Ν. 'Υόρκης ἔγραψαν μεταξὺ ἄλλων ὅτι «οἱ "Ελληνες εἶναι οἱ διδάσκαλοί μας καὶ ἡ κυρία Χάμιλτον ὁ καλλίτερος καθηγητής μας διὰ τὴν 'Ελλάδα».

ΜΟΥ ΕΛΕΓΕ κατ' αὐτὰς μία ξένη κυρία ὅτι εἶναι θαυμάσια τὰ «τούρκικα» γλυκά μας καὶ ἠννόει τὸν μπακλαβᾶ, τὸ καταΐφι καὶ τὰ ἄλλα λεγόμενα γλυκὰ ταψιοῦ. 'Αλλὰ οὔτε αὐτά, οὔτε ἡ κουζίνα μας ἔχουν τουρκικὴν προέλευσιν, ὅπως νομίζουν πολλοί. Οἱ ἀρχαῖοι πλακοῦντες δὲν διέφεραν ἀσφαλῶς εἰς τίποτε ἀπὸ τὸν σημερινὸν μπακλαβᾶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι, οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες ἐχρησιμοποίουν διὰ τὴν παρασκευήν του μέλι ἀντὶ ζαχάρεως, ἡ ὁποία ἦτο ἄγνωστος εἰς αὐτούς. 'Από τοὺς ἀρχαίους "Ελληνας παρέλαβαν τὰς συνταγὰς τῆς ζαχαροπλαστικῆς καὶ τῆς μαγειρικῆς οἱ διάδοχοί των, οἱ Βυζαντινοὶ καὶ ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς οἱ Τοῦρκοι.

ΤΟ ΑΥΓΟ, μὲ τὴν εὐκολίαν ποὺ ψήνεται, μπορεῖ νὰ γίνεται, ἰδίως τώρα τὸ καλοκαίρι, ἡ καταφυγὴ τῆς νοικοκυρᾶς. Μέσα σὲ πέντε λεπτά, λίγα αὐγὰ καὶ τυρὶ καὶ μιὰ ντοματοσαλάτα σχηματίζουν ἕνα ἐλαφρὸ καὶ ὡραῖον γεῦμα. 'Αλλὰ χρειάζεται νὰ εἶναι φρέσκο τὸ αὐγό. Τὰ παλαιότερα χρόνια, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν ψυγεῖα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν αὐγῶν,, οὔτε συστηματικὰ πτηνοτροφεῖα, τὸ φρέσκο αὐγὸ ἦτο πρόβλημα, ἀλλὰ σήμερα δὲν εἶναι. "Ας σημειώσω πάντως ὅτι ἡ νωπότης τοῦ αὐγοῦ δὲν φαίνεται ὅτι προσθέτει τίποτε εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἀξίαν του: οἱ Κινέζοι τρώγουν τὰ αὐγὰ μόνον ...κλούβια, θεωροῦν δὲ τὰ φρέσκα ἀνούσια.

Τὸ κολύμπι:

ΤΟ ΠΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΣΠΟΡ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΣΤΗΝ πλάζ, ὅλες οἱ ἡλικίες βρίσκουν εὐχαρίστησι, ἀπ' τὸ νῆπιο, ποὺ διασταχτικὰ ἀκόμα, πιτσιλάει γύρω του νερὰ σκάζοντας στὰ γέλια, ὡς τὸ γέρο-παπού, ποὺ κάνει τὴ βόλτα του μὲ τὴ βάρκα. Οἱ γονεῖς ἔχουν δίκιο νὰ ἐνθαρρύνουν τὰ παιδιά τους νὰ μοθαίνουν κολύμπι. 'Υπὸ τὸν ὅρο νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται πολὺ ἀπὸ τὴν ἀκτή, τὸ κολύμπι εἶναι γι' αὐτὰ τὸ πιὸ φθηνὸ καὶ τὸ πιὸ ὑγιεινὸ σπὸρ γιατὶ μὲ τὶς ἁρμονικὲς κινήσεις ποὺ ἐπιβάλλει στὸ σῶμα, γυμνάζει ὁμοιόμορφα ὅλους τοὺς μῦς, καί, ἰδιαίτερα γιὰ τὴ γυναίκα, δημιουργεῖ ἀθλητικὸ παράστημα χωρὶς νὰ καταστρέφῃ τὴ θηλυκότητα τῆς γραμμῆς της. Γιὰ ὅσους πάσχουν ἀπὸ κακὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ἔχουν κόκκινα χέρια ἢ μόβ κηλίδες στοὺς ἀστραγάλους, γιὰ ὅσους εἶναι πολὺ ἀναιμικοὶ ἢ σκύθουν, τὸ κολύμπι εἶναι τὸ ἰδεῶδες σπόρ, γιατὶ μὲ τὶς κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν ἀναγκάζει ὅλο τὸ σῶμα νὰ ἐξασκῆται καὶ τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορῇ ἀφθονα. Καμμιὰ ἄλλη ἄθλησι δὲν συντελεῖ τόσο —στὰ παιδιὰ ἰδίως— στὴν ἀπόκτησι μιᾶς ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερης ἀναπνευστικῆς ἱκανότητος, στὴν ἀνάπτυξι τοῦ θώρακος καὶ στὴν ἰσορροπία ὁλόκληρου τοῦ ὀργανισμοῦ.

ΑΣΚΗΣΙ ΕΥΚΑΜΨΙΑΣ

Εἰδικὰ γιὰ τὴ γυναίκα, δὲν ὑπάρχει καλύτερο σπὸρ ἀπὸ τὸ κολύμπι. Τὸ κολύμπι δὲν εἶναι δοκιμασία δυνάμεως, ἀλλὰ εὐκαμψίας. Τὸ νερό, ἐνῶ ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ φέρνει ἀντίστασι στὴ μυϊκὴ προσπάθεια τοῦ κολυμβητῆ, τοῦ διευκολύνει, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, αὐτὴν τὴν προσπάθεια μειώνοντας τὸ βάρος τοῦ σώματος, πρᾶγμα ποὺ ἔχει σὰν συνέπεια νὰ μὴν εἶναι καμμιὰ κίνησι ἀπότομη ἢ βίαιη. Χάρις στὸ περισσότερο λίπος ποὺ ἔχει συνήθως ἡ γυναίκα σχετικὰ μὲ τὸν ἄνδρα, εἶναι μορφολογικὸ πιὸ πολὺ φτιαγμένη γι' αὐτὸ τὸ σπόρ. Γι' αὐτό, τὸ κολύμπι συνιστᾶται ἰδιαίτερα σ' ἐκεῖνες ποὺ θέλουν ν' ἀποκτήσουν ὡραία καὶ ἁρμονικὴ γραμμή.

ΚΟΛΥΜΠΗΣΤΕ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΣΑΣ!

Γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῆς κοιλιακῆς ζώνης, τὸ μακροβούτι εἶναι μιὰ ἀπ' τὶς καλύτερες ἀσκήσεις. Μπορεῖτε νὰ τὸ δοκιμάσετε.. στὸ κρεβάτι σας. Τεντώστε τὶς γάμπες ἔξω ἀπ' τὸ κρεβάτι, κάμπτοντας τὰ πόδια καὶ τὰ δάχτυλα πρὸς τὰ κάτω, καὶ γείρετε σιγὰ - σιγὰ τὸν κορμό σας ὥστε νὰ φτάσῃ στὸ ὕψος ἀπὸ τὰ γόνατά σας, κρατώντας τὸ κεφάλι ψηλὰ καὶ προσπαθώντας ν' ἀγγίξετε τὰ πόδια μὲ τὰ χέρια σας. Κάνετε αὐτὴ τὴν κίνησι πολλὲς φορὲς κάθε πρωΐ, μόλις ξυπνᾶτε.

Τὸ κανὸ (ποὺ μπορεῖ ἐπίσης νὰ «ἀντικατασταθῆ» ἀπὸ τὸ κρεβάτι σας) ἐπιτρέπει κινήσεις ποὺ ὠφελοῦν πολὺ τοὺς πνεύμονες. Πεσμένη μπρούμυτα, μὲ τὸ στῆθος καὶ τὰ χέρια ἔξω, μπορεῖτε, εἰσπνέοντας, νὰ χρησιμοποιήσετε τὰ χέρια σας γιὰ «κουπιά», κάνοντας μεγάλες κυκλικὲς κινήσεις. Στὸ «κρόουλ» πάλι, ἡ κίνησι τῶν χεριῶν πρέπει νὰ εἶναι διαδοχική, ἐνῶ τὰ πόδια χτυποῦν γρήγορα ἀπὸ τ' ἀπάνω πρὸς τὰ κάτω, κι' αὐτὰ μὲ διαδοχικὲς κινήσεις.

ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΑΣ

Στὴ Γαλλία, τὰ θαλάσσια λουτρὰ ἔγιναν τῆς μόδας τὴν ἐποχὴ τῆς Παλινορθώσεως, στὴ Διέππη, ἀπὸ τὴ δούκισσα ντὲ Μπερρού. 'Η κόμησσα ντ' 'Αγκὸν περιγράφει ὡς ἑξῆς τὸ μπάνιο τῆς δούκισσας: «Σύμφωνα μὲ τὴν ἐθιμοτυπία, ἔπρεπε νὰ πέφτῃ μιὰ κανονιὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ δούκισσα ἔμπαινε στὴ θάλασσα. "Επρεπε ἐπίσης νὰ τὴ συνοδεύῃ ὁ γιατρός της. 'Ο τελευταῖος αὐτὸς —τὸν ἔλεγαν δόκτορα Μουργκὲ— φοροῦσε σ' αὐτὴ τὴν περίστασι τὸ ὡραιότερο κοστούμι του, καὶ πρόσφερε στὴ δούκισσα τὸ δεξὶ του χέρι μὲ τὸ ἄσπρο γάντι, σὰν νὰ πήγαιναν σὲ κανένα χορό.»

Τὸ μπανιερὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν —ὅπως ἀλλωστε καὶ τὰ μπανιερὰ τῶν γιαγιάδων μας— πολὺ κομψὴ ὑπόθεσι: Τὸ ἀποτελοῦσε ἕνα παντελόνι κι' ἕνας χιτώνας ἀπὸ μαῦρο μαλλί. Τὸ κεφάλι τὸ προστάτευε ἕνα καπέλο ἀπὸ ταφτὰ καὶ στὰ πόδια, οἱ γυναίκες φοροῦσαν κάλτσες!

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ:

«ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Μεταξὺ ἄλλων ἐκλεκτῶν περιεχομένων:

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ!

Τὰ θαλασσινὰ μπάνια εἶναι ἀποτελεσματικώτατα γιὰ τὴν ἀνάκτησι τῆς ὑγείας σας.

★

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ

"Ενα θαυμάσιο ἄρθρο γιὰ τὶς σχέσεις ποὺ πρέπει νὰ διέπουν τὰ ἀνδρόγυνα.

★

ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΕΣ ΟΤΑΝ ΚΑΝΗ ΖΕΣΤΗ!

Συνέντευξι μὲ τὴν κ. Μπυρολλώ, διευθύντρια τοῦ μεγάλου παρισινοῦ ἰνστιτούτου καλλονῆς τῆς Χάριεντ Χοῦμπερ "Εκερ.

★

ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ

'Ο σκληρὸς καὶ βίαιος ἄνδρας τῆς ὀθόνης μὲ τὴν τρυφερὴ καρδιά.

★

Η ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Σὲ ξεχωριστὸ τεῦχος ἐπὶ πολυτελοῦς χαρτιοῦ

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

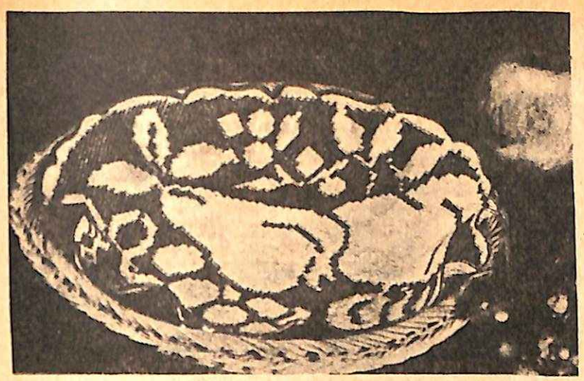

477 ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΣΑΣ

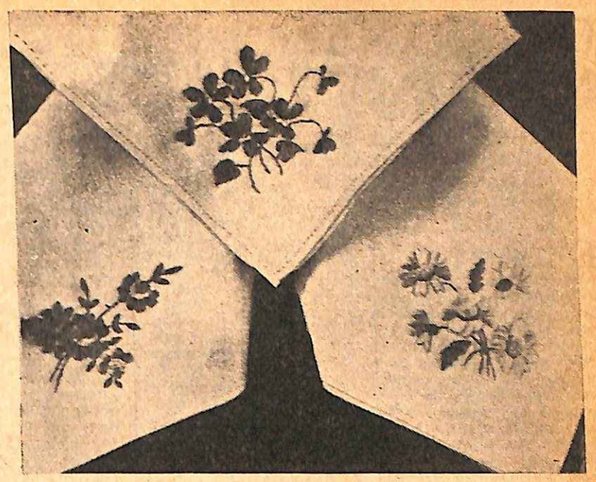

480 ΟΜΟΡΦΑ ΜΑΝΤΗΛΑΚΙΑ

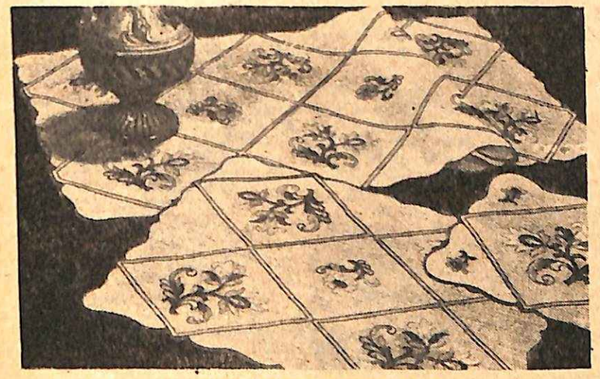

478 ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΝΑ ΣΕΤ

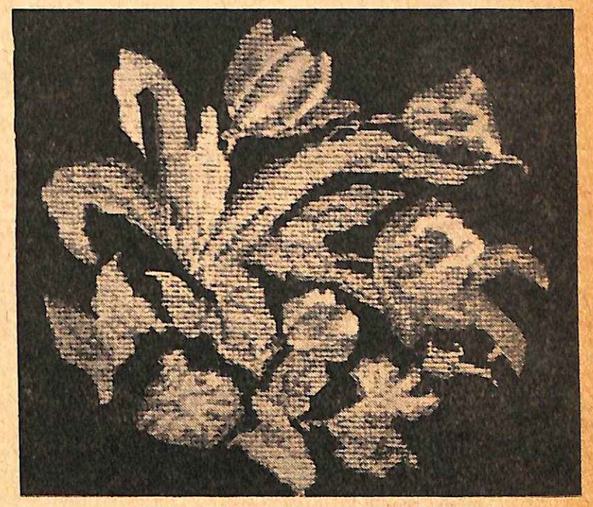

475 ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΛΙΑ ΓΚΟΜΠΛΕΝ

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ 69ου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Κεντημένα μὲ κλωστὲς μουλινὲ D. M. C.

ΓΚΟΜΠΛΕΝ ΓΙΑ ΚΑΔΡΑΚΙ

475 Στὸ σημερινό μας παράρτημα σᾶς δίνουμε τὸ πέμπτο γκομπλέν. Θὰ τὸ κεντήσετε ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα σὲ λεπτὸ καμβά, μὲ μισὴ βελονιὰ σταυροβελονιᾶς καὶ μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) στὰ χρώματα ποὺ ἀναφέρουμε στὸ παράρτημα.

ΟΜΟΡΦΗ ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ

476 Τὴ μπορντούρα ποὺ σᾶς δίνουμε μπορεῖτε νὰ τὴ χρησιμοποιήσετε σὲ σεντόνι καὶ μαξιλάρια ἢ σὲ λινὸ τραπεζομάντηλο. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι θὰ κεντήσετε δυὸ ἢ τρεῖς μπορντοῦρες κατὰ μῆκος τοῦ τραπεζομάντηλου. Θὰ κεντήσετε πουὰν - ντὸμπρ καὶ ἀνεβατὸ μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) στὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματός σας.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ

477 Γιὰ τὸ καλαθάκι τοῦ ψωμιοῦ σας ἢ τῶν φρούτων σας εἶναι ἀπαραίτητο ἕνα πετσετάκι. Κεντῆστε τὸ εὔκολο αὐτὸ σχέδιο μὲ τὰ σταφύλια καὶ τὸ ἀχλάδι καὶ τὸ μῆλο σὲ ἑταμὶν μὲ κλωστὲς μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) σὲ ἕνα χρῶμα. Τὸ τελείωμά του θὰ τὸ κάμετε μὲ φεστόνι.

ΚΟΜΨΑ ΣΕΤ

478 Κεντῆστε τὰ φλωρεντιανὰ αὐτὰ σέτ σὲ μπὲζ λινὸ μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.). Θὰ μεταχειριστῆτε ἕνα χρῶμα σὲ τρεῖς ἀποχρώσεις. Σᾶς προτείνουμε τὸ μπλὲ στὰ νούμερα 798, 799 καὶ 800. Τὸ γύρω - γύρω θὰ τὸ κεντήσετε φεστόνι μὲ τὸ σκοῦρο μπλὲ καθὼς καὶ τὶς γραμμὲς ποὺ σχηματίζουν τοὺς ρόμβους καὶ γίνονται μὲ πουὰν - ντόμπρ. Τὰ λουλούδια θὰ κεντηθοῦν ἀνεβατὰ μὲ τὰ τρία χρώματα. Τὸ σχέδιο ποὺ δίνουμε εἶναι τὸ μεσαῖο σεμέν, γιὰ τὸ μεγάλο θὰ ἐπαναλάβετε ἄλλον ἕνα ρόμβο, καὶ τὸ μικρὸ θὰ γίνῃ μὲ ἕναν.

ΟΒΑΛ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ

479 Τὸ ἁπλὸ αὐτὸ πετσετάκι μὲ τὶς μαργαρίτες κεντῆστε το σὲ χρωματιστὸ λινὸ ἢ ἡμίλινο μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) πράσινο Νο 367 γιὰ τὰ κοτσάνια, 368 γιὰ τὰ φύλλα καὶ τὸ κέντρο τῶν λουλουδιῶν. Τὸ λουλούδια θὰ τὰ κεντήσετε μὲ ρὸζ Νο 352 μὲ βελονιὰ θηλιά. Γὸ τελείωμα θὰ τὸ κάνετε μὲ λεπτὸ φεστόνι. Τὸ σχέδιο ποὺ τὰς δίνουμε εἶναι τὸ μισό.

ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΜΑΝΤΗΛΑΚΙΑ

480 Ἕνα περιποιημένο μαντηλάκι δείχνει πάντα τὴ γυναίκα κοκέτα. Κεντήστε λοιπὸν καὶ σεῖς στὶς γωνιὲς τῶν αντηλιῶν σας τὰ λεπτὰ αὐτὰ μπουκετάκια ἀνεβατὰ μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) σὲ πάλ χρώματα.

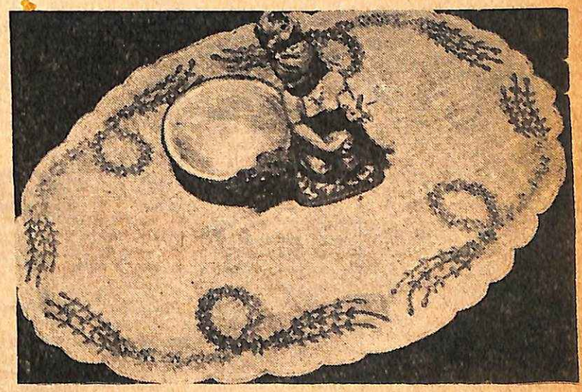

479 ΟΒΑΛ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

«Ἡ Γυναίκα» σᾶς συμβουλεύει:

Μὲ λινέλαιο

Ἐὰν ἔχετε ἔπιπλο ποὺ τὸ ξύλο τους δὲν εἶναι βαμμένο ἢ στιλβωμένο, ἀλλὰ βρίσκεται σὲ φυσικὴ κατάστασι μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε ν' ἀποκτήσῃ τὴ γυαλάδα τοῦ σατὲν μὲ βρασμένο λινέλαιο. Ζεστάνετε τὸ βρασμένο λινέλαιο τόσο ὥστε ν' ἀντέχῃ στὴ θερμοκρασία του τὸ χέρι σας καὶ χύστε τὸ ἐπάνω σ' ὅλη τὴν ἐπιφάνεια

τοῦ ἐπίπλου σὲ πυκνὸ στρῶμα. Σκουπίστε το ἀμέσως μὲ ἕνα μαλακὸ πανί. Φροντίστε νὰ τὸ σκουπίσετε καλὰ ὥστε νὰ στεγνώσῃ τελείως, ἀλλοιῶς πάντα θὰ κολλᾶ. Σὲ δύο μέρες ἀλεῖφτε το πάλι μὲ ἐλαφρότερο στρῶμα λινελαίου καὶ ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες ἐπαναλάβετε τὴν ἐπάλειψι γιὰ τρίτη φορά. Γιὰ νὰ γίνῃ «στερεώτερο» τὸ λούστράρισμα νὰ τὸ ἀλείφετε ἐλαφρὰ κάθε τρεῖς μῆνες ἐπὶ ἕνα χρόνο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ πάρῃ μιὰ θαυμάσια γυαλάδα καὶ θὰ φανοῦν καλύτερα τὰ «νερὰ» τοῦ ξύλου. Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὲς ἐπαλείψεις μπορεῖτε ν' ἀκουμπήσετε ὅ,τι θέλετε στὸ ἔπιπλο χωρὶς νὰ μείνῃ ἐπάνω του κανένα σημάδι. Ἐὰν τὸ ἔπιπλό σας ἔχῃ γρατζουνίσματα, εἶναι εὔκολο νὰ διορθωθοῦν μὲ μιὰ ἀκόμα ἐπάλειψι λινελαίου.

Γιὰ τὴ γραμμή σας

Πίνετε κάθε τόσο ἐπὶ μερικὲς ἡμέρες, τὸ πρωΐ πρὶν ἀπὸ τὸ πρόγευμα,

νηστική, ἕνα ποτήρι νερό, στὸ ὁποῖο ἔχετε στίψει τὸ χυμὸ ἑνὸς φρέσκου λεμονιοῦ, χωρὶς ὅμως ζάχαρη. Αὐτὸ εἶναι πολὺ ὑγιεινὸ καὶ ὠφελιμώτατο στὴ διατήρησι τῆς λεπτῆς γραμμῆς σας.

Κάλος καὶ ρετσινόλαδο

Ἀλεῖψτε μὲ ρετσινόλαδο τὸν κάλο σας καὶ βάλτε ἐπάνω του τσιρότο μὲ γάζα. Ἀφῆστε τον ἔτσι δυὸ μέρες καὶ ὕστερα βγάλτε τὸ τσιρότο καὶ θὰ δῆτε τί εὔκολα ποὺ θὰ φύγῃ ὁ κάλος. Καὶ προσέξτε, μὴ φοράτε στενὰ παπούτσια. Κυρίως αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψι τους οἱ νέες κοπέλλες. Τὰ στενὰ παπούτσια δημιουργοῦν κάλους καὶ προεξοχὲς πού, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πόνους ποὺ προκαλοῦν, ἀσχημίζουν καὶ τὸ πιὸ ὄμορφο πόδι.

Ἀντὶ βερνίκι λεμόνι

Ἂν σᾶς τελειώσῃ τὸ βερνίκι τῶν παπουτσιῶν καὶ βιάζεστε νὰ γυαλίσετε τὰ παπούτσια σας, μπορεῖτε νὰ τὸ ἀναπληρώσετε μὲ τὸ χυμὸ τοῦ λεμονιοῦ. Μερικὲς σταγόνες, εἴτε σὲ μαῦρο ἢ σὲ χρωματιστὸ παπούτσι κι' ἕνα γρήγορο βούρτσισμα κάνει τὰ παπούτσια νὰ λάμπουν.

Γιὰ νὰ διατηρήσετε τὰ πιάτα σας

Πρέπει νὰ πάρετε μερικὲς προφυλάξεις γιὰ τὴν καλὴ τοποθέτησι τῶν πιάτων σας στὴν πιατοθήκη. Λόγου χάρι, γιὰ ν' ἀποφύγετε τὴ φθορὰ ποὺ δημιουργεῖται ἀκουμπώντας τὸ ἕνα πιά-

το πάνω στὸ ἄλλο, (ποὺ συνήθως δὲν εἶναι ἐντελῶς λεῖο), βάζετε ἀνάμεσά τους ἕνα προστατευτικὸ χάρτινο πετσετάκι. Οἱ πολύτιμες πορσελάνες ἀξίζουν αὐτὸ τὸ ἔξοδο! Ἔτσι, θὰ μπορῆτε νὰ τὶς βλέπετε πάντα γυαλιστερές, χωρὶς κανένα γρατσούνισμα ἀπὸ κεῖνα ποὺ χαλᾶνε καὶ τὸ πιὸ ὡραῖο σερβίτσιο...

Γιὰ τὸ βράχνιασμο

Ἂν ἀπὸ κρυολόγημο ἢ ἀπὸ ἄλλη αἰτία βραχνιάσετε πρᾶγμα συνηθισμένο καὶ τώρα τὸ καλοκαίρι, γιὰ νὰ καθαρίσῃ ἡ φωνή σας, χτυπήστε ἕνα ἀσπράδι αὐγοῦ μὲ τὸ χυμὸ ἑνὸς λεμονιοῦ καὶ ἀνάλογη ζάχαρι γιὰ νὰ γίνῃ τὸ μίγμα γλυκό. Παίρνετε ἕνα κουταλάκι τῆς σούπας κατὰ δ ήματα ὥσπου νὰ σᾶς περάσῃ τὸ βράχνιασμα.

Κατὰ τὸν καιρὸ καὶ τὸ μακιγιάζ

Σὲ κάθε ἐποχὴ τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ σὲ κάθε ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ, πρέπει νὰ μεταχειρίζεστε τὸ κατάλληλο μακιγιάζ καὶ γενικὰ νὰ περιποιῆσθε τὸν ἑαυτό σας διαφορετικά.

Ὅταν εἶναι κρύο. Νὰ μεταχειρίζεστε γιὰ τὸ πρόσωπό σας τὸ φὸν ντὲ ταίν, δηλαδὴ αὐτὴ τὴν χρωματιστὴ κρέμα ποὺ μπορεῖτε νὰ βάλετε μὲ πούδρα ἢ καὶ χωρὶς πούδρα, γιὰ νὰ μὴν σκάσῃ τὸ πρόσωπό σας. Νὰ βάζετε λιγώτερο ρούζ, γιατὶ ὁ κρύος ἀέρας θὰ σᾶς δώσῃ φυσικὸ κοκκίνισμα.

Ὅταν βρέχῃ. Νὰ δώσετε ἰδιαίτερη προσοχὴ στὰ μαλλιά σας. Τοποθετῆστε κάθε μπούκλα καὶ σκάλα στὴ θέσι της καὶ στρῶστε τα μὲ μπριγιαντίνη γιὰ νὰ μὴ φεύγῃ ἀπὸ τὴ θέσι της. Ἐὰν τὰ μαλλιά σας εἶναι φυσικὰ σγουρά, ἀλεῖψτε καὶ στρῶστε καλὰ τὰ μικρὰ σγουράκια σας μὲ μπριγιαντίνη γιατὶ ἡ ὑγρασία θὰ τὰ σγουρήνῃ πολὺ καὶ θὰ πετάνε.

Ὅταν ἔχῃ ἄερα. Προστατεύσετε τὸ δέρμα σας μὲ μιὰ κρέμα. Ἀλεῖψτε τὰ χέρια σας καὶ τὰ πόδια σας ἐπίσης. Καλύτερα νὰ μὴν φύνετε τὰ πόδια σας γυμνὰ ὅταν ὁ καιρὸς δὲν εἶναι καλός. Νὰ ἔχετε μαζί σας ἕνα μπουκαλάκι μὲ λοσιὸν γιὰ τὰ μάτια. Θὰ τὰ ξεκουράσῃ πολὺ ἀπὸ τὴ σκόνη.

Ὅταν εἶναι καλὸς καιρός. Νὰ μεταχειριστῆτε ἐλαφρὰ ἀρώματα κολώνιες κυρίως καὶ σκέτη πούδρα. Καὶ προστατέψτε τὸ δέρμα σας ἀπὸ τὶς πρῶτες θερμὲς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου μὲ ἕνα καπέλο μὲ μεγάλο μπόρ.

Ὅταν κάνῃ ζέστη. Νὰ μακιγιάρεστε ὅσο μπορεῖτε λιγώτερο. Λίγη πούδρα σκόνη μόνο. Τὸ φὸν ντὲ ταίν μὲ τὴν πούδρα ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ γίνεται μιὰ μάζα πάνω στὸ πρόσωπο καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀποφεύγετε τὸ καλοκαίρι.

Τὸ στρίφωμά σας

Προσέξτε νὰ εἶναι ἴσιο πάντα τὸ στρίφωμά σας. Πρὶν βγῆτε ἔξω σταθῆτε μπροστὰ στὸν καθρέφτη καὶ κυττάξτε γύρω - γύρω μήπως κρέμεται ἀπὸ καμμιὰ μεριὰ τὸ στρίφωμά σας, τὸ κομπιναιζόν σας ἢ τὸ φουρό σας.

Σὲ βρασμένο κρασί

Διάφορα χάλκινα μικροαντικείμενα ἢ μπιμπελό, συνήθως μαυρίζουν, ὅταν μάλιστα βρίσκωνται σὲ μέρος ποὺ ὑπάρχει καπνός. Γιὰ νὰ τὰ καθαρίσετε τὰ βουτᾶτε

τελείως μέσα σὲ ἄσπρο κρασὶ ποὺ βράζει ἢ μὲ τὸ ἴδιο ὑγρὸ τὰ τρίβετε μὲ μιὰ ὀδοντόβουρτσα. Τὰ σκουπίζετε ὕστερα μ' ἕνα μαλακὸ πανί.

Πρὸ παντὸς καθαριότης

Ἡ καθαριότης τοῦ δέρματός σας καὶ τῶν μαλλιῶν σας εἶναι βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν ὀμορφιά σας. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχετε πάντα καθαρὰ τὰ εἴδη ποὺ μεταχειρίζεστε γιὰ τὴν περιποίησί τους. Τὴ φανελίτσα ποὺ σκουπίζετε τὸ πρόσωπό σας νὰ τὴν πλένετε κάθε ἑβδομάδα μὲ ζεστὴ διάλυσι τῆς σκόνης καθαρισμοῦ ποὺ μεταχειρίζεστε στὸ πλύσιμο καὶ πότε πότε νὰ τὴ βράζετε. Τὸ πούφ τῆς πούδρας σας νὰ τὸ πλένετε κάθε πέντε ἢ ἕξη μέρες. Τὸ κτένι σας νὰ τὸ τρίβετε μὲ σκόνη καθαρισμοῦ καὶ μιὰ μικρὴ βουρτσίτσα ἢ νὰ τὸ βάζετε σὲ μιὰ διάλυσι ἀμμωνίας. Τὴ βούρτσα τῶν μαλλιῶν σας νὰ τὴ βουτᾶτε μερικὲς φορὲς μέσα σ' ἕνα ὀρχὸ δοχεῖο μὲ σαπουνάδα ἔτσι ποὺ νὰ μὴ βραχῇ τὸ κάτω μέρος της. Μετὰ τὴν ξεπλένετε μὲ κρύο νερὸ καὶ τὴν ἀφίνετε νὰ στεγνώσῃ μὲ τὶς τρίχες πρὸς τὰ κάτω.

Αἷμα καὶ ἀλεύρι

Ὅταν κοπῆτε σοβαρὰ μὲ τὸ μαχαίρο, σκεπάστε ἀμέσως τὴν πληγὴ μὲ ἀλεύρι τοῦ ρυζιοῦ. Εἶναι ἕνα ἀποτελεσματικὸ μέσο γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ αἷμα. Ἂν δὲν ἔχετε πρόχειρο ἀλεύρι ρυζιοῦ μεταχειριστῆτε ἀλεύρι κοινό.

Ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ

Ἂν θέλετε νὰ διατηρήσετε τὸν κρόκο ἑνὸς αὐγοῦ ποὺ χρησιμοποιήσατε μόνο τὸ ἀσπράδι, σκεπάστε τον μὲ λίγο κρύο νερό. Ὁ κρόκος θὰ διατηρηθῇ γιὰ πολλὲς ἡμέρες φρέσκος ἀρκεῖ νὰ προσέξετε νὰ μὴ σᾶς σπάσῃ.

Ἐπιπλα ποὺ κουνιοῦνται

Ἂν δὲν στηρίζεται καλὰ ἡ ντουλάπα σας, κινδυνεύει νὰ πέσῃ ἐπάνω σας μόλις ἀνοίξετε τὴν πόρτα κάπως ἀπότομα. Γιὰ νὰ μὴ συμβῇ αὐτό, κόψτε ἕνα ξύλο λς ἐξὰ καὶ σφηνώστε το κάτω ἀπὸ τὸ κουτσὸ πόδι. Μὴν ἀφίνετε τὶς κρέκλες σας μὲ «τρεμάμενα» πόδια. Μπορεῖτε νὰ τὶς ἐπιδιορθώσετε εὐκολώτατα μὲ λίγη καλὴ κόλλα.

ΜΕ ΜΙΑ ΠΑΤΑΤΑ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΚΟΥΖΙΝΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

Τὰ τσίγκινα σκεύη τῆς κουζίνας θαμπώνουν εὔκολα καὶ δὲ μπορεῖτε νὰ τὰ καθαρίσετε ὅπως τὰ ἄλλα ἀντικείμενα, γιὰ νὰ τους ξαναδώσετε τὴ λαμπερή τους ὄψι. Θὰ τὰ τρίψετε λοιπὸν μὲ μιὰ πατάτα ἀκαθάριστη, ποὺ νὰ ἔχῃ μάλιστα καὶ λίγο χῶμα ἐπάνω κι' ὕστερα θὰ τελειώσετε τὸ καθάρισμα τριβοντάς τα μ' ἕνα μαλακὸ μάλλινο ὕφασμα. Εἶναι ἕνας τρόπος γιὰ νὰ γυαλίσετε τὰ σκεύη τῆς κουζίνας πρακτικὸς κι' ἐπὶ πλέον... ἀνέξοδος! Μὲ τὴν πατάτα ἐπίσης καθαρίζουν καὶ τὰ θαμπὰ κουταλομάχαιρα. Μετὰ τὸ τρίψιμο νὰ τὰ σκουπίσουμε μὲ ἕνα πανί.

Ο ΙΔΡΩΤΑΣ

Γιατί ἰδρώνουμε ● Πῶς προκαλεῖται ἡ ἐφίδρωσις ● Οἱ διάφορες αἰτίες ● Τί περιέχει ὁ ἰδρώτας ● Εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ ἰδρώνουμε; ● Οἱ ἔγνοιες, οἱ συγκινήσεις, τὸ τράκ προκαλοῦν ἐφίδρωσι ● Φέρνει κούρασι ὁ ἰδρώτας;

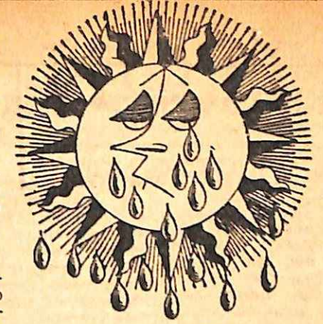

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΠΙΣΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

- **Πρέπει νὰ τρῶμε ἁλμυρὰ φαγητά;**
- **Ὁ ἰδρώτας ἀδυνατίζει;**
- **Τί σημαίνουν τὰ ὑγρὰ χέρια;**
- **Τί εἶναι ὁ κρύος ἰδρώτας;**
- **Πέφτουν τὰ μαλλιά μὲ τὸν ἰδρώτα;**

ΤΩΡΑ μὲ τὶς φοβερὲς ζέστες τοῦ καλοκαιριοῦ γιὰ κεῖνο ποὺ κυρίως παραπονιόμαστε δὲν εἶναι τόσο ἡ ζέστη, ὅσο τὸ ὅτι γινόμαστε μουσκίδι στὸν ἰδρώτα. Γιὰ πολλὲς μάλιστα γυναῖκες ἡ ὑπερβολικὴ ἐφίδρωσι καταντᾶ ἐφιάλτης, γιατὶ ἄσχετα μὲ τὴν ὠφελιμότητά της ἀποτελεῖ πολλὲς φορὲς ἀντιαισθητικὸ θέαμα.

Γιατὶ ὅμως ἰδρώνουμε ὅταν κάνῃ ζέστη;

Γιατὶ ὁ ἰδρώτας στὸν ἄνθρωπο εἶναι τὸ σπουδαιότερο μέσο ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀγωνισθῇ ἐναντίον τῆς ζέστης καὶ νὰ κρατήσῃ σταθερὴ τὴ θερμοκρασία τοῦ σώματός του στοὺς 37 βαθμούς. Ὅταν γιὰ μιὰ ὁποιοδήποτε αἰτία αὐξάνῃ ἡ ἐσωτερικὴ θερμοκρασία τοῦ σώματός μας (ἥλιος, πυρετός, ποτὰ κ.λ.π.) οἱ ἰδρωτοποιοὶ ἀδένες ἀρχίζουν αὐτόματα νὰ ἐκκρίνουν ἀφθονώτερα τὸ νερό, ποὺ περιέχεται στὸν ὀργανισμό μας. Τὸ νερὸ αὐτό, ἐξατμιζόμενο στὴν ἐπιφάνεια τοῦ δέρματός μας προκαλεῖ πτῶσι τῆς θερμοκρασίας.

Εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ μὴν ἰδρώνουμε;

Ἂν δὲν ἰδρώνουμε ὅπως πρέπει ἢ δὲν ἰδρώνουμε καθόλου μπορεῖ νὰ κινδυνεύσῃ καὶ αὐτὴ ἡ ζωή μας, γιατὶ ἡ κεντρικὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος, ποὺ δὲν ρυθμίζεται πιὰ μὲ τὴν ἐφίδρωσι, μπορεῖ νὰ ἀνεβῇ ἐπικίνδυνα. Στοὺς 43 βαθμοὺς ἡ ἀναπνοὴ σταματᾶ. Στοὺς 44 ὁ καρδιακὸς μῦς δὲν λειτουργεῖ πιά.

Μερικὰ ἄτομα, σπανιώτατα, εὐτυχῶς, εἶναι θύματα μιᾶς κληρονομικῆς παθήσεως φοβερὰ ἐνοχλητικῆς: τῆς «ἐκτοδερμικῆς ἀνιδρωσικῆς δυσπλασίας» ὅπως τὴ λένε οἱ γιατροί. Δηλαδὴ τὸ δέρμα τους δὲν ἔχει ἰδρωτοποιοὺς ἀδένες, πρᾶγμα ποὺ τοὺς ὑποχρεώνει νὰ πάρουν ἕνα σωρὸ προφυλάξεις νὰ μὴ ντύνωνται βαρειά, οὔτε νὰ ζεσταίνωνται, ν'ἀποφεύγουν τὶς τροφὲς ποὺ παρέχουν ἄφθονες θερμίδες, νὰ μὴ κάνουν βίαιες κινήσεις κ.λ.π.

Στὶς ἄλλες, τὶς πιὸ πολλὲς περιπτώσεις, ἡ ἀνεπάρκεια ἐφιδρώσεως μπορεῖ νὰ ἔχῃ διάφορες αἰτίες: ἐξάντλησι τῶν ἰδρωτοποιῶν ἀδένων (ὕστερα ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἐφίδρωσι), κακὴ λειτουργία τῶν ἀδένων ἔσω ἐκκρίσεως καὶ ἰδίως τοῦ θυρεοειδοῦς, ἔλλειψι βιταμινῶν Γ, Β, καὶ Α κ.λ.π.

Πρέπει νὰ ἰδρώνουμε ὅταν καταβάλλουμε σωματικὴ προσπάθεια;

Ὁ ἰδρώτας εἶναι ἀναγκαῖος στὴ μυϊκὴ ἐργασία. Ἀλλοιώς, ἡ ἄνοδος τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος ποὺ θὰ προερχόταν ἀπὸ τὴν προσπάθεια θὰ ἐμπόδιζε τοὺς μῦς νὰ λειτουργήσουν μὲ τὴν ἴδια ἱκανότητα.

Γι' αὐτὸ ὅταν κοπιάζουμε σωματικὰ βγάζουμε ἄφθονον ἰδρώτα. Ἂν ἡ ἐργασία εἶναι βαρειὰ μποροῦμε ν' ἀποβάλουμε 30—40 γραμμάρια (10—14 δράμια) ἰδρώτα μέσα σὲ λίγα λεπτά.

Οἱ φροντίδες, οἱ συγκινήσεις προκαλοῦν ἐφίδρωσι;

Τὶς πιὸ πολλὲς φορές, ναί. Κι' αὐτὸ γιατὶ τὰ ἰδρωτοποιὰ «σφαιρίδια» περιβάλλονται ἀπὸ πολυάριθμες καὶ λεπτότατες ἶνες, ποὺ ἀκολουθοῦν τὴ διαδρομὴ τῶν κυριωτέρων «νευρικῶν κορμῶν» τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Οἱ ἶνες αὐτὲς ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ ρυθμιστικὰ κέντρα τοῦ ὑποθαλάμου στὸν ὁποῖο ἀντανακλοῦν ὅλες οἱ συγκινήσεις ποὺ καταγράφει ὁ ἐγκεφαλικὸς φλοιός.

Ἔτσι μερικοὶ νευρικοὶ ἐρεθισμοί, καθαρὰ συγκινησιακῆς προελεύσεως, μεταδίδονται στὶς ἶνες αὐτὲς κι' αὐτὲς πάλι ἀναγκάζουν τοὺς μικροὺς μῦς τῶν ἰδρωτοποιῶν σωλήνων νὰ συσταλοῦν καὶ νὰ ἀποβάλουν τὸν ἰδρώτα ποὺ βρίσκεται μονίμως στὰ σφαιρίδια.

Τί εἶναι ὁ κρύος ἰδρώτας;

Εἶναι ὁ ἰδρώτας ποὺ προκαλεῖται ὄχι ἀπὸ τὴ ζέστη, ἀλλὰ ἀπὸ νευρικοὺς ἐρεθισμοὺς ποὺ συνοδεύονται ἀπὸ μιὰ ἐπιβράδυνσι τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος.

Ὁ ἰδρώτας αὐτὸς συνοδεύεται μὲ μεγάλη ἀδιαθεσία καὶ ἕνα αἴσθημα ἀγωνίας καὶ ἐξασθενήσεως ἐξαιρετικὰ δυσάρεστο. Ὁ σφυγμὸς ἐξασθενεῖ καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἐπιβραδύνεται.

Μιὰ σφοδρὴ συγκίνησι, ἕνα «τράκ», μιὰ δυσπεψία, ἡ ναυτία, μιὰ ἐντερικὴ ἔμφραξι μπορεῖ νὰ προκαλέσουν «κρύον ἰδρώτα».

Τὸ ἴδρωμα τῶν χεριῶν

Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι τὸ ἴδρωμα τῶν χεριῶν εἶναι σημάδι κακῆς ὑγείας. Πολὺ σπάνια ὅμως συμβαίνει κάτι τέτοιο. Γιατὶ εἶναι φυσικὸ νὰ ἰδρώνουν τὰ χέρια περισσότερο ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο, ἂς ποῦμε. Ἂν ὅμως τὸ ἴτομο ὑποφέρῃ ἀπὸ ἐλαφρὰ διαταραχὴ τῆς νευρικῆς ἰσορροπίας, τὰ χέρια του ἰδρώνουν ἀκόμα.

Γιὰ νὰ «πιάσῃ» καὶ νὰ κρατήσῃ καλύτερα κανεὶς ἕνα ἀντικείμενο πρέπει πράγματι τὸ χέρι νὰ εἶναι ἐλαφρὰ ὑγρό. Γι' αὐτὸ θὰ δῆτε πολλὲς φορὲς τοὺς ἐργάτες νὰ φτύνουν τὰ χέρια τους προκειμένου νὰ πιάσουν ἕνα ἐργαλεῖο (ξυνάρι π.χ.). Στοὺς πιὸ πολλοὺς ἀνθρώπους ὅμως ἡ λειτουργία αὐτὴ γίνεται αὐτόματα καὶ ἀσυναίσθητα.

Τί περιέχει ὁ ἰδρώτας;

Ὁ ἰδρώτας εἶναι ὑγρὸ χωρὶς χρῶμα καὶ ὑράλμυρο. Περιέχει 99% νερό, 0,5% μεταλλικὰ ἅλατα ὅπως τὸ χλωριοῦχο νάτριο (ἁλάτι), λιπαρὲς οὐσίες (αὐτὲς δίνουν στὸν ἰδρώτα τὴ χαρακτηριστικὴ μυρωδιά του), 0,5% ὀργανικὲς ὕλες (οὐρία, γλυκόζη), ὁρμόνες (γεννητικὲς ὁρμόνες, ἀδρεναλίνη, κορτικοστερόνες) καὶ βιταμῖνες διαλυτὲς στὸ νερὸ (βιταμῖνες Γ).

Ἐξασθενεῖ τὸν ὀργανισμὸ ἡ ἐφίδρωσι;

Ὅταν ἡ ἐφίδρωσι εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ συνεχὴς προκαλεῖ ἐπικίνδυνη ἐξασθένησι τοῦ ὀργανισμοῦ. Βέβαια ἡ ἐφίδρωσι ἀπαλλάσσει τὸν ὀργανισμὸ ἀπὸ τὰ μικρόβια καὶ τὶς τοξίνες, ὅπως τὸ οὐρικὸ ὀξύ, ἡ οὐρία, ἡ γλυκόζη (στὴν περίπτωσι ζαχαροδιαβήτη). Ἐπὶ πολὺ καιρὸ οἱ γιατροὶ τὴ θεωροῦσαν σὰν ἕνα μέσο καθαρίσματος τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ σημερινὴ ὅμως ἰατρικὴ δὲν εἶναι τῆς ἴδιας γνώμης.

Πράγματι διαπιστώνουμε ὅτι οἱ ἀποβαλλόμενες τοξίνες ἦταν ἐλάχιστες. Ἀντίθετα τὸ νερὸ ποὺ ἀποβάλλεται ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ μὲ τὸν ἰδρώτα αὐξάνει ἐπικίνδυνα τὴ συγκέντρωσι τοῦ αἵματος, εὐνοεῖ τὴν ἀζωθαιμία καὶ τὴν οὐραιμία. Ταυτόχρονα ἐμφανίζονται πεπτικὲς, καρδιακὲς καὶ πρὸ παντὸς νεφρικὲς διαταραχές. Γιὰ νὰ ἀποβληθῇ φυσιολογικὰ ἀπὸ τὸ νεφρὸ ἡ οὐρία πρέπει νὰ διαλυθῇ σὲ μιὰ ἐπαρκῆ ποσότητα νεροῦ. Ἂν τὸ ἀναγκαῖο αὐτὸ νερὸ διαφύγῃ ἀπὸ τοὺς ἰδρωτοποιοὺς ἀδένες ἀντὶ νὰ μείνῃ στὸ αἷμα, ἡ λειτουργία τοῦ νεφροῦ γίνεται ἐλαττωματική.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἰδρώτας παρασύρει μαζί του καὶ ἕνα μέρος τοῦ ἁλατιοῦ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο, γιὰ τὸν ὀργανισμό. Πρᾶγμα πάλι ποὺ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα ἐλάττωσι τῆς γεύσεως, μυϊκὴ ἐξασθένησι, κράμπες καὶ δυσχέρεια στὴν ἀναπνοή.

Ὁ ἰδρώτας καὶ τὸ ἁλάτι

Αὐτοὶ ποὺ ἰδρώνουν πολὺ πρέπει νὰ τρῶνε πολὺ ἁλατισμένα φαγητά. Καὶ αὐτὸ γιατὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀναπληρώσουν τὴν ἀπώλεια τοῦ ἁλατιοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ ποὺ προκαλεῖ ἡ ἐφίδρωσι. Γι' αὐτὸ οἱ θερμαστὲς τῶν καραβιῶν πίνουν θαλασσινὸ νερό, οἱ Ἄγγλοι ἀνθρακωρύχοι καὶ οἱ Αὐστραλοὶ ἐργάτες ἁλατισμένη μπύρα. Οἱ Γιαπωνέζοι ἔχουν κουρέτα ἁλατιοῦ γιὰ τὴ δίψα καὶ τὴν κούρασι, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀλεξιπτωτισταὶ τῶν θερμῶν κλιμάτων ἔχουν μαζί τους δισκία ἁλατιοῦ γιὰ νὰ ἁλατίζουν ἀλαφρὰ τὶς τροφές τους.

Τὸ πολὺ φαγητὸ προκαλεῖ ἐφίδρωσι;

Στὶς πιὸ πολλὲς περιπτώσεις ναί. Πρὸ πάντων ὅταν τρῶμε «θερμαντικὲς» τροφές, πλούσιες σὲ θερμίδες, ποὺ αὐξάνουν ἀναγκαστικὰ τὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος, γι' αὐτὸ καὶ αἰσθανόμαστε τὴν ἐπιθυμία νὰ κατεβάσουμε κρασί (τραβᾶει κρασί, λέμε γιὰ τὰ βαρειὰ φαγητὰ μὲ σάλτσες) ἢ ἄφθονα ποτήρια νερό.

Ἀδυνατίζει ὁ ἰδρώτας;

Μόνο ὅταν πρόκειται γιὰ «σπογγώδη» παχυσαρκία, ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴ συγκράτησι νεροῦ μέσα στοὺς ἱστοὺς τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ ἐφίδρωσι δὲν ἐπενεργεῖ ὅταν πρόκειται γιὰ λιπώδη ἢ ἀδενικὴ παχυσαρκία.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, τὸ ἀδυνάτισμα ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἐφίδρωσι εἶναι προσωρινό.

Πέφτουν τὰ μαλλιὰ μὲ τὸν ἰδρώτα;

Ναί, ὅταν δὲν παίρνουμε ἀρκετὰ μέτρα ὑγιεινῆς δηλαδὴ ὅταν δὲν πλένουμε ἀρκετὰ συχνὰ τὰ μαλλιά μας, ποὺ πρέπει νὰ ἀερίζωνται συνεχῶς γιὰ νὰ διευκολύνεται ἡ ἐξάτμισις.

Ἄφθονος ἰδρώτας ποὺ «λιμνάζει» ἀνάμεσα στὰ μαλλιὰ, συγκρατεῖ τὴ σκόνη καὶ τὶς ἀκαθαρσίες ποὺ δὲν ἀργοῦν νὰ ἐρεθίσουν τὸ δέρμα τοῦ κρανίου. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, ὁ ἰδρώτας περιέχει τοξικὰ στοιχεῖα, ποὺ προκαλοῦν διαταραχὲς ἐπιβλαβεῖς στὴ ζωὴ τῶν τριχῶν.

Ἡ μπύρα προκαλεῖ μεγαλύτερη ἐφίδρωσι ἀπὸ τὸ κρασί;

Τίποτα δὲν τὸ ἀποδεικνύει. Ὅμως τώρα μὲ τὴ ζέστη πίνουμε συνήθως περισσότερη μπύρα παρὰ κρασί, πρᾶγμα ποὺ δίνει τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ μπύρα προκαλεῖ μεγαλύτερη ἐφίδρωσι. Εἶναι πιθανόν, ὅτι ἂν πίναμε τόσα ποτήρια κρασὶ ὅσα καὶ μπύρα θὰ εἴχαμε τὰ ἴδια ἀποτελέσματα ἀπὸ ἄποψι ἐφιδρώσεως. Γιατὶ στὴν ἐφίδρωσι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ἡ ποσότητα τοῦ ὑγροῦ καὶ ὄχι ἡ ποιότητά του

ΖΕΡΜΑΙΝ ΕΓΚΥ

ΑΝ ΙΔΡΩΝΕΤΕ;

- Νὰ ἀερίζεσθε
- Νὰ φορᾶτε ἐλαφρὰ φορέματα
- Νὰ κάνετε συχνὰ μπάνιο χλιαρὸ ἢ ζεστὸ
- Νὰ ρίχνετε πάνω σας μπόλικο τάλκ
- Νὰ πίνετε πολλὰ νερὰ
- Νὰ τρῶτε ἁλάτι
- Νὰ ἀποφεύγετε τὶς θερμαντικὲς τροφὲς καὶ τὰ βαρειὰ φαγητὰ
- Νὰ τρῶτε σὲ ὡρισμένες ὧρες
- Νὰ κάνετε ἥσυχη ζωὴ
- Νὰ δαμάζετε τὰ νεῦρα σας

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

τοῦ 69ου παραρτήματός μας

ΨΑΡΑΔΙΚΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ

Συμπληρώστε τὴν καλοκαιρινὴ γκαρνταρόμπα σας μὲ ἕνα ψαράδικο παντελόνι ποὺ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση πολὺ στὶς ἐκδρομὲς καὶ τὰ ταξίδια. Τὸ παντελόνι σὲ τύπο φόρμας εἶναι ἡ ἐφετεινὴ κατάκτησις τῆς μόδας. Τὸ μοντέλο αὐτὸ εἶναι ραμμένο ἀπὸ λινὸ μονόχρωμο ὕφασμα καὶ γαρνίρεται μὲ ἐξωτερικὰ γαζιά. Ἂν ἔχετε ὅμως πολὺ στήθος παραλεῖψτε τὸ ἐπάνω κομμάτι καὶ τὶς τιράντες.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὰ κομμάτια ποὺ ἀποτελοῦν τὸ πατρὸν τοῦ παντελονιοῦ αὐτοῦ εἶναι τρία. Κόψετε τὰ κομμάτια ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 δυὸ φορὲς τὸ κάθε ἕνα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 διπλὸ χωρὶς ραφὴ στὴ μέση. Θὰ χρειαστῆτε ἀκόμα ἕνα ζωνάκι στὸ φάρδος τῆς μέσης σας καὶ δυὸ τιράντες ποὺ θὰ σταυρώνουν πίσω. Θὰ κόψετε καὶ δυὸ ἐσωτερικὲς τσέπες ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοποθετήσεως ἐσωτερικῆς τσέπης τοῦ κομματιοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1.

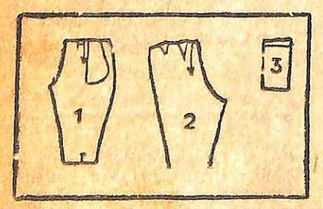

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψτε τὰ τρία κομμάτια σὲ διαφανὲς χαρτὶ μὲ τὰ σημάδια τους. Τὸ κομμάτι ὑπ' ἀριθ. 1 θὰ τὸ ἑνώσετε μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1α γιὰ νὰ ἔχετε ὁλόκληρο τὸ ἐμπρὸς κομμάτι τοῦ παντελονιοῦ. Τὸ κομμάτι ὑπ' ἀριθ. 2 θὰ τὸ τελειώσετε προεκτείνοντας τὶς γραμμές του. Τοποθετήστε τὰ κομμάτια στὸ διπλωμένο ὕφασμά σας καὶ κόψτε τα. Προτοῦ τὰ ξεκαρφιτσώσετε περάστε τὰ σημάδια τους. Τρυπῶστε τὶς πλαΐνες ραφὲς καὶ τὴ ραφὴ ἐμπρὸς καὶ πίσω καθὼς καὶ τὶς πένσες. Προβάρετε καὶ γαζώστε ὅλες τὶς ραφές. Ἑτοιμάστε τὸ ζωνάκι καὶ τρυπῶστε το στὴ μέση καθὼς καὶ τὸ ἐπάνω κομμάτι. Τοποθετήστε τὶς ἐσωτερικὲς τσέπες καὶ κάμετε ρελιαστὰ τὰ ἀνοίγματά τους. Γυρίστε ἕνα στρίφωμα στὸ κάτω μέρος ἀφίνοντας δυὸ ἀνοίγματα ἐμπρός. Ράψτε τὸ ἐπάνω κομμάτι καὶ γυρίστε ἕνα ρεβὲρ πρὸς τὰ κάτω τοποθετώντας δυὸ κουμπιὰ στὶς ἄκρες. Ἀφοῦ τελειώσετε τὶς τιράντες ράψτε τὶς ἐμπρὸς ἐνῶ πίσω, θὰ κουμπώνουν μὲ δυὸ ἐσωτερικὰ κουμπιά. Τοποθετήστε ἕνα φερμουὰρ στὸ ἀριστερὸ πλάϊ καὶ κάμετε ἐσωτερικὰ γαζιὰ στὶς τιράντες, στὸ γύρισμα τοῦ κομματιοῦ καὶ στὸ στρίφωμα κάτω.

ΦΟΥΣΤΑ — ΜΠΛΟΥΖΑ

Τὸ δεύτερο πατρὸν τοῦ παραρτήματός μας εἶναι ἡ κομψὴ αὐτὴ μπλούζα μὲ τὴ φαρδειὰ της φούστα. Τὸ μπλουζάκι εἶναι ἐφαρμοστὸ καὶ φορίεται ἀπ' ἔξω. Μπορεῖτε νὰ τὸ φτιάξετε ἀπὸ μονόχρωμη ποπλίνα ἢ ἀπὸ λινὸ καὶ νὰ τὸ γαρνίρετε μὲ ἐξωτερικὰ γαζιά. Ἀπὸ τὰ ἴδια ὑφάσματα ράψτε καὶ τὴ φούστα σὲ χρῶμα ἀντίθετο ἀπὸ τὸ μπλουζάκι. Πολὺ κομψὸ θὰ εἶναι ἂν ράψετε ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα καὶ τὰ δυὸ κομμάτια καὶ ἔτσι νὰ ἔχετε ἕνα χαριτωμένο ντὲ-πιές. Προτιμήστε πάντως μονόχρωμο λινὸ καὶ παραλεῖψτε τὰ ἐξωτερικὰ γαζιά.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὰ κομμάτια ποὺ ἀποτελοῦν τὸ πατρὸν τῆς μπλούζας καὶ τῆς φούστας εἶναι τέσσερα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἕως 7. Θὰ κόψετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 δυὸ φορές, τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 διπλὸ χωρὶς ραφή, τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 μιὰ φορὰ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 τέσσερις φορές Θὰ κόψετε ἀκόμα δυὸ μόστρες ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοποθετήσεως μόστρας τοῦ κομματιοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ ἕνα ζωνάκι γιὰ τὴ φούστα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψτε τὰ κομμάτια ὅπως σᾶς λέμε καὶ γιὰ τὸ προηγούμενο πατρόν. Κόψετε τὰ κομμάτια καὶ τρυπῶστε τὶς ραφὲς τῆς μπλούζας καὶ τὶς πένσες καὶ προβάρετε. Γαζώστε καὶ τοποθετήστε τὶς μόστρες, γυρίστε τις καὶ γαζώστε ἀριστερὰ τὸ τσεπάκι ἀφοῦ τὸ γυρίσετε, γυρίστε ἕνα στρίφωμα ἀπὸ κάτω καὶ κάνετε τὰ ἐξωτερικὰ γαζιά. Ράψτε τὰ κουμπιὰ καὶ φτιάξτε τὶς κουμπότρυπες. Στὴ φούστα τρυπῶστε τὶς τέσσερις ραφὲς καθὼς καὶ τὶς τέσσερις πλαϊνὲς ραφὲς μέχρι τὶς κουφόπιετες, προβάρετε καὶ γαζώστε. Τὶς δυὸ πλαϊνὲς μπροστινὲς ραφὲς θὰ τὶς γαζώσετε ψηλὰ γιὰ νὰ ἀφήσετε ἀνοίγματα γιὰ τσέπες. Τοποθετήστε τὸ ζωνάκι στὴ μέση καὶ ἀφῆστε ἕνα ἄνοιγμα στὸ πλάϊ καὶ ράψτε τὸ φερμουάρ. Γυρίστε τὸ στρίφωμα ἀπὸ κάτω καὶ ράψτε το. Στὰ δυὸ ἀνοίγματα τῆς τσέπης κεντήστε μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα κλωστὴς δυὸ βέλη.

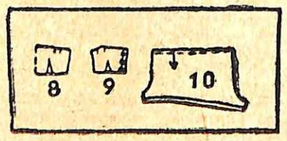

ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

(Γιὰ κοριτσάκι 6 ἐτῶν)

Τὸ τρίτο πατρὸν εἶναι ἕνα χαριτωμένο σύνολο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ φουφούλα μὲ κορσὰζ καὶ μιὰ φαρδειὰ φούστα ποὺ φορίεται ἀπὸ πάνω. Ράψτε τὸ σύνολο γιὰ τὴν κορούλα σας ἀπὸ καρὸ κόκκινο τσίτι ἢ ποπλίνα καὶ γαρνίρετέ το μὲ μιὰ κεντητὴ μπλὶ κορδέλα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ πατρὸν τῆς φουφούλας ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία κομμάτια καὶ ἀπὸ δυὸ φύλλα, ποὺ δὲν σᾶς τὰ δίνουμε, γιατὶ θὰ κοποῦν στὸ ἴσιο καὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴ φούστα. Θὰ χρειαστῆτε ἀκόμα καὶ τέσσερις τιράντες ποὺ θὰ δένουν στοὺς ὤμους. Θὰ κόψετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 διπλὸ χωρὶς ραφὴ στὴ μέση καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 9, 10 διπλά.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Τρυπῶστε τὶς πένσες τοῦ κορσὰζ καὶ τὶς ραφές. Τρυπῶστε καὶ τὶς ραφὲς ἐμπρὸς τῆς φουφούλας. Προβάρετε καὶ γαζώστε ὅλες τὶς ραφές. Στὸ κάτω μέρος τῆς φουφούλας γυρίστε ἕνα στρίφωμα καὶ περάστε λάστιχα, γυρίστε καὶ τὸ στρίφωμα στὸ ἐπάνω μέρος καὶ ράψτε τὶς τιράντες. Ράψτε τὰ κουμπιὰ πίσω καὶ κάνετε τὶς κουμπότρυπες. Ἑνώστε τὰ δυὸ φύλλα τῆς φούστας καὶ κάνετε τὶς πιέτες γύρω - γύρω. Ράψτε τὸ ζωνάκι τῆς μέσης καὶ γυρίστε τὸ στρίφωμα.

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΣΤΗΝ

ΙΤΑΛΙΑ
ΓΑΛΛΙΑ
ΕΛΒΕΤΙΑ
ΒΕΛΓΙΟΝ

ΑΠΟ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΕΩΣ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957

ΠΕΙΡΑΙΥΕΣ - Μεσσήνη - Νεάπολις - ΡΩΜΗ - Σιέννα - ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ - Πίζα - Βιαρέτζιο - Ραπάλο - Γένοβα - Ἰμπέρια - Σὰν Ρέμο - Βεντιμίλια - Μονακὸ - ΝΙΚΑΙΑ - Κάννα - Προβάνς - Ἀβινιὸν - Λυὼν - Μανσὸν - Ἀβαλὸν - Ὀξὲρ - Σὲν - Φοντενεμπλὼ - ΠΑΡΙΣΙ - ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ - Λουξεμβοῦργο - Βασιλεία - Ζυρίχη - Λουγκάνο - Κόμο - ΜΙΛΑΝΟ - Πάδοβα - Βερόνα - Βενετία - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΝΕΑΠΟΛΙΣ
Υ)Κ. «ΟΛΥΜΠΙΑ»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

«ΑΤΛΑΣ»

ΚΟΡΑΗ 4 (Κάτω στὴ Στοά)
ΑΘΗΝΑΙ, Τηλέφ. 22462 καὶ 36050

ΜΙΑ ΩΡΑ ΠΡΙΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΕΝΤΕ ΩΡΕΣ ἀκόμα ὡς τὰ ἑλβετικὰ σύνορα, εἶπε ἡ Οὔρσουλα καθὼς ἀνασηκωνόταν καὶ χασμουριόταν.

Ἦταν μονάχη στὸ βαγόνι τοῦ σιδηροδρόμου, μονάχη καὶ κουρασμένη. Κύτταξε τὸ ρολοὶ τοῦ χεριοῦ της. «Πόσο μακρὰ εἶναι ἡ νύχτα!» σκέφτηκε. Κι' ὕστερα τὸ κάθισμα ἑνὸς βαγονιοῦ δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀναπαυτικὸ κρεβάτι. Γύρισε ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ κι' ἔκλεισε τὰ μάτια. Καὶ καθὼς τὸ τραῖνο σταματοῦσε στὴ Φραγκφούρτη τὴν πῆρε γιὰ καλὰ ὁ ὕπνος.

Ξύπνησε πάλι ὅταν τὸ τραῖνο περνοῦσε ἀπὸ τὸ Ὄφφενμπουργκ, γιατὶ ἔκανε μιὰ μεγάλη στροφή. Δὲν ἄνοιξε ὅμως τὰ μάτια της. Ἤθελε νὰ συνεχίση ἀκόμα τὸ ὄνειρο ποὺ ἔβλεπε: ἕναν ἄντρα νὰ σκύβη ἐπάνω της καὶ νὰ τὴ φιλᾶ μὲ προφύλαξι.

Χαιμογελώντας σκεφτόταν ὅτι εἶχε γοητευτῆ ἀπὸ ἕνα φιλὶ στ' ὄνειρό της. «Ἔλα, Οὔρσουλα», σκέφτηκε, «δὲν εἶσαι πιὰ μιὰ δεκαεξάχρονη κοπελλίτσα. Ἔφτασες τὰ εἴκοσι δυό. Κάπνισε τώρα ἕνα τσιγάρο νὰ ξανάρθης στὴν πραγματικότητα».

Σηκώθηκε ζωηρά, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ βγάλη τὸ πακέτο μὲ τὰ τσιγάρα ἀπ' τὴν τσάντα της, ἔβγαλε τὴ χτένα καὶ ἔφτιαξε τὰ μαλλιά της. Γιατὶ ἀπέναντί της καθόταν ἕνας νεαρὸς ἄντρας.

— Καλημέρα, τῆς εἶπε αὐτός. Δὲ θέλησα νὰ σᾶς χαλάσω τὸν ὕπνο. Σὲ μιὰ ὥρα φτάνουμε στὰ σύνορα.

Ἡ Οὔρσουλα δὲν ἀπάντησε, τὰ εἶχε χαμένα. Ἔβγαλε ἀπ' τὴ βαλίτσα της μιὰ πετσέτα, πούδρα καὶ κραγιὸν καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ διαμέρισμα χωρὶς νὰ μιλήση. Τὸ μαντό της, μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε σκεπαστῆ, τὸ εἶχε ἀφήσει τσαλακωμένο ἐπάνω στὸ κάθισμα.

Ἔφτιασε τὰ μαλλιά της, πέρασε λίγη πούδρα καὶ ροὺζ στὸ πρόσωπό της καὶ γύρισε στὸ διαμέρισμα. Στὸ κινητὸ τραπεζάκι ὑπῆρχαν δυὸ φλιτζάνια καφές. Ἡ Οὔρσουλα γέλασε.

— Μαντεύετε βλέπω τὶς σκέψεις, εἶπε. Καὶ ξέρετε, ὅτι θὰ παράγγελνα κι' ἐγὼ καφέ. Πολὺ εὐγενικὸ ἐκ μέρους σας. Μπορῶ νὰ σᾶς προσφέρω εἰς ἀντάλλαγμα λίγο μπεῖκον καὶ ψωμί;

Ἔτσι, ἡ Οὔρσουλα καὶ ὁ ἄγνωστος, ποὺ συστήθηκε ὡς Χὸρστ Βίντεο, προγευμάτισαν μὲ ὄρεξι. Καὶ καθὼς ἡ νέα ἔβγαλε τὸ πακέτο μὲ τὰ τσιγάρα της, εἶδε πὼς ἦταν ἄδειο. Τὸ πέταξε ἀπ' τὸ παράθυρο ἀνασηκώνοντας τοὺς ὤμους.

Ὁ Χὸρστ Βίντερ πήδησε ὄρθιος καὶ πῆγε πρὸς τὴν πόρτα.

— Πάω νὰ σᾶς φέρω τσιγάρα, εἶπε. Δυστυχῶς ἐγὼ καπνίζω μόνο πίπα.

Ἡ Οὔρσουλα πῆρε τὴν ἐφημερίδα, ποὺ ὁ Χὸρστ βγαίνοντας εἶχε ἀφήσει στὸ κάθισμά του. Ἦταν ταχυδρομημένη στ' ὀνομά του: Χὸρστ Βίντερ, μηχανικόν, Φραγκφούρτη, Βαλντστράσσε ἀρ. 19, ἔγραφε μιὰ ταινία στὴ γωνία τοῦ φύλλου. Γρήγορα τὴν ξανάφησε στὸ κάθισμα.

Μὲ δυὸ τσιγάρα στὰ χέρια του ξαναγύρισε μέσα ὁ Χὸρστ Βίντερ.

— Τὰ πῆρα ἀπὸ ἕναν κύριο στὸ γειτονικὸ διαμέρισμα, εἶπε, γελώντας. Τοῦ εἶπα ὅτι εἴσαστε ἄρρωστη ἀπὸ τὸ ταξίδι κι' εἴχατε ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα τσιγάρο.

Ἡ Οὔρσουλα τὰ πῆρε εὐχαριστώντας.

Μὲ τὴ συζήτησι ἡ ὥρα κυλᾶ γρήγορα. Ἔτσι κι' οἱ δυὸ μὲ ἔκπληξι εἶδαν τὸ τραῖνο νὰ κόβη ταχύτητα καὶ νὰ μπαίνη ἀργὰ στὸ σταθμὸ τῆς Βασιλείας. Ὁ Χὸρστ πῆρε τὴν γκαμπαρντίνα του καὶ τὴ βαλίτσα του ἐπάνω ἀπὸ τὸ δίχτυ. Ἔδωσε ὕστερα τὸ χέρι στὴν Οὔρσουλα λέγοντας:

—Μοῦ χαρίσατε εὐχάριστες ὧρες, ἂν καὶ τὸ πιὸ πολὺ κοιμόσαστε. Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς εὐχαριστῶ.

Καὶ βγῆκε γρήγορα ἀπὸ τὸ διαμέρισμα. Ἡ Οὔρσουλα πῆγε στὸ παράθυρο καὶ τὸν ἀποχαιρέτισε μὲ μιὰ κίνησι τοῦ χεριοῦ.

Κρῖμα, σκέφθηκε, ποὺ δὲν τὰ ξίδευε γιὰ τὴ Ζυρίχη. Μηχανικὰ σήκωσε τὸ τσαλακωμένο μαντό της ἀπὸ τὸ κάθισμα καὶ τὸ κρέμασε στὴν κρεμάστρα. Κάτι κύλησε κι' ἔπεσε κάτω ἀπ' τὸ κάθισμα. Ἡ Οὔρσουλα ἔσκυψε καὶ τὸ σήκωσε: ἦταν ἕνα ἀσημένιο μολύβι διαρκείας. Δὲν ἦταν δικό της. Μήπως ἦταν τοῦ Χὸρστ Βίντερ; Κύτταξε τὸ μολύβι ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές. Τὰ γράμματα Χ. Β. ποὺ ἦταν χαραγμένα ἐπάνω δὲν ἄφιναν καιμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὸν ἰδιοκτήτη του.

Τί καλὰ ποὺ ἤξερε τὴ διεύθυνσί του! «Θὰ τοῦ στείλω τὸ μολύβι μὲ δυὸ λέξεις», σκέφτηκε ἡ Οὔρσουλα κι' ἄνοιξε ἕνα βιβλίο γιὰ νὰ διαβάση. Δὲν εἶχε διαβάσει ὅμως παρὰ λίγες σελίδες, ὅταν τὸ βιβλίο ἔπεσε ἀπ' τὰ χέρια της καὶ τὰ μάτια της γούρλωσαν μὲ τρόμο.

Πῶς εἶχε βρεθῆ τὸ μολύβι ἐπάνω στὸ κάθισμά της; Τὰ μολύβια δὲν ἔχουν φτερὰ νὰ πετάξουν ἀπὸ τὸ ἕνα κάθισμα στὸ ἄλλο. Σηνήθως ἕνα μολύβι πέφτει ἀπὸ τὸ τσεπάκι τοῦ στήθους, μόνο ὅταν σκύψη κανείς!

Καὶ ξαφνικὰ ἡ Οὔρσουλα κατάλαβε: τὸ ὄνειρο ποὺ εἶχε δὴ δὲν ἦταν καθόλου ὄνειρο! Ἔγειρε τὸ κεφάλι στὴ γωνιὰ τοῦ καθίσματος, ἔκλεισε τὰ μάτια κι' ἄρχισε νὰ ὀνειρεύεται τὸν Χὸρστ Βίντερ....

ΕΞΗ ΜΗΝΕΣ ἀργότερα, καθὼς τὸ τραῖνο προχωροῦσε πρὸς τὴ Ζυρίχη, ἀνάμεσα στὸ Ὄφφενμπουργκ, καὶ τὸ Φράϊμπουργκ ἕνας ἄντρας ἔλεγε στὴ νεαρὴ γυναίκα του:

— Ἐδῶ ἦταν, Οὔρσουλα. Ἀκριβῶς μιὰ ὥρα πρὶν φτάσουμε στὰ σύνορα!

ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ

Πόσο πιὸ πολιτισμένο θὰ φανῆ τὸ σπίτι σας ὅταν γυαλίσετε τὰ μωσαϊκά σας μὲ ΛΑΜΠΟΛΙΝ. Ἡ ΛΑΜΠΟΛΙΝ ὅμως δὲν εἶναι μόνο γιὰ μωσαϊκά. Δοκιμάστε την καὶ σεῖς σήμερα, εἴτε σὲ μάρμαρα ἢ πλακάκια, μουσαμάδες, ριπολίνες καὶ ἔπιπλα. Παντοῦ θὰ ἔχετε θαυμάσια ἀποτελέσματα.

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΕ ΧΡΩΜΑ
ΤΕΛΕΙΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΗ

■ Ζωηρὰ χρώματα, ὡρεῖα ἐμπριμέ, ὑφάσματα δροσερὰ καὶ σχέδια κομψὰ ἀποτελοῦν τὴ μόδα τοῦ φετεινοῦ κολοκοιριοῦ, ποὺ μεταβάλλει τὴ γυναίκα σὲ σωστὸ λουλούδι. Μὲ τὴν ἀτέλειωτη ποικιλία τους καὶ τὶς σχετικῶς φθηνὲς τιμές τους δίνουν τὴν εὐκαιρία καὶ στὴν πιὸ συντηρητικὴ ν' ἀποκτήση δυὸ τρία φουστάνια κι' ἔτσι ν' ἀπολαύση κι' αὐτὴ τὴ χαρὰ τῆς ἀλλαγῆς ποὺ εἶναι κάτι τὸ τόσο ζωτικὸ γιὰ κάθε γυναίκα.

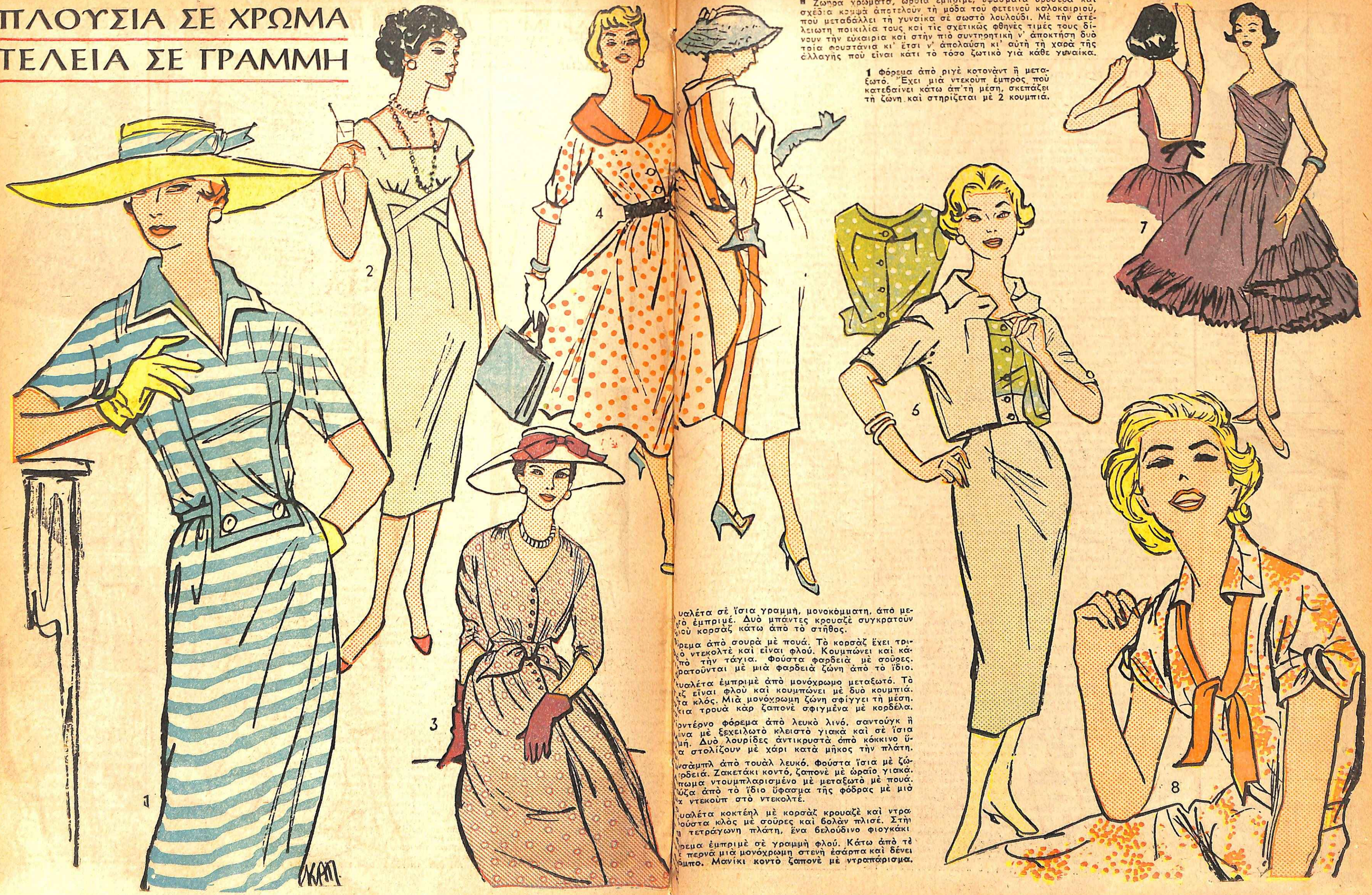

1 Φόρεμα ἀπὸ ριγὲ κοτονάντ ἢ μεταξωτό. Ἔχει μιὰ ντεκοὺπ ἐμπρος ποὺ κατεβαίνει κάτω ἀπ' τὴ μέση, σκεπάζει τὴ ζώνη καὶ στηρίζεται μὲ 2 κουμπιά.

ιυαλέτα σὲ ἴσια γραμμή, μονοκόμματη, ἀπὸ μεγὸ ἐμπριμέ. Δυὸ μπάντες κρουαζὲ συγκρατοῦν ιοῦ κορσὰζ κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος.

ρεμα ἀπὸ σουρὰ μὲ πουά. Τὸ κορσὰζ ἔχει τριὸ ντεκολτὲ καὶ εἶναι φλοῦ. Κουμπώνει καὶ κάπὸ τὴν τάγια. Φούστα φαρδεὶὰ μὲ σοῦρες. ρατοῦνται μὲ μιὰ φαρδεὶὰ ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο.

ιυαλέτα ἐμπριμὲ ἀπὸ μονόχρωμο μεταξωτό. Τὸ ιζ εἶναι φλοῦ καὶ κουμπώνει μὲ δυὸ κουμπιά. τα κλός. Μιὰ μονόχρωμη ζώνη σφίγγει τὴ μέση. κια τρουὰ κὰρ ζαπονὲ σφιγμένα μὲ κορδέλα.

ρντέρνο φόρεμα ἀπὸ λευκὸ λινό, σαντούγκ ἢ ίνα μὲ ξεχειλωτὸ κλειστὸ γιακὰ καὶ σὲ ἴσια μή. Δυὸ λουρίδες ἀντικρυστὰ ὁπὸ κόκκινο ὕα στολίζουν μὲ χάρι κατὰ μῆκος τὴν πλάτη.

ωσὰμπλ ἀπὸ τουὰλ λευκό. Φούστα ἴσια μὲ ζώρδειά. Ζακετάκι κοντό, ζαπονὲ μὲ ὡραῖο γιακὰ. πωμα ντουμπλαρισμένο μὲ μεταξωτὸ μὲ πουά. ύζα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα τῆς φόδρας μὲ μιὰ α ντεκοὺπ στὸ ντεκολτέ.

ιυαλέτα κοκτέηλ μὲ κορσὰζ κρουαζὲ καὶ ντρα ούστα κλὸς μὲ σοῦρες καὶ βολὰν πλισέ. Στὴν η τετράγωνη πλάτη, ἕνα βελούδινο φιογκάκι

ρεμα ἐμπριμὲ σὲ γραμμὴ φλού. Κάτω ἀπὸ τὰ ε περνᾶ μιὰ μονόχρωμη στενὴ ἐσάρπα καὶ δένει ωμπο. Μανίκι κοντὸ ζαπονὲ μὲ ντραπάρισμα.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα ἐπὶ τῆ βάσει τῶν τελευταίων ἐπιτεύξεων τῆς Βιοχημείας.

'Εφάμιλλα τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν.

'Οδὸς 'Ερμοῦ ἀριθ. 21
Τηλέφωνον 20.887

Floralia

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΝΤΟΥ ΜΠΛΕ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ 20 ΕΤΩΝ ΣΧΕΔΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΜΑΡΚΑ ΦΛΟΡΑΛΙΑ. ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ εἰς τὰ καλὰ κοσμηματοπωλεῖα.

'Ο
Νευρολογος-Ψυχιατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη Νέος ἀριθ. τηλεφ. 614.620.

Τὸ κολιέ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΝ ὁ Ζὺλ Γκαρὸν δὲν εἶχε περίφημα μάτια καὶ ἐξαιρετικὴ ἐξυπνάδα, θὰ εἶχε πέσει μὲ τὸ κεφάλι στὴν παγίδα. 'Η παγίδα φυσικὰ ἦταν αὐτὴ ἡ ὄμορφη μελαχροινή, μὲ τὸ βαρύτιμο κολιὲ ἀπὸ μαργαριτάρια στὸ λαιμό της. Κι' ἐκεῖνος ποὺ εἶχε στήσει τὴν παγίδα δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Μαρσὲλ Ριμπώ, τὸν χοντρὸ ἐπιθεωρητὴ τῆς 'Ασφαλείας.

Καθισμένος σ' ἕνα τραπεζάκι τοῦ καφενείου στὸ πεζοδρόμιο ὁ Ζὺλ παρατηροῦσε τὴν κυρία Ντακρώ, τὸ μεγαλύτερο δηλαδὴ μέρος τοῦ δολώματος. 'Η κυρία, μὲ τὸ πιὸ ἀθῶο καὶ ἀφελὲς ὕφος τοῦ κόσμου, ἔπαιρνε τὸ ἀπεριτίφ της. 'Ο Ζὺλ τῆς χαμογέλασε. Σίγουρα ἦταν ἡ μεγαλύτερη θεατρίνα τοῦ κόσμου. Αὐτός, ὁ Ζὺλ Γκαρόν, ἄνθρωπος τοῦ κόσμου κι' ὁ περιφημότερος κλέφτης κοσμημάτων τῆς Γαλλίας, παρὰ λίγο νὰ τὴν πάθη. Εὐτυχῶς, τὸ μάτι του εἶχε πάρει τὸν Ριμπώ, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὸ δρόμο. Σίγουρα τὸν παρακολουθοῦσε.

«Μαγεμένος» ἀπὸ τὰ μαργαριτάρια τοῦ κολιέ της ὁ Ζὺλ εἶχε πιάσει γνωριμία στὸ χῶλ ἑνὸς ξενοδοχείου μὲ τὴν κυρία Ντακρὼ ποὺ, ἄλλωστε, πρόθυμα ἔπιασε κουβέντα μαζί του. Καὶ ἡ γνωριμία θὰ γινόταν πιὸ στενή, ἂν ὁ Ζὺλ δὲν ἀπαντοῦσε στὸ δρόμο του δυὸ - τρεῖς φορὲς τὸν Ριμπὼ νὰ κόβη βόλτες, πρᾶγμα ἀντίθετο πρὸς τὴ συνήθειά του, νὰ κάθεται μόνιμα σχεδὸν στὴν πολυθρόνα τοῦ γραφείου του. Αὐτὸ ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ τὸν κάνη νὰ μυριστῆ τί τοῦ μαγείρευε. Γιατὶ σίγουρα θὰ βρισκόταν μπροστά του μόλις θὰ ἔβαζε στὸ χέρι τὸ κολιέ.

'Η κυρία Ντακρὼ τοῦ εἶχε συστηθῆ σὰ χήρα ἑνὸς μεγαλοκτηματία τῆς Προβηγκίας, ποὺ εἶχε ρθῆ νὰ περάση μερικὲς μέρες στὸ Παρίσι. Καλὸ παραμύθι, σκέφτηκε ὁ Ζὺλ. Καὶ τὸ κολιὲ σίγουρα τῆς τὸ εἶχαν δώσει ἀπὸ τὴν 'Ασφάλεια γιὰ νὰ τὸν τυλίξουν. 'Αμ' δέ!

Μιὰ χαμηλὴ γλυκειὰ φωνὴ τὸν ἀπόσπασε ἀπὸ τὶς σκέψεις του.

— Δὲν μιλᾶτε, βλέπω, κύριε Ζύλ.

'Ο Ζὺλ κύτταξε πρὸς τὸ μέρος της. 'Η κυρία Ντακρὼ τὸν κυττοῦσε μὲ βλέμμα γεμάτο γοητεία. Τὰ χείλη της, σὰν πορφυρὰ μπουμπούκια, τοῦ χαμογελοῦσαν. Σηκώθηκε καὶ πλησίασε στὸ τραπεζάκι της. 'Ἦταν βέβαια ἐπικίνδυνη, ἀλλὰ καὶ τρομερὰ ὄμορφη. Κι' ὁ Ζὺλ δὲν μποροῦσε ν' ἀντισταθῆ σὲ μιὰ ὄμορφη γυναίκα, ὅσο κι' ἐπικίνδυνη κι' ἂν ἦταν.

— Γιὰ μιὰ στιγμὴ μονάχα, εἶπε μ' εὐγένεια. 'Η ὀμορφιά σας μ' ἄφησε ἄλαλο.

'Η νεαρὴ γυναίκα γέλασε.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε. Νόμισα πὼς εἴχατε βαρεθῆ τὴν... ἀς ποῦμε τὴ φιλία μας.

— 'Αστειεύεσθε; εἶπε ζωηρὰ ὁ Ζύλ. "Ισα - ἴσα τὸ ἀντίθετο. Γιὰ νὰ σὰς τὸ ἀποδείξω μάλιστα θὰ σᾶς παρακαλοῦσα νὰ μοῦ κάνετε τὴν εὐχαρίστησι νὰ φᾶμε μαζὶ ἀπόψε. Τί θὰ λέγατε γιὰ τὸ ρεστωρὰν «Περοκέ»;

'Η κυρία Ντακρὼ δέχτηκε πρόθυμα. 'Ο Ζὺλ τὴ χαιρέτησε κι' ἀπομακρύνθηκε. Μιὰ σατανικὴ ἰδέα τοῦ εἶχε ἔρθει στὸ μυαλό.

Διευθύνθηκε στὸ «Μπωκλαίρ», ἕνα ἀμφίβολης φήμης ξενοδοχεῖο, ποὺ βρισκόταν σὲ μιὰ πιὸ ἀμφίβολης φήμης συνοικία τοῦ Παρισιοῦ. 'Εκεῖ ἔμενε ὁ 'Ετιὲν Ντυβάλ, φίλος του ἄλλοτε καὶ προστατευόμενός του.

Λέμε «ἄλλοτε» γιατὶ ὁ 'Ετιὲν Ντυβὰλ εἶχε δάσκαλο στὴν κλοπὴ κοσμημάτων τὸ Ζὺλ Γκαρόν. "Οταν τελειοποιήθηκε στὴν «τέχνη», ἔβαλε φυσικὰ τὰ γυαλιὰ στὸ δάσκαλό του. Κάτω ἀπὸ τὴ μύτη του εἶχε κλέψει ἕνα βραχιόλι τῆς μίσες φώνς, ἐλαφρόμυαλης γυναίκας ἑνὸς 'Αμερικανοῦ βασιλιᾶ τοῦ χάλυβος, τὰ σμαράγδια τῆς κόμησσας Μίντλεμαρ, τὰ ρουμπίνια κάποιας κυρίας Ο' Χάρα...

"Ἦταν μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ τὸ Ζὺλ νὰ τὸν ἐκδικηθῆ. Στὴν πογίδα τοῦ Ριμπὼ θὰ ἔπεφτε ὁ 'Ετιὲν κι' ὄχι αὐτός! "Ετσι θᾶβγαζε κοὶ ἕναν ἀνταγωνιστὴ του ἀπὸ τὴ μέση.

Στὸν 'Ετιέν, ἕνα νεανικό, νόστιμο καὶ κομψὸ ἄνδρα, δικαιολογήθηκε περίφημα: Εἶχε λάβει —εἶπε— τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Χερβοῦργο ὅτι ἡ μητέρα του ἦταν ἄρρωστη βαριὰ κι' ἔπρεπε νὰ φύγη ἀμέσως. 'Αλλὰ ἔλα ποὺ ἦτον τὸ ραντεβοὺ μὲ τὴν κυρία Ντακρὼ τὸ βράδυ; Κι' ἄρχισε νὰ περιγράφη τὴ γοητεία τῆς νεαρῆς γυναίκας. Καὶ μόνο ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἦταν ἀναγκασμένος νὰ μὴν πάη στὸ ραντεβοὺ μὲ τὸ θεῖο σὺτὸ πλάσμα, τὸν ἀπέλπιζε. "Ομως τὸ καθῆκον σὰν παιδιοῦ ποὸς τὴ μητέρα του, ἐοχόταν πρῶτο. Νὰ τὴν εἰδοποιήση ὅτι δὲν θὰ πάη; Οὔτε σκέψι! 'Η γυναίκα θὰ ἔμενε δυὸ - τρεῖς μέρες στὸ Παρίσι καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ τὶς χάση χωρὶς συντροφιὰ καὶ διασκέδασι.

Φυσικὰ ὁ 'Ετιὲν δέχτηκε πρόθυμα. Λάτρευε, εἶπε, τὶς ὄμορφες γυναῖκες, κι' εἶχε ἐμπιστοσύνη στὸ γοῦστο τοῦ Ζύλ.

"Ετσι ὁ Ζὺλ ἔφυγε γιὰ τὴ Ριβιέρα, ἀπολαμβάνοντας προκαταβολικὰ τὴν ἐκδίκησί του. 'Ο Ντυβὰλ δὲν θ' ἄντεχε στὸν πειρασμὸ νὰ κλέψη τὸ κολιὲ κι' ἔτσι θᾶπεφτε στὰ γύχια τοῦ Ριμπώ.

Τὴν ἄλλη ἑβδομάδα ὁ Ζὺλ γύρισε στὸ Παρίσι. Τὸν πρῶτο σχεδὸν ποὺ βρῆκε στὸ δρόμο του, ἦταν ὁ ἐπιθεωρητὴς Ριμπώ. Θέλοντας νὰ τὸν ἀποφύγη μπῆκε σ' ἕνα καφενεῖο. Γρήγορα ὅμως ἀπογοητεύτηκε γιατί, σὲ λίγο ἔμπαινε μέσα κι' ὁ ἐπιθεωρητὴς ποὺ πῆγε καὶ κάθησε στὸ διπλανὸ τραπέζι.

— Μπά; ἔκανε βλέποντας τὸ Ζύλ. 'Εδὼ βρίσκεσαι καὶ σύ; 'Αρκετὸν καιρὸ ἔχω νὰ σὲ δῶ.

Αὐτὸ τὸ πελώριο ψέμα ἔκανε ἔξω φρενῶν τὸ Ζύλ.

— 'Αλήθεια; εἶπε εἰρωνικά. 'Αλλὰ καὶ τούτη ἀκόμα τὴ στιγμὴ μὲ παρακολουθήσατε. Τώρα τελευταῖα μάλιστα μὲ κυνηγήσατε ἀφείλικτα.

— 'Εσένα; ἔκανε μὲ εἰλικρινῆ ἔκπληξι ὁ Ριμπώ. Διάβολε! Εἶναι μήνες τώρα ποὺ οὔτε ἔχεις περάσει ἀπ' τὸ μυαλό μου. 'Απο τότε ποὺ ἔφυγα ἀπὸ τὴν 'Ασφάλεια.

'Ο Ζὺλ ἀνατινάχτηκε.

— 'Από...πότε;

— Τί διάβολο; μήπως κοιμᾶσθηκες; Εἶναι τέσσερες μῆνες τώρα ποὺ εἶμαι ἔκτος ὑπηρεσίας. Κατὰ συμβουλὴ τοῦ γιατροῦ μου. Αὐτὸς ὁ ἡλίθιος λέει πὼς ἡ καθιστικὴ ζωὴ μὲ βλάπτει. Καὶ ξέρεις τί μοῦ σύστησε; Νὰ περπατάω! 'Εμένα! 'Εμένα ποὺ τὸ μόνο ποὺ ἐπιθύμησα στὸν κόσμο, εἶναι τὸ ραχάτι. Τί νὰ κάνω ὅμως; Γιὰ νὰ κάνω τὸ κέφι αὐτουνοῦ τοῦ τσαρλατάνου, ἔχω ὀργώσει ὅλο τὸ Παρίσι περπατώντας. Καί...

Κύτταξε ὁλοσυρὰ τὸ Ζὺλ καὶ πρόσθεσε:

—Καὶ φαντάζομαι τώρα ποὺ ἔλειπε ὁ γάτος, τὰ ποντίκια θὰ χόρεψαν... Μὴν ἀνησυχῆς ὅμως καὶ θὰ ξαναγυρίσω. Λάβε τὰ μέτρα σου, λοιπόν, γιατί... "Ἐ ποὺ πᾶς;

'Ο Ζὺλ ἔβγαινε». Εἶχε βγῆ κιόλας ἔξω. Στὸ ταξὶ ποὺ μπῆκε, βρισκόταν σ' ἀληθινὴ ἀγωνία. Αὐτὸ τὸ θαυμάσιο κολιέ... Αὐτὸς ὁ Ζὺλ Γκαρόν, τὸ εἶχε ρίξει μόνος του στὴν τσέπη τοῦ 'Ετιέν! "Ἦταν τρομερό.

"Ἰσως ὅμως νὰ ἦταν καιρὸς ἀκόμα. Μπορεῖ ὁ 'Ετιὲν νὰ μὴ μπόρεσε νὰ τὸ βάλη στὸ χέρι.

'Ο ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου «Μπωκλαὶο» τὸν κύτταξε κατάπληκτος, βλέποντάς τον ἔτσι ἀναστατωμένο.

— Καλά, δὲν μάθατε τίποτα; ρώτησε τὸ Ζύλ.

— Νὰ μάθω τί;

— 'Αχαγούχα! ἔκανε ὁ ξενοδόχος. 'Εδὼ καὶ τρεῖς μέρες ὁ Ντυβὰλ —καλὰ ἔλεγα ἐγὼ πὼς εἶναι τυχερὸς ὁ παλιάνθρωπος— ἔφυγε γιὰ τὴν Προβηγκία μὲ τὴν ἀρραβωνιστικιά του. Εἶναι, ξέρετε, μιὰ χήρα μὲ τεράστια περιουσία. Θὰ παντρευτοῦν σὲ λίγες μέρες. Καὶ λένε πὼς ὁ Ντυβὰλ θ' ἀσχοληθῆ πιὰ μὲ τὰ κτήματό της καὶ θὰ παρατήση τὸ...προσωρινό, ὅπως ἔλεγε, ἐπάγγελμά του. Μά... ἔ; Τί πάθατε, κύριε; 'Εσεῖς γίνατε πράσινος... Νερό! φέρτε νερὸ νὰ τὸν συνεφέρω... Γρήγορα!

ΠΙΕΡ ΛΩΡΕΝ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ΡΙΖΙΚΗ ✗ ΑΝΩΔΥΝΟΣ
ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ ΑΜΠΑΖΩ
ΣΠΕΣΙΑΛΙΣΤ-ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΗ
ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΕΙΣ-ΚΡΕΑΤΟΕΛΚΟΣ
ΕΡΜΟΥ 51-ΤΗΛ.32-069

ΚΑΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Μεταξύ μας: Πόσο ὑποφέρετε ὅταν αἰσθάνεσθε πὼς οἱ γρομμὲς τοῦ σώματος σας δὲν εἶναι κομψές. Θά πῆτε τί νὰ κάμετε. Μὰ εἶναι τόσο ἁπλό. Ὑπάρχει σήμερα ἡ καταπληκτική ἀμερικανικὴ ἐφεύρεσις, τὸ Σαμπουὰν Μπάνιου STEPHEN'S. 'Αδυνατίζετε γρήγορα, ὅσο θέλετε καὶ ὅπου θέλετε. Ζητῆστε τὸ ὀτὰ φαρμακεῖα καὶ μυροπωλεῖα. Τή συνταγή θὰ τήν βρῆτε μέσα στὸ κουτάκι.

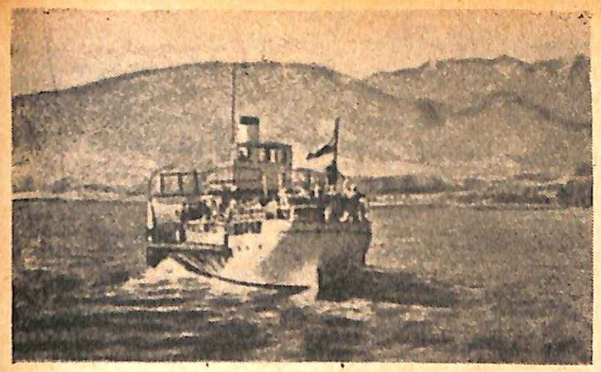

■ Τίποτα δὲν ξεκουράζει περισσότερο ἀπὸ μιὰν ἐκδρομὴ μὲ βαποράκι, στὰ γαλάζια νερὰ τοῦ ποταμοῦ Δούναβι!

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΔΟΥΝΑΒΙ

Για τοὺς εὐτυχεῖς ποὺ θὰ κάνουν διακοπές

Ο «Γιόχαν Στράους» σᾶς περιμένει. Θὰ σᾶς ὑποδεχτῆ στὶς ὀκτὼ τὸ πρωὶ, στὸ κέντρον τῆς Βιέννης. Θὰ σᾶς πάρη μαζί του κι' ἐνῶ θ' ἀκοῦτε τ' ὡραιότερά του βάλς, θὰ λικνίζεστε ταυτόχρονα στὰ νερὰ τοῦ Δούναβι. Στὰ γαλάζια του νερά. Εἶναι γαλάζια ἐκεῖ ποὺ θὰ σᾶς πάη ὁ Γιόχαν Στράους. 'Εκτὸς πιὰ ἐὰν ἐμεῖς τὰ λέμε γαλάζια, οἱ "Ἑλληνες τῆς Βιέννης, ἐπειδὴ ἀκριβῶς τί ἐστὶ γαλάζιος οὐρανὸς καὶ θάλασσα, τὸ ἔχουμε ἤδη ξεχάσει

'Εσεῖς ἀσφαλῶς θὰ τὰ βρῆτε πράσινα καὶ μὲ ἐπιείκεια, πρασινογάλαζα τὰ νερά. 'Εκτὸς πιὰ ἐὰν εἶστε πολὺ αὐστηρή, δὲν τὸ πιστεύω, ὁπότε θὰ τὰ πῆτε πρασινόμαυρα. Πάντως, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ Δούναβι, ἡ ἐκδρομή σας θὰ εἶναι ἀπολουστική. Χίλιες ὀμορφιὲς θὰ δῆτε, ὀχθες κατάφυτες, χωριουδάκια μισοκρυμμένα ἀνάμεσα στὰ περιβόλια, μ' σογκρεμισμένους παλαιοὺς πύργους, χαριτωμένα καφενεῖα ποὺ καθρεφτίζονται στὰ νερά, Θὰ βλέπετε τέτοιες εἰκόνες, ποὺ θὰ νομίζετε ὅτι ζωντανεύουν οἱ ζωγραφιὲς τῶν παιδιῶν σας. Αὐτὲς οἱ ζωγραφιές, ποὺ τὶς κάνουν μὲ τὰ χρωματιστὰ μολύβια τους, ποὺ ἔχουν τὰ πιὸ ζωηρὰ χρώματα. Καὶ γίνονται καταπράσινα τὰ βουνά, κατακόκκινες οἱ στέγες τῶν σπιτιῶν. Βάζουν καὶ ἀνθρωπάκια ἀνάμεσα στὶς ζωγραφιές τους τὰ παιδιά. Μὰ τοῦτα τ' ἀνθρωπάκια πρέπει νὰ τὰ δῆ κανεὶς μὲ τὰ μάτια του. Νὰ δῆ τὶς κοπέλλες μὲ τὸ τρισχαριτωμένο ἐθνικὸ φόρεμα. Τὴν πλατύτατη ἀνθισμένη φούστα, τὸ μονόχρωμο στενὸ μπουστάκι, τὰ φουσκωτὰ κάτασπρα μανίκια, τὸ θαρραλέο ντεκολτέ! Νὰ δῆ τὸ καπελάκι μὲ τὸ φτερό, τὸ κοντὸ πέτσινο βρακί, τὴ δαντελωτὴ ποδίτσα πάνω ἀπὸ τὴ φούστα. 'Η ἐθνικὴ φορεσιὰ τῆς κάθε αὐστριακῆς ἐπαρχίας ἔχει προσαρμοστῆ στὸ σύγχρονο καὶ φορίεται σ' ὅλη τὴ χώρα.

Θὰ κάνουμε λοιπὸν μιὰ ἐκδρομὴ μὲ τὸν Γιόχαν Στράους; "Η προτιμᾶτε τὸν Φράντς Σοῦμπερτ; Θὰ γυρίσουμε στὶς ὀκτώμισι τὸ βράδυ. Τὶς καθημερινές, πάλι μποροῦμε νὰ πάμε ἐκδρομή Τὰ βαποράκια τοῦ Δούναβι μᾶς περιμένουν ἀπὸ τὶς ἑπτάμισι τὸ βράδυ γιὰ μιὰ βόλτα. Καὶ τίποτα δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ χρωμα τους, τὸ κάτασπρο, ἀνάμεσα στ' ἄλλα πλοῖα τοῦ Δούναβι. Μὰ καὶ τώρα δὲν εἶναι λιγώτερο ὄμορφα καὶ λιγώτερο καθαρά. Κι' ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐπίσης, εἶναι τὸ ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβά. Μιὰ καμπίνα π.χ. γιὰ δυὸ πρόσωπα ἀπὸ τὴ Βιέννη, μέχρι τὸ Πασσάου, δηλαδὴ τὰ αὐστροβαυαρικὰ σύνορα, στοιχίζει ἑβδομήντα σελίνια (84 δραχ.). Οἱ δεύτερης τάξεως καμπίνες, μόνο πενήντα σελίνια. (60 δραχ.). Φυσικὰ, ἄλλα τόσα ἡ ἐπιστροφή.

'Η ἐφετεινὴ ἀτραξιὸν τοῦ Δούναβι εἶναι τὰ τρία της πλοιάρια ποὺ τὸ ὠνόμασαν «Ντονάουμπούσε», μὲ ἄλλα λόγια μπούσια — λευφορεῖα — τοῦ Δούναβι. Καὶ πράγματι μοιάζουν μὲ μεγάλα ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα. Τὸ καθένα τους χωρᾶ ἑκατὸν δέκα ἐπιβάτες, οὔτε ἕναν παραπάνω. Εἶναι κάτασπρα. Τὸ μῆκος τους εἴκοσι δυὸ μέτρα, τέσσερα καὶ μισὸ τὸ πλάτος τους. Τὰ ὑλικά τους, χρώμιο, ἀτσάλι καὶ γυαλί, πλέξιγκλας. Τὰ παράθυρα ἀνοίγουν μὲ αὐτόματο μηχανισμό. Τὰ περιβλήματα τῶν καθισμάτων μποροῦν νὰ μετατραποῦν σὲ σωσίβια. Μιὰ συσκευὴ μεγαφώνου εἶναι διατεταγμένη σ' ὁλόκληρο τὸ πλοῖο καὶ ὁ κυβερνήτης ποὺ εἶναι συγχρόνως καὶ ὁδηγός, μιλᾶ κατὰ τὸν πλοῦ στοὺς ἐπιβάτες, τοὺς ἐξηγεῖ ὅλα ὅσα βλέπουν, τὸ ἱστορικὸ τοῦ καθενὸς τοπίου. Καὶ δὲν εἶναι λίγα αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ κυβερνήτης — ξεναγὸς θὰ δοθῆ, θὰ φροντίση ὥστε οἱ ἐπιβάτες νὰ τὰ δοῦν καλύτερα. Οἱ περιφέρειες ποὺ διαπλέουν αὐτὰ τὰ τρία μικρὰ ποταμόπλοια εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἱστορικές. Τὰ παιδιὰ δὲν πληρώνουν εἰσιτήριο. 'Από ἕξη μέχρι δέκα τεσσάρων χρονῶν πληρώνουν μισό. Καὶ τώρα ποὺ πλουροφορηθήκαμε ὅλα ὅσα ἀφοροῦν τὰ τρία αὐτὰ χαριτωμένα «μπούσια» ἂς μάθουμε καὶ τὰ ὀνόματά τους: Μαρία, Τζουλιάνα, Κρίμχιλντ.

'Υπάρχει κι' ἕνα ἄλλο δρομολόγιο ποὺ ἀφορᾶ τὶς μεγαλύτερες λίμνες τῆς Αὐστρίας. Μερικὲς ἀπ' αὐτὲς ἔχουν μιὰν ὀμορφιά, γνωστὴ σ' ὅλον τὸν κόσμο.

Λοιπόν; 'Αποφασίσαμε τέλος ποιὸ πλοῖο θὰ πάρουμε γιὰ τὴν ἐκδρομή μας; Θὰ ξαπλώσουμε σὲ μιὰ πολυθρόνα, θὰ τὴν ἐνοικιάσουμε στὸ ἴδιο τὸ καράβι ἀντὶ ἑξῆ σελινίων, καὶ θὰ δοῦμε νὰ περνᾶνε ἀπὸ μπροστά μας δάση καὶ ὄχθες σ' ὅλους τοὺς τόνους τοῦ πράσινου, πόλεις, χωριά, πύργοι, παλάτια καὶ κάτι ποὺ δὲν τὸ φαντάζεσθε: 'Αμπελῶνες!

Πην. Μ.

γκρέκα

WEGA
Ράδιο

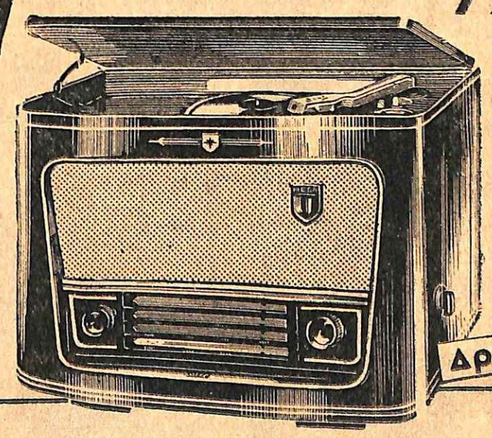

Δρ. 3.900

"ΒΕΓΚΑ" ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ

Κατασκευασμένο μὲ τὶς πιὸ σύγχρονες μηχανικὲς ἐξελίξεις καὶ τὴ πιὸ αἰσθητική γραμμὴ εἶναι τὸ κόσμημα καὶ ἡ ὑπερηφάνεια κάθε σπιτιοῦ.

✱ Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Καταστήματα ραδιοφώνων.

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

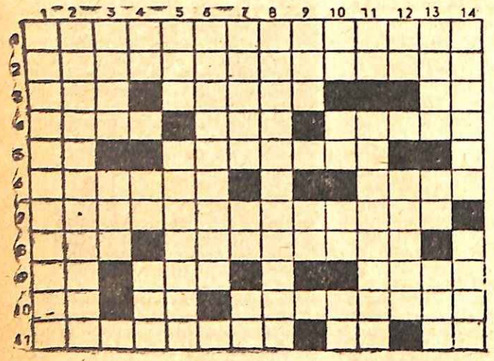

● **Τὸ σταυρόλεξο**

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) Κατασκευὴ ὀνομάτων.
2) Χριστιανικὴ γιορτή, ποὺ γιορτάζεται 25 μέρες μετὰ τὸ Πάσχα.
3) Σημαίνει τὸ μέρος ὅπου καὶ ὁ βασιλιὰς πηγαίνει μόνος του. — Ἱερὴ ὑπόσχεσις. — Προτάσσεται τῶν βασιλέων.
4) Δένδρο ποὺ ἀγαπᾶ τὸ νερό. — Μικρὸ ὄνομα ἠθοποιοῦ τοῦ κινηματογράφου. — Χαϊδευτικὸ γυναικεῖο ὄνομα.
5) Γράμμα ἀντιστρόφως. — Σπάνιο χημικὸ στοιχεῖο ποὺ μοιάζει μὲ πλατίνα.
6) Ἄμεσος κηδεμών. — Τὸ ἀρχαιότερο ὄνομα τῆς Πελοποννήσου.
7) Σημαίνει ἐξέγερσιν (οὐδ. αἰτ.)
8) Γαλλικὴ πόλις (γαλλ. προφορά). — Θυμίζει καρναβάλι.
9) Πρόθεσις. — Ἄρθρο (αἰτ. πληθ.). Λέξις σχετικὴ μὲ τὴ μουσική.
10) Δύο φωνήεντα.— Ἀναφ. ἀντωνυμία (ἀντιστρόφως). — Ἐθνικὸς εὐεργέτης.
11) Λίμνη στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας (αἰτ.). — Κτητικὴ ἀντωνυμία. — Δεικτικό.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) Ἄθροισμα γενῶν μὲ τὰ ἴδια χαρακτηριστικά.
2) Μέρος μεγάλης ἐκτάσεως τῆς Ἀμερικῆς ἐντὸς τοῦ Καναδᾶ (γεν.).
3) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (πληθ.). — Μάρκα αὐτοκινήτων.
4) Ὁ ἄνθρωπος ξενικά (ἀντιστρ.). — Ἀριθμητικό. — Εἰς διπλοῦν φανερώνει χορό.
5) Πρόθεσις. — Μικρὸ ποτάμι (αἰτ.).
6) Ἀρχαία πόλι στὴν Πεισιδία.
7) Γερμανὸς ἱστορικὸς (1838—1905). — Δύο ὅμοια σύμφωνα — Ἄρθρο (πληθ.).
8) Γεωκεντρικὸ συστημα (αἰτ.).
9) Ἀναφορ. ἀντωνυμία (δοτ. πληθ.) — 303
10) Δύο συνεχόμενα γράμματα. — Ἄρθρο — Δύο ὅμοια φωνήεντα — Νηματίο.
11) Δύο φωνήεντα — Πόλις τῆς Μοιτάνο τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.
12) Δύο ὅμοια σύμφωνα. — Πρὸ ὀλίγου καὶ διάφορα. — Ἀφαιρῶ καὶ.
13) Ἡ χήρα ἑνὸς ἡδὴ ποὺ κατεῖται μὲ τὸ νεκρὸ σύζυγό της (ἀντιστρόφως) — Γράμμα (ἀντιστρόφως) — Ἄρθρο στὴν ἀρχαία δωρική γλῶσσα (αἰτ.)
14) Ἐθνικὸ σύμβολο. — Κάθε μία.

Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

● **Τὰ ζῶα**

Ἡ εἰκόνα παριστάνει πέντε κλουβιὰ ὅπου ἀφρίσκονται ἕνα λιοντάρι, ἕνα ποντίκι, ἕνα σκυλί, ἕνας ἐλέφας καὶ μιὰ γάτα. Νὰ τοποθετήσετε ἔτσι τὰ ζῶα ὥστε τὸ κάθε ἕνα νὰ φοβᾶται τὸ ἄλλο ποὺ βρίσκεται στὸ ἀριστερὸ γειτονικό του κλουβί.

● **Ξένα νομίσματα**

Τὴ στιγμὴ ποὺ πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ μιὰ ξένη χώρα, ἕνας ταξιδιώτης, ἀντιλαμβάνεται ὅτι τοῦ μένουν μερικὰ νομίσματα ἴσης ἀξίας. Ἀποφασίζει ν' ἀγοράσῃ καρτ-ποστάλ. Τοῦ λείπει ἕνα νόμισμα γιὰ ν' ἀγοράσῃ 8 καρτ-ποστάλ. Ἂν ὅμως ἀγοράσῃ 6 κάρτες, θὰ τοῦ περισσέψουν 2 νομίσματα. Πόσα νομίσματα ἔχει;

● **Χορὸς μὲ λεμόνι**

Οἱ χορευτὲς χορεύουν ἔχοντας τὰ χέρια πισω στὴν πλάτη. Τὸ μόνο «συνδετικὸ» εἶναι ἕνα λεμόνι τοποθετημένο μεταξὺ τοῦ μετώπου τοῦ χορευτοῦ καὶ τῆς χορεύτριας. Τὸ ζευγάρι πρέπει νὰ χορεύῃ χωρὶς ν' ἀφήσῃ τὸ λεμόνι νὰ πέσῃ. Τὸ παιχνίδι πρέπει νὰ εἶναι τίμιο, δηλαδὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σκουντήξῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, γιατὶ τότε χάνει ὁ ἴδιος. Κερδίζει τὸ ζευγάρι ποὺ θὰ μείνῃ τελευταῖο στὴν πίστα.

● **Χορὸς μὲ πὶγκ-πόγκ**

Κάθε ζευγάρι ἐφοδιάζεται μ' ἕνα κουτάλι ποὺ μέσα βρίσκεται ἕνα μπαλάκι τοῦ πὶγκ-πόγκ. Οἱ χορευτὲς χορεύουν ἕνα γρήγορο βάλς κρατώντας μὲ τὸ ἐλεύθερο χέρι τους κ' οἱ δυὸ μαζὶ τὸ κουτάλι. Κερδίζει τὸ ζευγάρι ποὺ κατορθώνει νὰ χορέψῃ περισσότερη ὥρα διατηρώντας τὸ μπαλάκι στὸ κουτάλι μέσα.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΤΕ;

Πρόκειται γιὰ διάσημους ἠθοποιοὺς τοῦ κινηματογράφου. Σᾶς δίνουμε τὰ χαρακτηριστικά τους ὑπὸ μορφὴ ἀρνητικῆς πλάκας φωτογραφίας γιὰ νὰ κεντρίσουμε περισσότερο τὴ φαντασία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Μελετήστε τους λοιπὸν καλὰ προτοῦ ἀποφανθῆτε. Κι' ἂν δὲν τοὺς ἀναγκαλύψετε γυρίστε στὴ σελίδα 65, ὅπου ὑπάρχουν οἱ λύσεις.

Ἦταν κάποτε πρωταθλήτρια τοῦ κολυμβήματος. Ἔχει θαυμάσιο σῶμα

Δὲν ἔχει περάσει πολὺς καιρὸς ποὺ παντρεύτηκε γιὰ τέταρτη φορά

Τὸ ὄνομά του ἀκούστηκε σὲ ἕνα σκάνδαλο, στὸ περσινὸ φεστιβάλ.

Τὴ βλέπουμε σπάνια στὴν ὀθόνη. Ἔχει τώρα δύο ὡραιότατες κόρες

Σκεφθῆκατε ποτὲ

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ;

Ρωτῆστε καὶ θ' ἀπαντήσουμε

«ΚΑΡΦΙ ΔΕΝ ΤΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ»

ΓΥΡΩ ἀπὸ τὴν ἐξήγησι αὐτῆς τῆς ἐκφράσεως, γιὰ τὴν ὁποία ρωτᾶ ἡ κ. Ζαχοροῦλα Διονυσίου ἀπὸ τὴν Κύμη Εὐβοίας, ὑπάρχουν ἐλάχιστες πληροφορίες. Παντως ἡ πιὸ ἀληθοφανὴς φαίνεται πὼς εἶναι αὐτή:

"Οσο οἱ Τοῦρκοι ἔζωναν στενώτερα τὴν Κωνσταντινούπολι, τόσο οἱ Βυζαντινοὶ πρόσεχαν καὶ ὠχύρωναν τὴν Πελοπόννησο, γιὰ νὰ τὴν ἔχουν ὡς καταφύγιο. Ὅταν ἦρθε νὰ καλογερέψῃ ἐδῶ ὁ αὐτοκράτορας Ἰωάννης Κατακουζηνός, περιγράφει τὸν Μυστρᾶ «Σκυθίας ἐρημότερον». Οἱ ἐπίδρομές τῶν Σαρακηνῶν, οἱ πόλεμοι τῶν Ἑλλήνων μὲ τοὺς Φράγκους τῆς Ἀχαΐας καὶ ἡ αἰώνια φαγομάρα τῶν τοπικῶν ἀρχόντων, εἶχαν καταστρέψει ὁλότελα τὸν τόπο. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ δῇ ἀπὸ τὸ σπίτι του οὔτε μέρα, οὔτε νύχτα χωρὶς νὰ βαστᾶ ὅπλα. Οἱ Παλαιολόγοι ἔβαλαν τάξι, εἰρήνεψαν τὰ μέρη καὶ μὲ τὸν Μυστρᾶ, ποὺ ἔφτασε νάξῃ σαράντα χιλιάδες κατοίκους, ζωντάνεψαν τὸν ἑλληνισμὸ ἐκεῖνους τοὺς χρόνους. Παρ' ὅλ' αὐτὰ ὁλόκληρη ἡ Πελοπόννησος κι' ὁ Μυστρᾶς μαζί, λίγο ἔλειψε νὰ ἐπαναστατήσουν, ὅταν τὴ θέσι τοῦ γενικοῦ τοποτηρητῆ πῆρε ὁ Δημήτριος Παντεχνῆς, ἄνθρωπος ποὺ παρίστανε τὸν θαυματοποιό. Πραγματικὰ ὁ Παντεχνῆς φαίνεται πὼς γνώριζε τὴν τέχνη τοῦ ταχυδακτυλουργοῦ, γιατὶ πολλοὶ σύγχρονοί του ἀναφέρουν πὼς ἔκανε καταπληκτικὰ πράγματα. Κι' ἕνα ἀπ' ὅλα εἶναι, ὅτι ἐξαφάνιζε νομίσματα καὶ χρυσαφικὰ μόλις τ' ἀγγίζε καὶ κατηγοροῦσε κατόπιν τοὺς ἄλλους γιὰ κλέφτες. Ἐπειδὴ ἔκανε πολλὰ τέτοια, ὁ λαὸς ἀποφάσισε νὰ τὸν τιμωρήσῃ μὲ τὴν ποινὴ τῆς παραμορφώσεως. Δηλαδὴ μ' ἕνα πυρακτωμένο καρφὶ ἔκαναν στὸ πρόσωπο τοῦ τιμωρουμένου διάφορα σημάδια. Τὸ καρφὶ ὅμως ποὺ ἔφεραν γιὰ νὰ παραμορφώσουν τὸν Παντεχνῆ, παρ' ὅλον ποὺ τὸ ἔβαλαν σὲ δυνατὴ φωτιὰ καὶ τὸ ἀφησαν ἐκεῖ πολλὴ ὥρα, παρέμεινε τελείως κρύο. Τὸ παράξενο αὐτὸ φαινόμενο τόσο πολὺ τρόμαξε τὸ πλῆθος, ὥστε τὸν παράτησε κι' ἔφυγε λέγοντας «τὸ καρφὶ δὲν τοῦ καίγεται» γιὰ νὰ μείνῃ ἀπὸ τότε ἡ παροιμιώδης φράσις: «Καρφὶ δὲν τοῦ καίγεται», ποὺ κατ' ἐπέκτασιν, τὴ λέμε καὶ γιὰ τὰ ἄτομα ἐκεῖνα ποὺ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸν πλησίαν τους.

«ΤΑ ΜΥΑΛΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΜΙΑ ΛΙΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗ Ο ΚΟΠΑΝΟΣ»

Ἡ ἀναγνώστριά μας δεσποινὶς Κασσιανὴ Ἀνδριτσοπούλου, ἀπὸ τὸ χωριὸ Κατούνα Ξηρομέρου, θέλει νὰ μάθῃ τὴν ἱστορία τῆς προελεύσεως τῆς παροιμιώδους ἐκφράσεως «Τὰ μυαλά σου καὶ μιὰ λίρα καὶ τοῦ μπογιατζῆ ὁ κόπανος»

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑπῆρχε στὴν Ἀθήνα ἕνας ἀπαίσιος Ἀλβανός, ποὺ γύριζε στὰ διάφορα σπίτια τῶν Χριστιανῶν καὶ μάζευε τὸν καθιερωμένο κεφαλικὸ φόρο. Ὀνομαζόταν Κιουλὰλ Βογιατζῆ. Ἦταν δυὸ μέτρα ψηλὸς καὶ τὸ ἄγριο πρόσωπό του ἦταν κατάμαυρο καὶ ἀλογιοκομμένο. Οἱ φορολογούμενοι, μόνο ποὺ τὸν ἔβλεπον, τοὺς κοβόταν ἡ ἀνάσα. Ὁ λόβος Βύρων ποὺ τὸν γνώρισε ἀπὸ κοντά, γράφει ὅτι «ἔμοιαζε σὰ δαίμονας, ποὺ ξεπήδησε ἀπὸ τὴν κόλασι» κι' ὅτι «τὰ παιδιὰ πάθαιναν ἴλιγγο τρόμου, ὅταν τὸν ἀντίκρυζαν ξαφνικὰ μπροστά τους».

Ὁ Κιουλὰλ Βογιατζῆ κρατοῦσε πάντοτε στὰ χέρια του ἕνα κοντόχοντρο κόπανο καὶ μ' αὐτὸν ἀπειλοῦσε τοὺς Χριστιανούς. Ἔλεγε ὅτι θὰ τοὺς σπάσῃ τὸ κεφάλι, ἂν δὲν τοῦ ἔδιναν μιὰ χρυσῆ λίρα ἢ δυὸ φλουριά, ὅπως ἀπαιτοῦσε ὁ κεφαλικὸς φόρος κάθε ἕξη μῆνες. Ὁ Ἀλβανὸς ὅμως αὐτὸς ἦταν τόσο κουτός, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ ξεχωρίσῃ τὰ διάφορα νομίσματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἔτσι πολλοὶ Ἕλληνες, ποὺ δὲν εἶχαν νὰ πληρώσουν, τοῦ ἔδιναν μερικὲς μπρούτζινες δεκάρες, ποὺ τὶς γυάλιζαν προηγουμένως γιὰ νὰ φαίνωνται χρυσές καὶ τὸν ἐξαπόστελναν.

Ἀπὸ τότε, λοιπόν, ἔμεινε καὶ ἡ παροιμία «Τὰ μυαλά σου καὶ μιὰ λίρα καὶ τοῦ Μπογιατζῆ ὁ κόπανος», ποὺ τὴ λέμε συνήθως γιὰ τοὺς ἐλαφρόμυαλους

Ἰ' ΕΔΩ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΤΑ — Τὸ «στρὴπ - τήζ», ποὺ ἀγγλικὰ γράφεται STRIP - TEASE, εἶναι τὸ βαθμιαῖο ὑβύσιμο μιᾶς καλλιτέχνιδος καμπαρέ, ἐπιθεωρήσεως κλπ. ἀπὸ τῶν θεατῶν. Σημαίνει περίπου «ἐρεθιστικὸ ὑβύσιμο».

ΛΟΥΛΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ, Ὑψηλάντου 31, Πειραιᾶς. — Τὴν ἐξήγησι τῆς ἐκφράσεως ποὺ μᾶς ζητᾶτε ἡ δώσαμε στὰ τεύχη τοῦ Μαρτίου. Ἡ διεύθυνσις τοῦ καλλιτέχνη Κώστα Κακαβᾶ εἶναι: Ὁδὸς Χρυσανθέμων 11, Ψυχικό, Ἀθῆναι.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

Τὸ ἡρωϊκὸ πεπρωμένο τοῦ τζίτζικα

ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΕΝ θὰ ξέρετε ἀσφαλῶς, ὅτι κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου, μέσα σὲ μιὰ μονάχα ἡμέρα, ἡ θηλυκὴ τζιτζίκινα γεννάει τετρακόσια περίπου αὐγὰ μέσα στὸ φλοιο τῶν δένδρων ἢ στὰ ξερὰ κλαδιά.

Ἂν ὅλα αὐτὰ τὰ τζιτζίκια ζοῦσαν καὶ ἔφθαναν στὴν ἐποχὴ τῶν ἐρώτων, τέσσαρες γενεὲς θὰ ἦταν ἀρκετὲς σὲ μιὰ μόνο τζιτζίκινα γιὰ νὰ ἔχῃ τρία δισεκατομμύρια ἀπογόνους. Στὸ τέλος τῆς ὄγδοης γενεᾶς, ὁ ἀριθμός τους θὰ ἦταν τόσος ὥστε τὰ πτώματά τους συσσωρευόμενα θὰ σχημάτιζαν στρῶμα ὕψους πέντε μέτρων ποὺ θὰ ἐκάλυπταν ὅλη τὴν ξηρά, τοῦ πλανήτη μας.

Μόνον ὅμως ἕνας μικρὸς ἀριθμὸς ἐκλεκτῶν φτάνει στὴν ἐνηλικίωσι. Ἡ καταπληκτικὴ γονιμοποίησι τῶν τζιτζικιῶν, ὅμως καὶ πολλῶν ἐντόμων περιορίζεται ἀπὸ διάφορους φυσικοὺς παράγοντες.

Τὰ καημένα τὰ τζιτζίκια εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἀβλαβῆ καὶ πιὸ εἰρηνικὰ ἔντομα. Εὐτυχῶς γι' αὐτά, ἔχουν τρία ὄργανα γιὰ ν' ἀμυνθοῦν, ἀπίστευτης τελειότητας. Γιὰ νὰ φεύγουν, ἔχουν ἕνα πυρακτωμένο ξεπερνοῦν σὲ ταχύτητα κινήσεως τὰ πιὸ πολλὰ τυγγενῆ ἔντομα. Γιὰ νὰ τρομάζουν τοὺς ἐχθρούς των εἶναι προικισμένα μὲ μουσικὰ ὄργανα πολὺ ἰσχυρότερα ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων τους. Καὶ τέλος ἔχουν πέντε ἐξαιρετικὰ πολύπλοκα μάτια. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθῆ κι' ἕνας προστατευτικὸς θώρακας.

Τότε, θὰ ρωτήσετε, πῶς τὰ καταφέρνουν νὰ μὴν ἐπιζοῦν μὲ τέτοιο ὁπλοστάσιο; καὶ καταστρέφονται μυριάδες μυριάδων ἀπ' αὐτά; Γιατὶ τὰ ὅπλα αὐτὰ δὲν ἀναπτύσσονται παρὰ κατὰ τὴν τελευταία περίοδο τῆς ζωῆς τους, τὴν ἐποχὴ τῆς ἀναπαραγωγῆς. Κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς ζωῆς τους δὲν ἔχουν οὔτε φτερά, οὔτε... σφυρίχτρες, οὔτε θώρακα καὶ μόνο στοιχειώδη μάτια ἔχουν.

Ὁ τζίτζικας, ὅταν βγαίνῃ ἀπὸ τ' αὐγό του δὲν ζυγίζει παραπάνω ἀπὸ ἕνα χιλιοστὸ τοῦ γραμμαρίου, ἕνα φτωχὸ ἄτομο σάρκας δηλαδή, στερημένο ἀπὸ κάθε ἄμυνα. Ἀντίθετα, ὁ ἐνήλικος τζίτζικας ζυγίζει περὶ τὰ δέκα γραμμάρια, δηλαδὴ δέκα χιλιάδες φορὲς τὸ βάρος ποὺ ἔχει κατὰ τὴ γέννησί του! Γιὰ νὰ τὸ καταλάβετε καλύτερα, ἂς τὸ μεταφέρουμε στὸν ἄνθρωπο: Ἕνας μπέμπης ποὺ ζυγίζει τρία κιλὰ κατὰ τὴ γέννησί του νὰ ζυγίζῃ τριάντα τόννους ὅταν γίνῃ ἄνδρας!

Ἄμα φθάσῃ στὴν ἐνηλικίωσι — μετὰ τέσσερα χρόνια σχεδὸν — δὲν ζῇ παρὰ τρεῖς μῆνες μονάχα. Ἴσα - ἴσα δηλαδὴ ὅσο νὰ γίνῃ τὸ καλοκαίρι ὁ μουσικὸς ποὺ ξέρουμε.

Ἡ τζιτζίκινα γεννᾶ τ' αὐγά της στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ φλοιοῦ τῶν πεύκων ἢ στὰ ξερὰ κλαδιά, ἀνοίγοντας μέσα σ' αὐτὰ μιὰ γαλαρία. Ἔχει εἰδικὰ ὄργανα γι' αὐτό. Τὰ αὐγά της εἶναι ἄσπρα — μικροσκοπικοὶ σπόροι σὰν τοῦ ρυζιοῦ ποὺ ἔχουν μῆκος τριῶν χιλιοστῶν — καὶ φθάνουν τὰ δέκα. Κι' ἐπειδὴ ἡ τζιτζίκινα ἀκολουθεῖ τὸν ἥλιο τρυπώντας τὶς γαλαρίες της, αὐτὲς προχωροῦν ἀπὸ τ' ἀνατολικὰ πρὸς τὰ δυτικὰ κι' ἔχουν πάντοτε τὴν εὐκαιρία νὰ ζεσταίνωνται.

Τόσες προφυλάξεις καὶ ὅμως συχνὰ δὲν χρησιμεύουν σὲ τίποτα! Γιατὶ ὑπάρχει μιὰ μυϊγίτσα χρυσόμαυρη, μήκους 4-5 χιλιοστῶν, ποὺ παρακολουθεῖ τὴν κυρία τζιτζίκινα σ' ὅλες τὶς περιοδεῖες της. Πηγαίνει ὕστερα κι' αὐτή, γεννάει τ' αὐγά της, πίσω ἀπὸ τ' αὐγὰ τῆς τζιτζίκινας. Σὲ λίγο βγαίνουν μικρὰ ἄσπρα σκουλήκια, ποὺ τρέφονται μὲ τ' αὐγὰ τῆς τζιτζίκινας.

Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ γλυτώσουν χρειάζονται τρεῖς μῆνες γιὰ τὴν ἐπώασι. Δυὸ μικρὰ μάτια ἐμφανίζονται κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου. Κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου, τὸ μικρὸ τζιτζίκι — ἡ νύμφη — βγαίνει ἀπὸ τὸ κέλυφος, χωρὶς πόδια, χωρὶς φτερά, χωρὶς μουσικὸ ὄργανο γιὰ ν' ἀναρριχηθῆ σιγὰ - σιγὰ ὡς τὸ ἄνοιγμα τῆς γαλαρίας.

Ἐκεῖ βγάζει ὅπως ἡ ἀράχνη ἕνα μεταξωτὸ νῆμα καὶ κρέμεται ἀπ' αὐτὸ σ' ἕνα εἶδος κούνιας ἀπὸ μεμβράνη, ἔξω ἀπὸ τὸ δένδρο, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ πρῶτο ἡλιόλουτρό της. Εἶναι τότε ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς γιὰ τὴ σωτηρία της. Γιατὶ ἡ νύμφη, μὴ μπορώντας νὰ κινηθῆ, ἔρμαιο τοῦ ἀνέμου, βρίσκεται στὴ διάθεσι ὅλων τῶν... ἀγριμιῶν ποὺ παραμονεύουν ἐπάνω στὰ δέντρα: μυρμηγκιῶν, ἀραχνῶν, πουλιῶν κλπ.

Ἂν γλυτώσῃ κι' ἀπ' αὐτὰ ἀφοῦ ζεσταθῆ στὸν ἥλιο, ἡ μεμβράνη — κούνια σχίζεται, καὶ ἡ νύμφη πέφτει στὸ ἔδαφος. Τὸ πρόβλημα τώρα γι' αὐτὴν εἶναι νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθρούς της καὶ νὰ προστατευθῆ ἀπὸ τὸ κρύο ἐπὶ τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια. Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς μόλις πέσουν στὸ ἔδαφος, βρίσκονται στὸ στόμα κάποιου παραμονεύοντος ἐχθροῦ. Ὁποια ὅμως γλυτώσῃ, τὸ πιὸ ἐπεῖγον ποὺ ἔχει νὰ κάνῃ εἶναι νὰ σκάψῃ βαθειὰ στὴ γῆ, νὰ χωθῆ κάτω ἀπ' τὸ ἔδαφος. Γιατὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀμυνθῆ κατὰ τῶν ἐχθρῶν της. Ἔτσι, πράγμα ἀπίστευτο, τὰ ἐννέα δέκατα τῆς ζωῆς τοῦ τζιτζικιοῦ, περνοῦν κάτω ἀπὸ τὴ γῆ!

Μὰ μήπως καὶ μέσα ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν ἐχθροὶ ποὺ παραμονεύουν; Ἀδιάφορο! Τὸ τζιτζικάκι σκάβει, σκάβει χωρὶς σταματημὸ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρες μὲ δυὸ γάντζους ποὺ ἔχει στὰ μπροστινὰ πόδια. Κάνει ἔργο ἀληθεια τιτάνειο, ὅταν ἰδίως τὸ ἔδαφος εἶναι σκληρό. Σκάβει σὲ βάθος ἑνὸς μέτρου. Κι' ἐπειδὴ παραπάνω ἐκάναμε συγκρίσεις, ἡ ἐργασία τοῦ μικροῦ αὐτοῦ τζιτζικιοῦ μοιάζει μὲ τὴν ἐργασία ἀνθρώπου ποὺ θὰ ἔσκαβε μὲ τὰ νύχια του ἕνα πηγάδι βάθους 250 μέτρων!

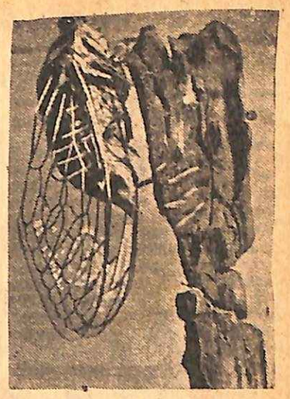

■ Μὲ ἕναν εἰδικὸ μηχανισμὸ τὸ τζιτζίκι γεννάει μέσα στοὺς πιὸ σκληροὺς φλοιοὺς τῶν δέντρων τετρακόσια περίπου μικροσκοπικὰ αὐγά.

Ὅταν φθάσῃ βαθειὰ στὴ γῆ τὸ τζιτζικάκι θὰ ψάξῃ νὰ βρῆ μιὰ ριζοῦλα τοῦ δέντρου. Ἐκεῖ θὰ προσκολληθῆ καὶ κολλώντας ἐπάνω της ἕνα εἶδος σύριγγας, μὲ τὴν ὁποία εἶναι προικισμένο, ἀρχίζει νὰ ρουφᾶ τὸ χυμό, χωρὶς νὰ κινῆται. Δὲν ἀλλάζει θέσι, παρὰ γιὰ νὰ βρῆ ἄλλη ριζοῦλα, ὅταν ἡ πρώτη ἐξαντληθῆ. Ἕνα, δυό, τρία χρόνια μπορεῖ νὰ περάσουν, χωρὶς τὸ ἔντομο νὰ κάνῃ τὴν παραμικρὴ κίνησι, ἕως τὰ ὄργανά του ἀναπτύσσονται σιγὰ - σιγὰ καὶ τελειοποιοῦνται. Ἔπειτα ὅλη αὐτὴ ἡ μυστικὴ ἐργασία τελειώνει: ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ εἶναι ἕτοιμοι γιὰ νὰ ξεκινήσουν πρὸς τὸν ἐναέριο ὑμέναιο.

Ἡ ἐπάνοδος στὴν ἐπιφάνεια γίνεται τὴν ἄνοιξι τοῦ τετάρτου ἔτους. Πρὶν βγῆ στὴν ἐπιφάνεια σκάβει ἕνα τοῦνελ γύρω της, φάρδους ὅσο καὶ τὸ σῶμα της καὶ μήκους 30 περίπου ἑκατοστῶν. Ἐκεῖ ἀνεβοκατεβαίνει διαρκῶς περιμένοντας τὶς πρῶτες ἀνοιξιάτικες ζέστες. Ἂν ἡ ἄνοιξι ἀργήσῃ καὶ τὸ κρύο ἐπιμείνῃ τὸ καημένο τὸ τζιτζίκι — τώρα εἶναι μεγάλο πιὰ — πεθαίνει στὴν ὑπόγεια φυλακή του.

Ἂν ὅμως ὁ καιρὸς εἶναι καλός, τρυπάει τὸ τελευταῖο στρῶμα τῆς γῆς ποὺ τὸ κρατᾶ αἰχμάλωτο, καὶ βγαίνει γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν τελευταία του μεταμόρφωσι. Μετὰ τέσσερα χρόνια ἀναμονῆς δὲν ἔχει παρὰ μόνο τρεῖς μῆνες, νὰ ζήσῃ, νὰ τραγουδήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ.

Τότε γίνεται ἡ μυστηριώδης μεταμόρφωσί του σὲ τζιτζίκι, ὅπως ξέρουμε. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ δέρμα στὸ ὁποῖο εἶναι τυλιγμένος μέσα στὴ γῆ, σὲ λίγες ὧρες γίνεται ἀπὸ πράσινος μαῦρος καὶ τὸ μποῖ του διπλασιάζεται. Μέσα του γίνεται μιὰ μυστικὴ ἐπεξεργασία, ποὺ θὰ τὸν φτάσῃ στὸ διάστημα μιᾶς νύχτας— γιατὶ ἡ μυστηριώδης μετεμόρφωσις γίνεται κατὰ τὶς ἕντεκα τὴ νύχτα — στὴν ὁμοιότητά του καὶ συνέχεια στὴ διαιώνισι τοῦ εἴδους.

Κοφώνες Δοφιόν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

Σκεφθῆτε καλύτερα

ΠΡΙΝ ΠΗΤΕ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ

ΟΛΟΣ ὁ κόσμος, λίγο ἢ πολὺ ἔχει τὴν τάσι νὰ κρίνη τοὺς συνανθρώπους του καὶ νὰ ἐκφράζη τὴ γνώμη γιὰ τὶς πράξεις καὶ τὶς ἰδέες τῶν ἄλλων. Πόσες φορὲς ὅμως οἱ κρίσεις αὐτὲς ἀνταποκρίνονται στὴν πραγματικότητα ; Τὰ σφάλματα εἶναι πολὺ συχνά. Γι' αὐτὸ ὅποιος θέλει νὰ κρίνη τοὺς ἄλλους, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικός.

■ Μὴ βασίζεστε στὶς πρῶτες ἐντυπώσεις

Τὸ πρῶτο λάθος ποὺ κάνε κανεὶς ὅταν θέλη νὰ ἐκφέρη τὴ γνώμη του γιὰ τοὺς γύρω του, εἶναι ὅτι στηρίζεται στὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα, ποὺ γίνονται εὔκολα ἀντιληπτά, χωρὶς ν' ἀναζητήση τὰ βαθύτερα αἴτια μιᾶς πράξεως. Καὶ ὅμως εἶναι αὐτὰ κυρίως ποὺ πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ἂν θέλετε νὰ φανῆτε δίκαιη στὶς κρίσεις σας.

"Αν λ.χ. θέλετε νὰ σχολιάσετε μιὰ φίλη σας, ἐπειδὴ ἔχει κακὸ χαρακτήρα, εἶναι εὐερέθιστη ἢ κλεισμένη στὸν ἑαυτό της, φροντίστε προηγουμένως νὰ μάθετε μήπως αὐτὴ ἡ συμπεριφορά της προέρχεται ἀπὸ τὴν κακὴ κατάστασι τῆς ὑγείας της ἢ ἀπὸ ἄλλες σοβαρὲς στενοχώριες.

Ἕνα ἄλλο πρόσωπο σᾶς φαίνεται τραχύ, ἀμόρφωτο, χωρὶς τρόπους. Ἴσως, ὅμως, ἡ συμπεριφορά του νὰ ὀφείλεται στὰ δύσκολα παιδικὰ χρόνια, ποὺ πέρασε, στὸ ὅτι δὲν εἶχε τὴ δυνότητα νὰ μορφωθῆ κ.λ.π.

Τὰ παραδείγματα εἶναι ἄπειρα.

■ Παίρνετε σωστὲς πληροφορίες

"Αν θέλετε νὰ κρίνετε σωστά, μὴ στηρίζετε τὴ γνώμη σας στὶς φλυαρίες καὶ στὰ ἐπιπόλαια «λένε ὅτι...» Τὰ κουτσομπολιὰ τὰ ὑπαγορεύει συνήθως ἡ κακεντρέχεια, ἡ ζήλεια, ἡ ἐπιθυμία ἐκδικήσεως.

Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἡ κριτικὴ καὶ τὰ σχόλια σὲ βάρος ἑνὸς προσώπου, συχνὰ μποροῦν νὰ ἐκθέσουν σὲ κίνδυνο τὴν τιμὴ ἢ ἀκόμη καὶ τὴ ζωή του.

Γι' αὐτὸ ἂν σᾶς εἶναι δύσκολο νὰ μαζέψετε τὶς σωστὲς πληροφορίες, τότε ἀποφύγετε νὰ ἐκφέρετε τὴ γνώμη σας πάνω σὲ πρόσωπα ἢ γεγονότα, ποὺ προφανῶς δὲν γνωρίζετε καλά.

■ Μὴν ἔχετε προκαταλήψεις

"Αν θέλετε νὰ ἐκφέρετε μιὰ κρισι ἀντικειμενικὴ ποὺ νὰ βασίζεται στὴν ἀλήθεια, προσπαθήσετε νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ κάθε προκατάληψι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς ἐπηρεάση. Νὰ λάβετε τότε ὑπ' ὄψι σας μονάχα τὶς προσωπικές σας συμπάθειες καὶ ἀντιλήψεις. Αὐτὸ δὲν εἶναι νέτρο ἀπόλυτο. Κάτι ποὺ σὲ σᾶς δὲν ἀρέσει μπορεῖ σ-ους ἄλλους νὰ φαίνεται τέλειο.

"Αν εἴσαστε μια γυναικα ἡλικιωμένη καὶ θέλετε νὰ κρίνετε τὴ σημερινὴ νεολαία, μὴν κάνετε συγκρίσεις μὲ τὴν ἐποχὴ τῆς δικῆς σας νεότητος.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΝΥΦΙΚΟ

Τώρα τὸ καλοκαίρι μπορεῖ μιὰ νύφη, ἰδιαίτερα ὅταν εἶναι μικρὴ κοπέλλα,, νὰ φορέση νυφικὸ μὲ κοντὰ μανίκια. Τὸ νυφικὸ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ ταφτὰ ἢ ντισὲς καὶ ἡ φούστα του εἶναι πολὺ φαρδειὰ καὶ ὅλο βολὰν - πιέτες ἀπὸ τὸ ἴδιο. Τὸ κορσὰζ ἔχει μιὰ ντεκοὺπ κάτω ἀπ' τὸ στῆθος ὅλο μικρὲς πιέτες. Τὸ ἐπάνω μέρος γαρνίρεται μὲ πιετάκια, κουμπάκια καὶ λεπτὰ βολανάκια ἀπὸ κέντημα ἢ καὶ ἀπὸ ντανταλὸ ὅπως καὶ τὰ μανίκια. Τὸ ντεκολτὲ εἶναι μπατό.

Πολλὰ πράγματα ποὺ σήμερα παρουσιάζονται φυσικά, ὅταν τὰ μεταφέρετε στὸ παρελθὸν φαίνονται ὑπερβολικά, ἄτοπα, λανθασμένα.

Τὰ χρόνια περνοῦν. Οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς ἀλλάζουν καὶ οἱ ἀντιλήψεις καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων

■ Νὰ εἴσαστε ἐπιεικεῖς

Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἀντιποθητικὸ πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κάνουν διδασκαλίες ἠθικές, θέλουν νὰ δίνουν μαθήματα σὲ ὅλους καὶ ἐκτοξεύουν ἀστραπὲς καὶ κεραυνοὺς γιὰ νὰ καταστρέψουν αὐτοὺς ποὺ σφάλλουν. Αὐτοὶ οἱ δάσκαλοι τῆς ἠθικῆς δὲν καταφέρνουν νὰ πείσουν κανένα γιατὶ μὲ τὴν ὑπερβολικὰ αὐστηρὴ κριτική τους δείχνουν ὅτι δὲν ἔχουν καμμιὰ κατανόησι. Ἡ κριτικὴ εἶναι ἀποτελεσματικὴ μόνον ὅταν εἶναι λογική, εἰλικρινὴς καὶ δὲν προσβλέπει τὰ κίνητρα μιᾶς πράξεως.

■ Νὰ δείχνετε κατανόησι

Τὰ λάθη εἶναι ἀνθρώπινα "Ολοι μποροῦμε νὰ σφάλουμε. Γι' αὐτὸ πρὶν ἐκφέρουμε μιὰ κρίσι, ἂς θέσουμε πρῶτο στὸν ἑαυτό μας τὸ ἐρώτημα: «Τὶ θὰ ἔκανα ἐγὼ στὴ θέσι του;»

"Αν σκεφθῆτε ἥρεμα καὶ ἀπαντήσετε εἰλικρινὰ στὸν ἑαυτό σας, ἴσως ἀναγκασθῆτε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι κι' ἐσεῖς κάτω ἀπὸ παρόμοιες συνθῆκες θὰ κάνατε τὸ ἴδιο. Πόσοι δικασταὶ δὲν θὰ ἦσαν περισσότερι ἐπιεικεῖς, ἂν πρὶν ἀπαγγείλουν μιὰ καταδικαστικὴ ἀπόφασι, ἔθεταν στὸν ἑαυτό τους τὸ ἴδιο πιὸ πάνω ἐρώτημα;

Πές τ' ἄρωμά σου νὰ σοῦ πῶ ποιὰ εἶσαι!

ΔΙΑΛΕΞΤΕ ἕνα ἄρωμα

ΔΡΟΣΕΡΟ ΣΑΝ ΚΙ' ΕΣΑΣ!

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΦΤΑΣΑΤΕ πιὰ στὴν ἡλικία ποὺ τὸ ἄρωμα καὶ ἡ κολώνια εἶναι ἀναπόσπαστα στοιχεῖα τῆς τουαλέτας σας. Ἀποτελοῦν ὅμως μέρος τῶν καλῶν ἢ τῶν κακῶν συνηθειῶν σας; Τὸ ἁπλούστερο μέσον γιὰ νὰ τὸ διαπιστώσετε εἶναι νὰ διαβάσετε προσεκτικὰ κάθε ἐρώτησι αὐτοῦ τοῦ τέστ καὶ ν' ἀπαντήσετε εἰλικρινὰ μ' ἕνα ναὶ ἢ μ' ἕνα ὄχι (σβύνοντας τὴν ἀπάντησι ποὺ δὲν σᾶς κάνει).

Παρακάτω θὰ βρῆτε τὶς σωστὲς ἀπαντήσεις.

1 Ἀγοράζετε ἕνα ἄρωμα γιὰ τὸ ὡραῖο μπουκαλάκι του ἢ γιατὶ τὸ χρησιμοποιεῖ κάποια φίλη σας;

2 Ἀγοράζετε ἕνα ἄρωμα ἢ μιὰ κολώνια γιατὶ εἶναι φθηνά;

3 Ἀρωματίζετε μιὰ μπλούζα ἢ ἕνα ὁποιοδήποτε ροῦχο σας ποὺ δὲν εἶναι πολὺ καθαρό;

4 Μεταχειρίζεστε τὸ ἄρωμα γιὰ νὰ ἐξουδετερώσετε τὴν ἄσχημη μυρωδιὰ τοῦ ἱδρώτα;

5 Κάνετε ἐντριβὴ μὲ κολώνια πρὶν ἐκτεθῆτε στὸν ἥλιο;

6 Παρατείνετε τὴ διάρκεια ἑνὸς ἀρώματος προσθέτοντας νερὸ ἢ ἕνα ἄλλο ἄρωμα;

7 Χρησιμοποιεῖτε καμμιὰ φορὰ κολώνια ὀντὶ νὰ πλυθῆτε;

"Αν ἀπαντήσετε ναί σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις, αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ γνώσεις σας γιὰ τὰ ἀρώματα εἶναι ἐλλειπεῖς!

ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ :

1 Δὲν πρέπει ν' ἀγοράζετε ὁποιοδήποτε ἄρωμα, οὔτε νὰ τὸ βάζετε ὅπου νάναι, ὅπως νάναι κι' ὁπότε νάναι. Εἶναι πράγματι ὁλόκληρη τέχνη ἡ χρῆσι τῶν ἀρωμάτων. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερο εἶναι νὰ ξέρετε νὰ διαλέγετε ἕνα ἄρωμα χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεστε ἀπ'τὸ μπουκαλάκι.

2 Κατ' ἀνάγκην ἕνα ἀκριβὸ ἄρωμα δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι καὶ καλό, ἀλλὰ ἔχει μικρότερη πιθανότητα ἐπιτυχίας ὅταν εἶναι φτηνό. Ἐμπιστευθῆτε στὶς γνωστὲς μάρκες, ποὺ ἔχουν ὡς ἐγγύησι τὴ φήμη τους.

3 Μὴ βάζετε ποτὲ ἄρωμα σ' ἕνα πλεκτὸ ἢ σ' ὁ,τιδήποτε ἄλλο ροῦχο ποὺ δὲν εἶναι ἐξαιρετικὰ καθαρό.

4 Μὴ μεταχειρίζεστε ποτὲ ἄρωμα κατὰ τοῦ ἱδρώτα, εἶναι ἐντελῶς ἄχρηστο, εἶναι μιὰ ἀδικαιολόγητη σπατάλη. Χρησιμοποιῆτε μόνο ἕνα καλὸ «ντεζοντοριζάν».

5 Πρὶν ἐκτεθῆτε στὸν ἥλιο, ἀποφύγετε κάθε ἐντριβὴ μὲ κολώνια γιατὶ δημιουργοῦνται κοκκινίλλες.

6 Ἀσφαλῶς ποτὲ δὲ θὰ προσθέστε νερὸ σ' ἕνα ἄρωμα καὶ δὲ θὰ τὸ ἀνακατώσετε ποτὲ σ' ἕνα ἄλλο, γιατὶ θὰ τὸ χαλάσετε.

7 Οὔτε συζήτησι ἂν θὰ βάλετε ἄρωμα ἢ κολώνια σὲ μιὰ ἐπιδερμίδα ποὺ δὲν εἶναι φρεσκοπλυμένη γιατὶ τὸ ἄρωμα δίνει μιὰ «ξυνὴ» μυρωδιὰ πάνω σὲ ἱδρωμένη καὶ λερωμένη ἐπιδερμίδα.

ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:

Καὶ τώρα οἱ γενικὲς συμβουλὲς ποὺ πρέπει νὰ τηρήσετε γιὰ νὰ «μάθετε» ν' ἀρωματίζεστε.

● "Οταν ἀγοράζετε γιὰ πρώτη φορὰ ἕνα ἄρωμα, πάρτε ἕνα μικρὸ μπουκαλάκι γιατὶ δὲν ξέρετε οὔτε ἂν θὰ ἀρέση σὲ σᾶς, οὔτε ἂν τὸ περιβάλλον σας θὰ τὸ ἐπιδοκιμάση.

● Κλείνετε πάντα πολὺ καλὰ ἕνα μπουκαλάκι μὲ ἄρωμα, μόλις τὸ μεταχειρισθῆτε.

● Γιὰ ν' ἀρωματίζεστε καλά, μεταχειρίζεστε ἕνα βαποριζατὲρ ἢ χρησιμοποιῆτε σὰν ταμπὸν τὸ βούλωμα τοῦ μπουκαλιοῦ.

● "Αν μεταχειρίζεστε τὸ βούλωμα τοῦ μπουκαλιοῦ, τὰ «στρατηγικὰ σημεῖα», ποὺ θὰ ἀρωματίσετε εἶναι οἱ καρποί, οἱ λοβοὶ τῶν αὐτιῶν, ἡ κλείδωσι τοῦ ἀγκῶνος, οἱ κρόταφοι.

● "Αν χρησιμοποιῆτε βαποριζατέρ, ἀρωματίστε τὸ λαιμό, τὰ μαλλιὰ κι' ἐλαφρὰ τὸ ντεκολτέ.

● Μὴν ἀρωματίζετε μιὰ γούνα.... ἐκτὸς ὁπὸ τὰ μέρη ποὺ δὲν φαίνονται π.χ. κάτω ἀπὸ τὸ γιακὰ ἢ τὸ κάτω μέρος τῶν μανικιῶν.

Ὑπάρχουν τόσα πολλὰ ἀρώματα, ποὺ θὰ ἦταν ἀδικαιολόγητο νὰ πάρετε κάτι στὴν τύχη ποὺ δὲν σᾶς ταιριάζει. Γιὰ νὰ διαλέξετε ἕνα ἄρωμα ποὺ πηγαίνει στὴν ἡλικία σας, νὰ τί πρέπει ν' ἀποφύγετε: Τ' ἀρώματα ποὺ ἔχουν ὡς βάσι τὸ μόσχο, τὸ γιασεμὶ κ.λ.π, εἶναι πολὺ βαρειὰ γιὰ σᾶς. Αὐτὰ εἶναι ἀρώματα γιὰ μεγαλύτερη ἡλικία. Διαλέξετε καλύτερα τὰ ἀρώματα δροσερῶν λουλουδιῶν, ὑακίνθου, βιολέτας, λεμονιοῦ κ.λ.π. "Αν εἶστε πολὺ κοκέτα κι' ἔχετε γλυκειὰ θηλυκότητα, θὰ προτιμήσετε τὶς λεβάντες καὶ τὰ ἐξωτικὰ λουλούδια.

✤

ΓΙΑ τὰ μαλλιά σας θὰ χρησιμοποιῆτε πάντα κολώνια. Εἶναι πολὺ κατάλληλη γιὰ νὰ φτιάξετε τὴ μίζ - ἀν - πλί σας. Μετὰ τὸ λούσιμο μ' ἕνα βαποριζατὲρ ἀρωματίστε ἐλαφρὰ τὰ μαλλιά σας, βάλτε τα στὰ ταιμπιδάκια καὶ ὁφοῦ στεγνώσουν βουρτσίστε τα μὲ δύναμι. Πολλὲς φορὲς μιὰ κολώνια εἶναι πολὺ καλύτερη ἀπὸ τὴ ζελιστικὴ μυρωδιὰ ἑνὸς ἀρώματος καὶ ἰδιαίτερα στὰ μαλλιά.

Tide Πλένει καθαρώτερα ἀπὸ κάθε τί!

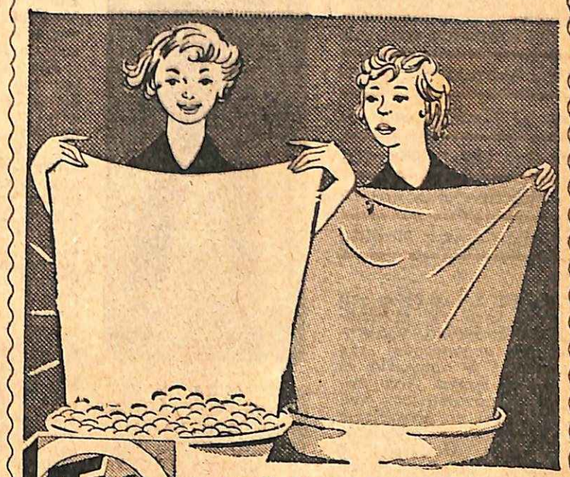

Tide τὸ Tide εἶναι κάτι διαφορετικό! θαυματουργό!

T2/1B

Τὸ ἔχετε δοκιμάσει; "Αν ὄχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρὲς πρὶν ἀπὸ σᾶς, ἀνεκάλυψαν πώς: τὸ Τάϊντ, σὲ ἀπορρυπαντικότητα δὲν συγκρίνεται μὲ τίποτα στὸν κόσμο. Οἱ συνηθισμένες σκόνες καὶ τὸ σαπούνιο τῆς μπουγάδας κάτι ἀφήνουν στὸ ροῦχο, ἕνα γάριασμα. Τὸ TIDE δὲν ἀφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια τὴν διαπίστωσαν οἱ Ἑλληνίδες νοικοκυρὲς ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα. Τὸ Τάϊντ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα· ἔτσι, μπορεῖ κάθε νοικοκυρὰ εὔκολα νὰ προμηθευθῆ τὴν νέα αὐτὴ θαυματουργὴ σκόνη.

Ἡ καταπληκτικὴ σαπουνάδα τοῦ TIDE καθαρίζει τὰ ροῦχα χωρὶς δυνατὸ τρίψιμο, λευκαίνει ἀπολύτως τὰ ἀσπρόρρουχα καὶ ξαναζωντανεύει τὰ χρώματα.

Ἀσφαλές! Οἰκονομικό! Εὔκολο στὴ χρῆσι!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦ. 56.447, 56.448

ΤΖΑΙΗΜΣ ΝΤΗΝ ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ

Τὸ εἰδύλλιο τοῦ Τζαίημς Ντὴν καὶ τῆς Ἄννας Μαρίας Πιεράντζελι ἄνθησε τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλαλαίρι τοῦ 1954. Εἶναν συναντηθῆ σ' ἕνα διάλειμμα τῆς ἐργασίας τους στὸ φίλμ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ». Ὁ Τζαίημς γοητεύτηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἀπὸ τὴ γλύκα καὶ τὴ χάρι τῆς Ἄννας Μαρίας

● Η ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΚΑΛΙΑΡΙ (ΙΤΑΛΙΑ) ΣΤΙΣ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1932. ΕΧΕΙ ΥΨΟΣ 1,67 ΚΑΙ ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΣΤΑΝΑ. ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΣΤΑΝΑ, ΜΕ ΞΑΝΘΕΣ ΑΝΤΑΥΓΕΙΕΣ. ΑΓΑΠΑ ΤΟ ΧΟΡΟ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΟΙ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

Ἡ ἀλήθεια γύρω ἀπὸ τὸν τόσο παράφορο ἔρωτα τοῦ ἄτυχου νέου μὲ τὴν ὡραία Ἰταλίδα στὰρ Πιεράντζελι

ΣΤΙΣ 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1955, κατὰ τὶς πεντέμισι τὸ ἀπόγευμα, γράφτηκε σ' ἕνα σταυροδρόμι τῆς Καλιφόρνιας ἡ τραγωδία ἑνὸς ἄτυχου ἔρωτα. Λίγο ἀργότερα, ὁ ἀστυνομικός, ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὶς ἀνακρίσεις γιὰ τὸ δυστύχημα, σήκωνε ἀπὸ τὸ χῶμα, μέσα ἀπ' τὰ συντρίμματα τοῦ ἀμαξιοῦ τοῦ Τζαίημς Ντήν, ἕνα μενταγιόν, ποὺ οἱ φίλοι τοῦ δυστυχισμένου ἠθοποιοῦ ἀναγνώρισαν ἀμέσως: ἦταν τὸ μενταγιὸν ποὺ τοῦ εἶχε χαρίσει ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελι. Ἕνα φυλαχτὸ ποὺ δὲν εἶχε σταθῆ ἱκανὸ νὰ κάνη εὐτυχισμένο τὸν ἄτυχο νέο.

Ἡ Πιέρ, αὐτὴ ποὺ ὁ Τζαίημς Ντὴν ὠνόμαζε Ἄννα, ἡ μικρούλα μελαχροινὴ εἰκοσάχρονη Ἰταλίδα, ἦταν γιὰ ἕξη μῆνες ὁ ἀγνὸς καὶ φλογερὸς ἔρωτας τοῦ νεαροῦ πρωταθλητῆ τῆς «φλογισμένης γενιᾶς». Τὸ εἰδύλλιό τους, ποὺ ἄνθησε ἀνάμεσα στὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1954, εἶχε σὰν ἀπὸ θαῦμα ξεφύγει ἀπὸ τὴ βεβήλωσι τῆς δημοσιότητας. Μὰ γκρεμίστηκε σὲ συντρίμματα τόσο ξαφνικά, ὅσο ξαφνικὰ εἶχε ἀρχίσει.

Ὅλοι οἱ βιογράφοι τοῦ Τζαίημς Ντὴν — κι' εἶναι καμμιὰ ἑκατοστὴ — συμφωνοῦν στὸ ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ μοναδικός, ὁ ἀληθινὸς ἔρωτας τοῦ νεαροῦ ἠθοποιοῦ ποὺ τόσο ἐπιζητοῦσε τὴ μοναξιά. Καθένας ἀπ' αὐτοὺς ἐξηγεῖ ὅπως θέλει κι' ὅπως νομίζει τὸ γεγονὸς αὐτό. Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ ἀλήθεια;

Εἶναι πιθανὸ ὅτι ἂν εἶχε παντρευτῆ τὴν Πιέρ, ὁ Τζαίημς Ντὴν δὲν θὰ εἶχε βρῆ τὸν τραγικὸ θάνατο ποὺ βρῆκε ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὸ δρόμο τῆς πόλεως Σαλίνας. Μὰ ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελι δὲν ἦταν ἡ γυναίκα ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν νοιώση ὡς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του καὶ νὰ μοιραστῆ τὴν ἔντονη κι' ἀτακτη ζωή του. Ὕστερα ἀπὸ λίγο, τὸ ἀγόρι αὐτὸ μὲ τὸ μελαγχολικὸ πρόσωπο καὶ τὰ θλιμμένα μάτια θὰ εἶχε ἴσως ξαναπάρει πάλι καὶ τούτη τὴ φορὰ μάλιστα ἀκόμα πιὸ μοναχὸς καὶ πιὸ ἀπελπισμένος, τὸ δρόμο τοῦ πεπρωμένου του.

Μιὰ παράξενη συρροὴ περιστάσεων ὡδήγησε τὴν ἄνοιξι τοῦ 1954 στὴν πρώτη συνάντησι τῶν δύο νέων. Ἡ Πιεράντζελι μόλις εἶχε τελειώσει τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Ἡ φλόγα κι' ἡ σάρκα» στὴ Νεάπολι μαζὶ μὲ τὸν Ἀργεντινὸ Κάρλο Τόμψον, ἕναν κοσμικὸ καὶ γυναικοκατακτητὴ ἠθοποιό.

Ὁ Τόμψον εἶχε τὴν ἡλικία τοῦ Κὲρκ Ντάγκλας, τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸν ὁποῖο ἕνα χρόνο προτήτερα ἡ Πιὲρ ἦταν ξετρελλαμένη. Ὅταν ἡ Πιὲρ γύρισε στὸ Χόλλυγουντ, σ' ὁποιον ρωτοῦσε νὰ μάθη γιὰ τὸ «μεγάλο ρομάντσο» της γούρλωνε μὲ ἀπορία τὰ μάτια της λέγοντας: «Μὰ οὔτε εἶχε κὰν ἀρχίσει»!

Εἶχε γυρίσει ἀρκετὲς σκηνὲς τοῦ φίλμ «Τὸ ἀσημένιο δισκοπότηρο» ἡ Πιεράντζελι στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅταν ὁ Τζαίημς Ντήν, ὁ καλύτερος μαθητὴς τῆς περίφημης σχολῆς ἀπαγγελίας «Ἄκτορ'ς Στούντιο», γνώριζε σ' ἕνα πολυκοσένικο τοῦ Μποντγουαίη τὴν πρώτη του ἐπιτυχία. Γιὰ καλή του τύχη, τὸ ἔργο τοῦ Ζίντ «Ἠμμοραλίστ», κράτησε τὸ πρόγραμμα μόνο λίγες ἑβδομάδες. Μόλις εἶχαν τελειώσει οἱ ρεπλίκες ὅταν προσκλήθηκε στὸ Χόλλυγουντ ἀπὸ τὸ δάσκαλό του, τὸν Ἠλία Καζάν.

Ὁ διάσημος σκηνοθέτης εἶχε πράγματι ἀποφασίσει νὰ κάνη μιὰ παράτολμη ἐνέργεια: νὰ ἐμπιστευθῆ στὸν ἄγνωστο Τζαίημς Ντὴν τὸ ρόλο τοῦ πρωταγωνιστοῦ στὸ φίλμ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ», βγαλμένο ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο ἀριστούργημα τοῦ Στάϊνμπεκ. Τὸν Κὰρλ Τράσκ, τὸ δεκαοκτάχρονο, γεμᾶτο μῖσος ἥρωά του, ποὺ πιστεύει ὅτι εἶναι ὀρφανὸς μέχρις ὅτου ἀνακαλύπτει τὴ μητέρα του σ' ἕνα κακόφημο σπίτι μιᾶς πόλεως λίγα χιλιόμετρα πιὸ πέρα ἀπ' αὐτὴν ποὺ ἔμενε ὁ ἴδιος, μόνο — κατὰ τὴ γνώμη τοῦ Καζὰν — ὁ Τζαίημς Ντὴν μποροῦσε νὰ ἐνσαρκώση. Ὁ μαθητής του δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ μάθη τὸ ρόλο του γιὰ νὰ τὸν παίξη: ἦταν ἡ ἴδια ἡ ἐνσάρκωσι τοῦ ἔργου του.

Ὁ Τζίμμυ — ὅπως τὸν ἔλεγαν ὅλοι — ἔφτασε λοιπὸν στὸ Χόλλυγουντ, νοίκιασε μιὰ φτωχικὴ κάμαρα, πάνω ἀπὸ ἕνα πλυντήριο καὶ χωρὶς ν' ἀπασχοληθῆ μὲ τίποτ' ἄλλο, ἔπεσε μὲ τὰ μοῦτρα στὴ δουλειά. Εὕρισκε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του στὸ ρόλο τοῦ Κὰρλ Τράσκ καὶ ζοῦσε σὲ μιὰ κατάστασι ὑπερεντάσεως, ποὺ τὸν ἔκανε ν' ἀποφεύγη κάθε τι ποὺ δὲν εἶχε σχέσι μὲ τὸ φίλμ.

Τὶς πρῶτες ἀπογευματινὲς ὧρες μιᾶς βροχερῆς μαρτιάτικης ἡμέρας, ὁ Τζαίημς Ντὴν βρισκόταν μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ἠθοποιοὺς τοῦ φίλμ στὸ στούντιο Νο 5 τῆς «Γουὼρνερ». Χωμένος σὲ μιὰ γωνιά, φορώντας ἕνα μπλὲ παντελόνι φόρμας καὶ μιὰ φαρδειὰ μπλούζα, τσαλακωμένη καὶ λερωμένη, μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά του πεσμένα στὸ ριτιδωμένο μέτωπό του, καθόταν τόσο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴν προετοιμασία τῆς σκηνῆς ποὺ θὰ γύριζε τὴν ἄλλη μέρα, ὥστε δὲν πρόσεχε οὔτε τὴν κακοκαιρία ποὺ ἦταν ἔξω. Γι' αὐτόν, γιὰ τὸν Κὰρλ Τράσκ δηλαδὴ ποὺ ἐνσάρκωνε, ἦταν μιὰ ζεστὴ νύχτα τοῦ 1917 στὴν πόλι τῆς Καλιφόρνιας Σαλίνας.

Ξαφνικά, μιὰ βαθειὰ ἀνάσα τοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβη ὅτι δίπλα του βρισκόταν κάποιος ἄλλος. Σήκωσε μὲ δυσαρέσκεια τὰ μάτια του ἀπ' τὸ σενάριο καὶ τὸ βλέμμα του πῆγε νὰ ξεκουραστῆ (ἔτσι εἶπε ὁ Τζίμμυ ὀργότερα στὸν Ρίτσαρντ Νταβάλος, τὸν ἠθοποιὸ ποὺ στὸ φίλμ ἐρμήνευε τὸν δίδυμο ἀδελφὸ τοῦ Τράσκ) σ' ἕνα φωτεινὸ πρόσωπο Μαντόνας. «Γειά σου!» τοῦ εἶπε τὸ γοητευτικὸ πρόσωπο. «Δὲν ἤθελα νὰ σ' ἀπασχολήσω ἀπ' τὴ μελέτη, ἀλλὰ ἔχω ἀκούσει τόσα γι' αὐτὸ τὸ φίλμ. Κι' ἐπειδὴ στὸ τμῆμα μου δὲν μὲ χρειάζονται γιὰ μιὰ ὥρα τουλάχιστον, ἤρθα νὰ χαζέψω λιγάκι. Μὲ λένε Πιεράντζελι».

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ Τζαίημς Ντήν...

— Ναί, τὸ ξέρω, ἀπάντησε ἡ Πιέρ Καὶ γιὰ ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο διάστημα ἔμειναν κι' οἱ δυὸ κυττάζοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἐκστατικοί.

Ὁ Ρίτσαρντ Νταβάλος, ποὺ στεκόταν στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς αἰθούσης, δὲν πίστευε στὰ μάτια του. Ὅταν ἀργότερα διηγόταν τὸ ἐπεισόδιο, ἔλεγε:

— Ἂν ποὶν ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα κανένας —ἢ μᾶλλον ὁποιοσδήποτε— τὸν διέκοπτε τὴν ὥρα ποὺ προσπαθοῦσε νὰ μπῆ στὴν ἀτμόσφαιρα μιᾶς σκηνῆς, ὁ Τζίμμυ θὰ χαλοῦσε τὸν κόσμο. Θὰ εἶχε γίνει ἔξω φρενῶν γιὰ ὅλο τὸ ἀπόγευμα. Ἀφοῦ κι' ὁ διαφημιστὴς καὶ στενός του φίλος Ντὶκ Κλαΐὺτον καθόταν πολλὲς φορὲς ὧρες ὁλόκληρες νὰ περιμένη ὥσπου ὁ Τζίμμυ νὰ «ξεκολλήση» ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ ρόλου του, γιὰ νὰ τολμήση νὰ τοῦ μιλήση. Ὅταν εἶδα νὰ τὸν πλησιάζη ἡ Πιέρ, ἔνοιωσα ἕνα τρομερὸ φόβο μήπως ὁ Τζίμμυ τῆς ἔλεγε κανένα βρωμόλογο ἢ τῆς πετοῦσε κανένα βρισίδι. Πρὸς μεγάλη μου κατάπληξι, αὐτὸς σηκώθηκε ὀρθὸς καὶ τῆς χαμογέλασε. Ἀνάπνευσα μὲ ἀνακούφισι. Αὐτοὶ οἱ δυὸ ἔμοιαζαν μὲ δυὸ παιδιὰ ποὺ δὲν εἶχαν ἰδέα ὅτι μπῆκε στὴ ζωή τους κάτι τὸ ὑπέροχο.

ΜΙΑ ἑβδομάδα ἀργότερα, ὁ Τζίμμυ κι' ἡ Πιὲρ εἶχαν καταλάβει πολὺ καλὰ τί εἶχε συμβῆ. Πάντοτε, τὶς ἡμέρες ποὺ δὲν εἶχε δουλειά, ὁ Τζίμμυ ἔτρεχε μὲ τὴ μοτοσυκλέτα του στὸ Μπέρμπανκ, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δῆ τὴν Πιὲρ στὸ «Ἀσημένιο δισκοπότηρο». Μὰ κι' ἡ Πιέρ, ὅταν ἦταν ἐλεύθερη, δὲν τὸ κουνοῦσε ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ γυριζόταν τὸ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ». Ὅταν ἦταν ἐλεύθεροι κι' οἱ δυό, ὁ Τζίμμυ ἔπαιρνε τὴν Ἄννα σὲ κανένα ἡλιόλουτρο ἑξοχικὸ μέρος καὶ δὲν κουραζόταν νὰ τὴ φωτογραφίζη συνεχῶς. Ἦταν τόσο μαγεμένος μαζί της, ποὺ σχεδὸν δὲν διαψαρτυρόταν πιά, ὅπως πρῶτα, ὅταν ἕνας φωτογράφος τῶν κινηματογραφικῶν τους οἴκων διέκοπτε τὸ εἰδύλλιο γιὰ νὰ τοὺς πάρη μαζί.

— Κι' ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ δέχεται τὴν Πιὲρ στὸ ἀπαίσιο δωμάτιό του πάνω ἀπ' τὸ πλυντήριο, λέει ὁ Πὼλ Νιοῦμαν, φίλος καὶ τῶν δύο νέων, ὁ Τζίμμυ ἀγόρασε ἕνα χαριτωμένο σπιτάκι στὴν ἀκρογιαλιά. Μόνο ποὺ ἀρνήθηκε νὰ βάλη τηλέφωνο. Ἐκεῖ, καθισμένη σ' ἕνα ντιβάνι, ἡ Ἄννα τὸν ἄκουγε νὰ παίζη μὲ πάθος τὸ ὄργανο ποὺ ἀγαποῦσε: τὸ μπόνγκο. Ἡ συνάντησί του μὲ τὴν Πιὲρ («ἡ νεράϊδα ποὺ ἦταν τὸ πᾶν γιὰ μένα» ἔλεγε ὁ Τζίμμυ) εἶχε ἀλλάξει σὰν ἀπὸ θαῦμα τὴ ζωή του. «Εἶναι ἡ μόνη φτασμένη ἠθοποιὸς ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ μένα» ἐπανελάμβανε ἐκστατικός, «τὴν ἀληθινὴ ἐνσάρκωσι τῆς παιδούλας».

Ἡ Πιὲρ εἶχε ἐλευθερώσει τὸν Τζίμμυ ἀπ' ὅλα τὰ «δαιμόνια» ποὺ τὸν εἶχαν κυριεύσει. εἶχε ξορκίσει τὰ «φαντάσματά» του. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του ὁ Τζαίημς Ντὴν ζοῦσε ἀληθινὰ γιὰ κάποιον ἄλλον. Ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι κλεισμένος στὸν ἑαυτό του εἶχε ἐξαφανισθῆ κι' εἶχε ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τὴ χαρὰ ποὺ νοιώθει κανεὶς ὅταν δίνη. Πλημμύριζε τὴν Πιὲρ μὲ τὰ καλύτερα γαλλικὰ ἀρώματα, μὲ βιβλία καὶ λουλούδια. Τῆς πρόσφερε ἕνα μαντὸ ἀπὸ βιζόν. Αὐτὴ πάλι τοῦ πέρασε στὸ λαιμό του μιὰ ἀλυσιδίτσα μ' ἕνα μενταγιὸν μὲ τὸν ἅγιο Χριστόφορο, προστάτη τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων. Στὸ δωμάτιό του τοῦ Τζίμμυ κρεμόταν, σὲ χρυσὴ κορνίζα, μιὰ φωτογραφία της μὲ τὴν σύντομη, ἀλλὰ εὔγλωττη ἀφιέρωσι: «Πάντοτε πιὸ κοντὰ σὲ σένα. Πιέρ».

Ἐνῶ οἱ σχέσεις του μὲ τὴ νεαρὴ Ἰταλίδα γίνονταν πιὸ σοβαρὲς καὶ πιὸ βαθειές, οἱ φίλοι του παρατηροῦσαν κι' ἄλλες καταπληκτικὲς μεταβολές. Στὸ τραπέζι τώρα οἱ τρόποι του ἦταν ἄψογοι, τὸ κοστούμι του τὸ ἴδιο κι' ὅταν ὡδηγοῦσε γοητευμένος τὴν Πιὲρ στὶς πρεμιέρες, φοροῦσε βραδυνὸ ἐπίσημο ἔνδυμα. Ὅταν ἕνα βράδυ ὁ Ντὶκ Κλαΐὺτον τὸν εἶχε καλέσει μαζὶ μὲ ἄλλους φίλους του σ' ἕνα πάρτυ, ὁ Τζίμμυ πῆγε μὲ τὴν Πιέρ. Νά, τί λέει γιὰ κείνη τὴ βραδυὰ ὁ Πὼλ Νιοῦμαν:

— Ὁ Τζίμμυ ἦταν εὐγενέστατος μ' ὅλους, ἦταν ὅμως φανερὸ ὅτι κανένας ἀπ' ὅλους αὐτοὺς καὶ τίποτα δὲν τὸν ἐνδιέφερε. Θὰ μποροῦσαμε νὰ εἴχαμε ἐξαφανιστῆ σ' ἕνα σύννεφο καπνοῦ ἀπὸ μπροστά του χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ πάρη εἴδησι. Δὲν ἔβλεπε, δὲν ἄκουγε παρὰ τὴν Πιέρ. «Εἶσαι καλά;» ρωτοῦσε. «Θέλεις νὰ πῆς τίποτα; Νὰ φᾶς; Σ' ἀρέσει ἐδῶ»;

Στὶς 19 Ἰουνίου 1954 ὁ Τζαίημς Ντὴν ἦταν ὁ νέος ποὺ βρισκόταν σὲ μεγαλύτερη ἀνησυχία σ' ὅλο τὸ Χόλλυγουντ. Ὥρες ἀπὸ ἡμέρες τὴν πόλι μὲ τὴν ἔμμονη ἰδέα νὰ βρῆ ἕνα δῶρο ἀντάξιο τοῦ «κριτσιοῦ» του, ποὺ εἶχε τὰ γενέθλιά του. Ἡ Πιὲρ ἔκλεινε τὰ 22 της χρόνια κι' ὁ Τζίμμυ ἤθελε νὰ τῆς προσφέρη κάτι ἰδιαίτερο. Ἀφοῦ μάτσια ἔκανε ἄνω-κάτω ὅλα τὰ καταστήματα νεωτερισμῶν καὶ τὰ κοσμηματοπωλεῖα ἔσηκε τέλος ἕνα κολιὲ κι' ἕνα βραχιόλι ἀσορτὶ ἀπὸ χρυσό, ποὺ τοῦ φάνηκε πὼς ἦταν ὅ,τι χρειαζόταν.

Τὸ δῶρο αὐτὸ ὅμως ποὺ κατὰ τὴ γνώμη τοῦ Τζίμμυ ἦταν «τζὰστ ράϊτ» — ὅ,τι χρειαζόταν — ἀντίθετα ἀπογοήτευσε βαθειὰ τὴν Πιέρ. Ἡ νεαρὴ ἠθοποιὸς πράγματι ἦταν βέβαιη πὼς ὁ δεῖλὸς φίλος της, περίμενε μονάχα τὴν εὐκαιρία αὐτὴ γιὰ νὰ τὶς ἐξομολογηθῆ τὸν ἔρωτά του. Καὶ φυσικὰ θὰ ἐπακολουθοῦσε τὸ δῶρο, ἀλλὰ τούτη τὴ φορὰ θὰ ἦταν τὸ δαχτυλίδι τοῦ ἀραβῶνος.

Πολλὲς φορές, ἡ Πιὲρ εἶχε ἀφήσει τοὺς πιὸ στενοὺς φίλους της νὰ καταλάβουν μὲ πόση μυστικὴ ἀγωνία περίμενε τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ Τζίμμυ θὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὴν ἐπιφυλακτικότητά του. Κοπέλλα τίμια καί, κατὰ τὸν τρόπο της, εἰλικρινὴς ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελι δὲν ὀνειρευόταν πάθη ἐκρηκτικὰ ἢ ρωμαντικά, ἀλλὰ μιὰ ἀγάπη «σπιτικιὰ» καὶ «νοικοκυρεμένη», μιὰν ἀγάπη ποὺ θὰ ὡδηγοῦσε κατ' εὐθεῖαν στὸ γάμο.

Καὶ τὸ σύμβολο τῆς ἀγάπης αὐτῆς δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ δαχτυλίδι τῆς μνηστείας, ἡ ἐπίσημη δηλαδὴ «ἀμοιβαία ὑπόσχεσι» ποὺ θὰ τῆς ἐπέτρεπε νὰ ὀνειρεύεται μὲ ἀνοιχτὰ τὰ μάτια ἕνα ὄμορφο σπίτι, ποὺ γρήγορα θὰ γέμιζε φαγητὰ ποὺ θὰ τοὺς περίμεναν στὸ τραπέζι μετὰ τὸ τέλος τῆς δουλειᾶς τὰ βράδυα ποὺ θὰ περνοῦσαν οἱ δυό τους ἥσυχα στὴ ζεστασιὰ τῆς κάμαράς τους...

Τὸ δῶρο τοῦ Τζίμμυ τῆς φάνηκε, στὴ λεπτὴ αὐτὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς της, σὰν ἡ ἀπάρνησι ὅλων τῶν πιὸ μυστικῶς ἐλπίδων της. Ἡ ἀντίδρασί της, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἦταν τρομερή. Πολὺν καιρὸ ἀργότερα, ὅταν κανεὶς τὴ μάλωνε γιὰ τὴν τότε συμπεριφορά της στὸν ἄτυχο νέο, ἔδειχνε φανερὰ ὅτι δὲν εἶχε ἀκόμα ξεχάσει τὴν ἀπογοήτευσι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅπως φαίνεται ἀπ' τὴν ἀπάντησι ποὺ ἔδωσε σ' ἕνα δημοσιογράφο:

— Τί θέλετε ἀπὸ μένα; Ἂν μοῦ τὸχε ζητήσει, θὰ τὸν εἶχαν παντρευτῆ».

Ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελι δὲν εἶχε καταλάβει ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Τζαίημς Ντὴν ἦταν ἀπὸ κεῖνες ποὺ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ δαχτυλίδια γιὰ νὰ ἐκφρασθοῦν. Ἦταν, πράγματι, μιὰ ἀγάπη ἀπόλυτη, ἱκανὴ νὰ γεμίση μιὰ ὁλόκληρη ζωή. Νά, λόγου χάρι, τί εἶχε πῆ ὁ νέος στὸ φίλο του Ρίτσαρντ Νταβάλος. δείχνοντάς του τὸ δῶρο ποὺ εἶχε διαλέξει:

«Στὶς χαρὲς καὶ στὶς λύπες, ἡ Ἄννα θὰ εἶναι ἡ γυναίκα τῆς ζωῆς μου».

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὅμως τὸν Τζαίημς Ντὴν ἀπασχολοῦσε ἕνα μεγάλο πρόβλημα: δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι βέβαιος γιὰ τὸ μέλλον του. Λίγους μῆνες πρὶν τὸν καλέση ὁ Καζὰν ἔμενε σὲ μιὰ σοφίτα τῆς 44ης ὁδοῦ, στὴ Νέα Ὑόρκη, μὲ μοναδικὴ γκαρνταρόμπα τρία πουκάμισα, ἕξη παντελόνια φόρμας, ἕνα ζευγάρι μπλὲ νὰ παπούτσια καὶ μιὰ παλιά, ξεθωριασμένη μπλούζα.

Εἶχε φυσικὰ δεχτῆ μ' ἐνθουσιασμὸ τὴν πρότασι τοῦ Καζάν, χωρὶς ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἀμοιβή, ποὺ τοῦ ἐξασφάλιζε τὸ συμβόλαιο, ποὺ, ἄλλωστε, τὸ εἶχε ὑπογράψει χωρὶς οὔτε νὰ τὸ διαβάση κάν. Κάθε ἑβδομάδα σήκωνε μερικὲς ἑκατοντάδες δολλαρίων, ποὺ οὔτε κι' ὁ ἴδιος ἤξερε πόσο θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ τὰ παίρνη ἀκόμα. Φυσικὰ δὲν μποροῦσε νὰ φανταστῆ τὴν τεράστια ἐπιτυχία τοῦ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ» κι' ἀκόμα λιγώτερο ὅτι σὲ λίγους μῆνες ἡ «Γουὼρνερ» θὰ σχίζε τὸ πρῶτο συμβόλαιο καὶ θὰ τοῦ πρότεινε ἄλλο μὲ ἀμοιβὴ ἑκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια. Στὶς μαῦρες του στιγμὲς — κι' εἶχε πολλὲς τέτοιες — συλλογιζόταν ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ταινίας θὰ γύριζε ἀπένταρος μέσα στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὴν ἡμέρα ποὺ βρέθηκε ὑποχρεωμένος ν' ἀποφασίση γιὰ τὴν ἀγάπη τους, δήλωσε μὲ ἐντιμότητα στὴν Πιέρ: «Θὰ βροῦμε μιὰ λύσι. Μὰ γιὰ τὴν ὥρα δὲν μποροῦμε νὰ παντρευτοῦμε». Σκεφτόταν τὸ γάμο σοβαρά. Εἶχε μάλιστα συμβουλευτῆ ἕναν καθολικὸ παπά, καὶ δηλώνοντας τὴν πρόθεσι νὰ ἐγκολπωθῆ τὴ θρησκεία τῆς γυναίκας ποὺ ἀγαποῦσε. Γιατὶ ἤξερε πὼς ἡ κυρία Πιεράντζελι γιὰ κανένα λίγο δὲ θὰ δεχόταν νὰ κάνη γαμπρό της ἕνα διαμαρτυρόμενο. Ἄλλωστε, ἀπὸ καιρὸ ἡ Ἄννα Μαρία ἔδινε σκληρὴ μάχη μὲ τὴ μητέρα της, ποὺ ἦταν ἀντίθετη πρὸς τὸ εἰδύλλιο

● Η ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ ΗΤΑΝ ΔΕΚΑΞΗ ΧΡΟΝΩΝ ΟΤΑΝ Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΒΩΒΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΡΙΝΑ ΝΤΕ ΛΙΓΚΟΥΟΡΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ ΣΤΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΛΕΟΝΙΝΤ ΜΟΓΚΥ, ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΒΑΛΕ ΝΑ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣΗ ΣΤΟ ΦΙΛΜ «ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ», ΟΠΟΥ ΕΣΗΜΕΙΩΣΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ

ΤΖΑΙΗΜΣ ΝΤΗΝ

τῆς κόρης της «μ' αὐτὸν τὸν ἄγνωστο, ἀσουλούπωτο καὶ στριμμένο ἄντρα». «Δὲν εἶναι γιὰ σένα», τῆς ἔλεγε διαρκῶς. «Ἄσε ποὺ δὲν τόχει σκοπὸ νὰ σὲ παντρευτῆ ποτέ». Ἡ Πιὲρ εἶχε κλείσει τ' αὐτιά της στὰ φρικτὰ αὐτὰ λόγια. Καὶ νὰ τώρα ποὺ τῆς τὰ ἔλεγε κι' ὁ ἴδιος ὁ Τζίμμυ! Ἡ ἀγάπη της δὲν κατώρθωσε πιὰ νὰ συνέρθη ἀπὸ τὸ χτύπημα αὐτό.

Ἡ τραγωδία της κι' ἡ τραγωδία τοῦ Τζαίημς Ντὶν ἦταν ὅτι ἀκριβῶς, ὅταν ἡ Πιὲρ εἶχε τὴν πιὸ μεγάλη ἀνάγκη νὰ νοιώση τὸν ἑαυτό της καθησυχασμένο, ὁ Τζίμμυ θεωροῦσε ἀνέντιμο ἀπὸ μέρους του καὶ νὰ σκεφτῆ ἀκόμα γιὰ γάμο, σπίτι καὶ παιδιά.

ΕΔΩ καὶ λίγον καιρὸ γυρίζονταν οἱ τελευταῖες σκηνὲς τοῦ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ». Ἀλλὰ κι' ἡ Πιὲρ εἶχε τελειώσει τὸ γύρισμα τοῦ «Ἀσημένιου δισκοπότηρου». Οἱ συναντήσεις τῶν δύο ἐρωτευμένων, ἐπειδὴ ἡ κυρία Πιεράντζελι δὲν εἶχε δώσει θάρρος στὸν Τζίμμυ νὰ ἔρχεται στὸ σπίτι της, γίνονταν ὅλο καὶ πιὸ δύσκολες. Ξαφνικά, μιὰ μέρα ὁ Τζαίημς Ντὶν ἔφυγε γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου εἶχε μιὰ ἐπείγουσα ὑπόθεσι.

Δὲν εἶχε παρὰ λίγες μέρες μακρυὰ ἀπὸ τὴν Πιὲρ, ὅταν ἀνοίγοντας τυχαῖα τὸ τελευταῖο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Σκρήβλαντ» εἶδε τὴ φωτογραφία ἐκείνης ποὺ θεωροῦσε «γυναίκα του». Ἡ φωτογραφία ἔπιανε ὁλόκληρη σελίδα. Ἀπὸ πάνω εἶχε τὸν τίτλο: "Ἡ Πιὲρ προδίδεται» κι' ἀπὸ κάτω τὴ λεζάντα: «Δὲν ξέρω πῶς συνέβη. (Μιλοῦσε ἡ Πιέρ), Λίγες στιγμὲς προτήτερα οὔτε σκεφτόμουν κὰν τὸν ἔρωτα. Καὶ ξαφνικά, κυττάζοντας τὰ μαῦρα του μάτια, κατάλαβα ὅτι περίμενα σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ αὐτὸν τὸν ἄνδρα. Πῶς εἶναι; Ὤ, ἕνας τύπος ἀπόλυτα φυσιολογικός. Ἀσυνήθιστος μόνο γιὰ μένα. Εἶναι καλός, εὐγενικός, ἀφωσιωμένος στὴν οἰκογένειά του... μιὰ ἰδιότητα ποὺ ἐκτιμῶ παρὰ πολύ. Καὶ μαγειρεύει καλά. Καί....» «Φτάνει, Πιὲρ», ἔγραφε ἀπὸ κάτω ὁ συντάκτης. Καταλάβαμε περίφημα! Εἶσαι ἐρωτευμένη μὲ τὸν Βὶκ Νταμόνε κι' αὐτὸ μᾶς κάνει ὅλους εὐτυχισμένους».

Τὰ λόγια αὐτά, βγαλμένα ἀπὸ τὰ χείλη τῆς Ἄννας «του», χτύπησαν τὸν Τζίμμυ σὰν κεραυνός. Ἡ εἴδησι, ἄλλως τε, ἦταν ἀκριβέστατη. Πρὶν φύγη γιὰ τὴν Ἰταλία, γιὰ νὰ γυρίση τὸ φίλμ «Ἡ φλόγα κι' ἡ σάρκα», ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελι, τὰ «εἶχε ψήσει» μὲ τὸν Βὶκ Ντσμόνε, τὸν Ἰταλοαμερικανὸ τραγουδιστὴ Βίτο Φασινόλα, ποὺ εἶχε γνωρίσει στὴν Αὐστρία ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, ὅταν ὁ νέος ἦταν στρατιώτης κι' ἡ Πιὲρ γύριζε ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα της φίλμ.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ κυρία Πιεράντζελι εἶχε ἀντιταχθῆ σ' αὐτὴ τὴ γνωριμία κι' οἱ δυὸ νέοι εἶχαν διακόψει τὶς σχέσεις τους. Γυρίζοντας στὴ «Μέττρο» μετὰ τὴν ἐαρινὴ ἀναχώρησι τοῦ Τζαίημς Ντὶν γιὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ἡ Πιὲρ εἶχε ξαναβρῆ τὸν Βὶκ ποὺ γύριζε μιὰ ταινία. Εἶχαν πάει νὰ πιοῦν ἕνα κοκτέϊλ σ' ἕνα μικρὸ κέντρο ἀπέναντι στὸ στούντιο καὶ φυσικὰ ἡ παλιὰ συμπάθεια εἶχε ξαναγεννηθῆ.

Ἤρεμη καὶ ἀφελὴς ἀπὸ φυσικοῦ της, ἡ Πιὲρ, ὅπως, ἄλλωστε, εἶχε κάνει καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ Κὲρκ Ντάγκλας, ἔσπευσε ν' ἀρνηθῆ ἐπισήμως τὸ αἴσθημα ποὺ τὴν εἶχε συνδέσει ἐπὶ ἕξη μῆνες μὲ τὸν Τζαίημς Ντήν.

Ἀπελπισμένος καὶ μὴ πιστεύοντας στὰ μάτια του ὁ Τζίμμυ πῆγε στὸ Χόλλυγουντ, θέλοντας νὰ ξαναδῆ τὴν Ἄννα. Μάταια ὅμως....

ΣΤΙΣ 24 Νοεμβρίου 1954, ὁ Τζαίημς Ντὶν προσκλήθηκε στὸ μεγαλόπρεπο γάμο τῆς Ἄννας Μαρίας Πιεράντζελι μὲ τὸν Βὶκ Νταμόνε. Δὲν μπῆκε μὲ τὸ πλῆθος τῶν καλεσμένων στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου, στὸ Λὸς Ἀντζελες. Ὅταν ὅμως, μετὰ τὴν τελετή, ἡ νύφη φάνηκε ἀκτινοβολώντας ἀπὸ εὐτυχία στὸ μπράτσο τοῦ ἀντρός της, ὁ Ντὶν στεκόταν μὲ τὸ πόδι στε ρεωμένο στὸ μάρς - πιὲ τῆς μοτοσυκλέτας του, ντυμένος μὲ τὸν παλιὸ ἀσουλούπωτο τρόπο του, πιὸ σκυθρωπὸς καὶ πιὸ βλοσυρὸς ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Μόνο ἐκείνη τὴ στιγμὴ βεβαιώθηκε ὅτι εἶχε χάσει γιὰ πάντα «τὴν κοπέλλα μὲ τὴν πιὸ ὁμορφη ψυχή, ποὺ εἶχε γνωρίσει ποτέ».

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Τζαίημς δὲν ξαναμίλησε ποτὲ πιὰ σχεδὸν γιὰ τὴν Πιὲρ, οἱ φίλοι του ὅμως ἤξεραν ὅτι ἐξακολουθοῦσε νὰ κυττάζη μὲ ἀπληστία τὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ γιὰ νὰ μαθαίνη εἰδήσεις της. Τὸν καιρὸ ποὺ εἶχε συμβῆ τὸ δυστύχημα στὸ ἀεροπλάνο μὲ τὸ ὁποῖο ἡ νεαρὰ ἠθοποιὸς πήγαινε στὸ Πάλμ Σπίνγκς, ὁ Τζίμμυ τηλεφωνοῦσε κάθε μέρα στὸ νοσοκομεῖο, ὅπου εἶχε μεταφερθῆ ἡ Ἄννα Μαρία, γιὰ νὰ μαθαίνη γιὰ τὴν ὑγεία της. Ὅταν ὅμως τὸν ρωτοῦσαν «Ποιός εἶναι στὸ τηλέφωνο;» περιοριζόταν ν' ἀπαντᾶ: «Ἕνας φίλος».

Ἕνας ἄλλος ἄντρας ἴσως, γιὰ νὰ παρηγορηθῆ, θἄβγαινε σ' ἀναζήτησι καμμιᾶς ἄλλης, ποὺ νὰ μοιάζη κάπως μὲ τὴν Πιὲρ. Ὁ Τζίμμυ ἔφτασε στὸ ἀντίθετο ἄκρο: οἱ γυναῖκες ποὺ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ μπῆκαν στὴ ζωή του ἦταν τελείως διαφορετικές, ἀπὸ τὴ μεγάλη του ἀγάπη, ὅσο ἡ νύχτα μὲ τὴν ἡμέρα. Τὶς ἄλλαζε πολὺ συχνά, συνήθως μετὰ δυὸ ἢ τρεῖς βραδυές. Κι' αὐτὸ μ' ἕνα μόνο σκοπό: νὰ μὴν ξαναχάση ἄλλη φορὰ τὴν καρδιά του γιὰ μιὰ γυναῖκα.

Στὴν ἐγκατάλειψι τῆς Πιὲρ εἶχε προστεθῆ κι' ἐκείνη τῆς μητέρας του, ποὺ εἶχε κάνει θλιβερὰ τὰ παιδικά του χρόνια. Τὸ τραγικὸ σύμπλεγμα τοῦ ὀρφανοῦ τὸν εἶχε πάλι κυριεύσει Γιὰ τὸν Τζαίημς Ντὶν ἡ γυναῖκα εἶναι ἕνα πλάσμα ποὺ σ' ἀφίνει πάντα, ὁδιάφορο ἂν προδίνοντας ἢ πεθαίνοντας, τὴ στιγμὴ ποὺ πιστεύεις ὅτι βοῆκες τὴν εὐτυχία.

Κι' ὅταν στὶς 30 Σεπτεμβρίου 1955 ἐκίνησε γιὰ νὰ πάρη μέρος στοὺς ἀγῶνες ποὺ θὰ γίνονταν στὴ Σαλίνας, ὁ Τζίμμυ ἦταν ἕνα ἀγόρι ποὺ δὲν ἤξερε πιὰ ν' ἀγαπᾶ κι' ἦταν βέβαιο πῶς κανεὶς πιὸ δὲν τὸν ἀγαποῦσε.

Ὁ τραγικὸς πρόωρος θάνατός του ἔδειξε πόσο ἡ τελευταία αὐτὴ βεβαιότητά του ἦταν λανθασμένη: τὸν εἶχε ἀγαπήσει ὁ Θάνατος...

ΟΥΤΕ
ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΕΣ
ΟΥΤΕ ΛΑΔΙΑ ΠΛΕΟΝ
ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Γιὰ νὰ διατηρῆτε τὴν κόμμωσίν σας, γιὰ νὰ προστατεύετε τὰ μαλλιά σας ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὴν ἁλμύρα τῆς θαλάσσης χρησιμοποιῆτε πάντοτε τὴν βιταμινοῦχον κρέμα κτενίσματος WELLAFORM τοῦ Γερμανικοῦ ἐργοστασίου WELLA παρασκευαστοῦ τῆς παγκοσμίου φήμης πρώτης βαφῆς στὸν κόσμο ΚΟΛΕΣΤΟΝ. Μόνον ἡ WELLAFORM διατηρεῖ τὰ μαλλιὰ λαμπερὰ καὶ φρέσκα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

WELLA HELLAS

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14, ΤΗΛ. 32-749

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΩΡΑΙΟ ΔΕΡΜΑ
Χάρις
Στὸ Κερὶ τῶν Λουλουδιῶν.

Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ κερὶ τῶν λουλουδιῶν μπορεῖ νὰ γίνη ἕνα ἰδεῶδες προϊόν ὑγείας καὶ ὡμορφιᾶς

Συνήθως ὅταν οἱ ἄνδρες μιλοῦν μὲ θαυμασμὸ γιὰ μιὰ γυναῖκα λένε: "Ἔχει ἕνα ὡραῖο δέρμα....,, Αὐτὸ τὸ ὡραῖο καὶ ἐλκυστικὸ δέρμα, ποὺ τόσο γοητεύει τοὺς ἄνδρες, δέν εἶναι δύσκολο νὰ ἔχη κάθε γυναῖκα ποὺ θὰ θελήση νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὶς καταπληκτικὲς ἰδιότητες τοῦ ἀγνοῦ κεριοῦ ποὺ βρίσκεται στὴν καρδιὰ τῶν λουλουδιῶν. Τὸ παρθένο αὐτὸ κερί, ἰδεωδῶς ἀγνό,

Καὶ γιὰ τὰ χέρια, τί θαῦμα!

Πρὶν κοιμηθῆτε κάμετε ἕνα ἐλαφρὸ μασάζ στὰ χέρια σας μὲ λίγη CIRE ASEPTINE θὰ εἶναι πάντα ἁπαλὰ καὶ θελουδένια.

Θὰ τὸ βρῆτε τώρα παντοῦ σὲ ἁπλῆ μορφή, πρακτικὸ καὶ χωρὶς νὰ στοιχίζη πολὺ μὲ τὸ ὄνομα CIRE ASEPTINE.
Τὸ βάζετε πρωῒ καὶ βράδυ στὸ πρόσωπό σας, στὸ λαιμό σας στὰ μπράτσα σας, ὅπως τὴ συνηθισμένη σας κρέμα.
Πολὺ χρήγορα, χάρις στὴν CIRE ASEPTINE, τὰ μικρὰ ἐλαττώματα τοῦ δέρματός σας (ἐρεθισμοί μαῦρα στίγματα, κοκκινίλες, ἀκόμα καὶ πανάδες) σβύνουν καὶ ἐξαφανίζονται.
Δοκιμάστε ἀπὸ σήμερα, καὶ θὰ μείνετε κατάπληκτη ἀπὸ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ

Τ' ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Ὁ Χίθκλιφ ἦταν ἕνα γυφτόπουλο ποὺ ὁ γέρο "Ἐρνσω τὸ εἶχε περιμαζέψει σ' ἕνα δρόμο τοῦ Λίβερπουλ, καὶ ποὺ τὰ παιδιά του, ὁ Χίντλεῦ καὶ ἡ Κάθριν τὸ εἶχαν δῆ μὲ ζηλεια στὴν ἀρχή, γιατὶ ὁ γέρος τοὔδειχνε μεγάλη συμπαθεια. Ἡ Κάθριν ὅμως τὸν συμπάθησε κι' αὐτὴ σιγὰ - σιγά, κι' ἔβγαιναν ὅλη τὴ ἡμέρα μαζί, στὰ χωράφια καὶ στοὺς βάλτους. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ γέρο "Ἐρνσω, ὁ Χίντλεῦ ἀρχισε νὰ φέρεται ἀπαυσα στὸν Χίθκλιφ. Ἕνα τυχαῖο περιστατικὸ κάνει τὴν Κάθριν νὰ γνωριστῆ μὲ τὸν "Ἐντγκαρ καὶ τὴν ποφάσισε νὰ κλείση τὸν Χίθκλιφ ἀοχίζει νὰ ζηλεψη τὸν "Ἐντγκαρ ποὺ εἶναι ὡραῖος, ξανθὸς καὶ μορφωμένος. Στὸ ἀναμεταξὺ ἡ γυναῖκα τοῦ Χίντλεῦ ἀποκτᾶ ἕνα γυιό, τὸν "Ἔρτον, ἀλλὰ ἡ ἴδια πεθαίνει, πράγμα ποὺ κάνει τὸν Χίντλεῦ νὰ γίνη μελαγχολικός, μισάνθρωπος καὶ νὰ τὸ ρίξη στὸ πιστό. Σιγὰ - σιγὰ ὁ "Ἐντγκαρ ἐρωτεύεται τὴν Κάθριν, καὶ μιὰ μέρα ποὺ ὁ Χίθκλιφ ἦταν κρυμμένος στὸ δωμάτιο, λίγο πιὸ πέρα, ἡ Κάθριν ἐξομολογεῖται στὴν κ. Ντὶν —ποὺ διηγεῖται ὅλη τὴν ἱστορία— ὅτι θὰ παντρευτῆ τὸν "Ἐντγκαρ, ἀν καὶ αἰσθάνεται τὴν ψυχή της πολὺ ὅμοια μὲ τοῦ Χίθκλιφ. Ὁ Χίθκλιφ φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀπαρηγόρητος, κι' ἡ Κάθριν παντρεύεται τὸν "Ἐντγκαρ. Μιὰ μέρα, ἔπειτα ἀπὸ κάμποσον καιρό, ὁ Χίθκλιφ ἔρχεται στὸ «Θράσκρος Γκρέϊντζ». Ἡ Κάθριν ἐπιβάλλει στὸν "Ἐντγκαρ νὰ τὸν δέχεται ταχτικὰ στὸ σπίτι, κι' ὁ Χίθκλιφ ἐγκοθίσταται στὰ Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη, ὅπου συμφιλιώνεται μὲ τὸν Χίντλεῦ καί, μεθώντας μαζί του, τὸν καταχρεώνει, κεροδίζοντάς του μεγάλα ποσὰ στὰ χαστιά. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, κατορθώνει νὰ σαγηνεύση τὴν Ἰσαβέλλα, μιὰ μέρα ἐξομολογεῖται στὴν Κάθριν πῶς θέλει νὰ τὴν ἐκδικηθῆ παίρνοντας τὴν ἀδελφὴ τοῦ ἀνδρός της. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ τρομερὴ σκηνή, μεταξὺ τοῦ "Ἐντγκαρ καὶ τοῦ Χίθκλιφ, κατὰ τὴν ὁποία οἱ δυὸ ἄντρες ἔρχονται στὰ χέρια, ἡ Κάθριν ἀρρωσταίνει βαρεία, κι' ἕνα βράδυ ἡ Ἰσαβέλλα ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὸ Θράσκρος Γκρέϊντζ. Τὴν ἔχει ἀπαγάγει ὁ Χίθκλιφ, ποὺ τὴν παντρεύεται. Στὸ ἀναμεταξὺ ἡ Κάθριν πεθαίνει, ἀφοῦ συναντήθηκε γιὰ τελευταία φορὰ μὲ τὸν Χίθκλιφ κι' ἀφοῦ γέννησε ἕνα ἐφταμηνίτικο μωρό, τὴ μικρὴ Κάθριν. Ἡ Ἰσαβέλλα γυρίζει στὸ Θράσκρος Γκρέϊντζ, κι' ἀποκαλύπτει στὴν κ. Ντὶν πῶς ὁ Χίθκλιφ τὴ βασανίζε καὶ τῆς φερόταν περιφρονητικά. Μιὰ μέρα —διηγεῖται ἡ Ἰσαβέλλα— ὁ Χίντλεῦ ἀξέω ἀπ' τ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη.

11ον Στὸ βάθος πραγματικὰ δὲν μ' ἔνοιαζε, ὅ,τι κι' ἂν τοῦ τύχαινε — γιατὶ λοιπὸν νὰ κάνω τὴν ἀνήσυχη καὶ τὴν ταραγμένη; Ὁ Χίντλεῦ στὸ ἀναμετοξὺ μ' ἔλουζε μὲ βλαστήμιες γιὰ τὴ στάσι μου καὶ μὲ διαβεβαίωνε πῶς τὸν ἀγαποῦσα ἀκόμα στὸ βάθος, τὸν κακοῦργο, γι' αὐτὸ δὲν ἤθελα νὰ σκοτωθῆ.... "Ὀχι, στὸ βάθος ἤθελα! Προσεύχόμουν ὅμως νὰ σκοτωθοῦν κι' οἱ δυὸ τους, ὁ ἕνας ἀπ' τὸ χέρι τοῦ ἄλλου, κι' ἔτσι νὰ γλύτωνα μιὰ καὶ καλὴ καὶ νὰ μὴ μετάνοιωνα γιὰ τίποτα... Μὰ καθὼς τὰ συλλογιζόμουν ὅλ' αὐτά, τὸ παράθυρο τραντάχτηκε, τὰ τζάμια ἔπεσαν στὸ πάτωμα μὲ πάταγο, κι' ἀπ' ἔξω φάνηκε ὁ μαῦρος ἄνθρωπος, μὲ μάτια ποὺ πετοῦσαν φλόγες. Τὰ κάγκελα δέβαια ἦταν στενὰ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ περάση —γι' αὐτὸ καὶ γύρισα μ' ὅλη μου τὴν ἠσυχία καὶ τὸν κύτταξα εἰρωνικά, τάχα ἀσφαλισμένη. Τὰ μαλλιά του καὶ τὰ ροῦχα του ἔσταζαν ἀπ' τὸ χιόνι καὶ τὰ μυτερά, σκυλίσια δόντια του γυάλιζαν μὲς στὸ σκοτάδι καθὼς τρεμόπαιζαν ἀπ' τὸ κρύο καὶ τὸ θυμό: «Ἰσαβέλλα, ἄνοιξε νά μπῶ, γιατὶ θὰ μετανοιώσης», μούγγρισε. «Δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ γίνω αἰτία νὰ σὲ σκοτώση!» ἀπάντησα. «Ὁ κ. Χίντλεῦ παραφυλάει μὲ πιστόλι καὶ μοχαίρι...» «Ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς κουζίνας!» ξανάπε. «Θὰ σὲ προφτάση κι' ἐκεῖ, πρὶν μπῆς!... "Ἀλλωστε, τί ἀγάπη εἶναι αὐτή, ποὺ τὴ χαλάει μιὰ φούχτα χιόνι; "Οσο ἦταν τὸ φεγγάρι, ἐμενες ἐκεῖ καὶ μᾶς ἄφινες κι' ἐμᾶς στὴν ἠσυχία μας. Τώρα, μὲ τὸ πρῶτο φύσημα τοῦ βορρᾶ, τρέχεις νὰ κουρνιάσης στὸ σπίτι... Χίθκλιφ, ἂν ἤμουν στὴ θέσι σου θὰ πήγαινα νὰ ξαπλώσω πάνω στὸν τάφο της, νὰ πεθάνω ἐκεῖ ἠσυχη, σὰν τὸ πιστὸ σκυλί! Τί ἀξίζει τώρα ἡ ζωὴ χωρίς αὐτήν; Ἐσύ ὁ ἴδιος δὲν μοῦλεγες πῶς ἡ Κάθριν ἦταν ἡ μόνη χαρὰ τῆς ζωῆς σου; Πῶς μπορεῖς λοιπὸν κι' ἀντέχεις τὸ χαμό της;» Ὁ Χίντλεῦ ἔτρεξε, σκυφτός, δίπλα μου, στὸ παράθυρο: «Εἶν' ἐδῶ ἔξω, ἔ;» μοῦ εἶπε λαχανιασμένος. «Ἂν βγάλω τὸ χέρι μου μέσ' ἀπ' τὰ κάγκελα, μπορῶ νὰ τὸν πετύχω...» Τὸ τί ἔνοιωσα ἔπειτα, Νέλλυ μου, ντρέπομαι νὰ στὸ πῶ. Ἡ ἴδια δὲν θἄθελα ποτὲ βοήθεια σὲ ἀνομία, μὰ εὐχόμουν ὁλόψυχα τὸ χαμὸ τοῦ Χίθκλιφ. Κι' ἔνοιωσα μιὰ μεγάλη ἀπογοήτευσι ὅταν τὸν εἶδα νὰ πηδᾶη ξαφνικὰ καὶ ν' ἁρπάζη τὸ ὅπλο τοῦ "Ἐρνσω ἀπ' τὸ τρεμάμενο χέρι του. Τὸ πιστόλι κρότησε, μὲ τὸ τράνταγμα, καὶ τὸ μαχαίρι ἔφυγε ἀπ' τὴ σούστα του κι' ἔκλεισε πίσω, πάνω στὸν καρπὸ τοῦ Χίντλεῦ. Ὁ Χίθκλιφ τὸ ξανατράβηξε, μ' ὅλη του τὴ δύναμι, σκίζοντας τὸ χέρι τοῦ ἄλλου ὣς πέρα, κι' ἔπειτα τὄβαλε στὴν τσέπη του, ἔτσι ματωμένο. "Ἐπειτα πῆρε μιὰ μεγάλη πέτρα, γκρέμισε τὸ ξύλινο κούφωμα ἀνάμεσα στὰ δυὸ παράθυρα, καὶ πήδησε μέσα στὸ χώλ. Στὸ πάτωμα κειτόταν ὁ "Ἐρνσω, ἀναίσθητος ἀπ' τὸν πόνο καὶ τὴν αἱμορραγία, μὲ τὶς φλέβες ἀνοιγμένες. Ὁ κακοῦργος τὸν κλώτσησε πολλὲς φορὲς κι' ἔσκασε τὸ κεφάλι του στὶς πλάκες, κρατώντας μὲ μὲ τ' ἄλλο χέρι σφιχτά, γιὰ νὰ μὴν πάω νὰ φωνάξω τὸν Τζόζεφ. Χρειάστηκε δύναμι —τὄβλεπα— γιὰ νὰ κρατηθῆ καὶ νὰ μὴ τὸν ἀποκάνη ὁλότελα. Στὸ τέλος τὰ κατάφερε, καὶ τράβηξε τὸ ἀναίσθητο κορμὶ πάνω στὸ σοφά. Ἐκεῖ ἔσκισε τὸ μανίκι κι' ἄρχισε νὰ φροντίζη τὴν πληγὴ ἀπότομα καὶ ζωώδικα, φτύνοντας καὶ βλαστημώντας μ' ὅση δύναμι κλωτσοῦσε πρίν. Σὲ μιὰ στιγμὴ μπόρεσα καὶ ξέφυγα κι' ἔτρεξα νὰ ἐρῶ τὸ γέρο. Μέ κόπο τοῦ ἐξήγησα τί εἶχε γίνει, κι' αὐτὸς κατέβηκε τὴ σκάλα ἀλαφιασμένος καὶ πάντα μουρμουρίζοντας: «Τί θὰ γίνη τώρα; Τί θὰ γίνη τώρα;» —«Τί θὲς νὰ γίνη;» φώναξε ὁ Χίθκλιφ. «Ὁ ἀφέντης σου εἶναι θεότρελλος! Ἂν βαστάξη ἔτσι ἄλλο ἕνα μήνα, θὰ τὸν στείλω στὸ Ἄσυλο. Τί διάβολο μὲ κλείδωσες ἀπ' ἔξω, ξεδοντιασμένο παλιόσκυλο; Ἄσε τὶς μουρμοῦρες κι' ἔλα δῶ — πολὺ τοῦ πάει νὰ τὸν φροντίζω! Νά, τρέχα νὰ πλύνης αὐτὴ τὴν πετσέτα.. Μόνο πάρε πέρα τὸ κερί, γιατὶ τὸ αἷμα του εἶναι οἰνόπνευμα..» Ὁ γέρος σήκωσε τὰ χέρια ἀπελπισμένος: «Μεγαλοδύναμε Θεέ! Τὸν σκοτώσατε μέσα στὸ ἴδιο του τὸ σπίτι! Τί ἄλλο θὰ δοῦν τὰ μάτια μου, Μεγαλοδύναμε Θεέ;» Ὁ Χίθκλιφ τὸν ἔκανε νὰ πάψη μὲ μιὰ γονατιά, ἀλλὰ δὲν τὸν κατάφερε νὰ κάνη ὅ,τι τοῦπε, γιατὶ ὁ Τζόζεφ, κατὰ τὴ συνηθειά του, γονάτισε κι' ἔσμιξε τὰ χέρια κι' ἄρχισε τὴν προσευχὴ — μιὰ προσευχὴ ποὺ μοῦφερε τὰ γέλια, ἔτσι ποὺ εἰπώθηκε. Γέλασα δυνατὰ κι' ἀδιάντροπα. «Ὤ, σὲ εἶχα ξεχάσει ἐσένα!» φώναξε ὁ τύραννος. «Ναί, θὰ σοῦ κάνη καλὸ μιὰ προσευχή. Γονάτισε καὶ ζῆτα συγγνώμη ἀπ' τὸ Θεό! Τάχατε κανονισμένα μ' ἐκεῖνον, νὰ μὲ ξεκάνετε! Γονάτισε, ὀχιὰ φαρμακερή...» Μὲ τράνταξε ὥσπου κόντεψαν νὰ σπάσουν τὰ δόντια μου, κι' ἔπειτα μὲ ἀπόθεσε κοντὰ στὸ Τζόζεφ. Ἐκεῖνος δὲν μὲ πρόσεξε.

Συνέχισε κανονικὰ τὴν προσευχή του, κι' ὅταν τέλειωσε, σηκώθηκε κι' ἀνάγγειλε πῶς θὰ ξεκινοῦσε ἀμέσως γιὰ τὸ Θράσκρος Γκρέϊντζ. «Ὁ κ. Λίντον εἶναι δικαστής», εἶπε. «Κὰι πενῆντα γυναῖκες νὰ τοῦ πέθαναν, πάλι θὰ πρέπει νὰ κάνη τὴ δουλειά του καὶ νἄρθη κατὰ δῶ, νὰ ἐξετάση τί συνέβη...» Ἦταν τόσο ἀποφασισμένος, ποὺ ὁ Χίθκλιφ τὰ χρειάστηκε καὶ μ' ἔβαλε καὶ ξανάπε ἀπ' τὴν ἀρχὴ πῶς εἶχε γίνει τὸ ἐπεισόδιο καὶ ποιὸς εἶχε ἐπιτεθῆ πρῶτος. Δὲν θὰ μᾶς πίστευε, παρ' ὅλ' αὐτά, ἂν ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὁ "Ἐρνσω δὲν κινιόταν στὸν καναπέ του, δείχνοντας πῶς ἦταν ἀκόμα ζωντανός, καὶ μὲ λίγο κονιὰκ συνῆλθε ἐντελῶς καὶ βρῆκε τὸ λογικό του. Ὁ Χίθκλιφ, ξέροντας πῶς ὁ ἄλλος δὲν εἶχε πάρει εἴδησι γιὰ ὅσα τοῦχε κάνει ὅσο ἦταν ἀναίσθητος, τοῦπε πῶς ἦταν τύφλα στὸ μεθύσι, καὶ πῶς θὰ τὸν συγχωροῦσε γιὰ τὸ ἄπρεπό του φέρσιμο, ἂν πήγαινε τώρα γιὰ ὕπνο. "Ἐτσι κι' ἔγινε. Ὁ Χίντλεῦ ἔγειρε στὸν καναπὲ κι' ἀποκοιμήθηκε, κι' ἐγὼ κίνησα γιὰ τὴν κάμαρά μου, χαροῦμενη ποὺ τὴ γλύτωσα ἔτσι φτηνά. Τὸ μεσημέρι, ὅταν κατέβηκα στὸ χώλ, βρῆκα τὸν "Ἐρνσω πλάϊ στὴ φωτιά, σκασταεμένο. Ὁ τύραννός του ἄκουμποῦσε στὸ τζάκι, χλωμὸς κι' ἀμίλητος. Δὲν ἐμοιαζαν νἀχουν μεγάλη ὄρεξι, κι' ἔτσι κάθησα μόνη μου στὸ τραπέζι, νὰ φάω τὸ παγωμένο πιὰ φαγητό. Βέβαια, αὐτὸ δὲν μ' ἐμπόδιζε νὰ χαίρωμαι, στὸ βάθος, κι' ἡ χαρά μου μεγάλωνε ποὺ τοὺς ἀντίκρυζα καὶ τοὺς δυό, ἔτσι ἀπέναντί μου, χλωμοὺς καὶ κακομοίρηδες — γιατὶ εἶχα τὴ συνείδησί μου ἡσυχη κι' ἀναπαυμένη. "Ὅταν τέλειωσα, πῆρα κουράγιό καὶ προχώρησα στὸ τζάκι, καὶ γονάτισα κοντὰ στὸν Χίντλεῦ, δίπλα στὴ φωτιά. Ὁ Χίθκλιφ κυττοῦσε ἀλλοῦ. Ἐξέτασα τὸ πρόσωπό του προσεχτικὰ καὶ μ' ὅλη μου τὴν ἡσυχία, σὰ νἀταν μπροστά μου πέτρα. Τὸ μέτωπό του, ποὺ ἄλλοτε τὸ θαύμαζα, ἦταν συννεφιασμένο, σὰ νἀκρυβε τὶς πιὸ δισβολικὲς σκέψεις καὶ τὰ μάτια του ἦταν κομμένα, σβυσμένα ἀπ' τὴν ἀγρύπνια κι' ἀπ' τὸ κλάμα, μὲ τὰ ματόκλαδα ὑγρὰ ἀκόμα. Τὰ χείλη του, χωρὶς τὴν παλιὰ ἄγρια εἰρωνεία, ἐσμιγαν σὲ γκριμάτσα ἀνεῖπωτης λύπης. "Ἂν ἦταν ἄλλος, θὰ σκέπαζα τὸ πρόσωπό μου μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια ἔκφρασι πόνου. Μὰ στὴ δική του τὴν περίπτωσι χαιρόμουν. "Οσο κι' ἂν φαίνεται ἄπρεπο νὰ προσβάλης ἕναν πεσμένο ἐχθρό, δὲν μποροῦσα νὰ χάσω τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν βασανίσω κι' ἄλλο. Μόνο σὲ τέτοια στιγμὴ ἀδυναμίας μποροῦσα κι' ἐ-

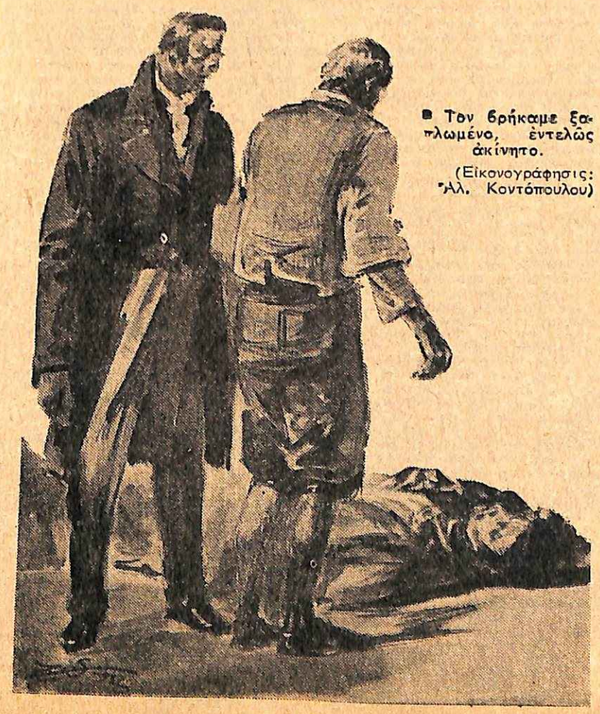

Τὸν βρήκαμε ξαπλωμένο, ἐντελῶς ἀκίνητο.

(Εἰκονογράφησις: Ἀλ. Κοντόπουλου)

γιὰ νὰ τὸν πληρώσω μὲ τὸ ἴδιο νομισμα...

«—Γιὰ τὸ Θεό, κυρίαν, τὴ διέπομα. «Θάλεγε κανεὶς πὼς δὲ διαβάσατε ποτὲ τὴ Γραφή... Ὁ Κύριος τιμώρησε ἀρκετὰ τοὺς ἐχθρούς σας. Εἶναι μικροπρέπεια νὰ θέλετε νὰ προσθέσετε καὶ τὴ δική σας τιμωρία...

« Ἐτσι θἄπρεπε νἆναι», ἀπάντησε, «ἀλλὰ τίποτ' ἀπ' ὅσα τραβᾶει τώρα ὁ Χίθκλιφ δὲν μὲ ἱκανοποιεῖ, ἂν δὲ βάλω κι' ἐγὼ τὸ χέρι μου. Προτιμῶ νὰ ὑποφέρη λιγώτερο, ἀρκεῖ νἆναι ἐγὼ ἡ αἰτία τῶν ὅσων ὑποφέρει, καὶ νὰ τὸ ξέρη αὐτό... Ὦ, μοῦ χρωστᾶει πολλά, καὶ μόνο ὅταν τὰ πάρω πίσω θὰ τὸν συγχωρήσω. «Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος» γιὰ κάθε σπασμὸ ἀγωνίας ποὺ μοῦ προξένησε, ἕνα δικό του σπασμό, κι' ἔτσι συνέχεια ὥσπου νἀρθῆ τὸ ἰσοζύγιο. Πρῶτος αὐτὸς μὲ πρόσβαλε, πρῶτος θὰ πρέπει νὰ ζητήση συγχώρησι. Κι' ὅταν ζητήση συγχώρησι, τότε μόνο, Νέλλυ, ἴσως δειχτῶ κι' ἐγὼ καλόγνωμη καὶ καταδεχτική! Λοιπόν, τί λέγαμε; Ἄ, ναί, καθόμουν δίπλα στὴ φωτιά, μὲ τὸν Λίντλεϋ. Κάποτε αὐτὸς μοῦ ζήτησε νερό καὶ τοῦδωσα, καὶ τὸν ρώτησα πῶς ἔνοιωθε. «Καλύτερα ἀπ' ὅ,τι θἀθελα», μοῦ ἀπάντησε. «Ὅμως, ἑκτὸς ἀπ' τὸ χέρι μου, ὅλο τὸ ὀπόλοιπο κορμί μου, καὶ κάθε νεῦρο, πονάει σὰ νἀχῃ πολεμήσει μὲ μιὰ λεγεώνα δαίμονες...» «Φυσικά», παρατήρησα. «Ἡ Κάθριν παινευόταν πὼς, ὅσο ζοῦσε, σὲ προστάτευε, γιατὶ κανεὶς δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ σ' ἀγγίση, ἀπὸ φόβο μὴ τὴν προσβάλη. Τώρα ὅμως; Τί καλὰ ποὺ οἱ ἄνθρωποι δὲν ξαναβγαίνουν ἀπ' τὸν τάφο τους! Φαντάσου νἄβγαινε, στ' ἀλήθεια, χτὲς θράδυ, τί ὄμορφο θέαμα θ' ἀντίκρυζε! Τὰ παιδία σου εἶναι μαυρισμένα, κι' ἔχεις καὶ μιὰ πλη γὴ στὸ στῆθος, δὲν εἶν' ἔτσι;» «Δὲν ξέρω», μοῦ ἀπάντησε. «Ὅμως, τί θέλεις νὰ πῆς; Μπᾶς καὶ μὲ χτύπησε ἐνῶ ἤμουν πεσμένος; «Σὲ χτύπησε καὶ σὲ κλώτσησε καὶ σ' ἔσκασε καταχῆς», μουρμούρισα. «Κι' εἶχε λυσσάξει νὰ σὲ σχίση μὲ τὰ δόντια του, ὁ σατανάς.» Γυρίσαμε κι' οἱ δυὸ καὶ κυτάξαμε τὸν κοινό μας ἐχθρό, ποὺ στεκόταν ἀκόμα παραπέρα, ἀκουμπισμένος στὸ τζάκι. Βυθισμένος στὸ δικό του πόνο, δὲ φαινόταν νὰ μᾶς προσέχη, κι' ὅσο τὸν κυττοῦσες, τόσο μάντευες τὴν πίκρα τῆς συλλογῆς του, ποὺ χαραζόταν στὶς βαθειὲς ρυτίδες του. «Ὦ, νὰ μοῦδινε ὁ Θεὸς τὴ δύναμι νὰ τὸν πνίξω πρὶν πεθάνω! Μὲ χαρὰ θὰ πήγαινα ἔπειτα στὴν κόλασι!» μούγγρισε ὁ Χίντλεϋ, κι' ἔκανε νὰ ὁρμήση ἐναντίον του. Μὰ ἔπεσε ἀμέσως πίσω, ἀπελπισμένος, σίγουρος ἀπὸ πρὶν γιὰ τὴν ἀποτυχία του. «Δὲν πειράζει», τοῦ εἶπα δυνατά. «Εἶναι ἀρκετὸ ποὺ σκότωσε ἕναν ἀπὸ σᾶς. Ὅλοι στὸ Θράσκρος Γκρέϊντζ ξέρουν πὼς ἡ ἀδελφή σου τώρα θὰ ζοῦσε, ἂν δὲν τύχαινε ὁ κύριος ἀπὸ δῶ... Κι' ἔπειτα, καλύτερα νὰ σὲ μίσοῦν τετοιοι ἄνθρωποι, παρὰ νὰ σ' ἀγαποῦν! Ὅσο θυμᾶμαι πόσο ἤμαστε εὐτυχισμένοι μόνοι μας, κι' ἡ Κάθριν κι' ὅλοι, καταριέμαι τὴν ἡμέρα ποὺ ξαναγύρισε...» Φαίνεται πὼς ὁ Χίθκλιφ ἄκουσε ὅσα εἶπα, κι' ἔνοιωσε τὴν ἀλήθεια τους. Ἀναστέναξε πνιχτά, καὶ τὰ δάκρυα κύλησαν ἀπ' τὰ μάτια του θαρειά, πάνω στὶς στάχτες τῆς φωτιᾶς. Τὸν κύτταξα κατάματα, γελώντας κοροϊδευτικά. Τὰ σκοτεινὰ παράθυρα τῆς κολάσεως, τὰ μάτια του, καρφώθηκαν γιὰ λίγο ἀπάνω μου, μὰ ἡ παλιὰ σατονικὴ τους φλόγα εἶχε σβυστῆ, κι' οὔτε φοβήθηκα οὔτε σταμάτησα τὴν κοροϊδία μου «Σ' ἤκω καὶ χάσου ἀπὸ δῶ!» εἶπε στὸ τέλος. Τὰ λόγια του δὲν ἀκούγονταν. Τὰ μάτια του κανεὶς, σπασμένα. «Μὲ συγχωρῆς», τοῦ ἀπήντησα. «Κι' ἐγὼ ἀγαποῦσα τὴν Κάθριν ὅπως ἐσύ. Καὶ τώρα ὁ Χίντλεϋ εἶναι γιὰ μένα ἡ Κάθριν κι' ὁ Χίντλεϋ θέλει περιποίησι, κι ἐγὼ θὰ τὸν προστατέψω. Ὁ Χίντλεϋ ἔχει τὰ μάτια τῆς, ἴδια τὰ μάτια της, καὶ σὺ πρὶν προσπάθησες νὰ τὰ ξεριζώσης. Τὰ μαύρισες, τἄπρηξες! Κι' ἔχει καὶ...» «Σ' ἤκω, κατσαρμένη σκύλα, πρὶν σὲ πατήσω κατανῆς!» φώνιξε ὁ Χίθκλιφ, προχωρώντας πρὸς τὸ μέρος μου. «Κι' ὅμως», συνέχισα ἐγώ, ἐτοιμη νὰ τὸ βάλω στὰ πόδια, «ἂν ἡ καημένη ἡ Κάθριν σὲ πίστευε κι' ἔπαιρνε τὸ γελοῖο, τὸ ἀξιοπεριφρόνητο, τὸ ταπεινωτικὸ ὄνομά σου, θὰ παρουσίαζε σὲ λίγο μιὰ παρόμοια εἰκόνα!... Ἐκεῖνη ὅμως δὲν θ' ἀνεχόταν ἤσυχα τὴν ἀπαισία συμπεριφορά σου! Ἡ ἀπέχθεια κι' ἡ ἀηδία της θὰ ἐκδηλώνονταν φανερά...»

γυρέκα

Ἀπὸ μικρῆ μεταχειρίζομαι τὴν ὀδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ καὶ ἔχω δόντια ποὺ ὅλοι τὰ θαυμάζουν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ!

Kolynos TOOTHPASTE

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

«Ἀνάμεσά μας βρισκόταν ὁ κανατὲς κι' ὁ "Ερνσω, κι' ἔτσι ὁ ἄλλος δὲν μποροῦσε νὰ χωμήση. "Αρπαξε ὅμως ἀπ' τὸ τραπέζι ἕνα μαχαίρι καὶ τὸ πέταξε στὸ κεφάλι μου. Μὲ βρῆκε στ' αὐτὶ κι' ἔκοψε τὰ λόγια μου ἀπότομα. Μὰ γρήγορα ξαναβρῆκα τὴ μιλιά μου, καὶ πρὶν φύγω ὁριστικὰ, τοῦ φώναξα μιὰ ἄλλη φράσι, ποὺ ἐλπίζω πὼς ἦταν πιὸ ὀδυνηρὴ ἀπ' τὸ μαχαίρι του. Τὸ τελευταῖο ποὺ εἶδα φεύγοντας ἦταν οἱ δυὸ τους, ὁ Χίθκλιφ κι' ὁ Χίντλεϋ, πιασμένοι στὰ χέρια νὰ παλεύουν καὶ νὰ πέφτουν, ἔτσι ἀγκαλιασμένοι, καταγῆς. Στὴν ἔξοδο ἔπεσα πάνω στὸ Τζόζεφ, ποὺ ἔτρεχε νὰ βοηθήση τὸν ἀφέντη του, καὶ στὸ μικρὸ τὸν "Ερτον, ποὺ κρεμοῦσε μιὰ ἁρμαθιὰ κουτάβια στὴν ἐξώπορτα. Πέταξα μανισμένη σὰν ψυχὴ ποὺ φεύγει ἀπ' τὸ καθαρτήριο, καὶ κουτρουβαλώντας ἔφτασα ὡς τὸ μεγάλο δρόμο, κι' ἀπὸ κεῖ, περνώντας πάντα κοντὰ σὲ βάλτους καὶ γκρεμούς, μὲ τὸ φανάρι τοῦ Θράσκρος Γκρέϊντζ γιὰ ὁδηγό, ἔφτασα ὡς ἐδῶ. Τώρα, ἀπὸ δῶ, προτιμῶ χίλιες φορὲς νὰ πάω ἴσια στὴν κόλασι, παρὰ νὰ μείνω ἄλλη μιὰ νύχτα στ' «Ἀνεμοδαρμένο Ὕψη»

» Ἐτσι τέλειωσε ἡ Ἰσαβέλλα, κι' ἔπιανε σ'ωπηλή. παιρνοντας τὸ τοάι της "Επ' τα σηκώθηκε, φόρεσε τὴ σκούφιο της κι' ἕνα μεγάλο σάλι ποὺ εἶχε φέρει, φίλησε τὰ πορτραῖτα τοῦ "Εντγκαρ καὶ τῆς Κάθριν, μοῦπε νὰ μὴ ζητήσω νὰ τὴν κρατήσω πιὸ πολύ, καὶ κατέβηκε στὸ ἀμάξι, μαζὶ μὲ τὸ σκυλάκι, τὴ Φάννυ της, ποὺ πηδοῦσε ἀπὸ χαρὰ γιὰ τὴν καινούργια τους συνάντησι. "Εφυγε τὸ ἴδιο ἐκεῖνο θράδυ, κι' οὔτε ξαναγύρισε σὲ τοῦτα τὰ μέρη. Ἀργότερα μόνο, ὅταν ἔφτιαξαν κάπως τὰ πράγματα, ἄρχισε τακτικὴ ἀλληλογραφία μὲ τὸν Λίντον. Φαντάζομαι πὼς πῆγε κάπου στὸ Νότο, πρὸς τὸ Λονδῖνο, κι' ἐκεῖ, ἔπειτ' ἀπὸ λίγους μῆνες, γέννησ' ἕνα παιδί — ἀγόρι. Τὸ βάφτισε Λίντον. Μὰ ἀπ' τὴν ἀρχὴ μᾶς ἄφησε νὰ καταλάβουμε πὼς ἦταν πλάσμα ἀσθενικὸ καὶ κακομοίριχο...

»Μιὰ μέρα, στὸ χωριό, συνάντησα τὸν κ. Χίθκλιφ. Μὲ ρώτησε ποῦ ἔμενε ἡ γυναίκα του, μὰ ἀρνήθηκα νὰ τὸν πληροφορήσω. Μοῦπε πὼς δὲν τὸν ἔνοιαζε, μόνο νὰ τῆς πῶ νὰ προσέξη νὰ μὴ γυρίση κατὰ δῶ, γιατὶ μὲ τὸν ἀδελφό της μιὰ φορὰ δὲν θὰ τὴν ἄφινε νὰ μείνη, ἀκόμα κι' ἂν χρειαζόταν νὰ τὴν ξαναφορτωθῆ ὁ ἴδιος στ' «Ἀνεμοδαρμένα "Ψη»... Ἀργότερα ἔμαθε καὶ τὴ διεύθυνσί της καὶ τὴν ὕπαρξι τοῦ παιδιοῦ—ἀπ' τοὺς ὑπηρέτες, ἀσφαλῶς. "Ομως δὲν τῆς ἔκανε κακό, γιατὶ ἀφιόταν ἡ τὴ συχαινόταν πιὰ κι' ὁ ἴδιος — ποιός ξέρει... Καμμιὰ φορὰ μὲ ρωτοῦσε γιὰ τὸ παιδί. Τὸν πίκραινε ποὺ τόχαν βαφτίσει Λίντον.

«— Θέλουν νὰ τὸ μισήσω, δὲν εἶν' ἔτσι;» ἔλεγε.

«— Φαντάζομαι πὼς θὰ προτιμοῦσαν νὰ μὴ τὸ σκέπτεστε καθόλου», ἀπαντοῦσα.

«— Κι' ὅμως, ὅταν θέλω, θὰ τὸ πάρω κοντὰ μου—νὰ τὸ ξέρουν.

»Γιὰ καλὴ της τύχη, ἡ Ἰσαβέλλα πέθανε πρὶν ὁ ἄλλος ἐφαρμόση αὐτὸ ποὺ εἶχε πῆ — δεκαέτια χρόνια ὕστερ' ἀπ' τὸ θάνατο τῆς Κάθριν. Ὥστε τόσο ἦταν, πάνω - κάτω, ἐκείνη τὴν ἐποχὴ κι' ὁ Λίντον ὁ νεώτερος...

»Τὴν ἡμέρα ποὺ εἶχε φύγει ἡ Ἰσαβέλλα, ἔτσι ἀπροσδόκητα, κοίτην ἐπομένη, δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ εὐκαιρία νὰ μιλήσω στὸ Λίντον. Ἀπόφευγε κάθε συναντήσι, καὶ δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεσι γιὰ συζήτησι. "Οταν, κάποτε, μπόρεσα καὶ τοῦπα τὰ νέα, φάνηκε νὰ χαίρεται ποὺ ἡ ἀδελφή του εἶχε ἀφήσει τὸν ἄνδρα της. Μισοῦσε τὸν Χίθκλιφ μὲ τρόπο παράξενο γιὰ τὴν ἤρεμη ἰδιοσυγκρασία του. Τόσο βαθειὰ ἦταν ριζωμένο αὐτὸ τὸ μῖσος, ποὺ ἀπόφευγε νὰ πηγαίνη ὅπου εἶχε φόβο νὰ συναντήση ἢ ν' ἀκούση κάτι γιὰ τὸν Χίθκλιφ. "Ολ' αὐτά, καὶ μαζὶ ὁ πόνος, τὸν ἔκαναν ὁλωσδιόλου ἐρημίτη. Παραιτήθηκε ἀπὸ δικαστής, ἔκοψε τὴν ἐκκλησία, ἀπόφευγε τὸ χωριὸ σὲ κάθε εὐκαιρία, καὶ περιωρίστηκε στὸ σπίτι ἢ στὸ πάρκο. Καμμιὰ φορὰ μονάχα ξανοιγόταν ὡς τοὺς βάλτους, ἢ ὡς τὸν τάφο τῆς γυναίκας του, ἀργὰ τὸ θράδυ ἢ νωρὶς τὸ πρωΐ, πρὶν κανεὶς ἄλλος κίνηση κατὰ κεῖ. Θυμόταν τὴ γυναίκα του μὲ στοργὴ κι' ἀγάπη, καὶ περίμενε τὴν ὥρα του νὰ πάη στὸν ἄλλο κόσμο, τὸν καλύτερο, σίγουρος πὼς θὰ τὴν ξαναβρίσκε ἐκεῖ.

»"Επειτα εἶχε κι' ἄλλη παρηγοριὰ κι' ἀπασχόλησι. Γιὰ λίγες μέρες εἶχε φανῆ διάφορος πρὸς τὸ μωρὸ ποὺ τοῦχε ἀφήσει ἡ Κάθριν. Μὰ αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία ἔλυωσε σὰν τὸ χιόνι τὸν Ἀπρίλη, καὶ πρὶν ἀκόμα τὸ πλασματάκι αὐτὸ ἀρθρώση μιὰ λέξι ἢ κάνη ἕνα ἥμα, εἶχε κατακτήσει σὰ δεσπότης τὴν καρδιά του. Τὸ βάφτισαν κι' αὐτὸ Κάθριν, μὰ τὸ λέγαμε ὅλοι Κάθυ, γιὰ νὰ τὸ διακρίνουμε ἀπ' τὴ μητέρα, ποὺ ὁ κ. Λίντον τὴν ἔλεγε πάντα Κάθριν (ἴσως ἐπειδὴ ὁ Χίθκλιφ τὴν ἔλεγε ἐκείνην Κάθυ). Κι' ἡ ἀγάπη τοῦ κ. Λίντον γιὰ τὴ μικρούλα πήγαζε περισσότερο ἀπ' τὸ γεγονὸς πὼς ἦταν δικό της παιδί, παρὰ δικό του.

»Μοῦ ἄρεσε νὰ συγκρίνω τὴ στάσι του μὲ τὴ στάσι τοῦ Χίντλεϋ "Ερνσω, κι' ἀναρωτιόμουν γιὰ τί ἦταν τόσο διαφορετικές. Εἶχαν φανῆ κι' οἱ δυὸ καλοὶ σύζυγοι, κι' ἀγαποῦσαν κι' οἱ δυὸ τὰ παιδιά τους, καὶ δὲν καταλάβαινα γιατὶ νὰ μὴν πάρουν κι' οἱ δυὸ τὸν ἴδιο δρόμο, καλὸ ἢ κακό. Ὁ Χίντλεϋ, ποὺ φαινόταν δυνατώτερος, εἶχε ἀποδειχτῆ ὁ χειρότερος κι' ὁ πιὸ ἀδύνατος. "Οταν τὸ κοράσι του προσάραξε, ὁ καπετάνιος ἐγκατέλειψε τὴ θέσι του, καὶ τὸ πλήρωμα, ἀντὶ νὰ κυττάξη νὰ τὸ σώση, προσπάθησε νὰ τὸ σκάση καὶ νὰ γλυτώση τὴ ζωή του... Ὁ Λίντον, ἀντιθέτως, ἔδειξε τὸ πραγματικὸ θάρρος μιᾶς ἔντιμης καὶ πιστῆς ψυχῆς. Πίστευε στὸ Θεό, κι' ὁ Θεὸς τὸν παρηγοροῦσε. Ὁ ἕνας ἤλπιζε, κι' ὁ ἄλλος εἶχε βασιστῆ στὴν ἀπόγνωσι. Ἀλλὰ ἀπὸ σᾶς κουράζη ν' ἀκοῦσε τὶς ἠθικολογίες μου κ. Λόκγουντ. Θὰ τὰ κρίνετε ἄλλωστε καὶ μόνος σας αὐτὰ τὰ πράγματα. "Ξξη μῆνες ἔπειτα ἀπ' τὴν Κάθριν, μᾶς ἄφησε χρόνους κι' ὁ Χίντλεϋ, καὶ ποτὲ δὲν μάθαμε πῶς πέρασε τὶς τελευταῖες ὧρες του. Μιὰ μέρα, ἐντελῶς ξαφνικά, ἦρθε στὸ Θράσκρος Γκρέϊντζ ὁ γιατρός, ὁ κ. Κέννεθ, καὶ ζήτησε τὸν κύριο. Ἦταν πολὺ νωρίς, καὶ κάτι κακὸ μυρίστηκα ἀμέσως, ὅταν τὸν εἶδα νὰ μπαίνη στὴν αὐλή.

«— Λοιπόν, Νέλλυ», μοῦ εἶπε, «καιρὸς μας τώρα νὰ βάλωμε κι' ἐμεῖς τὰ μοῦρα! Ποιός νομίζεις πὼς μᾶς ἄφησε ὀγεία;

«— Ποιός;» ρώτησα ταραγμένη.

»Ξεκαθάλλησε, κι' ἔδεσε τὸ γκέμια στὸ χαλκά.

«— Σίγουρα ὄχι ὁ κ. Χίθκλιφ!» φώναξα.

«— Ὥστε καὶ γι' αὐτὸν θάσουν ἕτοιμη νὰ κλάψης: "Οχι, ὁ Χίθκλιφ εἶναι μιὰ χαρά. κάθε μέρα καὶ πιὸ νέος... Ἀπὸ τότε ποὺ ἔχασε τὸ ἔτερό του ἥμισυ, ἔγινε διπλός!

«— Τότε ποιὸς πέθανε, κ. Κένθεθ;» τὸν ρώτησα ἀνυπόμονη.

«— Ὁ Χίντλεϋ "Ερνσω! Ὁ παλιός σου φίλος ὁ Χίντλεϋ, κι' ὁ δικός μου ὁ σύντροφος, ἂν καὶ τώρα τελευταῖα δὲν ταιριάζαμε πιά... Νά, δὲν τόπα πὼς θ' ἀρχίζες τὰ δάκρυα; "Ελα, ησυχασε! Πέθανε ὅπως σιγουρα θὰ τόθελε: τύφλ' στο μεθυσι, σα λορδος! Τὸν φτωχό, κι' ἐγὼ τὸν λυπήθηκα. Πὼς νὰ μὴ πονεσης για τὸ χαμο ἑνὸς δικοῦ σου ἀνθρώπου, ὅσο κι' ἂν ἦταν ἀχαΐρευτος καὶ σκληρὸς καὶ σ' ἐσένα καὶ σὲ ὅλους... "Εχετε ἀλήθεια τὴν ἴδια ἡλικία: Εἶκοσιεφτὰ χρονῶν μονάχα. Ποιός θὰ τὸ πιστευε;

»Ὁμολογῶ πὼς αὐτὸ τὸ πλήγμα ἦταν γιὰ μένα πιὸ δυνατὸ κι' ἀπ' τὸν κλονισμὸ τοῦ θανάτου τῆς κ. Λίντον. Κάθησα στὰ σκαλιὰ κι' ἔκλαψα σὰ νάταν συγγενής μου, κι' εἶπα στὸν Κέννεθ νὰ στείλη ἕνα ἄλλο ὑπηρέτη νὰ εἰδοποιήση τὸν ἀφέντη μου. Μιὰ σκέψι μὲ βασανίζε ἐπίμονα: "Αραγε τοῦ εἶχαν φερθῆ καλά; "Ο,τι κι' ἂν ἔκανα, αὐτὴ ἡ σκέψι δὲν ἔλεγε νὰ φύγη ἀπ' τὸ μυαλό μου, ὥσπου στὸ τέλος πῆρα ἄδεια καὶ ξεκίνησα γιὰ τ' Ἀνεμοδαρμένα "Ψη, τάχα νὰ φροντίσω γιὰ τὴν κηδεία. Στὴν ἀρχὴ ὁ κ. Λίντον δὲν ἤθελε νὰ μ' ἀφήση, μὰ ἐγὼ τοῦ θύμισα πὼς στὸ κάτω - κάτω εἴμαστε ὁμογάλακτοι καὶ πὼς ἦταν ὑποχρεωσί μου νὰ τὸν φροντίσω. Τοῦ εἶπα πάλιστα πὼς ὁ "Ερτον ἦτον ἀνέψιος του κι' ἀναγκαστικὰ θὰ τοῦ ἦταν τώρα κηδεμόνας, μιὰ καὶ δὲν εἶχε ἄλλο συγγενῆ. Θἀπρεπε λοιπὸν κι' ὁ ἴδιος νὰ τραθῆξη κατὰ κεῖ, νὰ δῆ πὼς ἦταν τὰ πράγματα καὶ τί εἶχε ἀπομείνει ἀπ' τὴν περιουσία τοῦ κουνιάδου του. Μοῦ εἶπε πὼς δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ φροντίση ἀμέσως γι' αὐτὰ τὰ πράματα, μὰ ἂν ἤθελα μποροῦσα νὰ μιλήσω μὲ τὸ δικηγόρο του, ποὺ τύχαινα νἆναι καὶ δικηγόρος τοῦ "Ερνσω. Περνώντας ἀπ' τὸ χωριό, πῆγα καὶ τὸν εἶδα 'Εκεῖνος κούνησε τὸ κεφάλι σκεπτικός, καὶ μὲ συμβούλεψε ν' ἀφήσουμε τὸν Χίθκλιφ ἡσυχο γιὰ νὰ μὴ μείνη ὁ "Ερτον στὸ δρόμο.

»— Ὁ Χίντλεϋ "Ερνσω πέθανε χρεωμένος, μοῦ εἶπε. Ὁλόκληρη ἡ περιουσία του εἶναι ὑποθηκευμένη καὶ τὸ μόνο ποὺ ἀπομένει στὸν φυσικὸ κληρονόμο εἶναι νὰ παρακαλέση τὸν δανειστὴ νὰ τοῦ φερθῆ μὲ κάποια ἐπιείκεια...

»"Οταν ἔφτασα στ' Ἀνεμοδαρμένα "Ψη, ἐξήγησα πὼς εἶχα ἔρθει γιὰ νὰ φροντίσω νὰ γίνη μιὰ κηδεία κανονική. Κι' ὁ Τζόζεφ, ποὺ φαινόταν ἀρκετὰ θλιμμένος, ἐδείξε ἱκανοποίησι γιὰ τὴν παρουσία μου. Ὁ κ. Χίθκλιφ εἶπε πὼς δὲν μὲ χρειάζονται μὰ πὼς μποροῦσα νὰ μείνω καὶ νὰ φροντίσω γιὰ τὴν κηδεία, ἂν ἤθελα.

»— Κανονικά, παρατήρησε, τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῦ τρελλοῦ θἄπρεπε νὰ ταφῆ σὲ κανένα λάκκο, χωρὶς καμμιὰ τελετή. Τὸν ἄφησα κομμιὰ δεκαριὰ λεπτὰ χτὲς τ' ἀπόγευμα καὶ σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἀμπάρωσε τὶς δυὸ πόρτες τοῦ χώλ γιὰ νὰ μὴ μ' ἀφήση νὰ μπῶ μέσα κι' ἔπειτα πέρασε ὅλη τὴ νύχτα πίνοντας ἐπίτηδες γιὰ νὰ πεθάνη! Τὸ πρωῖ παραβιάσαμε τὴν πόρτα, γιατὶ τὸν ἀκούσαμε νὰ βουθουνίζη σὰν ἄλογο. Τὸν βρήκαμε ξαπλωμένο, ἐντελῶς ἀκίνητο καὶ τίποτα δὲν φαινόταν ἱκανὸ νὰ τὸν ξυπνύση. "Εστειλα νὰ φωνάξουν τὸν Κέννεθ, μὰ ὅταν ἦρθε, τὸ ζῶο εἶχε μετοβληθῆ σὲ ἀφίμι... "Ηταν νεκρός. παγωμένος — καὶ θὰ ὁμολογήσης πὼς ἦταν περιττὸ νὰ γίνη περισσότερη φασαρία γιὰ λόγου του!

»Ὁ γερο - ὑπηρέτης τὰ ἐπεθεβαίωσε ὅλ' αὐτά κι' ἐγὼ ἐπέμενα νὰ γίνη ἡ κηδεία μὲ ἀξιοπρέπεια. Ὁ κ. Χίθκλιφ δὲν μ' ἐμπόδισε, ἀλλὰ μοῦ θύμισε πὼς τὰ λεφτά μου ὅλα θἀθγαιναν ἀπ' τὴν τσέπη του. Κράτησε μιὰ σκληρή, ἀπάφορη στάσι, ποὺ δὲν ἔδειχνε οὔτε χαρὰ οὔτε λύπη. Κάποια στιγμὴ μπόρεσα νὰ διακρίνω μιὰ ἰνσπνοποίησι στὸ πρόσωπό του: Τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ ἔβγαζαν τὸ φέρετρο ἀπ' τὸ σπίτι "Επειτα πῆρε τὸ τεθλιμμένου συγγενοῦς καὶ πρὶν ἀκολουθήση τὴν κηδεία μὲ τὸν "Ερτον, σήκωσε τὸ δυστυχισμένο πλάσμα στὸν ἀέρα καὶ μούρμουρισε:

»— Τώρα, καλό μου παιδι, εἶσαι δικός μου! Καὶ νὰ δοῦμε ἂν τὸ καινούργιο δέντρο θὰ γίνη πιὸ ὄμορφο ἀπ' τὸ παλιό. ἀφοῦ τὸ φυτάει ὁ ἴδιος ἄνεμος!

»Ὁ "Ερτον δὲν κατάλαβε τι σημαίναν οὐτὰ τὰ λόγια κι' ἄρχισε νὰ παίζη μὲ τὶς φαβορίτες τοῦ Χίθκλιφ καὶ νὰ τοῦ χαιδεύη τὰ μάγουλα. Μὰ ἐγὼ μπῆκα στὸ νόημα κι' εἶπα αὐστηρα:

»— Αὐτὸ τὸ παιδὶ πρέπει νἄρθη μαζὶ μου στὸ «Θράσκρος Γκρέϊντζ», κύριε! Δὲν ὑπάρχει τίποτα στὸν κόσμο ποὺ νἆναι λιγώτερο δικό σας ἀπ' αὐτό!

»— "Ετσι λέει ὁ Λίντον;

»— Μάλιστα. Μὲ πρόσταξε νὰ τὸ πάρω.

»— Τότε δὲν θὰ τὸ ζητήσωμε... Μόνο ποὺ ἔχω στὸ μυαλό μου ν' ἀναθρέψω κάποτε κι' ἐγὼ ἕνα παιδάκι — αὐτὸ ἢ ἄλλο. Δὲν σκοπεύω λοιπὸν ν' ἀφήσω τὸν "Ερτον νὰ μοῦ φύγη ἔτσι ἀπ' τὰ χέρια χωρὶς ἀντάλλαγμα. Μὴν ξεχάσης νὰ τοῦ τὸ πῆς...

»Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μᾶς ἔδεσε τὰ χέρια. Ὅταν γύρισα κατὰ τὰ εἶπα αὐτὰ στὸν "Εντγκαρ Λίντον, ἐκεῖνος κατάλαβε πὼς δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ἐνδιαφερθῆ. Κι' ἂν πάλι ἐνδιαφέρόταν, δὲν ἔξερω ἂν θὰ κατάφερνε τίποτα...

»"Ετσι, ὁ παλιὸς ἐπισκέπτης ἔγινε πιὰ νοικοκύρης στ' Ἀνεμοδαρμένα "Ψη. Ἀποδείξε στὸν εἰσαγγελέα πὼς ὁ Χίντλεϋ εἶχε ὑποθηκεύσει ὅλο τὸ ὑποστατικό γιὰ νὰ τὸ παίξη στὰ χαρτιὰ καὶ πὼς δανείσης ἦταν ὁ ἴδιος, ὁ Χίθκλιφ ...Κι' ὁ "Ερτον ὁ φτωχός, ποὺ θἄταν τώρα πρῶτος μὲς στὴ χώρα, ξέπεσε κι' ἔγινε ὑπηρέτης τοῦ μεγαλύτερου ἐχθροῦ τοῦ πατέρα του, μέσα στὸ ἴδιο του τὸ σπίτι, δίχως κἀν νὰ πληρώνεται, ἀνήμπορος νὰ ἀρῆ τὸ δίκιο του, γιατὶ οὔτε φίλους ἔχει γύρω του, οὔτε κι' ὁ ἴδιος ξέρει πόσο ἔχει ἀδικηθῆ.

✪

»Περασαν δώδεκα χρόνια — συνέχισε ἡ κυρία Ντὴν — ὡραῖα χρόνια, στ' ἀλήθεια, ἔπειτ' ἀπ' τὶς τόσες πίκρες ποὔχαμε τραβήξει. Ἡ μικρὴ μεγάλωνε ὅπως μεγελώνει κάθε πλάσμα τοῦ Θεοῦ, πλούσιο ἢ φτωχό, μὲ τὶς ἀρρώστειες του καὶ τὶς χαρές του. Πρὶν ξαναντθισουν τὰ λουλούδια πάνω ἀπ' τὸν τάφο τῆς μητέρας της, περπατοῦσε κιόλας καὶ μιλοῦσε, μὲ τὸν δικό της θέᾶαια τρόπο καὶ ξεπετάχτηκε μὲ τὸν καιρὸ περισσότερο κι' ἔρριξε φῶς στὸ ἔρημο σπιτικό μας. Εἶχε τὰ μαῦρα μάτια τοῦ "Ερνσω, μὰ τὰ μαλλιὰ της καὶ τὸ δέρμα της ξάνθιζαν, γιατὶ εἶχε χάρες ἀπ' τὸν Λίντον τὰ λεπτὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ κατσαρὰ ξανθὰ μαλλιά. "Ηταν πάντα κεφάτη, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπότομη καὶ μὲ καρδιὰ πονετική, καμμιὰ φορὰ ὑπερδολικὰ τρυφερή. Αὐτὸ μοῦ θύμιζε τὴν πρώτη Κάθριν. Σ' ἄλλα πάλι δὲν τῆς ἔμοιαζε, γιατὶ ἡ μικρὴ ἦταν ἀγαθὴ κι' ἀπαλὴ σὰν περιστέρι — συγκρατημένη καὶ στὸ θυμό της καὶ στὴν ἀγάπη της, ποὺ ἦταν βαθειὰ καὶ πλούσια. Δυὸ ἐλαττώματα μόνο δὲν τῆς συγχωροῦσα: Μιὰ τάσι γιὰ ἀναίδεια, ποῦ καὶ ποῦ καὶ μιὰ παράξενη ἐπιμονὴ ποὺ κάθε χαϊδεμένο παιδὶ ἀποκτᾶει, εἴτε καλότροπο εἶναι εἴτε κακότροπο. "Αν κανένας ὑπηρέτης τὴν ἐνοχλοῦσε, τ' ὅπλο τῆς ἦταν «θὰ τὸ πῶ τοῦ πατέρα». "Αν πάλι καμμιὰ φορὰ ὁ πατέρας της τὴ μάλλωνε ἔστω καὶ μ' ἕνα βλέμμα, τὴν ἔπιανε τέτοιο παράπονο ποὺ τὴ λυπόσουν. Ὁ Λίντον ὅμως ἐπόφευγε νὰ τῆς κακομιλήση. Εἶχε ἀναλάβει ὁ ἴδιος τὴ μόρφωσί της κι' αὐτὸ ἀποτελοῦσε τὴ μόνη του διασκέδασι. "Ηταν τυχερός, γιατὶ ἡ Κάθριν εἶχε μιὰ ἔμφυτη περιέργεια κι' ἕνα σπιρτόζο μυαλό, ποὺ τὴν ἔκαναν καλὴ μαθήτρια καὶ τὸν ἔβγαλε γρήγορα ἀσπροπρόσωπο.

»"Ὡς τὰ δεκατρία της χρόνια, δὲν εἶχε πάει μοναχή της πέρα ἀπ' τὸ πάρκο. Σπάνια ὁ Λίντον τὴν πήγαινε σὲ μακρυνότερο περίπατο, μὰ σ' ἄλλον δὲν τὴν ἐμπιστεύονταν γιὰ τέτοια! Τὸ παρεκκλήσι ἦταν τὸ μόνο κτίριο ποὄχε δῆ ἐκτὸς ἀπ' τὸ σπίτι της. Γιὰ τὸ Γκίμμερτον δὲν εἶχε ἰδέα, οὔτε γιὰ τ' Ἀνεμοδαρμένα "Ψη καὶ γιὰ τὸν Χίθκλιφ. Κατὰ τὰ φαινόμενα, ἦταν ἀπόλυτα εὐχαριστημένη μ' αὐτὴ τὴν ἀπομονωσί της. Καμμιὰ φορὰ μονάχα ποὺ καθόταν στὸ παράθυρο κι' ἔβλεπε γύρω τὸ τοπίο, μὲ ρωτοῦσε:

»— Νέλλυ, σὲ πόσο καιρὸ θὰ μπορέσω κι' ἐγὼ ἀ πάω σ' ἐκεῖνες τὶς κορφές; Τί νὰ κρύβεται ταχα πίσω ἀπ' αὐτές; 'Η θάλασσα;

»— "Οχι, δεσποινίς

«ταξιδεύση» στὸ πάρκο, μὲ τὰ πόδια ἢ καβάλλα, κι' ὅταν γύριζε καθόμουν κι' ἄκουγα ὑπομονετικὰ τὶς «περιπέτειες» τῆς ἡμέρας, ἀληθινὲς ἢ ψεύτικες.

»Τὸ καλοκαίρι εἶχε μπῆ γιὰ καλά, κι' ὁ καιρὸς εὐνοοῦσε αὐτὰ τὰ «ταξίδια». Ἡ Κάθριν ἔφευγε τὸ πρωΐ καὶ γύριζε τὸ βειλινό, καὶ τὸ δράδυ εἴχαμε τὶς «διηγήσεις». Δὲν τὴ φοβόμουν νὰ ξεστρατίση πέρ' ἀπ' τὰ σύνορα τοῦ πάρκου, πρῶτα γιατὶ οἱ πόρτες ἦταν πάντα κλειστές, κι' ἔπειτα γιατὶ κι' ἀνοιχτὲς νάταν, δὲν θάχε τὸ κουράγιο νὰ ξανοιχτῆ μόνη της, πέρα στὰ χωράφια. Μὰ στὰ σημεῖο αὐτό, φαίνεται πὼς ἔπεσα ἔξω...

»"Ενα πρωΐ, ἡ Κάθριν μοῦ ἀνάγγειλε πὼς ἔκεεν τὴν ἡμέρα θὰ γινόταν τάχα ἕνας ἔμπορος "Αραβας, ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ περάση τὴν ἔρημο, καὶ πὼς ἔπρεπε νὰ τῆς δώσω τὰ χρειαζούμενα προμήθειες κι' ἕνα ἄλογο καὶ τρεῖς καμῆλες... Τὴν ἑτοίμασα, γελώντας, κρέμασα ἕνα καλάθι λιχουδιές ἀπ' τὴ σέλα, τῆς ἔδωσα καὶ τὰ σκυλιά γιὰ καμῆλες, καὶ τὴν ἐξέγγαλα. Ξεκίνησε σὰν πριγκίπισσα, γελαστή, μὲ τὸ μεγάλο της καπέλο, περιγελώντας τὶς συμβουλές μου νὰ μὴν κουράση τ' ἄλογο καὶ νάρθῃ πίσω γρήγορα...

»"Ως τὸ βειλινό, δὲν εἶχε ἀκόμη φανῆ. "Ενα ἀπ' τὰ σκυλιὰ μονάχα, ποὺ σὰν πιὸ γέριο καὶ συντηρητικό, δὲν εἶχε ὀρεξι γιὰ περιπέτειες, φάνηκε κάποτε νὰ γυρίζη μὲ τὸ πάσο του. "Αλλος, κανείς! Σ'τὴν ἀρχὴ ἐστέιλα ὑπηρέτες ἐδῶ κι' ἐκεῖ, νὰ ἰδοῦν τί ἀπόγινε. "Επειτα εἶπα νὰ πάω κι' ἡ ἴδια. Στὴν ἄκρη τοῦ πάρκου, κοντὰ στὸ φράχτη, βρῆκα ἕνα κηπουρὸ καὶ τὸν ρώτησα ἂν εἶχε πάρει τὸ μάτι του τὴ δεσποινίδα.

»— Τὴν εἶδα τὸ πρωΐ, μοῦ ἀπάντησε. Μ' ἔβαλε νὰ τῆς κόψω μιὰ βίτσα κι' ἔπειτα πήδησε μὲ τ' ἄλογο αὐτὸ τὸ φράχτη καὶ χάθηκε.

»Πάγωσα ἀπ' τὸ φόβο μου. Σκέφτηκα πὼς θάχε πάει κατὰ τὸ δράχο, κι' ὅσο ἔτρεχα στὸ δρόμο ἔβαζα μὲ τὸ νοῦ μου τὸ κακό, κι' ἔτρεχα ἀκόμη πιὸ πολύ, σὰ νὰ μὲ κυνηγοῦσαν. "Ετσι ἔφτασα κοντὰ στ' 'Ανεμοδαρμένα "Ψῆ, μὰ πάλι δὲν φαινόταν κανείς. Τί νάχε γίνει;

»'Ο δράχος εἶναι τέσσερα μίλια ἀπ' τὸ Θράσκρος Γκρέϊντζ, κι' ἐνάμισυ ἀπ' τ' 'Ανεμοδαρμένα "Ψῆ —κι' ἡ νύχτα στὸ ἀναμεταξὺ πλάκωνε. «"Αν γλύστρησε σκαρφαλώνοντας;» σκεπτόμουν. «Κι' ἂν ἔκανε καὶ σκοτώθηκε ἢ ἔσπασε τὰ κόκκαλά της καὶ δὲν μπορεῖ νὰ κουνήση;»

»Μπῆκα στ' 'Ανεμοδαρμένα "Ψῆ στὴν αὐλή, ἀλαφιασμένη, μὰ ἐκεῖ κάπως ἡσύχασα: Σ' ἓν' ἀπ' τὰ παράθυρα τοῦ ὑποστατικοῦ ἦταν ξαπλωμένο ἓν' ἀπ' τὰ σκυλιά μας, μὲ τ' αὐτιὰ ματωμένα καὶ τὸ κεφάλι πρησμένο. "Αρχισα νὰ χτυπάω μανιασμένα γιὰ νὰ μοῦ ἀνοίξουν καὶ στὸ τέλος φάνηκε μιὰ γυναίκα, γνωστή μου ἀπ' τὸ Γκίμμερτον, ποὺ τὴν εἴχαν πάρει στὰ "Ψῆ ἔπειτ' ἀπ' τὸ θάνατο τοῦ κ. "Ερνσω.

»— Ψάχνεις γιὰ τὴ μικρὴ κυρά, ἐ; Μὴ φοβᾶσαι, δὲν ἔπαθε τίποτα! Μόνο καλὰ ποὺ δὲν εἶν' ἐδῶ τ' ἀφεντικό!

»— "Α, ὥστε λείπει ὁ Χίθκλιφ; ρώτησα, ἀνήσυχη ἀκόμα.

»— Ναί, μαζὶ μὲ τὸν Τζόζεφ. Δὲν θὰ γυρίσουν πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα. "Ελα μέσα νὰ ξεκουραστῆς!

»Μπῆκα, καὶ βρῆκα τὸ «ἀπολωλὸς πρόβατο» μιὰ χαρά. δίπλα στὴ φωτιά, νὰ κουνιέται στὴν κούνια ποὺ ἀνῆκε κάποτε στὴ μητέρα της. Εἶχε κρεμάσει τὸ καπέλο της στὸν τοῖχο κι' ἔκανε σὰ νάταν στὸ σπίτι της, ὅλο γέλια καὶ χάχανα μὲ τὸν "Ερτον, ποὺ τὴν κύτταζε γεμάτος ἔκπληξι καὶ περιέργεια. "Αν καὶ ὁ νεαρὸς ἦταν τώρα δεκαοχτὼ χρονῶν, δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ παρὰ ἐλάχιστα ἀπ' ὅσα ξεφούριζε ἀδιάκοπα ἡ γλώσσα της.

»"Εκρυψα μὲ δυσκολία τὴ χαρά μου κι' ἔκανα τὴ θυμωμένη.

»— Πολὺ καλά, δεσποινίς! Αὐτὸς εἶναι ὁ τελευταῖος σας περίπατος ὥσπου νὰ γυρίση ὁ κύριος. Μόνη σας δὲν θὰ ξαναπεράσετε πιὰ οὔτε τὸ κατωφλι —γιὰ νὰ μάθετε νὰ κάνετε ἀνοησίες!

Νά τί πρέπει νά κάνετε!

Χαρῆτε τὸ παιγνίδια στὴ θάλασσα, ἀλλὰ μὴν παραλείπετε νὰ ἀλείφεσθε συχνὰ μὲ NIVEA. "Ετσι θὰ ἀπολαύσετε ἄφοβα τὸν ἥλιο!

"Οταν μένετε λίγο στὸν ἥλιο, θάζετε κρέμα NIVEA. "Αν κάνετε ὅμως πολύωρη ἡλιοθεραπεία, προφυλαχθῆτε μὲ λάδι NIVEA ποὺ δίνει στὸ δέρμα καὶ ὡραῖο μελαχρινὸ χρῶμα. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις τὸ δέρμα διατηρεῖται φρέσκο - λεῖο - ἀπαλό, χωρὶς νὰ σκάζη καὶ νὰ ξεραίνεται. Λοιπόν, κάνετε ἄφοβα ἡλιοθεραπεία μὲ NIVEA!

»Πήδησε χαρούμενη ἀπ' τὴν κούνια της κι' ἔτρεξε κοντά μου.

»— "Ω, "Ελλεν! Νάξερες τί ὡραία ἱστορία θάχω νὰ σοῦ πῶ τὸ δράδυ... Μὰ πῶς τὰ κατάφερες καὶ μὲ' βρῆκες; "Εχεις ξανάρθει ποτὲ ἐδῶ;

»— Βάλτε τὸ καπέλο σας καὶ πᾶμε σπίτι ἀμέσως, τὴν ἀποπήρα. Αὐτὸ ποὺ κάνατε ἦταν πολὺ κακό, δεσποινίς, καὶ μὲ πικράνατε! Εἶναι περιττὸ νὰ κατεβάζετε μοῦτρα —αὐτὸ δὲν μὲ πληρώνει γιὰ τὸν κόπο ποῦκανα τρέχοντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιὰ νὰ σᾶς βρῶ! Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς πὼς ὁ κ. Λίντον ἀπαγόρευσε νὰ ἀγῆτε ἀπ' τὸ πάρκο! Τώρα πιὰ καταλάβαμε ὅλοι τί ἀλεποῦ εἶστε καὶ κανένας πιὰ δὲν θὰ σᾶς ἔχη ἐμ"ιστοσύνη...

»'Η Κάθριν συννέφιασε ἀπότομα κι' ἔβαλε τὰ κλάματα.

»— Μὰ τί ἔκανα λοιπόν; 'Ο πατέρας δὲν μοῦ ἀπαγόρεψε τίποτα. οὔτε θὰ μὲ μαλώση, "Ελλεν, γιατὶ δὲν εἶναι κακὸς σὰν κι' ἐσένα!

»— Ἔλατε, ξανάπα Νὰ σᾶς δέσω τὸ φιόγκο καὶ νὰ πηγαίνουμε! Κι' ἀφῆστε αὐτὰ τὰ καμώματα, γιὰ τὸ Θεό! Δὲν ντρέπεστε, δεκατριῶν χρονῶν κοπέλλα, νὰ κάνετε σὰ μωρό;...

»Τὸ εἶπα αὐτὸ γιατὶ μοῦχε πάλι ξεφύγει καὶ πῆγε νὰ κρυφτῆ πίσω ἀπ' τὸ τζάκι, πετώντας τὸ καπέλο της.

»— Μὴ τὴν ἀποπαίρνετε, μοῦ εἶπε ἡ ὑπηρέτρια. Ἐμεῖς τὴ σταματήσαμε —ἤθελε νὰ γυρίση ἀμέσως, γιατὶ ἤξερε πὼς θ' ἀνησυχούσατε. Ὅμως ὁ "Ερτον προσφέρθηκε νὰ τὴ συνοδέψη, κι' ἐγὼ συμφώνησα, γιατὶ ὁ δρόμος εἶναι ἀσχημος πέρ' ἀπ' τὴ στροφή.

»Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὁ νεαρὸς στεκόταν ἀμίλητος κι' ἀδέξιος, μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, σὰ νὰ μὴν τοῦ καλάρεσε ἡ ἐπέμβασί μου.

»— Λοιπόν; Πόση ὥρα ἀκόμη θὰ περιμένω; εἶπα στὴ μικρὴ, χωρὶς νὰ προσέχω τοὺς ἄλλους. Σὲ δέκα λεπτὰ θὰ νυχτώση. Ποῦ εἶναι τὸ ἄλογό της καὶ τὰ σκυλιά; "Αν δὲν ἔρθετε γρήγορα, θὰ φύγω μόνη, καὶ κάνετε ὅ,τι σᾶς ἀρέσει!

»— Τ' ἄλογο εἶναι στὴν αὐλή, μοῦ ἀπάντησε 'Ὅσο γιὰ τὰ σκυλιά, ἀρπάχτηκαν μὲ τ' ἄλλα καὶ πληγώθηκαν... Θὰ στὰ πῶ ὅλα ἀπ' τὴν ἀρχή, ἀργότερα, γιατὶ τώρα εἶσαι στὶς κακές σου!

»Πῆρα τὸ καπέλο καὶ πῆγα νὰ τῆς το φορέσω. Μὰ ἐκεῖνη, βλέποντας τοὺς ἄλλους μὲ τὸ μέρος της, ἄρχισε νὰ χοροπηδᾶη γύρω στὸ δωμάτιο, κι' ὅσο τὴν κυνηγοῦσα τόσο μοῦ ξεγλυστροῦσε, σὰν τὸ ποντίκι, μέσα καὶ κάτω ἀπ' τὰ ἔπιπλα, ὥσπου κατάλαβα πὼς ἦταν μάταιο νὰ ἐπιμείνω. 'Ο "Ερτον κι' ἡ γυναίκα ἔβαλαν τὰ γέλια, κι' ἡ μικρὴ μὲ πρωτοφανῆ αὐθάδεια, ἐνώθηκε μαζί τους. Τότε πιὰ δὲν κρατήθηκα καὶ τῆς φώναξα:

»— Δεσποινίς! "Αν ξέρατε ποιανοῦ εἶναι αὐτὸ τὸ σπίτι, θὰ φροντίζατε νὰ φεύγατε ἀπὸ δῶ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα...

»—Μήπως εἶναι τοῦ πατέρα σου; ρώτησε ἡ μικρή, κυττάζοντας τὸν "Ερτον.

»—"Οχι, ἀπάντησε αὐτὸς μὲ τὰ μάτια κατεβασμένα, κοκκινίζοντας ἀπὸ ντροπή.

»— Τότε ποιανοῦ εἶναι; Τοῦ ἀφεντικοῦ σου; ξαναρώτησε.

»'Ο "Ερτον κοκκίνισε ἀκόμα πιὸ πολύ, κάτι θλσστήμησε μέσ' ἀπ' τὰ δόντια του καὶ πῆγε νὰ φύγη.

»— Ποιός εἶναι ὁ ἀφέντης σου; συνέχισε ἀκούραστη ἡ μικρή. "Ελεγες ὅλη τὴν ὥρα «τὸ σπίτι μας» ἢ «οἱ δικοί μου», σὰ νάταν ὁ γιὸς τοῦ ἰδιοκτήτη! Κι' οὔτε μιὰ φορὰ δὲν μοῦ εἶπε «δεσποινίς». "Αν ἦταν ὑπηρέτης, ἔτσι δὲν θάπρεπε νὰ μ' ἔλεγε;

»'Ο "Ερτον εἶχε πιὰ μαυρίσει ἀπ' τὸ κακό του, σὰ σύννεφο ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ ξεσπάση σὲ βροντή. Σκοντησε μὲ τρόπο τὴ μικρή, νὰ μὴν πῆ ἄλλα, καὶ τὴν κατάφερα νὰ ἑτοιμαστῆ καὶ νὰ πηγαίνουμε. Γύρισε ὅμως τότε στὸν ἄγνωστο γι' αὐτὴν συγγενῆ της καὶ τὸν πρόσταξε, σὰ νὰ πρόσταζε κανένα ἀπ' τὰ παιδιὰ τοῦ σταύλου:

»—Φέρε μου τ' ἄλογο, γρήγορα! Κι' ἂν θέλης, μπορεῖς νάρθῃς κι' ἐσὺ μαζί μου! Θέλω νὰ δῶ ἂν ὁ καλικάντζαρος βγαίνει ἀλήθεια ἀπ' τὸ βάλτο, κι' ἂν ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἱ νεραϊδοι, πῶς τοὺς λές; "Ελα λοιπόν! Τί κάθεσαι; Φέρε μου τ' ἄλογό μου!

»— Νὰ σὲ πάρη καὶ νὰ σὲ σηκώση, ἂν νομίζης πὼς θὰ σοῦ κάνω τὸν ὑπηρέτη, μούγγρισε τὸ παιδί.

»— Νὰ μὲ πάρη καὶ τί; ρώτησε ἡ Κάθριν ξαφνιασμένη.

»— Νὰ σὲ πάρη καὶ νὰ σὲ σηκώση, παλιοκόριτσο!

»Μπῆκα στὴ μέση, ἀνήσυχη:

»—Βλέπετε; 'Ωραία συντροφιὰ διαλέξατε, μὰ τὴν ἀλήθεια! Εἶναι λόγια αὐτὰ γιὰ τ' αὐτιὰ μιᾶς μικρῆς δεσποινίδας; Μὴν τὸν συνερίζεστε! Πᾶμε νὰ ἀροῦμε τὸ ἄλογο μόνες μας καὶ νὰ φεύγουμε, νύχτωσε πιά!

"Η μικρὴ μὲ κύτταξε στὰ μάτια ἀπορημένη:

»— "Ελλεν, πῶς τολμάει καὶ μοῦ μιλάη ἔτσι; Δὲν θάπρεπε νὰ τὸν ὑποχρεώσουν νὰ κάνη ὅ,τι τοῦ λέω; Θὰ δῆς, παλιόπαιδο, ἂν δὲν τὰ πῶ ὅλα τοῦ πατέρα! 'Εμπρός, τὸ ἄλογο!

»'Ο "Ερτον δὲν ἔλεγε νὰ κουνήση. 'Αγανακτισμένη, ἡ μικρὴ γύρισε στὴ γυναίκα, μὲ τὰ μάτια ἀναμμένα:

»— Φέρε μου ἐσὺ τὸ ἄλογο, κι' ἐλευθέρωσε ἀμέσως τὰ σκυλιά!

»— Νᾶστε πιὸ εὐγενική, δεσποινίς, ἀπάντησε ἐκείνη. Μὲ τὴν εὐγένεια δὲν χάνει κανεὶς τίποτα! "Οσο γιὰ τὸν "Ερτον, δὲν ἔκανα βέβαια γυιὸς τοῦ ἀφέντη, μὰ εἶναι ξάδερφός σας!

»— Αὐτός, ξάδερφός μου; φώναξε ἡ Κάθυ, γελώντας περιφρονητικά.

»— 'Ακριβῶς!

»'Η μικρὴ τάχασε κι' ἤρθε κοντά μου:

»— "Ω, "Ελλεν! Γιατὶ τοὺς ἀφίνεις νὰ λένε τέτοια πράγματα; 'Ο ξάδερφός μου εἶναι ἄρχοντας, καὶ πῆγε νὰ τὸν φέρη ὁ μπαμπᾶς μου ἀπ' τὸ Λονδῖνο! 'Ακοῦς! Ξάδερφός μου αὐτὸς ὁ καραγκιόζης!

»Καὶ μόνο ἡ ἰδέα μιᾶς τέτοιας συγγένειας τῆς ἔφερνε ταραχή. Προσπάθησα νὰ τὴν ἡσυχάσω:

»— Σώπα, σώπα! Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχη ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς ξαδέρφους, μὶς Κάθυ, χωρὶς αὐτὸ νὰ εἶναι καθόλου πρόσω... κό. 'Αλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς κάνη καὶ καὶ συντροφιά, ἂν εἶναι κακοὶ καὶ δυσάρεστοι...

»— Δὲν εἶναι... δὲν εἶναι ξάδερφός μου, "Ελλεν! ἐξακολούθησε ἐκείνη καὶ χώθηκε στὴν ἀγκαλιά μου, γιὰ νὰ κρυφτῆ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἰδέα...

»"Ημουν πολὺ συγχισμένη μὲ τὴ μὶς Κάθυ καὶ μὲ τὴν ὑπηρέτρια γιὰ τὶς ἀλληλοαποκαλύψεις τους, γιατὶ δὲν εἶχα ἀμφιβολία πὼς μόλις γύριζε ὁ κ. Λίντον, ἡ μικρὴ θὰ προσπαθοῦσε νὰ ζητήση μιὰ ἐξήγησι ἀπ' τὸν πατέρα της γιὰ τὸν ἀγροῖκο συγγενῆ της. 'Ο "Ερτον, ποὺ στὸ μεταξὺ τοῦ εἶχε φύγει ὁ θυμὸς ἐπειδὴ τὸν πῆραν γιὰ ὑπηρέτη, φάνηκε νὰ συγκινῆται ἀπ' τὴν ἀπόγνωσί της, κι' ἀφοῦ ἔφερε τὸ ἄλογο, τῆς χάρισε, γιὰ νὰ φιλήσουν, ἕνα ὡραῖο κουτάβι ἀπ' τὸ σκυλόσπιτο, καὶ βάζοντάς το στὰ χέρια της τὴν παρακάλεσε νὰ τὸν συγχωρέση. Ἐκείνη σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ κλάματα, κύτταξε γεμάτη φρίκη, καὶ ξανάρχισε νὰ κλαίη πιὸ δυνατά.

»Δὲν μπόρεσα νὰ μὴ γελάσω ἀπὸ μέσα μου γιὰ τὴν ἀντιπάθεια αὐτὴ πρὸς τὸν καημένο τὸν "Ερτον, ποὺ δὲν εἶχε καθόλου κακὸ πορουσιαστικό. Ἀντίθετα μάλιστα ἦταν καλοφτιαγμένος, μὲ ἀθλητικὸ σῶμα κι' ὡραῖο πρόσωπο. "Αν ἦταν κάπως παράξενος ἔφτιαγαν τὰ ροῦχα του, ποὺ ἦταν κουρελιασμένα ἀπ' τὴν καθημερινὴ δουλειὰ στὰ χωράφια κι' ἀπ' τὰ τρεξίματα στοὺς βάλτους γιὰ κουνέλια. Τὸ πρόσωπό του μάλιστα ἔδειχνε πιὸ ἐξυπνο μυαλὸ ἀπ' τοῦ πατέρα του, κι' ἂν βρισκόταν σὲ καλύτερα χέρια, θάταν σίγουρα καλύτερος. Κατάλαβα πὼς ὁ Χίθκλιφ ὡς τώρα δὲν τὸν εἶχε κακομεταχειριστῆ — ὄχι ἀπὸ καλωσύνη του ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀτίθασσου χαρακτήρα τοῦ παιδιοῦ, ποὺ δὲ σήκωνε τέτοια φερσίματα καὶ θάβαζε σὲ μπελάδες ὁποιον ἄπλωνε χέρι ἀπάνω του. 'Ο Χίθκλιφ ὅμως ἐκδικιόταν μὲ τὸν τρόπο του, ἀφίνοντάς τον στὸ σκοτάδι καὶ στὴν ἀμορφωσιά. Οὔτε γράμματα τοῦμαθε, οὔτε φρόντισε νὰ τοῦ δώση ἐκεῖνες τὶς συμβουλὲς ποὺ φτιάχνουν τὸ χαρακτήρα τοῦ παιδιοῦ, οὔτε τὸν μάλλωσε ποτὲ γιὰ τὴν παραμικρὴ του κακὴ συνήθεια. Κι' ἀπ' ὅ,τι ἔμαθα, ὁ Τζόζεφ βοήθησε πολὺ σ' αὐτὴ τὴν κατάπτωσί του, μὲ τὴ στενοκέφαλη μεροληψία του, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ τὸν κοιλκεύη καὶ νὰ τὸν παραχαϊδεύη, ἐπειδὴ τὸ παιδὶ ἀποτελοῦσε τὸν ἀρχηγὸ τῆς παλιᾶς οἰκογένειας. Κι' ὅπως συνήθιζε ἄλλοτε νὰ καπηγορῆ τὴν Κάθριν "Ερνσω καὶ τὸν Χίθκλιφ, ὅταν ἔξαντλοῦσαν τὴν ὑπομονή τοῦ ἀφέντη του, ἔτσι καὶ τώρα φόρτωνε ὅλα τὰ ἐλαττώματά τοῦ "Ερτον στὴ ράχη τοῦ σφετεριστῆ τῆς περιουσίας του. "Αν τὸ παιδὶ θλαστημοῦσε, δὲν τὸ μάλωνε, οὔτε τοῦλεγε τίποτα ὅσο κακὸ κι' ἂν ἦταν το φερσιμό του. Φαίνεται πὼς ὁ Τζόζεφ ἱκανοποιόταν βλέποντάς τον νὰ βουλιάζη ὅλο καὶ πιὸ πολύ. Παραδεχόταν πὼς ἦταν χαμένος ἄνθρωπος, πὼς ἡ ψυχὴ του ἦταν καταδικασμένη, ἀλλὰ ἔρριχνε τὴν εὐθύνη στὸν Χίθκλιφ. Αὐτὴ ἡ σκέψι τὸν παρηγοροῦσε ἀφάνταστα. 'Ο Τζόζεφ εἶχε ἐνσταλάξει στὴν ψυχὴ τοῦ "Ερτον μιὰ ὑπερηφάνεια γιὰ τ' ὄνομα καὶ τὴν καταγωγή του. 'Ο δρόμος τοῦ γερο - ὑπηρέτη γιὰ τὸ ἡμερινό του ἀφέντη ἔφτανε στὰ ὅρια τῆς δεισιδαιμονίας, γι' αὐτὸ τὰ περιώριζε τὴν ἐκδήλωσι τῶν ἐφεσμάτων του σὲ μουρμουρητὰ κ' κρυφὲς βλαστήμιες. Δὲν ἰσχυρίζομαι πὼς ξέρω καλὰ πῶς ἦταν ἡ ζωὴ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ στ' Ανεμοδαρμένα "Ψῆ. Μιλῶ μόνο σύμφωνα μ' ὅσα εἶχα ἀκουστά. 'Ἐξίστασα εἶδα ἢ ἴδια μὲ τὰ μάτια μου. Οἱ χωρικοὶ μοῦλεγαν πὼς ὁ Χίθκλιφ ἦταν σφιχτὸς κι' ἄγριος ἀφέντης. Μὰ τὸ σπίτι εἶχε ξαναβρῆ τὸν παλιό του ρυθμό, καὶ δὲν ἠδυνόταν πάλι ἀπὸ γυναικεῖο χέρι. Εἶχαν τελειώσει πιὰ ἐκεῖνες οἱ φωτερὲς σκηνὲς κι' οἱ παραλυσίες τὸ μακαρίτη τὸν Χίντλεϋ. 'Ο ἀφέντης ἦταν πολὺ δαρῆς καὶ δὲν ἔκανε παρέα μὲ κανένα, οὔτε καλὸ οὔτε κακό. "Ετσι εἶναι ἄλλωστε καὶ τώρα.

»Πάλι ὅμως ξεφύγαμε ἀπ' τὴ ἱστορία μας: 'Η μὶς Κάθυ δὲν δέχτηκε τὴ συμφιλιωτικὴ δωρεὰ τοῦ κουταδιοῦ, καὶ ζήτησε τὰ δικά της σκυλιά, τὸν Τσάρλη καὶ τὸν Φένιξ. "Ηρθαν καὶ τὰ δυὸ κουτσαίνοντας, μὲ κρεμασμένα τὰ κεφάλια, καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὸ σπίτι, κοθένας μας μὲ τὴν πίκρα του. Δὲν μπόρεσα νὰ καταφέρω τὴ μικρὴ κυρά μου νὰ μοῦ πῆ πὼς εἶχε περάσει τὴν ἡμέρα της 'Απ' ὅσα μοῦ εἶπε ὅμως, κατάλαβα πὼς σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας της ἦταν τὸ Πένιστον Κράγκς, καὶ πὼς ἔφτασε χωρὶς περιπέτειες στ' 'Ανεμοδαρμένα "Ψῆ, ὅταν ἔπεσε ἀπάνω στὸν "Ερτον. Τὰ σκυλιὰ τοῦ "Ερτον ἀρπάχτηκαν μὲ τὰ δικά του κι' αὐτὸ στάθηκε ἡ ἀφορμὴ τῆς γνωριμίας τους. 'Η Κάθριν εἶπε στὸν "Ερτον τ' ὄνομά της καὶ ποῦ πήγαινε καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τῆς δείξη τὸ δρόμο. 'Ο "Ερτον τῆς ἀποκάλυψε τὰ μυστήρια τῆς Μαγειμένης Σπηλιᾶς καὶ εἴκοσι ἄλλων παράξενων τοποθεσιῶν. Ἐπειδὴ ὅμως δρισκόμουν σὲ δυσμένεια, ἡ μὶς Κάθυ δὲν μοῦ εἶπε λεπτομέρειες γιὰ τὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα ποὺ εἶδε. Κατάλαβα πάντως πὼς ὁ ὁδηγός της κι' αὐτὰ τὰ πήγαιναν μιὰ χαρὰ ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἐκείνη τὸν πρόσβαλε λέγοντάς τον ὑπηρέτη κι' ἐκεῖνος τὴν πρόσβαλε λέγοντάς την ξαδέρφη του. Τότε, ἡ γλῶσσα ποὺ εἶχε χρησιμοποιήσει ἀπέναντί της τὴ στενοχώρησε πολύ. Αὐτὴ ποὺ δὲν τὴν ἔλεγαν παρὰ κάγάπη μου», «χρυσό μου», «ἀγγελέ μου», «βασίλισσά μου», νὰ προσβληθῆ ἔτσι ἀπὸ ἕναν ξένο! Δὲν μποροῦσε νὰ τὸ χωνέψη, καὶ δυσκολεύτηκα πολὺ νὰ τῆς ἀποσπάσω τὴν ὑποσχεσι πὼς δὲν θάλεγε τίποτα στὸν πατέρα της. Τῆς ἐξήγησα πὼς δὲν συμπαθοῦσε καθόλου ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔμεναν στ' 'Ανεμοδαρμένα "Ψῆ, καὶ πὼς θὰ πικραινόταν πάρα πολὺ ἂν μάθαινε πὼς εἶχε πάει ἐκεῖ καὶ πὼς εἴχαμε παρακοῦσει τὶς διαταγές του. Τῆς εἶπα ἐπίσης πὼς θὰ θύμωνε τόσο πολύ, ὥστε δὲν ἀποκλείεται νὰ μ' ἐδιωχνε κιόλας ἀπ' τὸ σπίτι. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ τῆ φόβισε περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο. 'Η Κάθυ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρη τὴν ἰδέα πὼς θάφευγα ἀπὸ κοντά της. "Ετσι, μοῦδωσε τὸ λόγο της πώς, γιὰ χάρι μου, δὲν θάλεγε τίποτα, καὶ τὸν κράτησε. Σ' τὸ κάτω-κάτω, ἦταν ἕνα κορίτσι μὲ καλὴ καρδιά.

*

«"Ενα γράμμα, μὲ μαῦρο πλαίσιο, ἀνάγγειλε τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ κυρίου. 'Η 'Ισαδέλλα εἶχε πεθάνει... Τὸ γράμμα ἔλεγε νὰ φορέσω πένθος τῆς μικρῆς καὶ νὰ ἑτοιμάσω ἕνα δωμάτιο γιὰ τὴν ἐγκατάστασι τοῦ νεαροῦ ἀνεψιοῦ. 'Η Κάθριν πήδησε ἀπ' τὴ χαρά της: Θὰ γύριζε ὁ πατέρας, καὶ μαζὶ κι' ἕνας πραγματικὸς ξάδερφος— κι' ἂν εἶχε πεθάνει ἡ θεία τῆς δὲν φαινόταν νὰ σκοτίζεται καὶ πολύ. Πέρασε ὅλο τὸ πρωΐ μὲ τὶς μικροετοιμασίες της, καὶ, κατὰ τὸ δειλινό, ὁμορφη μέσ' στὸ καινούργιο μαῦρο φόρεμα, μ' ἔβαλε νὰ πᾶμε ὡς τὴν ἄκρη τοῦ πάρκου νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦμε, καὶ μὲ ζάλισε μὲ τὶς φαντασίες της, ποὺ ἀφοροῦσαν ὅλες τὸν καινούργιο ἐξάδερφο.

»—'Ο Λίντον εἶναι ἑξὴ μήνες μικρότερος ἀπὸ μένα, ἔλεγε καθώς περιδιαβάζαμε στὸ πλούσιο γρασίδι, κάτω ἀπ' τὰ δέντρα. Τί σπουδαία συντροφιὰ θάναι στὰ παιχνίδια... 'Η θεία 'Ισαδέλλα εἶχε στείλει στὸν πατέρα μιὰ μπουκλα του, τὴν εἶδα: Τὰ μαλλιὰ του εἶναι πιὸ ξανθὰ ἀπ' τὰ δικά μου, καὶ τὸ ἴδιο ἁπαλά. Τὴν ἔχω φυλαγμένη σ' ἕνα γυάλινο κουτί, κι' ὅλο τὸν καιρὸ συλλογιζόμουν μὲ τί χαρὰ θ' ἀντικρυζα αὐτὸ τὸ ξανθὸ κεφάλι. "Ω, τί ὡραῖα ποὺ θάρθουν τώρα κι' οἱ δυὸ μαζί— κι' ὁ Λίντον κι' ὁ πατέρας! "Ελα νὰ τρέξωμε, "Ελλεν! "Ελα!

»"Αρχισε νὰ τρέχη κατὰ τὴν πόρτα τοῦ πάρκου, κι' ἔφτασε δέβαια πρὶν ἀπὸ μένα, γιατὶ δὲν εἶχα τὰ χρόνια της. Κοθήσαμε σ' ἕνα πάγκο καὶ περιμέναμε, μὰ ἐκείνη δὲν ἔλεγε νὰ ἡσυχάση οὔτε λεπτό.

»— Πόσο ἀργοῦν! ἔλεγε κάθε τόσο. Νά, θλέπω σκόνη στὸ δρόμο —τάχα νὰ εἶναι αὐτοί; "Οχι, δὲν εἶναι... Τελοσπάντων, πότε θὰ φτάσουν; "Ελλεν, πᾶμε λίγο ἀκόμα κατὰ κεῖ — ὡς μισὸ μίλι! Νά, ὡς τὴ στροφή...

»'Αρνήθηκα μὲ πεῖσμα, καὶ σὲ λίγο ἡσύχασε, γιατὶ τ' ἀμάξι φάνηκε στὴ στροφή. 'Η μικρὴ ξεφώνισε: "Απλωσε τὰ χέρια, καὶ σὲ λίγο ἀγκάλιασε τὸν πατέρα της κι' ἀπόμειναν ἔτσι οἱ δυὸ ἀγκαλιασμένοι πολλὴ ὥρα, δίχως νὰ νοιάζωνται γιὰ κανέναν ἄλλον γύρω. Στὸ ἀναμεταξύ, ἐγὼ ἀναζήτησα τὸν Λίντον. Εἶχε ἀποκοιμηθῆ στὴ γωνιὰ του, τυλιγμένος σ' ἕνα χοντρό, γούνινο παλτό, σὰ νὰ ἦταν χειμώνας. "Ηταν ἀδύνατος καὶ χλωμός, τόσο ποὺ θὰ τὸν περνοῦσες γιὰ νεώτερο ἀδελφὸ τοῦ κυρίου, ἂν δὲν εἶχε μιὰ παράξενη, ἐδιότροπη κι' ἀρρωστιάρικη ὄψι.

»'Ο κύριος μὲ εἶδε ποὺ κυττοῦσα τὸ μικρὸ λίγο ἀπορημένη, κι' ἀφοῦ μὲ χαιρέτησε, μοῦ εἶπε νὰ κλείσω τὴν πόρτα τοῦ ἀμαξιοῦ καὶ νὰ μὴ τὸν ξυπνήσω, γιατὶ ἦταν κουρασμένος ἀπ' τὸ ταξίδι. 'Η Κάθριν ἤθελε κι' αὐτὴ νὰ 'τὸν δῆ, μὰ δὲν τὴν ἄφησε: Τὴν πῆρε καὶ προχώρησαν μαζὶ στὸ πάρκο, ἀγκολιασμένοι.

»— Θέλω νὰ ξέρης, παιδί μου, τῆς εἶπε, πὼς ὁ ξάδερφός σου δὲν ἔχει τὴν ὑγεία σου καὶ τὸ κέφι σου, καὶ μὴν ξεχνᾶς πὼς ἔχει χάσει τὴ μητέρα του, ἐδῶ καὶ μιὰ ἑβδομάδα. Μὴν περιμένης λοιπὸν ν' ἀρχίση ἀμέσως τὰ τρεξίματα καὶ τὰ παιχνίδια μαζί σου. Τουλάχιστον γι' ἀπόψε, μὴν τοῦ πολυμιλᾶς, κι' ἄς τον νὰ ξεκουραστῆ...

»— Μὰ βέβαια, πατέρα, εἶπε ἡ Κάθριν. Μόνο ποὺ θέλω νὰ 'τὸν δῶ — κι' αὐτὸς δὲν ἔβγαλε

■ Ἡ τοποθέτησι τῶν ρούχων καὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων στὶς βαλίτσες ἀπαιτεῖ ὑπομονὴ καὶ κάποια τεχνική. Ἐπίσης καὶ λίγο χρόνο περισσότερο. Θὰ τὸν κερδίσετε ὅμως στὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ σας ὅταν θὰ ξαναβρῆτε τὰ ροῦχα σας τέλεια ἀπὸ κάθε ἄποψι, σὰ νὰ μὴ τὰ εἴχατε διπλώσει καὶ στιβάξει μέσα στὶς βαλίτσες σας.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΒΑΛΙΤΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΜΕ ΤΑΞΙ ΚΑΙ ΜΕ ΜΕΘΟΔΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΛΙΓΗ ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΑΤΣΑΛΑΚΩΤΑ, ΟΤΑΝ ΘΑ ΦΤΑΣΕΤΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΑΣ

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ νὰ πᾶτε στὴν ἐξοχὴ ἢ σὲ ταξίδι θὰ ἔχετε ὑπολογίσει ἀσφαλῶς ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα καὶ θὰ ἔχετε κανονίσει τί θὰ πάρετε μαζί σας. Θἄχετε ἐπίσης διαλέξει τὰ ροῦχα τοῦ συζύγου σας καὶ τὰ φορέματα τὰ δικά σας καὶ τῶν παιδιῶν σας. Μὴν ἀφίνετε τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ πᾶτε στὴ μοδίστα σας γιὰ τὴν ἄλφα ἢ βήτα μεταποίησι. Φροντίζετε νὰ τὰ ἔχετε ὅλα, ὅσα θὰ πάρετε μαζί σας, προμηθευτῆ κατὰ ἕνα μήνα προτήτερα. Ἐπίσης μιὰ ἑβδομάδα πρὶν ἀπ' τὴν ἀναχώρησί σας θὰ πλύνετε καὶ θὰ σιδερώσετε ὅ,τι ἔχετε ἀποφασίσει νὰ πάρετε. Καὶ τὴν προηγουμένη τῆς ἀναχωρήσεως ὅλα πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμα γιὰ τὴν τελικὴ «διαδικασία»: Τὴν τοποθέτησι στὶς βαλίτσες.

Ἀρχίζουμε συνήθως χωρίζοντας τὰ ροῦχα ἀπὸ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα σὲ τρόπο ὥστε κάθε πρᾶγμα νὰ τοποθετηθῆ στὴ βαλίτσα ἢ στὸ μπαοῦλο ἢ στοὺς ταξιδιωτικοὺς σάκκους μὲ τὴ μεγαλύτερη τάξι.

Πρῶτα - πρῶτα, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ἕνα θεμελιώδη κανόνα: χωριστὰ τὰ ροῦχα καὶ τὰ ἀσπρόρρουχα καὶ χωριστὰ τὰ ἄλλα σκληρὰ ἀντικείμενα. Εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ πάρετε μαζί σας ὅσο πιὸ πολλὰ μπορεῖτε, χωρὶς κίνδυνο ζημιᾶς.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο μπαίνουν τὰ διάφορα ροῦχα στὴ βαλίτσα εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Γιὰ τὸν ἄντρα: παντελόνια, σακκάκια, πουλόβερ, ἐσώβρακα, πουκάμισα. Γιὰ τὴ γυναίκα: φορέματα, ζακέτες, πουλόβερ, ἐλαφρὰ φορέματα, ἐσώρουχα.

Ἂν δὲν πρόκειται νὰ μείνετε σὲ ξενοδοχεῖο καλὸ θὰ εἶναι νὰ βάλετε στὸ μπαοῦλο πετσέτες, τραπεζομάνδηλα κλπ. καὶ τὰ σκεύη φαγητοῦ (ἂν δὲν θέλετε νὰ στερηθῆτε ἀπὸ τὶς ἀνέσεις ποὺ εἴσασστε συνηθισμένη), τὰ βιβλία, μαγιὸ γιὰ τὴν πλάζ ἢ παντελόνια γιὰ τὸ βουνό, παπούτσια Γιὰ τὰ ροῦχα σας θὰ χρησιμοποιήσετε βαλίτσες.

Ἐὰν χρησιμοποιήσετε σάκκο καλὸ θὰ πρέπει νὰ βάλετε μέσα πρῶτα τὰ παπούτσια (κάθε ζευγάρι διπλωμένο σὲ χωριστὴ θήκη νάϋλον), τὶς ζῶνες, τὰ πουλόβερ καὶ τὰ βιβλία ποὺ θὰ διαβάσετε στὴν ἐξοχή.

ΠΩΣ ΔΙΠΛΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

Τὰ ροῦχα πρέπει νὰ τοποθετοῦνται στὴ βαλίτσα ἀφοῦ διπλωθοῦν μὲ προσοχὴ καὶ σὲ τρόπο ποὺ νὰ μπορέσουν νὰ φθάσουν στὸν προορισμό τους ὑπὸ τὶς καλύτερες δυνατὲς συνθῆκες καί, ἂν εἶναι δυνατόν, ἕτοιμα γιὰ νὰ φορεθοῦν.

Τὰ πουκάμισα

Τὰ ἀνδρικὰ πουκάμισα ἢ καὶ οἱ γυναικεῖες πλουζίτσες τοποθετοῦνται στὴ βαλίτσα διπλωμένα κατὰ τὸ συνηθισμένο τρόπο. Ἂν ἡ βαλίτσα εἶναι πολὺ μεγάλη μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε τὰ πουκάμισα ὅπως δείχνει τὸ σχέδιό μας ἀρ. 1. Καὶ τώρα ἕνα μικρὸ μυστικὸ μὲ τὸ ὁποῖο θὰ πετύχετε νὰ ἔχετε πάντοτε τοὺς γιακάδες τῶν πουκαμίσων ἄψογα σιδερωμένους. Κόψτε σεῖς ἢ ἴδια ἀπὸ ἕνα χαρτόνι ἀοκετὰ σκληρὸ μερικὰ «παπιγιὸν» ὅπως δείχνει τὸ σχέδιό μας. Οἱ διαστάσεις θὰ εἶναι: 21 ἑκατοστὰ συνολικὸ μῆκος, 2½ ἑκατοστὰ ὕψος στὰ πλευρὰ καὶ 3½ ἑκατοστὰ ὕψος στὴ μέση. Στὰ σημεῖα ποὺ εἶναι οἱ διακεκομμένες γραμμὲς κάντε μιὰ τομὴ κι' ἀνασηκῶστε τὶς ἄκρες. Ἐνῶ ἡ λωρίδα θὰ τοποθετηθῆ κάτω ἀπ' τὸ γιακά, τὸ ἀνασηκωμένο παπιγιὸν θὰ ἔλθη στὸ κέντρον. Τὸ σχέδιο σᾶς δείχνει καλύτερα πῶς ἀκριβῶς γίνεται αὐτό. Κόβετε τόσα παπιγιόν, ὅσα καὶ τὰ πουκάμισα

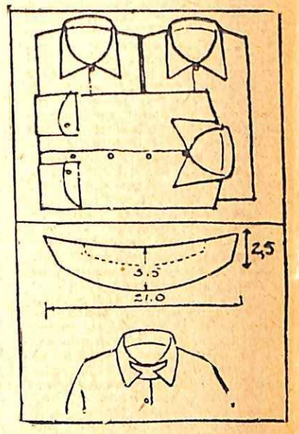

Τὰ παντελόνια

Ἀπλῶστε μὲ προσοχὴ τὸ παντελόνι στὸ βάθος τῆς βαλίτσας μὲ τὸ ἐπάνω μέρος (δηλαδὴ τὸ μέρος τῆς ζώνης καὶ τῶν κουμπιῶν) πρὸς τὸ μέρος τῆς λαβῆς τῆς βαλίτσας. Ἀφῆστε νὰ κρέμωνται ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τὰ μπατζάκια τοῦ παντελονιοῦ καὶ ἀφοῦ τὰ ἀπλώσετε καὶ τὰ ἰσιώσετε μὲ τὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ βάζετε ἀπὸ πάνω ἕνα ἄλλο παντελόνι ἀφίνοντας νὰ πέσουν τὰ πόδια ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρὰ κι' ὕστερα τὰ διπλώνετε. Συνεχίζετε ἔτσι μὲ τ' ἄλλα παντελόνια, ἐναλλάσσοντας πάντοτε τὸ μέρος τῆς ζώνης μὲ τὸ μέρος τῶν ποδιῶν. Ἂν πάλι θέλετε νὰ βάλετε στὴ βαλίτσα ἕνα μόνο παντελόνι βάλτε στὸ σημεῖο ποὺ διπλώνεται ἕνα φύλλο χαρτόνι (μπριστόλ) στρογγυλεμένο ἢ ἕνα ἄσπρο ὕφασμα, ποὺ νὰ μὴ λερώνη τὸ παντελόνι, διπλωμένο σὲ ρολό.

Τὰ παραπάνω ἰσχύουν ὅπως εἴπαμε ὅταν ἔχουμε βαλίτσα τῶν 75 τουλάχιστον ἑκατοστῶν.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΠΛΩΣΕΤΕ ΕΝΑ ΑΝΔΡΙΚΟ ΣΑΚΚΑΚΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΣΑΛΑΚΩΘΗ:

Ἂν ἔχετε βαλίτσα μήκους 80 ἑκατοστῶν: Περάστε τὸ δεξὶ μανίκι στὸν ἀριστερὸ ὦμο τοῦ σακκακιοῦ καὶ τὸ ἀριστερὸ χέρι στὸ δεξιὸ ὦμο (φωτ. 1). Γυρίστε ὕστερα ἀνάποδα τὸν ἀριστερὸ ὦμο σὲ τρόπο ποὺ νὰ διπλώσετε τὸ σακκάκι μὲ τὴ φόδρα πρὸς τὰ ἔξω (φωτ. 2). Τοποθετῆστε τὸ σακκάκι ὁριζόντια καὶ ἰσιῶστε καλὰ τὰ μανίκια στὸ ἐσωτερικὸ κι' ὕστερα ὅλο τὸ σακάκι (φωτ. 3) Ἔτσι τὸ τοποθετεῖτε ὁριζόντια μέσα στὴ βαλίτσα (φωτ. 4).

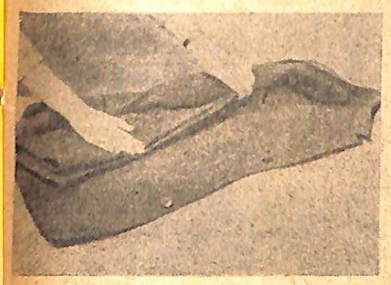

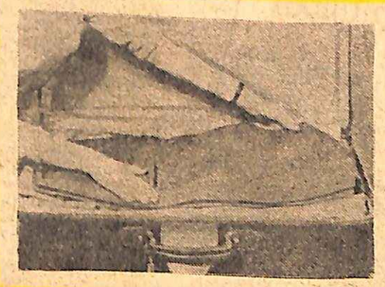

Τοποθετῆτε τὸ σακκάκι μὲ τοὺς ὤμους γυρισμένους πρὸς τὸ κάτω μέρος τῆς βαλίτσας κι' ἀφίνετε νὰ κρεμαστῆ τὸ ὑπόλοιπο πρὸς τὰ ἔξω ἀπὸ τὸ μέρος τῆς λαβῆς τῆς βαλίτσας. Σταυρώνετε ὕστερα τὰ μανίκια πρὸς τὰ ἐμπρὸς προσέχοντας νὰ μὴν τὰ τσαλακώσετε. Διπλῶστε τὸ σακκάκι στὸ μέρος τῆς μέσης βάζοντας στὴν τσάκισι ἕνα κομμάτι χαρτόνι μπριστὸλ στρογγυλεμένο ἢ ἕνα κομμάτι ἄσπρο ὕφασμα ποὺ νὰ μὴ λερώνη καμωμένο ρολό. Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι τὰ σακκάκια στὴ βαλίτσα δὲν κουμπώνονται ποτέ.

Γιὰ γυναικεῖο φόρεμα

Ἀπλώνετε τὸ φόρεμα μὲ τὸ γιακὰ καὶ τοὺς ὤμους στὸ κάτω μέρος τῆς βαλίτσας, ἔτσι ποὺ στὸ ἐσωτερικὸ νὰ μείνη τὸ ἐπάνω μέρος ὡς τὴ γραμμὴ τῆς μέσης καὶ ὅλο τὸ ὑπόλοιπο φόρεμα νὰ κρέμεται ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴ βαλίτσα πρὸς τὸ μέρος τῆς λαβῆς. Σταυρῶστε τὰ μανίκια μπροστά. Διπλῶστε ὕστερα τὸ φόρεμα στὸ σημεῖο τῆς μέσης καὶ ὕστερα πάλι στὴ μέση βάζοντας ἕνα χαρτόνι μπριστὸλ καμωμένο ρολὸ στὶς τσακίσεις.

Γιὰ τὰ πλισὲ φορέματα

Χρειάζονται ἰδιαίτερες προφυλάξεις, εἴτε πρόκειται γιὰ μεγάλη βαλίτσα (τῶν 75 ἑκατοστῶν) εἴτε γιὰ μικρότερη. Ἡ τοποθέτησις ἀπαιτεῖ δουλειὰ ἀρκετὰ ἐνοχλητική, ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἀποτελεσματική. Τρυπώνετε μὲ πολὺ μεγάλους πόντους ὅλους τοὺς πλισέδες ποὺ μένουν ἔτσι καλὰ στερεωμένοι καὶ δὲ χαλοῦν.

ΤΑ «ΑΞΕΣΟΥΑΡ»

ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ φυλάγονται κι' αὐτὲς ἐπίσης σὲ θήκη ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη.

ΟΙ ΓΡΑΒΑΤΕΣ ἢ τοποθετοῦνται στὸν πάτο τῆς βαλίτσας καλὰ τεντωμένες ἢ ἀκόμα καλύτερα τὶς περνοῦμε σὲ εἰδικὲς πῆχες, ποὺ τὶς κρατοῦν τεντωμένες.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΠΛΩΣΕΤΕ ΕΝΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΦΟΡΕΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΣΑΛΑΚΩΘΗ:

Ἐὰν ἔχετε βαλίτσα μήκους 75—80 ἑκατοστῶν: ἀπλώνετε τὸ φόρεμα σὲ τρόπο ποὺ ἡ φούστα νὰ καταλαμβάνη ὁλόκληρο τὸ μῆκος τοῦ βάθους τῆς βαλίτσας κι' ἀφῆστε νὰ κρέμεται τὸ ἐπάνω μέρος ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ (φωτ. 1). Διπλῶστε ὕστερα τὸ μέρος ποὺ ἐξέχει στὶς δυὸ πλευρὲς τῆς φούστας βάζοντας ἀνάμεσα στὶς δίπλες φύλλα χαρτιοῦ μπριστὸλ καμωμένα ρόλο (φωτ. 2). Διπλῶστε τώρα τὸ ἐπάνω μέρος πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς βαλίτσας ἔτσι ποὺ ἡ τσάκισι νὰ γίνη στὸ σημεῖο τῆς μέσης καὶ βάζοντας στὴν τσάκισι ἕνα χαρτὶ μπριστὸλ καμωμένο ρολὸ ἢ ἕνα ἄσπρο ὕφασμα ποὺ νὰ μὴ χαλάη τὸ φόρεμα.

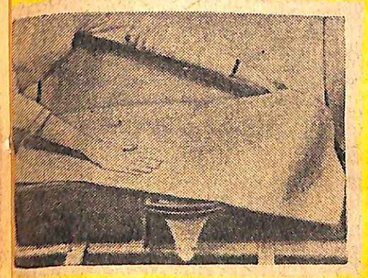

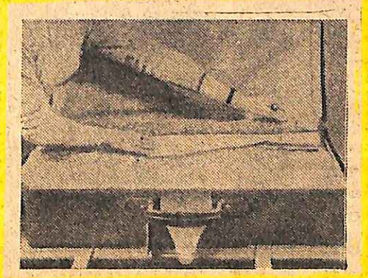

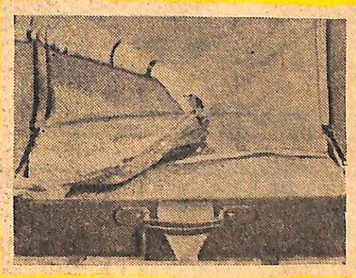

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΕΤΕ

ΣΤΟΥΣ ἑλληνικοὺς σιδηροδρόμους (ΣΕΚ καὶ ΣΠΑΠ) κάθε ταξιδιώτης μπορεῖ νὰ πάρη μαζί του στὸ διαμέρισμά του ἀποσκευὲς μικροῦ βάρους (μιὰ ἢ δυὸ βαλίτσες, τσάντα, μικρὸ καλάθι). Ἂν ὅμως τὸ βάρος τῶν ἀποσκευῶν εἶναι μεγάλο, τότε θὰ πληρώσετε ἰδιαιτέρως στὶς ἀποσκευές, ὁπότε θὰ τοποθετηθοῦν στὸ εἰδικὸ βαγόνι (στὴν ἴδια μὲ σᾶς ἀμαξοστοιχία) καὶ θὰ τὰ κατεβάση ἡ ὑπηρεσία στὸ σταθμὸ προορισμοῦ, ὅπου καὶ θὰ τὰ παραλάβετε. Ἂν τὰ πράγματα εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα (μετακόμισι ἐπίπλων π.χ.) θὰ βγάλετε χωριστὴ φορτωτικὴ καὶ θὰ ἔλθουν μὲ ἰδιαίτερο φορτηγὸ βαγόνι. Τὰ ζῶα ταξιδεύουν σὲ ἰδιαίτερο φορτηγὸ βαγόνι καὶ πληρώνετε ἰδιαιτέρως γι' αὐτά.

Γιὰ τὶς ἀποσκευὲς πρέπει νὰ βρισκόσαστε στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τουλάχιστον μισὴ ὥρα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τραίνου. Κάθε ἐπιβάτης δικαιοῦται ἀτελοῦς μεταφορᾶς βάσει τοῦ εἰσιτηρίου του ὡρισμένου βάρους ἀποσκευῶν. Γιὰ τὸ ὑπόλοιπο θὰ πληρώση. Ἡ τιμὴ κατὰ κιλὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀπόστασι.

Στὶς ὠτομοτρὶς δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ βαλίτσα συνήθους μεγέθους ἢ τσάντα ἢ δέμα.

Στὰ λεωφορεῖα κάθε ἐπιβάτης ἔχει δικαίωμα νὰ πάρη μαζί του χωρὶς νὰ πληρώση πράγματα μέχρι βάρους 10 κιλῶν. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα θὰ πληρώση βάσει τῆς ἀποστάσεως τῆς διαδρομῆς. Φυσικὰ τὸ βάρος τῶν ἀποσκευῶν ποὺ θὰ μεταφέρη κανεὶς μὲ λεωφορεῖο εἶναι ἀναγκαστικὰ περιωρισμένο.

Τέρμα στή κακοσμία

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ

Γούτμπερυ

Σάπων καλλωπιστικόν

ΓΟΥΤΜΠΕΡΥ

ΑΝΤΙ-ΙΔΡΩΤΙΚΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΣΜΙΑΣ ΤΟΥ ΙΔΡΩΤΟΣ

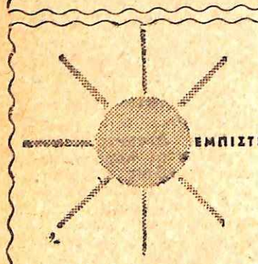

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΕΜΑ Φυλλίς

• Τό καλοκαίρι μέ τίς χάρες του! Ἐκδρομές καί θαλάσσια μπάνια εἶναι οἱ ὑγιεινότερες ἀπολαύσεις. Ψηλά στό βουνό ἤ κάτω στήν ἀμμουδιά καί στό κύμα ὁ νέος νοιώθει σάν παιδί καί ὁ ἡλικιωμένος σάν νέος. Καί ἡ ταλαιπωρία τοῦ δέρματος;;

Τά καλλυντικά «Φυλλίς» μελετημένα καί προσαρμοσμένα στό Ἑλληνικό κλίμα σάς ἀπαλλάσσουν ἀπ' αὐτή τήν ἔγνοια.

«...δέν θά σάς προδώση ποτέ»

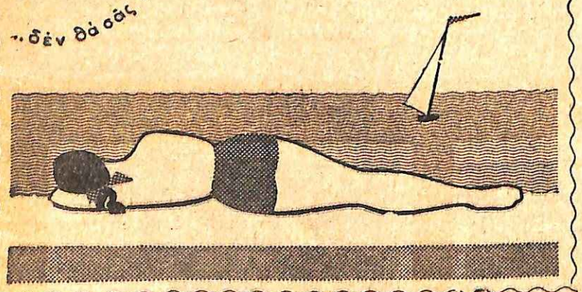

Ι. Ε. ΚΑΡΠΟΥΖΕΛΗΣ

Μαιευτικά–Χειρουργικά
Γυναικολογικά

ΤΖΙΡΑΙΩΝ 2 (Γωνία Διον. Ἀρεοπαγίτου 3) Τηλέφωνα 92-442 καί 99-580

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8

Ἀκαδημίας 78 Τηλ 25 226

Ὁ θυμός

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΥ ΩΦΕΛΙΜΗ ΣΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

ΑΠΟ πειράματα ποὺ ἔγιναν σὲ 200 σπουδαστὰς ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἄντρες θυμώνουν ἕξη φορὲς τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ γυναῖκες τρεῖς. Καθορίζοντας κατόπιν τὶς αἰτίες ποὺ προκαλοῦν τὸ θυμὸ οἱ ἐπιστήμονες ἀνακάλυψαν ὅτι αὐτὲς εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὲς στοὺς ἄντρες καὶ τὶς γυναῖκες. Οἱ γυναῖκες θυμώνουν συνήθως μὲ τὰ πρόσωπα, ἐνῶ οἱ ἄντρες θυμώνουν μὲ τὰ πράγματα: Μὲ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ δὲν ξεκινᾶ, μὲ τὸ χάσιμο τοῦ λεωφορείου, ἢ τὴν ἀπώλεια κανενὸς ἀντικειμένου. Μιὰ στὶς τρεῖς φορὲς μόνον τὴν ἀφορμὴ τοῦ θυμοῦ σ' ἕναν ἄντρα τὴ δίνει κάποιο πρόσωπο. Ἀντιθέτως οἱ κυρίες νευριάζουν, πάντοτε σχεδόν, μὲ τὰ ἄτομα ποὺ ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μαζί τους. Ἀνάλογα καὶ λεπτομερῆ πειράματα ἐπίσης ἀπέδειξαν ὅτι οἱ ἄνθρωποι θυμώνουν εὔκολα ὅταν τὸ στομάχι τους εἶναι ἄδειο.

Ὁ θυμὸς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καμουφλαρισμένες συγκινήσεις τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ παρατηρηθῆ ἀπὸ τὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου. Ἔτσι μπορεῖ ἕνα ἄτομο νὰ εἶναι θυμωμένο κι' ἐν τούτοις νὰ παρουσιάζη ἕνα εὐχάριστο πρόσωπο, ἐνῶ ἕνα ἄλλο νὰ δείχνη ἕνα θυμωμένο πρόσωπο χωρὶς διόλου νὰ δοκιμάζη τὴ συγκίνησι τοῦ θυμοῦ.

Ἡ συγκίνησι τοῦ θυμοῦ προσβάλλει τακτικώτερα τὰ ψύχραιμα πρόσωπα καὶ ὄχι τὰ νευρικά! Σχετικὰ πειράματα ἔγιναν ἀπὸ τὴν Ψυχιατρικὴ Ἑταιρία τῆς Πενσυλβανίας. Οἱ γιατροὶ προκάλεσαν τὸ θυμὸ μὲ διάφορα τεχνάσματα σὲ 200 πρόσωπα ψύχραιμα καὶ σὲ ἄλλα τόσα νευρικά. Σὲ κάθε περίπτωσι ἡ ἀντίδρασι τοῦ θυμοῦ στὴν ὁμάδα τῶν ψύχραιμων τύπων ἦταν πιὸ ἔντονη ἀπὸ τὴν ἀντίδρασι τοῦ θυμοῦ τῆς ὁμάδος τῶν νευρικῶν τύπων.

Σὲ μιὰ ἔκθεσί του στὴν Ἀμερικανικὴ Ψυχιατρικὴ Ἑταιρία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ καθηγητὴς Ἔρβιγκ Χάρις ἀναφέρει ὅτι ἕνα σοβαρὸ ποσοστὸ ἀνθρώπων ποὺ εἶναι ἄρρωστοι χωρὶς νὰ ἔχουν καμμιὰ ὀργανικὴ πάθησι βρίσκονται σὲ αὐτὴ τὴν κατάστασι γιατὶ συνήθισαν πάντα νὰ συγκρατοῦν τὸ θυμό τους. Τονίζει δὲ πῶς ὅταν ὁ θυμός μας «μποτιλιάρεται» δημιουργεῖ στὸν ὀργανισμό μας σοβαρὲς ἐντάσεις ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ λειτουργία τῶν μυώνων, τὴν καρδιὰ καὶ ὅλο τὸ κυκλοφοριακὸ σύστημα. Γι' αὐτὸ ἂν τύχη καὶ χτυπήσετε τὸ δάχτυλό σας μὲ τὸ σφυρί, ἢ χτυπήσετε τὸ κεφάλι σας στὴ χαμηλὴ πόρτα... βάζετε τὶς φωνές!

Ἀπεδείχθη ἐπίσης ὅτι οἱ ἄνθρωποι ποὺ θυμώνουν εὔκολα εἶναι πιὸ βολικοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ θυμώνουν δύσκολα. Ὁ θυμὸς βρίσκει ἔδαφος ὅταν τὸ σῶμα εἶναι σὲ ἔντασι. Ὅταν βρίσκεται σὲ χαμηλὴ κατάστασι δὲν ἀναπτύσσει τὴν παραμικρὴ δράσι. Ἡ αἰτία εἶναι ἁπλή: Ὅταν ὑπάρχη κατάστασις ἐντάσεως ὁ ἐγκέφαλος ὑπερτιμᾶ τοὺς «παλμοὺς» τοῦ πόνου, ἐνῶ ὅταν ὑπάρχη χαλαρὴ κατάστασι τοὺς ὑποτιμᾶ. Τὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι τὰ 75% τοῦ πόνου (ἢ κάθε δυσάρεστης αἰσθήσεως) ποὺ ὑφίσταται ὅταν τὸ ἄτομο βρίσκεται σὲ ἔντασι, ἐξαφανίζονται τελείως ὅταν βρίσκονται σὲ χαλάρωσι. Ἄνθρωποι ποὺ ἄλλοτε εἶχαν προσβληθῆ ἀπὸ σοβαρὲς ἀρρώστειες, στὴν καθημερινή τους ζωὴ θυμώνουν εὐκολώτερα καὶ ἀντιδροῦν πιὸ βίαια στὶς καταστάσεις ποὺ προκαλοῦν θυμό. Οἱ ψυχολόγοι ἀνακάλυψαν ἀκόμα ὅτι οἱ εὐέξαπτοι πέρασαν στὴν παιδική τους ἡλικία τουλάχιστον μιὰ σοβαρὴ ἀρρώστεια. Ἐπίσης ὅσοι ὑπῆρξαν τὰ μεγαλύτερα ἢ μονάκριβα παιδιά, γίνονται ὀξύθυμοι.

Τὰ δυό - τρίτα ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νὰ γίνουν τὰ σχετικὰ πειράματα, δήλωσαν κατόπι ὅτι ὁ θυμός τους τὰ κούρασε. Ἀντιθέτως, οἱ ὑπόλοιποι εἶπαν ὅτι ὁ θυμός τους τοὺς ἀνακούφισε κι' ἔνοιωθαν τὸν ἑαυτό τους καλύτερο.

Τέλος ἐγῆκε τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ φαινόμενο τοῦ θυμοῦ ἀποτελεῖ μιὰ ὠφέλιμη ἐνέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ποὺ ὅταν ἡ ἐκδήλωσί της ἐμποδιστῆ μπορεῖ νὰ ἐπιφέρη σοβαρὲς ἀνωμαλίες. Κυρίως ἡ συγκράτησι τοῦ θυμοῦ μας εὐρύνει τὶς ἀρτηρίες μας μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῆ πίεσι τοῦ αἵματος.

Κατ' ἀρχὴν φροντίστε ν' ἀποφύγετε τὶς δυσάρεστες καταστάσεις ποὺ θὰ προκαλέσουν τὸ θυμό σας. Ἂν ὅμως θυμῶστε τότε δείξετε τὸ θυμό σας, κατὰ προτίμησι σὲ γνωστά σας πρόσωπα, γιατὶ τὰ ξένα πιθανὸν νὰ σᾶς ἐπιδεινώσουν τὴν κατάστασι. Δηλαδὴ δὲν μπορεῖτε νὰ πῆτε τοῦ προϊσταμένου σας νὰ πάη νὰ πνιγῆ στὴ θάλασσα, οὔτε νὰ δώσετε μιὰ γροθιὰ στὸν εἰσπράκτορα τοῦ λεωφορείου. Σὲ παρόμοιες περιπτώσεις ἐπιβάλλεται νὰ συγκρατηθῆτε διο χετεύοντας τὸ συγκρατημένο θυμό σας στὸ περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ σας. Ἐκεῖ σᾶς ξέρουν καὶ δὲν θὰ σᾶς παραξηγήσουν.

Τὸ «μποτιλιάρισμα» τοῦ θυμοῦ μᾶς δημιουργεῖ καὶ ψυχικοὺς τραυματισμοὺς ποὺ ὅταν συνεχίζεται γιὰ πολλὰ χρόνια μπορεῖ νὰ μεταβάλη τὸν ἄνθρωπο σὲ θηρίο. Ὁ Γάλλος ἱστορικὸς καὶ φιλόσοφος Γουστάβος Λεμπὸν στὸ ἔργο τοῦ ἡ «Ψυχολογία τῶν Ὄχλων», μᾶς λέει ὅτι τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαπράττει ἕνα ἐξαγριωμένο πλῆθος ἀνθρώπων — λυντσαρίσματα, κατακρεουργήσεις κ. λ.π. — εἶναι ἀποτέλεσμα ἀμέτρητων καταστάσεων θυμοῦ, ποὺ γιὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους δὲν μπόρεσε νὰ ἐκδηλωθῆ κατὰ φυσικὸ καὶ ὁμαλὸ τρόπο.

Ο ΜΠΕΜΠΗΣ ΠΑΕΙ ΓΙΑ ΜΠΑΝΙΟ

ΩΡΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

Ἡ ΜΑΜΑ τοῦ μπέμπη ἐτοίμασε τὸ χαρούμενο αὐτὸ ἀνσὰμπλ γιὰ τὸ μπάνιο του. Θὰ παίξη μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ στὴν ἀμμουδιὰ φορώντας μόνο τὸ μαγιό του. Ἂν ὅμως μείνη στὴ θάλασσα ὡς τὸ βράδυ θὰ χρειαστῆ ὀπωσδήποτε καὶ τὸ ζακετάκι μὲ τὰ ζαμωμένο ἀσορτὶ μὲ τὸ μαγιό. Σᾶς συμβουλεύουμε νὰ προτιμήσετε τὸ ζωηρὸ κόκκινο μαζὶ μὲ τὸ ἄσπρο χρῶμα.

ΥΛΙΚΑ: 3 κοῦκλες μαλλὶ κόκκινο Πενγκουὲν ἢ ἄλλης μάρκας καὶ 3 κοῦκλες μαλλὶ ἄσπρο, βελόνες Νο 2½. 8 κουμπιά. Λίγο λάστιχο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 10π = 3 ἑκατ. πλάτος καὶ 14 βελόνες = 3 ἑκατ. ὕψος.

Ι ΜΑΓΙΟ

ΕΜΠΡΟΣ

Ἀρχίσετε ἀπὸ τὸν καβάλο. Βάλετε στὶς βελόνες σας 26π μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε ζέρσεϋ προσθέτοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (7 φορές), 2π (12 φορὲς) καὶ 3π (2 φορές). Θὰ ἔχετε 100 π. Συνεχίσετε ἴσια πλέκοντας τώρα ριγὲ ζέρσεϋ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 2 βελόνες κόκκινο, 2 βελόνες ἄσπρο, 12 βελόνες κόκκινο, 4 βελόνες ἄσπρο, 10 βελόνες κόκκινο, 6 βελόνες ἄσπρο, 8 βελόνες κόκκινο, 6 βελόνες ἄσπρο καὶ 6 βελόνες κόκκινο. Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἡ μεσούλα. Πλέξετε τώρα τοὺς 26π κάθε ἄκρης λάστιχο 1+1π μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ τοὺς μεσαίους 48π ζέρσεϋ μὲ τὸ ἄσπρο μαλλί. Θὰ προχωρήσετε μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἐπὶ 8 βελόνες. (Πρέπει μόνον σὲ κάθε ἀλλαγὴ τοῦ χρώματος νὰ σταυρώνετε τὶς κλωστὲς γιὰ νὰ μὴ σχηματισθοῦν τρύπες). Πάρετε πάλι τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ κλείσετε ἀπὸ τὴν κάθε ἄκρη 20π. Θὰ σᾶς μείνουν 60π τοὺς ὁποίους θὰ πλέξετε γιὰ τὸ στῆθος κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Τοὺς 6π κάθε ἄκρης θὰ πλέκετε πάντοτε λάστιχο 1+1π μὲ τὸ κόκκινο μαλλί, τοὺς δὲ μεσαίους 48π θὰ τοὺς πλέκετε μὲ τὸ ριγὲ ζέρσεϋ ὡς ἑξῆς: 6 βελόνες κόκκινο, 10 βελόνες ἄσπρο, 4 βελόνες κόκκινο, 12 βελόνες ἄσπρο, 2 βελόνες κόκκινο καὶ 10 βελόνες ἄσπρο. Ὅταν θὰ τελειώσουν αὐτὲς οἱ ρίγες, (δηλ. στὰ 32 ἑκ.) πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους λάστιχο 1+1π μὲ τὸ κόκκινο μαλλί. Ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 34 ἑκατ., κλείσετε τοὺς μεσαίους 48π καὶ πλέξετε κάθε τιράντα χωριστὰ μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ μὲ λάστιχο 1+1π. Ὅταν οἱ τιράντες θὰ ἔχουν μάκρος 16,5 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς κουμπότρυπες, πλέκοντας πρῶτα τοὺς δεξιοὺς 3π ἐπὶ 1,5 ἑκατ. καὶ ὕστερα τοὺς ἀριστερούς 3π πάλι 1,5 ἑκατ. Κατόπιν πλέξετε πάλι καὶ τοὺς 6π, κλείνοντας στὴν κάθε ἄκρη κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (3 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Πλέξετε ὅπως καὶ γιὰ τὸ ἐμπρὸς ἕως τὸ τέλος τῆς 4ης ἄσπρης ρίγας. Πάρετε κατόπιν τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε ζέρσεϋ 6 βελόνες. Κατόπιν συνεχίσετε ὡς ἑξῆς: (Ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ). Πλέξετε ἕως τοὺς τελευταίους 6π τῆς βελόνας τοὺς ὁποίους θὰ ἀφήσετε. Γυρίσετε καὶ πλέξετε ἕως τοὺς 6π τῆς ἄλλης ἄκρης τοὺς ὁποίους θὰ ἀφήσετε πάλι ἄπλεκτους. Θὰ γυρίσετε πάλι καὶ θὰ συνεχίσετε ἀφίνοντας σὲ κάθε ἄκρη 6π ἐπὶ πλέον ἄπλεκτους, ἕως ὅτου οἱ ἄπλεκτοι πόντοι κάθε ἄκρης γίνουν 30. Κατόπιν πλέξετε πάλι ὅλους τοὺς πόντους λάστιχο 1+1π καὶ ἀφοῦ πλέξετε 8 βελόνες κλείσετε τοὺς πόντους χωρὶς νὰ τοὺς σφίγγετε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί, χωρὶς νὰ πατήσετε τὰ λάστιχα. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς τῆς κυλότας. Σηκώσετε γύρω σὲ κάθε μπατζάκι 102π καὶ πλέξετε μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. κλείσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους, χωρὶς νὰ τοὺς σφίγγετε. Ράψετε τὴν ραφὴ τοῦ καβάλου. Περάσετε ψιλὸ λαστιχάκι στὸ λάστιχο τῆς μέσης. Κάνετε φεστόνι γύρω στὶς κουμπότρυπες καὶ ράψετε τὰ κουμπάκια. Σιδερώσετε λίγο καὶ τὶς ραφές.

ΙΙ ΖΙΛΕ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 106 π μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε ἴσια πλέκοντας ριγὲ ζέρσεϋ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 10 βελόνες κόκκινο, 2 βελόνες ἄσπρο, 8 βελόνες κόκκινο, 4 βελόνες ἄσπρο, 6 βελόνες κόκκινο, 6 βελόνες ἄσπρο, 4 βελόνες κόκκινο, 8 βελόνες ἄσπρο καὶ 2 βελόνες κόκκινο. Συνεχίσετε ὅλο μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ πλέκοντας ζέρσεϋ. Ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 19 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π, 2π (2 φορὲς) καὶ 3π (2 φορές). Θὰ ἔχετε 128π. Κατόπιν προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 3 ἑκατ. ἀπὸ 1π (3 φορές). Θὰ ἔχετε 134π. Σὲ γενικὸ μάκρος 32 ἑκ. σχηματίσετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 7π (6 φορές) καὶ 8π. Θὰ σᾶς μείνουν 34π, τοὺς ὁποίους θὰ κλείσετε σὲ 1 φορὰ γιὰ τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλεε στὶς βελόνες σας 59π μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Στὸ 1 ἑκατ. καὶ στὰ 5 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὴν 1η καὶ τὴν 2η κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο. Ἐνῶ θὰ πλέκετε τὴν κα λὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ θὰ πλέξετε τοὺς 2π, θὰ κλείσετε τοὺς ἑπόμενους 5π καὶ θὰ συνεχίσετε τοὺς ὑπόλοιπους. Στὴν ἑπομένη βελόνα θὰ προσθέσετε στὴ θέσι τους τοὺς πόντους ποὺ ἐκλείσατε. Ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 6 ἑκατ. ἀφήσετε τοὺς ἀκρινοὺς 9π νὰ περιμένουν (γιὰ τὴν λωρίδα τοῦ κουμπώματος) καὶ πλέξετε τοὺς ὑπόλοιπους 50π ἴσια μὲ ριγὲ ζέρσεϋ, ὅπως καὶ στὴν πλάτη. Ὅταν θὰ τελειώσουν αὐτὲς οἱ ρίγες συνεχίσετε μὲ μονόχρωμο ζέρσεϋ, πλέκοντας ὅλο μὲ τὸ ἄσπρο μαλλί. Ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 19 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ μανικάκι, προσθέτοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π, 2π (2 φορὲς) καὶ 3π (2 φορές). Θὰ ἔχετε 61π. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κλείνοντας δεξιὰ κάθε 1 ἑκατ. ἀπὸ 1π (14 φορὲς) καὶ ταυτοχρόνως προσθέσετε ἀριστερὰ γιὰ τὸ μανίκι κάθε 3 ἑκατ. ἀπὸ 1π (3 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 32 ἑκατ. σχηματίσετε τὸν ὦμο, κλείνοντας πρὸς αὐτὴν τὴν μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 7π (6 φορὲς) καὶ 8π.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Πλέξετε ὅπως καὶ γιὰ τὸ δεξὶ μπροστινὸ ἀλλὰ ἀντικρυστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μ' ἕνα νωπὸ πανί, χωρὶς νὰ πατήσετε τὰ λάστιχα. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν ὤμων. Σηκώσετε μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ 70π γύρω ἀπὸ τὸ κάθε μανίκι καὶ ἀφοῦ πλέξετε 2 ἑκ. λάστιχο 1+1π, κλείσετε τοὺς πόντους χωρὶς νὰ τοὺς σφίγγετε. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφές. Κατόπιν πλέξετε τὴν λωρίδα τοῦ κουμπώματος, παίρνοντας πάλι τοὺς 9π, ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν. Πρὸς τὴν μεριὰ ποὺ θὰ τὴν ράψετε προσθέσετε ἀκόμη 1π ὥστε νὰ γίνουν 10π. Τοὺς πόντους αὐτοὺς πλέξετε λάστιχο 1+1π μὲ τὸ κόκκινο μαλλί. Στὰ 3 ἑκατ. τῆς λωρίδας σχηματίσετε τὴν 3η κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: πλέξετε 2π, κλείσετε 5π καὶ πλέξετε τοὺς ἄλλους 3π. Στὴν ἑπομένη βελόνα προσθέσετε τοὺς πόντους ποὺ ἐκλείσατε. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπο σχηματίσετε ἄλλες 3 κουμπότρυπες μὲ 4 ἑκατ. ἀπόστασι μεταξύ τους. Τὴν λωρίδα αὐτὴ θὰ πλέξετε σὲ τόσο μάκρος ὅσο χρειάζεται γιὰ τὸ ἐμπρὸς καὶ τὸ μισὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης. Γιὰ τὴν λωρίδα τοῦ ἀριστεροῦ μπροστινοῦ πλέξετε μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, χωρὶς ὅμως τὶς κουμπότρυπες. Ἑνώσετε τὶς ἄκρες ἀπὸ αὐτὲς τὶς λωρίδες καὶ κατόπιν ἑνῶστε τες μὲ τὰ μπροστινά. Κάνετε φεστόνι γύρω στὶς κουμπότρυπες καὶ ράψετε ἀντικρυστὰ τὰ κουμπιά.

Σιδερώσετε ἐλαφρὰ τὶς ραφές

Χ.Κ.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἡ μικρὴ Μαργαρίτα τρώει στὸ σπίτι μιᾶς φίλης της. Κυτάζει μὲ ἀπορία ὅλη τὴν οἰκογένεια ποὺ προσεύχεται καὶ ρωτάει τὴ φίλη της γιατὶ τὸ κάνουν αὐτό.

— Εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ τὸ ψωμὶ ποὺ μᾶς δίνει κάθε μέρα. Ἐσεῖς δὲν τὸν εὐχαριστῆτε;

— Ἐμεῖς τὸ ἀγοράζουμε τὸ ψωμί μας, ἀπαντάει ἡ Μαργαρίτα.

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΗΚΩΣΕΤΕ ΤΑ ΧΑΛΙΑ

Δῶστε στὸ σπίτι σας ὄψι πολιτισμένη. Ἀγοράστε καὶ σεῖς σήμερα ἕνα κουτὶ ΛΑΜΠΟΛΙΝ καὶ δοκιμάστε στὰ ματώματά σας. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ σᾶς εὐχαριστήση διπλά, γιατὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε ὅτι ἡ ΛΑΜΒΟΛΙΝ γυαλίζει μόνη της!...

ΒΡΑΒΕΙΟ ΗΘΟΠΟΙΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΧΙΟΥ ΜΠΡΙΓΚΣ διηύθυνε μόνος του τὴν Κινηματογραφικὴ Ἑταιρία ποὺ ἦταν μέτοχος καὶ πληρωνότανε πολὺ καλὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους συνεταίρους. Εἶχε ζήσει πολὺ σκληρὴ ζωὴ καὶ ἦταν πολὺ σκληρὸς κι' αὐτὸς στοὺς ἄλλους. Ἔκανε γνωστὲς στὰρ νὰ κλαῖνε καὶ τοὺς ἄντρες νὰ δαγκώνουνε τὰ χείλη τους καὶ νὰ ὁρκίζωνται πὼς δὲν θὰ ἐργαστοῦν ποτὲ πιὰ μαζί του. Φυσικὰ ξαναεργάζονταν. Σήμερα ὁ Χιοῦ εἶχε ραντεβοῦ μὲ τὴ Λόλα Λάγκ, ποὺ τοῦ τὴν εἶχε στείλει ἕνας φίλος του. Ὁ ἴδιος τοῦ εἶχε συστήσει καὶ πολλὰ ἄλλα ταλέντα. Ἡ Λάγκ ἦταν μιὰ ὄμορφη μελαχροινή, κοπέλλα, φαινόταν δὲ πολὺ συνεσταλμένη καὶ νευρική. Ἦταν ἀσφαλῶς ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν κακὴ φήμη ποὺ εἶχε ὁ Μπρίγκς στοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους!

—Ξέρετε νὰ παίζετε, τὴ ρώτησε ὁ Μπρίγκς.

—Ἔτσι λέει ὁ κόσμος, εἶπε ἡ κοπέλλα δειλά.

—Τώρα θὰ μᾶς δείξετε τί μπορεῖτε νὰ κάνετε, εἶπε ὁ Μπρίγκς. Ἔβγαλε τὴ χουσὴ του ταμπακιέρα μὲ τὰ ἀρχικά του ἀπὸ διαμάντια. Θὰ κάνουμε πὼς συναντιόμαστε στὸ δρόμο. Γνωριζόμαστε λίγο καὶ πιὰ νουμε κουβέντα. Ἐσεῖς καταφέρνετε νὰ μοῦ κλέψετε τὴν ταμπακιέρα καὶ ὕστερα χωρίζουμε. Καταλάβατε;

—Ναί, ἀπάντησε ἡ κοπέλλα μὲ σιγανὴ φωνή.

—Κύτταξε—εἶπε ὁ Μπρίγκς στὸν Γουίλσων, ποὺ ἦταν ὁ κυριώτερος παραγωγός του, — πῶς θὰ σοῦ φανῆ ἡ παράσταση. Στὰ χείλη του ἔπαιζε ἕνα χαμόγελο.

Ἡ Λόλα προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπρίγκς, παραπατώντας σχεδόν.

Αὐτὸς ἔπαιζε πολὺ καλά, ἀλλὰ αὐτὴ ἔδειχνε μεγάλη νευρικότητα. Πῆρε τὴν ταμπακιέρα, ἀλλὰ μὲ μεγάλη ἀδεξιότητα. Ὁ Μπρίγκς ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ ἔκανε τὴν κοπέλλα νὰ τὰ χάνη. Ὁ φίλος του τοῦ εἶχε πῆ «Εἶναι καλὴ ἠθοποιός, ἀλλὰ νὰ τὴν προσέξης γιατὶ εἶναι συναισθηματική». «Ἴσως νὰ εἶναι συναισθηματική, σκεφτόταν ὁ Μπρίγκς, ἀλλὰ ἠθοποιὸς μιὰ φορὰ δὲν εἶναι».

—Ἀφοῦ δὲν ξέρατε νὰ παίζετε τί ἤρθατε νὰ κάνετε ἐδῶ; τῆς εἶπε ὁ Μπρίγκς.

— Ξέρω νὰ παίζω, εἶπε ἡ κοπέλλα ἀπελπισμένη.

— Δεῖξτε το λοιπόν.

— Θὰ σᾶς τὸ δείξω μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες. — εἶπε πάλι ἡ Λόλα καὶ ἄρχισε νὰ κλαίη.

— Πάρτε την ἀπὸ δῶ, εἶπε ὁ Μπρίγκς. Δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ ὑστερισμοί.

Ἡ κοπέλλα σηκώθηκε καὶ τὸν κύτταξε μὲ ματια ποὺ πετοῦσαν φλόγες. Τὰ μάγουλά της λαμπεκοποῦσαν ἀπὸ τὰ δάκρυα. Οἱ δυὸ ἄντρες σκέφτηκαν τί καλὴ ἐντύπωσι ποὺ θὰ ἔκανε στὴν ὀθόνη. Ὅταν ἔφυγε ἡ νέα ὁ Γουίλσων εἶπε:

—Ἂν τῆς δίναμε τὴν εὐκαιρία θὰ γινόταν καλὴ ἠθοποιός.

— Εἶσαι συναισθηματικός.

ἄρχισε νὰ λέη ὁ Μπρίγκς, ἀλλὰ κείνη τὴ στιγμὴ χτύπησε τὸ τηλέφωνο καὶ τὸν ἔκοψε:

— Ἡ μὶς Λόλα Λὰγκ θέλει νὰ σᾶς δῆ, τοῦ εἶπε ὁ γραμματέας του.

— Τὴν εἶδα τὴ μὶς Λάγκ, εἶπε ὁ Μπρίγκς.

— Μὰ ὄχι, αὐτὴ ἐδῶ ἔχει τὸ σημείωμά σας, ἐπέμενε ὁ γραμματέας.

Ὁ Μπρίγκς παραξενεύθηκε. Τοῦ εἶπε νὰ τὴν ἀφήση νὰ περάση.

Μιὰ ξανθειὰ πολὺ ὄμορφη καὶ πολὺ κομψὴ κοπέλλα μπῆκε μέσα. Ἦταν ἤρεμη καὶ φαινόταν πεπειραμένη ἠθοποιός.

— Ἐσεῖς εἶστε ἡ Λόλα Λάγκ; Μὰ ἡ Λόλα Λάγκ ἤρθε προηγουμένως καὶ ἔφυγε. Ἦταν μιὰ μελαχροινὴ κοπέλλα ποὺ δὲν ἤξερε νὰ παίζη. Ἐσεῖς ποιά εἴσαστε; ρώτησε ὁ Μπρίγκς.

— Ἡ νεοφερμένη ἔβαλε πάνω στὸ γραφεῖο του τὸ σημείωμα ποὺ εἶχε δώσει ὁ ἴδιος στὸ φίλο του.

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ Λόλα Λάγκ, — εἶπε ψυχρὰ ἡ κοπέλλα. — Ἄργησα λίγο στὸ ραντεβοῦ γιατὶ μὲ καθυστέρησε ἡ τροχαία. Ὁρίστε τὸ σημείωμά σας.

Ὁ Μπρὶγκς ἔνοιωσε ἀμηχανία. Τὸν εἶχαν κοροϊδέψει λοιπόν; Ἤξερε πὼς εἶχε πολλοὺς ἐχθροὺς ποὺ θὰ θέλανε νὰ τὸν ἐκδικηθοῦνε. Ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ εἶχε κατακουρελιάσει τὴ μικρή. Ἠθοποιὸς νὰ σοῦ πετύχη. Καμμιὰ ἐρασιτέχνης θὰ ἦταν. Καλὰ ἔκανε καὶ τὴν ταπείνωσε. Τῆς ἄξιζε.

Ἡ Λόλα Λὰγκ κάθησε στὴν πολυθρόνα ποὺ τῆς πρόσφερε ὁ Μπρίγκς καὶ τὸν κύτταζε κάπως ἀνύσυχα.

— Πολὺς κόσμος τὸ ἤξερε πὼς θὰ ἔρθω. Κάποια θέλησε νὰ μοῦ πάρη τὴν τύχη ἀπὸ τὰ χέρια. Ἔχετε ἕνα τσιγάρο;

Ὁ Μπρίγκς ἔβαλε τὸ χέρι του στὴν τσέπη γιὰ νὰ βγάλη τὴ χρυσὴ ταμπακιέρα του. Δὲν τὴ βρῆκε. Ἔψαξε καὶ στὶς ἄλλες τσέπες, δὲν ἦταν πουθενά.

— Χάθηκε! φώναξε.

«Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες θὰ σᾶς δείξω ὅτι ξέρω νὰ παίζω», τοῦ εἶχε πῆ ἡ μελαχροινὴ κοπέλλα.

— Ἕνα τσιγάρο παρακαλῶ, εἶπε πάλι ἡ Λόλα.

Ἀλλὰ ὁ Μπρίγκς δὲν ἀπάντησε. Πῆρε τὸ τηλέφωνο καὶ ζήτησε τὴν Ἀστυνομία. Αὐτὸ τὸ κορίτσι μὲ τὸ δειλὸ ὕφος δὲν εἶχε πάρει μόνο τὸ βραβεῖο ἠθοποιΐας ἀλλὰ καὶ τὴν ταμπακιέρα του.

γκρεκα

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
Φόρεματα
• Μοντέρνα σχέδια.
• Ἐξαιρετικὴ ποιότης.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

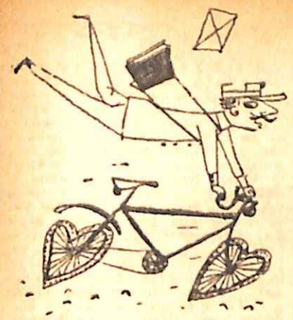

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΝΤΑΙΖΗ.— Ὁ γραφικὸς χαρακτήρας καὶ ὁ τρόπος ποὺ ἐκφράζεστε μοιάζει μὲ τῆς Ντεζιρέ τοῦ προηγούμενου τεύχους. Μήπως καὶ τὰ δυὸ γράμματα γράφτηκαν ἀπ' τὸ ἴδιο πρόσωπο; Δὲν εἶναι κακὸ γιὰ μιὰ κοπέλλα νὰ ἐγαίνη μ' ἕνα νέο, ὅταν οἱ συναντήσεις τους αὐτὲς γίνονται σὲ πολυσύχναστα μέρη καὶ μὲ φιλικὲς προθέσεις. Πρόσεξε ὅμως μήπως οἱ συναντήσεις αὐτὲς καὶ οἱ φιλικὲς σχέσεις ἐξελιχθοῦν σὲ ἐρωτικὲς ποὺ εἶναι μοιραῖο νὰ γίνη. Γι' αὐτὸ νὰ προσέξης νὰ τὶς σταματήσης ἐγκαίρως στὸ σημεῖο ποὺ θέλεις ἂν εἶναι δυνατόν. Ἐπίσης πρόσεξε τὸ πρόσωπο μὲ τὸ ὁποῖο ἐγαίνεις. Ἀξίζει νὰ τοῦ χαρίσης κάποτε τὴν καρδιά σου; Ἀφοῦ ἀναμετρήσης ὅλα αὐτὰ τότε θὰ ξέρης ἂν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσης.

ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΕΛΠΙΖΩ.— Τὴ στήλη αὐτή, ἀγαπητή μου φίλη, δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ τὴν κρατήση ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς μεγάλη πεῖρα ἀπὸ τὴ ζωή. Οἱ συμβουλὲς δὲ ποὺ δίνω εἶναι ἐγαλμένες ἀπ' αὐτὴ τὴν πεῖρα. Κι' ἐγὼ στὴν ἡλικία σου ἔτσι αἰσθανόμουνα, ἔτσι σκεπτόμουνα. Ὁ χρόνος ὅμως ποὺ πέρασε μ' ἔμαθε πὼς τίποτα δὲν εἶναι αἰώνιο. Εἶδα μεγαλύτερα αἰσθήματα νὰ σβύνουν, βαθύτερους πόνους νὰ ξεχνιοῦνται. Γιατὶ ἔτσι εἶναι ἡ ζωή. Κυλᾶ, δὲ γυρίζει πίσω, οὔτε στέκεται. Σοῦ εἶπα πὼς πρέπει νὰ προσπαθήσης νὰ τὸν δῆς κι' ὅταν γίνη αὐτὸ νὰ τοῦ δείξης μὲ διάκρισι τὸ ἐνδιαφέρο σου γι' αὐτὸν καὶ τὴν ἐκτίμησί σου. Ἐκεῖνος θὰ καταλάβη τὰ περισσότερα. Εἶναι κάτι ποὺ δὲν κρύβεται. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ὅσο κι' ἂν τὸν ἀγαπᾶς νὰ κάνης κανένα τολμηρὸ διάβημα γιατὶ θὰ τὸν χάσης.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΕΡΑΝΟ.— Ἀπ' ὅτι μοῦ γράφεις εἶμαι ἀπολύτως βέβαιη πὼς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς σ' ἀγαπᾶ, ἀλλὰ ἀπὸ ἐγωισμὸ τοῦ κατακτητοῦ καὶ γυναικᾶ δὲ θέλει νὰ τὸ παραδεχθῆ οὔτε ὁ ἴδιος. Ἀφοῦ εἶδες ὅτι τὸν πειράζει πολὺ ἡ ἀδιαφορία σου προσπάθησε νὰ τοῦ δείχνης μιὰ ψυχρὴ εὐγένεια καὶ νὰ κρύψης γιὰ ἕνα διάστημα τὰ αἰσθήματά σου. Οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τοῦ εἴδους μπορεῖ ν' ἀγαπήσουν δυνατὰ καὶ σταθερὰ ὅταν ἐκτιμήσουν κάποια κοπέλλα. Γι' αὐτὸ σταμάτησε κάθε ἐκδήλωσι σὲ τρίτα πρόσωπα. Ξέρει τὸ αἴσθημά σου. Θὰ ἀποφασίση νὰ κάνη κάτι μόνο ὅταν φοβηθῆ πὼς μπορεῖ νὰ παύσης νὰ τὸν ἀγαπᾶς καὶ νὰ σὲ χάση. Ἂν δὲ μποροῦσες νὰ τοῦ δώσης νὰ καταλάβη ὅτι ἀφορμὴ τῆς ψυχρότητός σου εἶναι γιατὶ σὲ πλήγωσε ἡ ἀδιαφορία του εἶναι ἀκόμη καλύτερα.

ΠΕΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ.— Θὰ ἦταν προτιμότερο, ἀγαπητή μου φίλη, νὰ μὴν μπλέξης σ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια. Ὁ φίλος σου καὶ στὴν περίπτωσι ἀκόμη ποὺ εἶναι εἰλικρινής, εἶναι ἀδημιούργητος. Ἔτσι πρέπει νὰ περιμένης πολὺ καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ δὲν ξέρεις τί μπορεῖ νὰ συμβῆ. Ὑπάρχει ὁ φόβος νὰ ξεθυμάνη τὸ αἴσθημά του, νὰ τὸ μάθουν οἱ δικοί σου καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ νὰ σὲ κάνουν νὰ ὑποφέρης. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἐκδοχὴ βέβαια, τὸ αἴσθημά του νὰ μὴν εἶναι σοβαρὸ ὁπότε εἶναι χειρότερα ἀκόμη γιὰ σένα. Γι' αὐτὸ προσπάθησε νὰ συγκρατήσης ὅσο μπορεῖς τὰ αἰσθήματά σου γιὰ νὰ μὴν πονέσης πολὺ ἀργότερα.

ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ Α. Γ.— Δὲ νομίζω πὼς πρέπει νὰ δώσης σημασία στοὺς δυὸ νεαροὺς ποὺ σὲ παρακολουθοῦν. Ἀλλοίμονο ἂν σὲ κάθε νέον ποὺ θὰ ἔδειχνε κάποιο ἐνδιαφέρον γιὰ σένα θὰ ἔδινες σημασία. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ τοὺς ὁρίσης. Ἀπόφευγέ τους ὅσο μπορεῖς ὥσπου νὰ ἐαρεθοῦν κι' αὐτοί. Γιὰ τὸν ἄλλον ποὺ γράφεις πρόσεξε νὰ ἐκδηλωθῆς μόνο ὅταν καταλάβης πὼς τὸ αἴσθημά του δὲν εἶναι καπρίτσιο τῆς στιγμῆς.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.— Δὲν εἶναι κακὸ νὰ συναντᾶ ἐξω ἕνα κορίτσι τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαπᾶ, φθάνει νὰ ξέρη νὰ σέβεται τὸν ἑαυτό της καὶ νὰ μὴν ἐγῆ ἀπὸ τὰ ὅρια ἐκεῖνα ποὺ θὰ τὴν ὑποβιβάσουν στὴν ἐκτίμησι τῶν ἄλλων, ἀκόμη κι' αὐτοῦ ποὺ τὴν ἀγαπᾶ. Ἂν προσέξης αὐτὸ κι' ἂν διατηρήσης τὸ αἴσθημά σου σὲ ἕνα σημεῖο ὑψηλὸ ποὺ νὰ βασίζεται περισσότερο στὴν ἀμοιβαία ἐκτίμησι μεταξὺ κι' ὄχι σὲ ἄλλου εἴδους σχέσεις, νὰ ξέρης πὼς αὐτὸ θὰ δυναμώση καὶ θὰ σοῦ χαρίση τὴν εὐτυχία. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται, ἐκτὸς βέβαια ἂν τὸ αἴσθημα ἐκείνου εἶναι προσποιητό, ὁπότε θὰ φύγη ὅταν δῆ πὼς δὲν κερδίζει τίποτα. Ἀλλὰ πάλι ἐσὺ θὰ ἐγῆς κερδισμένη γιατὶ γλύτωσες ἀπὸ ἕνα τέτοιο τύπο γρηγορώτερα.

ΜΕΝΕΞΕ.— Σᾶς ἀπαντάει ὁ γυναικολόγος.

Η ΜΥΡΤΩ

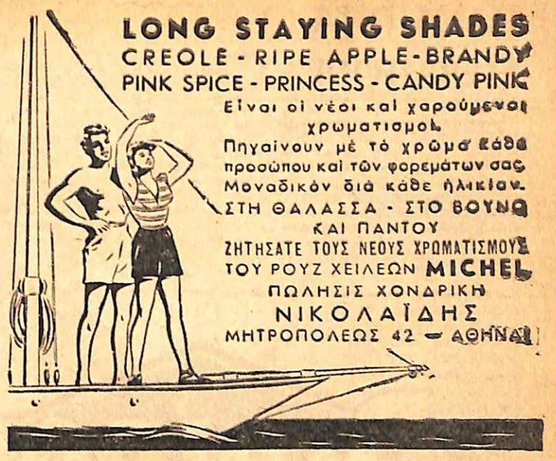

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

.. κεντημάτων

ΜΑΧΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Ἀθῆναι.— Τὸ σχέδιο ποὺ ζητᾶτε δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τὸ βρῆτε, ἐκτὸς ἐὰν καταφέρετε νὰ ἀνακαλύψετε τὴν κεντήστρα ποὺ τὸ κεντᾶ.

.. μόδας

ΒΕΡΑ.— Μπορεῖ νὰ φορέση ἄσπρο σακάκι ἀπὸ σάσκιν καὶ μαῦρο παντελόνι. Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ καλύτερο ντύσιμο γιὰ ἕνα γαμπρὸ τώρα τὸ καλοκαίρι. Ἂν θέλετε ὅμως ὁλόκληρο κοστούμι ἂς κάνη ἕνα καλοκαιρινὸ σὲ γκρὶ ἀνοικτὸ χρῶμα ὅταν μάλιστα ὁ γάμος δὲν εἶναι ἐπίσημος.

Ρ. ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ

...διακοσμητοῦ

Κ. Τ., Κομοτινήν.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Νὰ τοποθετήσετε τὸ παλαιὸ ντιβάνι στὴν πρόχειρη τραπεζαρία. Μπροστὰ στὴν μπαλκονόπορτα μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε καναπὲ ἢ πολυθρόνες, ἀρκεῖ νὰ εἶναι σὲ ἀπόστασι τέτοια ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ἀνοίγουν τὰ φύλλα τῆς πόρτας.

ΜΑΡΙΚΑΝ Τ., Κέρκυραν.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ σαλόνι καὶ τὴν κρεβατοκάμαρά σας νὰ τὴν στρώσετε μὲ λινόλεουμ ἢ μὲ ἐλαστικὸ πάτωμα ἀπ' αὐτὰ ποὺ κυκλοφοροῦν τελευταίως στὴν ἀγορά. Γιὰ νὰ ἔχη φῶς ἡ βιτρίνα ὅπου θὰ ἐκθέσετε τὰ κρύσταλλά σας πρέπει νὰ τὸ προβλέψετε κατὰ τὴν κατασκευή της. Ἀποφεύγετε νὰ τοποθετήσετε πολλὰ κομμάτια στὸ σαλόνι σας, οὔτε ὡραῖο εἶναι οὔτε πρακτικό. Οἱ κουρτίνες σας μπορεῖ νὰ εἶναι ἐλαφρὲς σὲ ὑφάσματα μοντέρνα. Ὑπάρχουν σὲ μεγάλη ποικιλία στὰ εἰδικὰ καταστήματα τῶν ἐπίπλων. Στοὺς τοίχους δὲν μπαίνουν διαχωριστικὲς γραμμές, ἀλλὰ γύψινες κορνίζες ποὺ τοποθετοῦνται κοντὰ στὸ ταβάνι καὶ μέχρι τὶς ὁποῖες φθάνει τὸ χρῶμα τῶν τοίχων. Ὁ καπλαμᾶς ἀπὸ κελεμπὲκ συνηθίζεται περισσότερο σήμερα, λουστραρισμένος στὸ φυσικό του χρῶμα καὶ χωρὶς «νερά».

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΔΡΟΣΕΡΟ, Νικαία.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ δωμάτιο 4Χ6 νὰ τὸ κάνετε λίβινγκ-ρούμ. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ θὰ τοποθετήσετε ἕναν καναπέ, δύο μεγάλες πολυθρόνες καὶ μία μικρὴ καὶ ἕνα τραπεζάκι στὴ μέση. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἕνα τραπέζι φαγητοῦ μικρῶν διαστάσεων, τὸ ὁποῖο ὅμως νὰ ἀναπτύσσεται, τέσσαρες καρέκλες γύρω ἀπ' τὸ τραπέζι καὶ δύο ἀκόμα, τὶς ὁποῖες θὰ χρησιμοποιῆτε ὅταν θὰ ἀνοίγετε τὸ τραπέζι.

ΜΗΛΙΤΣΑΝ, Θεσ)νίκην.— Τὸ ὕφασμα τῶν κορεκλῶν μπορεῖ νὰ εἶναι ριγὲ σὲ χρῶμα τῆς ἀρεσκείας σας. Διότι στὸ μαῦρο ταιριάζουν ὅλα τὰ χρώματα. Νὰ προτιμήσετε ἁπλὲς στοὺς τοίχους. Σὲ τὸ παράθυρο κουρτίνα καὶ βουαλάζ. Τραπεζάκι σὲ ἄλλο χρῶμα δὲν πρέπει νὰ τοποθετηθῆ.

ΑΙΔΑ Κ. Ι.— Τὴ λεκάνη στὸ λουτρὸ νὰ μὴν τὴν τοποθετήσετε στὴ γωνία, ἀλλὰ δίπλα ἀπὸ τὸ μπιντέ. Ὁ ἐλάχιστος χῶρος ποὺ πρέπει νὰ καταλαμβάνουν καὶ τὰ δυὸ μαζὶ εἶναι 1.20 μ. Φυσικὰ ἐὰν ἔχετε μεγαλύτερο χῶρο νὰ τὰ ἀραιώσετε. Τοποθετῆστε στὸ παράθυρο τοῦ λουτροῦ κουρτινάκι νάϋλον. Τὰ τζάμια ὅμως ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ εἶναι ματ. Δὲ συμφωνῶ μὲ τὸ κάλυμμα. Εἶναι ἀνθυγιεινὸ καὶ ἀντιαισθητικό.

ΝΙΤΣΑΝ ΠΛ., Ν. Ἡράκλειον Ἀττικῆς.— Στὸ χὼλ καὶ λίβινγκ-ρούμ νὰ προτιμήσετε δυὸ διαφορετικὰ χρώματα ἁρμονικὰ μεταξύ τους. Μεταξὺ τοῦ δωματίου σας καὶ τοῦ δωματίου τοῦ παιδιοῦ νὰ ἀφήσετε μιὰ μικρὴ πόρτα γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ ἐπικοινωνῆτε ἄμεσα. Τὴ σόμπα νὰ τὴν τοποθετήσετε στὸ χὼλ. Τὸ τόξο νὰ τὸ διακοσμήσετε μὲ γύψινη κορνίζα σὲ ἁπλὴ γραμμή.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

..δικηγόρου

ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ.— Κατὰ τὸ ἄρθρον 127 τοῦ ἰσχύοντος Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ συμπληρώσας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του εἶναι ἱκανὸς πρὸς πᾶσαν δικαιοπραξίαν. Ἀφοῦ λοιπὸν γεννηθῆκατε τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1936 συνεπληρώσατε τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας σας τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1957 καὶ εἴσθε ἐνήλιξ.

Δ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος
Ἑλ. Βενιζέλου 39
τηλ. 33-426

..συντάξεως

ΜΙΚΑ, Ἡράκλειο.— Λαμβάνουμε ὑπ' ὄψι μας τὴν πρότασί σας καὶ θὰ τὴ μελετήσουμε.

Φ. ΓΙΑΓΚΟΝ, Καστοριά.— Ἐκδοτικοὶ οἶκοι ὑπάρχουν πολλοί, ὅπως ὁ Σαλίβερος ἢ ὁ Βασιλειάου στὴν ὁδὸ Σταδίου, ὁ Δημητράκος στὴν πλατεῖα Συντάγματος κ.λ.π. οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ ἀναλάβουν τὴν ἔκδοσι τοῦ μυθιστορήματος, ἐφ' ὅσον αὐτὸ παρουσιάζει πιθανότητα ἐπιτυχίας. Θὰ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ τὸ διαβάσουν πρῶτα.

ΥΠΑΡΞΙ ΠΟΝΕΜΕΝΗ.— Τὸ ποίημά σας δείχνει ὅτι ἔχετε αἴσθημα πλούσιο. Ὑστερεῖ ὅμως ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς.

ΑΝΔΡ ΜΑΝΤΖΟΥΡΟΓΛΟΥ.— Σᾶς ἀπαντοῦμε ἰδιαιτέρως.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΤΟΥΛΑ Π.— 'Η μόνη έπιστημονική θεραπεία γιά τὴν τόνωσι καὶ τὴν σύσφιξι τῶν κυττάρων τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου εἶναι οἱ διαθερμίες μὲ τὴν εἰδικὴ μάσκα. Αὐτὴ τὴ θεραπεία σᾶς συνιστῶ γιὰ νὰ ἐμποδίσετε νὰ προχωρήση περισσότερο ὁ σχηματισμὸς τοῦ «διπλοσάγωνου». Κάθε χρόνο θὰ κάνετε δυὸ σειρὲς ἀπὸ 20 διαθερμίες κάθε σειρά. Θὰ συνδυάζετε δὲ τὴν ὡς ἄνω τονωτικὴ ἀγωγὴ μὲ τὴν εἰδικὴ κρέμα τοῦ θεραπευτηρίου «Ἀντιρίντ». Ὅταν θὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε θὰ σᾶς δοθοῦν ὅλες οἱ σχετικὲς λεπτομέρειες.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ.— 'Η θεραπεία μὲ τοπικὲς ἐπαλείψεις τῆς ὁρμονούχου ἀλοιφῆς γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀτροφικοῦ στήθους, καθὼς ἤδη σᾶς ἐξήγησα, πρέπει νὰ συνεχισθῆ ἀνελλιπῶς ἐπὶ 6 μῆνες. Φυσικὰ ὅταν πλησιάζη νὰ τελειώση ἡ ἀλοιφὴ θὰ παγγέλνετε νὰ παρασκευασθῆ ἐκ νέου σύμφωνα μὲ τὴ συνταγὴ ποὺ σᾶς ἐδόθη.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΑ Μ.— Ἐναντίον τῶν λεκέδων θὰ χρησιμοποιήσετε τὴν πομάδα «Λεκοντινίν» τοῦ οἴκου Σιφάρ ποὺ πωλεῖται στὰ κεντρικὰ φαρμακεῖα, σύμφωνα μὲ τὴν ἐσώκλειστη ὁδηγία. Προληπτικά, ὅταν ἐγαίνετε ἔξω θὰ χρησιμοποιῆτε πάντα τὴν προφυλακτικὴ κρέμα τοῦ θεραπευτηρίου «Ἀντιζάν». Μπορεῖτε νὰ περάσετε νὰ ἐξετασθῆτε 10—2 καὶ 6—8 ὅταν ἔλθετε στὴν Ἀθήνα.

Κ. Μ.— 'Η θεραπεία τῶν ἐξοστώσεων ἢ τῶν ὑπερκερατώσεων τοῦ δέρματος τοῦ ποδιοῦ εἶναι, καθὼς καταλαβαίνετε, χειρουργική. Γιὰ νὰ προλάβετε τὴν αὔξησι τῆς ἐν λόγῳ παραμορφώσεως πρέπει νὰ συνεχίσετε νὰ φοράτε εὐρύχωρα ὑποδήματα.

ΕΛΛΕΝ.— Οἱ κάλοι τῶν ποδιῶν σας θὰ θεραπευθοῦν δι' ἐπεμβάσεως μὲ διαθερμικὸ μαχαίρι.

ΜΕΛΙΣΣΑΚΙ Σ.— Ἔχετε ὕψος 1,68 μ. καὶ ζυγίζετε 88 κιλὰ ἀντὶ τῶν 61 περίπου ποὺ ἔπρεπε. Δηλαδὴ τρέφετε ἕνα περιττὸ λίπος 27 κιλῶν, ὅσο θὰ μποροῦσε νὰ ζυγίζη ἄλλος ἕνας ἄνθρωπος σὲ νεαρὴ ἡλικία. Καὶ δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὴν αἰσθητικὴ ἀποψι τοῦ ζητήματος, ὅπως ἴσως νομίζετε, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὴ τὴν ὑγεία σας. 'Η καρδιά σας καὶ τὰ νεφρά σας μοιρα.α μιὰ μέρα θὰ κουραστοῦν. Θὰ συντομεύσετε ἔτσι τὴ ζωή σας. Τώρα ἀπὸ παραπάνω αὐτὸ ἐβάρος μπορεῖ νὰ συμμετέχουν ὁ ἀτὰ διευρισμένα καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὀγκωδέστερα μύς. Γι' αὐτὸ κατ' ἀρχὴν μὲν διαβάσετε τὰ εἰδικὰ εἰκονογραφημένα ἄρθρα μου τῶν τευχῶν 138 ἕως 141, ἀλλὰ ἐλᾶτε νὰ ἐξετασθῆτε γιὰ νὰ δοῦμε τί ἀκριβῶς μπορεῖ νὰ γίνη μὲ τὴν περίπτωσί σας.

ΙΝΚΡΕΤ Ο. Τ.— Κατ' ἀρχὴν γιὰ τὴν ἐξάλειψι τῶν σπειριῶν σας, σᾶς συνιστῶ τὴν συνεχῆ χρῆσι τῆς εἰδικῆς λοσιὸν τοῦ θεραπευτηρίου «Σουλφιν». Μετ' αὐτὴς θὰ σᾶς σταλοῦν ὅλες οἱ σχετικὲς ὁδηγίες. Σᾶς ἀπαντῶ καὶ ἰδιαιτέρως.

ΓΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Αἰσθητικὸν καὶ Χειρουργικὸν Θεραπευτηριον Ἀθηνῶν: Γιὰν Σμάτς 38 Γηλ 611009

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΛΕΥΚΟΣ ΚΡΙΝΟΣ, Καρδίτσα.— Νὰ παίρνετε μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ Πασινεφρὸλ μεσημέρι καὶ βράδυ πρὸ τοῦ φαγητοῦ. Ἐπίσης κάθε μήνα νὰ κάνετε ἕξη ἑνέσεις Προζυνόν. Οὐδεμία διαιτα χρειάζεται. Ὁ παραθερισμὸς δὲν ἐπιδάλλεται, ἐὰν ὅμως ἔχετε τὰ μέσα καὶ μπορεῖτε δὲν θὰ σᾶς κάνη κακό. Προτιμότερο ὅμως θὰ ἦταν νὰ κάνετε μερικὲς ἠλεκτροθεραπεῖες.

ΓΚΕΤ ΙΤ.— Εἶναι πολὺ φυσικὸ μιὰ ἀρραδωνιασμένη νὰ εἶναι λιγάκι ἐκνευρισμένη, ἑτοιμάζοντας τὸ γάμο της. Εἶναι ζήτημα ψυχραιμίας καὶ λιγάκι ὑπομονῆς. Ὅλα θὰ γίνουν μὲ τὴ σειρά τους. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιδιώκετε νὰ κοιμηθῆτε μὲ τὴ βία. Γιατὶ ἔτσι φέρετε τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ κοιμηθῆτε πρέπει νὰ εἶσθε ἤρεμη. Ἀδικα ἐκνευρίζεσθε. Ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Στὸ μεταξύ σᾶς συνιστῶ νὰ παίρνετε μεσημέρι καὶ βράδυ μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ Ἀντινέρβια καὶ τὸ βράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου ἕνα Κατρονόζ. Σᾶς εὐχομαι «ἡ ὥρα ἡ καλὴ» νὰ ἔρθη σύντομα.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΒΙΟΛΕΤΑ.— Ἀπὸ τὰ πεθερικὰ δὲν ὑποφέρετε μόνο σεῖς. Βέβαια τὸ καλύτερο θὰ ἦταν νὰ ζούσατε χωριστά. Ἀλλ' ἐφόσο λείπει ὁ σύζυγός σας καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ μείνετε μόνη, τί ἄλλο ἀπὸ ὑπομονὴ θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς συστήσω; Τί νὰ σᾶς κάνουν τὰ φάρμακα ὅταν συνεχῶς ἐκνευρίζεσθε; "Οσον ἀφορᾶ ὅμως τὸν πόνο ποὺ αἰσθάνεσθε στὴν καρδιά σας καὶ ὁ ὁποῖος μάλιστα, ὅπως γράφετε, προχωρεῖ πρὸς τὸ ἀριστερό σας χέρι, πρέπει νὰ τὸν προσέξετε πολύ. Διότι φοβᾶμαι ὅτι πρόκειται γιὰ στηθάγχη. Προσέξτε, μὴν τὰ ἀποδίδετε ὅλα στὰ νεῦρα. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐξετασθῆτε ἀπὸ ἕναν καλὸ καρδιολόγο, ὁ ὁποῖος νὰ σᾶς κάμη ἕνα ἠλεκτροκαρδιογράφημα.

ΒΕΛΟΥΔΗΝ, Ἑρμιόνη.— Δυστυχῶς λυπᾶμαι πολύ, ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἀπὸ νευρολογικῆς πλευρᾶς δὲν μπορεῖ νὰ γίνη τίποτα καὶ μὴν ξοδεύεσθε ἄδικα γιατὶ πρόκειται περὶ ὀργανικῆς καταστάσεως καὶ μάλιστα πολὺ παλιάς. Οὔτε καὶ οἱ ἠλεκτροθεραπεῖες πρόκειται νὰ σᾶς κάνουν τίποτα. Ἐπειδὴ ὅμως γράφετε ὅτι τὸ πόδι σας ἔχει παραμορφωθῆ καὶ ὅτι τὸ βάδισμά σας μοιάζει μὲ καταδύσεις δύτου ἴσως ἕνα ὀρθοπεδικὸ μηχάνημα νὰ μπορέση νὰ σᾶς βοηθήση γιὰ νὰ περπατᾶτε καλύτερα. Γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὴν ἀτροφία καὶ τὶς ἀγκυλώσεις νὰ κάνετε τακτικὰ μασάζ.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ.— Θὰ πρέπει νὰ κάνετε διαθερμίες καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ προβῆτε σὲ νέα σαλπιγγογραφία.

ΑΝΝΟΥΛΑ Μ. Μ.— Ὁ σύζυγός σας νὰ παίρνη 1—3 δισκία Τεστογκάν 2—3 φορὲς τὴν ἡμέρα καὶ 3 ἑνέσεις ἐνδομυϊκὲς κι' ἐσεῖς Θελυγκὰν κατὰ τὸ ἴδιο σύστημα. Ἐφ' ὅσον τὸ σπέρμα εἶναι φυσιολογικὸ κάθε ἄλλη σκέψι πρέπει ν' ἀποκλεισθῆ.

ΣΥΛΒΑΝΑ.— Νὰ κάνετε κολπικὲς πλύσεις μὲ χλιαρὸ νερὸ (1 κιλὸ) μέσα στὸ ὁποῖο προσθέτετε ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ Ντετὸλ ἢ 40—50 σταγόνες βάμματος ἰωδίου. Μετὰ τὴν πλύσι νὰ τοποθετῆτε πρωῒ - βράδυ ἀπὸ ἕνα δισκίο Ζυνοπλίξ, ἐντὸς τοῦ κόλπου.

Ρ.Α.Ε. 29.— Ἀπαραίτητος ἡ ἐξέτασις τοῦ σπέρματος. Ἄνευ τούτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη θεραπεία. Ἐὰν ἡ ποιότης τοῦ σπέρματος εἶναι καλὴ τότε δὲν θὰ πρέπει νὰ φοβῆσθε κάτι ἄλλα ποὺ γράφετε. Ἐσεῖς πρέπει νὰ χρησιμοποιῆτε δισκία Ζυνοπλίξ καὶ νὰ κάνετε κολπικὲς πλύσεις, ὅπως γράφουμε καὶ στὴν «Συλβάνα».

ΑΜΑΖΟΝΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.— Θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ὑποβληθῆ ὁ σύζυγός σας σὲ ἐξέτασι σπέρματος. Σεῖς θὰ πρέπει νὰ κάνετε ὁρμονοθεραπεία ἐὰν τὰ ἐνοχλήματά σας συνεχίζονται.

ΖΑΝΕΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.— Νὰ ἐπαναλάβετε γιὰ μιὰ σειρὰ τὶς ἑνέσεις ποὺ κάνατε παίρνοντας ταυτοχρόνως Ἐβίτ τρία δισκία ἡμερησίως καὶ κάνοντας θαλάσσια λουτρά. Μετὰ τρίμηνη θεραπεία ν' ἀρχίσετε μὲ θυλακίνη - ὠχρίνη.

ΡΟΖΙΤΑ.— Πρέπει νὰ καταφύγετε σὲ γιατρὸ γιὰ ἐξέτασι. Μπορεῖτε νὰ παίρνετε Θελυγκάν, ὅπως συστήνουμε στὴν «Ἀννούλα Μ. Μ.».

ΦΩΤΕΙΝΗ ΕΛΠΙΔΑ.— Πρόκειται περὶ παρασίτων ποὺ λέγονται ὀξύουροι. Νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕναν παθολόγο ποὺ θὰ σᾶς συστήση τὸ κατάλληλο φάρμακο καὶ θὰ σᾶς δώση λεπτομερεῖς ὁδηγίες καταπολεμήσεως τῶν παρασίτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εὔκολα ἀναμολύνεται κανείς, γι' αὐτὸ πολλὲς φορὲς χρειάζεται ἐπανάληψις τῆς θεραπείας γιὰ 2 καὶ 3 φορές, ἀφοῦ βεβαίως κάνει δισκοπῆ κανείς, γιὰ μερικὲς ἡμέρες. Ὅσο γιὰ τὰ ὑγρὰ μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὰ δισκία Ζυνοπλίξ, ἐνδοκολπικῶς πρωῒ - βράδυ καὶ ἑδὼ μπορῆτε νὰ κάνετε κολπικὲς πλύσεις μὲ ἕνα κιλὸ χλιαρὸ νερὸ μέσα στὸ ὁποῖο ρίχνετε 40—50 σταγόνες βάμματος ἰωδίου.

Α. Γ. Θ. Σ. Ε.— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα ἐμπόδιο, ὄχι ὅμως καὶ ἀπόλυτο. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὕπαρξι συμφύσεων, οἱ ὁποῖες ἐμποδίζουν τὴν κινητικότητα τῆς μήτρας, ὁπότε συνιστᾶται ἡ ἐγχείρησις. Νομίζουμε ὅτι τὸ ἄλλο ζήτημα εἶναι τὸ σοβαρώτερο. Θὰ σᾶς συνιστούσαμε νὰ ἐπαναλάβετε τὴ θεραπεία ποὺ σᾶς εἶχε συστήσει ὁ γιατρός σας, τουλάχιστον ἐπὶ τετράμηνο (δηλ. ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο θὰ κάνετε 4 ἑνέσεις θυλακίνης τῶν 10.000 μ. ὁδορμόλ, προζυνόν, ζυνορμόν), ἀπὸ μία τὴν ἡμέρα ἐνδομυϊκῶς καὶ 6—7 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης περιόδου 4 ἑνέσεις ὠχρίνης λουτεόλ, λουτόρμ, προλουτὸν τῶν 10 χιλιοστῶν).

ΜΕΝΕΞΕΣ.— Ἄνευ ἐξετάσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἐπὶ τῆς τωρινῆς καταστάσεώς σας. Ὅσο γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ ρωτᾶτε, μπορεῖτε νὰ προβῆτε στὴν ἐνέργεια ποὺ μᾶς γράφετε, ἀκινδύνως, ἀρκεῖ νὰ λάβετε ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα.

ΜΙΑ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΑ.— Κατὰ πρῶτον θὰ πρέπει νὰ πιστέψετε, πὼς ὁ χρόνος τῆς ἐγγάμου ζωῆς σας εἶναι μικρὸς πάρα πολὺ γιὰ νὰ ἐξαγάγη κανεὶς συμπεράσματα κατὰ πόσον εἶστε γόνιμη ἢ ὄχι καὶ συνεπῶς θὰ πρέπει ν' ἀφήσετε τὶς ἀπογοητεύσεις καὶ νὰ ὁπλισθῆτε μὲ ὑπομονή. Θὰ σᾶς συνιστούσαμε νὰ παίρνετε — ἀπὸ τὴν 20ὴ ἡμέρα τῆς περιόδου κι' ἐπειτα — πρωῒ - βράδυ ἀπὸ ἕνα δισκίο προλουτὸν C μέχρι νὰ ἐμφανισθῆ ἡ ἔμμηνος ροὴ καὶ ἐφ' ὅσον πονᾶτε στὸ στῆθος, ἀλλοιῶς νὰ κάνετε 5 ἑνέσεις ἐστρο - πρὸλ 5—6 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης περιόδου, ἀπὸ 1 τὴν ἡμέρα, ἐνδομυϊκῶς. 'Η θεραπεία αὐτὴ θὰ γίνη ἐπὶ 2μηνο. Θὰ διακόψετε 1—2 μῆνες καὶ θὰ τὴν ἐπαναλάβετε.

ΜΑΡΙΑΝΑ Μ.— Πρόκειται περὶ κολπίτιδος ἀπὸ τριχομονάδες. Νὰ κάνετε ὅ,τι συνιστοῦσε στὴ «Φωτεινὴ ἐλπίδα» γιὰ τὰ ὑγρά.

ΚΩΝΣΠΟΛΙΤΙΣΣΑ.— Νὰ παίρνετε πρωῒ - βράδυ ἀπὸ ἕνα δισκίο βιταμίνης Ε καὶ τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα ἀπὸ 2 δισκία θελυγκὰν καὶ ταυτοχρόνως δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ μία ἑνεσι θελυγκάν. 'Η θεραπεία θὰ συνεχισθῆ ἐπὶ τρίμηνον. 'Η τωρινὴ κατάστασίς σας δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ἀρρώστεια ποὺ περάσατε. Πρόκειται γιὰ κάτι παροδικὸ κι' ἐλπίζουμε νὰ προσαρμοστῆτε εὔκολα στὴν ἔγγαμη ζωή.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ, Σέρρας.— 'Η πρώτη θεραπεία ποὺ σᾶς συνιστῶ εἶναι νὰ μὴ κόψετε τὰ μαλλιά σας καὶ νὰ πᾶτε στὸ γιατρό σας. Τί πράγματα εἶναι αὐτὰ καλέ; Δὲν κυττᾶτε τὴν ὑγεία σας, μόνο ἡ αἰσθητικὴ ἀποψις σᾶς ἐνδιαφέρει; Ὁ ἀδένας αὐτὸς μπορεῖ καὶ τίποτα νὰ μὴν εἶναι καὶ κάτι νὰ εἶναι. Στὸ γιατρὸ λοιπόν.

ΝΑΤΑΣΑ Ι.— Ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε καὶ κυρίως ἀπὸ τὸ ὑστερόγραφο, συμπεραίνω ὅτι πρόκειται γιὰ οἴδημα (πρήξιμο) ποὺ ὀφείλεται στὸ χταπόδι, ὅπως λέτε. Εἶναι δηλαδὴ οἱ κιρσοί, οἱ φλέβες, ὑπεύθυνοι γιὰ ὅλα αὐτά. Πρῶτο καὶ κύριο ἑπομένως εἶναι ἡ ξεκούρασι καὶ ἡ ἀποφυγὴ ὀρθοστασίας. Ὕστερα μιὰ ἐλαστικὴ κάλτσα θὰ τὴν ἀνεκούφιζε πολύ. Ὅλα αὐτὰ κατὰ συμπέρασμα βέβαια. Ὅμως μιὰ ἐξέτασις ἀπὸ ἕνα καλὸ γιατρό, δὲ θὰ ἄφινε ἀμφιβολίες.

ΚΑΙΡΟ Δ. Δ.— Δυστυχῶς δὲ μπορῶ νὰ σᾶς δώσω τὶς ὁδηγίες ποὺ μοῦ ζητᾶτε ἢ μᾶλλον μὲ τὸν τρόπο ποὺ τὶς θέλετε. Μὲ λογαριασμοὺς θερμίδων δὲν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα. Τὸ καλύτερο μέσο γιὰ ν' ἀδυνατίσετε καὶ δὲ θὰ σᾶς κάνη καθόλου κακὸ αὐτό, εἶναι νὰ ζυγίζεστε συχνὰ καὶ νὰ μὴ τρῶτε πολύ. Ἂν γενικὰ ἀποφύγετε τὰ γλυκά, τὶς ζάχαρες καὶ τὰ λίπη ἢ τὶς σάλτσες, ἂν τρῶτε ἐλάχιστο ψωμὶ καὶ καθόλου μακαρόνια ἢ παγωτά, ἂν δὲν κολυμπᾶνε στὸ λάδι τὰ φαγητά σας, σίγουρα θὰ ἀδυνατίσετε. Μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε; Ἀφῆστε τὶς θερμίδες κατὰ μέρος. Ἂν δὲν μπορῆτε νὰ τὸ κάνετε αὐτό, τότε μόνο μὲ μιὰ ἰατρικὴ παρακολούθησι καὶ κούρα θ' ἀδυνατίσετε. Σ ἡμερα τὸ ἀδυνάτισμα ἀπὸ τὰ περιττὰ λίπη εἶναι ὑπόθεσι εὔκολη. Ἀρκεῖ νὰ γίνη ἡ θεραπεία κάτω ἀπὸ μιὰ συνεχῆ ἰατρικὴ ἐπίβλεψι. Τὸ βάρος, τὸ ὕψος, ἡ ἰδιοσυγκρασία, οἱ ἀδενικὲς λειτουργίες, τὸ εἶδος τῆς παχυσαρκίας (σπογγώδης, γονοειδὴς κλπ.) ὅλα αὐτά, παίζουν σημαντικὸ ρόλο στὴν τέτοια ἢ ἄλλοιώτικη θεραπεία καὶ δίαιτα. Τὶς γενικὲς ἀρχές, σᾶς τὶς εἶπα. Ἐμπρὸς λοιπὸν καὶ κουράγιο.

ΓΑΛΑΖΙΑ ΚΥΜΑΤΑ Α. Ι.— Στὶς τέσσερις περίπου σελίδες τοῦ γράμματός σας δὲ μοῦ γράφετε ὁχι μόνο πόσων χρονῶν εἶστε ἀλλὰ οὔτε κὰν ἂν εἶστε νέα, μικρή, μεγάλη, ἂν ἔχετε περίοδο κλπ. πράγματα τόσο ἀπαραίτητα γιὰ μιὰ ἰατρικὴ γνώμη σὲ γυναίκα. Τί νὰ κάμω λοιπὸν κι' ἐγώ; Ὁπωσδήποτε νὰ μὴ ξαναπάρετε φάρμακα γιὰ ἀμοιβάδες. Ὅσο γιὰ τὶς στρεπτομυκίνες καὶ τὰ ριμιφὸν ποτὲ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ δώση γνώμη ἂν χρειάζωνται ἢ ὄχι, ἂν δὲν ἐξετάση τὸν ἄρρωστο καὶ δὲ δῆ ἀκτινογραφίες. Κάνετε μιὰ ἐξέτασι ποὺ λέγεται καθίζησις αἵματος καὶ γράφτε μου τὸ ἀποτέλεσμα. Ἴσως αὐτὸ εἶναι κάποιος ὀδηγός. Καὶ μιὰ ἐξέτασι οὔρων καὶ αἵματος γενική. Κάνετε ἐνδοφλεβίως Καλτσιφρωμίνη καὶ Ἀσκορμπίνη, σὰ βοηθητικά.

ΝΑΝΕΤ.— Τὸ παραμινοβενζοϊκὸ ὀξύ, ὑπάρχει πράγματι σὲ χάπια καὶ μόνο ἐσωτερικῶς (ἀπὸ τὸ στόμα) παίρνεται. Μιὰ χρήσιμη κοῦρα εἶναι: 6 χάπια τὴν ἡμέρα, πρωῒ, μεσημέρι, βράδυ ἀπὸ δυό, 20 ἡμέρες τὸ μήνα ἐπὶ ἀρκετοὺς μῆνες.

ΛΙΛΗ Κ. Π.— Συμπληρωματικά, παίρνετε κάθε βράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου, ἀπὸ ἕνα χαπάκι Ἐμεντιὰν καὶ κάνετε 10 ἑνέσεις Νεοστερόν, μία τὴν ἡμέρα, ἐνδομυϊκῶς. Ἂν τὸ κέντημα σᾶς κουράζη, φυσικὰ μὴ κεντᾶτε ἢ κεντᾶτε λιγώτερο.

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ.— Κάνετε στὸ παιδάκι σας ἡμέρα παρὰ ἡμέρα ἀπὸ μιὰ ἑνεσι ἠπατικοῦ ἐκχυλίσματος ἐνδομυϊκῶς ἐπὶ 10 ἡμέρες. Νομίζω πὼς θὰ ἔχετε ἔτσι ἄριστα ἀποτελέσματα.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ.— Θὰ δοκιμάσωμε, δεσποινίς, κάτι καὶ πάλι ὀλέπομε. Παίρνετε πρωῒ, μεσημέρι, βράδυ, ἀπὸ δυὸ χαπάκια Ἰντεστινὸλ - Χεβίνικ καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητὸ ἀπὸ ἕνα χαπάκι Ἀσιντὸλ - Πεψίν. Ἂν ἔχετε ἀνωμαλίες περιόδου, νὰ συμβουλευτῆτε τὸ γιατρό σας.

DOMY.— Κάματε πολὺ ἄσχημα ποὺ δὲν πήγατε σὲ ἕνα γιατρὸ παθολόγο μὲ τὴν ἀνάλυσι τῶν οὔρων στὰ χέρια νὰ σᾶς πῆ ὑπεύθυνα τί θὰ κάνετε καὶ τί συμβαίνει. Εἴδατε τί πάθατε; Γενικὴ λοιπὸν σύστασις: Μὴ κάνετε κουτουροῦ καὶ κατὰ τὸ κεφάλι σας τὶς ἐξετάσεις, ἀλλὰ γιὰ ὅ,τι ὑποφέρετε, πηγαίνετε στὸ γιατρό σας. Αὐτὸς μόνον εἶναι σὲ θέσι νὰ σᾶς πῆ τί θὰ κάνετε. Δὲν μοῦ γράφετε τί λέει ἡ καινούργια ἐξέτασις τῶν οὔρων. Κάμετε λοιπὸν μιὰ πρόσφατη ἐξέτασι καὶ στεῖλτε μου τὴν ἀπάντησι νὰ σᾶς γράψω. Νομίζω ὅτι τὸ καλύτερο δυναμωτικὸ εἶναι τὸ φαγητό. Παίρνετε ἐπιπροσθέτως καὶ Ἐπατοφερίνη ἐναλλὰξ μὲ Βιγοτόν. Γιὰ τὰ σπυράκια τῆς πλάτης σας τὸ καλύτερο φάρμακο εἶναι νὰ μὴ τὰ ξύνετε καὶ νὰ κάνετε μπάνια θαλάσσια.

Σημ.: Ἐπιθυμῶ νὰ κάνω γνωστὸ στὶς ἀναγνώστριες τοῦ περιοδικοῦ μας ὅτι ἡ διεύθυνσίς μου ἄλλαξε, ὥστε τὰ γράμματα ποὺ μοῦ ἀπευθύνουν προσωπικῶς νὰ ἔχουν τὴν καινούργια διεύθυνσι: ΔΙΔΟΤΟΥ 53. Τὸ τηλέφωνο ἔμεινε τὸ ἴδιο 615.760 καὶ οἱ ὧρες ὅπου μὲ βρίσκει κανεὶς πάντοτε, 5—7 30' κάθε ἀπόγευμα, πλὴν τοῦ Σαββάτου.

Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πλένεσθε κάθε μέρα... Ὅμως αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ.
Ὁ ἱδρώς, τὸ καλοκαίρι ἰδίως, φέρνει δυσοσμία ποὺ χρειάζεται εἰδικὴ φροντίδα.
Τὸ BAC-STICK, τὸ νέον Γερμανικόν, θαυματουργὸν ἀποσμητικὸν χάρις εἰς τὸ μοναδικὸν Βακτηριοκτόνον BAC 43 καὶ ἄλλα συστατικά, ἐμποδίζει τὴν ἀποσύνθεσι τοῦ ἱδρῶτος καὶ ἀπαλλάσσει, τελείως, ἀπὸ τὴν ἐνοχλητικὴ δυσοσμία.
Δροσίζει καὶ ἀρωματίζει.

Μὲ μιὰ ἐλαφρὰ ἐπάλειψι Φεύγει ἡ κακοσμία
Ἔχετε φρεσκάδα, χάρι ἄρωμα, καὶ γοητεία.

Διὰ τοὺς Κυρίους:
Bac-fort πράσινο μὲ ἀνδρικὸ ἄρωμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
BAC-STICK ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΡΧ. 22.—
BAC-FORT ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΡΧ. 24.—

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Κομψή ὅλες τίς ὧρες

■ Μιὰ σειρὰ ἀπὸ τουαλέτες γιὰ ἐπίσημες κι' ἀνεπίσημες ἐμφανίσεις ἁπλὲς καὶ κομψές. Γίνονται ὁπὸ καλὰ ὑφάσματα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φθηνότερα φτάνει νὰ διαλεχτοῦν μὲ γοῦστο καὶ νὰ ραφτοῦν καλά.

1 Τουαλετίτσα γιὰ νέα κοπέλλα ἀπὸ μεταξωτὸ σ' ὁποιαδήποτε ποιότητα. Γαρνίρεται μὲ λεπτὰ βολὰν πλισὲ στὸ ντεκολτέ, στὰ μανίκια καὶ στὴ φούστα. Ἀξεσουὰρ σὲ ζωηρὸ χρῶμα ἂν τὸ φόρεμα γίνη λευκὸ ἢ παστέλ.

2 Φόρεμα μεταξωτὸ πλισὲ ὁλόκληρο ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κοντὰ μανίκια. Ντεκολτὲ «γόνδολα». Ζώνη ντραπὲ στὸ ζωηρὸ τόνο τῶν ἀξεσουὰρ ποὺ τὸ συνοδεύουν.

3 Τουαλέτα ἐμπριμὲ μὲ κορσὰζ φλοὺ καὶ φούστα μὲ πιέτες ἀτσάκιστες. Ντεκολτὲ ὀβὰλ μὲ πετάκια καὶ γιακὰ κι' ἕνα φιόγκο. Μανίκια ζαπονὲ ὡς τὸν ἀγκῶνα. Ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο στενή.

4 Ντὲ πιὲς ὁπὸ βαρύτερο μεταξωτὸ ὕφασμα. Τὸ καρντιγκὰν εἶναι κοντὸ μὲ μεγάλο ντεκολτὲ καὶ γιακὰ μὲ φαρδειὰ πέτα. Κουμπώνει μὲ δυὸ κουμπιὰ μόνο κι' ἔχει ζαπονὲ μανικάκια κοντά. Φούστα μὲ πιέτες ἀτσάκιστες.

5 Τουαλέτα ἀπὸ μουσελίν, ὀργάντζα, νάϋλον ἢ κρεπόν. Τὸ κορσὰζ ντραπάρει λοξὰ καὶ στολίζεται μ' ἕνα λουλούδι. Φούστα μὲ πολλὲς σοῦρες.

6 Φόρεμα ἀπὸ ὀργάντζα. Κορσὰζ ντεκολτέ, φλού, ἀνοιχτὸ ἐμπρὸς καὶ κρουαζάρει ἐλαφρὰ στὴ μέση. Φούστα φαρδειὰ μὲ σοῦρες. Μιὰ πὰτ ἂν φὸρμ γύρω στὸ ντεκολτὲ καὶ στὸ μανικάκι τὸ συμπληρώνει.

ΚΟΛΣΕΝΤΟΣ

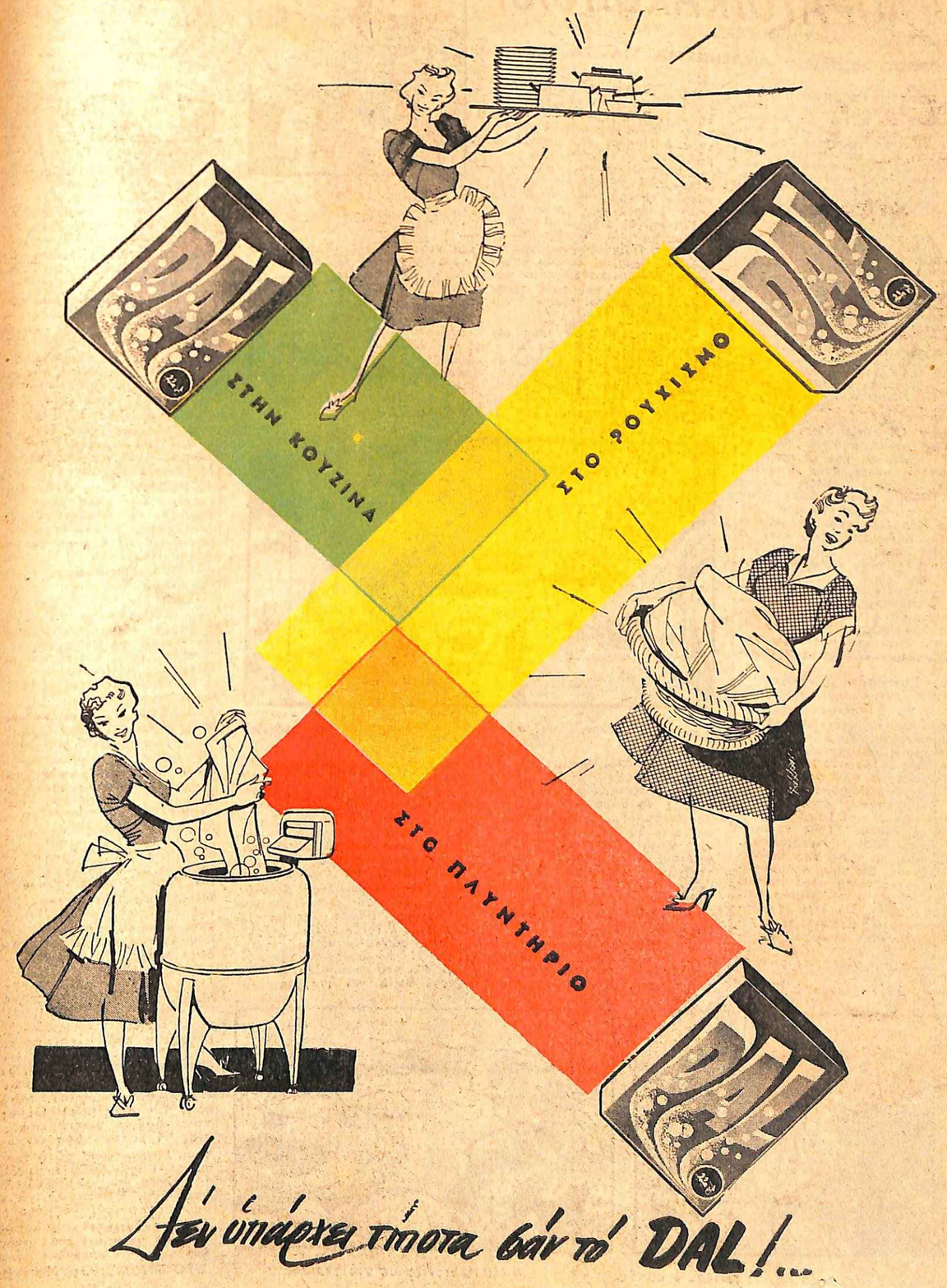

ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ὁ Τζόνυ Βίλμερ ποὺ εἶναι γνωστὸς ὡς Τζόνυ τοῦ Μισισιπῆ, μαζὶ μὲ τοὺς δύο φίλους του, τὸν Τέντ καὶ τὸν Πάτο ἔχουν ἀναλάβει τὴν ὑπεράσπισι τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν θυμάτων τῶν κακοποιῶν. Τώρα ποὺ ἀρχίζει ἡ ἱστορία μας, οἱ τρεῖς φίλοι ταξιδεύουν μὲ τὰ ποταμόπλοια καὶ καταδιώκουν τοὺς χαρτοκλέπτες, ποὺ λυμαίνονται τοὺς ταξιδιώτες. Σ' ἕνα ταξίδι συναντᾶ τὸν Τζόνυ ἡ παλιὰ παιδική του φίλη ἡ Λουΐζα, ἡ ὁποία τοῦ λέει ὅτι μεγάλο κακὸ ἔπεσε πάνω στὸ Ράβσον, τὴν πόλι ποὺ γεννήθηκε ὁ Τζόνυ. Ἄγνωστοι κακοποιοὶ δηλητηρίασαν τὰ βουβάλια καὶ ἔκαψαν τὰ σπαρτά. Οἱ κάτοικοι ἐγκαταλείπουν τὴν πόλι ἔντρομοι. Ὁ Τζόνυ καὶ οἱ φίλοι του ἀποφασίζουν νὰ γυρίσουν στὸ Ράβσον. Στὸ δρόμο συναντοῦν ἀποίκους ποὺ φεύγουν. Αὐτοί, ὅταν πληροφοροῦνται ὅτι ἦρθε ὁ Τζόνυ τοῦ Μισισσιπῆ ἐπιστρέφουν.

2ον Οἱ τρεῖς φίλοι διευθύνονται στὸ γραφεῖο τοῦ σερίφη γιὰ νὰ κατατοπιστοῦν πάνω στὴν ὑπόθεσι τῶν λῃστῶν. Σερίφης ἐκείνη τὴν ἐποχὴ στὸ Ράβσον ἦταν κάποιος Μίλ. Ὁ Τζόνυ, ὁ Τέντ κι' ὁ Πάτο ἀνοίγουν τὴν πόρτα

— Καλημέρα Μίλ, λέει ὁ Τζόνυ. Μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι κάτι δὲν πάει καλὰ σ' αὐτὴ τὴν περιοχή...

— Γειά σου Τζόνυ, ἀπάντησε ὁ σερίφης... Καθῆστε, κύριοι, εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ποὺ ἤρθατε. Καλύτερα νὰ εἶχα σπάσει τὸ πόδι μου τὴν ἡμέρα, ποὺ ὠνομάστηκα σερίφης!

— Γιατί τόση ἀπογοήτευσι; εἶπε ὁ Τέντ.

— Ὅλα ἄρχισαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐδραπέτευσαν οἱ καταδικασμένοι σὲ θάνατο, εἶπε ὁ σερίφης. Δὲ χρειάζεται νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ Νόρτον καὶ τὴ συμμορία του, ἀφοῦ, χάρις σὲ σᾶς, συνελήφθησαν... Ξέρετε ὅτι πέρασαν ἀπὸ τὸ Κακουργοδικεῖο καὶ καταδικάστηκαν σὲ θάνατο. Τοὺς κρατούσαμε σὲ αὐστηρὴ ἀπομόνωσι. Καὶ ἦρθε ἡ μέρα τῆς ἐκτελέσεώς τους. Θὰ τοὺς κρεμούσαμε στὴν κεντρικὴ πλατεῖα γιὰ παραδειγματισμό. Ἡ πόλι φαινόταν ἥσυχη. Οἱ λῃστὲς ὡδηγήθηκαν στὴν ἀγχόνη μὲ δεμένα χέρια. Τοὺς συνώδευε ὁ παπάς.

— Λοιπὸν τί ἔγινε; ρώτησε ὁ Πάτο.

— Ὅταν ἦταν πιὰ ὅλα ἕτοιμα, ἔλυσαν τὰ χέρια τῶν λῃστῶν καὶ ὁ παπᾶς τοὺς ρώτησε ἂν εἶχαν καμμιὰ τελευταία ἐπιθυμία. «Ναί... ἀπάντησε ὁ Νόρτον καὶ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἡ τελευταία...»

»Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ὥρμησαν στὴν πλατεῖα ἔνοπλοι κάου - μπούδες μὲ τ' ἀλογά τους. Πυροβολοῦσαν στὸν ἀέρα καὶ φώναζαν ἄγρια. Δημιουργήθηκε πανικός. Ἐμεῖς ξεφανιστήκαμε. Πρὶν προφτάσουμε νὰ ἀντιδράσουμε, οἱ καταδικασμένοι σὲ θάνατο κοβάλλησαν πάνω σὲ ἄλογα ποὺ τοὺς εἶχαν φέρει οἱ συνένοχοί τους καὶ πῆραν δρόμο.

»Ἀμέσως μάζεψα τοὺς ἄνδρες μου καὶ τους διέταξα:

»— Γρήγορα στ' ἄλογά σας γιὰ νὰ τοὺς καταδιώξουμε!

»Σὲ λίγα λεπτὰ κυνηγούσαμε τοὺς λῃστές. Δὲν ἀργήσαμε νὰ τοὺς φτάσουμε κι' ἕνα ἀγριο πιστολίδι ἄρχισε μεταξύ μας. Ὁ Τζέρρου κι' ὁ παλιὸς σερίφης σκοτώθηκαν. Βρῆκαν ἐπίσης τὸ θάνατο πολλοὶ ἄλλοι λῃσταί!... Κανένας ὅμως δὲν εἶχε δῆ τὸ Νόρτον. Αὐτὸς εἶχε γίνει ἄφαντος. Ψάξαμε παντοῦ, ἐρευνήσαμε τὰ πτώματα μήπως εἶναι μεταξύ τους, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀνακαλύψαμε πουθενά.

»—Τὄσκασε !, εἶπε ὁ βοηθός μου.

»— Ἐγὼ ξέρω ποῦ ἔχει πάει, τοῦ ἀπάντησα. Ὁ Νόρτον κατέφυγε στὸ χρυσωρυχεῖο του γιατὶ πρὶν τὸν πιάσουμε ἔκρυψε χρυσάφι ἐκεῖ. Ἐμπρὸς γιὰ τὸ χρυσωρυχεῖο τοῦ Νόρτον!

»Δὲν ἀργήσαμε νὰ φτάσουμε ἐκεῖ. Ὁ Νόρτον βρισκόταν πραγματικὰ στὸ χρυσωρυχεῖο. Ὅταν φτάσαμε κοντά, αὐτὸς βγῆκε ἀπὸ τὰ παραπήγματα.

»—Νόρτον, παραδόσου! τοῦ φώναξα. Δὲν μπορεῖς νὰ το σκάσῃς. Εἶσαι περικυκλωμένος.

»— Ἐλᾶτε νὰ μὲ πάρετε! ἀπάντησε ὁ Νόρτον.

■ —Ἐμπρὸς νὰ τοὺς καταδιώξουμε! φώναξα στοὺς ἄνδρες.

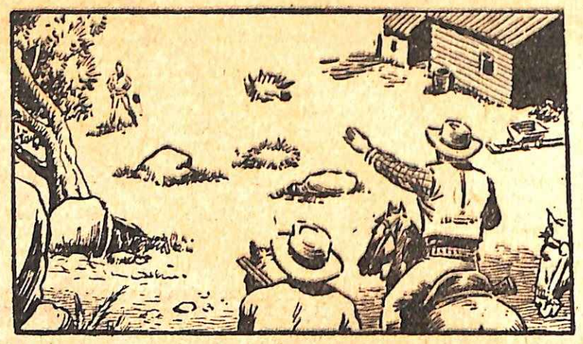

■ —Νόρτον, παραδόσου! φώναξα ὅταν φθάσαμε στὸ χρυσωρυχεῖο.

»Ἐνῶ ὅμως κατεβαίναμε ἀπὸ τὸ ὕψωμα ὁ Νόρτον καβάλησε τὸ ἄλογό του καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ μὲ καλπασμό, δέρνοντας ἀλύπητα τὸ ζῶο του. Σπειρουνιάσαμε τ' ἀλογά μας καὶ τὸν πήραμε κατὰ πίσω. Ὁ Νόρτον διευθυνόταν πρὸς τὸ γκρεμό. Πιθανὸν νὰ σκόπευε νὰ πάῃ κατὰ μῆκος τοῦ βουνοῦ. Τότε σκέφτηκα νὰ τὸν περικυκλώσουμε. Ἔβωσα ἀμέσως τὶς σχετικὲς ἐντολὲς καὶ οἱ ἄνδρες μου μαιράστηκαν σὲ τρεῖς ὁμάδες. Ἡ μιὰ συνέχισε τὴν καταδίωξι τοῦ κακοποιοῦ, ἡ ἄλλη ἔκανε δεξιὰ καὶ ἡ τρίτη ἀριστερά. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο ὁ Νόρτον βρέθηκε πραγματικὰ περικυκλωμένος. Δὲν εἶχε παρὰ νὰ παραδοθῆ ἢ νὰ πέσῃ στὸ γκρεμό.

»— Νόρτον, τὸ μόνο ποὺ ἔχεις νὰ κάνῃς εἶναι νὰ παραδοθῆς! του φώναξα.

»Αὐτὸς ἀντὶ γι' ἀπάντησι, ἄρχισε νὰ πυροβολῆ ἐναντίον μας. Ἐμεῖς κατεβήκαμε ἀπὸ τ' ἀλογά μας καὶ ταμπουρωθήκαμε πίσω ἀπὸ κάτι μεγαλες πέτρες. Κάποια στιγμὴ ὁ Νόρτον ἔβγαλε μιὰ κραυγή, ὡρωβήκε πάνω στὸ ἄλογο του κι' ὕστερα γκρεμίστηκε στὸ φαραγγι. Κάποια σφαίρα μας φαίνεται τον εἶχε πετυχει. Ἐρέξαμε ἀμέσως προς τὰ κεῖ.

»— Δὲν θὰ μπορέσῃ πιὰ νὰ βλάψῃ κανένα, εἶπα. Ἀσφαλῶς σκοτώθηκε.

»Ὕστερα κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ μονοπάτι στὸ βάθος τοῦ γκρεμοῦ κι' ἀρχίσαμε νὰ ψάχνουμε γιὰ νὰ βροῦμε τὸ πτῶμα τοῦ Νόρτον. Ἡ βλάστησι κάτω εἶναι πολὺ πυκνὴ καὶ προχωρούσαμε μὲ δυσκολία. Ψάχναμε κάπου μιὰ ὥρα χωρὶς ἀποτέλεσμα. Σὲ λίγο θὰ νύχτωνε κι' οὔτε ἴχνος δὲν εἴχαμε βρῆ τοῦ Νόρτον. Ἀναγκαστήκαμε νὰ ἐγκαταλείψουμε τὶς ἔρευνες καὶ νὰ γυρίσουμε στὸ Ράβσον. Αὐτὴ εἶναι ὅλη ἡ ἱστορία. Τὴν ἄλλη μέρα ἐπαναλάβαμε τὶς ἀναζητήσεις, μὰ πάλι χωρὶς ἀποτέλεσμα. Δὲν μπορέσαμε νὰ βροῦμε τὸ πτῶμα τοῦ Νόρτον!»

— Ὥστε πιστεύετε ὅτι εἶναι ἀκόμα ζωντανός; ρώτησε ὁ Τζόνυ.

— Σύμφωνα μὲ τὴ λογική, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι πεθαμένος. Δὲν μπορεῖ νὰ πέσῃ κανεὶς ἀπὸ τέτοιο ὕψος καὶ νὰ ἐπιζήσῃ. Ἐκτὸς ἄν, πέφτοντας σκάλωσε σὲ κλαδιὰ καὶ ἔτσι ἡ πτῶσι του ἦταν πιὸ μαλακή.

— Καὶ τί ἔγινε κατόπιν; ξαναρώτησε ὁ Τζόνυ.

— Περιμένετε τὴ συνέχεια. Τὶς ἡμέρες ποὺ ἀκολούθησαν δὲν συνέβη τίποτα τὸ ἀνόμαλο. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα ὅμως... Ἐνῶ περιμέναμε τὴν ἐκποίησι τοῦ χρυσωρυχείου, μιὰ τρομακτικὴ ἔκρηξι ἀκούστηκε: μιὰ βόμβα εἶχε τινάξει στὸν ἀέρα ὅλα τὰ οἰκήματα! Τὴν ἑπομένη, ἕνας ἄποικος, ὁ Θόρτον Χάμκ, ἕνας φιλήσυχος ἄνθρωπος, βρέθηκε στὴν ἔξοδο τῆς πόλεως μὲ μιὰ σφαίρα στὴν καρδιά. Οἱ ἀνακρίσεις ποὺ ἔγιναν δὲν εἶχαν κανένα ἀποτέλεσμα. Τὶς ἀκόλουθες μέρες, ὁ ἐφιάλτης ἐξακολούθησε. Τώρα οἱ κακοποιοὶ τὰ ἔχουν μὲ τὰ ζῶα. Ἔρριξαν δηλητήριο στὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰ βόδια ἄρχισαν νὰ ψοφᾶνε. Στὸ μεταξὺ ἡ πόλι εἶναι φαινομενικὰ ἤρεμη... Μόλις ἀντιληφθῶ κανέναν ὕποπτο, τὸν ὁδηγῶ στὸ γραφεῖο καὶ τὸν ὑποβάλλω σὲ ἐπισταμένη ἀνάκρισι. Μὰ τὸ κακὸ δὲν τελείωσε! Οἱ κακοποιοὶ βάζουν φωτιὰ στὰ στάρια. Ἡ καταστροφὴ εἶναι γενική. Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι ἐγὼ βάζω περιπόλους τὴ νύχτα, παρακολουθῶ τοὺς ὑπόπτους, προσπαθῶ νὰ βρίσκωμαι παντοῦ. Τὸ μόνο ἀποτέλεσμα ὅμως εἶναι νὰ μαθαίνω κάθε πρωὶ ὅτι ἕνας πολίτης βρέθηκε σκοτωμένος.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ; Ἡ συνέχεια

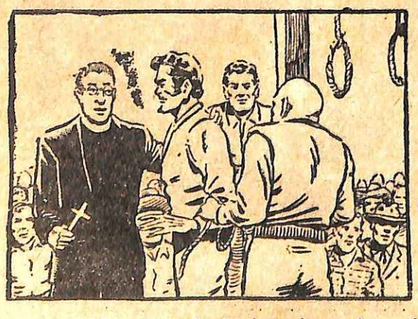

■ —Ἔχετε καμμιὰ ἐπιθυμία; ρώτησε ὁ παπάς.

■ Ὁ Νόρτον ἔπεσε στὸ γκρεμό.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

■ Τὰ τέσσερα ἀδελφάκια σκαρφάλωσαν στὴ ράχη τοῦ ἱπποπόταμου.

Ὁ ἱπποπόταμος καὶ τὰ τέσσερα ἀδελφάκια

ΜΙΚΡΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ζοῦσαν στὴν Ἀφρικὴ τέσσερα παιδάκια. Τὰ ἔλεγαν Πίλ, Πάλ, Πὸλ καὶ Πούλ. Οἱ γονεῖς τους γιὰ νὰ τὰ θρέψουν ὅλη μέρα ψάρευαν στὸ ποτάμι. Τὰ τέσσερα ἀδελφάκια ἦταν πολὺ ἀγαπημένα καὶ ἔπαιζαν ἀπὸ τὸ πρωὶ ἴσαμε τὸ βράδυ κοντὰ στὴν ὄχθη. Δὲν ἀπομακρυνόντουσαν ὅμως πολὺ γιατὶ ἐκεῖ κοντὰ τριγύριζε ἕνας φοβερὸς ἐχθρὸς τῶν ἀνθρώπων: ὁ κροκόδειλος. Πῶ, πῶ, τί φοβερὸ ζῶο τοῦ ἦταν. Ἅμα σ' ἄρπαζε μὲ τὶς μασέλες του, πάει τέλειωνε, δὲν εἶχες γλυτωμό.

Μιὰ μέρα οἱ γονεῖς τῶν τεσσάρων παιδιῶν φέραν στὸ καλύβι τους ἕνα μικρὸ ἱπποποταμάκι ποὺ εἶχαν πιάσει στὸ ποτάμι. Θὰ τὸ μεγάλωναν καὶ κατόπι θὰ τὸ σφαζαν γιὰ νὰ φᾶνε τὸ κρέας του. Τ' ἀδεφάκια ἀρηκαν ποὺ εἶδαν τὸν μικρὸ ἱπποπόταμο, λυπήθηκαν ὅμως ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ τὸν σκοτώσουν ἀργότερα.

Τὴ νύχτα ὁ μικρὸς ἱπποπόταμος ἔκλαιγε μέσα στὴ γειτονικὴ καλύβα ποὺ τὸν εἶχαν κλείσει. Ἔκλαιγε γιατὶ τὸν εἶχαν πάρει ἀπὸ τὴ μάνα του καὶ γιατὶ ἦταν φυλακισμένος. Ὁ Πίλ, ὁ Πάλ, ὁ Πὸλ κι' ὁ Πούλ τὸν ἄκουγαν καὶ στενοχωριόντουσαν. Καὶ πόσο λυπημένη θὰ ἦταν ἡ μάνα του, ποὺ εἶχε χάσει τὸ παιδάκι της. Τότε τὰ τέσσερα ἀδελφάκια ἀποφασίσθηκαν σιγὰ - σιγὰ καὶ πῆγαν στὸ καλυβάκι, ποὺ ἦταν ὁ μικρὸς ἱπποπόταμος, ἄνοιξαν τὴν πόρτα, πῆραν τὸ ζῶο καὶ τὸ πῆγαν στὴ μαμά του, ποὺ ἀναστέναζε πιὸ κάτω. Ἡ κυρὰ ἱπποπόταμου, ὅταν εἶδε τὸ παιδάκι της χάρηκε πολὺ καὶ ἄρχισε νὰ τὸ φιλῆσῃ καὶ νὰ τὸ γλύφῃ.

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, εἶπε στὰ τέσσερα ἀδελφάκια. Δὲ θὰ ξεχάσω ποτὲ αὐτὰ ποὺ κάνατε γιὰ μένα.

*

Πέρασαν μερικὲς μέρες. Ἕνα πρωὶ τὰ τέσσερα ἀδελφάκια, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ πατέρα τους, ἀποφάσισαν νὰ πάρουν τὴ βαρκούλα τους καὶ νὰ κάνουν ἕνα γύρο στὸ ποτάμι.

Τὰ τέσσερα ἀδελφάκια μπῆκαν μέσα στὴ βάρκα καὶ ἄρχισαν νὰ τραβᾶνε κουπί. Σὲ λίγο ξανοίχτηκαν στὸ μεγάλο ποτάμι καὶ τὸ ρέμα ἄρχισε νὰ τοὺς τραβᾶῃ πρὸς τὰ κάτω. Τότε ὁ Πίλ, ὁ Πάλ, ὁ Πὸλ καὶ ὁ Πούλ ἀντελήφθηκαν τὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχαν. Ἂν δὲν σταματοῦσαν πουθενὰ θὰ ἔπεφταν στοὺς μεγάλους καταρράκτες καὶ θὰ σκοτωνόντουσαν. Τραβοῦσαν ὅσον μποροῦσαν κουπί, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα

Ἀξαφνα ὅμως παρουσιάστηκε ἕνας πιὸ μεγάλος κίνδυνος ἀκόμα. Στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ πρόβαλε τὸ τρομερὸ κεφάλι τοῦ κροκόδειλου. Τὸ φοβερὸ ζῶο πλησίασε γρήγορα τὴ βαρκούλα. Τὰ παιδιὰ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν. Ποιός ὅμως νὰ τοὺς ἀκούσῃ ἐκεῖ στὴν ἐρημιά; Ὁ κροκόδειλος ἄνοιγε κιόλας τὸ στόμα του γιὰ νὰ ἁρπάξῃ τὸ πρῶτο ἀπὸ τ' ἀδελφάκια, ὅταν ξαφνικὰ στὸ νερὸ ἔγινε μιὰ μεγάλη ἀναταραχή. Μέσα ἀπὸ τὸ ποτάμι βγῆκε ἕνας τεράστιος ὄγκος. Ἦταν ἡ κυρία ἱπποποτάμου Ὁ κροκόδειλος ὅταν τὴν εἶδε ὅπου φύγει φύγει γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μαζί της. Καὶ ἔτσι τὰ τέσσερα ἀδελφάκια εἶχαν σωθῆ ἀπὸ τὰ τρομερά του δόντια. Πῶς ὅμως θὰ γλύτωναν καὶ ἀπὸ τὸ ρέμα;

— Κυρία ἱπποποτάμου, βοηθῆστε μας νὰ γυρίσουμε πίσω, τῆς εἶπαν.

—Μπορεῖ νὰ μὴ σᾶς βοηθήσω ποὺ μοῦ φέρατε τὸ παιδάκι μου; εἶπε ἡ κυρία ἱπποποτάμου. Ἀνεβῆτε στὴν πλάτη μου.

Τὰ τέσσερα ἀδελφάκια ἄφησαν τὴ βαρκούλα καὶ καβάλησαν τὴν κυρία ἱπποποτάμου. Αὐτὴ τὰ ἔβγαλε σιγὰ - σιγὰ στὴν ὄχθη. Ἐκεῖ ὁ Πίλ, ὁ Πάλ, ὁ Πὸλ κι' ὁ Πούλ τὴν εὐχαρίστησαν καὶ γύρισαν στὴν καλύβα τους.

Εἴδατε, γιὰ νὰ κάνουν μιὰ καλὴ πράξι σώθηκαν καὶ ἀπὸ τὸν κροκόδειλο καὶ ἀπὸ τὸν πνιγμό.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

Νὰ βρῆτε πόσων μεγεθῶν κύκλοι ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸ σχέδιο. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι τόσο ἁπλὸ καὶ θέλει λίγη προσοχή. Κυττάξετε καλὰ πρὶν ἀπαντήστε. Συγκρίνετε τὰ μεγέθη ἐπισταμένα καὶ συστηματικὰ καὶ θὰ βρῆτε τὴ σωστὴ ἀπάντησι.

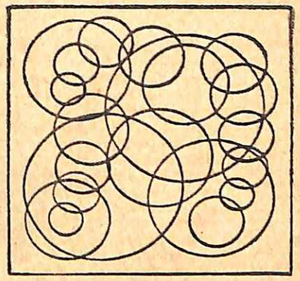

ΕΝΑ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΙ : ΤΟ ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Τὸ ἄλμπατρος εἶναι ἕνα θαυμάσιο θαλασσοπούλι. Εἶναι ὁλόλευκο καὶ τὸ σῶμα του φθάνει τὸ 1.32 μ. μῆκος. Οἱ φτεροῦγες του ἀνοιγμένες ἔχουν μῆκος 3—4 μέτρα. Ἔχει ράμφος μακρύ, ποὺ στὴν ἄκρη του εἶναι γυριστὸ σὰν ἀγκίστρι. Τὸ ἄλμπατρος ἔχει τεράστια δύναμι καὶ μπορεῖ νὰ πετάῃ ἐνάντια στὸν πιὸ ὁρμητικὸ ἄνεμο καὶ ἀντιμετωπίζει θαρραλέα καὶ τὶς πιὸ τρομερὲς θύελλες. Τὸ ἄλματρος ζῆ διαρκῶς στὴ θάλασσα. Παρακολουθεῖ τὰ καράβια μέρες ὁλόκληρες καὶ τρέφεται ἀπὸ τ' ἀποφάγια. Καμμιὰ φορὰ οἱ ναυτικοὶ τὸ πιάνουν. Τότε, τὸ δυνατὸ καὶ θαρραλέο πουλί, γίνεται δειλὸ καὶ εἶναι σὰ χαμένο. Οἱ ναυτικοὶ ὅμως δὲν τὸ σκοτώνουν γιατὶ ὑπάρχει ἡ πρόληψις ὅτι ὁποιος σκοτώσῃ ἄλμπατρος θὰ τοῦ συμβῆ ἀτύχημα. Ποιός ξέρει πῶς βγῆκε αὐτὴ ἡ πρόληψι. Τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι, ὅτι, σὲ κάποιο καράβι σκοτώσανε κάποτε ἕνα ἄλμπατρος καὶ κατόπι τὸ καράβι δούλιαζε ἀπὸ φουρτούνα.

ΟΙ ΑΜΜΩΝΙΤΕΣ

Ἀσφαλῶς, πρώτη φορὰ ἀκοῦτε αὐτὴ τὴ λέξι. Ἀμμωνίτες. Τί νὰ ναι ἄραγε; Γιὰ νὰ σᾶς βγάλουμε ἀπὸ τὴν ἀπορία, θὰ σᾶς τὸ ποῦμε ἀμέσως. Εἶναι ζῶα μαλάκια θαλάσσια, ποὺ δὲν ὑπάρχουν πιὰ σήμερα. Ἔχουν ἐξαφανιστῆ ἀπὸ πολλὲς χιλιάδες χρόνια. Σήμερα ἀπόμειναν μονάχα τὰ σπιτάκια τους, τὰ καβούκια τους ποὺ τὰ βρίσκουμε πολλὲς φορὲς μέσα στὸ χῶμα. Ἔχετε συναντήσει ποτὲ ἕνα τέτοιο καβούκι; Μοιάζει σὰν τοῦ σαλιγκαριοῦ. Ἄλλα εἶναι μακρόστενα, ἄλλα σχηματίζουν ἡμικύκλιο, ἄλλα εἶναι στρογγυλά. Τώρα εἶναι γεμάτα χῶμα. Ἄλλοτε, ὅταν οἱ στερῆες ἦσαν σκεπασμένες ἀπὸ θάλασσα, στὰ καβούκια αὐτὰ ὑπῆρχαν μικρὰ ζῶα μαλάκια, τῆς κατηγορίας τῶν κεφαλοπόδων, δηλαδὴ τῶν ζώων, ποὺ ἔχουν τὰ πόδια τους γύρω ἀπ' τὸ κεφάλι τους, ὅπως τὸ σημερινὸ ὀχταπόδι. Τώρα θέλετε νὰ μάθετε γιατὶ τὰ μαλάκια αὐτὰ λέγονται ἀμμωνίτες; Γιατὶ τὸ κέλυφός τους μοιάζει μὲ τὸ κέρας (κέρατο) τοῦ θεοῦ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων Ἄμμωνα.

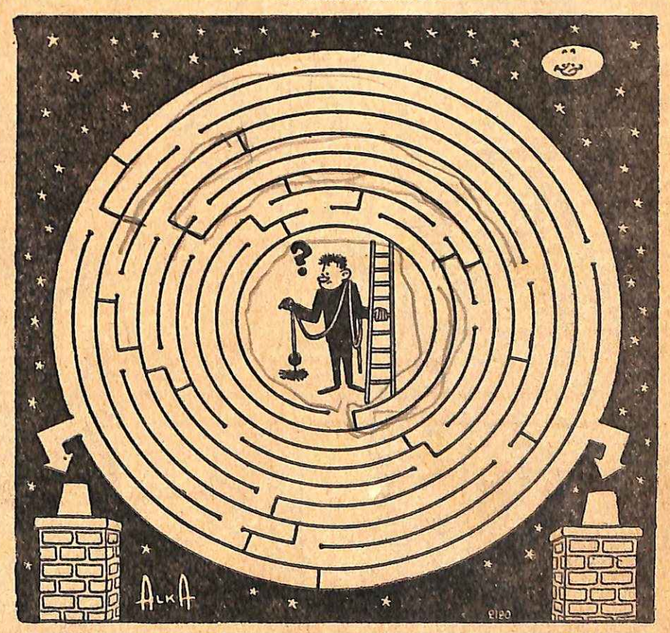

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ

Μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε αὐτὸν τὸν καπνοδοχοκαθαριστὴ νὰ βρῆ τοὺς δρόμους, ποὺ ὁδηγοῦν στὶς δυὸ αὐτὲς καπνοδόχους ; Πιστεύουμε, ναί.

Ἐφέτος κυριαρχεῖ τὸ μπὲζ χρῶμα

1 Τουαλέτα ἀπὸ μουσελίνα, φάϊγ ἢ σουρὰ σὲ χρῶμα μπὲζ μὲ ὡραῖα τραιντάφυλλα, κορσὰζ ἐφαρμοστὸ καὶ φούστα κλός. Ντεκολτὲ γόνδολας καὶ στοὺς ὤμους δένουν δυὸ φιογκάκια. Ζώνη ντραπὲ μονόχρωμη μπὲζ.

2 Τουαλέτα ἀπὸ μουσελίνα λευκὴ γαρνιρισμένη μὲ μπὲζ ροζὲ τριαντάφυλλα. Κορσὰζ ἐφαρμοστὸ μὲ πλούσιο ντραπὲ στὸ πάνω μέρος χωρὶς πλάτη καὶ ὤμους. Φούστα κλός.

3 Τουαλέτα μπὲζ μὲ ἄσπρα πουὰ σὲ ἴσια γραμμὴ μὲ δυὸ πανὸ στὰ πλάγια ποὺ ξεκινοῦν κάτω ἀπὸ ἕναν ὤμιτη κρουαζὲ μὲ κοντὸ ζαπονὲ μανικάκι.

4 Λινὸ φόρεμα λευκὸ ἢ μπὲζ σὲ ἴσια γραμμὴ καὶ μονοκόμματο. Δυὸ ραφὲς ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὴ μασχάλη καὶ δυὸ πένσες στὴ μέση ἐφαρμόζουν αὐτὸ τὸ ἁπλὸ φόρεμα μὲ τὲ στρογγυλὸ ντεκολτέ.

5 Τὸ φορεματάκι αὐτὸ γίνεται μονοκόμματο ἀλλὰ καὶ ἀπὸ δυὸ χωριστὰ κομμάτια γιὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήση καὶ στὴν πόλι καὶ στὴν πλάζ. Γίνεται ἀπὸ λινό, σαντοῦγκ ἢ βαμβακερὸ ὕφασμα. Ἡ φούστα εἶναι γαρνιρισμένη μὲ βελονιὲς καὶ τρίγωνα ἀπὸ ζωηρόχρωμη γλωστὴ καὶ κου[illegible]ει πίσω. Ζώνη μὲ δυὸ μπάντες καὶ γαρνιτούρα στὸ ντεκολτέ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Στὸν πινακα αὐτὸν περιλαμβάνονται μόνον τὰ δημοσιεύματα ἐκεῖνα τῶν τευχῶν τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ», ποὺ τὸ περιεχόμενό τους ὑπάρχει περίπτωσις νὰ χρειασθῆ ἀργότερα στὴν ἀναγνώστριά μας, γιὰ νὰ τὸ συμβουλευθῆ σὲ μιὰ ἀνάγκη ποὺ θὰ τῆς τύχη.

Τεῦχος		Σελὶς
	ΜΟΔΑ — ΚΟΜΨΟΤΗΣ	
170.	Ν ἴτα καὶ Μόδα	8
	Πέντε ὄμορφες ποδιὲς γιὰ τὴ νοικοκυρά	16
	Τὸ ἀλφαβητο τῆς μόδας γιὰ τὶς νεαρὲς ἀναγνώστριές μας	34
	Ἡ μπλούζα, τὸ...ἡμισυ τοῦ παντὸς	63
171.	Γιὰ τὴν πόλι καὶ τὴν ἐξοχὴ	8
	Φιόγκους, ἢ λεπτομέρεια τοῦ 1956	26
	Μπλοῦζες γιὰ κάθε ὥρα	50
172.	Γιὰ τὰ φθινοπωρινὰ βράδυα	8
	Κομψὴ καὶ ὄμορφη στὸ σπίτι	27
173.	Ἡ γραμμὴ τῆς χειμερινῆς μόδας	8
	Ἡ ζακέτα σας	27
	Μετὰ τὶς πρῶτες βροχὲς	50
174.	Φθινοπωρινὲς ἐμφανίσεις γιὰ τὸ νέο κορίτσι	3
	Τὸ μαῦρο εἶναι πάντα στὴ μόδα	8
	Τὰ νέα ταγιὲρ	10
	Τὰ 10 κύρια σημεῖα τῆς μόδας τοῦ 1957	16
	Κομψότατα καρὸ γιὰ ὅλες τὶς ὧρες	34
	Τὰ καπέλα τοῦ 1957	45
175.	Κομψότης καὶ ἀρχοντιὰ	3
	Νέα γραμμὴ καὶ λεπτομέρειες	8
	Φθινοπωρινὰ μοντέλα	26
	Ἐφέτος βασιλεύει τὸ ζέρσεϋ	34
	Ἡ μόδα στὸ Παρίσι	40
	Χειμωνιάτικες μπλοῦζες	50
176.	Παριζιάνικα «ἀξεσουὰρ»	8
	Γοῦνα! Τὸ πολύτιμο στολίδι τῆς φετεινῆς μόδας	26
	Ἡ γκαρνταρόμπα μιᾶς κομψῆς γυναίκας	34
	Ντυθῆτε μοντέρνα καὶ κομψὰ	56
177.	Ἕνα κομψὸ ἀνσάμπλ	3
	Ἀπὸ τὸ πρωΐ...ἕως τὸ βράδυ	8
	Γιὰ τὴ γυναίκα ποὺ ἐργάζεται	26
	Ὁ χειμώνας ἔρχεται	34
	Κομψὴ καὶ ζεστὴ μέσα στὸ σπίτι σας	56
	Μάλλινα ντὲ - πιὲς	58
178.	Οἱ μεταμορφώσεις ἑνὸς φορέματος	3
	Μὲ ἕνα ἀνσάμπλ θὰ μπορῆτε νὰ ἔχετε τρεῖς τουαλέτες	8
	Οἱ 10 ἐντολὲς ἑνὸς πρακτικοῦ φορέματος	26
	Ἑτοιμαστῆτε γιὰ τὸ κρύο!	34
	Ἕνα μαῦρο φόρεμα χρειάζεται !	56
179.	Τὰ μοντέρνα κτενίσματα καὶ καπέλα	18
	Ἁπλὰ φορέματα γιὰ ὅλες τὶς ὧρες	25
	Ἐσεῖς, τὸ καπέλο σας καὶ ὁ... κόσμος	30
	Μοντέρνα ἀνσάμπλ γιὰ τὸ 1957	34
	Διαλέξτε τὸ παλτό σας	59
180.	Γιὰ μιὰ ἀπογευματινὴ συγκέντρωσι	8
	Στολίστε, μὲ γούνα τὰ ταγιέρ σας	25
	Βραδυνὲς τουαλέτες	35
	Ὁ ἄνδρας σας εἶναι καλὰ ντυμένος γιὰ νὰ σᾶς συνοδεύη σὲ κάθε περίστασι ;	42
181.	Κάτω ἀπὸ τὰ φορέματα	14
	Τὰ βραδυνὰ ἀξεσουὰρ	17
	Γιὰ μιὰ ἀπογευματινὴ συγκέντρωσι	32
	Φορέματα γιὰ πάρτυ	34
	Τὸ μαῦρο καὶ τὸ ἄσπρο	40
	Γιὰ ρεβεγιόν, χοροὺς, κοκταίηλ	50
182.	Γιὰ τίς... καθυστερημένες	8
	Σὲ λίγο ἔρχονται οἱ Ἀπόκρηες	18
	Κομψὲς ντραπὲ λεπτομέρειες	24
	Γιὰ νὰ γίνετε πολὺ ὡραία νύφη	34
	Γιὰ τὶς μελλούσες μητέρες	54
	ΠΛΕΚΤΑ	
170	Κλασικὸ ζακετάκι	32
	Παιδικὸ καρντιγκὰν	61
171.	Δαντελὲ μπλουζάκι	29
	Ὄμορφο ἐλαφρὸ πετσετάκι	45
	Παιδικὸ φορεματάκι πλεγμένο μὲ κοτόν	61
172.	Χαριτωμένη μπλούζα	29
	Παιδικὰ ζακετάκια	61
173.	Ἐλαφρὸ καὶ χαριτωμένο παιδικὸ πλεκτὸ	16
	Μιὰ ἀζουρὲ λιζὲζ	29
174.	Ἄσπρη ζακέτα	26
	Παιδικὴ μαρινιὲρ	29
175.	Μιὰ ὑπέροχη βραδυνὴ ἐσάρπα	13
	Μιὰ νεανικὴ μπλούζα σὲ μοντέρνα γραμμὴ	64
176.	Δυὸ χαρούμενα παιδικὰ πλεκτὰ	12
	Μαρινιὲρ μὲ μπουκλὲ μαλλὶ	45
	Τὸ πλεκτὸ τοῦ ὀπισθοφύλλου	48
177.	Μοντέρνο ἀνδρικὸ πουλόβερ	13
	Γυναικεῖο πουλόβερ	16
	Κλασικὸ παιδικὸ πουλόβερ	29
	Μιὰ ζακέτα χρήσιμη σὲ ὅλες τὶς ἐποχὲς	45
178.	Δυὸ ὡραῖα ἀνσάμπλ	28
179.	Τὰ πλεκτὰ τοῦ μωροῦ	11
	Ζακετάκι καὶ σοσόνια ἀσορτὶ	45
180.	Παιδικὰ γάντια	13
	Γυναικεῖα μαρινιέρ. Ἀνδρικὸ σακκάκι	48
181.	Ἀσυνήθιστο πουλόβερ	48
	Μπλούζα ζακὰρ γιὰ κορίτσόπουλα 12—13 ἐτῶν	61
182.	Δυὸ μπλοῦζες γιὰ τὰ σπὸρ	16
	Ἰδιότροπη μαρινιὲρ πλεγμένη μὲ τουήντ	64
	ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ	
170.	Ψωμάκια γεμισμένα	51
	Σάντουϊτς	51
	Τυροπητάκια	51
	Γλῶσσα βραστὴ ζελὲ	51
	Ρολὸ ἀπὸ κιμὰ	51
	Μακαρόνια παστίτσιο	53
	Κρεατόπητα	53
171.	Γιουβαρλάκια	52
	Ψάρι στὸ φοῦρνο	52
	Ἀρνὶ μὲ μελιτζάνες	52
	Κοτολέτες μοσχαριοῦ πανὲ μὲ σάλτσα	53
172.	Τραχανάδες	52
	Κεφτεδάκια	53
	Γαρίδες τηγανητὲς	53
173.	Σαρδέλα στὸ φοῦρνο	53
	Μοσχαράκι καπαμὰ	53
	Πατατοκεφτέδες	53
	Χυλοπῆτες	53
174.	Διάφορα ὀρεκτικὰ	62
	Κολοκυθάκια ὠ γκρατὲν	63
	Σηκοτάκια μὲ αὐγὰ	63
	Σαλάτα μὲ τόνο	63
175.	Συνταγὲς μὲ ρύζι	16
	Γεμιστὸ ρολὸ ἀπὸ βοδινὸ κρέας	16
177.	Κουνέλι σκορδαλιὰ	59
	Σπανακόπητα	59
	Φαγητὰ μὲ κάρυ	60
	Ψαροσουπα	60
	Κοτόπουλο πορτυγκαὶζ	60
	Κρεμμυδόπητα	61
	Μοσχάρι γκούλας	61
	Μπόρτς	61
178.	Πατάτες «δούκισσες»	61
	Πατατοσαλάτα	61
179.	Λαχανοντολμάδες μὲ κρέας	62
	Λαχανόπητα	62
	Κουνουπίδι «ὠ γκρατὲν»	63
	«Μινεστρόνε ἀ λὰ Μιλανέζε»	63
180.	Κοτόπουλα γεμιστὰ	59
	Γαλοπούλα ψητὴ	60
	Κονσομὲ μὲ ἐντόσθια κήνας	60
	Χήνα παραγεμιστὴ μὲ κάστανα	60
181.	Κότα ζελὲ	60
	Κροκετάκια ἀπὸ πατάτες μὲ ζαμπὸν	60
	Μερικὰ καναπὲ μὲ βάσι τὴ μυζήθρα	60
	Μερικὰ ὀρεκτικὰ μὲ βάσι τὸ μπεῖκον	60
182.	Λαγὸς στιφάδο	55
	Μπεκάτσες σαλμὶ	55
	Πέρδικες μαρινάτες	55
	Ἀγριόπαπια ψητὴ	55
	Κεφάλι χοίρου πηχτὴ	56
	Ψάρι κατεψυγμένο στὸ φοῦρνο	56
	Κουνουπίδι τηγανητὸ	56
	Μπουρεκάκια ἀπὸ σπανάκι	56
	ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ	
170.	Ἀμυγδαλόπητα	52
	Καρυδόπητες	52
	Λεμονόπητα	53
	Κρέμα φούρνου	53
171.	Ροδάκινο γλυκὸ	51
	Τούρτα μὲ ροδάκινα	51
	Κέϊκ μὲ ροδάκινα	51
172.	Ἀχλάδι γλυκὸ	51
	Ἀχλάδια κομπόστα	51
	Ἀχλάδια πήτα	51
	Παντεσπάνι	51
	Παγωτὰ	52
	Σταφύλι γλυκὸ	53
173.	Γλυκὰ μὲ καρύδια	51
	Σαρλὸτ μὲ κρέμα	52
	Κέϊκ	53
174.	Παρασκευάσματα μὲ κυδώνι	62
	Μουσταλευριά, Μουστοκούλουρα	63
	Παγωτὸ πραλίνὲ	64
175.	Δεκαπέντε ὡραιότατα κοκταίηλ	10
	Τούρτες καὶ πτί - φοὺρ	16
176.	Γλυκὰ μὲ μῆλα	51
177.	Τηγανίτες	59
	Σοῦ ἀ λὰ κρὲμ	59
	«Ἐκλαὶρ»	60
178.	Ἀμύγδαλα ἀλατισμένα	59
	Πραλίνα, τούρτα ἀμυγδάλου	59
	Ἀμυγδαλωτὰ	59
	«Κορνὲ»	61
179.	Τούρτα ἀπὸ κάστανα	61
	«Μὸν - μπλὰν»	61
	Σαβαρὲν	63
	Μπατὸν σαλὲ μὲ γλυκάνισο	63
180.	Τσουρέκι φρούτου	58
	Κουραμπιέδες	59
	Κορμὸς χριστουγεννιάτικος	59
	Πουτίγκα καὶ κέϊκ χριστουγεννιάτικα	60
181.	Βασιλόπητες	58
	Μελομακάρονα	59
	Κουραμπιέδες	59
	Φοντὰν Πρωτοχρονιᾶς	59
182.	Κέϊκ φρούτου	57
	Κέϊκ μαρέγκας μὲ σοκολάτα	57
	ΠΑΤΡΟΝ — ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ	
170.	Ὕφασμα ματελασὲ	45
	Καλοκαιρινὸ παλτὸ	47
	Παιδικὸ ἀνσάμπλ	47
171.	Πῶς νὰ ράψετε μιὰ φούστα μόνη σας	33
172.	Πῶς νὰ προσαρμόζετε μιὰ φούστα στὰ μέτρα σας	33
	Διασκεδαστικὲς ἐργασίες	45
	Φούστα μὲ κορσὰζ καὶ τιράντες	49
	Μπλούζα μὲ τρουὰ - κὰρ μανίκι	49
173.	Βάσεις ποτηριῶν ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη	18
	Πῶς νὰ μετατρέψετε τὸ πατρὸν μιᾶς φούστας	36
174.	Πῶς κόβεται μιὰ φούστα	32
	Ποδιὰ σχολείου	47
	Σὶκ ζακέτα	47
175.	Πῶς νὰ παίρνετε σημάδια	31
176.	Κομψὸ ταγιὲρ	54
	Νεανικὴ φούστα	54
178.	Ριχτὸ παλτὸ	48
	Κομψὸ φόρεμα	48
180.	Τὰ στολίδια τοῦ δέντρου	62
	Παιδικὸ παλτὸ	63
	Μοντέρνα κουκούλα	63
	Ἕνας ὄμορφος μικρὸς ζέβρος	63
182.	Σύνολο γιὰ ἐκδρομὲς	48
	ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ	
170.	Μπάντα μετρητὸ.	46
	Σχέδιο γιὰ σεντόνι	46
	Κουβέρτα κεντητὴ	46
	Πετσετάκι γιὰ δίσκο	46
	Μοτὶφ γιὰ φόρεμα νυφικὸ	46
	Πρωτότυπη κεντητὴ ποδιὰ	46
171.	Ἁπλὸ τραπεζομάντηλο	59
172.	Μικρὸ καρὲ	48
	Γιρλάντα γιὰ τραπεζομάντηλο	48
	Εἰκόνα Παναγίας	48
	Γωνία μαξιλαροθήκης	48
	Μοτὶφ γιὰ ποδιὰ	48
173.	Μπορντούρα γιὰ σταφύλια	26
174.	Σεντονάκια γιὰ μωρὸ	46
	Σερβὶς οὐζοῦ	46
	Τραπεζομάντηλο τσαγιοῦ	46
	Παιδικὰ μοτὶφ	46
175.	Τὰ πουλιὰ μὲ τὶς μπάλες	53
176.	Καρὲ πουὰν ντ' ὄμπρ	55
	Γιρλάντα γιὰ παιδικὸ φόρεμα	55
	Παιδικὸ σεντονάκι	55
	Ὡραιότατο σχέδιο γιὰ σεντόνι	55
	Μοτὶφ γιὰ ἀσπρόρουχα	55
	Τραπεζομάντηλο τσαγιοῦ	55
177.	Κεντῆστε τὸ φόρεμά σας	18
178.	Σχέδιο γιὰ σεντόνι	49
	Γωνιὰ γιὰ σερβὶς Ἀμερικαῖν	49
	Σχέδιο ἁπλικασιὸν	49
	Ταπισερὶ μετρητὸ γιὰ πολυθρόνες	49
	Γιακαδάκι	49
179.	Παιδικὰ μοτὶφ	16
180.	Σχέδιο γιὰ χριστουγεννιάτικο τραπεζομάντηλο	61
	Τραπεζομάντηλο γιὰ πρωτοχρονιάτικο παιχνίδι	61
	Παιδικὰ μοτὶφ γιὰ καδράκια	61
181.	Ἄστρα καὶ κομῆτες	45
182.	Ἁπλὸ σεντόνι	45
	Παιδικὰ σὲτ	45
	Λεπτὸ μοτὶφ	45
	Μετρητὸ καρὲ	45
	Τραπεζομάντηλο τσαγιοῦ	45
	ΟΜΟΡΦΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗ — ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ	
170.	Τὰ μάτια· τὸ ὑπ'	

Τεύχος Σελίς

αριθ. 1 στοιχείο της όμορφιάς 10
Καταπολεμήστε τὸ πάχος σας 17
171.— Ἀπαντήσεις σὲ 9 ἐρωτήματα γιὰ τὴν ὁμορφιά 29
Ὡραῖες στὸ ταξίδι 49
Γιὰ νὰ εἶσθε πάντα ὁμορφη 59
172.— Φροντίζετε τὴν ὁμορφιά σας σὲ κάθε εἶδους κλίμα 12
Τὸ στῆθος 63
173.— Στὰ 80 ἑκατοστὰ τῶν ἀνδρῶν οἱ ἀδύνατες δὲν ἀρέσουν 11
174.—Ἡ ὁμορφιά σας μετὰ τὸ καλοκαίρι 12
177.— Βλέπετε ὅπως σ' ἕνα φίλμ, τὶς μικρὲς φροντίδες ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ὁμορφιά σας 10
178.—Φροντίστε τὶς γάμπες σας 10
Γιὰ νὰ εἶστε ὡραῖες κοίμηθῆτε ἥσυχα 18
179. — Μάτια, βλέφαρα καὶ φρύδια 30
181.— Γιὰ νὰ εἶστε ὁμορφη τὸ βράδυ τῆς γιορτῆς 26
182.— Περιποιηθῆτε τὴν ὁμορφιά σας 27

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

170.— Πῶς θ' ἀποφύγετε τ' ἀτυχήματα στὴ θάλασσα 25
Γιὰ νὰ μὴν ἀρρωσταίνετε στὰ ταξίδια σας 57
172.— Τὸ ἔκζεμα, μιὰ ἐνοχλητικὴ Ἱστορία 31
174.— Οἱ 27 ἐχθροὶ ποὺ ὑπονομεύουν τὸ κέφι σας 50
175.— Τὸ μάτι μου εἶναι κόκκινο 18
176.— Οἱ κιρσοὶ καὶ ἡ θεραπεία τους 30
177.— Προσοχή: ὁ χειμώνας ἔφθασε 30
178.— Ἐλᾶτε ν' ἀκούσετε λίγες χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τὸ χειμώνα 30
179.— Μήπως μυρίζει ἄσχημα ἡ ἀναπνοή σας; 33
180.— Ὁ κεφαλόπονος, οἱ ἀφορμὲς καὶ ἡ θεραπεία 33
182.— Ξέρετε τί εἶναι ἡ ἡμιπληγία; 22

ΠΑΙΔΙΚΑ (Ρουχισμὸς — Ἀνατροφὴ — Ψυχαγωγία)

170.— Μικρὲς συμβουλὲς πρὸς τὴ μικρὴ μαμά 12
Διάφορα παιχνίδια γιὰ ν' ἀπασχολῆτε τὸ παιδὶ τὸ καλοκαίρι 17
Μόδα γιὰ μικρὰ καὶ μεγάλα κοριτσάκια 27
Οἱ ὡραῖες νυχτικιὲς τῶν κοριτσιῶν σας 50
171. — Τὰ προβλήματα τῆς παιδικῆς ψυχολογίας 9
Ἡ νυκτερινὴ ἐνούρησις 17
172.— Τὸ ντύσιμο τῶν παιδιῶν γιὰ τὶς πρῶτες ψύχρες 50
173.— Προετοιμάστε τὰ παιδιὰ γιὰ τὸ σχολεῖο 12
175.— Ψυχικὴ ἀνορεξία τῶν παιδιῶν 15
Τὰ πρῶτα χρόνια στὸ σχολεῖο 41
Τὸ χαρτζηλίκι τῶν παιδιῶν 56
Γυμναστικὴ γιὰ τὰ παιδιὰ 57
176.— Τέσσερες διάβολοι ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα 17
Γιὰ τὴ μικρούλα κοκέτα 50
177.— Τὸ πείραγμα εἶναι μιὰ δοκιμὴ τῆς δυνάμεως 17
178.— Ἡ ἀδεξιότητα εἶναι σφάλμα ποὺ διορθώνεται
Προφυλάξτε ἀπ' τὸ κρύο τὰ παιδιά σας 63
179.— Συμβουλὲς γιὰ τὸ νεογέννητο 10
Ἡ προικοῦλα τοῦ μπέμπη 28
Ἡ καθαριότης δὲν εἶναι κάτι τὸ φυσικὸ 31
Κρεβατάκια καὶ κούνιες 50
180.— Ἂν εἶστε σεῖς εὐγενικοί, θὰ εἶναι κι' αὐτὰ 31
Ἡ μεγάλη ἡμέρα γιὰ τὰ μικρὰ 50
181.— Νὰ εἶστε ἀμείλικτοι μὲ τοὺς «κλέφτες» 31
182.— Ἂν βασανίζουν τὰ ζῶα 17

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

170.— Πῶς θὰ στολίσετε τὸν κῆπο σας μὲ ἀναρριχώμενα φυτὰ 18
Κουζίνες ἐπὶ μέτρῳ 26
Ἡ διακόσμησις τοῦ σπιτιοῦ 30
171.— Μιὰ χαρούμενη εἴσοδος 27
Ὁ τεχνητὸς φωτισμὸς τοῦ σπιτιοῦ 30
172.— Πρακτική, αἰσθητικὴ καὶ ὑγιεινὴ ἄποψις τοῦ σπιτιοῦ 17
Κάθε χῶρος τοῦ σπιτιοῦ εἶναι χρήσιμος 58
173.— Τὰ παλαιὰ σπίτια 30
174.—Μοντέρνο ντιβανάκι 18
Διαλέξτε ἕνα ἀμπαζοὺρ 58
175.— Τὰ μαξιλάρια στὸ σπίτι σας 58
176.— Δυὸ ἰδέες γιὰ τὴν κουζίνα σας 18
177.— Ἕνα πρακτικὸ καὶ μετατρεπόμενο ἔπιπλο 67
178.— Ἕνα τραπέζι ποὺ δὲν πιάνει χῶρο 67
179.— Ἡ ντουλάπα γιὰ τὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ 67
180.— Πῶς θὰ φτιάξετε μόνη σας κηροπήγια 16
Τὸ Δέντρο μέσα στὸ σπίτι σας 51
182. — Ἡ διακόσμησις τῶν παραθύρων 2

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

170.— Νὰ τὸ βάψω μονη μου ἢ νὰ τὸ δώσω στὸ βαφεῖο; 13
Ἡ κονσερβοποίησις τῶν φρούτων 33
171.— Διατήρησις χυμοῦ ντομάτας 24
172.— Σκούπα καὶ σκούπισμα 2
Τὸ κολλάρισμα τῶν ἀπρορρούχων 14
173.— Οἱ λαδιὲς 18
174.— Πῶς θὰ ντύσετε τὸ σπίτι σας ζεστὰ 25
177.— Ἀνανεῶστε τὴν ὄψι τοῦ νοικοκυριοῦ σας 48
179.— Πῶς νὰ καθαρίζετε τὸ ἀδιάβροχό σας 55

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 183 - 195

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Τεύχος Σελίς

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

183.— Χορτόσουπα 58
Κρεατόσουπα, κοτόσουπα 58
Φασόλια μὲ κρέας σούπα 58
Κρεμμυδόσουπα γκρατινὲ 59
Ψαρόσουπα 59
Ρόστο κατσαρόλας μὲ κατεψυγμένο κρέας 59
Μπακαλιάρος φρέσκος κατεψυγμένος 59
184.— Λάχανο σωτὲ μὲ λουκάνικα 59
Ἀτζὲμ πιλάφι 60
Σπανάκι μὲ αὐγὰ στὸ φοῦρνο 60
Σπανακόπιτα 60
Σπανάκι «σουφλὲ» 60
Σπανάκι «ὦ ζαμπόν» 61
185.— Κρεατόπιτα 52
Ταρίδες τηγανητὲς 52
Αὐγὰ μαγιονέζα 52
Παντζάρια ξυδάτα 52
186. —Ταρίδες σαλάτα 59
Μύδια πιλάφι 59
Κτένια τηγανητὰ 59
Θαλασσινὰ διάφορα μὲ σάλτσα «Ταρτάρ» 59
Σουπιὲς μὲ ἀγκινάρες 59
Ντολμαδάκια γιαλαντζὶ 60
Ταραμοσαλάτα 60
Γιουβαρλάκια σούπα 61
Κονσομὲ ζεστὸ 61
187. — Κροκετάκια ἀπὸ τυρὶ 50
Τυρὶ τηγανισμένο 50
Τυρὶ σὲ σουφλάκια 50
Μυζηθροσαλάτα 51
Ἀσκὰς καὶ καρότα γιὰ γαρνιτοῦρα 51
Καβουρδάκια «Νιουμπούργκ» 51
— Καναπὲ ἀπὸ καβούρια κουτιοῦ 51
Σουπὰ πατάτες βελουτὲ 52
Μπακαλιάρος πιλάφι 52

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

183.— Μπισκότα φρούτου 60
Μαρμελάδα πορτοκάλι 60
Κέϊκ φρούτου μὲ μαγιὰ μπύρας 60
Πάστες ἀμυγδάλου ἁπλὲς 60
184.— Παντεσπάνι 59
Μπισκοτάκια φρούτου γιὰ τσάϊ 59
Νεράντζι γλυκὸ, μαρμελάδα 60
Πορτοκάλι κόντιτο 61
Ρυζόγαλο 61
185.— Ἡ ζύμη τῆς σφολιάτας 53
186.—Κέϊκ φρούτου λαδερὸ 60
Κουλουράκια λαδερὰ 60
Πάστες «μὶλ - φεῖγ» 61
187.— Μπατὸν σαλὲ 50
Κομπόστες 51
Κρέμα καραμελὲ 51
Χαλβὰς λαδερὸς 52
Κέϊκ φρούτου λαδερὸ 52
Στριφτάρια κανέλας 52
188. — Τὸ λαμπριάτικα τσουρέκια 50
Κουλουράκια λαμπριάτικα 50
Σκαλτσούνια 50
Τούρτα σαβουαγιὰρ 51
Ὡραία λαμπριάτικη μυζήθρόπιτα 51
Τσουρέκι γεμιστὸ 52
Διάφορα «ντόνατς» 53

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

183.— Τὸ κρεβάτι - ντιβάνι 2
184.— Ἡ γωνιὰ τῆς τραπεζαρίας στὴ μοντέρνα κουζίνα 2
Πῶς θὰ διακοσμήσουμε τὸ σπίτι μας, τὶς Ἀπόκρηες; 9
185.— Δυὸ πρακτικὰ ἔπιπλα 2
186.— Ἡ βιβλιοθήκη - ἔκπληξις 2
187.— Τὸ τραπέζι στὰν τοῖχο 2
188.— Καινούργια ἔπιπλα ἀπὸ παλιὰ 2
189.— Ἂν στὸ σπίτι σας ἔχετε μικρὸ χῶρο 30
Τραπεζάκι μὲ ρόδες 75
190.— Τὰ λουλούδια στὸ στόλισμα τοῦ σπιτιοῦ 2
Μιὰ ἐταζέρα γιὰ τὸ τηλέφωνο 14
Ἕνα ντουλάπι κάτω ἀπὸ τὸ νεροχύτη 50
191.— Ἕνα πρακτικὸ ἐρμάρι γιὰ τὰ τρόφιμα 2
Συνθέσεις μὲ λουλούδια, γιὰ νὰ διακοσμήσετε τὸ σπίτι 27
192.— Αἰσθητικὴ ἐμφάνισι σὲ μικρὸ χῶλ 2
193.— Οἱ ἀνέσεις στὸν κῆπο σας 19
194.—Χρησιμοποιῆστε τὶς ἐσοχὲς τῶν τοίχων 2
Πῶς θὰ κτίσετε τὸ σπίτι σας 5
195.— Γιαπωνέζικες διακοσμήσεις 10

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

184.— Πῶς νὰ καθαρίζετε τὰ λερωμένα κάδρα 20
186.— Πῶς θὰ συντηρήσετε τὸ νάϋλον 12
187.— Πλύσιμο καὶ σιδέρωμα ὑφασμάτων νάϋλον 12
Ἐσεῖς, ἡ Ἄνοιξις καὶ τὸ νοικοκυριό σας 33
188.— Τὸ Πάσχα ἔρχεται: ἑτοιμάστε τὴν ὑποδοχή του! 15
189.— Σκοτώστε τὸ σκόρο πρὶν βγῆ ἀπὸ τὸ αὐγὸ 45
190.— Πολὺ πρακτικὲς ἐφευρεσούλες 28
191.— Πῶς νὰ φροντίζετε τὸ πιάνο σας 44
192.—Οἱ κουβέρτες θέλουν πλυσίμο 23
Πῶς θὰ ἐξοντώθῆ ἡ μυῖγα 50
193.— Γιὰ τὰ παράθυρα καὶ τὶς πόρτες σας 14
195.— Πῶς νὰ τοποθετῆτε τὰ ροῦχα στὶς βαλίτσες 50

ΠΑΙΔΙΚΑ (Ρουχισμὸς — Ἀνατροφὴ — Ψυχαγωγία)

183.— Τὸ παιχνίδι εἶναι ἡ δουλειὰ τους 17
184.— Ἡ ἀναίδεια πρὸς τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ 17
Γλέντι, χαρὰ καὶ μασκαράδες 26
Δώστε χαρὰ στὰ παιδιὰ 52
185.— Τὸ «βύζαγμα» τοῦ δακτύλου 14
Ἡ «τεχνικὴ τοῦ δοχείου» 26
187.— Δὲν λένε ποτὲ τὴν ἀλήθεια! 22
188.— Τὰ πασχαλινὰ ἀνσαμπλ τῶν παιδιῶν σας 6
Μὴν πληγώνετε τὰ παιδιὰ σας 14
189.— Ξένοιαστη ἡλικία 49
Γιατὶ κλαίει τὸ μωρό σας; 73
190.— Τὸ μπάνιο τοῦ μωροῦ 25
Ἡ ἄνεσις τοῦ μωροῦ 60
192.— Δώστε χαρὰ στὰ παιδιὰ 14
193.— Τὰ παιδιὰ στὴ θάλασσα 7
Παιδικὴ μόδα στὴν ἀκρογιαλιὰ 16
Λουλουδένια φουστανάκια γιὰ τὰ παιδιὰ σας 58
195.— Καλοκαιρινὲς ἀρρώστειες τῶν παιδιῶν 15

ΠΑΤΡΟΝ — ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

183.— Μιὰ ὡραία φούστα

Τεύχος Σελίς

ποὺ μπορεῖτε νὰ τὴ ράψετε μόνη σας 6
184.— Πατρὸν βατράχου 49
Πατρὸν Κινέζου 49
186.— Πατρὸν φορέματος μὲ μπολερὸ 44
Πατρὸν κομπιναιζὸν 44
189.— Πατρὸν ταγιὲρ καὶ μπλουζας 36
Πατρὸν καπέλου 37
191.— Πατρὸν φορέματος καὶ μπολερὸ 32
Πατρὸν καλοκαιρινοῦ παλτοῦ 32
193.— Σύνολο γιὰ τὴν πλάζ 64
Παιδικὸ φορεματάκι 64

ΠΛΕΚΤΑ

183.— Παιδικὸ σπὸρ πουλόβερ 16
Πλέξετε ἕνα ὡραῖο σάλι μὲ μαλλὶ τουήντ 29
Πολὺ μοντέρνα γυναικεῖα ζακέτα 45
184.— Γιὰ δυὸ χαριτωμένα παιδάκια 16
Πουλόβερ μὲ πρωτότυπο ντεκολτὲ 45
185.— Πρωτότυπη ριγὲ μπλούζα 13
Παιδικὴ μπλούζα 32
Ζακέτα, γιὰ ἀνοιξιάτικες ἡμέρες 48
186.— Πουλοβεράκι γιὰ μωρὸ 26
Γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὸν ἄντρα σας! 32
187.— Κλασικὴ, μὰ πολὺ κομψὴ ζακέτα 21
Μοντέρνες ζακέτες γιὰ νὰ ὑποδεχτῆτε τὴν ἄνοιξι! 32
Ζακέτα, μὲ φανταιζὶ πλεξίδα 61
188.— Μπλουζάκι μὲ πρωτότυπο ντεκολτὲ 21
Πολὺ πρωτότυπο ἀνσάμπλ 32
189.— Οἱ πλεκτὲς μπλοῦζες 12
Χαρούμενα ταπέτα 54
190. — Ὅμορφο πλεκτὸ γιὰ νέες κοπέλλες 8
Ζακέτα σὲ γραμμὴ ἁπλὴ 29
Μιὰ ὄμορφη καλοκαιρινὴ κάζακα 45
191.— Μπλούζα γιὰ τὶς νεαρὲς κοπέλλες 8
Μαγιὸ τελείως καλοκαιρινὴ 56
Παιδικὸ καλοκαιρινὸ κοστούμι 64
192.— Δαντελὲ καρτιγκὰν 8
Ἕνα παιδικὸ «κὰς - κὲρ» 64
193.— Μιὰ μπλούζα τουαλέτας 8
Πλεκτὰ μαγιὸ γιὰ τὰ παιδιά σας 48
194.— Δαντελὲ γάντια 8
195.— Ἀμερικάνικο σερβίτσιο 8
Παιδικὸ ἀνσάμπλ 53

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

184.— Ὁ βελονισμός: μιὰ παράξενη θεραπεία 52

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΗΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ · ΥΠΕΥΘΥΝΗ · ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Mlle KASTRIOTIS
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 5 ΚΟΛΩΝΑΚΙ τηλ. 612-010
Ἐπίσκεψις Δωρεὰν Ἀπὸ 9.30-13.30 κ.4-8μμ.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ νόμῳ : Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ, Μπουκουβάλα 25, Δ. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστάμενος τυπογραφείου, ὁδὸς Πέτρας ἀρ. 29.

Τεύχος Σελίς

185.— Τί μπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ ὁ βελονισμός; 62
186.— Ἡ ἐμμηνόπαυσις δὲν εἶναι περιστατικὸ τρόμερο! 62
187.— Ἐμμηνόπαυσις 14
188.— Οἱ ἀμυγδαλὲς πρέπει νὰ ἀφαιρουνται; 23
189.— Μεῖνετε νέες! 34
190.— Μεῖνετε νέες! 30
191.— Οἱ ἀρτηρίες σας, τὸ σηκότι καὶ τὸ σὲξ 30
193.— Μπορεῖτε νὰ ξαναγιωνῆτε 32
194.— Τὰ 6 ὅπλα κατὰ τῶν γηρατείων 32

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

183.— Οἱ γατὲς μαγειροι 26
184.— Γιὰ τὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ 48
Μέτρητὸ τραπεζομάντηλο 48
Κοφτὸ σεμὲν 48
Κομψὰ σετ 48
Ὅμορφη σταυροβελονιὰ 48
185.— Γιρλαντα μὲ ρὸζ ἀνεμῶνες 22
186.— Μετρητὸ σεμὲν 45
Εὐκολο τραπεζομαντηλακι 45
Γιαπωνικὰ μοτὶφ 45
Μπουκέτο γιὰ καδράκι 45
Ὅμορφο σεντόνι 45
187.— Δυὸ παιδικὰ σεντονάκια 53
188.— Μαργαρίτες τοῦ ἀγροῦ 26
189.— Τὰ παπάκια στὸ μπανιο 33
Κεντητὴ μπλούζα 33
Μπουκέτο γιὰ γκομπλὲν 33
Ὅμορφο τραπεζομάντηλο 33
Μετρητὸ σεμὲν 33
190.— Λουλούδια τοῦ ἀγροῦ 58
191.— Μαγιάτικο στεφάνι 29
Γκομπλὲν γιὰ καδράκι 29
Κομψὸ σερβίτσιο οὔζου 29
Χαρουμενα πετσετάκια 29
Μετρητὴ μπορντοῦρα 29
Ὅμορφο σεντόνι 29
192.— Λουλούδια καὶ πεταλοῦδες, γιὰ μιὰ ὄμορφη καλοκαιρινὴ μπλουζα 45
193.— Πετσετοθήκη 53
Τραπεζομάντηλο τσαγιοῦ 53
Γκομπλὲν γιὰ καδράκι 53
Γιὰ τὸ τραπεζάκι τοῦ κήπου σας 53
Μετρητὸ γιὰ μαξιλάρι 53
194.— Λουλούδια καὶ φύλλα 45

ΜΟΔΑ — ΚΟΜΨΟΤΗΣ

183.— Οἱ φιόγκοι στὴ μόδα 3
Ἡ μόδα στὴ Βιέννη 9
Ἡ χειμωνιάτικη κομψότητα 18
Ἡ μόδα τοῦ 1957, γιὰ τὰ πολὺ νέα κορίτσια 34
Μοντέρνες μπλοῦζες γιὰ κάθε ὥρα 63
184.—Ἀνανεῶστε τὴ γκαρνταρόμπα 3
Χειμωνιάτικες ρόμπες 6
Τὰ σουτιὲν καὶ οἱ κορσέδες σας 18
Γιὰ τὶς ζεστὲς χειμωνιάτικες μέρες 32
Ἀποκρηάτικα γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους 34
185.— Ὁ Κριστιὰν Ντιὸρ λανσάρει τὴν καλοκαιρινὴ μόδα τοῦ 1957 8
Ἀπὸ τὶς Ἀπόκρηες σκεφτῆτε τὸ Πάσχα 16
Μικρὲς λεπτομέρειες τῆς ἐφετεινῆς μόδας 25
Ἔρχεται ἡ ἄνοιξι 34
Δυὸ τουαλέτες γιὰ νέες κοπέλλες 64
186.— Ἁπλᾶ καὶ κομψά
Ἐλαφρὰ φορέματα κάτω ἀπ' τὸ παλτὸ ἢ τὴ ζακέτα 6
Κομψὸ ταγιὲρ 8
Κάτι εὐκολοφόρετο: τὰ πλισὲ ταγιὲρ 21
Ἀνοιξιάτικες ἡμέρες 24
Τὰ ἀνοιξιάτικα μοντέλα τοῦ 1957 34
Ριγὲ καρό, πουά 50
Ταγιὲρ γιὰ τὸ Πάσχα 64
187.— Φλού: ἡ μόδα τοῦ 1957 16
Ἀνοιξιάτικα ἀμπιγιὲ ἀνσαμπλ 18
Τὸ Παρίσι ἐμπνέει 34
Ἀνοιξιάτικες ἐμφανίσεις 44
Ριχτὲς ζακέτες πάνω ἀπὸ τὰ ἴσια φορέματα 48
Λεπτομέρειες τοῦ 1957 62
188.— Ἡ ἀνοιξιάτικη καὶ ἡ καλοκαιρινὴ μόδα τοῦ 57 3
Μιὰ ἐαρινὴ ἔκθεσις μόδας στὴ Βιέννη 8
Φορέματα τῆς ἐποχῆς 13
Μοντέρνα ἀνοιξιάτικα ἀξεσουὰρ 18
Ἕνα κομψὸ ταγιεράκι ἀπὸ πὲ ντὲ πουὰ 24
Ἀνοιξι! στὸ Παρίσι, στὴ Ρώμη, στὴ Βιέννη, στὴν Ἀθήνα 34
Γιὰ ὅσες θὰ παντρευτοῦν τὸ Πάσχα 44
189.— Γιὰ τὶς κοροῦλες σας 5
Οἱ συνδυασμοὶ τῆς ἐποχῆς 10
Ἕνα μοντέλο τοῦ Ντιὸρ 17
Νεανικὴ ἀνοιξιάτικη ρεντιγκότα 28
Τὰ πρῶτα ἀνοιξιάτικα καὶ καλοκαιρινὰ μοντέλα 34
190.— Τὰ πουαντιγιὲ καὶ τὰ ριγὲ 9
Μπλὲ καὶ ἀσπρο 16
Τὰ πρῶτα καλοκαιρινὰ φορέματα τοῦ 1957 34
191.—Μοντέρνες ζῶνες 6
Ἑτοιμασθῆτε γιὰ τὶς διακοπὲς 10
Τὰ ριγὲ θριαμβεύουν 16
Ἑτοιμαστῆτε γιὰ τὴν πλάζ! 34
Μοντέρνες λεπτομέρειες στὶς καλοκαιρινὲς μπλοῦζες 46
Γιὰ ἀπογευματινὲς συγκεντρώσεις 61
192.— Γιὰ νέες κοπέλλες 3
Ἕνα φορεματάκι γιὰ δυὸ σκοποὺς 16
Δροσερὲς κι' ἐσεῖς, σὰν τὰ λουλούδια 29
Κομψὰ μοντέλα γιὰ τὸ καλοκαίρι 34
Πρακτικὰ καὶ κομψὰ ριγὲ 61
193.— Γιὰ τὶς καλοκαιρινὲς βραδυὲς 3
Καλοκαιρινὴ συμφωνία 31
Γιὰ μιὰ κοσμικὴ συγκέντρωσι 34
Μοντέρνα χτενίσματα 61
194.— Ἁπλᾶ καὶ κομψὰ 3
Καινούργιες λεπτομέρειες σὲ μοντέρνες μπλοῦζες 7
Παντελόνια γιὰ τὴν ἐξοχὴ 26
Πρακτικοὶ συνδυασμοὶ 34
Κομψὰ μπολερὸ 54
195.— Σανδάλια 26

ΟΜΟΡΦΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗ — ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

183.— Κάνατε τὸν ἐτήσιο ἀπολογισμό; 10
Τὸ βάψιμο τῶν μαλλιῶν 50
Μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε τὴ δεύτερη ὁμορφιά: τὴ χάρι 52
Ἀνακαλύψτε τήν... ὁμορφιά σας! 61
186.— Διαλέξτε τὸ καινούργιο σας χτένισμα 18
188.— Πῶς μπορεῖτε νὰ φτιάξετε μόνες τὰ καλλυντικά σας 48
189.— 17 χρονῶν μπροστὰ στὴ ζωή! 6
Εὐλύγιστο σῶμα μ' ἕνα ἐλαστικὸ σχοινὶ 62
190.— Τὸ ἀδυνάτισμα 10
191.— Πρῶτες ζέστες... πρῶτες ὀσμές! 7
Ἡ δίαιτα γιὰ νὰ παχύνετε 56
192.— Μαλλιά, μάτια καὶ τὸ δέρμα 10
193.— Θέλετε νὰ μαυρίσετε; 10
Οἱ δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἡ γυμναστική 26
194.— Γιὰ ἕνα πρόσωπο πάντα νεανικὸ 10
Εἰδικὲς φροντίδες γιὰ τὰ μάτια 11
Ἡ περιποίησι τῶν ποδιῶν σας 51

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁριζοντίως:
1) ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ. 2) ΜΕΣΟΠΕΝΤΙΚΟΣΤΗ. 3) ΟΟΟ. — ΟΡΚΟΣ. — ΑΜ. 4) ΙΤΙΑ. — ΜΕΛ (ΦΕΡΕΡ). — ΤΑΣΣΑ. 5) ΟΡ. — ΡΗΝΕΙΟΝ. 6) ΓΟΝΕΥΣ. — ΑΠΙΑ. 7) ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ. 8) ΝΙΣ. — ΚΟΤΙΓΙΟΝ. 9) ΕΚ. — ΤΙΣ. ΝΟΤΑ. 10) ΙΗ. — ΣΟ. — ΤΟΣΙΤΣΑΣ. 11) ΑΣΚΑΝΙΑΝ. — ΣΑ. — ΝΑ.

Κάθετως:
1) ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΑ. 2) ΝΕΟ ΤΡΟΠΙΚΗΣ. 3) ΟΣΟΙ.—ΝΑΣ. 4) ΟΜ. — ΕΝ. — ΤΣΑ. 5) ΑΠΟΡΥΑΚΙΟΝ. 6) ΤΕΡΜΗΣΣΟΣ. 7) ΟΝΚΕΝ. — ΤΤ. ΤΑ. 8) ΠΤΟΛΕΜΑΪΚΟΝ. 9) ΟΙΣ. — ΤΓ. 10) ΙΚ. — ΤΟ. 11. ΙΣ. 11) ΗΟ. — ΑΝΑΚΟΝΤΑ. 12. ΣΣ. — ΠΟΝΟΣ. 13) ΙΤΑΣ. — ΙΝ. — ΤΑΝ. 14) ΣΗΜΑΙΑ. — ΠΑΣΑ.

✻

ΤΑ ΖΩΑ

Ἡ τοποθέτησις εἶναι δυνατὴ ἂν θυμηθῆτε ὅτι ὁ ἐλέφας φοβᾶται τὰ ποντίκια. Θὰ τὰ βάλετε λοιπὸν ὡς ἑξῆς: γάτα, ποντίκι, ἐλέφας, λιοντάρι, σκύλος, (γάτα).

✻

ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Ἔχει 11 νομίσματα. Γιὰ ν' ἀγοράσῃ τὶς δύο ἐπὶ πλέον κάρτες, τοῦ χρειάζεται τὸ νόμισμα ποὺ τοῦ λείπει πλέον τῶν δύο νομισμάτων ποὺ τοῦ μένουν ἂν ἀγοράσῃ ἕξη κάρτες. Ἀγοράζει ἐπομένως μὲ 3 νομίσματα 2 κάρτες. Οἱ ἕξη κάρτες ἀντιπροσωπεύουν 9 νομίσματα. Ἀφοῦ τοῦ μένουν 2 νομίσματα ἔχει ἐν ὅλῳ 11 νομίσματα.

✻

ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

1. Ἔστερ Οὐΐλλιαμς. 2. Ζὰ - Ζὰ Γκαμπόρ. 3. Ρόμπερτ Μίτσαμ. 4. Σιλβάνα Μάνγκανο.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

Εἶναι ἐννέα μεγεθῶν.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Ἡ ΛΑΜΠΟΛΙΝ γυαλίζει εὔκολα χωρὶς τρίψιμο ὅλα τὰ πατώματα. Τὰ μωσαϊκὰ γίνονται σὰν καθρέφτες καὶ ΔΕΝ γλυστροῦν ὅταν χρησιμοποιεῖτε ΛΑΜΠΟΛΙΝ. Μπορεῖτε παντοῦ νὰ δοκιμάσετε τὴ ΛΑΜΠΟΛΙΝ. Εἶναι τὸ καλύτερο στίλβωμα ποὺ ἔχει κυκλοφορήσει τὰ τελευταία χρόνια γιὰ κάθε χρῆσι.

Γνωρίζετε ὅτι...

Τὸ ὑγρὸ καθαρισμοῦ τζαμιῶν ΣΙΛΙΝ περιέχει μιὰν εἰδικὴ χημικὴ οὐσία ποὺ ἐμποδίζει τὶς μυῖγες νὰ κάθωνται στὰ τζάμια καὶ νὰ τὰ λερώνουν; Καθαρίστε τὰ τζάμια σας μὲ τὸ θαυματουργὸ ὑγρὸ ΣΙΛΙΝ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
MANTAM ZANET
Ὁδὸς Θερμοπυλῶν καὶ Πειραιῶς ἀριθ. 1, - Τηλέφωνον 52-940

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 11—24 ΙΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Ἀμφιταλαντευόσαστε γιά μιά ἀπόφασι πού πρέπει νά πάρετε καί ὅλο ζητᾶτε τή γνώμη τῶν ἄλλων. Εἶναι καλό πρᾶγμα νά ὑπολογίζετε καί τούς ἄλλους, ἀλλά τήν πρωτοβουλία πρέπει νά τήν πάρετε σεῖς καί μόνο σεῖς μέ ἀποφασιστικότητα

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀπριλίου): Θά ἀποχωριστῆτε ἀπό ἕνα πολύ ἀγαπητό σας πρόσωπο, ὄχι ὅμως γιά μεγάλο χρονικό διάστημα. Ἐξ ἄλλου, αὐτός ὁ ἀποχωρισμός θά γίνη καί γιά τό καλό τό δικό σας, ἀλλά περισσότερο γιά τό καλό ἐκείνου πού πρόκειται νά φύνη σύντομα

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἀπριλίου). Σεῖς θά ξαναδῆτε ἀγαπημένα πρόσωπα πού θά γυρίσουν ἀπό ταξίδι. Ἴσως μάλιστα καί σεῖς ἤ ἴδια κάνετε ἕνα ταξίδι γιά νά τά συναντήσετε. Πάντως αὐτή ἡ συνάντησι θά σᾶς γεμίση μεγάλη χαρά. Θά λάβετε νράμμα ἀπό φιλικό πρόσωπο.

Ταῦρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Ἀπριλίου): Θα πάρετε μιά μεγάλη ἱκανοποίησι καί χαρά. Γνωρίζατε πῶς θά ἔχετε ἕνα εὐχάριστο ἀποτέλεσμα, ἀλλά εἴχατε καί τήν ἀμφιβολία γιά τό τί θά μπορούσατε νά ἐπιτύχετε σάν ἀμοιβή τῶν προσπαθειῶν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Θά ἔχετε μιά μικρή στενοχώρια χωρίς νά τό περιμένετε. Μιά μικρή κακοτυχία θά ἀλλάξη τή σειρά τῶν πρα·γμάτων, ὅπως τά εἴχατε ὑπολογίσει. Δέ θά εἶναι ὅμως κάτι πού δέ διορθώνεται. Αἰσιοδοξῆτε

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Ὑπολογίζετε σέ ἕνα ταξίδι καί κάνετε πολλά σχέδια καί ἑτοιμασίες. Προσέξετε ὅμως γιατί μπορεί νά μή πραγματοποιηθῆ ἀπό δική σας ἀναποφασιστικότητα. Τήν τελευταία στιγμή ἴσως δέν ἀποφασίσετε.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Νά ἐπιδιώκετε νά σχηματίσετε εὐχάριστες παρέες. Ὁ χαρακτήρας σας δέν εἶναι ἐκδηλωτικός καί πολύ ἀραιά σᾶς τυχαίνουν εὐκαιρίες νά διασκεδάσετε. Πρέπει ὅμως νά ἀφήσετε τόν ἑαυτό σας πιό ἐλεύθερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Θα περάσετε ἀπό μιά δοκιμασία πού θά θέλατε νά ἀποφύγετε. Μή δειλιάζετε ὅμως. Τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι ἀρκετά εὐχάριστο. Ἔτσι μάλιστα θά δοθῆ ἡ εὐκαιρία νά ξεκαθαρίσουν διάφορα ζητήματά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Θά ἔχετε μιά εὐχάριστη τροπή στίς διάφορες ὑποθέσεις σας καί ἴδιως στήν ὑπηρεσία σας. Ἴσως ἀποχωριστῆτε ἕνα πολύ ἀγαπητό σας πρόσωπο. Αὐτός ὅμως ὁ χωρισμός προετοιμάστηκε ἀπό σᾶς τήν ἴδια.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ἰουνίου): Προκειται νά ἀλλάξουν οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς σας. Ἴσως μάλιστα ἀλλάξετε καί περιβάλλον. Εἶναι μιά εὐκαιρία νά φτιάξετε τή ζωή σας κατά ἕνα καλύτερο τρόπο ξεφεύγοντας ἀπό πράγματα δυσάρεστα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουλίου): Θα ἔχετε μιά θελτίωσι στήν ὑγεία σας ἤ μιά προαγωγή ἤ ἕνα συνοικέσιο. Πάντως σᾶς περιμένει μιά εὐχαρίστησι, ὄχι προσωπική, ἀλλά μέ μεγαλύτερη διάρκεια. Γι' αὐτό προσπαθῆστε νά προσπεράσετε τώρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουλίου): Ἡ πιθανή ἀλλαγή τῆς καταστάσεως δέν πρόκειται νά σᾶς ὠφελήση σημαντικά. Πάντως ἐσεῖς ὅπως καί ἄν ἔλθουν τά πράγματα, μήν ἐγκαταλείψετε τήν αἰσιοδοξία σας καί νά εἰστε εὐχαριστημένη πάντα.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Μια μικρή λογομαχία πού θά ἔχετε μέ ἕνα πρόσωπο μέ τό ὁποῖο βλεπόσαστε κάθε μέρα θά σᾶς δημιουργήση μιά ψυχρότητα. Ἀπό τή δική σας τή στάσι θά ἐξαρτηθῆ ἄν καί τά ἐπακόλουθα εἶναι σοβαρά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Μήν ἀμφιβάλλετε γιά τήν ἀγάπη του. Ἴσως εἶναι οἱ συνθῆκες τέτοιες καί δέν μπορεῖ νά ἐκδηλωθῆ. Γρήγορα ὅμως θά παρουσιαστῆ ἡ κατάλληλη εὐκαιρία καί τότε πιά θά ἀκούσετε αὐτό πού ἐπιθυμεῖτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Παίρνετε τά πράγματα ἐλαφρά καί μέ ἐπιπολαιότητα. Χάνετε πολύτιμες εὐκαιρίες γιατί βλέπετε ὅλα τά πράγματα ἐπιφανειακά καί διαζόσαστε νά θγάλετε κρίσεις. Πρέπει νά εἴσαστε ἐπιφυλακτική.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αὐγούστου): Ἴσως λυπηθῆτε γιά μιά ὑπόθεσί σας. Μήν ἀπογοητευτῆτε ὅμως καί σκεφτῆτε πῶς μποροῦσε ἡ κατάστασις νά ἦταν καί χειρότερη. Ἄλλες πλευρές τῆς ζωῆς ἔχουν χαρές. Κυττάξτε ποῦ εἶναι ἡ χαρά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Λησμονεῖτε πολύ εὔκολα ὅσους σᾶς διευκολύνουν ἡ σᾶς ἐξυπηρετοῦν. Οἱ ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς σᾶς ἐπηρεάζουν περισσότερο ἐνῶ θά ἔπρεπε νά βλέπατε τά πράγματα πιό ἐσωτερικά, μέ ἐπιείκεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Προπονιέστε γιά ὅλα τά ζητήματα καί δέν ἐκτιμᾶτε αὐτό πού ἔχετε καί πού πολλοί θά τό ἐπιθυμοῦσαν. Προσπαθῆστε νά δῆτε τά πράγματα μέ διαφορετικό πρῖσμα καί τότε θά αἰσθανθῆτε πιό ἥσυχα.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Μπορεῖ νά εἴσαστε λιγώτερο σοβαρή ἀπό ὅτι πρέπει, ἀλλά ὁ εὔθυμος χαρακτήρας σας θά σᾶς βοηθήση νά δημιουργήσετε στό μέλλον κάτι μόνιμο καί εὐχάριστο. Θά λάβετε γράμμα ἀπό φιλικό πρόσωπο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Μή σπεύδετε νά κάνετε κρίσεις. Πολλές φορές μπορεῖ νά ἐξαπατηθῆτε ἀπό τίς πρόχειρες ἐντυπώσεις σας. Χωρίς νά τό βλέπετε καθαρά, εἶναι πιθανόν νά ὑπάρχη μιά μοναδική εὐκαιρία γιά τό μέλλον σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ὀκτωβρίου): Μήν ἀφήσετε τήν εὐτυχία νά γλιστρήση μέσα ἀπό τά χέρια σας. Πρέπει νά δείξετε μεγάλη δύναμι καί νά μήν ὑποχωρήσετε στά ζητήματα πού ἔχετε δίκιο. Στά δευτερεύοντα ὅμως μήν ἐπιμένετε.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ὀκτωβρίου): Θά ἀρχίσετε μιά ἐργασία μέ πολύ καλούς οἰωνούς. Νά εἴσαστε πάντα εἰλικρινής καί ἀφελής. Πρόκειται νά ἔχετε πολλά ὠφέλη ἀπό αὐτή τήν ἐργασία. Μήν τά ἀφίνετε ὅμως ὅλα στά χέρια τῆς τύχης

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Δεχτῆτε πρόθυμα τή βοήθεια πού σᾶς προσφέρεται. Ὑπολογίζετε πάρα πολύ καί ἀποκλειστικά τόν ἑαυτό σας. Σκέπτεστε λίγο ἐγωϊστικά, ἐνῶ θά μπορούσατε νά λογαριάσετε καί τή γνώμη ἑνός προσώπου

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Εἴσαστε λίγο ἀπρόσεκτη καί δέν ἀναμετρᾶτε ὅπως πρέπει τά διάφορα ζητήματα. Τό μέλλον σας διαγράφεται χορούμενο, φτάνει μόνο νά μπορέσετε ἐσεῖς μέ τά γέρια σας νά ἑτοιμάσετε τό δρόμο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Σᾶς ἀπασχολεῖ ἕνα ζήτημα τῆς ὑγείας σας πού ἐνῶ δέν εἶναι τίποτα σοβαρό, δέν παύει νά εἶναι ἐνοχλητικό. Ἀντιμετωπίστε τήν κατάστασι μέ ψυχραιμία καί αἰσιοδοξία. Θά ἀνακουφιστῆτε πάρα πολύ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Προσπαθῆστε ὅσο μπορεῖτε νά κρατήσετε αὐτό πού ἐπιτύχατε. Θά ἔχετε καί ἄλλες εὐκαιρίες στό μέλλον νά δοκιμάσετε μικρές χαρές, φτάνει μόνο νά διατηρήσετε ὅσο μπορεῖτε ἕνα πολύ εὐθύ χαρακτήρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Τή μιά εὐχαρίστησι θά ἀκολουθήσουν καί ἄλλες καί δέν ἀποκλείεται νά πραγματοποιήσετε ἕνα ὡραῖο ταξίδι μέ χαρούμενη συντροφιά ἤ ἕνα μακρυνό περίπατο πού θά ἔχη γιά τό μέλλον σας σημασία.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Τό δεκαπενθήμερο θά εἶναι γεμάτο διάφορα ἐπεισόδια, τά περισσότερα εὐχάριστα ἀλλά καί μερικά ἀδιάφορα ἤ λίγο στενόχωρα. Τά πρῶτα θά ἐπικρατήσουν καί θά δημιουργήσουν ὡραία ἀτμόσφαιρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Κάποιος δέν σᾶς φέρθηκε ὅπως ἔπρεπε καί σᾶς δημιούργησε ἕνα τραῦμα στήν ψυχή. Μήν ἐξαρτήσετε τή συμπεριφορά σας ἀπό τό φέρσιμο τοῦ ἄλλου. Θά ἔρθη ἡ στιγμή νά παραδεχτῆ τό σφάλμα του.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Ἐντελῶς ξαφνικά θά σᾶς παρουσιαστῆ κάτι εὐχάριστο. Ἄλλα ὑπολογίζατε πού δέν ἐπιτύχατε τελειωτικά. Καί αὐτό ὅμως πού ἐμφανίστηκε ἔχει τή δική του ἀξία καί μάλιστα ὠφελεῖ περισσότερο.

Ὑδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Θά ἔχετε μιά συνάντησι πού πολύ θά σᾶς εὐχαριστήση. Εἴχατε ἀρχίσει νά ἀμφιβάλλετε γιά τίς διαθέσεις καί τά αἰσθήματα αὐτοῦ τοῦ προσώπου. Πρέπει νά εἴσαστε βέβαιη ὅτι ἔχετε ἀνταπόδοσι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Εἴσαστε λίγο ἐγωϊστρια. Ἡ τύχη σᾶς βοήθησε νά ἔχετε μιά ἐπιτυχία. Τώρα πρέπει νά σκέπτεστε καί τούς ἄλλους καί νά βλέπετε τά διάφορα πρόσωπα τοῦ στενοῦ σας περιβάλλοντος μέ κατανόησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Θά νοιώσετε εὐτυχισμένη καί ἀπαλλαγμένη ἀπό τίς διάφορες ἀγωνίες γιά τό μέλλον. Κρατήσετε αὐτή τήν κατάστασι καί μή δημιουργῆτε καινούργιες ἔννοιες καί στενοχώριες μέ τή δική σας ἀμφιβολία.

Ἰχθεῖς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Θά ἔχετε μιά ἐπιτυχία καί ἕνα πολύ εὐχάριστο ἀποτέλεσμα στίς τόσες σας προσπάθειες. Μή ξανοίγετε ὅμως καινούργιους κύκλους δουλειᾶς γιατί δημιουργεῖτε περισσότερες δυσκολίες γιά σᾶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Ἑτοιμαστῆτε γιά μιά καινούργια ἀλλαγή. Θά ἀπομακρυνθῆτε κατά ἕνα τρόπο ἀπό ἀγαπημένα πρόσωπα καί πράγματα, ὅμως ἡ ὠφέλεια πού θά προκύψη ἀπό τή νέα κατάστασι θά εἶναι γιά σᾶς σημαντική

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Ἕνα εὐχάριστο γεγονός πού σᾶς ἀφορᾶ θά μαθευτῆ ἀπό ἕνα μεγάλο κύκλο. Θά ζήσετε πολύ εὐχάριστες μέρες καί θά διασκεδάσετε μέ μιά χαρούμενη συντροφιά.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ

ΠΟΥΛΑΚΙΑ

Μοτίφ γιά ποδίτσες

ΚΕΝΤΗΜΕΝΑ ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

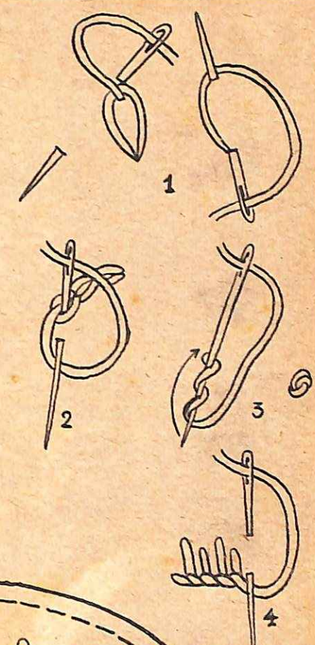

Θά κεντήσετε αὐτά τά πουλάκια μέ μπλέ μουλινέ No 334, πάνω σέ λεπτό ἠμίλινο ἤ βατίστα ρόζ. Τό σῶμα τῶν πουλιῶν γίνεται ἁλυσσίδα (σχ. 2), τά πόδια καί τό ράμφος μέ θηλιά (σχ. 1), τό μάτι καί τά πουά γύρω ἀπό κάθε πουλάκι γίνονται κομπάκι (σχ. 3). Τό τελείωμα τῆς ποδιᾶς γίνεται φεστόνι, ἀλλά μέ ἀνόμοιες βελονιές (σχ. 4).

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ.— Πολλά μαζί πουλιά ἤ μεμονωμένα μποροῦν νά γαρνίρουν ἕνα παιδικό φορεματάκι, μιά φουφουλίτσα, μιά ποδιά φαγητοῦ. Σέ ἄσπρο φόντο θά μεταχειριστῆτε μουλινέ κόκκινο No 608, σέ γκρί ἀνοιχτό θά κεντήσετε τά μοτίφ μέ πράσινο No 943, σέ κίτρινο ὕφασμα κλωστές μπρίκ No 400, σέ πράσινο φόντο θά τά κεντήσετε μέ ἄσπρο μουλινέ, σέ σιέλ ποπλίνα μέ ρόζ No 605, σέ ρόζ πάλ ποπλίνα μέ μπλέ No 798 καί σέ ἄσπρο ὕφασμα θά χρησιμοποιήσετε μουλινέ ρόζ No 818 ἤ μπλέ No 827.

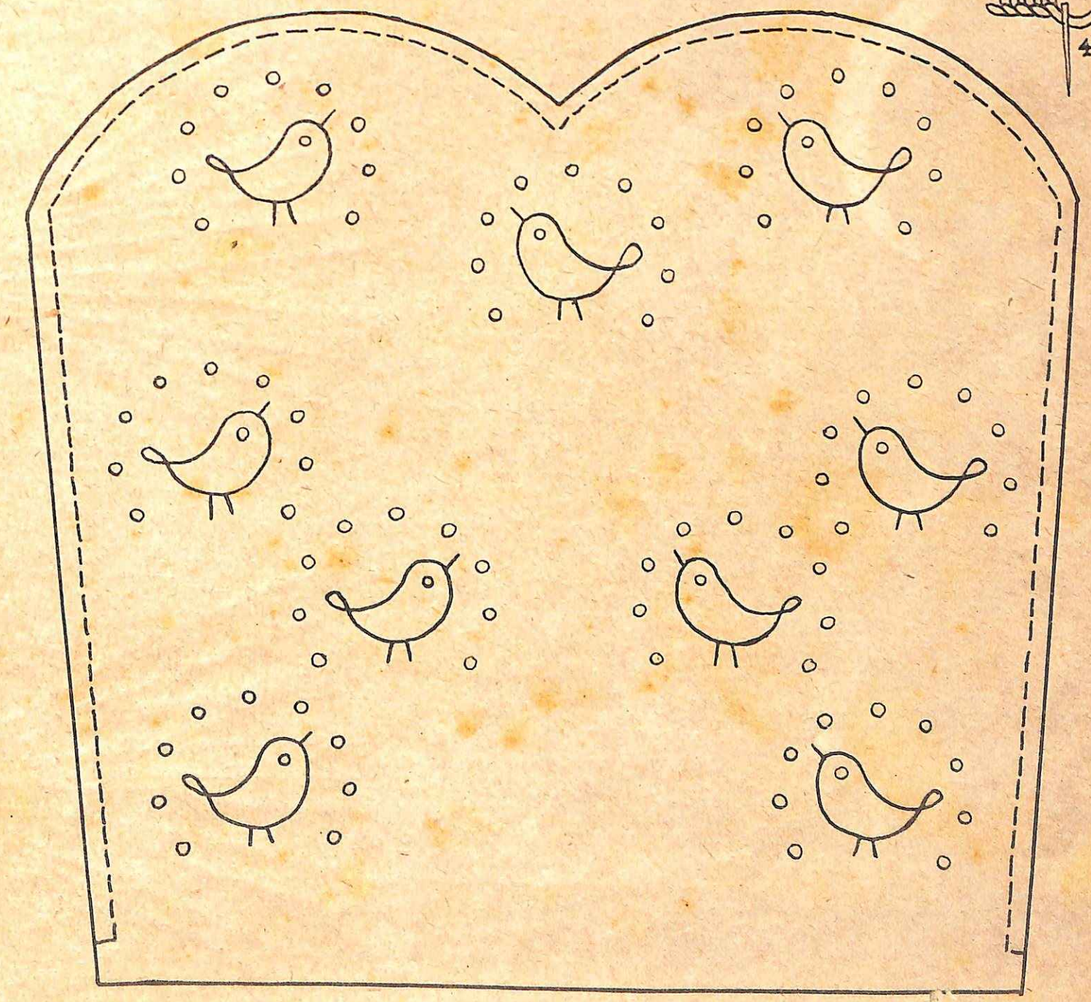

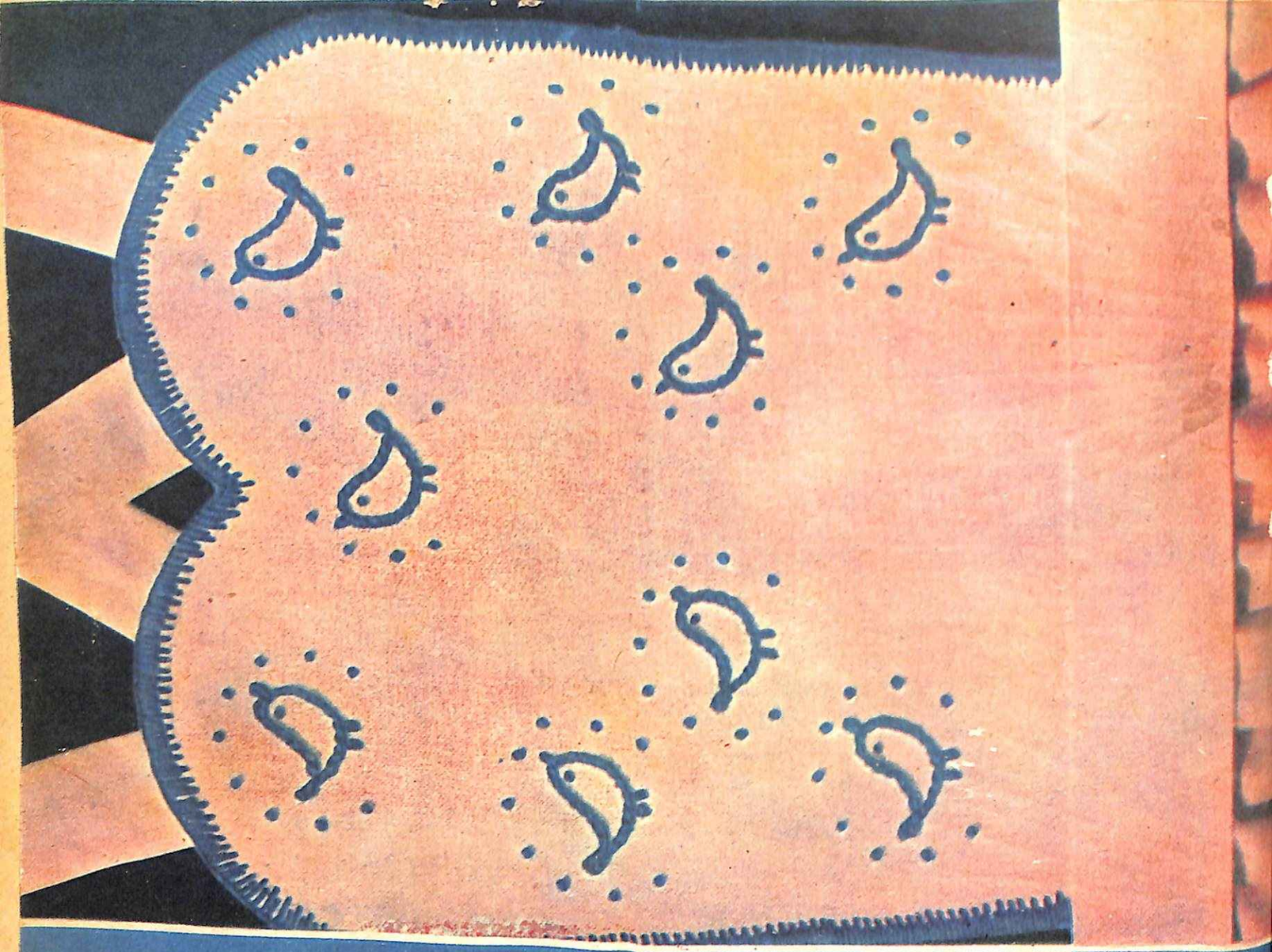

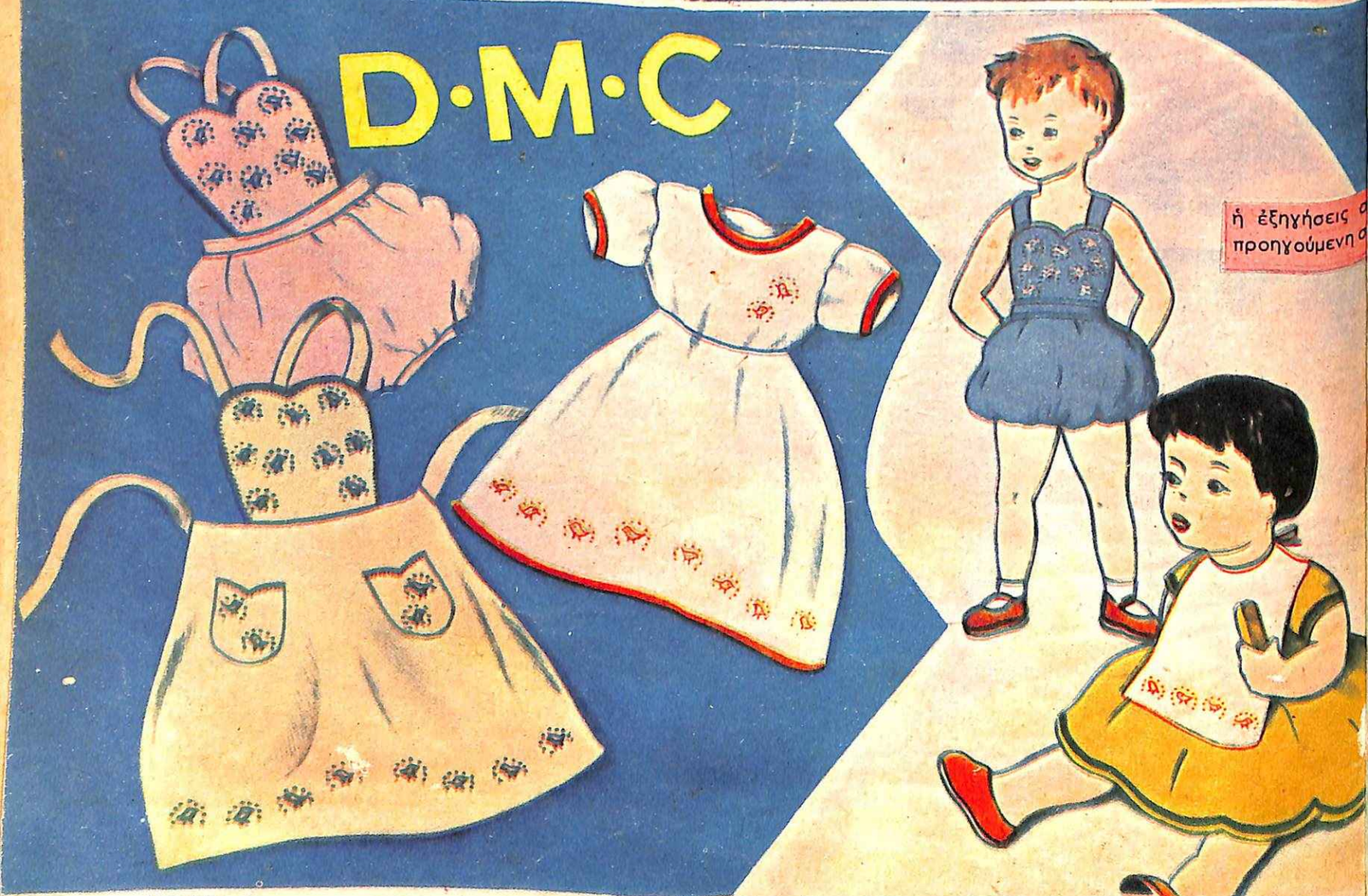

ΛΙΘΟΓΡ. Ο ΦΟΙΝΙΞ Α.Ε.